ISSN 1725-518X

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 87 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

53. évfolyam

2010. április 1.

Közleményszám | Tartalom | Oldal

I *Állásfoglalások, ajánlások és vélemények*

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

ÜLÉSSZAK: 2008–2009

2009. március 10–12-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 234 E, 2009.9.29.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2009. március 10., kedd

2010/C 87 E/01 Az Európai Unió határigazgatása terén teendő lépések és harmadik országok hasonló tapasztalatai

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az Európai Unió határigazgatása terén teendő lépésekről és harmadik országok hasonló tapasztalatairól (2008/2181(INI)) 1

2010/C 87 E/02 A társaságok székhelyének határokon átnyúló áthelyezése

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a társaságok létesítő okirat szerinti székhelyének határokon átnyúló áthelyezéséről a Bizottsághoz intézett ajánlásokkal (2008/2196(INI)) 5

MELLÉKLET 8

2010/C 87 E/03 A közös európai menekültügyi rendszer

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a közös európai menekültügyi rendszer jövőjéről (2008/2305(INI)) 10

2010/C 87 E/04 Az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési terv

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési tervről (2008/2150(INI)) 16

2010/C 87 E/05 A tagállamok bíróságai közötti együttműködés a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel terén a tagállamok bíróságai közötti együttműködésről (2008/2180(INI)) 21

HU

(folytatás a túloldalon)

Közleményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 87 E/06	Az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv végrehajtása (az eljárási szabályzat 131. cikke)	
	Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv végrehajtásáról (2008/2247(INI))	23
2010/C 87 E/07	Egyenlő bánásmód és egyenlő hozzáférés a férfiak és a nők számára az előadó-művészet területén	
	Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az előadó-művészetben a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmódról és hozzáférésről (2008/2182(INI))	27
2010/C 87 E/08	Az on-line szerencsejátékok tisztességessége	
	Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az online szerencsejátékok tisztességességéről (2008/2215(INI))	30
2010/C 87 E/09	Az élelmiszerek minőségének biztosítása, beleértve a harmonizációt vagy a szabványok kölcsönös elismerését	
	Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az élelmiszerek minőségének biztosításáról, beleértve az előírások harmonizálását vagy kölcsönös elismerését (2008/2220(INI))	35
2010/C 87 E/10	2006. és 2007. évi bizottsági jelentések a versenypolitikáról	
	Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a versenypolitikáról szóló 2006. és 2007. évi jelentésekről (2008/2243(INI))	43
2010/C 87 E/11	Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag (Small Business Act)	
	Az Európai Parlament 2009. március 10 -i állásfoglalása a „Small Business Act" kisvállalkozói intézkedéscsomagról (2008/2237(INI))	48
	2009. március 11., szerda	
2010/C 87 E/12	A romák szociális helyzete és munkaerő-piaci hozzáférésük javítása az EU-ban	
	Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása a romák szociális helyzetéről és munkaerő-piaci hozzáférésük javításáról az EU-ban (2008/2137(INI))	60
2010/C 87 E/13	Az olajellátással kapcsolatos kihívások	
	Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása az olajellátással kapcsolatos kihívásokkal való szembenézésről (2008/2212(INI))	70
2010/C 87 E/14	A közlekedés környezetbarátabbá tétele és a külső költségek internalizálása	
	Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása a környezetvédelmi szempontok integrálásáról a közlekedés területén és a külső költségek internalizálásáról (2008/2240(INI))	76
2010/C 87 E/15	A lisszaboni stratégiáról szóló 2009. évi tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulás	
	Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása a 2009. évi tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulásról a lisszaboni stratégia tekintetében	79
2010/C 87 E/16	Az éghajlatváltozás ellen küzdelem	
	Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása a Koppenhágában megkötendő átfogó éghajlatváltozási megállapodásra irányuló európai uniós stratégiáról és éghajlat-változási politika megfelelő finanszírozásáról	90
2010/C 87 E/17	Foglalkoztatáspolitika	
	Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása a tagállamok 2008 és 2010 közötti foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatások végrehajtásáról	94
2010/C 87 E/18	Európai fellendülési terv	
	Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása az európai gazdasági fellendülés tervéről (2008/2334(INI))	98

HU

(Lapozz a 387. oldalra)

2009. március 10., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Az Európai Unió határigazgatása terén teendő lépések és harmadik országok hasonló tapasztalatai

P6_TA(2009)0085

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az Európai Unió határigazgatása terén teendő lépésekről és harmadik országok hasonló tapasztalatairól (2008/2181(INI))

(2010/C 87 E/01)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság „Az Európai Unió határigazgatása terén teendő újabb lépések előkészítéséről” című 2008. február 13-i közleményére (COM(2008)0069),

— tekintettel a Bizottság „Jelentés a Frontex értékeléséről és jövőbeni fejlesztéséről” című 2008. február 13-i közleményére (COM(2008)0067),

— tekintettel a Bizottság „Az európai határőrizeti rendszer (EUROSUR) kialakításának vizsgálatáról” című 2008. február 13-i közleményére (COM(2008)0068),

— tekintettel a három fenti közlemény vonatkozásában az európai adatvédelmi biztos által megfogalmazott 2008. március 3-i előzetes észrevételekre, valamint a 29. cikk szerinti adatvédelmi munkacsoport és a rendőrségi és igazságügyi munkacsoport által megfogalmazott 2008. április 29-i közös észrevételekre,

— tekintettel a Tanács következtetéseire az Európai Unió tagállamainak külső határigazgatásáról,

— tekintettel a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és a tanácsi rendeletre ([1]),

— tekintettel a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről szóló, 2008. július 9-i 767/2008/EK európai parlamenti és a tanácsi rendeletre ([2]) (VIS-rendelet),

([1]) HL L 105., 2006.4.13., 1. o.
([2]) HL L 218., 2008.8.13., 60. o.

2009. március 10., kedd

— tekintettel a Schengeni Információs Rendszerről (SIS 1+) a Schengeni Információs Rendszer második generációjára (SIS II) történő átállásról szóló, 2008. október 24-i 1104/2008/EK tanácsi rendeletre ([1]), valamint a Schengeni Információs Rendszerről (SIS 1+) a Schengeni Információs Rendszer második generációjára (SIS II) történő átállásról szóló, 2008. október 24-i 2008/839/IB tanácsi határozatra ([2]),

— tekintettel a Bizottság „az európai adatbázisok közötti hatékonyság fokozásáról, interoperabilitásuk javításáról és szinergiahatásaikról a bel- és igazságügyi együttműködés területén" című 2005. november 24-i közleményére (COM(2005)0597),

— tekintettel a FRONTEX Ügynökség értékeléséről és jövőbeni fejlődéséről, valamint az európai határőrizeti rendszerről (EUROSUR) szóló 2008. december 18-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A6-0061/2009),

A. mivel a belső határellenőrzés megszüntetése az európai integráció egyik legfontosabb eredménye,

B. mivel egy belső határok nélküli térség nem működhet a külső határigazgatás terén meglévő megosztott felelősség és szolidaritás nélkül,

C. mivel az EU általános külső politikájával összhangban hangsúlyt kell helyezni a harmadik országok határbiztonsági hatóságaival való együttműködésre,

D. mivel az EU külső határait évente 160 millió uniós polgár, 60 millió vízummentes és 80 millió vízumköteles harmadik országból származó személy lépi át,

E. mivel az egyre inkább globalizálódó világban a határbiztonság növelésére irányuló intézkedésekkel együttesen gondoskodni kell az utazók áramlásának megkönnyítéséről és a mobilitás előmozdításáról,

F. mivel az EU integrált határigazgatásának keretén belül már több eszköz és program megvalósult, illetve előkészítés vagy politikai szintű kialakítás alatt van,

G. mivel a Bizottság kijelentette, hogy szándéka szerint 2009-2010-ben készen áll majd arra, hogy jogalkotási javaslatokat terjesszen be egy be- és kiléptető rendszer, egy regisztrált utas program (RTP) és egy elektronikus utazásengedélyező rendszer (ESTA) bevezetésével kapcsolatosan,

H. mivel hasonló rendszerek léteznek Ausztráliában, és az USA is alkalmaz ilyeneket a US-VISIT program részeként,

I. mivel nincs olyan átfogó főterv, amely felvázolná az EU határokkal kapcsolatos stratégiájának teljes felépítését, illetve mélyreható értékelést tartalmazna a meglévő és előkészítés alatt álló rendszerekről,

([1]) HL L 299., 2008.11.8., 1. o.
([2]) HL L 299., 2008.11.8., 43. o.
([3]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0633.

2009. március 10., kedd

Be- és kiléptető rendszer

1. tudatában van annak, hogy feltehetően a be- és kiléptető rendszer középpontjában álló, úgynevezett „engedélyezett tartózkodási idejüket túllépők" képviselik az Unió területén tartózkodó illegális bevándorlók legnagyobb csoportját; több információt kér azonban a külső vállalkozó által gyűjtött adatokról, amelynek becslése szerint „2006-ban több mint 8 millió illegális bevándorló tartózkodott az Unió területén" ([1]); ragaszkodik továbbá ahhoz, hogy szülessen világos meghatározás az „engedélyezett tartózkodási idejüket túllépők" fogalmára, amely meghatározás bizonyos feltételek mellett magában foglalna lehetséges kivételeket, valamint az európai társadalom irányában jelentkező fenyegetettségük/kockázatuk/költségeik pontosabb minőségi és mennyiségi elemzését is;

2. hangsúlyozza, hogy bár a javasolt rendszer és figyelmeztetés hozzájárulhat harmadik országok állampolgárainak az engedélyezett tartózkodási idő túllépésétől való elrettentéséhez, illetve adatokat és információkat szolgáltathat a mintákról, mégis továbbra is szükség van a bűnüldöző ügynökségekkel való kapcsolattartásra annak érdekében, hogy el lehessen fogni az engedélyezett tartózkodási időt átlépő személyeket, ezért úgy véli, hogy a javasolt rendszer önmagában nem fogja felszámolni az engedélyezett tartózkodási idő túllépésének jelenségét;

3. nem rendelkezik elegendő információval arra vonatkozóan, hogy ez a rendszer hogyan integrálódik majd a meglévő keretbe, illetve hogyan tud majd azzal együttműködni, valamint hogy esetleg milyen változásokat kell majd eszközölni a meglévő rendszereken, és mindez milyen költségekkel jár majd; továbbra is kétségesnek tartja ezért, hogy elengedhetetlenül szükség volna ilyen rendszer bevezetésére;

4. emlékeztet arra, hogy a be- és kilépőrendszerek megfelelő működése mind anyagilag, mind a működőképesség szempontjából a VIS és SIS II sikerén múlik; rámutat, hogy ezek az eszközök még nem teljes mértékben operatívak, ezért azok objektív értékelése egyelőre még nem lehetséges; hangsúlyozza, hogy a SIS II működőképességét és megbízhatóságát kétségbe vonják;

5. megállapítja, hogy az Egyesült Államokban szerzett tapasztalatok alapján kétségtelenül nagyobb kihívást jelent a kiléptető rendszer működtetése a beléptető rendszerhez képest, különös tekintettel a tengeri és szárazföldi kilépések tekintetében; továbbá, az eddigi tapasztalatok alapján jelentős kétségei vannak egy ilyen rendszer költséghatékonyságával kapcsolatosan; továbbá kéri a Bizottságot, hogy szolgáltasson bővebb tájékoztatást az ilyen rendszer által szükségessé tett jelenlegi beruházásokról;

Regisztrált utas program (RTP)

6. elvi szinten támogatja azt a koncepciót, amely RTP-ket írna elő harmadik országok állampolgárai számára (függetlenül attól, hogy vonatkozik-e rájuk vízumkötelezettség vagy sem), ami hozzájárulna az utasforgalom felgyorsulásához és a torlódások elkerüléséhez a ki- és beléptető állomásokon, esetlegesen automata kapuk felállításával az EU-állampolgárok számára, hiszen a közösségi jog jelenleg nem teszi lehetővé a határellenőrzések egyszerűsítését, kivéve harmadik országok határ menti övezetekben élő lakosai esetét;

7. bírálja azonban a „Az Európai Unió határigazgatása terén teendő újabb lépések előkészítéséről" című közleményben alkalmazott terminológiát („kis kockázatot jelentő utazók"/„jóhiszemű utazók"), mivel ez azt jelentené, hogy nagyszámú utazót eleve „nagy kockázatot jelentőnek" vagy „rosszhiszeműnek" tartanak és a „gyakori utazók" kifejezés használatát ajánlja;

8. megállapítja, hogy a harmadik országok állampolgárai számára több tagállam már bevezetett RTP-t vagy éppen előkészíti azt; hangsúlyozza, hogy fennáll egy olyan helyzet kialakulásának kockázata, amelyben huszonhét, különböző kritériumokon (többek között adatvédelmen és díjakon) alapuló rendszer működik párhuzamosan; értesült arról, hogy Hollandia, Németország, az Egyesült Királyság és a FRONTEX közösen próbálják előmozdítani az úgynevezett „nemzetközi gyorsított utazó programot" (International Expedited Traveller Programme), amely modellként szolgálhat más tagállamok számára;

9. harmonizált megközelítést javasol, ezért sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamok legjobb gyakorlatai alapján gyorsítsa fel a folyamatot, és gondoskodjon arról, hogy a tagállamok továbbra is a közösségi joggal összhangban járjanak el;

10. megállapítja, hogy a harmadik országok állampolgárai számára előírt RTP-k „de facto" különböznek az uniós polgárok számára előírt RTP-ktől; hangsúlyozza ezért, hogy e két RTP típust mindig világosan el kell különíteni;

([1]) SEC(2008)0153.

2009. március 10., kedd

Elektronikus utazásengedélyező rendszer (ESTA)

11. elismeri, hogy nem lenne bölcs dolog a biztonsági intézkedések terén csak a harmadik országok azon állampolgáraira összpontosítani, akik vízumköteles országokból érkeznek az EU-ba; kérdésesnek tartja azonban, hogy a javasolt rendszer teljes mértékben szükséges-e, és alapos magyarázatot vár annak tényszerű indokairól; meggyőződése, hogy az általános jellegű adatok tömeges gyűjtése helyett a hírszerző szolgálatok közötti szoros együttműködés az igazán előremutató megoldás;

12. kéri, hogy kapjon tájékoztatást a Bizottság által tervezett tanulmány pontos menetrendjéről és részleteiről;

Az adatvédelemmel és a biometrikus adatokkal kapcsolatos aggodalmak

13. elfogadhatatlannak tartja, hogy „Az Európai Unió határigazgatása terén teendő újabb lépések előkészítéséről" című közlemény elfogadása előtt a Bizottság nem konzultált sem az európai adatvédelmi biztossal – aki mellesleg számos aggályt vetett fel –, sem a 29. cikk szerinti adatvédelmi munkacsoporttal; kéri ezért, hogy a Bizottság minden, a fent említett közleménnyel kapcsolatos fellépés vonatkozásában mindkettőjükkel konzultáljon, mivel a javasolt elemek jelentős mennyiségű személyes adat feldolgozásával járnak;

14. tudatában van annak, hogy a biometrikus adatok elvileg hatékony személyi azonosítók, mivel a mért jellemzőkről azt gondolják, hogy minden személy esetében sajátosak; hangsúlyozza azonban, hogy a biometrikus adatok megbízhatósága sosem teljes és/vagy a technológia nem minden esetben pontos; hangsúlyozza ezért, hogy minden esetben gondoskodni kell helyettesítő eljárásokról is, továbbá a kockázati tényezőket is alaposabban ki kell dolgozni;

15. ragaszkodik egy, a biometrikus információk felhasználására és cseréjére vonatkozó standard protokollhoz, illetve olyan interfész-ellenőrzési megállapodásokhoz, amelyek leírják a protokoll alkalmazási módját; úgy véli továbbá, hogy a biometrikus adatok felhasználását minőségi strandardok függvényévé kell tenni annak érdekében, hogy ne alakuljanak ki eltérések az egyes tagállamok által használt különböző rendszerek között az elfogadás terén;

16. úgy véli, hogy a beépített magánélet-védelmi megközelítést minden olyan további fejlesztés alapvető fontosságú elemévé kell tenni, amely kockára teheti az egyének személyes adatait, illetve kikezdheti a közvélemény azokba vetett bizalmát, akik adataikat tárolják;

Összegzés

17. úgy véli, hogy a valóban uniós szinten integrált határigazgatás legitim célkitűzés, és egyetért azzal, hogy fontos folyamatosan fejleszteni és erősíteni a határigazgatással kapcsolatos közös uniós politikát;

18. úgy véli azonban, hogy a határigazgatás és a bevándorlás kezelése terén hihetetlen gyorsasággal halmozódnak fel a mélyreható javaslatok; felkéri ezért a Bizottságot, hogy szükségessége és költségei fényében gondolja át a határ-logisztikát;

19 rosszallását fejezi ki továbbá azzal nézettel szemben, amely szerint az EU határigazgatási politikáját arra az elképzelésre kellene alapozni, hogy minden utazó potenciális gyanúsított, akiknek bizonyítaniuk kell jóhiszeműségüket;

20. bírálatának ad hangot amiatt, hogy nincs olyan átfogó főterv, amely felvázolná az EU határigazgatási stratégiájának teljes felépítését, illetve az olyan részletek hiánya miatt, amelyek kimutatják, hogy a már megvalósult, illetve előkészítés vagy politikai szintű kialakítás alatt álló programok és rendszerek hogyan működnek majd együtt, és hogyan lehet majd optimalizálni közöttük a kapcsolatokat; arra az álláspontra helyezkedik, hogy az EU határigazgatási stratégiája felépítésének kigondolásakor a Bizottságnak mindenekelőtt a meglévő tagállami határigazgatási rendszerek hatékonyságát kellene elemeznie, azok optimális együttes működésének kialakítása érdekében;

21. hangsúlyozza, hogy mindenekelőtt mélyreható értékelésre van szükség a meglévő és előkészítés alatt álló rendszerekről; illetve kiemeli, hogy az EU stratégiai célkitűzéseinek elérésére való képessége nagymértékben függ attól, hogy sikeresen tudja-e kezelni a programok közötti összekapcsolódásokat, hiszen a programok közötti átfedések és következetlenségek negatív hatást gyakorolnak a szervezési teljesítményre és eredményekre; azon a véleményen van, hogy az új eszközöket vagy rendszereket addig kell elindítani, amíg a jelenlegi eszközök teljes mértékben működőképesek, biztonságosak és megbízhatóak;

22. úgy véli, hogy bármely befektetés megvalósítása előtt rendkívül fontos egy világosan meghatározott operatív összefüggésrendszer megteremtése, amelyhez igazítani lehet valamennyi intézkedést és hogy egymás mellett lehessen látni az összes intézkedést és újonnan felmerülő kezdeményezést; hangsúlyozza továbbá, hogy világosan kell látni, mely módosítások szükségesek annak érdekében, hogy biztosítható legyen a technológia és az eljárások összehangolt működése, valamint aláhúzza, hogy minden ráfordításnak gazdaságilag indokoltnak kell lennie;

23. költséges jellegük és az adatvédelemre jelentett potenciális kockázatuk miatt kétségeit fejezi ki a javasolt intézkedések szükségességével és arányosságával kapcsolatban; ezért az a véleménye, hogy azokat bármely hivatalos javaslat előtt a fent említett kritériumok fényében értékelni kell;

24. elismeri, hogy összetett feladat egyensúlyt teremteni a határokon át egyre nagyobb számban utazó személyek szabad mozgása és az európai polgárok nagyobb biztonsága között, és nem tagadja, hogy az adatok felhasználása nyilvánvaló előnyökkel jár; úgy véli azonban, hogy a nyilvánosságnak a kormány tevékenységébe vetett bizalmát csak akkor lehet megőrizni, ha gondoskodunk megfelelő adatvédelmi biztosítékokról, felügyeletről és jogorvoslati mechanizmusokról;

*

* *

25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az európai adatvédelmi biztosnak, valamint az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökségnek (Frontex).

A társaságok székhelyének határokon átnyúló áthelyezése

P6_TA(2009)0086

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a társaságok létesítő okirat szerinti székhelyének határokon átnyúló áthelyezéséről a Bizottsághoz intézett ajánlásokkal (2008/2196(INI))

(2010/C 87 E/02)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 192. cikkének második bekezdésére,

— tekintettel az EK-Szerződés 43. és 48. cikkére,

— tekintettel a Bizottság 2003. május 21-i, „A társasági jog korszerűsítése és a vállalatirányítás erősítése az Európai Unióban” című közleményére(COM(2003)0284),

— tekintettel 2004. április 21-i állásfoglalására a Bizottság közleményéről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: a társasági jog modernizációjáról és a vállalatirányítás fejlesztéséről az Európai Unióban – előrelépési terv ([1]),

([1]) HL C 104. E, 2004.4.30., 714. o.

2009. március 10., kedd

— tekintettel a társasági jog terén a közelmúltban megfigyelt fejleményekről és kilátásokról szóló, 2006. július 4-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel 2007. október 25-i állásfoglalására az európai magánvállalatról és a társasági jogról szóló tizennegyedik irányelvről (a társaság székhelyének áthelyezése) ([2]),

— tekintettel a Bíróság ítéleteire a *Daily Mail and General Trust* ([3]), *a Centros* ([4]), az *Überseering* ([5]), az *Inspire Art* ([6]), *a SERVIC Systems* ([7]) és a *Cadbury Schweppes* ([8]) ügyekben,

— tekintettel eljárási szabályzata 39. és 45. cikkére,

— tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A6-0040/2009),

A. mivel a társaságoknak az EK-Szerződésben rögzítettek és a Bíróság értelmezése szerint letelepedési szabadságot kell élvezniük a belső piacon belül,

B. mivel a vállalatok határokon átnyúló vándorlása a belső piac kiteljesítésének egyik leglényegesebb eleme,

C. mivel egy társaság létesítő okirat szerinti székhelyének határokon átnyúló áthelyezésének nem szabad felszámolásához, sem jogi személyiségével kapcsolatos bármilyen zavarhoz vagy annak elvesztéséhez vezetnie,

D. mivel egy társaság létesítő okirat szerinti székhelye határokon átnyúló áthelyezésének nem szabad megkerülnie a jogi, társadalmi és költségvetési feltételeket,

E. mivel az áthelyezésben érintett egyéb érdekelt felek – pl. kisebbségi részvényesek, munkavállalók és hitelezők stb. – jogait is védelmezni kell,

F. mivel a határon átnyúló tájékoztatást, tanácsadást és munkavállalói részvételi jogot előíró, illetve a már korábban is létezett munkavállalói jogok fenntartását előíró vonatkozó közösségi vívmányokat (a 94/45/EK ([9]) és a 2005/56/EK ([10]) irányelvek) teljes mértékben be kell tartani, és mivel ebből kifolyólag egy létesítő okirat szerinti székhely áthelyezésének nem szabad e meglévő jogok elvesztésével járnia,

G. mivel a Bíróság letelepedési szabadságról szóló esetjogával ellentétben állna az a szabály, amely előírja, hogy a társasági tevékenység végzésének központja és a létesítő okirat szerinti székhely ugyanabban a tagállamban legyen, és ezért sértené a közösségi jogot,

([1]) HL C 303. E, 2006.12.13., 114. o.
([2]) HL C 263. E, 2008.10.16., 671. o.
([3]) 81/87 sz. ügy, *Daily Mail and General Trust* [1988] EBHT 5483.
([4]) C–212/97 sz. ügy, *Centros* [1999] EBHT I–1459.
([5]) C-208/00 sz. ügy, *Überseering* [2002] EBHT I-9919.
([6]) C-167/01 sz. ügy, *Inspire Art* [2003] EBHT I-10155.
([7]) C-411/03 sz. ügy, *SEVIC Systems* [2005] EBHT I-10805.
([8]) C-196/04 sz. ügy, *Cadbury Schweppes* [2006] EBHT I-7995.
([9]) Az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló, 1994. szeptember 22-i 94/45/EK tanácsi irányelv (HL L 254., 1994.9.30., 64. o.).
([10]) A tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló, 2005. október 26-i 2005/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 310., 2005.11.25., 1. o.).

2009. március 10., kedd

1. kéri a Bizottságot, hogy 2009. március 31-ig nyújtson be a Parlament számára az EK-Szerződés 44. cikke alapján irányelvre vonatkozó jogalkotási javaslatot, amely összehangolja a tagállamok nemzeti jogalkotását az egy adott tagállam jogszabályaival összhangban alapított társaság létesítő okirat szerinti székhelye Közösségen belüli, határokon átnyúló áthelyezésének megkönnyítése érdekében (14. társasági jogi irányelv), és kéri, hogy e javaslatot az intézményközi tanácskozások keretein belül és az alábbi részletes ajánlások alapján készítsék el;

2. megjegyzi, hogy a társaságok jelenleg csak kétféleképpen tudják áthelyezni székhelyüket: vagy megszüntetik a társaságot és új jogi személyt hoznak létre a célországban, vagy új jogi személyt hoznak létre a célországban, majd egyesülnek vele; megjegyzi továbbá, hogy ez az eljárás adminisztratív akadályokba ütközik, költségekkel és társadalmi következményekkel jár és nem nyújt jogbiztonságot;

3. utal arra, hogy az EK-Szerződés – Bíróság által értelmezett – 48. cikke biztosítja a társaságok számára a letelepedés szabadságát ([1]);

4. megjegyzi, hogy a székhely áthelyezése együtt jár az ellenőrzési jog átruházásával; hangsúlyozza, hogy a létesítő okirat szerinti székhelyek határokon átnyúló áthelyezéséről szóló14. társasági jogi irányelv kidolgozásakor garantálni kell a részvényesek, hitelezők és munkavállalók meglévő jogainak megőrzését és fenn kell tartani a vállalatirányítás meglévő egyensúlyát;

5. javasolja a 94/45/EK irányelvre és a 2005/56/EK irányelvre való hivatkozást az új irányelvben annak biztosítása érdekében, hogy a munkavállalói részvétel eljárása összefüggő és lényegi legyen az európai társasági jogi irányelvek alkalmazásában;

6. úgy véli, hogy a társaság székhelyének áthelyezése az áthelyezési terv és az áthelyezés részvényesekre és munkavállalókra gyakorolt jogi és gazdasági hatását bemutató és megindokoló jelentés elkészítése után történhet meg; hangsúlyozza, hogy mind az áthelyezési tervhez, mind a jelentéshez időben hozzáférést kell biztosítani valamennyi érintett számára;

7. hangsúlyozza, hogy a lisszaboni stratégia keretében az adóverseny pozitív hatást gyakorol a gazdasági növekedésre;

8. megjegyzi, hogy a székhely áthelyezésének adóügyi szempontból semlegesnek kellene lennie;

9. javasolja az információcsere és az adóhatóságok közötti kölcsönös támogatás javítását;

10. átláthatóságra hív fel az új irányelv tagállamokban való végrehajtása tekintetében, és ezért javasolja a Bizottságnak való jelentés tagállami kötelezettségének bevezetését, amely szerint a létesítő okirat szerinti székhelyüket az irányelv rendelkezései értelmében áthelyező vállalatokat fel kell venni az európai cégjegyzékbe; utal arra, hogy a jogalkotás minőségének javítása során el kell kerülni a bejelentési kötelezettség végrehajtásához kapcsolódó információs túlterhelést, feltéve, hogy az elegendő információ biztosított;

11. megerősíti, hogy az ajánlások tiszteletben tartják a szubszidiaritás elvét és a polgárok alapvető jogait;

12. úgy véli, hogy a kért javaslat nem jár pénzügyi következményekkel;

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a kísérő részletes ajánlásokat a Bizottságnak és a Tanácsnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

([1]) A *Centros*-ügyben hozott fent említett ítélet.

2009. március 10., kedd

MELLÉKLET

RÉSZLETES AJÁNLÁSOK A KÉRT JAVASLAT TARTALMÁRA VONATKOZÓAN

Az Európai Parlament felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő irányelvre vonatkozó javaslatot, amely az alábbi elemeket tartalmazza:

1. ajánlás (a létesítő okirat szerinti székhely határon átnyúló áthelyezésének hatásai)

Létesítő okirat szerinti székhelyek határon átnyúló áthelyezése nem okozhatja az érintett társaság felszámolását, sem jogi személyiségével kapcsolatos bármilyen zavart, sem annak elvesztését; következésképp a társaság megőrzi jogi személyiségét, valamennyi eszközét és forrását, valamint szerződéses kapcsolatai változatlanok maradnak. Ezenkívül az áthelyezés nem kerülheti meg a jogi, társadalmi és költségvetési feltételeket. Az áthelyezés a fogadó tagállamban való bejegyzés napján lép hatályba. A fogadó tagállamban való bejegyzés napjától fogva a társaságra annak a tagállamnak a joga vonatkozik.

2. ajánlás (a társaságon belüli eljárás áthelyezés esetén)

A társaság igazgatása vagy tanácsa az áthelyezés tervezésekor legyen köteles áthelyezési javaslatot készíteni. A javaslatnak ki kell terjednie legalább az alábbiakra:

a) a társaság jogi formája, neve és létesítő okirat szerinti székhelye a származás szerinti tagállamban;

b) a társaság tervezett jogi formája, neve és létesítő okirat szerinti székhelye a befogadó tagállamban;

c) a társaság számára a befogadó tagállamban tervezett alapszabályok;

d) az áthelyezés tervezett menetrendje;

e) az a dátum, amikortól a létesítő okirat szerinti székhelyét áthelyezni szándékozó társaság tranzakcióját könyvelési okokból úgy tekintik, mint a befogadó tagállamban letelepedettet társaságot;

f) adott esetben a központi ügyvezetés vagy az üzleti tevékenység fő helyének áthelyezéséről szóló részletes információk;

g) a társaság tagjai, munkavállalói és hitelezői számára garantált jogok vagy a javasolt megfelelő intézkedések;

h) amennyiben a társaságot a munkavállalói részvétel alapján igazgatják és a befogadó tagállam nemzeti jogszabályai nem rendelkeznek ilyen rendszerrel, tájékoztatás azokról az eljárásokról, amelyekkel a munkavállalói részvétellel kapcsolatos intézkedéseket meghatározzák.

Az áthelyezési javaslatot a társaság tagjainak és munkavállalói képviselőinek kell elküldeni vizsgálatra a társaság részvényeseinek ülését megelőző méltányos időn belül.

Az áthelyezést tervező társaságnak legalább a következő adatokat közzé kell tenniük a vonatkozó nemzeti jogszabályoknak és a 68/151/EGK irányelvnek ([1]) megfelelően:

a) a társaság jogi formája, neve és létesítő okirat szerinti székhelye a származás szerinti tagállamban, valamint tervezett jogi formája, neve és létesítő okirat szerinti székhelye a befogadó tagállamban;

b) a nyilvántartás, amelybe az egyes társaságokra vonatkozó – a 68/151/EGK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében említett – okiratokat és részleteket bejegyezték, valamint a nyilvántartásba való bejegyzés száma;

c) azon intézkedések megjelölése, amelyek segítségével a társaság hitelezői és kisebbségi részvényesei gyakorolhatják jogaikat és a cím, amelyen ezen intézkedésekkel kapcsolatban mindenre kiterjedő és ingyenes tájékoztatást lehet kapni.

Az áttelepülni szándékozó társaság igazgatása vagy tanácsa jelentést készít, amelyben indokolja a javaslat jogi és gazdasági szempontjait, és felvázolja a következményeket a társaság tagjai, hitelezői és alkalmazottai számára, kivéve, ha másról született megállapodás.

([1]) Az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról szóló, 1968. március 9-i 68/151/EGK első tanácsi irányelv (HL L 65., 1968.3.14., 8. o.).

3. ajánlás (a részvényesek ülése által meghozott áthelyezési határozat)

A részvényesek ülése a társaságra származás szerinti tagállamában érvényes jogszabályok szerint az alapszabályok módosításához szükséges többség által meghatározott intézkedésekkel összhangban jóváhagyja az áthelyezési javaslatot.

Ha a társaságot a munkavállalói részvétel alapján igazgatják, a részvényesek ülése az áthelyezés végrehajtását függővé teheti attól, hogy kifejezetten jóváhagyja a munkavállalói részvétellel kapcsolatos intézkedéseket.

4. ajánlás (adminisztratív áthelyezési eljárás és ellenőrzés)

A származás szerinti tagállam jogszabályaival összhangban ellenőrzi az áthelyezési eljárás jogszerűségét. A származás szerinti tagállam által kijelölt illetékes hatóság tanúsítványt állít ki bizonyítva, hogy minden szükséges aktus és formalitás megtörtént.

A tanúsítványt, a befogadó tagállamban a társaság számára tervezett alapszabályok egy példányát és az áthelyezési javaslat egy példányát megfelelő időkereten belül be kell mutatni a befogadó tagállam illetékes bejegyzési szervének. E dokumentumok elegendőek a társaság befogadó tagállamban történő bejegyzéséhez. A befogadó tagállam illetékes bejegyzési hatósága ellenőrzi, hogy az áthelyezés tényleges és formai követelményeinek megfeleltek-e.

A befogadó tagállam illetékes hatósága azonnal értesíti a bejegyzésről a származás szerinti tagállam megfelelő hatóságát. Ekkor a származás szerinti tagállam hatósága törli a társaságot a nyilvántartásból.

A fogadó tagállamban történő bejegyzést és a származás szerinti tagállam cégnyilvántartásából való törlést közzé kell tenni. A bejegyzésnek legalább az alábbi adatokat kell tartalmaznia:

a) a bejegyzés dátuma;

b) az új és a korábbi regisztrációs számot a származás szerinti és befogadó tagállam megfelelő nyilvántartásaiban.

5. ajánlás (munkavállalói részvétel)

A munkavállalói részvételre a befogadó tagállam jogszabályai vonatkoznak.

A befogadó tagállam jogszabályai nem érvényesek azonban:

a) ha a befogadó tagállam nem biztosít legalább ugyanolyan szintű részvételi szintet mint, amellyel a társaság a származás szerinti tagállamban rendelkezett, vagy

b) ha a befogadó tagállam jogszabályai a társaság más tagállamokban letelepedett telephelyeinek munkavállalói számára nem biztosítanak ugyanolyan részvételi jogokat, mint amilyen jogokat ezek a munkavállalók az áthelyezés előtt élveznek.

Ezekben az esetekben a 2005/56/EK irányelv 16. cikkét kell megfelelően alkalmazni.

6. ajánlás (az áthelyezés által érintett harmadik felek)

Bármely társaság, amely ellen felszámolás, megszüntetés, fizetésképtelenség, illetve a kifizetések felfüggesztése vagy hasonló ok miatt eljárás van folyamatban, határokon átnyúló módon nem helyezheti át létesítő okirat szerinti székhelyét a Közösségen belül.

Folyamatban lévő, a létesítő okirat szerinti székhely áthelyezése előtt kezdődött bírósági vagy adminisztratív eljárás céljából a társaság székhelyének a származás szerinti székhelyet kell tekinteni.

2009. március 10., kedd

A közös európai menekültügyi rendszer

P6_TA(2009)0087

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a közös európai menekültügyi rendszer jövőjéről (2008/2305(INI))

(2010/C 87 E/03)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 63. cikkének (1) és (2) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára,

— tekintettel a menekültek jogállásáról szóló, 1951. évi genfi egyezményre és az azt kiegészítő 1967. évi jegyzőkönyvre,

— tekintettel az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendeletre ([1]) („Dublini rendelet”),

— tekintettel a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelvre ([2]) („befogadási irányelv”),

— tekintettel a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei 2005/85/EK tanácsi irányelvre ([3]) („a menekültügyi irányelv”),

— tekintettel a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelvre ([4]),

— tekintettel a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentésre (COM(2007)0745),

— tekintettel a Lampedusáról szóló, 2005. április 14-i állásfoglalására ([5]),

— tekintettel a máltai menekülttáborok helyzetéről szóló, 2006. április 6-i állásfoglalására ([6]),

— tekintettel „A menekültügyről: gyakorlati együttműködés, a döntéshozatal minősége a közös európai menekültügyi rendszerben” című, 2007. június 21-i állásfoglalására ([7]),

— tekintettel a dublini rendszer értékeléséről szóló, 2008. szeptember 2-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság több tagállam idegenrendészeti fogdáiban a befogadási körülmények ellenőrzése céljából tett látogatásairól készült jelentéseire,

([1]) HL L 50., 2003.2.25., 1. o.
([2]) HL L 31., 2003.2.6., 18. o.
([3]) HL L 326., 2005.12.13., 13. o.
([4]) HL L 304., 2004.9.30., 12. o.
([5]) HL C 33. E, 2006.2.9., 598. o.
([6]) HL C 293. E, 2006.12.2., 301. o.
([7]) HL C 146. E, 2008.6.12., 364. o.
([8]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0385.

— tekintettel az Európai Közösségek Bírósága C-133/06. sz. Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben hozott 2008. május 6-i ítéletére ([1]) a menekültügyi irányelv megsemmisítése irányuló kereset tárgyában, amely különösen a biztonságos országok közös minimumlistájának összeállítására és módosítására vonatkozó eljárásról szóló rendelkezések megsemmisítését célozta,

— tekintettel a 2008. október 16-i Európai Tanács által elfogadott európai bevándorlási és menekültügyi paktumra, amelynek negyedik célkitűzése a „menedéket nyújtó Európa létrehozása",

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A6–0050/2009),

A. mivel a közös európai menekültügyi rendszer (CEAS) létrehozása első szakaszának jogi eszközei ugyan lehetővé tették közös minimumszabályok bevezetését, ám az EU egész területén egyenlő feltételek mellett biztosított védelmet nem, ezért továbbra is léteznek olyan jelenségek mint a másodlagos migráció és a többszörös kérelmek;

B. mivel a dublini rendszer szerinti „első belépés országa" feltétel eredményeképpen bizonyos tagállamokra – különösen érvényes ez az EU külső határait képező tagállamok esetében – aránytalan teher hárulhat, pusztán a jelenségnek jobban kitett földrajzi helyzetükből adódóan, és mivel ez veszélyes következményekkel jár mind a tagállamok, mind a menedékjogért folyamodók szempontjából;

C. mivel a dublini rendszer bizottsági értékelése kimutatja, hogy 2005-ben a tizenhárom határ menti tagállamnak a dublini rendszer következtében egyre több kihívással kellett megküzdenie;

D. mivel a fent említett befogadási irányelv értékeléséről szóló jelentésében a Bizottság az irányelv végrehajtásának terén, kiváltképpen a zárt központokban és a tranzitzónákban tapasztalt komoly problémákról tudósít, amelyekről a parlamenti küldöttségek is megbizonyosodhattak számos látogatásuk alkalmával,

Általános észrevételek

1. megállapítja, hogy az elmúlt évben a menekültek száma világszerte több mint 12 millióra, míg az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerülők száma 26 millióra nőtt; ennek fényében támogatja a CEAS létrehozását és üdvözli a Bizottság menekültügyre vonatkozó szakpolitikai tervét, amely ütemtervként szolgál a CEAS megvalósításához;

2. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a jogalapnak a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséből fakadó megváltozása következtében a CEAS második – a tagállamok menekültügyi rendszerei közötti nemkívánatos különbözőségeknek véget vető – szakaszának megvalósítása a tervek szerint 2012-re tolódik;

3. emlékeztet arra, hogy a menekültstátusz megadásának aránya az ezt kérvényező harmadik országok állampolgárai számára hozzávetőleg 0–90 %-os skálán mozog a tagállamokon belül;

4. hangsúlyozza, hogy a szabályok közös eljáráshoz és egységes menekültstátuszhoz vezető harmonizációjának magas szintű védelmet kell eredményeznie az EU egész területén, nem pedig lefelé irányuló kiegyenlítést, máskülönben a közös menekültügyi rendszer veszít hozzáadott értékéből;

5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a menedékjog intézményének koncepciója – amely a demokrácia és az emberi jogok védelmének szerves részét képezi – az utóbbi években jelentős mértékben leértékelődött; megerősíti, hogy maradéktalanul tiszteletben kell tartani a menedékjogért folyamodók jogait és szükségleteit, valamint a visszaküldési tilalom alapelvét;

([1]) HL C 158., 2008.6.21., 3. o.

2009. március 10., kedd

6. emlékeztet arra, hogy az EU-nak külső határain mechanizmusokat kell teremtenie a menedékkérők azonosítására és a területére történő belépés biztosítására a nemzetközi védelemre jogosult személyek számára, a külső határok ellenőrzési műveletei keretében is;

7. üdvözli, hogy a Bizottság a CEAS egyik átfogó céljaként határozta meg a a védelemre szorulók számára való hozzáférés biztosítását;

8. felkéri az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökséget (Frontex), hogy nyújtson pontos adatokat az általa végzett műveletek során menedékkérőként azonosítottak számáról, valamint az e műveletek során elfogott és a tranzit- vagy származási országba visszatoloncolt személyek sorsáról; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be a Frontex megbízatásának felülvizsgálatára irányuló javaslatot annak egyértelmű kinyilvánítása érdekében, hogy a védelem és az emberi jogok kérdése szerves része az EU külső határkezelésének;

9. üdvözli azt a tényt, hogy a Bizottság elismeri a nemzetközi védelemmel kapcsolatos egyéb szakpolitikákkal való összehangolás szükségességét; ezért felhívja a Bizottságot, hogy támogasson és indítványozzon olyan kezdeményezéseket, amelyek felülvizsgálják és kiigazítják az összes olyan, bevándorlással kapcsolatos politikát és gyakorlatot, mint például a Frontex és az európai határőrizeti rendszer (EUROSUR), annak érdekében, hogy a menekültek védelemben részesülhessenek az EU-n belül, valamint hogy az EU külső határainál biztosítva legyen a visszaküldési tilalom teljes körű tiszteletben tartása; ezen túlmenően hangsúlyozza, hogy az ENSZ tengerjogi egyezményében (UNCLOS) foglalt segítségnyújtási kötelezettség jogilag kötelező a tagállamok, az EU és a Frontex számára;

A hatályos jogszabályok fejlesztése

10. üdvözli, hogy a fent említett, C-133/06. sz. ügyben hozott ítéletében az Európai Közösségek Bírósága megsemmisítette a menekültügyi irányelv biztonságos származási és biztonságos harmadik országok közös minimumlistájának elfogadására, illetve módosítására vonatkozó 29. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint a 36. cikk (3) bekezdését;

11. üdvözli a bizonyos tagállamokban folytatott, a menedékkérők – nemzetközi védelem iránti kérelmük benyújtása után azonnal – nyitott intézményekben, a helyi közösséggel teljes integrációban történő befogadását célzó pozitív kísérleteket;

12. úgy véli, hogy a menedékkérők kiszolgáltatott személyek, akik számára megfelelő befogadási feltételeket kell biztosítani; emlékeztet arra, hogy a börtönök világa semmi esetre sem segíthet nekik a származási országukban és az Európába tartó úton átélt traumák feldolgozásában;

13. üdvözli a legutóbbi bizottsági javaslatokban említett rendelkezéseket, amelyek értelmében a tagállamok senkit sem tarthatnak fogva kizárólag azon az alapon, hogy az érintett nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be; úgy véli, hogy a menedékkérőket alapelvként nem lenne szabad fogva tartani, tekintettel különösen kiszolgáltatott helyzetükre;

14. sajnálattal állapítja meg, hogy több tagállamban a területükre szabálytalanul belépő menedékkérőket még mindig őrizetbe veszik, ezért üdvözli, hogy a befogadási feltételekről szóló irányelv immár a fogva tartásra vonatkozó eljárási garanciákat is tartalmaz; e tekintetben úgy véli, hogy a menedékkérők fogva tartása csak egyértelműen meghatározott, kivételes körülmények között lehetséges, összhangban a szükségesség és az arányosság elvével mind a fogva tartás módja, mind célja tekintetében; úgy véli továbbá, hogy amennyiben a menedékkérőt fogva tartják, joga van a nemzeti bírósághoz előtti jogorvoslathoz;

15. úgy véli, hogy a befogadási irányelv hatályát úgy kell egyértelműbbé tenni, hogy kiterjedjen az idegenrendészeti fogdákra, a tranzitzónákra, a határrendészeti eljárásokra és a dublini megállapodás alapján átadott személyekre is;

16. üdvözli, hogy a befogadási irányelvben bevezetésre kerül a kiszolgáltatott személyek, különösen a kísérő nélküli kiskorúak, a gondozásra szoruló idősek, a fogyatékkal élők, a terhes nők, a gyermekkel rendelkező egyedülálló szülők és a traumát (kínzást, pszichés, fizikai vagy szexuális erőszakot) elszenvedett személyek azonnali azonosításának hivatalos rendszere;

17. úgy véli, hogy egységes eljárást kell bevezetni a menedékjog iránti kérelemre és egységes követelményeket a menekültként vagy nemzetközi védelemre szoruló személyként való elismerésre vonatkozóan, amely minden nemzetközi védelem iránti kérelemre kiterjed (menekültstátusz, kiegészítő védelem, ideiglenes védelem);

18. üdvözli, hogy a Bizottság a kiegészítő védelem megszerzése feltételeinek tisztázását tervezi, főképpen pedig azt, hogy az ilyen típusú védelemben részesülőknek járó jogok és előnyök szintjének felülvizsgálatát javasolja; ezzel elérhető az egyenlő bánásmód elvének magasabb szintű érvényesülése;

19. üdvözli a Bizottságnak a menekültügyi irányelv módosítására irányuló szándékát, és hangsúlyozza, hogy a közös menedékjogi eljárásnak egyértelmű, egységes és ésszerű határidőket kell megszabnia a hatóságok számára a menedékjogi kérelmek elbírálására, ezáltal elkerülve a hosszú és indokolatlan várakozási időt, amely negatív következményekkel járhat a menedékjogért folyamodók egészségi állapotára és jólétére; ismételten hangsúlyozza, hogy a menedékjog vagy a kiegészítő védelmi jogállás odaítélése mindig egyéni elbírálás alapján történik, és semmiképpen sem korlátozódhat általános értékelésekre (pl. nemzeti hovatartozás) és nem köthető bizonyos feltételekhez (pl. az emberi jogok érvényesülésének kérdése a származási országban);

20. kívánatosnak tartja a különböző tagállamok által a származási országokról szerzett információk megosztását, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy fokozza a közös adatbank létrehozására irányuló erőfeszítéseit; hangsúlyozza, hogy a származási országokra vonatkozó információk összegyűjtése és ismertetése, valamint a portál üzemeltetése során biztosítani kell, hogy a különböző elismert szakértők által készített országjelentések szerepeljenek az adatbázisban, az információk a nyilvánosság számára hozzáférhetők és a döntéshozói alkalmazástól különállóak legyenek (a pártatlanság és a politikai semlegesség megőrzése érdekében), továbbá hogy a származási országokra vonatkozó információk összegyűjtésekor megfelelő legyen az egyensúly a kormányzati, nem kormányzati és nemzetközi források felhasználása tekintetében;

21. üdvözli a dublini rendelet átdolgozását és a dublini rendszer szerinti átadások felfüggesztését célzó mechanizmusra vonatkozó, javasolt rendelkezéseket, amelyek akkor lennének alkalmazhatók, ha kétség merül fel afelől, hogy a kérelmezők – különösen a befogadási feltételek és a menedékjogi eljáráshoz való hozzáférés tekintetében – megfelelő védelemben részesülnek-e az illetékes tagállamban, valamint ha az átadások többletterhet jelenthetnek az elsősorban földrajzi vagy demográfiai helyzetük miatt rendkívüli nyomás alatt álló tagállamok számára; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy e rendelkezések mindaddig nem tekinthetők a tagállamokat érdemben segítő, hatékony eszköznek, hanem csak politikai állásfoglalásnak, amíg nem kerül bevezetésre egy olyan, az összes tagállam számára kétszeresen kötelező eszköz, amely az alábbiakat foglalja magában:

a) más tagállamok tisztviselőinek egy európai menekültügyi támogató hivatal keretében történő kirendelése, hogy a konkrét, problémás helyzetekkel küzdő tagállamokban segédkezzenek;

b) az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságával (UNHCR) folytatott konzultációt és az érintettek beleegyezését is tartalmazó, a nemzetközi védelmet élvezők konkrét, problémás helyzetekkel küzdő tagállamokból más tagállamokba történő áttelepítésére irányuló rendszer;

22. úgy véli, hogy az átdolgozott dublini rendelet értelmében a menedékkérők számára biztosítani kell az átadási határozat elleni fellebbezés jogát, mivel e fellebbezés arra kötelezné a bíróságokat és a törvényszékeket, hogy az átadási határozat végrehajtásának ideiglenes felfüggesztését hivatalból megvizsgálják;

Igazgatási szervek

23. szilárdan támogatja az európai menekültügyi támogató hivatal létrehozását, melynek szoros együttműködésben kell majd dolgoznia a UNHCR-ral és a menekültügyre szakosodott nem kormányzati szervezetekkel;

2009. március 10., kedd

24. úgy véli, hogy az európai menekültügyi támogató hivatal egyik feladata az lenne, hogy fejlesztésük elősegítése érdekében pontosan elemezze a nemzeti menekültügyi rendszerek között még fennálló különbségeket;

25. úgy véli, hogy a európai menekültügyi támogató hivatal tevékenységének ki kellene terjednie a menedékjog iránti kérelmek pontosabb értékelését, a bevált gyakorlatok cseréjének ösztönzését, a vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtásának és alkalmazásának felügyeletét (támogatva ezzel a Bizottság a szerződések őreként betöltött szerepét) megkönnyítő, közös iránymutatások kidolgozására is;

26. úgy véli, hogy gyakorlati megfontolásból nyomon kellene követni a védelem iránti kérelem visszautasítása következtében a származási vagy indulási országukba visszatért személyekkel szembeni bánásmódot;

27. ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa a közös európai menekültügyi képzési program kialakítására tett erőfeszítéseket, tudatában annak, hogy az e területen elfogadott határozatok minősége közvetlenül összefügg a nemzeti döntéshozók képzésének és tájékoztatásának minőségével; azon a véleményen van, hogy a témára szakosodott civilszervezetekkel a képzési program kidolgozása céljából folytatott konzultáció a hatékonyság záloga lenne;

28. úgy véli, hogy minden döntéshozónak egyenlően hozzá kell férnie a származási országról szóló, szakszerűen és objektíven felkutatott információkhoz, ami a menekültügyi hatóságok és a másodfokú testületek, valamint a menedékkérők alapvető eszköze, akik erre hivatkozva támasztják alá nemzetközi védelem iránti kérelmük megalapozottságát;

29. hangsúlyozza, hogy a várakozási időszakok során a hatóságoknak figyelembe kell venniük a sérülékenyebb helyzetben lévő menedékkérők – mint például a gyermekek, a fogyatékkal élők és a nők – különböző szükségleteit, és biztosítaniuk kell a szükséges infrastruktúrát;

A nemzetközi védelmet élvezők integrációja

30. elismeri a nemzetközi védelmet élvezők integrációjának fontosságát a demokrácia, a biztonság és a gazdasági megfontolások vonatkozásában;

31. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Dublini Rendelet által a menedékjog iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó szabályok nem veszik számításba a kérelmező kívánságait, és úgy véli, hogy bizonyos családi, kulturális és nyelvi feltételeket jobban figyelembe kell venni a döntés meghozatalakor a menedékkérők integrációjának elősegítése érdekében;

32. felhívja a Tanácsot, hogy a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK irányelv ([1]) hatályának a menekültekre és a kiegészítő védelmet élvező személyekre történő kiterjesztése tekintetében jusson megegyezésre;

33. üdvözli a befogadási irányelvben szereplő, arra irányuló bizottsági javaslatot, hogy a kérelmezők egyszerűbben juthassanak a munkaerőpiacra, mivel a szakmai életbe történő beilleszkedésük a befogadó tagállamba való integrációjuk lényeges feltétele, és olyan készségek fejlesztésében nyújt segítséget, amelyek hasznosak mind a befogadó tagállamban való tartózkodásuk, mind – visszatérés esetén – a származási ország szempontjából;

34. úgy véli, hogy az illetékes tagállam meghatározásakor a menekültügyi rendszernek elő kellene segítenie a beilleszkedést azáltal, hogy többek között figyelembe veszi a menedékkérő szociális, kulturális és nyelvi hátterét, tanulmányi eredményei elismerését, valamint a befogadó tagállam gazdasági igényeinek megfelelő szakképesítéseit és szakismereteit;

([1]) HL L 16., 2004.1.23., 44. o.

35. javasolja, hogy ne tegyenek különbséget a menekülteknek és a kiegészítő védelemben részesülő személyeknek biztosított jogok között; különösen azt hangsúlyozza, hogy szükség van a kiegészítő védelmet élvezők szociális és gazdasági jogokhoz való hozzáférésének javítására, mivel ez integrációjuk szempontjából alapvető fontossággal bír;

Szolidaritási mechanizmusok

36. úgy véli, hogy a CEAS egyik célja az, hogy hatékony szolidaritási mechanizmusokat vezessen be a jelentős menekültáramlással terhelt és a megfelelő befogadási körülmények biztosítása, a kérelmek határidőre és előírt formában történő elbírálása, illetve a menekültstátuszt szerzett kérelmezők integrációja terén nehézségekkel küzdő országok helyzetének javítására;

37. úgy véli, hogy a szolidaritás nem korlátozódhat csupán anyagi eszközökre, és felszólít az önkéntes alapon működő belső letelepedési és áttelepedési mechanizmusok hatékony végrehajtására, ahogy azt az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktum előirányozta; úgy véli, hogy ez lehetővé tenné, hogy a nemzetközi védelmet élvezőket más állam fogadja be, mint amelyik a védelmet eredetileg megadta;

38. úgy véli, hogy meg kell vizsgálni a 2001/55/EK irányelv ([1]) alkalmazási köre kiterjesztésének lehetőségét annak érdekében, hogy az átmeneti időre nemzetközi védelemre szorulók konkrét kategóriájába tartozó személyeket is be lehessen fogadni, tömeges beáramlás esetén kívül is;

39. ösztönzi menekültügyi szakértői csoportok létrehozását a leendő európai menekültügyi támogató hivatal égisze alatt, amely csoportok a menedékkérők tömeges és hirtelen beáramlásának problémájával szembesülő és azt sikertelenül kezelő tagállamok segítségére lehetnének;

40. felkéri a Bizottságot, hogy fontolja meg a nemzetközi védelem átadására irányuló, a jövőbeni európai menekültügyi támogató hivatal ellenőrzése mellett működő európai mechanizmus létrehozásának lehetőségét, amely lehetővé tenné, hogy amennyiben a menekültek azt kérik, Európán belül mozoghassanak és így csökkenthessék az egyes tagállamokra nehezedő terheket;

41. üdvözli, hogy a Bizottságnak szándékában áll tanulmányt indítani az EU-n belüli pénzügyi szolidaritás javításának eszközeiről, és érdeklődéssel várja az ilyen irányú javaslatokat;

42. támogatja a határellenőrzésről szóló, a nemzeti hatóságok, az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosa és az EU nem kormányzati szervezetei közötti egyezményeket és az e célra szolgáló erőforrások elosztását az Európai Külső Határok Alap keretében;

Harmadik országokkal folytatott együttműködés

43. hangsúlyozza, hogy a közös európai menekültügyi rendszernek teljes összhangban kell állnia a fejlődő országokkal való együttműködés uniós eszközeinek (mint például az Európai Fejlesztési Alap (EDF), a fejlesztési együttműködési eszköz (DCI), az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz (ENPI) és a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR)) a menekültek védelme terén folytatott tevékenységeivel és célkitűzéseivel, valamint az EU és a fejlődő országok közötti megállapodásokkal és partnerségekkel (mint például a cotonou-i megállapodás és az EU–Afrika stratégiai partnerség);

44. osztja a Bizottság azon nézetét, amely szerint a menekültügy sokkal inkább a harmadik országokkal való fejlesztési együttműködés szerves része, mintsem válságkezelő eszköz; megerősíti, hogy a fejlesztési együttműködés – különösen a válságmegelőzés, az emberi jogok helyzetének nyomon követése, a konfliktusátalakítás és a béke-helyreállítás – a kitelepítések megelőzésére szolgálhat; ezért hangsúlyozza, hogy a közös európai menekültügyi rendszernek szoros kapcsolatban kell állnia az európai fejlesztési és humanitárius politikákkal;

([1]) A Tanács 2001. július 20-i 2001/55/EK irányelve a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről (HL L 212., 2001.8.7., 12. o.).

2009. március 10., kedd

45. érdeklődéssel várja a regionális védelmi programok 2009-ben esedékes értékelését; hangsúlyozza, hogy az említett programokat a nemzeti és regionális cselekvési tervekkel és a fejlesztési együttműködési eszköz migrációra és menekültügyre vonatkozó tematikus programjaival teljes összhangban kell kialakítani, továbbá, hogy azoknak – általánosságban – soha nem szabad a tagállamok és az EU felelősségei megszüntetésének eszközéül szolgálniuk; kéri a Bizottságot, hogy különböző szolgálatai által ebben az összefüggésben folytatott tevékenységeket a szinergiák optimalizálása érdekében jobban hangolja össze, és tegyen jelentést a Parlamentnek az e cél érdekében tett lépésekről;

46. elismeri az első menedéket nyújtó országok befogadási kapacitása megerősítésének, valamint a közös feltételeket és együttműködési mechanizmusokat meghatározó, a UNHCR-ral szoros együttműködésben, európai szinten létrehozandó letelepedési program fontosságát;

47. továbbá kéri, hogy értékeljék a harmadik országokkal kapcsolatos intézkedésekhez – például a régión belüli védelemhez – rendelkezésre álló alapok kielégítő voltát, különösen a Parlament azon álláspontja fényében, amely szerint ezen intézkedések kiegészítő finanszírozást igényelnek, nem pedig a fejlesztési alapok újraelosztását;

48. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamok fajsúlyosabb részvételét a menekültek letelepítésre irányuló globális tevékenységekben;

49. nagy érdeklődéssel veszi tudomásul a védett belépési eljárások bevezetésének gondolatát, és ösztönzi a Bizottságot, hogy foglalkozzon az ilyen típusú intézkedések konkrét formáival és gyakorlati vonatkozásaival;

50. érdeklődéssel várja a menedékjog iránti kérelmeknek az EU területén kívüli egységes elbírálásáról szóló tanulmányt, melynek elvégzését a Bizottság 2009-re tervezi, és óva int attól, hogy a menedékjogot kérők befogadásának és kérelmük elbírálásának terhét harmadik országokra vagy a UNHCR-ra hárítsák;

*

* *

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, a Frontexnek és az ENSZ menekültügyi főbiztosának.

Az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési terv

P6_TA(2009)0088

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési tervről (2008/2150(INI))

(2010/C 87 E/04)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződésre,

— tekintettel az Európai Közösségek Számvevőszékének egységes ellenőrzési modellről (és egy közösségi belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló javaslatról) szóló, 2/2004 sz. véleményére [1],

— tekintettel az integrált belső ellenőrzési keretrendszer ütemtervéről szóló 2005. június 15-i bizottsági közleményre (COM(2005)0252),

— tekintettel az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló 2006. január 17-i bizottsági cselekvési tervre (COM(2006)0009),

[1] HL C 107., 2004.4.30., 1. o.

— tekintettel az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési terv végrehajtásának eredményeiről szóló, a Parlamentnek a 2004-es ([1]) pénzügyi évre vonatkozó mentesítésről szóló 2006. április 27-i állásfoglalásában szereplő kérése nyomán 2006. július 19-én közzétett első félévi jelentésre (SEC(2006)1009),

— tekintettel az elért eredményeket bemutató és néhány további intézkedést meghirdető, 2007 március 7-én közzétett bizottsági időközi jelentésre (COM(2007)0086),

— tekintettel az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési terv kapcsán elért haladásról szóló 2008 február 27-i bizottsági közleményre (COM(2008)0110), és a hozzá mellékelt bizottsági belső munkadokumentumra (SEC(2008)0259),

— tekintettel a Bizottság évi igazgatási eredményeinek összefoglalásáról szóló 2008. június 4-i bizottsági közleményre (COM(2008)0338),

— tekintettel a mentesítésért felelős hatóság részére a 2007-ben elvégzett belső ellenőrzésekről készült bizottsági éves jelentésre (COM(2008)0499),

— tekintettel a mentesítő hatóság részére a 2006. évi mentesítő határozatok nyomon követéséről készült bizottsági éves jelentésekre (COM(2008)0629 és COM(2008)0628) és a kísérő bizottsági belső munkadokumentumokra (SEC(2008)2579 és SEC(2008)2580),

— tekintettel az Európai Számvevőszéknek a 2007-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetés végrehajtásáról szóló éves jelentésére, az intézmények válaszaival együtt ([2]),

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

— tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A6-0022/2009),

A. mivel az EK-Szerződés 274. cikke alapján a Bizottság a költségvetést saját felelősségére, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek tiszteletben tartásával és a tagállamokkal együttműködésben hajtja végre,

B. mivel a hatékony belső ellenőrzés elve egyike az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletben (költségvetési rendelet) ([3]) meghatározott költségvetési elveknek, a 2006. december 13-i 1995/2006/EK, Euratom tanácsi rendelettel ([4]) történt módosítása óta, amint azt a Bizottság az integrált belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló cselekvési tervben (cselekvési terv) javasolta,

C. mivel a Bizottság számára az átláthatóság, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás iránti valós elkötelezettség kimutatásának leghathatósabb módja az, ha mindent megtesz és teljes mértékben támogatja a pénzgazdálkodás minőségének javítására irányuló kezdeményezéseket annak érdekében, hogy pozitív megbízhatósági nyilatkozatot (DAS ([5])) szerezzen az Európai Számvevőszéktől,

D. mivel 2005. november 8-i következtetése (5) bekezdésében az ECOFIN-Tanács azt a véleményt fogalmazta meg, hogy alapvető fontosságú egy egységes belső ellenőrzési keretrendszer bevezetése, valamint az ellenőrzésekről szóló jogszabályok egyszerűsítése, és kérte, „hogy a Bizottság kiadási területek szerint értékelje az ellenőrzési költségeket”,

([1]) HL L 340., 2006.12.6., 5. o.
([2]) HL C 286., 2008.11.10., 1. o.
([3]) HL L 248., 2002.9.16., 1. o.
([4]) HL L 390., 2006.12.30., 1. o.
([5]) A francia „Déclaration d'assurance” kifejezés rövidítése.

2009. március 10., kedd

E. mivel az Európai Számvevőszék által készített pozitív megbízhatósági nyilatkozat megszerzésére irányuló stratégiai céljának támogatása érdekében a Bizottság 2006 januárjában cselekvési tervet fogadott el, amelybe az Európai Számvevőszék ajánlásaiból ([1]), a Parlamentnek a 2003-as pénzügyi évre vonatkozó mentesítésről szóló 2005. április 12-i állásfoglalásából ([2]) és az ECOFIN 2005. november 8-i következtetéseiből merített ötleteket,

F. mivel a cselekvési terv a Bizottság ellenőrzési struktúrájában akkoriban található hiányosságokat próbálta kezelni, és 16 olyan területet nevezett meg, ahol 2007 végéig intézkedésre van szükség, figyelembe véve, hogy az Unió pénzügyi gazdálkodásának javítását az ellenőrzések szoros nyomon követésével kell támogatni a Bizottságban és a tagállamokban,

G. mivel 2007-es éves jelentésének (a Bizottság belső ellenőrzési rendszerét érintő) 2. fejezete 2.29. bekezdésében az Európai Számvevőszék rámutat arra, hogy „A Bizottság 2007-es összefoglaló jelentése bizakodó értékelést ad az intézkedések az ideig történő végrehajtására vonatkozó fejleményekről, eközben azonban jelezte, hogy az intézkedések hatékonyságának igazolása az elszámolások alapjául szolgáló ügyletek hibaszintjének csökkentése tekintetében még viszonylag távolinak tűnik”,

H. mivel a Bizottságnak az Európai Számvevőszék 2007-es éves jelentése 2.30. bekezdésére vonatkozó válasza szerint „az intézkedések végrehajtása folyamatos, és hatékonyan folyik. Az intézkedések hatása természetszerűleg utólagos 2006-os és 2007-es végrehajtásuk vonatkozásában, és az első hatásvizsgálati jelentés 2009 elején fog elkészülni”,

1. üdvözli a cselekvési terv kialakítása során elért általános fejlődést, valamint azt a tényt, hogy az intézkedések nagy részét végrehajtották, és a cselekvési tervben azonosított hiányosságokat pótolták;

2. hangsúlyozza, hogy a Bizottság cselekvési tervében meghatározott hatékony egységes belső ellenőrzési keretrendszer lehetővé fogja tenni a Bizottság és a tagállamok számára az EU költségvetésének a politikai céloknak és a Parlament prioritásainak megfelelő jobb végrehajtását;

3. sajnálja, hogy a fogalmazás nem elég világos, és felszólítja a Bizottságot, hogy jelezze, milyen szinten áll az egységes belső ellenőrzési keretrendszer megvalósításában, és mikorra várható, hogy a megtett intézkedések látható és pozitív hatással lesznek a tranzakciók törvényességére és szabályosságára;

4. tudomásul veszi a Bizottság 2009. február 4-én elfogadott előrehaladási jelentését (COM(2009)0043), és figyelembe veszi majd a 2007-es pénzügyi évre vonatkozó mentesítésről szóló állásfoglalásában;

5. tudomásul veszi a Bizottság által tett erőfeszítéseket, azonban sajnálja, hogy a tagállamok jelentéseivel kapcsolatos problémák miatt a Bizottság mindeddig képtelen volt teljes és megbízható adatokkal szolgálni a behajtások és pénzügyi korrekciók vonatkozásában; kéri a Bizottságot, hogy oldja meg ezeket a problémákat, és terjesszen elő részletes menetrendet egy új jelentéstételi rendszer létrehozására és alkalmazására vonatkozóan;

6. rámutat, hogy az intézkedések hatása fogja a cselekvési terv sikeressége értékelésének alapját képezni a csökkenő hibaarányok és az Európai Számvevőszék által megerősített ellenőrző rendszerek javuló minősítése révén;

7. teljes mértékben elvárja, hogy az ilyen előrelépéseknek valóban legyen hatásuk az Európai Számvevőszék 2008-ra vonatkozó éves jelentésére;

([1]) 2/2004. sz. vélemény (HL C 107., 2004.4.30., 1. o.) (az egységes ellenőrzési modellről szóló vélemény).
([2]) HL L 196.2005.7.27., 4. o.

8. ösztönzi a Bizottságot, hogy növelje az átláthatóságot a cselekvési tervre vonatkozó hatásvizsgálatában, hogy teljes mértékben ellenőrizni tudja annak végrehajtását;

A cselekvési terv 4., 10. és 10N. pontja: hibaarányok és elfogadható hiba kockázat – a működési költségek és az ellenőrzési rendszer költségei közötti egyensúly elemzése

9. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a jelenlegi parlamenti ciklusra vonatkozó két legfontosabb intézkedésben a tervezett menetrendhez képest bizonyos fokú késedelem mutatkozik;

10. különösen sajnálkozását fejezi ki amiatt, hogy még nem került végrehajtásra a cselekvési terv 4. pontja, amely az elszámolások alapjául szolgáló ügyletek tekintetében elfogadható kockázatokra vonatkozó intézményközi kezdeményezés elindítására irányul; egyetért az Európai Számvevőszék 4/2006 sz. véleményében ([1]) megfogalmazott állásponttal, hogy bár az „elfogadható hibakockázat szintje" az egységes belső ellenőrzési keretrendszer egyik alapvető eleme, ennek meghatározása még korántsem egyértelmű;

11. kiemeli, hogy a Számvevőszék a 2005. ([2]) évre vonatkozó éves jelentése 2.9. és 2.10. bekezdésében az egységes belső ellenőrzési keretrendszer megteremtése kapcsán úgy ítélte, hogy „a Bizottság által elfogadott egyik legfontosabb célkitűzést a kontrollmechanizmusok arányossága és költséghatékonysága jelenti";

12. emlékeztet továbbá az ECOFIN-Tanács 2005. november 8-i fent említett következtetéseire, amelyek megállapították, hogy „a Számvevőszék 2/2004. sz. véleményével összhangban – a különböző szakpolitikák keretében működő ellenőrzések költségeit és hasznait, valamint a kapcsolódó kiadások összegét is figyelembe véve – a Tanácsnak egyetértésre kell jutnia az Európai Parlamenttel az elszámolások alapjául szolgáló ügyletek tolerálható hibakockázatának ügyében";

13. rámutat, hogy az Európai Számvevőszék 2007-es éves jelentése 2.42. bekezdése c) pontjában azt javasolja, hogy történjenek lépések a tolerálható kockázat fogalmának elmélyítése irányába, illetve a jelentés (A megbízhatósági nyilatkozat és az azt alátámasztó információk című) 1. fejezete 1.52. bekezdésének c) pontjában megállapítja, hogy a költség és az egyes kiadási területek fennmaradó kockázata közötti egyensúly olyannyira fontos, hogy az uniós polgárok nevében adandó politikai szintű jóváhagyást igényel (pl.: a költségvetési/mentesítésért felelős hatóságok részéről);

14. sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul fogadja el az e tárgyban ígért közleményt azzal a céllal, hogy újraindítsa a tolerálható kockázatról szóló intézményközi vitát, ahogy azt a Parlament már a 2005 ([3])-ös pénzügyi évre vonatkozó mentesítésről szóló 2007. április 24-i állásfoglalásában és a 2006-os pénzügyi évre vonatkozó mentesítésről szóló 2008. április 22-i állásfoglalásában ([4]) kérte; felkéri a Bizottságot, hogy teljes mértékben tegye nyilvánossá a hibaarányok megállapítására alkalmazott módszereket;

15. úgy véli ezért, hogy a Bizottságnak az ellenőrző rendszerek arányossága és költséghatékonysága (értékarányosság) elveivel összhangban meg kell vizsgálnia egyrészről az egyes politikák számára rendelkezésre álló forrásokat, másrészről pedig azon forrásoknak az ellenőrző rendszerekre szánt részeit, kiadási területekre lebontva, ahogy azt a Parlament a 2005-ös pénzügyi évre vonatkozó mentesítésről szóló állásfoglalásában kérte;

16. emlékezteti a Bizottságot az összehasonlító vizsgálat végrehajtásának fontosságára, ami önmagában lehetővé fogja tenni a hiba elfogadható kockázati szintjének megállapítását, és kéri, hogy ezt továbbítsa a Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Számvevőszéknek;

([1]) HL C 273., 2006.11.9., 2. o.
([2]) HL C 263., 2006.10.31., 1. o.
([3]) HL L 187., 2008.7.15., 25. o.
([4]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0133.

2009. március 10., kedd

17. meggyőződése, hogy az ellenőrző tevékenységekre szánt források és az ellenőrzésekkel elért eredmények között fennálló költség–haszon aránynak az Európai Számvevőszék által figyelembe veendő kulcsfontosságú szempontnak kell lennie;

18. rámutat az Európai Számvevőszék által a 2007-es éves jelentés 1.52. bekezdése d) pontjában tett nagyon fontos megfigyelésre, mely szerint „ha egy rendszert nem lehet kielégítő módon végrehajtani elfogadható költséggel és tolerálható kockázattal, akkor azt a rendszert újra kell gondolni";

19. felkéri a Bizottságot, hogy a 10. és 10N. intézkedés tekintetében szolgáljon megbízható információkkal az ellenőrzési rendszerek költségeiről és az egyszerűsítés lehetséges eszközeiről annak érdekében, hogy jobb egyensúlyt lehessen kialakítani az ellenőrzések szükségessége, valamint az uniós alapokra pályázókra és azok kedvezményezettjeire háruló adminisztratív terhek csökkentése között;

20. emlékeztet saját és a Számvevőszék véleményére, miszerint a bonyolult vagy tisztázatlan szabályok és az összetett jogi követelmények negatívan befolyásolják az uniós kiadások törvényességét és szabályosságát; úgy ítéli meg, hogy a költségvetési rendelet következő reformjakor jelentős hangsúlyt kell fektetni az egyszerűsítés kérdésére, valamint az uniós kiadások jövőbeli jogalapjára;

A cselekvési terv 1., 3., 3N., 5., 10., 10a., 11N., 13. és 15. pontja: a tagállamokkal való együttműködés szükségessége

21. rámutat, hogy a cselekvési terv 1., 3., 3N., 5., 10., 10a., 11N., 13. és 15. pontja végrehajtásával kapcsolatban a Bizottság a tagállamokkal való együttműködéstől is függ; hangsúlyozza, hogy teljes mértékben támogatja ezeket a pontokat, ezért sürgeti a Bizottságot, hogy használjon fel minden lehetséges rendelkezésére álló eszközt e pontok mielőbbi és teljes körű végrehajtására;

22. emlékeztet a Bizottságnak a fent említett 2008-as közleményében (COM(2008)0110) tett nyilatkozatára, miszerint az 1., 3., 3N., 5., 8. és 13. pontot teljesítették;

23. rámutat azonban, hogy ez idáig nem szerzett tudomást e nyilatkozatot alátámasztó dokumentumokról vagy kimutatásokról; kénytelen ezért komolyan megkérdőjelezni ezen intézkedések befejezett voltát, valamint azt, hogy végrehajtásra kerültek, illetve, hogy hatásuk volt a cselekvési terv végrehajtásának folyamatára;

24. felszólítja a Számvevőszéket, hogy terjesszen elő részletesebb jelentést a nemzeti számvevőszékekkel történő együttműködéséről, és nyilatkozzon arról, hogy mikorra várhatók az együttműködés pozitív hatásai;

A cselekvési terv 5. és 13. pontja: az éves összefoglalók és igazgatási nyilatkozatok használatának előmozdítása

25. üdvözli a nemzeti szinten rendelkezésre álló ellenőrzések és nyilatkozatok éves összefoglalóit, amelyeket 2008. február 15-én terjesztettek először elő, és amelyek jelentős lépésnek minősülnek az európai uniós pénzeszközökkel való gazdálkodás javításának célja irányába; sajnálatát fejezi ki azonban az éves összefoglalók átláthatóságának hiánya miatt, amelyeket a Bizottság nem küldött meg a Parlament számára;

26. üdvözli az éves összefoglalókra vonatkozóan 2008-tól életbe lépő rendelkezést, valamint a főigazgatóságoknak a strukturális alapokkal foglalkozó 2006-os és 2007-es éves tevékenységi jelentéseit, azonban a cselekvési terv 5. és 13. pontja messze nem valósult meg, mivel a Parlament nem kapott tájékoztatást;

27. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Parlament ez idáig nem kapott teljes körű tájékoztatást a Bizottságtól a benyújtott első éves összefoglalók értékelésére és összehasonlító elemzésére vonatkozóan;

28. rámutat továbbá, hogy az Európai Számvevőszék 2007-es éves jelentésében megállapítja, hogy a jelentések eltérései miatt az éves összefoglalók nem adnak megbízható értékelést a rendszer működéséről és hatékonyságáról;

A cselekvési terv 11N. pontja: hibatipológia kialakítása, valamint kapcsolat a behajtásokkal és pénzügyi korrekciókkal

29. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság jelentős erőfeszítései ellenére az Európai Számvevőszék szerint a Bizottság nem tudott teljes körű számadatokat nyújtani, illetve nem tudta azt sem bizonyítani, hogy a végül megadott számadatok egyértelműen összhangba hozhatók a közzétett pénzügyi kimutatásokkal;

30. ösztönzi a Bizottságot, hogy teljesítse a cselekvési terv e fontos pontja végrehajtását, hogy nagyobb mértékben eleget tudjon tenni a jelentési kötelezettségeknek és javítsa a tagállamok által biztosított adatok pontosságát;

A cselekvési terv 8N. pontja: a legfőbb nemzeti ellenőrzési intézményekkel való együttműködés és munkájuk biztosíték nyújtására való felhasználásának módja

31. rámutat, hogy ugyan nem a belső ellenőrzési keretrendszer részei, a legfőbb nemzeti ellenőrzési intézmények a nemzeti közkiadások külső ellenőreiként fontos szerepet játszhatnának a közpénzek ellenőrzésében;

32. teljes mértékben támogatja a Bizottság által az egyes legfőbb nemzeti ellenőrzési intézményekkel megkezdett együttműködést, és támogatásáról biztosítja az ilyen intézményekkel való folyamatos kapcsolattartást annak meghatározása érdekében, hogy hogyan lehet munkájukat a megbízhatóság növelésére használni a programok tagállamokban történő végrehajtása tekintetében;

33. üdvözli a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy strukturált megközelítést alakítson ki a legfőbb nemzeti ellenőrzési intézményekkel, és ösztönzi a Bizottságot, hogy e pont végrehajtását az Európai Számvevőszékkel való szoros együttműködésben fejezze be;

*

* *

34. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A tagállamok bíróságai közötti együttműködés a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében

P6_TA(2009)0089

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel terén a tagállamok bíróságai közötti együttműködésről (2008/2180(INI))

(2010/C 87 E/05)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködésről szóló, 2001. május 28-i 1206/2001/EK tanácsi rendelet alkalmazásáról szóló bizottsági jelentésre (COM(2007)0769),

— tekintettel a 1206/2001/EK tanácsi rendeletre ([1]),

— tekintettel a polgári és kereskedelmi ügyekben külföldön történő bizonyításfelvételről szóló, 1970. március 18-i Hágai Egyezmény gyakorlati működésére vonatkozóan a Hágai Konferencia folyamatban lévő munkájára,

([1]) HL L 174., 2001.6.27., 1. o.

2009. március 10., kedd

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

— tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0058/2009),

A. mivel a 1206/2001/EK rendeletet nem alkalmazták olyan hatékonyan, mint lehetett volna, és ezért további intézkedéseket kell tenni a bizonyításfelvétel terén a tagállamok bíróságai közötti együttműködés javítására és a rendelet hatékonyságának növelésére,

B. mivel az 1206/2001/EK rendelet célja a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel terén a bíróságok közötti együttműködés javítása, egyszerűsítése és meggyorsítása,

C. mivel bár a Bizottság 2006 végén/2007 elején a gyakorlati útmutató összesen 50 000 példányát osztotta ki a tagállamoknak, ez azonban már túl későn történt meg, és ezért további és szélesebb körű intézkedéseket kell hozni az eljárásban érintetteknek – különösen a bíróságok és az ügyvédek – a rendeletről történő jobb tájékoztatása érdekében,

D. mivel a Bizottság azon megállapítása szerint a rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében a bizonyításfelvételre irányuló kérelmek teljesítésére előírt 90 napos határidőt az esetek jelentős számában túllépték, illetve „néhány esetben több mint 6 hónapra volt szükség”,

E. mivel még csak kevés tagállam rendelkezik a videokonferenciához szükséges technikával, ezért e technika alkalmazása elégtelen; és mivel ugyanakkor a modern kommunikációs technikák rendelkezésre állását a tagállamok nem támogatják kellőképp, és a Bizottság sem tesz ebben az ügyben konkrét javító célú javaslatokat,

1. kifogásolja a fent említett jelentés Bizottság általi benyújtásában tapasztalt késedelmet – a jelentést 2007. január 1-jéig kellett volna benyújtani a 1206/2001/EK rendelet 23. cikkének megfelelően, azt azonban csak 2007. december 5-én nyújtották be;

2. csatlakozik a Bizottság azon véleményéhez, hogy a tagállamok részéről nagyobb erőfeszítésekre van szükség ahhoz, hogy a bírák és a jogi szakemberek kellően felfigyeljenek a rendeletre a bíróságok közötti kapcsolatok elősegítése érdekében, mivel a rendelet 17. cikkében meghatározott közvetlen bizonyításfelvétel minden különösebb gond nélkül egyszerűsítheti és meggyorsíthatja a bizonyításfelvételt;

3. úgy ítéli meg, hogy feltétlenül figyelemmel kell lenni arra, hogy a rendelet által meghatározott központi szervek még mindig fontos szerepet játszanak azon bíróságok munkájának felügyeletében, amelyek a rendelet hatálya alá tartozó kérelmekkel foglalkoznak, valamint az ezekből adódó problémák megoldásában; rámutat arra, hogy az Európai Igazságügyi Hálózat segíthet azon problémák megoldásában, amelyekkel a központi szervek nem boldogulnak, valamint arra, hogy e szervek leterheltsége csökkenthető lenne azáltal, ha a kérelmeket benyújtó bíróságok jobban ismernék a rendeletet; véleménye szerint a központi szervek által nyújtott segítség létfontosságú lehet a kis, helyi bíróságok számára, amelyek első ízben ütköznek a bizonyításfelvételhez kapcsolódó problémákba nemzetközi kontextusban;

4. támogatja az információs technológia és a videokonferencia kiterjedt alkalmazását, amelyeknek rövidesen – egy biztonságos e-mail továbbító rendszerrel párosulva – mindennapos eszközökké kell válniuk a bizonyításfelvételre irányuló kérelmek továbbítása tekintetében; megállapítja, hogy a Hágai Konferencia által kiküldött kérdőívre adott válaszaikban néhány tagállam megemlíti a videókapcsolatok kompatibilitásával kapcsolatos problémákat, és úgy ítéli meg, hogy ezzel az európai e-igazságügyi stratégia keretében kell foglalkozni;

5. úgy ítéli meg, hogy az a tény, hogy sok tagállamban nem állnak rendelkezésre a videokonferenciákhoz szükséges eszközök, a Bizottság azon megállapításával együtt, hogy a modern kommunikációs eszközök használata még mindig ritka, alátámasztja a Parlament Jogi Bizottsága által javasolt európai e-igazságügyi stratégia helyességét; sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsanak több forrást a modern kommunikációs eszközök bíróságokon történő beüzemelésére és a bírák ilyen irányú képzésére, felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy terjesszen elő ezen állapot javítását célzó konkrét javaslatokat; az a véleménye, hogy az Európai Unió segítségét és anyagi támogatását a megfelelő mértékben a lehető leghamarabb rendelkezésre kell bocsátani;

6. nézete szerint az európai e-igazságügyi stratégia keretében erőfeszítéseket kell tenni arra nézve, hogy a bíróságok megfelelhessenek a bővített Unióban történő határokon átnyúló bizonyításfelvétel támasztotta fordítási és tolmácsolási igényeknek;

7. jelentős aggodalommal veszi tudomásul a Bizottság azon megállapítását, miszerint a rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében a bizonyításfelvételre irányuló kérelmek teljesítésére előírt 90 napos határidőt az esetek jelentős számában túllépték, illetve „néhány esetben több mint 6 hónapra volt szükség"; felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb tegyen az e probléma megoldására vonatkozó intézkedésekre irányuló konkrét javaslatokat, emellett meg kell fontolni egy jogorvoslati hatóság vagy kapcsolattartó pont igazságszolgáltatási hálózaton belüli felállításának lehetőségét;

8. kifogásolja, hogy a Bizottság jelentése a bizonyítékfelvétel 1206/2001/EK rendelet általi teljes körű javulását állapítja meg, és ezzel hamis képet rajzol a helyzetről; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen még nagyobb erőfeszítéseket többek között az európai e-igazságügyi stratégia keretében a rendeletben rejlő valódi lehetőségek megvalósításához a polgári igazságszolgáltatás polgárok, vállalkozások, jogi szakemberek és bírák érdekében történő működésének javítása tekintetében;

9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv végrehajtása (az eljárási szabályzat 131. cikke)

P6_TA(2009)0090

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv végrehajtásáról (2008/2247(INI))

(2010/C 87 E/06)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló, 2006. május 17-i 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre [1],

— tekintettel a Bizottságnak a közösségi jog alkalmazásának figyelemmel kíséréséről szóló 23. éves jelentéséről (2005) szóló, 2008. február 21-i állásfoglalására [2],

— tekintettel „A közösségi jog alkalmazásának nyomon követéséről – a Bizottság 24. éves jelentése" című, 2008. október 21-i állásfoglalására [3],

— tekintettel „A jogalkotás minőségének javításáról 2005-ben: a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazása – 13. jelentés" című, 2007. szeptember 4-i állásfoglalására [4],

— tekintettel az Európai Unión belüli jobb szabályozásról szóló, 2007. szeptember 4-i állásfoglalására [5],

— tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,

---

[1] HL L 157., 2006.6.9., 87. o.
[2] Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0060.
[3] Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0494.
[4] HL C 187. E, 2008.7.24., 67. o.
[5] HL C 187. E, 2008.7.24., 60. o.

2009. március 10., kedd

— tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A6-0014/2009),

A. mivel az Európai Parlament ismételten kifejtette, hogy az uniós jogszabályoknak csak akkor van értelmük, ha azokat a tagállamok betartják, és mivel az uniós jogszabályok tagállamok általi átültetésének és alkalmazásának nyomon követését fokozni kell; mivel a Parlament javasolta, hogy az átültetési határidő lejárta után az illetékes előadó adjon helyzetjelentést,

B. mivel a Parlament és a Tanács 2006. május 17-én elfogadta a 2006/43/EC irányelvet (a továbbiakban: az irányelv), és az átültetés határideje a tagállamokban 2008. június 29-én lejárt, és mivel meg kell vizsgálni, hogy az átültetés helyesen történt-e meg,

C. mivel a Bizottság által közzétett táblázat megadja ugyan, hogy az irányelv mely cikkeit ki hajtotta végre, de nem nyújt tájékoztatást sem arról, hogy a végrehajtás hogyan történt, sem pedig arról, hogy a nemzeti jogszabályok megfelelnek-e az irányelvben megállapított minimumkövetelményeknek,

D. mivel az irányelv célja egyrészt az éves beszámolók ellenőrzése minőségének optimalizálása az egész EU-ban, növelve ezáltal az ilyen jelentésekbe vetett bizalmat és javítva a pénzügyi piacokon tapasztalható helyzetet, másrészt pedig az egyenlő versenyfeltételek kialakítása a könyvvizsgálói ágazat számára a belső piacon,

E. mivel az irányelv végrehajtását a tagállamokban e kettős célkitűzés szempontjából kell megvizsgálni,

1. megállapítja, hogy az irányelvet az Enron összeomlását követő válságra adott válaszul fogadták el; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi pénzügyi válság felhívja a figyelmet a magas színvonalú számviteli és könyvvizsgálati gyakorlat fontosságára; kifogásolja, hogy mindössze 12 tagállam ültette át maradéktalanul az irányelvet; sürgeti a Bizottságot, hogy gondoskodjon az irányelv haladéktalan átültetéséről és alkalmazásáról;

2. aggodalommal állapítja meg, hogy a „közérdeklődésre számot tartó jogalanyok” [1] és a „hálózat” [2] döntő fontosságú fogalmainak átültetése különféle értelmezésekhez vezet a tagállamokban; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az irányelv a közérdeklődésre számot tartó jogalanynak minősülő vállalatok és az említett vállalatok ellenőrzését végző könyvvizsgálók számára is különböző messzemenő kötelezettségeket vezet be; megállapítja továbbá, hogy az irányelv a „hálózat” fogalommeghatározása alá eső könyvvizsgáló cégek számára különféle további kötelezettségeket is megállapít; megjegyzi, hogy további vizsgálat szükséges a „hálózat” fogalommeghatározásának hatása, valamint a cégek azonos hálózatba tartozó más cégek tevékenységéért viselt felelősségével összefüggő jogi bizonytalanság tekintetében; általában aggodalommal tölti el, hogy a fogalommeghatározások sokfélesége jogbizonytalansághoz vezet, költségessé teszi az irányelv betartását, és végső soron hátrányosan befolyásolja az irányelv célkitűzéseinek megvalósítását; ezért felhívja a Bizottságot, hogy végezze el a fogalommeghatározások végrehajtásának és bevezetésük megfigyelhető hatásainak átfogó felülvizsgálatát, és a tagállamokkal egyeztetve törekedjen az egyértelműségre az EU e területen meglévő hosszú távú politikai prioritásai és ezek elérésének lehető legjobb módja tekintetében;

3. megállapítja, hogy több tagállam nem hajtotta végre az irányelv 41. cikkét, amelynek alapján a tagállamoknak arra kell a közérdeklődésre számot tartó jogalanyokat kötelezniük, hogy audit bizottságot vagy azzal hasonló szervet hozzanak létre; úgy véli, hogy e követelmény fontos eszköz a közérdeklődésre számot tartó jogalanyok éves beszámolójának jog szerinti könyvvizsgálata függetlenségének garantálására;

4. hangsúlyozza, hogy a legfrissebb tapasztalatok azt mutatják, hogy gyakori és színvonalas együttműködésre van szükség az audit bizottságokon belül, illetve a független igazgatók, a felügyelőbizottságok valamint a könyvvizsgálók között, továbbá hangsúlyozza, hogy a nem igazgatósági tagoknak alaposan meg kell fontolniuk az igazgatósági tagok jelenléte nélkül tartott ülések lehetőségét;

[1] Az irányelv 2. cikkének 13. pontja.
[2] Az irányelv 2. cikkének 7. pontja.

5. arra a következtetésre jut, hogy az irányelvnek a könyvvizsgálók legalább hét évente történő rotálására vonatkozó követelményét bizonyos tagállamok nagyon rövid, két vagy három éves rotációs időszakokkal ültették át; kétségét fejezi ki a tekintetben, hogy az ilyen rövid rotációs időszakok javítják-e a közérdeklődésre számot tartó jogalanyok jog szerinti könyvvizsgálatának minőségét és folytonosságát, és rámutat, hogy ezek akadályozzák a könyvvizsgálókat és a könyvvizsgáló cégeket abban, hogy megfelelően megismerjék a vizsgált jogalanyt;

6. sajnálja, hogy nem minden tagállam vezette be az irányelvben megkövetelt közfelügyeleti rendszert; megállapítja továbbá, hogy azon tagállamokban, amelyekben bevezették a közfelügyelet formáit, jelentős különbségek vannak ezek között; megállapítja, hogy az irányelv szerint a közfelügyeleti rendszert oly módon kell kialakítani, hogy ne merüljön fel összeférhetetlenség; e tekintetben kíváncsi arra, hogy a nemzeti kormányokhoz közvetlenül kapcsolódó felügyeleti hatóságok vajon megfelelnek-e ennek a követelménynek;

7. igen fontosnak tartja, hogy az irányelvben előírt, közfelügyeleti szervek közötti együttműködés ténylegesen létrejöjjön, mivel a felügyeleti szervek közötti intenzív együttműködés elősegíti a tagállamok közötti konvergenciát, és meg tudja előzni a különböző nemzeti eljárásokból és követelményekből adódó adminisztratív többletterheket;

8. hangsúlyozza, hogy a bejegyzett leányvállalatokat jog szerinti könyvvizsgálatnak kell alávetni; javasolja, hogy a nemzeti jogszabályok írják elő, hogy az ilyen leányvállalatokkal rendelkező anyavállalatokat az irányelvvel összhangban jóváhagyott könyvvizsgálók által elvégzett jog szerinti könyvvizsgálatnak kell alávetni;

9. úgy véli, hogy igen jelentős a bizonytalanság az irányelv könyvvizsgálati munkaanyagokkal foglalkozó 47. cikkének végrehajtásával kapcsolatban; rámutat arra, hogy a tagállamok engedélyezhetik az általuk jóváhagyott jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek birtokában lévő könyvvizsgálati munkaanyagok vagy egyéb dokumentumok átadását harmadik ország illetékes hatóságainak, ugyanakkor vannak olyan jogi és adatvédelmi problémák, amelyeket meg kell oldani annak biztosítása érdekében, hogy az uniós könyvvizsgálók által az ügyfeleiktől kapott információkat bizalmasan kezeljék, és ne kerüljenek nyilvánosságra azokban a harmadik országokban, ahol ezeket a vállalatokat jegyzik vagy ahol anyavállalatukat bejegyezték;

10. felkéri a Bizottságot, hogy az irányelvet átültető valamennyi nemzeti jogszabályt gondosan értékelje, határozottan kezelje az 1–9. bekezdésben említett problémákat, és erről két éven belül nyújtson be jelentést a Parlamentnek; kétségét fejezi ki a tekintetben, hogy a minimális harmonizáció választott módszere valóban a helyes út-e ezen irányelv és egyéb, a belső piaccal kapcsolatos irányelvek célkitűzéseinek eléréséhez, tekintve, hogy az irányelvben engedélyezett számos eltérés a könyvvizsgálói piac további szétaprózódásához vezet; felkéri a Bizottságot, hogy a harmonizációnál alkalmazzon egyértelmű fogalmakat;

11. hangsúlyozza, hogy a Nemzetközi Könyvvizsgálati Standardok (ISA-k) jóváhagyásának indokolatlan késedelme kedvezőtlen hatással lehet a szabályozási környezetre, további szétaprózódást okozva, ami ellentétes az irányelv általános céljával; ezért felkéri a Bizottságot, hogy kerülje el a szükségtelen késedelmet az ISA-k elfogadásában, és indítson széles körű, nyilvános konzultációt azok elfogadásáról;

12. álláspontja szerint az uniós jogszabályok helyes és időbeni végrehajtásának gondos nyomon követése és ellenőrzése lényeges eszköz az uniós jogszabályok jobb alkalmazásának megvalósításához, és az olyan túlszabályozó gyakorlat elkerüléséhez, amelyre például az irányelvnek az átláthatósági jelentéssel kapcsolatos követelmények nem kimerítő listáját tartalmazó, 40. cikke alapján kerülhet sor;

13. támogatja a Bizottság tagállamoknak nyújtott iránymutatását és a tagállamokkal folytatott szoros együttműködést, amelynek célja a helyes és megfelelő idejű végrehajtás biztosítása, például az átültetésről tartott munkaértekezletek olyan fórumként való kihasználása révén, amely lehetőséget ad konszenzus kialakítására a közösségi jogszabályok adott rendelkezéseinek végrehajtásáról; támogatja a korrelációs táblázatok alkalmazását a végrehajtási folyamatban, mint olyan eszközt, amellyel maximális konvergencia érhető el; ennek ellenére úgy véli, hogy továbbra is többet kell tenni annak érdekében, hogy a tagállamok világos útmutatást kapjanak a végrehajtás során, és hogy a tagállamokat a közösségi jogszabályok egyértelmű végrehajtására ösztönözzék;

2009. március 10., kedd

14. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy bármely, az irányelv alkalmazási körébe tartozó kvázi-jogalkotási intézkedés csak az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban fogadható el, amelyhez adott esetben hatásvizsgálatot kell készíteni;

A minőségbiztosítással kapcsolatos ajánlás

15. üdvözli a közérdeklődésre számot tartó jogalanyokat könyvvizsgáló jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek külső minőségbiztosításáról szóló, 2008. május 6-i 2008/362/EK bizottsági ajánlást ([1]); osztja azt a megalapozott nézetet, hogy az irányelv céljával, nevezetesen a könyvvizsgálói jelentések minőségének javításával és a közzétett pénzügyi információk hitelességével összhangban fontos a független külső minőségbiztosítási ellenőrzés; csatlakozik továbbá ahhoz a megalapozott véleményhez, hogy rendkívül fontos az ellenőrzések és az ellenőrök teljes függetlensége és pártatlansága;

16. sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamokkal szoros együttműködésben támogassa a nemzeti minőségbiztosítás olyan struktúráit, amelyek garantálják a könyvvizsgáló irodák független és külső minőségbiztosítását; hangsúlyozza, hogy az európai jogalkotónak ezzel kapcsolatban az irányelvben és az ajánlásban megfogalmazott általános keretnormákra kell szorítkoznia, és e szabályok konkrét kidolgozását a szakmának kell átengedni;

Döntés harmadik országbeli könyvvizsgálók nyilvántartásba vételéről

17. tudomásul veszi az egyes harmadik országbeli könyvvizsgálók és könyvvizsgáló jogalanyok könyvvizsgálói tevékenységére vonatkozó átmeneti időszakról szóló, 2008. július 29-i 2008/627/EK bizottsági határozatot ([2]); kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet a harmadik országbeli könyvvizsgálók nyilvántartásba vétele kérdésének nyomon követéséről;

A könyvvizsgáló felelőssége

18. megállapítja, hogy a tagállamok felelősségi rendszerei közötti eltérések szabályozási arbitrázshoz vezethetnek és alááshatják a belső piacot, tisztában van azonban azzal, hogy a könyvvizsgáló cégek és az általuk vizsgált vállalatok méretétől függően különböző szintű az érintettség; hangsúlyozza, hogy a kártérítési követelések gyakran olyan harmadik országokból érkeznek, ahol az ilyen peres ügyeket a perből nyerhető díjak motiválják elsősorban; nem üdvözölne szívesen egy ilyen pereskedési kultúrát az Európai Unióban, ezért határozottabb fellépést sürget az ilyen, nyereségvágy által motivált gyakorlatok káros hatásaival szemben;

19. tudomásul veszi a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek polgári jogi felelősségének korlátozásáról szóló, 2008. június 5-i 2008/473/EK bizottsági ajánlást ([3]), amely felkéri a tagállamokat, hogy korlátozzák a könyvvizsgálók felelősségét, figyelembe véve saját nemzeti jogszabályi és tényleges körülményeiket; egyetért az ajánlás azon célkitűzésével, hogy e területen a tagállamok közötti nagyobb konvergencián keresztül erősítsék meg az egyenlő versenyfeltételeket a vállalatok és a könyvvizsgálói irodák számára; hangsúlyozza, hogy a könyvvizsgálók és a könyvvizsgáló cégek felelősségének a Bizottság ajánlásában megfogalmazott korlátozása nem sértheti az egyes tagállamokban a polgári jogi felelősséggel kapcsolatos jogi alapelveket, például a károsultak kártérítéshez való jogának elvét; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság idején az ajánlásnak nem szabad megkérdőjeleznie sem a jog szerinti könyvvizsgálat minőségét, sem pedig a jog szerinti könyvvizsgálat működésébe vetett bizalmat; felkéri a Bizottságot, hogy legkésőbb 2010-ig tájékoztassa a Parlamentet az említett ajánlás hatásáról és annak nyomon követéséről, amelynek során fontos kérdés, hogy az ajánlás ezen irányelv célkitűzésével összhangban a tagállamok közötti konvergenciához vezet-e, és ha igen, milyen mértékben; hangsúlyozza, hogy amennyiben további intézkedésekre lesz szükség, a Bizottságnak hatástanulmányt kell készítenie, megvizsgálva a könyvvizsgálók és a könyvvizsgáló cégek polgári jogi felelőssége korlátozásának az ellenőrzésekre, pénzügyi biztonságra és a könyvvizsgálói piac koncentrációjára gyakorolt lehetséges hatásait;

([1]) HL L 120., 2008.5.7., 20. o.
([2]) HL L 202., 2008.7.31., 70. o.
([3]) HL L 162., 2008.6.21., 39. o.

2009. március 10., kedd

Konzultáció a tulajdonosi jogokról

20. üdvözli a Bizottság által a könyvvizsgáló cégekre vonatkozó tulajdonosi jogokról kezdeményezett konzultációt, és érdeklődéssel várja az érdekelt felek válaszait;

*

* *

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Egyenlő bánásmód és egyenlő hozzáférés a férfiak és a nők számára az előadó-művészet területén

P6_TA(2009)0091

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az előadó-művészetben a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmódról és hozzáférésről (2008/2182(INI))

(2010/C 87 E/07)

Az Európai Parlament,

— tekintettel férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 76/207/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre [1],

— tekintettel a nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetés esetén a bizonyítási teherről szóló 1997. december 15-i 97/80/EK tanácsi irányelvre [2],

— tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára,

— tekintettel a művészek társadalmi megítéléséről szóló 2007. június 7-i [3] és a nők és a férfiak közötti egyenlőségről (2008) szóló 2008. szeptember 3-i állásfoglalására [4],

— tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,

— tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A6-0003/2009),

A. mivel az előadó-művészetben a férfiak és nők közötti egyenlőtlenség, valamint a munkalehetőségek egyenlőtlensége erősen és tartósan jelen van,

B. mivel komolyan kell elemezni a férfiak és nők közötti egyenlőtlenséget előidéző mechanizmusokat,

C. mivel a férfiak és nők közötti egyenlőség elvét az előadó-művészet minden szereplőjére alkalmazni kell valamennyi szakágazatban, valamennyi struktúratípusban (előadás, terjesztés és oktatás) és valamennyi tevékenységi ágazatában (művészeti, technikai és adminisztratív),

---

[1] HL L 269., 2002.10.5., 15. o.
[2] HL L 14., 1998.1.20., 6. o.
[3] HL C 125. E, 2008.5.22., 223. o.
[4] Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0399.

2009. március 10., kedd

D. mivel a férfiak és a nők az előadó-művészet különböző szakmáiban nem ugyanolyan arányban vesznek részt, és az egyenlőtlenség e kezdeti formájához még hozzáadódik a munka- és alkalmazási körülményekben, valamint a bérezésben fennálló egyenlőtlenség,

E. mivel a döntéshozatali pozícióba jutás, az előállítási eszközökhöz és a terjesztési hálózatokhoz való hozzáférés terén fennálló egyenlőtlenségek különböző mértékben megállapíthatók az előadó-művészet valamennyi szakágazatában,

F. mivel az előadó-művészet szakmáiban megvalósítandó egyenlőség feltételezi a férfiak és nők vegyes részvételének szisztematikus bevezetését,

G. mivel egy művészeti alkotás minősége vagy egy szakmai pálya sikere nem kizárólag csak a tehetségtől függ, és az előadó-művészeti szakmákban a férfiak és a nők részvételének jobb figyelembe vétele önmagából adódóan az egész ágazatra serkentőleg hat,

H. mivel ebből következően változtatni kell az előadó-művészetben jelenleg még fennálló szegregációs helyzeteken egyrészt az ágazat modernizálása és demokratikussá tétele, másrészt az egyenlőség elérésére irányuló valós, a társadalmi igazságosságot előmozdító célkitűzések meghatározása révén,

I. mivel a megállapított egyenlőtlenségek képességeket és tehetségeket hagynak kiaknázatlanul és károsan hatnak az ágazat művészeti dinamikájára, pozitív hatására és gazdasági fejlődésére,

J. mivel a meglévő előítéletek túlságos gyakorisággal diszkriminatív bánásmódot idéznek elő a nőkkel szemben a kiválasztási és kinevezési folyamatokban, valamint a munkakapcsolatokban, és a nők magasabb fokú képesítés, a továbbképzés iránti érdeklődés és erősebb kapcsolatrendszer ellenére gyakran a férfiaknál alacsonyabb jövedelemmel rendelkeznek,

K. mivel a férfiak és nők közötti egyenlőség akadályai ebben a tevékenységi ágazatban különösen tartósak és különleges eljárást igényelnek a megállapított egyenlőtlenségek csökkentéséhez, tekintetbe véve azt is, hogy ennek milyen előmozdító hatása lehet a társadalom egészére nézve,

L. mivel a művészek – nők és férfiak egyaránt – társadalombiztosítása nagy hiányosságokkal bír, és ez főleg a nők esetében rosszabb jövedelmi helyzetet eredményez,

1. hangsúlyozza a férfiak és a nők közötti egyenlőtlenségek kiterjedtségét és tartósságát az előadó-művészetben, valamint az ágazat egyenlőtlenségekre épülő szervezésének a társadalom egészére kifejtett hatását, tekintve tevékenységeinek különleges jellegét;

2. kiemeli annak abszolút szükségességét, hogy előmozdítsák és ösztönözzék a nők részvételét minden művészeti ágazatban, amelyben eddig kisebbségi helyzetben voltak;

3. emlékeztet arra, hogy a női foglalkoztatottak aránya a művészi foglalkozásúak és a művészeti területen hivatalosan dolgozók körében igen alacsony, és hogy a kulturális intézményekben, illetve az akadémiákon és egyetemeken a vezető beosztásúak körében a nők alulreprezentáltak;

4. elismeri, hogy ebben a tevékenységi ágazatban különleges eljárást kell alkalmazni az egyenlőtlenségeket előidéző mechanizmusok és viselkedésmódok feltárására;

5. emlékeztet arra, hogy a viselkedés csak akkor változik meg, ha a férfiak és nők egymás mellett dolgoznak, és véleményük, érzékenységük, módszereik és érdekeik kiegészítik egymást;

6. kiemeli annak szükségességét, hogy előmozdítsák a nők hozzáférését minden művészeti ágazatban és előadó-művészeti munkakörben, amelyben eddig kisebbségben voltak, és hogy ösztönözzék a tagállamokat annak elősegítésére, hogy a nők kulturális intézmények, akadémiák és egyetemek vezető pozícióiba kerülhessenek;

7. hangsúlyozza, hogy a nők iránt tanúsított diszkrimináció visszafogja a kulturális ágazat fejlődését, tehetségektől és képességektől fosztva meg azt, és megjegyzi, hogy a tehetségeknek az elismeréshez szükségük van a közönséggel való találkozásra;

8. kéri olyan intézkedések bevezetését, amelyek a nők intézmény-vezetői pozícióban való jelenlétének javítására irányulnak, nevezetesen vállalatokon, kulturális intézményeken és szakmai szervezeteken belül megvalósuló egyenlőség előmozdítása révén;

9. felkéri a kulturális ágazat szereplőit, hogy bővítsék a női alkotóművészek és alkotásaik jelenlétét a program-összeállításokban, gyűjteményekben, kiadásokban és konzultációkban;

10. megjegyzi, hogy a férfiak és nők közötti egyenlőség tárgyában elért haladás lehetővé teszi annak fokozatos bevezetését, hogy a férfiak és nők együtt dolgozhassanak a különböző munkacsoportokban, szakmai program-összeállításokban és üléseken, amelyek manapság gyakran még olyan, társadalmunk követelményeivel nehezen összeegyeztethető módon működnek, hogy a két nem egymástól szétválasztva végzi tevékenységét;

11. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy minden alkalommal, amikor ez lehetséges, biztosítsák a pályázati jelölések névtelenségét, valamint hogy a zenészek zenekarba történő felvételénél folytassák azt a szokást, hogy a meghallgatások paraván mögött történnek, lehetővé téve ily módon női zenészek csatlakozását a zenekarhoz;

12. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy már most irányozzanak elő az előadó-művészetben meglévő egyenlőtlenség megelőzése szempontjából reális első lépést annak biztosítására, hogy a kisebbségben levő nem képviselői az egész ágazatban legalább egyharmad részben jelen legyenek;

13. ösztönzi a tagállamokat, hogy:

a) kulturális intézményeikkel együtt gondolkodjanak el azon, hogyan lehetne hatékonyabban körvonalazni az egyenlőtlenségeket előidéző mechanizmusokat, a nemhez kapcsolódó minden diszkrimináció lehető legeredményesebb elkerülése érdekében;

b) tegyenek meg mindent, hogy a nők a legelismertebb kulturális intézmények és szervezetek vezető pozícióiba kerülhessenek;

c) vezessenek be ebben az ágazatban a munkaszervezéshez, a felelősség-megosztáshoz és az időbeosztáshoz kapcsolódó új módszereket, amelyek szem előtt tartják a férfiak és a nők magánéleti kötelezettségvállalásait;

d) vegyék tudomásul, hogy ebben az ágazatban, ahol a nőket jobban sújtó atipikus időbeosztás, erős mobilitás és a foglalkoztatással kapcsolatos sérülékenység a jellemző, kollektív megoldást kell találni a gyermekmegőrzés biztosítására (a próbák és előadások időpontjait figyelembe vevő bölcsődék nyitása a kulturális vállalkozásokban);

14. emlékezteti a kulturális intézményeket annak elengedhetetlen szükségességére, hogy a átültessék a gyakorlatba azt a demokratikus elvet, miszerint ugyanazért a munkáért ugyanolyan fizetés jár a férfiaknak és a nőknek, ez az elv ugyanis – hasonlóan más ágazatokhoz – a művészeti ágazatban sem mindig valósul meg;

15. ösztönzi végül a tagállamokat, hogy végezzenek összehasonlító elemzéseket az aktuális helyzetről az előadó-művészeti ágazatban az Unió különböző országai között, annak érdekében, hogy megkönnyítsék a közös politikák kialakítását és végrehajtását, hogy statisztikák szülessenek, illetve hogy az elért eredmények összehasonlíthatók és mérhetők legyenek;

16. felhívja a tagállamokat, hogy javítsák a művészet és a kultúra területén dolgozók szociális helyzetét, a különböző munkaviszonyok figyelembevétele mellett, valamint biztosítsanak jobb szociális védelmet;

17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 10., kedd

Az on-line szerencsejátékok tisztességessége

P6_TA(2009)0097

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az online szerencsejátékok tisztességességéről (2008/2215(INI))

(2010/C 87 E/08)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 49. cikkére,

— tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló, az EK-Szerződéshez csatolt jegyzőkönyvre,

— tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának joggyakorlatára ([1]),

— tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([2]),

— tekintettel a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2007. december 11-i 2007/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([3]) (az audiovizuális médiaszolgáltatásról szóló irányelv),

— tekintettel a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) ([4]),

— tekintettel a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([5]),

— tekintettel a sportról szóló fehér könyvről szóló, 2008. május 8-i állásfoglalására ([6]),

— tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság 2006. október 16-i, a szerencsejátékokról és sportfogadásról a Bizottsághoz intézett szóbeli választ igénylő kérdésére (O-0118/2006) és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság azt követő 2006. november 14-i vitájára, illetve a Bizottság tagja által adott válaszra,

— tekintettel a Europe Economics Research Ltd. által az Európai Parlament számára készített, a szerencsejátékok tisztességességére és magatartási kódexére összpontosító, az online szerencsejátékokról szóló tájékoztató dokumentumára,

— tekintettel a Svájci Összehasonlító Jogtudományi Intézet (SICL) 2006. június 14-i, „Szerencsejáték-szolgáltatások az Európai Unió belső piacán" címmel a Bizottság számára készített tanulmányára,

([1]) Schindler 1994 (C-275/92), Läärä 1999 (C-124/97), Zenatti 1999 (C-67/98), Anomar 2003 (C-6/01), Gambelli 2003 (C-243/01), Lindman 2003 (C-42/02), Placanica 2007 (C-338/04), Unibet 2007 (C- 432/05), UNIRE 2007 (C 260/04).
([2]) HL L 376., 2006.12.27., 36. o.
([3]) HL L 332., 2007.12.18., 27. o.
([4]) HL L 178., 2000.7.17., 1. o.
([5]) HL L 309., 2005.11.25., 15. o.
([6]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0198.

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

— tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A6–0064/2009),

A. mivel a SICL fent említett tanulmánya szerint jelenleg az online szerencsejáték az EU teljes szerencsejáték-piacának mintegy 5 %-át teszi ki, ami 2004-ben 2–3 milliárd eurós éves bruttó bevételnek felelt meg és a gyors növekedés elkerülhetetlennek tűnik,

B. mivel a kormányzati és a kormányzatilag engedélyezett szerencsejátékok által termelt bevételek sok tagállamban messze a legfontosabb bevételi forrást jelentik a sportszervezetek számára,

C. mivel a szerencsejátékokat, beleértve az online-szerencsejátékokat, valamennyi tagállamban mindig is szigorúan a szubszidiaritás elve alapján szabályozták annak érdekében, hogy a függőséggel és csalással szemben védjék a fogyasztókat, a pénzmosás és egyéb pénzügyi bűncselekmények, valamint „bundázás" elkövetésének megelőzése és a közrend fenntartása céljából; mivel az Európai Bíróság általános érdekű célkitűzésekre figyelemmel elismeri a letelepedési és szolgáltatásnyújtási szabadságra vonatkozó korlátozásokat, amennyiben azok arányosak és megkülönböztetéstől mentesek,

D. mivel valamennyi tagállam differenciálta az ilyen korlátozásokat az érintett szerencsejáték fajtájára – úgymint kaszinóban folyó játék, sportfogadás, lottó vagy lóversenyen való fogadás – tekintettel; mivel a tagállamok többsége tiltja az online kaszinójátékok üzemeltetését a helyi piaci szereplők részéről is, és jelentős számú tagállam ugyanígy tiltja az online sportfogadás és az online lottó üzemeltetését,

E. mivel a szerencsejátékok nem tartoznak a 2006/123/EK, a 2007/65/EK és a 200/31/EK irányelv hatálya alá, és az Európai Parlament a sportról szóló fehér könyvre vonatkozó, fent említett állásfoglalásában hangot adott aggályainak a szerencsejáték esetleges deregulációja kapcsán,

F. mivel a tagállamok szabályozzák hagyományos szerencsejáték-piacukat annak érdekében, hogy védjék a fogyasztókat a függőséggel, csalással, pénzmosással és „bundázással" szemben; mivel ezeket a politikai célkitűzéseket nehezebb elérni az online ágazatban,

G. mivel a Bizottság jogsértési eljárást kezdeményezett tíz tagállam ellen annak tisztázása érdekében, hogy az online szerencsejáték-szolgáltatások – főképpen a sportfogadások –határokon átnyúló működtetését korlátozó nemzeti intézkedések összhangban állnak-e a közösségi joggal; mivel – amint azt a Bizottság kiemelte – ezek az eljárások nem a monopóliumok vagy nemzeti lottójátékok létét mint olyat érintik, és általában sincsen hatásuk a szerencsejáték-piacok liberalizációjára,

H. mivel növekvő számú, szerencsejátékkal kapcsolatos ügyben felmerült előzetes döntéshozatali ügyet utalnak a Bíróság elé, ami egyértelműen azt mutatja, hogy nem egyértelmű a közösségi jog szerencsejáték tekintetében történő értelmezése és alkalmazása,

I. mivel az integritás ennek az állásfoglalásnak az alkalmazásában nem csak az üzemeltetőknek a fogyasztóvédelmi és büntető jogszabályok betartásával a csalás és bűnözés, hanem a szenvedéllyé váló és a kiskorúak által űzött szerencsejáték megelőzése, illetve a sportversenyeknek a sportfogadással kapcsolatos nemkívánatos hatások elleni védelme iránti elkötelezettségét is jelenti,

J. mivel az online szerencsejáték a szenvedéllyé váló szerencsejáték tekintetében több kockázati tényezőt is magában foglal, például a szerencsejáték egyszerű hozzáférhetőségét, széleskörű játékkínálatot és mérsékelt társadalmi ellenőrzést ([1]),

([1]) Bot főtanácsos 2008. október 14-i véleménye a C-42/07. sz. ügyben; a fent említett SICL-tanulmányt, 1450. o.; Gill Valentine professzor, Literature review of children and young people's gambling (Gyermekek és fiatalok által űzött szerencsejáték szakirodalmi áttekintése - az Egyesült Királyság Szerencsejáték Bizottságának megbízásából), 2008. szeptember.

2009. március 10., kedd

K. mivel a sportfogadási tevékenységek és más online szerencsejátékok (különösen az interneten keresztül a határokon átnyúló szerencsejátékok) gyorsan és ellenőrizetlenül fejlődtek, a „bundázás" és egyes sportmérkőzések tekintetében az ellenfogadás egyre inkább fennálló veszélye sérülékennyé teszi a sportot az illegális fogadói magatartással szemben,

A közérdeket és a fogyasztók érdekeit védelmező, átlátható ágazat

1. hangsúlyozza, hogy a szubszidiaritás elve és az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében a tagállamok joga és érdeke, hogy ellenőrizzék és szabályozzák szerencsejáték-piacaikat annak érdekében, hogy a függőséggel, csalással, pénzmosással és a sportmérkőzések „megbundázásával" szemben védjék a fogyasztókat, illetve hogy védjék azokat a kulturális alapokon nyugvó támogatási struktúrákat, amelyek sporttevékenységeket és egyéb társadalmi ügyeket, valamint civil társadalmi szükségleteket finanszíroznak a tagállamokban; kiemeli, hogy az összes többi érdekeltnek is érdekében áll egy jól ellenőrzött és szabályozott szerencsjáték-piac; kiemeli, hogy az online szerencsejáték működtetőinek meg kell felelniük a szolgáltatás nyújtása szerinti tagállam és a fogyasztó lakóhelye szerinti tagállam jogszabályainak;

2. hangsúlyozza, hogy a szerencsejáték-szolgáltatásokat igen különleges jellegű gazdasági tevékenységnek kell tekinteni a hozzá kapcsolódó társadalmi, közrendi és egészségügyi ellátási vonatkozások miatt, amelynek esetében a verseny nem eredményezi az erőforrások jobb elosztását, és emiatt szükséges a többpilléres megközelítés a szerencsejáték esetében; hangsúlyozza, hogy a tisztán belső piaci megközelítés nem megfelelő ezen az igen kényes területen, és kéri a Bizottságot, hogy e tekintetben fordítson különleges figyelmet az Európai Bizottság álláspontjára;

3. jóváhagyja a Tanács francia elnökség alatt megkezdett, az online és a hagyományos szerencsejáték, továbbá a fogadás területével foglalkozó munkáját; felszólítja a Tanácsot, hogy folytasson hivatalos tárgyalásokat az online-szerencsejátékból eredő problémák meghatározására és megoldására irányuló lehetséges politikai megoldásról, és felhívja a Bizottságot, hogy támogassa ezt a folyamatot és végezzen tanulmányokat és tegyen megfelelő javaslatokat, amelyeket az online szerencsejáték területén kitűzött közös célok eléréséhez a Tanács szükségesnek tart;

4. felhívja a tagállamokat, hogy szorosan működjenek együtt a határokon átnyúló online szerencsejátékból eredő olyan társadalmi és közrendi problémák megoldása érdekében, mint a szerencsejáték-függőség, illetve a személyes adatokkal és hitelkártyákkal való visszaélés; felhívja az uniós intézményeket arra, hogy működjenek szorosan együtt a tagállamokkal az összes engedély nélkül vagy illegálisan ajánlott online szerencsejáték-szolgáltatások elleni küzdelemben, a fogyasztók védelme és a csalások megelőzése érdekében; hangsúlyozza, hogy ennek mikéntjéről közös álláspont kialakítására van szükség;

5. hangsúlyozza, hogy a szabályozóknak és az üzemeltetőknek szorosan együtt kell működniük az online szerencsejáték területén tevékenykedő egyéb érdekelt felekkel – vagyis szerencsejáték-üzemeltetőkkel, szabályozókkal, a fogyasztói szervezetekkel, sportszervezetekkel, iparági társulásokkal és a médiával –, amelyek közös felelősséggel tartoznak az online szerencsejáték tisztességes lebonyolításáért, illetve azért, hogy a fogyasztókat tájékoztassák az online szerencsejáték esetleges negatív következményeiről;

A csalás és egyéb bűnözői magatartás elleni küzdelem

6. megjegyzi, hogy a bűnözés – mint például a pénzmosás és a fekete gazdaság – kapcsolatba hozható a szerencsejátékokkal, és kihat a sportesemények tisztességességére; úgy véli továbbá, hogy a sport és a sportversenyek tisztességessége tekintetében fennálló veszély erősen befolyásolja a tömegsportot, ami jelentősen hozzájárul a lakosság egészségéhez és a társadalmi integrációhoz; véleménye szerint a közbizalom elvesztéséhez vezethet, ha azt észlelik, hogy egy sportág a játékosok, tisztviselők vagy harmadik személyek pénzügyi nyereségét szolgáló manipuláció tárgyává vált, és azt nem az értekei, szabályai szerint és a rajongók örömére játsszák;

7. úgy véli, hogy az online szerencsejáték növekedése egyre több lehetőséget biztosít az olyan korrupt gyakorlatok számára, mint a csalás, „bundázás", illegális fogadási kartellek és a pénzmosás, mivel az online szerencsejátékokat az offshore működtetők elterjedése miatt gyorsan meg lehet szervezni és újból megszüntetni; felhívja a Bizottságot, az Europolt, valamint más nemzeti és nemzetközi intézményeket, hogy kísérjék szoros figyelemmel az e területen tett megállapításokat, és számoljanak be azokról;

8. úgy véli, hogy a sportesemények és -versenyek tisztességességének védelme érdekében a sportjog tulajdonosok, az online fogadóirodák és az állami hatóságok uniós és nemzetközi szintű együttműködésére van szükség;

9. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a sportversenyek szervezői, a fogadóirodák és a szabályozók működjenek együtt a sportot érintő, illegális fogadói magatartásból és „bundázásból" eredő veszélyek felszámolását célzó intézkedések tekintetében, és vizsgálják meg egy megvalósítható, méltányos és fenntartható szabályozói keret létrehozását a sport tisztességességének védelme érdekében;

10. kiemeli, hogy a sportfogadás a sportversenyek kereskedelmi kiaknázásának egy formáját alkotja, és javasolja, hogy a tagállamok védjék a sportversenyeket azok engedély nélküli kereskedelmi kiaknázásától, konkrétan a sportszervezők jogainak elismerése, valamint a professzionális és amatőr sport minden szintje számára tisztességes hozam biztosítását célzó intézkedések meghozatala révén; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a sportszervezők számára szellemi tulajdonjogot (egyfajta „szerzői jog" ([1])) biztosítsanak az általuk szervezett versenyek tekintetében;

A fogyasztók megkárosításának megelőzése

11. úgy véli, hogy a szerencsejátéktól való függőség előtt újabb alkalom nyílik az internet kínálta, potenciálisan bárhonnan elérhető, otthoni, azonnali eredménnyel és a nagy összegekben űzött szerencsejátékra nyíló lehetőség miatt; megjegyzi ugyanakkor, hogy az online szerencsjáték-szolgáltatások konkrét formáinak a fogyasztókra gyakorolt teljes hatása még nem ismert és azok alaposabb tanulmányozására van szükség;

12. felhívja a figyelmet az egyre erősödő aggodalomra amiatt, hogy a fiatalok képesek online elérni a legális és illegális online szerencsejáték-lehetőségeket, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy hatékonyabb ellenőrzést vezessenek be az életkor tekintetében, és megakadályozzák a kiskorú szerencsejátékosokat abban, hogy az online webhelyeken az ingyenes bemutató példányokon játsszanak;

13. rámutat, hogy különösen a fiataloknak gondot okozhat a szerencse, a sors, az esély és a valószínűség fogalma közötti különbségtétel; sürgeti a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a kulcsfontosságú kockázati tényezőkkel, amelyek fokozhatják annak esélyét, hogy a szerencsejáték valamely (fiatal) személy szenvedélyévé váljon, valamint hogy keressék meg az e tényezők kezelésére szolgáló eszközöket;

14. aggasztja az interaktív televíziózás, a mobiltelefonos és internetes szolgáltatások, valamint az internetes honlapok közötti egyre növekvő átfedés a kifejezetten kiskorúaknak szóló, távolról igénybe vehető és online szerencsejátékok kínálatában, különösen a fiatalok számára; úgy véli, hogy e fejlemény szabályozói és szociális védelmi kihívásokat fog támasztani;

15. úgy véli, hogy az online szerencsejáték kockázatot jelenthet a fogyasztók számára, ezért a fogyasztók védelme érdekében a tagállamok jogszerűen korlátozhatják az online szerencsejáték-szolgáltatás nyújtásának lehetőségét;

16. hangsúlyozza, hogy a szülők felelőssége annak megakadályozása, hogy a kiskorúak szerencsejátékot játsszanak, és az szenvedélyükké váljon;

17. felhívja ugyanakkor a tagállamokat, hogy irányozzanak elő elegendő támogatást az online szerencsejátékokkal kapcsolatos problémák tanulmányozására, illetve azok megelőzésére és kezelésére;

18. úgy véli, hogy a szerencsejátékból származó nyereséget a társadalom javára kell felhasználni, beleértve az oktatás, az egészségügy, a professzionális és amatőr sport, valamint a kultúra folyamatos finanszírozását;

19. támogatja az online szerencsejátékokra vonatkozó szabványok kialakítását a korhatár, a hitel tilalma, a veszélyeztetett szerencsejátékosokat védő bónuszprogramok, a szerencsejáték lehetséges következményei, a függőség esetén való segítségnyújtásról adott információ, illetve bizonyos játékok függőséget okozó természete és egyéb kérdések tekintetében;

([1]) Pl. a holland „Portretrecht" (jelentése: a képhez való jog).

2009. március 10., kedd

20. felhívja az érdekelteket, hogy foglalkozzanak az online szerencsejáték-függőség miatti társadalmi elszigetelődés kockázatával;

21. úgy véli, hogy az önszabályozás az online játékok reklámozása, terjesztése és nyújtása tekintetében nem eléggé hatékony, ezért hangsúlyozza, hogy a szerencsejáték-ipar és a hatóságok közötti szabályozásra és együttműködésre egyaránt szükség van;

22. sürgeti a tagállamokat, hogy működjenek együtt uniós szinten az online szerencsejáték agresszív reklámozása ellen, beleértve a weboldalakon elérhető játékok ingyenes bemutatóit, különösen a problémákkal küzdő szerencsejátékosok és veszélyeztetett fogyasztók– például gyerekek és fiatalok – védelme érdekében;

23. javasolja annak a lehetőségnek a tanulmányozását, hogy maximalizálják egy adott személy által havonta szerencsejátékra költhető összeget, vagy kötelezzék az online szerencsejáték-üzemeltetőket, hogy az online szerencsejátékhoz az üzletekben megvásárolható, előre kifizetett kártyákat használjanak;

Magatartási kódex

24. megjegyzi, hogy a magatartási kódex még mindig hasznos kiegészítő eszköz lehetne bizonyos állami (és magán-) célok eléréséhez, és egyúttal lehetővé tenné a technológiai fejlesztések, a fogyasztói preferenciák változásai és a piaci struktúrák fejlődésének figyelembevételét;

25. hangsúlyozza, hogy a magatartási kódex végső soron az iparág által kezdeményezett önszabályozó megközelítés marad, és ezért csupán kiegészíti, és nem helyettesíti a jogszabályokat;

26. hangsúlyozza továbbá, hogy a magatartási kódex hatékonysága nagymértékben függ attól, hogy a nemzeti szabályozó szervek és a fogyasztók milyen mértékben ismerik el azt, valamint hogy mennyire lehet érvényt szerezni rendelkezéseinek;

Felügyelet és kutatás

27. felhívja a tagállamokat, hogy dokumentálják online szerencsejáték-piacaik méretét és növekedését, valamint az online szerencsejátékból származó kihívásokat;

28. felhívja a Bizottságot, hogy kezdeményezzen kutatásokat az online szerencsejátékokkal, valamint a szerencsejáték-függőség kialakulásának kockázatával kapcsolatban, például annak vizsgálatával, hogy a reklámok milyen hatással vannak a szerencsejáték-függőségre, hogy lehetséges-e közös európai kategóriák létrehozása a játékok számára a függőségi potenciál, valamint a lehetséges megelőző és korrekciós intézkedések tekintetében;

29. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg különösen a reklám és a marketing szerepét (beleértve az ingyenes online bemutató játékokat is) a kiskorúak szerencsejátékra való közvetett vagy hallgatólagos ösztönzésében;

30. felhívja a Bizottságot, az Europolt és a nemzeti hatóságokat, hogy gyűjtsenek információkat az online szerencsejátékok terén, például az ágazat szereplői között tapasztalható csalások és más bűnözői magatartások mértékéről, és ezeket osszák meg;

31. felhívja a Bizottságot, hogy a nemzeti kormányokkal szoros együttműködésben tanulmányozza a határokon átnyúló szerencsejátékok működtetésére vonatkozó nemzeti szabályoknak a tisztességességre, társadalmi felelősségre, fogyasztóvédelemre és az adózási kérdésekre gyakorolt gazdasági és nem gadasági jellegű hatásairól;

32. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a fogyasztó lakóhelye szerinti tagállam ténylegesen ellenőrizhesse, korlátozhassa és felügyelhesse a területén nyújtott szerencsejáték-szolgáltatásokat;

33. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék egyértelművé az online szerencsejáték adózásának helyét;

*

* *

34. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az élelmiszerek minőségének biztosítása, beleértve a harmonizációt vagy a szabványok kölcsönös elismerését

P6_TA(2009)0098

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása az élelmiszerek minőségének biztosításáról, beleértve az előírások harmonizálását vagy kölcsönös elismerését (2008/2220(INI))

(2010/C 87 E/09)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 33. cikkére,

— tekintettel a Bizottság 2008. október 15-én kiadott, a mezőgazdasági termékek minőségéről szóló zöld könyvére: a termékekre alkalmazandó előírásokról, a termelési követelményekről és a minőségi rendszerekről (COM(2008)0641),

— tekintettel a mezőgazdasági termékekre és élelmiszerekre vonatkozó minőségpolitikáról szóló, 1998. október 9-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel a Bizottság 2008 októberében kiadott, az élelmiszerminőség-tanúsítási rendszerekről szóló munkadokumentumára,

— tekintettel a közös agrárpolitika (KAP) „állapotfelmérésére”,

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Tanácstól kapott mezőgazdasági tárgyalásokra adott megbízására, amelyet a WTO-val folytatott mezőgazdasági tárgyalások részletes szabályairól szóló, 2003. januári bizottsági javaslat tartalmaz ([2]),

— tekintettel a Bizottság által 2007. február 5-én és 6-án Brüsszelben megrendezett „Élelmiszerminőség-tanúsítás – Értéket rendelni a mezőgazdasági termeléshez” konferenciára,

— tekintettel a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2008)0040),

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére

— tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A6-0088/2009),

([1]) HL C 328., 1998.10.26., 232. o.
([2]) 625/02. sz. bizottsági dokumentum.

2009. március 10., kedd

A. mivel az Európai Unió élelmiszerbiztonsági és minőségi előírásai a legmagasabb szintűek a világon,

B. mivel ezek a normák az uniós fogyasztók igényét elégítik ki, és jelentős hozzáadott érték létrehozását teszik lehetővé,

C. mivel a fogyasztók érdeklődése nem csupán az élelmiszerbiztonság, hanem az élelmiszerek származása és előállítása iránt is egyre nő; mivel az Európai Unió már reagált e tendenciára négy élelmiszerminőségi védjegy, illetve eredet-megjelölés bevezetésével, éspedig: oltalom alatt álló eredet megjelölés (OEM), oltalom alatt álló földrajzi jelzések (OFJ), hagyományos különleges termékek (HKT) és ökológiai termelés;

D. mivel az európai minőségi termékek az Európai Unió eleven kulturális és gasztronómiai örökségét képezik, és számos EU régióban a gazdasági és társadalmi tevékenység alapvető összetevői, amelyek alapot adnak a helyi valósághoz közvetlenül kapcsolódó tevékenységekhez, különösen falusi környezetben,

E. mivel a tanúsítási rendszereket a fogyasztók a magasabb minőség garantálásának tekintik,

F. mivel az Európai Unió sajátságos minőségi rendszerei jelentős versenypiaci előnyt kínálnak a uniós termékek számára,

G. mivel a nagykereskedők vezető pozícióba kerültek az uniós élelmiszerpiacokon, és belistázási díjakat, piacra jutási kereskedelmi bónuszokat, vagy jelentős, nem indokolt hozzájárulásokat kényszerítenek ki az akciókhoz, csökkentik a kistermelők esélyeit arra, hogy termékeikkel a nagyobb vásárlóközönséget érjenek el,

H. mivel az egyes mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek eredetére és jellemzőire vonatkozó részletes tájékoztatáshoz az új technológiákat fel lehet használni,

I. mivel a termékhamisítás mind a termelőnek, mint pedig a végfelhasználónak kárt okoz,

1. üdvözli az Európai Bizottság által a zöld könyvvel elindított gondolkodási folyamatot, és támogatja a Bizottság azon óhaját, amely az uniós mezőgazdasági termékek minőségének javítását célozza, anélkül, hogy a termelőket újabb költségekkel, vagy feladatokkal terhelné;

2. hangsúlyozza, hogy a stratégiai termékek vonatkozásában, amelyek közé a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek is tartoznak, fontos a tisztességes piaci verseny biztosítása, és ennek a közérdeket szolgáló uniós célkitűzésnek kell lennie; megítélése szerint a tisztességes versenyt biztosítani kell az importáruk vonatkozásában is, amelyekre általában nem vonatkoznak a közösségi szabványokhoz hasonló előírások; úgy véli, hogy a termékek minőségére vonatkozó európai intézkedéseket a belső piacon jelen lévő külföldi áruk vonatkozásában a WTO tekintetében is szabályozni kell;

3. szükségesnek tartja a nagyobb ellenőrzést és koordinációt a különböző hatóságok között annak érdekében, hogy az importból származó élelmiszeripari termékek megfeleljenek a közösségi környezeti, élelmiszer-biztonsági és állatjólléti előírásoknak; tudomásul veszi a Mezőgazdasági Tanács 2008. december 19-i következtetéseit az importból származó mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek biztonságáról és a közösségi előírások tiszteletben tartásáról; e következtetésekből azonban hiányolja a harmadik országokra vonatkozó közösségi ellenőrzés szigorítására irányuló határozott politikai akaratot;

4. kijelenti, hogy a minőségpolitikát nem lehet elszakítni a KAP jövőjétől és a kihívásoktól, mint a klímaváltozás, a biológiai sokféleség megőrzése, az energiaellátás, vagy a vízkészlettel való gazdálkodás;

5. úgy véli, hogy mivel a nyersanyagok ára általában magas, a termelési volumen növelését szolgáló eszközöknek nem kell ürügyül szolgálniuk az előírások szigorának csökkentésére;

6. megerősíti, hogy a legmagasabb szintű élelmiszerbiztonság, állatjólét és környezetvédelem előírásának a termékek minőségi színvonalát is szolgálnia kell, ami a mezőgazdasági termelőket jelentős előnyhöz juttatja a versenyképesség tekintetében; az EU élelmiszer-biztonsági, állatjóléti és környezeti követelményei miatt keletkező költségeknek továbbá a mezőgazdasági termelők számára meg kell térülniük; megítélése szerint a mezőgazdasági termelők versenyképességének javulása esetén nem elegendő, ha az EU követelményei miatt keletkező költségek megtérülnek, e tekintetben fontos szerepe van az európai mezőgazdasági termelők által a biztonság, az állatjólét és a környezetvédelem mezőgazdaságban történő garantálására használható, a közös agrárpolitikához kapcsolódó alapoknak;

7. megítélése szerint az európai minőségpolitikának szorosan kell illeszkednie a 2013 után induló közös agrárpolitikai reformhoz; véleménye szerint a KAP keretében az Európai Uniónak támogató szerepet kell betöltenie (ideértve a pénzügyi támogatást is), a magas színvonalú mezőgazdasági és élelmiszertermelés kialakítása érdekében; hangsúlyozza, hogy erőteljesebben kell támogatni a termelői szervezeteket annak érdekében, hogy ne érje hátrány főként a kistermelőket;

8. figyelmeztet arra, hogy az élelmiszer- és mezőgazdasági felhasználású növényi genetikai erőforrásokról szóló nemzetközi szerződésben az Európai Unió kötelezettséget vállal arra, hogy intézkedéseket tegyen a genetikai erőforrások megőrzése érdekében; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy hozzon létre speciális promóciós programokat, amelyek támogatják a génerózió által veszélyeztetett növényfajták felhasználását; hangsúlyozza, hogy ily módon növelni kell a mezőgazdasági termelők és a kertészek érdeklődését a növényi genetikai erőforrásként számon tartott növényfajták termesztése iránt, valamint, hogy megfelelő promóciós programokat kell létrehozni a kihalással fenyegetett haszonállatok esetében is;

9. emlékeztet továbbá arra, hogy a mezőgazdaság világpiaci liberalizációja következtében az európai termelők közvetlenül szembesülnek a nemzetközi versenyhelyzettel, és a számukra előírt minden újabb kötelezettség ronthatja a versenyképességüket, de az EU mezőgazdasági termelőinek előnyére is válhat, ha ténylegesen képesek a piacon a termékeiket megkülönböztethetővé tenni, és ennek fejében haszonra tesznek szert; emlékeztet arra, hogy az EU mezőgazdasági termelői a fogyasztói igényekből előnyt teremthetnek a maguk számára, azáltal, hogy a fogyasztók számára többek között helyileg előállított, minőségi termékeket, illetve magasabb állatjóléti és környezetvédelmi normákat biztosítanak;

10. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a WTO-val a nem kereskedelmi vonatkozásokról folytatott tárgyalások során a Bizottságnak el kell érnie, hogy minél több importtermék feleljen meg az uniós gazdákkal szemben támasztott követelményeknek annak érdekében, hogy az EU élelmiszer-biztonsági, állatjóléti és környezeti követelményeinek megfelelő mezőgazdasági termékek színvonala egyértelműen növelje a mezőgazdasági termelők versenyképességét;

11. aggódik a nagy áruházláncok az uniós élelmiszerek minőségére gyakorolt hatása miatt; valamint azt is aggasztónak tartja, hogy a jelentősen koncentrált kereskedelmi rendszerben működő piacokon megfigyelhető az uniformizálódás tendenciája, valamint az élelmiszeripari termékek választékának csökkenése, ami azzal jár, hogy a hagyományos termékek jelenléte csökken, és egyre több a magas feldolgozottsági fokú termék; javasolja a Bizottságnak, hogy szabályozza a néhány nagykereskedelmi vevő által kikényszerített, fordított versenyeztetési eljárással kapcsolatos gyakorlatot, amelynek hatása romboló a minőségi termékekre nézve;

Termelési követelmények és forgalmazási előírások

12. aggodalommal tölti el az alapvető előírások uniós rendszerének összetettsége, és az a hatalmas mennyiségű előírás, amelyeket az Európai Unió mezőgazdasági termelőknek teljesíteniük kell meg kell; támogatja az egyszerűsített rendszert, és kéri, hogy minden új szabály értékelhető legyen, a megfelelőség, a szükségesség és az arányosság kritériumaival összhangban;

13. kéri a forgalmazási előírásoknak az alkalmazandó fő kritériumok pontosítása révén történő további egyszerűsítését; kéri a megtévesztő gyakorlat elkerülése érdekében uniós iránymutatások kidolgozását az olyan általános kötött kifejezések használatára vonatkozóan, mint például az alacsony cukortartalmú, alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó, diétás vagy természetes;

2009. március 10., kedd

14. aggasztónak tartja, hogy az EU fogyasztók többsége nem rendelkezik megfelelő ismeretekkel az élelmiszerláncról, főleg a termékek és nyersanyagok eredetéről; támogatja az elsődleges termékek előállítási helyének kötelező feltüntetését, a származási országot jelző címke alapján, amely a fogyasztók az iránti óhaját tükrözi, hogy többet tudjanak az általuk megvásárolt termék eredetéről; szintén támogatja e rendszer kiterjesztését a feldolgozott élelmiszeripari termékekre is, és úgy véli, hogy a rendszernek tájékoztatást kell nyújtania a főbb összetevők és nyersanyagok eredetét, valamint pontosítani kell ezek származási helyét és a termék utolsó feldolgozásának helyét;

15. megítélése szerint az ausztrál modell jó példa egy ilyen származási országot jelölő címkézési rendszerre, amennyiben az figyelembe veszi a különböző termelési ágazatok jellemzőit az Európai Unióban: jelzi a termékek gyártásának különböző lépéseit, például a „gyártás helye" (a hazai eredetű összetevőkből készült, vagy helyben előállított élelmiszerek vonatkozásában) vagy, „a termék előállítási országa" (azoknál az élelmiszereknél, amelyek az adott országban jelentős mértékben feldolgoztak); emlékeztet arra, hogy az Európai Unió más fontos kereskedelmi partnerei – közöttük az Amerikai Egyesült Államok és Új-Zéland – hasonló címkézési rendszert használnak;

16. úgy véli, hogy ha az élelmiszerbiztonsági követelmények teljesülnek, a forgalmazási előírások nem akadályozhatják a termékek piacra jutását esztétikai, formai, vagy mérettel kapcsolatos szempontok miatt;

17. úgy ítéli meg, hogy az általános EU minőségjelölésnek, mint „az Európai Unió területén előállított" jelölésnek végső soron azt kell eredményeznie, hogy az uniós termékeket a magas termelési előírások miatt pozitívan különböztesse meg a piacon levő egyéb termékektől;

18. megítélése szerint, inkább a választható fenntartott jelöléseket kellene ösztönözni a kötelező forgalmazási előírásokkal szemben; úgy véli azonban, hogy az ilyen egységesített fogalom-meghatározások bevezetése, amelyekkel minden érdekelt fél elégedett lenne, figyelemmel a különböző táplálkozási szakásokra és hagyományokra, nehézségekkel és a fogyasztóval közölt információmennyiség növekedésével járna, illetve az ilyen jelöléseket ellenőrző felügyeleti rendszert kellene létrehozni;

19. támogatja azokat az intézkedéseket, amelyek az közösségi szabályozás egyszerűsítését szolgálják, amennyiben azok nem a szabályozás leépítését jelentik, és azoknak a területeknek a korlátozását, ahol önszabályozást alkalmaznak; úgy véli, hogy szükségesek a közös forgalmazási előírások, és ezeket hatékonyabban is meg lehet állapítani; megítélése szerint e tekintetben támogatni kell az együttes szabályozást mint szokásos közösségi jogalkotási eszközt e területen; kéri, hogy vonják be e folyamatba mind a nemzeti hatóságokat, mind pedig az élelmiszeripar és a termelők képviselőit;

Az Európai Unió speciális minőségbiztosítási rendszerei

20. hangsúlyozza, hogy az élelmiszer-minőségi rendszereknek tájékoztatást kellene nyújtaniuk és garantálniuk kellene a fogyasztók számára a helyi összetevők és termelési módszerek megbízhatóságát; úgy véli ezért, hogy az ilyen rendszereket fokozottabb ellenőrzések és nyomon követési rendszerek alkalmazása mellett kell bevezetni és működtetni;

21. úgy véli, hogy mindenképpen szükséges egy átláthatóbb, és a fogyasztók által széles körben elismert árujelzési rendszer létrehozása; egyúttal támogatja, hogy az átlátható eredet-megjelölés érdekében mind az EU-ból származó, mind harmadik országokból behozott termékek esetében fel kelljen tüntetni a terméket meghatározó lényeges mezőgazdasági nyersanyagok eredetét;

22. úgy véli, hogy az OEM jelzésű eredeti termékek nyersanyagként történő kizárólagos használatát csak abban az esetben kellene biztosítani, amennyiben a feldolgozott termék címkéjén vagy reklámjában szerepel az oltalom alatt álló megjelölés; hangsúlyozza, hogy ezzel egyrészt elkerülhető a fogyasztó megtévesztése, másrészt növelhető az OEM-termékek iránti kereslet.

23. úgy véli, hogy célszerű lenne bevezetni a „hegyvidéki" és „szigeti" kifejezések használatát, mivel ez jelentős hozzáadott értéket hozna létre e hátrányos helyzetben lévő területek mezőgazdasági termékeinek és élelmiszereinek esetében; úgy véli, hogy a „hegyvidéki" és „szigeti" kifejezések mellett kötelezően fel kellene tüntetni a termék származási országát is;

24. megállapítja azzal kapcsolatban, hogy az átlagos fogyasztó számára nem világos az OEM és az OFJ közötti különbség, ezért akülönbség megértését elősegítő információs kampányra van szükség;

25. ellenzi az olyan szigorúbb értékelés bevezetését, mint például az exportképesség és a fenntarthatóság; rámutat arra, hogy vannak olyan termékek, amelyek bár nem eredményesek az export területén, ugyanakkor jelentős szerepet játszanak a helyi gazdaság alakulásában és a társadalmi kohézió fenntartásában;

26. kijelenti, hogy a földrajzi árujelzés egy fontos európai örökség, amit meg kell őrizni, mind az alapvető fontossággal bíró gazdasági dinamizmusa, mind pedig a számos EU régió számára meghatározó társadalmi és gazdasági hatása miatt; úgy véli, hogy e jelzések minőség garanciáját jelentik, amit meg kell erősíteni, mindenekelőtt a földrajzi árujelzések kezelésének fokozottabb kézben tartásával az e jelzéseket képviselő kérelmezők csoportjai részéről; úgy véli, hogy e jelzések segítenek a fogyasztónak eligazodni az áruválasztékban;

27. úgy véli továbbá, hogy fontos a kereskedelmi márkajegyeket és a földrajzi árujelzéseket jobban el kell magyarázni, és olyan intézkedéseket kell hozni, amelyek lehetővé teszik a meglévő közösségi szabályok konkrét alkalmazását, az oltalom alatt álló eredet-megjelölést (OEM) / oltalom alatt álló földrajzi jelzést (OFJ) tartalmazó, vagy arra utaló márkák bejegyzésének megakadályozására olyan gazdálkodók esetében, akik nem az ilyen OEM/OFJ termelők körébe tartoznak; létfontosságúnak tartja saját költségvetéssel rendelkező promóciós kampányok szervezését a fogyasztóknak az állami hitelesítési rendszerek előnyeiről történő tájékoztatása céljából;

28. véleménye szerint a földrajzi jelöléssel ellátott termékeket előállító termelőket olyan eszközökkel kell felruházni, amelyek lehetővé teszik a termékvolumen megfelelő kezelését, a minőség és a földrajzi jelölés megóvása érdekében;

29. úgy véli, hogy abban az esetben, amikor egy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel (OFJ) ellátott termék valamely összetett feldolgozott termékben kerül felhasználásra, amelyben az OFJ jelzéssel ellátott termék tulajdonságai módosulnak, a felügyeleti szervnek vagy az illetékes hatóságnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy különleges vizsgálatok elvégzése révén győződjön meg arról, hogy az OFJ jelzéssel ellátott termék tulajdonságai nem változtak meg túlságosan;

30. kéri a bejegyzett nevek védelmének támogatását, különösen a csomagolás egyes fázisaiban, valamint a harmadik országokkal történő kereskedésben, amikor is fennáll a névhasználattal való visszaélés veszélye; kéri azon közösségi szabályozás alkalmazását, amely megakadályozza az olyan márkajegyek bejegyzését, amelyek már bejegyzett OEM-hez vagy OFJ-hez hasonlóak;

31. kedvezően áll hozzá olyan közös szabályok megalkotásához, amelyek lehetővé teszik a földrajzi jelzést viselő termékeket előállító termelők számára, hogy feltételeket állítsanak termékük földrajzi jelölésének kiszerelésére, valamint annak további használatára a feldolgozott termékek piaci elnevezésében;

32. támogatja a származási megjelölések bejegyzésére irányuló eljárás egyszerűsítését és lefolytatási idejének rövidítését;

33. felhívja a figyelmet arra, hogy a földrajzi árujelzések oltalmi szintje eltérő az egyes tagállamokban; úgy véli, hogy e területen kívánatos a jogszabályok és az eljárásrend összehangolása, különös tekintettel a hivatalból történő védelem alkalmazására vonatkozó szabályokra;

34. kéri, hogy fokozzák a földrajzi árujelzővel ellátott termékek nemzetközi oltalmát; kéri az Európai Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit, különösen politikai szinten, hogy a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében folyó egyeztetéseken elérje az OFJ-k védelmének javítását (akár a megállapodás 23. cikkének kiterjesztése az összes termék kereskedelmét érintő szellemi tulajdonjog vetületeire, akár az OFJ-k multilaterális nyilvántartásának létrehozása), valamint az új államok WTO-ba való belépéséről folytatott tárgyalások és a tárgyalás alatt álló kétoldalú megállapodások keretében is;

2009. március 10., kedd

35. úgy véli, hogy az EU által biztosított nemzetközi védelemnek ki kellene terjednie az exportra termelő és a nem exportra termelő termelőkre egyaránt, ami a termékek aktuális hamisítási kockázatának függvényében eltérő lehetne oly módon, hogy a magas hamisítási kockázattal fenyegetett termékek exportja a WTO nemzetközi oltalmát élvezné, a kisebb hamisítási kockázatot képviselő, helyi piacra kerülő termékek esetében pedig egyszerűbb eljárást lehetne javasolni, tagállami elismeréssel, a Bizottság értesítésével (a jelenlegi átmeneti oltalmi szinthez hasonlóan) és a Közösségi jogvédelemmel;

36. emlékeztet arra, hogy harmadik országok piacai módszeresen kisajátítanak egyes márkajelzéseket, és ezáltal megtévesztik a fogyasztókat, valamint rontják az eredeti termékek hírnevét; hangsúlyozza, hogy a harmadik országok piacain nagyon időigényes és nehéz biztosítani a márkavédelmet egymástól elkülönülő termelőként, tekintve, hogy minden ország más védelmi rendszerrel és eljárással rendelkezik; kéri a Bizottságot, hogy know-how és/vagy jogi támogatással tanácsadóként segítse a termelői csoportokat abban, hogy sikeres egyezményeket köthessenek harmadik országokkal;

37. úgy véli, hogy lényeges a közösségi és nemzeti ellenőrzés alkalmazása az oltalom alatt álló eredetmegjelölésre és a földrajzi jelzésekre, valamint olyan drasztikus szankciók bevezetése, amelyek a jogbitorlókat elrettentik, a tagállamokat pedig arra kötelezik, hogy hivatalból járjanak el a védett elnevezések elbitorlása vagy utánzása esetén; javasolja e tekintetben egy különleges záradék beillesztését mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi árujelzőjének és eredet-megjelölésének oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet ([1]) 13. cikkébe; támogatja az OEM elnyerésére irányuló eljárások egyszerűsítését és a tagállamok hatóságai által végzendő szigorú ellenőrzés bevezetését annak érdekében, hogy az adott földrajzi térségben végzett termelési folyamat minden egyes szakasza megfelelő tanúsítást nyerjen;

38. úgy véli, hogy az OEM és OFJ előírásainak betartását hivatott piaci felügyelet többletköltséget ró a tagállamokra, ugyanakkor jelentősen hozzájárul eredményes védelmükhöz; támogatja a tagállamokban történő ellenőrzéshez nyújtott technikai segítséget, valamint az OEM és OFJ minél előbbi egységes védelmének létrejöttét az EU területén;

39. megítélése szerint az európai pénzügyi támogatás mellett javítani kell a fogyasztók tájékoztatását e rendszerekről, és e rendszerek népszerűsítését, mind az egységes uniós piacon, mind pedig a harmadik országokban; véleménye szerint a minőségi uniós termékekről szóló tájékoztatási és promóciós programok társfinanszírozásában emelni kell az uniós hozzájárulás százalékos arányát; reméli, hogy a Bizottság az OFJ koncepciót tovább népszerűsíti harmadik országokban, elsősorban az OFJ termelői csoportokhoz kapcsolódó technikai segítségnyújtási küldetések számának növelésével;

40. javasolja Európai Termékminőségi Ügynökség létrehozását, amely szorosan együttműködne az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósággal és az Európai Bizottság azon egységeivel, amelyek feladata az élelmiszerek minőségének megóvása; elképzelései szerint ez az ügynökség bírálná el azon – egyre növekvő mennyiségű kérelmet –, amelyek az oltalom alatt álló földrajzi jelzés (OFJ) és az oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM), valamint a harmadik országok hagyományos különleges terméke (HKT) megjelölés megszerzésére irányulnak;

41. hangsúlyozza a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet jelentőségét a fogyasztók szabad választását illetően ([2]); felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogszabályra irányuló javaslatot az olyan tej-, hús- és tojástermékek jelölési kötelezettségére is, amely állati eredetű termékek előállításakor az állatokat genetikailag módosított takarmánnyal etetik;

42. támogatja a HKT rendszerének fennmaradását és egyszerűsítését; ugyanakkor csalódottságának ad hangot az eszköz alacsony hatékonysága miatt, mindeddig ugyanis csak kevés HKT bejegyzésére került sor (20 bejegyzés történt, és további 10 van függőben); rámutat arra, hogy a hagyományos különleges terméknek minősülő mezőgazdasági termékekről és élelmiszerekről szóló, 2006. március 20-i 509/2006/EK tanácsi rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében másodikként említett HKT-jegyzéket ([3]) – amelyben a termék vagy élelmiszer nevének használata nem a termelők számára van fenntartva – meg kell szüntetni, mivel az felpuhítja a HKT védelmét; emlékeztet arra, hogy a HKT továbbra is hatékony eszköz a hálózatok oltalmára, és hogy figyelemre méltó fejlődési lehetőséget tartalmaz bizonyos feltételek teljesülése mellett;

([1]) HL L 93., 2006.3.31., 12. o.
([2]) HL L 268., 2003.10.18., 1.o.
([3]) HL L 93., 2006.3.31., 1. o.

43. úgy véli, hogy nem megfelelő az 509/2006/EK rendeletben szereplő „hagyományos” termék kifejezés; úgy gondolja, hogy a hagyományos termékek kapcsolata az országgal, ahol az adott hagyomány még él, vagy hogy a márkanév kizárólagos használója az a termelő, aki betartja a hagyományos előírásokat, javítaná a HKT rendszerének vonzerejét;

44. úgy véli, hogy a bio-termesztés nagy fejlődési lehetőséget nyit az uniós gazdák számára és intézkedési programot kellene indítani az EU logó iránti bizalom megerősítésére; megállapítja ugyanakkor, hogy a közösségi szabályozás e tekintetben egységes normát ír elő, még ha a tagállamok különböző módon alkalmazzák is a tanúsítási eljárást (egyesek közülük a költséges ellenőrzési feladatokat ellenőrző hatóságokra és államilag engedélyezett ellenőrző szervekre bízzák); megjegyzi, hogy a tanúsítási eljárások a tagállamokban egymástól eltérnek és költségesek; kéri, hogy harmonizálják a tiltott növényvédő szerek bio-termékekben való jelenlétének kimutatott szintje felső határára vonatkozó jogszabályokat; elvben támogatja a biotermesztést jelző uniós címkére irányuló javaslatot;

45. úgy véli, hogy a bio-termékeket ellenőrző és hitelesítő szervezeteknek és eljárásoknak tipológiai szempontból egységesebbnek kell lenniük oly módon, hogy egy, a mezőgazdasági bio-termékek jelölésére szolgáló új uniós logó által – amely ugyanazokat a termelési, ellenőrzési és hitelesítési feltételeket garantálják uniós szinten – biztonságérzetet és bizalmat lehessen kelteni a fogyasztókban, és amely hozzájárul a problémák megoldásához és még inkább előmozdítja a bio-termékek egységes közös piacát;

46. úgy véli, hogy a bio mezőgazdasági terméket sugalmazó jelöléssel ellátott nem biotermékek megjelenése az egységes biotermékek piacának fejlődését gátolhatja az EU-ban, aggasztónak tartja az ezzel kapcsolatos Ecolabel jelölés kiterjesztésének kísérletét a nem bio mezőgazdasági szabályok szerint termesztett élelmiszer termékekre;

47. támogatja a harmadik országokból érkező friss és feldolgozott bio-termékek származási országának kötelező feltüntetését függetlenül attól, hogy szerepel-e rajtuk az EU bio-termék tanúsítványa;

48. úgy véli, hogy a bio-termékek belső piaca működésének előmozdítása érdekében az alábbiakra lesz szükség:

— fel kell tüntetni a harmadik országokból érkező friss és feldolgozott bio-termékek származási országát függetlenül attól, hogy szerepel-e rajtuk az EU bio-termék logó,

— meg kell erősíteni az EU logó iránti bizalmat a bio-termékek projekttámogatásain keresztül,

— magasabb határértéket kell megállapítani a a tiltott növényvédő szerek bio-termékekben való jelenlétének kimutatott szintje tekintetében,

— meg kell vizsgálni a nagy forgalmazók által sok esetben kért kettős igazolás kérdését, mivel ennek következményeképpen a bio-termékek hiánya lép fel az uniós piacon,

— azon nem-mezőgazdasági termékeket, amelyek előállítása tekintetében biológiai módszerekre hivatkoznak, más jelöléssel kell ellátni, mint a mezőgazdasági bio-termékeket;

49. üdvözli a hagyományos és bio-termékek hivatalának létrehozását a tagállamokban; szükségesnek tartja, hogy minden tagállamban legyen olyan, akár állami-, akár magánszférában működő, a termelők és a fogyasztók által egységesen elismert intézmény, amely ellenőrzi a hazai bio és minőségi termékek előállítását és e termékeket népszerűsíti;

50. elismeri, hogy a fogyasztóknak egyre nagyobbak az elvárásaik az élelmiszerek és élelmiszertermékek minőségével kapcsolatban, nem csupán a biztonságosság szempontjából, hanem etikai vonatkozásban is, például a környezeti fenntarthatóság, az állatok jólétének védelme, valamint a genetikailag módosított szervezetekkel (GMO) kapcsolatos technológiák tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy bocsásson rendelkezésre kritériumokat olyan minőséggel kapcsolatos kezdeményezésekhez, mint például a GMO-mentesség önkéntes feltüntetését célzó címkézési programok, amelyek egyértelmű választási lehetőséget biztosítanak a fogyasztók számára;

51. szükségesnek tarja a környezetbarát termelési rendszerek fejlesztését; ezért sajnálja, hogy az integrált termelés vonatkozásában nem létezik olyan közösségi jogszabály, amelynek segítségével e termékek hozzáadott értékének népszerűsítésére irányuló megfelelő promóciós és marketing kampányok révén hangsúlyozni lehetne az EU termelők által tett erőfeszítéseket;

Tanúsítási rendszerek

52. úgy véli, hogy az előírások harmonizálásához nincs szükség közösségi szintű rendelkezésekre; úgy véli, hogy szükségtelen az élelmiszerek megkülönböztetését szolgáló további tanúsítási rendszerek létrehozása közösségi szinten, mert ez a már létező rendszerek leértékelődéséhez és a fogyasztók megtévesztéséhez vezethetne;

53. kiemeli, hogy a minőségi márkák fejlesztése, valamint a kapcsolódó kommunikációs tevékenységek nem vezethetnek a termelők adminisztrációs terheinek növekedéséhez; ilyen értelemben az a szándék, hogy a termelőknek legyen jogosultságuk arra, hogy kezdeményezéssel élhessenek az ilyen márkák használatára nézve, a közösségi hatóságok beavatkozási joga pedig arra korlátozódjon, hogy a márkavédelmet biztosítják annak érdekében, hogy a termelők hozzájussanak erőfeszítéseik jogos ellenértékéhez, és hogy a fogyasztót megvédjék a hamisított termékektől vagy más csalástól;

54. hangsúlyozza, hogy a meglévő tanúsítási rendszerek mindamellett, hogy biztosítják a jogszabályi előírások szigorú ellenőrzés mellett történő végrehajtását, olyan további fontos elemek garantálásával is hozzájárulnak az élelmiszerbiztonsághoz, mint például a nyomon követhetőség; hangsúlyozza, hogy a tanúsítási rendszerek társadalmi követelményeket testesítenek meg, ezért szükség van a mezőgazdasági termelők felmerülő költségeinek állami támogatásaira; támogatja a termelői szervezetek aktívabb részvételét, mivel a mezőgazdasági termelők egyesével nem szállhatnak szembe a túlzott kereskedelmi tanúsítási rendszerekkel;

55. rámutat, hogy a tanúsítással foglalkozó magánrendszerek jelenlegi állapotukban nem támogatják azt a célkitűzést, hogy a termelők képesek legyenek termékeik tulajdonságait ismertetni a fogyasztókkal, hanem sokkal inkább a piacra történő belépés kizárólagos eszközeivé válnak, növelik a mezőgazdasági termelők bürokratikus terheit és jó üzletet jelentenek számos élelmiszerforgalmazó vállalkozás számára; fontosnak tartja, hogy e rendszerek, amelyek korlátozzák a termelői ágazat egy részének piacra jutását, ne kapjanak olyan támogatásokat, amelyek elősegítik elszaporodásukat;

56. hangsúlyozza, hogy a tanúsítási rendszerek jelenlegi sokasodása gátat szab az ágazat egy részének piacra jutása elé, és hogy az említett rendszerek nem járulnak hozzá a termékek tulajdonságai fogyasztók felé történő kommunikációjának javulásához; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a tanúsítással foglalkozó magánrendszerek egymás közötti elismerését az említett elszaporodásuk és a minőségi termékeknek a piacról történő kiszorítása korlátok közé szorítása érdekében; szükségesnek tartja olyan közösségi irányelvek kidolgozását, amelyek az említett rendszerek által nem szabályozható szempontokat – pl. kifejezéseket és „értékelő” megjegyzéseket – tartalmaznak, amelyeket csak mércék és objektív tények alapján lehet meghatározni;

57. figyelemmel a regionális termékek nagy jelentőségére a helyi gazdaságok és közösségek számára, ellenezni kell a nyilvántartott földrajzi jelölések számának mindenfajta korlátozására irányuló javaslatokat;

58. úgy véli, hogy a hagyományos termékeket előmozdító új kezdeményezésekre nincsen szükség, mert ez gátolhatja a HKT rendszer működését;

59. szükségesnek tartja a szorosabb együttműködést a Nemzetközi Szabványügyi Hivatallal és egyes alternatív rendszerek, mint például a HACCP (Hazard Analysis Critical Control Point, azaz Kockázatelemzés, Kritikus Szabályozási Pontok) minél tágabb körű bevezetését;

60. a nemzetközi dimenzióval kapcsolatban emlékeztet arra, hogy olyan versenyképességi kérdéseket vet fel, amelyek az Európai Unió egyes kereskedelmi partnereivel összefüggésben már előfordultak; aggodalmát fejezi ki a felemelkedő országokból származó termékek által gyakorolt nyomás miatt, mivel e termékek biztonsági és minőségi szintje nem azonos az európai termékekével, és amelyek az ellenőrzési is gyakran kétséges; e tekintetben újra megerősíti azt, amit már számos rendeletben megfogalmazott, vagyis hogy szükség van a „minősített piacra jutás” fogalmának bevezetésére;

61. kéri, hogy a kulcsfontosságú piacokkal minél több kétoldalú és termékhamisítás elleni megállapodás jöjjön létre; kéri az Európai Bizottságot, hogy járuljon hozzá a nemzetközi márkajegy védelem kérdésének megoldásához, valamint az OEM, az OFJ és a HKT nemzetközi levédésének tisztázásához;

Kiegészítő szempontok

62. szorgalmazza az élelmiszer-minőségbiztosítási rendszerekre vonatkozó európai uniós politikák minél szélesebb körű megismertetését, terjesztését; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az európai polgárok nem férnek hozzá könnyen ezekhez az átfogó információkhoz az Európai Unió e területen tett erőfeszítéseiről; azt javasolja a Bizottságnak és a tagállamoknak, hogy sokszorozzák meg erőfeszítéseiket azoknak az élelmiszer-minőségi, és -biztonsági előírások ismertetésére és elterjesztésére, amelyeket az uniós termékek tekintetében kell betartani;

63. hangsúlyozza, hogy e területen az európai finanszírozásnak nagy szerepe lehet; megítélése szerint a konvergencia államaiban a közösségi támogatás a minőség javítására irányuló programokban eléri a 75 %-ot, de ez az arány nem elegendő; felhívja a figyelmet arra, hogy a kistermelők számára a hitelfeltételek egyre szigorúbbak a világszintű pénzügyi válsággal összefüggésben, ami erősen korlátozni fogja e termelőknek a társfinanszírozásban való részvételi lehetőségeit;

64. úgy véli, hogy bátorítani kell a Farmer Market kísérleteket, amelyek a területről származó áruknak közvetlenül a mezőgazdasági vállalkozások által irányított, idényjellegű értékesítési pontjai, mert méltányos áron kínálnak minőségi termékeket, erősítik a termék és a terület közötti köteléket és minőség-tudatos döntésre ösztönzik a fogyasztókat; úgy véli, hogy a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk olyan kereskedelmi terek kialakítását, ahol a termelők közvetlenül kínálják termékeiket a fogyasztóknak;

65. a helyi és a regionális feldolgozó és értékesítési kezdeményezések előmozdítása érdekében támogatja a helyi piacok promóciós programjait; úgy véli, hogy ezt például azok a termelői szervezetek is lebonyolíthatják, amelyek növelik a vidéki gazdaságokban előállított értékeket, valamint – azáltal, hogy mellőzik a hosszú szállítási útvonalakat – jó példát mutatnak az éghajlatváltozás elleni küzdelemben;

*

* *

66. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2006. és 2007. évi bizottsági jelentések a versenypolitikáról

P6_TA(2009)0099

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a versenypolitikáról szóló 2006. és 2007. évi jelentésekről (2008/2243(INI))

(2010/C 87 E/10)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság 2006. évi versenypolitikáról szóló, 2007. június 25-i jelentésére (COM(2007)0358) és a 2007. évi versenypolitikáról szóló, 2008. június 16-i jelentésére (COM(2008)0368),

— tekintettel a Bizottság „Kevesebb és célzottabb állami támogatás: Ütemterv az állami támogatás 2005–2009 közötti reformjához” című, 2005. június 7-i állami támogatási cselekvési tervére (COM(2005)0107),

— tekintettel az állami támogatás 2005–2009 közötti reformjáról szóló, 2006. február 14-i állásfoglalására ([1]),

([1]) HL C 290. E, 2006.11.29., 97. o.

2009. március 10., kedd

— tekintettel a Szerződés 87. és 88. cikkének a *de minimis* támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2006. december 15-i 1998/2006/EK bizottsági rendeletre ([1]),

— tekintettel a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) szóló, 2008. augusztus 6-i 800/2008/EK bizottsági rendeletre ([2]),

— tekintettel a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a gépjármű-ágazatbeli vertikális megállapodások és összehangolt magatartások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2002. július 31-i 1400/2002/EK bizottsági rendeletre ([3]) (gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet),

— tekintettel a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó állami regionális támogatásról szóló iránymutatásokra ([4]),

— tekintettel a 794/2004/EK rendeletnek a támogatás bejelentéséhez használatos formanyomtatványokra vonatkozó módosításáról szóló, 2006. október 24-i 1627/2006/EK bizottsági rendeletre ([5]),

— tekintettel a Szerződés 87. és 88. cikkének a nemzeti regionális beruházási támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2006. október 24-i 1628/2006/EK bizottsági rendeletre ([6]),

— tekintettel a kutatáshoz, fejlesztéshez és innovációhoz nyújtott állami támogatás közösségi keretrendszerére ([7]),

— tekintettel „Az állami támogatásokra vonatkozó cselekvési terv ágazati vonatkozásai: Innovációs támogatás” című, 2006. április 27-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel a környezetvédelem állami támogatására vonatkozó közösségi iránymutatásokra ([9]),

— tekintettel a kis- és középvállalkozásokba történő kockázatitőke-befektetések előmozdítását célzó állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásokra ([10]),

— tekintettel a hajógyártáshoz nyújtott állami támogatás keretszabályának meghosszabbításáról szóló bizottsági közleményre ([11]),

— tekintettel az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kezességvállalás formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló bizottsági közleményre ([12]),

— tekintettel a referencia-kamatláb és a leszámítolási kamatláb megállapítására vonatkozó módszer felülvizsgálatáról szóló bizottsági közleményre ([13]),

— tekintettel a tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról, illetve egyes vállalkozások pénzügyi átláthatóságáról szóló, 2006. november 16-i 2006/111/EK bizottsági irányelvre ([14]),

([1]) HL L 379., 2006.12.28., 5. o.
([2]) HL L 214., 2008.8.9., 3. o.
([3]) HL L 203., 2002.8.1., 30. o.
([4]) HL C 54., 2006.3.4., 13. o.
([5]) HL L 302., 2006.11.1., 10. o.
([6]) HL L 302., 2006.11.1., 29. o.
([7]) HL C 323., 2006.12.30., 1. o.
([8]) HL C 296. E, 2006.12.6., 263. o.
([9]) HL C 82., 2008.4.1., 1. o.
([10]) HL C 194., 2006.8.18., 2. o.
([11]) HL C 173., 2008.7.8., 3. o.
([12]) HL C 155, 2008.6.20., 10.o.
([13]) HL C 14., 2008.1.19., 6. o.
([14]) HL L 318., 2006.11.17., 17. o.

— tekintettel az Európai Unióban működő nagy élelmiszer-áruházak hatalmi visszaéléseinek vizsgálatáról és jogorvoslásáról szóló, 2008. február 19-i nyilatkozatára ([1]),

— tekintettel a Bizottságnak az energia- és a lakossági bankszektorban folytatott ágazati vizsgálataira,

— tekintettel az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló bizottsági iránymutatásokra ([2]),

— tekintettel a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közleményre ([3]),

— tekintettel a Bizottságnak az EK antitröszt szabályainak megsértésére épülő kártérítési keresetekről szóló, 2008. április 2-i fehér könyvére (COM(2008)0165),

— tekintettel a sportról szóló, 2007. július 11-i bizottsági fehér könyvre (COM(2007)0391),

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A6–0011/2009),

1. üdvözli a versenypolitikáról szóló, 2006. és 2007. évi bizottsági jelentést;

2. továbbra is támogatja a Parlament aktív szerepvállalását a versenypolitika együttdöntési eljárás bevezetése révén történő fejlesztésében;

3. elismerését fejezi ki a Bizottságnak a törvénytelen, kőkemény kartellek működésének hatékony akadályozásáért és a szabálysértőkre kirótt büntetésekért;

4. az 1/2003/EK rendelet ([4]) működéséről szóló jelentés elkészítésével kapcsolatban felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a bírságolási elveket építsék bele az 1/2003/EK rendeletbe, és ezeket az elveket tökéletesítsék tovább és határozzák meg az általános jogelvek követelményeinek betartása érdekében;

5. támogatja a felülvizsgált engedékenységi közlemény és a törvénytelen, kőkemény kartellek működéséről való információnyújtást elősegítő eljárás használatát;

6. üdvözli az EK antitröszt szabályainak megsértésére épülő kártérítési keresetekről szóló fehér könyvet, ugyanakkor sürgeti a reform oly módon történő továbbvitelét, hogy az biztosítsa, hogy az amerikai rendszer negatív hatásai ne ismétlődjenek meg az Európai Unióban;

7. kéri a Bizottságot, hogy későbbi jelentéseiben nyújtson részletesebb tájékoztatást a Bizottság fogyasztóügyi kapcsolattartójának szerepéről és versenyügyekbe való bevonásáról;

8. kifejti, hogy szeretné elkerülni a nagyvállalatok piaci erőfölénnyel való visszaélését, és felkéri a Bizottságot, hogy elemezze a beszállítók, nevezetesen az élelmiszertermelők és kereskedők egyenlőtlen kapcsolatának versenyre gyakorolt hatását, figyelembe véve az erőfölénnyel való esetleges visszaéléseket; várja a Bizottság vásárlóerővel foglalkozó munkacsoportjának jelentését;

([1]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0054.
([2]) HL C 210., 2006.9.1., 2. o.
([3]) HL C 298., 2006.12.8., 17. o.
([4]) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).

2009. március 10., kedd

9. felkéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a szolgáltatási szektorban folytatott tisztességtelen gyakorlatok áttekintését, melyek megakadályozzák, hogy a kisebb vállalkozások is pályázhassanak munkákra; megállapítja, hogy az önfoglalkoztatóktól és szabadúszóktól néha megtagadják a szabványos díjszabás alkalmazásának lehetőségét olyan esetben, amikor gazdaságilag szinte kizárólagosan a forrásaiknak egy vagy néhány nagy felhasználójától függnek, és felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogyan szerveződhetnének, tárgyalhatnának és köthetnének kollektív megállapodásokat a versenyjogszabályok elveinek betartása mellett;

10. felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az ágazati vizsgálatok témáinak kiválasztására vonatkozó belső eljárásait;

11. felhívja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra ágazati vizsgálatot az on-line hirdetésekkel kapcsolatban;

12. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a közbeszerzési szabályok alkalmazásában esetlegesen mutatkozó nemzeti különbségeket és a verseny ezekből fakadó lehetséges torzulását;

13. megjegyzi, hogy a Bizottság rekordmennyiségű tevékenységről tett jelentést az alábbi három területen: kartellekre kirótt trösztellenes büntetések, a Bizottság tudomására hozott összefonódási ügyek száma és a Bizottság tudomására hozott állami támogatások száma; ennélfogva sürgeti a Bizottságot, hogy sürgősen vizsgálja felül személyzeti erőforrásait annak biztosítása érdekében, hogy a Versenypolitikai Főigazgatóság megfelelő létszámú személyzettel rendelkezzen a megemelkedett munkamennyiség elvégzésére;

14. hangsúlyozza, hogy a versenyszabályok egyesülésekre és felvásárlásokra történő alkalmazását a teljes belső piac és nem csak annak részei szempontjából kell értékelni;

15. örömének ad hangot amiatt, hogy a Bizottság versenypolitikáról szóló 2006. és 2007. évi jelentése bizonyította a Versenypolitikai Főigazgatóság Fúzió-ellenőrzési Osztályának ágazati vonalak mentén, megerősített gazdasági elemzésekkel és szakmai felülvizsgálattal történő átszervezésének hatékonyságát;

16. üdvözli az összefonódás-ellenőrzési rendelet [1] felülvizsgálata elindításának bejelentését; megismétli nézetét, miszerint a jelenlegi rendelkezések az egyre integráltabb és összetettebb EU piacokat figyelembe véve nem kielégítőek, és a hasonló egyesülési műveletek értékelésére vonatkozó következetes megközelítés érdekében azokat felül kell vizsgálni;

17. tudomásul veszi a rekordmennyiségű állami támogatásról szóló értesítést és üdvözli az általános csoportmentességi rendelet közzétételét, amely a kis- és középvállalkozásokra (kkv), a kkv-k számára nyújtott kutatási és fejlesztési támogatásokra, a foglalkoztatási, képzési és regionális támogatásra vonatkozik;

18. üdvözli különösen annak lehetőségét, hogy a munkáltatókat az alkalmazottaik gyermek- és szülőgondozási költségei tekintetében támogassák;

19. aggodalmát fejezi ki a banki ágazatban kialakuló piaci összefonódások és érdekütközések növekedésével kapcsolatban; figyelmeztet az érdekütközésekből és összefonódásból fakadó lehetséges globális, rendszerszintű kockázatok veszélyeire;

20. üdvözli az állami támogatásokat összegző mutatórendszer felülvizsgálatát és sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen elemzéseket az állami támogatások hatékonyságáról, továbbá sürgeti, hogy a mutatórendszer felülvizsgálata azonosítsa azokat a tagállamokat, amelyeknek nem sikerült megfelelően visszafizettetniük a jogellenesen folyósított állami támogatásokat;

21. üdvözli a környezetvédelem állami támogatásáról szóló felülvizsgált közösségi iránymutatás közzétételét, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok olyan működési támogatást biztosítsanak a megújuló energia előállítása és az energiahatékony kapcsolt energiatermelés számára, amely teljes mértékben fedezi a termelési költségek és a piaci ár közötti különbséget;

---

[1] A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelete (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL L 24., 2004.1.29., 1. o.).

22. megismétli mind a meglévő versenyszabályok tisztázása, mind pedig azok általános gazdasági érdekű szolgáltatásokkal kapcsolatos gyakorlati alkalmazásának tisztázása terén elérendő további előrelépésekre vonatkozó felhívását, figyelembe véve a tagállamokban érvényes politikák számottevő különbségeit;

23. sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az Európai Unióban az energiafogyasztókat továbbra is aránytalan áremelkedések és torz energiapiac sújtja, amiről a Bizottság ágazati vizsgálata kiderítette, hogy a nem megfelelő működés eredménye; ismételten hangsúlyozza a teljes körűen megvalósult és jól működő belső energiapiac fontosságát;

24. támogatja a Bizottságot arra irányuló törekvéseiben, hogy fejlessze az EU gáz- és villamosenergia-piacait, amelyek központi eleme egyrészről az átviteli hálózatok, másrészről pedig a termelési és ellátási tevékenységek szétválasztása;

25. aggodalmát fejezi ki az EU piacokon az üzemanyagárak képzésének átláthatatlansága miatt; ezen a piacon a versenymagatartás megfelelő felügyeletének biztosítására kéri a Bizottságot;

26. mechanizmusok bevezetésére szólít fel annak biztosítására érdekében, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer elfogadása ne okozza sem a belső, sem pedig a külső versenytársakkal folytatott verseny torzulását;

27. megjegyzi, hogy a Tanács már 2007. október 9-én felkérte a Bizottságot, hogy mérlegelje az eljárások ésszerűsítését annak középpontba helyezésével, hogy az állami támogatással kapcsolatos vizsgálatok válságos körülmények között hogyan végezhetők el gyorsan;

28. üdvözli a Bizottság gyors válaszait és egyértelműsítését a pénzügyi és gazdasági válság kezelésével és az állami támogatások felhasználásával kapcsolatban; tudomásul veszi a növekvő összegű állami támogatást, és üdvözli a további részletes iránymutatásokat, amelyek célja a jobban célzott állami támogatás;

29. elismeri a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése b) pontjának alkalmazhatóságát a pénzügyi piacokon jelenleg is tapasztalható nyugtalanság miatt a tagállamok gazdaságait jelenleg sújtó körülményekre; szükségesnek tartja azonban, hogy a Bizottság továbbra is éber figyelemmel kísérje a pénzügyi mentőcsomagokat, annak biztosítása érdekében, hogy a vészhelyzeti fellépések összeegyeztethetők legyenek a tisztességes verseny elveivel;

30. óva int a versenyszabályok tényleges felfüggesztésétől; hangsúlyozza, hogy a mentő műveletek részletes ellenőrzésére, valamint annak biztosítására van szükség, hogy azok összhangban álljanak a Szerződés rendelkezéseivel; kéri a Bizottságot, hogy a versenypolitikáról szóló következő jelentésében nyújtson átfogó utólagos jelentést az Európai Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek a versenyszabályok egyes esetekben való alkalmazásáról;

31. aggodalmának ad hangot az Európai Unió gazdasági tevékenysége csökkenésével kapcsolatban, ami az előrejelzések szerint 2009-re is átnyúlik; helyesnek tartja, hogy a versenyszabályok keretében megfelelő válaszmechanizmusokat – például szerkezetátalakítási támogatást vagy a globalizációhoz való alkalmazkodás elősegítését célzó európai alapot – vezessenek be a hitelválság növekedésre és foglalkoztatásra gyakorolt hatásának leküzdésére;

32. sürgeti a Bizottságot, hogy ismerje el olyan mechanizmusok bevezetésének szükségességét, amelyek minimalizálják a verseny torzulását és az állami garanciák kedvezményezettjeinek preferenciális helyzetükkel való esetleges visszaélését;

33. sürgeti a Bizottságot, hogy fékezze meg az állami támogatásban részesülő pénzügyi intézmények viselkedését, hogy azok a garancia hátterében ne kezdjenek agresszív terjeszkedésbe a versenytársak kárára;

34. üdvözli az új gépkocsik Európai Unión belüli árai közötti különbségeknek a gépjárművekre vonatkozó csoportmentességi rendelet végrehajtása óta tapasztalt jelentős csökkenését és várja a rendelet eredményességének bizottsági értékelését;

2009. március 10., kedd

35. üdvözli a Bizottság nemzetközi roaming díjak csökkentésével kapcsolatos fellépését; megállapítja azonban, hogy az árak épphogy a szabályozás szerinti felső árhatár alatt maradnak; a kiskereskedelmi árak szabályozása helyett az árképzési versenyt támogató intézkedésekre szólít fel;

36. üdvözli a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatósága sportról szóló fehér könyvhöz való hozzájárulását, amely többek között felhívja a figyelmet az Európai Közösségek Bíróságának bevett joggyakorlatára és a Bizottság döntéshozatali gyakorlatára az EK-Szerződés 81. és 82. cikkének a sportágazatra való alkalmazása kapcsán;

37. felkéri a Bizottságot, hogy vegye nagyobb mértékben figyelembe az Európai Unió világszintű versenyképességével kapcsolatos politikáinak nemzetközi dimenzióját, és a kereskedelmi tárgyalásokban követelje meg a viszonosság elvének tiszteletben tartását és alkalmazását;

38. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a versenypolitikával megfelelően foglalkozzanak a kétoldalú kereskedelmi megállapodásokról folyó tárgyalások keretében; a Versenypolitikai Főigazgatóság tevékeny részvételére szólít fel a versengési gyakorlatok kölcsönös elismerésének biztosítása érdekében, különösen az állami támogatások, a közbeszerzés, a szolgáltatások, a beruházás és a kereskedelem segítése terén;

39. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az Európai Versenyhatóságok Hálózatában és a „Verseny Európai Napja" rendezvényben való részvételének struktúráját annak érdekében, hogy a nyilvánosság szélesebb körben és jobban tájékozott legyen a versenypolitika jelentőségéről és a gazdasági növekedésben és foglalkoztatásban betöltött szerepéről;

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag (Small Business Act)

P6_TA(2009)0100

Az Európai Parlament 2009. március 10 -i állásfoglalása a „Small Business Act" kisvállalkozói intézkedéscsomagról (2008/2237(INI))

(2010/C 87 E/11)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a „Gondolkozz előbb kicsiben!" – Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag: „Small Business Act" című, 2008. június 25-i bizottsági közleményre (COM(2008)0394) és a hatásvizsgálat alapján készült, kapcsolódó bizottsági belső munkadokumentumra (SEC(2008)2102),

— tekintettel az „Ideje magasabb sebességbe kapcsolni – A vállalkozói szellem és növekedés Európájának megteremtése" című, 2006. november 30-i ([1]), valamint a Kisvállalkozások Európai Chartájának végrehajtásáról szóló, 2006. január 19-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel a Versenyképességi Tanács 2006. március 13-i2 715. ülése alkalmával elfogadott, „Kkv-politika a növekedésért és a foglalkoztatásért" című, valamint a Versenyképességi Tanács 2008. december 1–2-i2 891. ülésén elfogadott következtetésekre,

— tekintettel a Régiók Bizottsága 2009. február 12-i véleményére,

— tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. január 14-i véleményére,

([1]) HL C 316. E, 2006.12.22., 378. o.
([2]) HL C 287. E, 2006.11.24., 258. o.

— tekintettel a Kisvállalkozások Európai Chartája keretében összegyűjtött bevált gyakorlatok 2008-as válogatására,

— tekintettel a 2008. június 25-i, „A kkv-k közbeszerzési eljárásokban való részvételét megkönnyítő legjobb gyakorlatok európai kódexe" című bizottsági belső munkadokumentumra (SEC(2008)2193),

— tekintettel a „Kicsi, környezetbarát és versenyképes – A kis- és középvállalkozásokat a környezetvédelmi jogszabályoknak való megfelelésben segítő program" című, 2007. október 8-i bizottsági közleményre (COM(2007)0379),

— tekintettel a fenntartható fogyasztással, termeléssel és iparpolitikával kapcsolatos cselekvési tervről szóló, 2008. július 16-i bizottsági közleményre (COM(2008)0397),

— tekintettel az európai iparjogvédelmi stratégiáról szóló, 2008. július 16-i bizottsági közleményre (COM(2008)0465),

— tekintettel a bürokrácia csökkentésével foglalkozó, független érdekelteket tömörítő magas szintű munkacsoport által a társasági jog prioritást élvező területén fennálló adminisztratív terhek csökkentését érintően megfogalmazott 2008. július 10-i véleményére, valamint a 2006/112/EK irányelvben (HÉA-irányelv) lefektetett, számlázással és elektronikus számlázással kapcsolatos szabályok megreformálásáról szóló 2008. október 22-i véleményére,

— tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,

— tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, illetve a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, a Jogi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0074/2009),

A. mivel az EU-ban működő 23 millió kis- és középvállalkozás (kkv) – amelyek körülbelül az összes vállalkozás 99 %-át teszik ki, és több mint 100 millió munkahelyet biztosítanak – alapvető szerepet játszik a gazdasági növekedésben, a társadalmi kohézióban és a munkahelyteremtésben, az innováció egyik legfőbb forrása és elengedhetetlen a foglalkoztatás fenntartásához és növeléséhez,

B. mivel valamennyi közösségi politikának a kkv-kat kellene a középpontba helyeznie annak érdekében, hogy előmozdítsák a fejlődésüket, a globalizáció követelményeihez való alkalmazkodásukat, a tudásháromszögben való részvételüket, valamint a környezeti és energetikai kihívásokhoz való alkalmazkodásukat,

C. mivel az Európai Unió korábbi kezdeményezései ellenére 2000 óta csekély mértékű vagy alig érzékelhető javulás mutatkozott a kkv-kat körülvevő üzleti környezetben,

D. mivel a kkv-k túlnyomó többsége mikrovállalkozás, szakipari vállalkozás, családi vállalkozás és szövetkezet, amelyek a vállalkozói kultúra természetes inkubátorai, ezért fontos szerepet játszanak a társadalmi befogadás és az önfoglalkoztatás előmozdításában,

E. mivel a kkv-k nem kapnak kielégítő támogatást ahhoz, hogy megvédjék magukat a határokon átnyúló tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal – például a szakmai jegyzékeket kiadó félrevezető társaságok által folytatott gyakorlatokkal – szemben,

F. mivel különbségeik ellenére az európai kkv-k lehetőségeik teljes kibontakoztatása során sok esetben azonos kihívásokkal szembesülnek, olyan területeken, mint a nagyobb cégekhez képest arányosan magasabb adminisztratív és megfelelési költségek, a finanszírozáshoz és a piacokhoz való hozzáférés, illetve az innováció és a környezetvédelem,

2009. március 10., kedd

G. mivel a kkv-barát környezet kialakítása szempontjából alapvető jelentőséggel bír, hogy a vállalkozók szerepének és a kockázatvállalásnak a megítélése megváltozzon: a politikai vezetőknek és a médiának üdvözölniük, a közigazgatásnak pedig támogatnia kell a vállalkozói kedvet és az ahhoz kapcsolódó kockázatvállalási hajlandóságot,

H. mivel nemzetközivé válásuk folyamatának elindításakor a kkv-knak olyan konkrét problémákkal kell szembenézniük, mint például a nemzetközi tapasztalat hiánya, a tapasztalt emberi erőforrások szűkössége, a nemzetközi szabályozási keret meglehetős bonyolultsága, valamint a szervezeti és az üzleti kultúrát érintő változások bevezetésének szükségessége,

I. mivel a Parlament gyakran fejezte ki sajnálatát amiatt, hogy a Kisvállalkozások Európai Chartája jogilag nem kötelező erejű, és ez akadályozta annak tényleges megvalósítását, továbbá, hogy az általa tett tíz ajánlás sem kötelező, és azok többsége nem talált meghallgatásra; mivel ennek következtében a fent említett, 2006. január 19-i állásfoglalásában arra kérte a Tanácsot, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel,

Általános észrevételek

1. támogatja a Bizottság fent említett, 2008. június 25-i közleményét, amelynek célja egy ambiciózus politikai menetrend ösztönzése a kkv-k növekedésének elősegítése érdekében a 10 vezérelv révén, illetve a „Gondolkozz először kicsiben!" megközelítés alkalmazása a politikai döntéshozatal minden szintjén;

2. sajnálja azonban, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag jogilag nem kötelező erejű eszköz; a csomag ténylegesen innovatív aspektusának tekinti, hogy minden közösségi politika középpontjába kívánja állítani a „Gondolkozz először kicsiben!" elvet; kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy csatlakozzanak a Parlament azon erőfeszítéséhez, hogy ezt az elvet – valamilyen később meghatározandó formában – kötelező szabállyá tegye, annak biztosítására, hogy azt minden jövőbeli közösségi jogszabályban alkalmazzák;

3. hangsúlyozza, hogy a tíz vezérelv közösségi, nemzeti és regionális szinten történő megvalósítása elengedhetetlen; ezért kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy politikailag határozottan kötelezze el magát a megfelelő végrehajtás mellett; sürgősen kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az összes érdekelttel szoros együttműködésben határozzák meg a prioritásokat és – különösen nemzeti szinten – sürgősen hajtsák végre a Versenyképességi Tanács által 2008. december 1-jén a kisvállalkozói intézkedéscsomaggal kapcsolatban elfogadott cselekvési tervet, biztosítva, hogy minden érintett fél ténylegesen tegye magáévá a vezérelveket;

4. felhívja a Bizottságot, hogy a meglévő közösségi eszközök és a kkv-kat finanszírozó források külön költségvetési fejezet alatt történő összekapcsolása révén mozdítsa elő még jobban a kkv-kkal kapcsolatos politikai intézkedések láthatóságát és ismeretét;

5. meggyőződése, hogy feltétlenül be kell vezetni egy nyomonkövetési mechanizmust a már elindított politikai kezdeményezések megfelelő és gyors végrehajtásának figyelemmel kísérésére; ezért felhívja a Tanácsot, hogy építse be a lisszaboni folyamatba a tagállami szinten meghozandó intézkedéseket és tájékoztassa évente a Parlamentet az elért előrehaladásról;

6. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre ellenőrző rendszert a tíz vezérelv Bizottság és tagállamok általi végrehajtását követően elért előrehaladás nyomon követésére; kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egységes értékelési kritériumokat az elért előrehaladás értékelésére; felszólítja a tagállamokat, hogy első előrehaladási jelentésüket építsék be a nemzeti reformprogramról szóló, soron következő éves jelentésükbe;

7. hangsúlyozza, hogy közösségi, nemzeti és regionális szinten különleges figyelmet kell fordítani a szakipari, a családi, a mikro-, valamint az egyéni vállalkozásokra, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak e vállalkozásokra célzott intézkedéseket a szabályozás, az adózás és az életen át tartó tanulás területén; kéri továbbá, hogy ismerjék el a szellemi szabadfoglalkozások különleges jellegét, és annak fontosságát, hogy a szellemi szabadfoglalkozásokat a többi kkv-val azonos módon kell kezelni, kivéve, ha ez ellentmond a szellemi szabadfoglalkozásokat szabályozó meglévő jogszabályoknak; kiemeli a kkv-k alkotta szervezetek szerepének fontosságát a kereskedelmi, szakipari és más vállalkozások szempontjából; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy közös erővel tegyenek az e vállalkozásokat körülvevő üzleti környezet, valamint a szakmai és ágazati szervezeteik működését meghatározó jogi környezet javításáért;

8. úgy ítéli meg, hogy a bizottsági javaslatokból hiányzik az egyértelmű stratégia az egyéni vállalkozók jogállásának és jogainak megerősítése tekintetében, különösen olyan esetekben, amikor ezek helyzete a bérből élő alkalmazottakéhoz hasonló; kéri a Bizottságot, hogy garantálja az egyéni vállalkozók számára a szabványos díjak megállapításához, az önszervezéshez, továbbá a kollektív megállapodások megkötéséhez való jogot, amennyiben a másik fél erőfölényben lévő nagy megbízó, feltéve, hogy ez nem sérti a kevésbé domináns helyzetű potenciális ügyfeleket, és nem vezet a piac torzulásához;

9. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak célzott támogatási intézkedéseket és egyedi támogatást, például a kkv-k esetében a vállalkozás elindításához szükséges információk, tanácsadás és kockázati tőkéhez való hozzáférési lehetőségek formájában;

10. hangsúlyozza egy olyan szociális és gazdasági modell létrehozásának szükségességét, amely megfelelő biztonsági hálót teremt a kis- és középvállalkozásoknak a kreatív ágazatban, ahol gyakran találkozhatunk bizonytalan munkakörülményekkel;

11. sajnálattal állapítja meg, hogy a nők nehézségekkel szembesülnek az üzleti vállalkozások elindítása és fenntartása során olyan tényezők miatt, mint az információs szakadékok, a kapcsolatok és a kapcsolateremtési lehetőségekhez való hozzáférés hiánya, a nemek közötti hátrányos megkülönböztetés és a sztereotipizálás, a gyermekgondozási szolgáltatások szűkössége és rugalmatlansága, a családi és üzleti kötelezettségek közötti egyensúly megteremtésének nehézségei, valamint a vállalkozás nők és férfiak általi szemlélete közötti eltérések;

12. üdvözli a „női vállalkozók nagykövetei” hálózat, illetve a saját vállalkozás elindításában a nőket segítő mentori programok létrehozására, valamint a diplomás nők vállalkozó kedvének fokozására irányuló javaslatot; felhívja azonban a figyelmet arra, hogy számos vállalkozásnál még ma is tetten érhető a nemek szerinti elkülönítés, ami nagyon súlyos probléma – és még sokáig az is marad –, mivel az Európai Unió hozzáértő munkavállalókat és vállalkozókat, következésképp pénzt veszít mindaddig, amíg a munkaerőpiacon jelen van a nőkkel szembeni megkülönböztetés; ezért úgy gondolja, hogy még több pénzt kell fektetni a női vállalkozókat támogató projektekbe;

13. hangsúlyozza, hogy a nők vállalkozói tevékenysége a nők számára vonzóbbá teszi a munkaerőpiacot, valamint javítja gazdasági és társadalmi helyzetüket; ugyanakkor sajnálja, hogy a férfiak és nők közötti – különösen a bérekben mutatkozó – egyenlőtlenségek a női munkaerő nagyfokú keresettsége ellenére továbbra is fennállnak ezen a területen, és hogy a női vállalkozók aránya az Európai Unióban továbbra is alacsony, részben amiatt, hogy nem ismerik el (például fizetéssel) a nők lényeges közreműködését a kis és közepes családi vállalkozások napi működtetésében;

14. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a kreatív és kulturális ágazatot, mint az Európai Unió gazdasági és társadalmi fejlődésének motorját, amelynek GDP-részesedése 2,6 %-os, uniós munkaerő-piaci részesedése pedig 2,5 %-os; hangsúlyozza a kkv-k jelentőségét az információs és kommunikációs technológiai (IKT) ágazat és a kreatív ágazat fellendítésében;

15. hangsúlyozza, hogy a kreatív ágazat a kkv-kra épül, és különösen fontos szerepet játszik a fenntartható regionális foglalkoztatás biztosítása szempontjából;

16. üdvözli, hogy a Bizottság tervezi a – főként kkv-k által biztosított – fokozottan munkaigényes és helyben nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó kedvezményes HÉA-kulcsokról szóló irányelv kidolgozását; hangsúlyozza azonban, hogy ez nem vezethet a piac torzulásához, és a hatálya alá tartozó szolgáltatások tekintetében nem tartalmazhat kétértelműséget;

17. véleménye szerint biztosítani kell, hogy a kkv-k vásárolhassanak kis tételben, vásárolhassanak környezetkímélő termékeket és helyi termékeket, és ezáltal éghajlatbarátabbá és hatékonyabbá váljanak;

18. üdvözli az állami támogatásokra vonatkozó általános csoportmentességről szóló döntés, valamint az európai zártkörű társaság statútumával és a csökkentett HÉA-kulcsokkal kapcsolatos intézkedések gyors elfogadását;

2009. március 10., kedd

19. üdvözli a Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy csökkentsék a helyben nyújtott szolgáltatásokat terhelő HÉA mértékét; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen további lépéseket az állami támogatásra vonatkozó szabályok enyhítésére annak ösztönzése érdekében, hogy a helyi vállalatok, különösen a helyi kkv-k közbeszerzési lehetőséget kapjanak;

20. támogatja azt az elképzelést, mely szerint 2012-ig meghosszabbítanák a filmkészítésre vonatkozó állami támogatások közösségi versenyszabályok alóli mentességét, és úgy véli, ez jelentős támogatást jelentene a kreatív kkv-k számára;

21. támogatja a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló, 2008. augusztus 6-i 800/2008/EK bizottsági rendeletben (általános csoportmentességi rendelet) [1] az állami támogatások vonatkozásában megállapított új szabályokat, amelyek bizonyos feltételek mellett mentesítik a kkv-kat az értesítési szabályok alól;

22. megállapítja, hogy a kkv-k hangja a Kisvállalkozások Európai Chartájában tett egyértelmű kötelezettségvállalás ellenére továbbra is el van nyomva a társadalmi párbeszédben; sürgősen kéri, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag keretében megfelelő javaslatokkal nyújtsanak formális megoldást erre a problémára;

23. úgy látja, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag keretében nagyobb hangsúlyt kell fektetni a munkajog kérdésére, különös tekintettel a rugalmas biztonság elvére, amely főként a kkv-k számára teszi lehetővé a piaci változásokra való gyorsabb reagálást, illetve azt, hogy ekképpen a vállalkozás biztosítani tudja a magasabb foglalkoztatási szintet és a versenyképességet – beleértve a nemzetközi versenyképességet –, figyelembe véve ugyanakkor a szükséges szociális védelmet is; ezzel összefüggésben hivatkozik a rugalmas biztonság közös elveiről szóló 2007. november 29-i állásfoglalására [2];

24. hangsúlyozza továbbá a munkajog fontosságát, és különös tekintettel a munkajog kkv-kra való alkalmazásának optimalizálására, például hatékonyabb tanácsadás vagy az adminisztratív eljárások egyszerűsítése révén, és felhívja a tagállamokat, hogy szenteljenek különös figyelmet – az aktív munkaerő-piaci politikákon keresztül is – a kkv-knak a rugalmas biztonsággal kapcsolatos specifikus megközelítéseik vonatkozásában, hiszen a kkv-k kis személyzetük miatt nagyobb mozgástérrel rendelkeznek a belső és külső rugalmasság tekintetében, azonban nagyobb biztonságra is van szükségük saját maguk és alkalmazottaik számára; fontosnak tartja, hogy a munkajog, mint a rugalmas biztonság egyik alappillére, megbízható jogi alapot biztosít a kkv-k számára, tekintettel arra, hogy az ilyen vállalkozások gyakran nem engedhetik meg maguknak, hogy saját jogi vagy humánerőforrás-részleget hozzanak létre; rámutat, hogy az Eurostat szerint 2003-ban az európai vállalatok 91,5 %-a kevesebb, mint 10 személyt foglalkoztatott;

25. szükségesnek tartja a nem bejelentett munka felszámolására irányuló intézkedések bevezetését, mivel az vitathatatlanul a tisztességtelen versenyelőny egyik forrása a fokozott munkaerő-igényű kkv-k esetében;

26. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák az általános gazdaságban az alulreprezentált etnikai kisebbségekhez tartozók tulajdonában lévő kkv-k bevonását olyan beszállítói sokszínűségi programok kidolgozása révén, melyek a nagyobb vállalkozásokkal megbízásokért versengő, alulképviselt vállalkozások számára egyenlő feltételek biztosítását célozzák;

27. hangsúlyozza az európai zártkörű társaság, mint kiegészítő jogi forma statútumának a fontosságát, amennyiben az olyan kkv-kra irányul, amelyek határokon átnyúló tevékenységeket kívánnak folytatni, és amennyiben azzal nagyobb vállalkozások nem élhetnek vissza annak érdekében, hogy aláássák vagy megkerüljék az összes érintett fél érdekeit szem előtt tartó vállalatirányítási rendszerek előmozdítását célzó, hatályos tagállami jogszabályokat;

28. felszólítja a hatóságokat – azon elv alapján, miszerint az információhoz való hozzáférés előfeltétele magának az információszerzésnek, illetve tekintettel az internet mint eszköz jelentőségére e tekintetben –, hogy a lehető legnagyobb mértékben egyszerűsítsék az intézményi weboldalakat annak érdekében, hogy a felhasználók könnyebben megtalálják, és jobban megértsék az ajánlott támogatási mechanizmusokat;

---

[1] HL L 214., 2008.8.9., 3. o.
[2] HL C 297. E, 2008.11.20., 174. o.

A K+F és az innováció fellendítése

29. hangsúlyozza az innováció jelentőségét a kkv-k szempontjából és a kutatási lehetőségek kihasználásának nehézségeit; úgy véli, hogy a nemzeti tudományos akadémiák és kutatóintézetek szerepet játszhatnának az innováció előmozdításában és a kkv-k kutatási tevékenysége előtti akadályok lebontásában; úgy véli, hogy nem csupán a csúcstechnológiai innovációra kellene hangsúlyt fektetni, hanem figyelmet kellene fordítani az alacsony és közepes technológiai szinteken megvalósuló, illetve informális innovációra is; véleménye szerint az Európai Innovációs és Technológiai Intézet fontos szerepet tölthet be a kkv-k kutatási-fejlesztési és innovációs tevékenységének fellendítésében; felszólítja a tagállamokat, hogy növeljék többszörösére az olyan kezdeményezések számát, amelyek csökkentik a kkv-k kutatáshoz való hozzáférése feltételeként meghatározott minimális követelményeket; meggyőződése, hogy a Bizottság kutatási és technológiai programjait úgy kell megtervezni, hogy azok megkönnyítsék a kkv-k határokon átnyúló részvételét;

30. támogatja a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy a kutatási és technológiafejlesztési, valamint demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram (2007–2013) ([1]) hozzáférhetőbbé váljon;

31. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki jobb keretfeltételeket a kkv-k innovációs tevékenysége számára kedvező környezet megteremtése céljából, különösen a szellemi tulajdonjogok védelmének javítására, illetve a hamisítás elleni hatékonyabb fellépésre irányuló módszerek bevezetésével az egész Európai Unióban; meggyőződése, hogy a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó kiegyensúlyozott szabályok megfelelő védelmet nyújthatnak, miközben biztosítják az információk és elképzelések áramlását és cseréjét; hangsúlyozza, hogy a kkv-knak támogatásra van szükségük szellemi tulajdonjogaik védelméhez, e jogoknak az illetékes jogvédő hatóságok segítségével történő fenntartásához, továbbá szellemi tulajdonjogaik befektetők megnyerésére történő felhasználásához;

32. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy követeljék meg kereskedelmi partnereiktől a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló WTO-megállapodás (TRIPS) szigorúbb alkalmazását, és tegyenek meg minden szükséges erőfeszítést, hogy létrejöhessenek a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodáshoz (ACTA) hasonló kétoldalú, regionális vagy többoldalú megállapodások a hamisítás és kalózkodás felszámolására;

33. úgy véli, hogy az e-kereskedelem tekintetében a kkv-kban rejlő lehetőségek még nincsenek teljes mértékben kiaknázva, és hogy még mindig sokat kell tenni a termékek és szolgáltatások egységes európai elektronikus piacának megvalósításához, ahol a kkv-k az uniós piacok további integrációja terén vezető szerephez juthatnak;

34. úgy gondolja, hogy az innováció fellendítése és az EU gazdasági versenyképességének fokozása céljából támogatni kell a kkv-k klaszterekben való részvételét; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy támogassa a klaszterek működtetése hatékonyságának javítását, különösen a legjobb gyakorlatok cseréjén és képzési programokon keresztül, hozzon létre és terjesszen a klaszterek teljesítményét értékelő eszközöket, támogassa a klaszterek közötti együttműködést, valamint tegye még egyszerűbbé a klaszterek uniós programokban való részvételére vonatkozó adminisztratív eljárásokat;

35. kéri a kkv-k szövetkezeti jellegű együttműködéseinek (beszerzési és marketing csoportok) a figyelembevételét a kisvállalkozói intézkedéscsomagban, mivel e csoportok esetében bizonyítottan kisebb a fizetésképtelenség kockázata, mint az önálló vállalkozásoknál;

36. szilárdan meg van győződve arról, hogy a szabadalmak fontos szerepet játszanak az innováció és a gazdasági teljesítmény szempontjából, mivel lehetővé teszik az újítók számára, hogy hozzájussanak az innovatív beruházásokból származó haszonhoz, illetve kellő biztonságot nyújtanak a beruházások, a tőkeellátottság és a kölcsönök tekintetében; ezért úgy gondolja, hogy sürgősen megállapodásra kell jutni egy olyan közösségi szabadalomról, amely a kkv-k igényeihez hangolt olcsó, hatékony és magas szintű jogi védelmet biztosít, valamint a szabadalmi peres eljárások összehangolt, európai rendszeréről;

37. hangsúlyozza az innovatív és a kereskedelmi forgalomba hozatalt megelőző közbeszerzés ösztönzésének szükségességét, mivel az hozzáadott értéket biztosít a szerződő hatóságok, a polgárok és a részt vevő vállalkozások számára; kéri a tagállamokat, hogy növeljék az innovatív közbeszerzések arányát és a közbeszerzési eljárásokban részt vevő innovatív kkv-k számát; kéri a Bizottságot, hogy segítse elő az e területen – például a pályázati kritériumok meghatározása, valamint a kockázat- és tudásmegosztási eljárások és megállapodások terén – bevált gyakorlatok terjesztését;

([1]) HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

2009. március 10., kedd

38. álláspontja szerint a nemzetközi közbeszerzések esetében – ahol az új technológiák lehetővé teszik a határokon átnyúló e-kereskedelmet – például a kkv-k konzorciumai számára hozzáférhető kombinált aukciók, valamint a pályázatok online közzétételének és hirdetésének új formái nemcsak az EU-ban, hanem globálisan is lehetővé teszik a beszerzési kereskedelem jelentős növekedését, ezáltal ösztönzik a határokon átnyúló e-kereskedelmet;

39. felhívja a figyelmet az elegendő műszaki végzettségű és szakképzett munkaerő iránti igényre; ezért úgy véli, hogy több befektetésre van szükség az oktatás területén, és meg kell erősíteni az oktatási intézmények és a kkv-k közötti kapcsolatokat annak érdekében, hogy az önfoglalkoztatás, a vállalkozói kultúra és az üzleti gondolkodás előmozdítása a nemzeti tantervek részét képezze; szorgalmazza az olyan egyéni mobilitási programok további kiterjesztését, mint az „Erasmus – Ifjú vállalkozók" és az „Erasmus szakmai gyakorlatokra", különös tekintettel a nők részvételére; támogatja a Leonardo da Vinci program tervezett kiszélesítését, valamint az európai szakoktatási és szakképzési kreditrendszer létrehozását; sürgeti a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel és a képzések nyújtóival együttműködésben alakítsanak ki kifejezetten a kkv-k szükségleteihez igazodó, munka-alapú szakképzési és újratanulási, valamint felnőttképzési programokat, melyeket az Európai Szociális Alap társfinanszíroz; kéri a Bizottságot, hogy segítse elő az innovatív képzés területén bevált gyakorlatok cseréjét, valamint a hivatás és a családi élet összeegyeztethetőségére és a nemek közötti esélyegyenlőségre irányuló intézkedéseket;

40. hangsúlyozza a fiatal vállalkozók és a vállalkozó nők támogatásának fontosságát, többek között egyéni képzések és mentorprogramok bevezetésével; rámutat, hogy a nők különösen nagy arányban dolgoznak kkv-kban, noha elsősorban még mindig a legkisebb vállalkozásokban (mikrovállalkozásokban), valamint, hogy a vállalkozások átadása és öröklése alkalmával továbbra is hátrányokat szenvednek a sztereotípiák és előítéletek miatt, kiváltképp a családi vállalkozásokban; ezért felhívja a tagállamokat, hogy – tekintettel a társadalom elöregedésének következményeire – gondoskodjon megfelelő szakpolitikákról és mechanizmusokról, kiváltképpen a vállalkozásátadással kapcsolatos diagnosztikai, információs, tanácsadói és támogató eszközök kidolgozásával;

41. hangsúlyozza, hogy a hetedik kutatási és technológiafejlesztési keretprogram tartalmaz egy olyan pénzügyikockázat-megosztási mechanizmust, amely lehetővé teszi az Európai Beruházási Banki (EBB) hiteleihez való könnyebb hozzáférést nagyszabású projektek esetében; felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a kkv-k e mechanizmushoz való hozzáférését, és szükség esetén terjesszen elő ehhez kapcsolódó javaslatokat;

42. üdvözli a jelenleg az Európai Tájékoztatási Központok és az Innovációs Közvetítő Központok által nyújtott szolgáltatásokat integráló egységes európai hálózat elindítását, melynek célja, hogy szolgáltatások széles választékával támogassa a kkv-kat az innovációval és a versenyképességgel kapcsolatos összes tevékenységük során;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a kkv-k versenyképességi és innovációs keretprogramban [1] való részvételét, és szükség esetén terjesszen elő ehhez kapcsolódó javaslatokat;

Pénzforrások és a finanszírozáshoz való hozzáférés biztosítása

44. rámutat arra, hogy a kkv-k fő finanszírozási forrását Európában a saját tevékenységük, valamint a pénzintézetektől felvett hitelek és kölcsönök jelentik; megjegyzi, hogy a kkv-kat magasabb kockázati osztályba sorolják, ami akadályozza a finanszírozáshoz való hozzáférésüket; ezért felszólítja a pénzintézeteket, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy közös erővel biztosítsák a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférését, és tegyék lehetővé számukra saját tőkéjük konszolidálását azáltal, hogy a nyereségüket visszaforgatják a vállalkozásba; véleménye szerint az új kkv-któl a tevékenység megkezdését megelőzően nem szabadna díjak megfizetését követelni, biztosítandó, hogy a vállalkozás felépíthesse saját tőkéjét és forrásait; kiemeli, hogy e tekintetben a jelenlegi pénzügyi helyzetben azonnali intézkedésekre van szükség;

45. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a kkv-kat célzó közösségi alapokra és állami támogatásokra vonatkozó népszerűsítő tevékenységek és tájékoztatás terén, és javítsák e két eszköz hozzáférhetőségét és közérthetőségét;

[1] A versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló, 2006. október 24-i 1639/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat (HL L 310., 2006.11.9., 15. o.).

46. felszólítja a tagállamokat, hogy többek között közvetlen adócsökkentések, valamint az adóhatóságok és az Európai Unió közötti kompenzációs megállapodások révén teremtsenek jobb feltételeket a kkv-knak a szakképzésbe való befektetéshez;

47. elismeri, hogy a tagállamok adórendszerei visszafoghatják a vállalkozások, különösen a családi vállalkozások átadását, növelve ezzel a vállalatok felszámolásának, illetve bezárásának kockázatát; felhívja ezért a tagállamokat, hogy gondosan vizsgálják felül jogi és adózási keretrendszerüket a vállalkozások átadására vonatkozó feltételek javítása céljából, különösen a tulajdonos visszavonulása vagy megbetegedése miatti átadások tekintetében; meggyőződése, hogy ezen intézkedések elősegítenék a vállalkozások – különösen a családi vállalkozások – tevékenységének folytatását, valamint a munkahelyek megőrzését és a nyereség visszaforgatását;

48. nagyon elégedett a kohéziós politika és a Lisszaboni Stratégia közelmúltbeli összehangolásával; úgy véli, hogy a regionális alapoknak a vállalkozások, a kutatás és az innováció irányába való határozottabb orientálása révén jelentős források bocsáthatók rendelkezésre helyi szinten az üzleti potenciál előmozdításához;

49. hangsúlyozza, hogy a dinamikus pénzpiacok alapvető fontosságúak a kkv-k finanszírozásához, és kiemeli, hogy a kockázati tőke, a közbenső finanszírozás és a mikrohitelek rendelkezésre állásának és hozzáférhetőségének javítása révén meg kell nyitni az európai kockázatitőke-befektetési piacokat; ezért úgy véli, hogy normális körülmények között a kkv-knak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az esélyeiket jobban értékelni és a szükségleteiket hatékonyabban fedezni képes tőkepiaci szereplőktől hitelekhez jussanak;

50. támogatja a Tanács és az Európai Beruházási Bank azon döntését, hogy számos reformot fogadnak el az EBB csoport által a kkv-k finanszírozására kínált termékek körének bővítése érdekében, valamint hogy az EBB banki partnerei számára jelentősen fejleszti globális kölcsöneit, úgy mennyiségi, mint minőségi értelemben;

51. hangsúlyozza, hogy a kkv-k finanszírozáshoz való korlátozott hozzáférése létrehozásuk és növekedésük egyik jelentős akadálya; e tekintetben üdvözli az EBB azon határozatát, hogy további 30 milliárd euróval növeli a garanciák és a kkv-knak szóló egyéb pénzügyi eszközök céljaira rendelkezésre álló forrásokat; felszólítja az EBB-t, hogy dolgozza ki a pénzügyi eszközök olyan új formáit és vezessen be olyan konkrét új megoldásokat, amelyek elhárítják a hitelfelvételhez szükséges biztosíték felmutatása jelentette akadályokat; továbbá felszólítja a tagállamokat – a jelenlegi gazdasági válságra tekintettel –, hogy ösztönözzék a bankokat arra, hogy a kkv-k számára ésszerű feltételek mellett hitelt biztosítsanak;

52. üdvözli az „európai mikrohitel-intézetek támogatására irányuló közös fellépés” (JASMINE) elindítására tett közelmúltbeli kezdeményezést, amely elősegíti majd a vállalkozások elindítását, és különösen táplálni fogja a fiatalok és a nők vállalkozó kedvét; kéri a tagállamokat, hogy a kkv-k szervezeteivel és a hitelintézetekkel együttműködésben vállaljanak kezdeményező szerepet a mikrohitelek és alternatív finanszírozási formák hozzáférésével és kérelmezésével kapcsolatos tájékoztatás terén;

53. hangsúlyozza az EBB-nek és az Európai Beruházási Alapnak a kkv-k számára rendelkezésre álló finanszírozás javításában betöltött fontos szerepét, különös tekintettel a jelenlegi pénzügyi válságra és annak a hitelpiacra gyakorolt negatív következményeire; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák annak vizsgálatát, miként lehetne javítani a jelenlegi banki szabályozást és az egyéb pénzügyi előírásokat – beleértve a hitelminősítések átláthatóságát – a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférésének megkönnyítése érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és az EBB-vel együttműködve dolgozzon ki megfelelő keretfeltételeket egy páneurópai kockázatitőke-piac kialakításához;

54. kiemeli, hogy a kkv-k csődjének oka minden negyedik esetben a késedelmes fizetés, mégpedig legtöbbször a közigazgatási szervek részéről; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi hitelpiaci válság aránytalanul sújthatja a kkv-kat, mivel a nagyobb megrendelők hosszabb fizetési határidőket csikarnak ki a kisebb beszállítóktól; e tekintetben üdvözli a Bizottságnak a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló 2000. június 29-i 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] felülvizsgálatára irányuló javaslatát, és kéri a tagállamokat, hogy javítsanak közigazgatási rendszereik fizetési kultúráján; sürgeti, hogy a kifizetések tekintetében hozzanak létre közösségi szintű harmonizált – a kkv-k esetében lehetőség szerint szűkebb – időkorlátot és szankciókat ezen időkorlát túllépése esetére;

[1] HL L 200., 2000.8.8., 35. o

55. üdvözli a kisvállalkozói intézkedéscsomagban javasolt, a kkv-k tőkeellátottságának javítását célzó intézkedéseket; a pénzügyi válság fényében felhív a kipróbált és tesztelt állami kkv-támogatási programok kiterjesztésére és/vagy folytatására, illetve arra, hogy az azokból folyósított támogatásokból a pénzügyi közvetítők is részesülhessenek;

56. megjegyzi, hogy az EU versenyképességi és innovációs keretprogramja hatalmas lehetőségeket rejt a kkv-k finanszírozása terén látható piaci hiányosságok orvoslása, az öko-innováció előmozdítása és a vállalkozói kultúra támogatása terén;

A piaci hozzáférés javítása

57. rámutat arra, hogy a szabványosítás innovációt és versenyképességet eredményezhet a piacokhoz való hozzáférés megkönnyítése és a interoperabilitása lehetővé tétele révén; felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a kkv-k szabványokhoz való hozzáférését, illetve a szabványosítási folyamatban való részvételüket; ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa a közösségi szabványok nemzetközi szinten való népszerűsítését;

58. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az európai vállalkozási hálózatot, a nemzeti projektirányítási hatóságokat, a kereskedelmi és iparkamarákat, valamint az állami hatóságokat a lehető legteljesebb mértékben bevonják a közösségi kutatási, fejlesztési és innovációs programok, valamint a strukturális alapok – többek között a mikro-, kis- és középvállalkozásokat támogató közös európai források (JEREMIE) – kínálta lehetőségek helyi szintű népszerűsítésébe;

59. megállapítja, hogy a közbeszerzés az EU GDP-jének körülbelül 17 %-át teszi ki; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fent említett, a legjobb gyakorlatokat tartalmazó európai kódexben bemutatott lehetőségek kihasználásával erősítse a kkv-k hozzáférését és részvételét a közbeszerzésekben; e gyakorlatok többek között az alábbiak révén könnyítik meg a kkv-k közbeszerzési szerződésekhez való hozzáférését:

— az elektronikus közbeszerzés gyakoribb alkalmazása,

— a szerződések volumenének célzott adaptációja,

— a pályázókra nehezedő adminisztratív és pénzügyi terhek csökkentése,

— az egyes pályázatokban megfelelő és arányos minősítési kritériumok meghatározása,

— a közbeszerzésekkel kapcsolatos információk kkv-k általi hozzáférhetőségének javítása,

— a bekért dokumentáció egységesítése;

60. továbbá a tagállamokat a következő intézkedések megtételére ösztönzi:

— annak megkövetelése a szerződő hatóságoktól, hogy indokolják meg, amennyiben nem osztják fel a szerződéseket,

— a közbeszerzési pályázatokban konzorciumi formában való részvétel lehetőségének kiterjesztése,

— valamint az előlegfizetés általános gyakorlattá tétele az összes közbeszerzési szerződés esetében;

61. megjegyzi, hogy rendszerkonzultációs szolgáltatás létrehozására van szükség, amely mindennapi segítséget nyújtana a kkv-k számára teljes életciklusuk során a beruházásaik optimalizálása érdekében;

62. úgy véli, hogy az interoperábilis elektronikus aláírásokra és tanúsítványokra épülő fejlett e-Business alkalmazások kulcsfontosságú tényezők a kkv-k versenyképességének megteremtésében, és alkalmazásukat a Bizottságnak és a tagállamoknak is ösztönözniük kellene;

63. hangsúlyozza az egységes piac fontosságát a kkv-k számára, és megállapítja, hogy a kkv-k belső piachoz való hozzáférésének előmozdítását prioritásként kell kezelni;

64. elismeri, hogy bizonyos korlátozások továbbra is megakadályozzák, hogy a kkv-k teljes mértékben kihasználják a belső piac által nyújtott előnyöket; ezért megállapítja, hogy a belső piac jogi és politikai kereteit egyaránt tökéletesíteni kell ahhoz, hogy megkönnyítsék a kkv-k határokon átnyúló működését; megállapítja továbbá, hogy a világos szabályozási környezet fokozott ösztönzőket kínálna a kkv-k számára a belső piacon folytatott kereskedelemhez; úgy véli, hogy a tagállamoknak egyedüli kapcsolattartó pontokat és internetes portálokat kell létrehozniuk;

65. hangsúlyozza, hogy az egységes piacon belüli piaci hozzáféréssel és a kiviteli lehetőségekkel kapcsolatos tájékoztatás nemzeti és EU-szinten egyaránt létfontosságú; felszólítja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg tájékoztatási és tanácsadó szolgálataikat, különös tekintettel a SOLVIT problémamegoldó hálózatra;

66. támogatja az arra irányuló felhívásokat, hogy a tagállamok nyújtsanak tanácsadási szolgáltatásokat annak érdekében, hogy a kkv-k meg tudják védeni magukat a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal – például a szakmai jegyzékeket kiadó félrevezető üzleti társaságok gyakorlataival – szemben, ami megerősítené a kkv-k bizalmát a határokon átnyúló működéssel kapcsolatban; hangsúlyozza a Bizottság szerepének fontosságát, mind az ilyen tanácsadó szolgálatok összehangolásának segítése, mind pedig a szolgálatokkal folytatott együttműködés terén, a határokon átnyúló jellegű panaszok megfelelő és hatékony kezelésének biztosítása érdekében; ragaszkodik azonban ahhoz, hogy amennyiben ezek a nem kötelező erejű intézkedések nem hoznak eredményt, a Bizottságnak készen kell állnia arra, hogy kezdeményezze a megfelelő jogalkotási változtatásokat, amelyek a fogyasztókéhoz hasonló védelmet biztosítanának a kkv-k számára, ha azok az ilyen ügyletekben a gyengébbik félként jelennek meg;

67. rámutat arra, hogy az összes kkv-nak mindössze 8 %-a folytat határokon átnyúló tevékenységet, ami korlátozza növekedési lehetőségeiket; úgy véli, hogy létfontosságú a belső piac fellendítése; úgy véli, hogy a tagállamoknak együtt kellene működniük a Közösségen belüli tevékenységeket érintő adminisztratív követelmények összehangolása terén; felhívja a tagállamokat, hogy mielőbb ültessék át és hajtsák végre a szolgáltatási irányelvet ([1]), különös figyelmet szentelve a kkv-k érdekeinek, valamint ösztönzi az európai zártkörű társaság statútumának gyors elfogadását;

68. úgy véli, hogy közös konszolidált adóalapra lenne szükség a társasági adózás tekintetében, a héa tekintetében „egyablakos rendszer” létrehozását szorgalmazza, hogy a vállalkozók a származási országukban tehessenek eleget kötelezettségeiknek;

69. felhívja a Bizottságot, hogy folyamatosan fejlessze a kkv-k külföldi piacokhoz való hozzáférésére vonatkozó keretkövetelményeket és támogassa a tájékoztatást; szorgalmazza európai üzleti támogató központok létrehozását Kínában és Indiában, valamint az összes feltörekvő piacon, szoros együttműködésben az ezen országokban már működő nemzeti üzleti támogató központokkal; mivel a kkv-k határokon átnyúló tevékenységekben való kismértékű részvételét részben a nyelvi és multikulturális ismeretek hiányával lehet magyarázni, komolyabb fellépésre van szükség e problémák megoldására, emlékeztet ugyanakkor, hogy a kkv-knak jobb tájékoztatást és hozzáértő tanácsadást kell biztosítani hazájukban;

70. hangsúlyozza az olyan kereskedelmi tárgyalások előrelendítésének fontosságát, amelyek tovább csökkentenék a kkv-kat aránytalan mértékben sújtó, szabályozásból eredő kereskedelmi akadályokat;

71. felszólítja a Bizottságot, hogy munkaprogramjába vegye fel azt a feladatot, hogy a WTO közbeszerzési szerződésekhez való hozzáféréssel kapcsolatos szabályaiba beépítsék a kkv-kal szembeni egyenlő bánásmódot; felszólítja a Bizottságot, hogy szenteljen különös figyelmet azoknak a nehézségeknek, amelyekkel a kkv-k vámformaságok kapcsán szembesülnek, különösen a kkv-k számítógépes rendszereinek a nemzeti vámhatóságok rendszereihez való, lehető legolcsóbban történő igazításának elősegítésével, valamint a gazdasági szereplői státusz megszerzésére vonatkozó feltételek leegyszerűsítésével;

([1]) A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.).

2009. március 10., kedd

Küzdelem a bürokrácia és az adminisztratív terhek ellen

72. úgy véli, hogy ahol csak lehetséges, legalább 25 %-kal feltétlenül csökkenteni kell az adminisztratív terheket, valamint a kkv-k igényeihez igazított modern adminisztrációt kell kialakítani; ezért támogatja az ikt-ismeretek kkv-k – különösen a fiatal vállalkozók és a vállalkozó nők – körében történő terjesztését és a digitális technológiai fokozottabb használatát annak érdekében, hogy a kkv-k időt és pénzt takaríthassanak meg, és az ebből származó forrásokat saját fejlesztésükre fordíthassák; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdeményezzék a bevált gyakorlatok cseréjét és előmozdítását, határozzanak meg normákat, valamint dolgozzanak ki és népszerűsítsenek iránymutatásokat és szabványokat a kkv-barát igazgatási gyakorlatokra vonatkozólag; meggyőződése, hogy a közeljövőben feltétlenül végre kell hajtani a bürokrácia csökkentésével foglalkozó, független érdekelteket tömörítő magas szintű munkacsoport javaslatait annak érdekében, hogy az adminisztratív terhek csökkentésére vonatkozó célok a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférésének kockáztatása nélkül teljesülhessenek;

73. úgy véli, hogy a kkv-kat és különösen a mikrovállalkozásokat oly módon kell adóztatni, hogy az adminisztrációs terhek a lehető legkisebbre csökkenjenek, ezzel elősegítve a tevékenység megindítását, valamint ösztönözve az innovációt és a befektetést működésük teljes időtartama alatt;

74. hangsúlyozza a kkv-kra vonatkozó jövőbeli jogalkotási kezdeményezések hatásvizsgálatának alapvető fontosságát; ezért a kkv-k tekintetében kötelező, rendszeres és célzott hatásvizsgálatok – úgynevezett „kkv-tesztek” – előírására szólít fel, amelyek eredményeit független értékelésnek kell alávetni, és ezt az értékelést az EU jogalkotó szervei rendelkezésére kell bocsátani; meggyőződése, hogy különös figyelmet kell fordítani a kis- és mikrovállalkozásokra gyakorolt hatásoknak, beleértve az adminisztratív terheket is; sürgeti a Bizottságot, hogy alkalmazza a „kkv-tesztet” a gazdasági tevékenységet befolyásoló valamennyi új közösségi jogsalkotási javaslat benyújtásakor, beleértve a meglévő jogszabályok egyszerűsítését, valamint a folyamatban lévő jogalkotási javaslatok visszavonását; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy nemzeti szinten vezessék be hasonló „kkv-tesztek” alkalmazását;

75. véleménye szerint minden új jogszabályt – például a fizetések késedelmének elkerülése érdekében, vagy a szerzői jog, a társasági jog és a versenyjog terén hozott jogszabályokat (mint a versenyellenes magatartással kapcsolatos jogviták során az adatszerzés megkönnyítése érdekében elfogadott szabályok vagy az állami támogatásokra vonatkozó általános csoportmentességi rendeletből eredő szabályok) – oly módon kell kialakítani, hogy az ne alkalmazzon megkülönböztetést a kkv-kkal szemben, hanem inkább támogassa azokat és az általuk nyújtott szolgáltatásokat a belső piacon;

76. hangsúlyozza a kkv-k politikaformálásba való megfelelő és időben történő bevonásának fontosságát; ezért úgy véli, hogy a Bizottság konzultációs időszakát legalább 12 hétre meg kellene hosszabbítani attól az időponttól kezdve, amikortól a konzultációs lehetőség az EU összes nyelvén rendelkezésre áll; elismeri az üzleti képviseleti szervek fontos és értékes szerepét, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy adott esetben a kkv-kat és képviseleti szervezeteiket is közvetlenül vonják be tanácsadó szakértői bizottságaik és magas szintű munkacsoportjaik munkájába;

77. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a társasági jog és különösen a számviteli szabályok egyszerűsítését és harmonizálását a belső piacon belül a kkv-kra háruló adminisztratív terhek csökkentése, valamint minden érintett számára az átláthatóság növelése érdekében; sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa határozottan az olyan új technológiák, mint a kiterjeszthető üzleti beszámolási nyelv (XBRL) használatát, ütemtervet benyújtva az XBRL-beszámoló bevezetésére az Európai Unióban, figyelemmel annak ésszerű időn belül való kötelezővé tételére, valamint e nyílt szabvány széles körű alkalmazásának népszerűsítésére és támogatására;

78. szorgalmazza „statisztikai szabadság” bevezetését a mikrovállalkozások számára, átmeneti mentességet biztosítva számukra a kötelező statisztikai felmérések alól, továbbá ösztönzi a vállalkozások által a hatóságoknak nyújtott információk tekintetében a „csak egyszer” elvének széles körű alkalmazását, illetve az e-kormányzás továbbfejlesztését;

79. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy közös kezdési dátumokat vezessenek be a kkv-kat érintő új európai jogszabályok tekintetében; felszólítja a tagállamokat és a kkv-k szervezeteit, hogy tömören és érthetően tájékoztassák a kkv-kat az őket érintő jogszabályok változásairól;

80. ösztönzi a tagállamokat, hogy a kkv-k szervezeteivel együttműködésben, az európai vállalkozási hálózat és a Europe Direct irodák már létező példáinak mintájára hozzanak létre a kkv-k számára nemzeti információs – fizikai vagy elektronikus – kapcsolattartó pontokat és támogató ügynökségeket, amelyek az „egyablakos” rendszer elvén működve a vállalkozások életciklusa szerint strukturált különféle információforrásokat és támogató szolgáltatásokat tesznek elérhetővé;

81. elismeri, hogy a különböző tagállamokban működő rendszerek eltérő volta miatt az új vállalkozások létrehozása nehézségekbe ütközik; ezért szükségesnek tartja a vállalkozások létrehozására vonatkozó olyan egységes rendszer bevezetését, amely lépésről lépésre bonyolítja le a folyamatot, és lehetővé teszi, hogy a vállalkozás 48 órán belül megalakuljon;

82. ismételten hangsúlyozza, hogy a közösségi programokra vonatkozó pénzügyi előírások gyakran feleslegesen bürokratikus, hosszú és költséges eljárásokhoz vezetnek, különösen a kkv-k számára; felszólítja a Bizottságot, hogy élessze újjá a kkv-k európai megfigyelőközpontját, adjon közre adatokat az európai kkv-k közösségi programokban való részvételéről és ezekhez mellékelje az ebből származó előnyeikről készített elemzést, továbbá ezek alapján nyújtson be javaslatokat e részvételi arány növelésére; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse a különböző szakpolitikai területek kkv-kért felelős megbízottjainak szerepét és láthatóságát; szorgalmaz továbbá minden olyan kezdeményezést – mint például a Bizottság Vállalati Tapasztalati Programja, amelynek keretében európai köztisztviselők kkv-k működésével ismerkedhetnek meg –, amely lehetővé teszi, hogy a hatóságoknál a politikaalkotás terén kialakuljon a kkv-k érdekeit szem előtt tartó szellemiség;

83. helyteleníti a tagállamok „aranyozási” gyakorlatát, ami különösen káros a kkv-kra nézve, és felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja ki, milyen további intézkedések tehetők annak megakadályozására; felhív nyomon követő hatásvizsgálatok lefolytatására, amelyek a döntések tagállami és helyi szintű tényleges végrehajtását elemzik;

84. felhív olyan, kifejezetten kkv-knak szóló uniós honlap létrehozására, amely tartalmazza az EU-projektekkel kapcsolatos információkat és űrlapokat, nemzeti telefonszámokat, a partnerek elérhetőségeit, kereskedelmi információkat, a kutatási projektekkel kapcsolatos információkat, valamint lehetőséget kínál az új szabályozásokkal kapcsolatos internetes konzultációra, eligazításra és tájékoztatásra;

85. felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal dolgozza ki a vállalkozások által a kérelmezési és pályázati eljárások során kitöltendő űrlapok harmonizálását;

86. üdvözli a bürokrácia csökkentését szolgáló legjobb ötletnek járó díj létrehozását, amellyel azokat az állami hatóságokat jutalmazzák, amelyek helyi, regionális vagy nemzeti szintű innovatív intézkedéseket tettek a bürokrácia csökkentésére;

87. 30 napos fizetési határidő alkalmazására szólít fel az EU kohéziós alapjából a már jóváhagyott projektek számára történő kifizetések tekintetében, e projektek folyamatos fejlődésének, túlélésének és hatásosságának biztosítására;

Üzletet teremteni a fenntarthatóságból

88. elismeri, hogy a fenntarthatóság javítására irányuló erőfeszítések az (öko)innováció fontos alapjául, illetve az ipar versenyképességének kulcsfontosságú eszközéül szolgálhatnak; felhívja a figyelmet arra, hogy a kkv-k gyakran nincsenek kellően tisztában az új energiahatékony és környezetbarát megoldásokkal, vagy nem rendelkeznek az azok megszerzéséhez szükséges pénzforrásokkal; ezért annak vizsgálatára hívja fel a Bizottságot, hogy miként tudná a Közösség segíteni a kkv-kat az erőforrások és az energia hatékonyabb felhszanálásában;

89. újfent hangsúlyozza a kisvállalkozások társadalmi felelősségvállalásának fontosságát, amihez horizontális kapcsolatok, hálózatok és szolgáltatások szükségesek; nem tartja célszerűnek az európai környezetvédelmi igazgatási és hitelesítési rendszer (EMAS) tanúsítványához való folyamodást, részben azért, mert az csorbítja a jelenlegi tanúsítványok értékét, részben pedig azért, mert egyedül a környezeti kihívásokhoz kapcsolódik;

90. üdvözli a legújabb kezdeményezéseket, amelyek célja, hogy segítséget nyújtsanak a kkv-knak a környezetvédelmi jogszabályok betartása terén, többek között azáltal, hogy alacsonyabb ügynökségi díjakat biztosítanak a számukra, hozzáférést biztosítanak a környezetvédelmi szabványokra vonatkozó információkhoz, illetve a közösségi jogszabályok alóli speciális mentességeket vezetnek be rájuk vonatkozóan;

*

* *

91. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 11., szerda

A romák szociális helyzete és munkaerő-piaci hozzáférésük javítása az EU-ban

P6_TA(2009)0117

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása a romák szociális helyzetéről és munkaerő-piaci hozzáférésük javításáról az EU-ban (2008/2137(INI))

(2010/C 87 E/12)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 3., 6., 7., 29. és 149. cikkére, és különösen arra a követelményre, amely valamennyi uniós állampolgár számára egyenlő esélyek biztosítására kötelezi a tagállamokat,

— tekintettel az EK-Szerződés 13. cikkére, amely lehetővé teszi a Közösség számára, hogy megfelelő lépéseket tegyen a faji vagy etnikai származáson alapuló megkülönböztetés ellen,

— tekintettel az Európai Unióban élő romák helyzetéről szóló 2005. április 28-i állásfoglalására ([1]), az Európai Unióban élő roma nők helyzetéről szóló 2006. június 1-i állásfoglalására ([2]), a romákkal kapcsolatos európai stratégiáról szóló 2008. január 31-i állásfoglalására ([3]), valamint a romák etnikai alapon történő olaszországi összeírásáról szóló 2008. július 10-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és a gyermekszegénységet is ideértve a szegénység elleni küzdelemről szóló 2008. október 9-i állásfoglalására ([5]),

— tekintettel a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ([6]), és a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ([7]),

— tekintettel a Bizottság „Megújított szociális menetrend: Lehetőségek, hozzáférés és szolidaritás a XXI. századi Európában" című 2008. július 2-i közleményére (COM(2008)0412) (a Bizottság megújított szociális menetrendről szóló közleménye),

— tekintettel a Bizottságnak a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló 2008. július 2-i javaslatára (COM(2008)0426),

— tekintettel a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évéről (2010) szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló 2008. június 17-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről szóló 2007. május 23-i állásfoglalására ([9]),

— tekintettel az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló, 1995. február 1-i keretegyezményére és az Európa Tanács emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló 1950. november 4-i egyezményére,

([1]) HL C 45. E, 2006.2.23., 129. o.
([2]) HL C 298. E, 2006.12.8., 283. o.
([3]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0035.
([4]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0361.
([5]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0467.
([6]) HL L 180., 2000.7.19., 22. o.
([7]) HL L 303., 2000.12.2., 16. o.
([8]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0286.
([9]) HL C 102. E, 2008.4.24., 321. o.

— tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni 1984. december 10-i ENSZ egyezményre,

— tekintettel az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek (EBESZ) az EBESZ területen élő romák és szintik helyzetének javítását célzó, 2003. november 27-én elfogadott cselekvési tervére,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének „A rasszizmusról és az idegengyűlöletről a tagállamokban" című 2007. évi jelentésére,

— tekintettel a roma integráció évtizedéről szóló 2005. február 2-i nyilatkozatra és a Roma Oktatási Alap 2005. május 12-i megalapítására,

— tekintettel a Bizottság által közzétett „A romák helyzetéről a kibővített Európai Unióban – 2005" című tanulmányra,

— tekintettel az etnikai kisebbségek szociális integrációjával és a munkaerő-piacon való teljes részvételükkel foglalkozó magas szintű szakértői tanácsadó csoport jelentésére: „Etnikai kisebbségek a munkaerő-piacon – Sürgős felhívás a jobb társadalmi befogadásért" címmel (2007. április),

— tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztosa által 2006-ban közzétett végleges jelentésre a romák, szintik, utazók emberi jogi helyzetéről Európában,

— tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „A kisebbségek integrációja – romák" című, véleményére ([1]) (EGSZB-vélemény),

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0038/2009),

A. mivel az Európai Unió közelmúltbeli bővítései után a társadalmi integráció szükségessége új kihívásokat teremtett, amelyekkel új demográfiai és gazdasági körülmények között kell foglalkozni, és mivel e kihívásokkal az összes tagállamban foglalkozni kell, de a közép- és kelet-európai tagállamok jobban érintettek az elmúlt húsz évben bekövetkezett szerkezeti, gazdasági és társadalmi átalakulásuk miatt; ezért megjegyzi, hogy a kiszolgáltatott társadalmi csoportok, például a romák, a legveszélyeztetettebb helyzetben vannak,

B. mivel azon tagországokban, amelyekben ipari ágazatok dőltek össze, térségek tolódtak ki a fejlődés lehetséges sodrából, és így a szegénység gyors eszkalációja következtében először különösen sok roma került a társadalom szélére; mivel a Parlament tudomásul veszi és ismét megerősíti, hogy ebben a folyamatban a romák nemzeti állampolgársága és uniós állampolgársága leértékelődött, és hogy a bővítésből származó előnyökből a romák nem részesültek megfelelően, és ez a többféle módon bekövetkező marginalizálódásuk elmélyülését okozta, fokozva ezáltal az őket fenyegető többszörös diszkrimináció veszélyét,

C. mivel a romák esélyegyenlőségéért indított stratégiai politikai offenzívának rendkívül összetett társadalmi helyzet ellen kell küzdenie, hiszen a romák, Európa legnagyobb etnikai kisebbsége más csoportok hátrányaiban is osztozik, és mivel e küzdelem a romákra vonatkozó átfogó stratégiával és a szakpolitikák sorozatára kiterjesztett, összehangolt eszközrendszerrel és finanszírozással segíthető elő a leghatékonyabban,

([1]) HL C 27., 2009.2.3., 88. o.

2009. március 11., szerda

D. mivel az utazók csoportja sajátos etnikai jelenség, amit indokolt lenne külön jelentésben tárgyalni, mind emberi jogi, mind szociális és munkaerő-piaci szempontból,

E. mivel a roma népesség társadalmi integrációjának folyamata nem egy-, hanem többoldalú, és szükséges a romák aktív bevonása a döntéshozatali folyamatba a társadalmi integrációs politikák kidolgozása során,

F. mivel a roma közösségek életkörülményei, egészségi állapota és iskolázottsági szintje determinálják a szociális és munkaerő-piaci helyzetüket, továbbá a többségi társadalmakból való kirekesztésüknek és a rasszizmusnak is gyakran ürügye, és mivel mindez gátolja az életminőség javítását, akadályozva ezzel legalapvetőbb emberi és polgári jogaik gyakorlását is,

G. mivel az elmaradott közlekedési infrastruktúra, a közigazgatási szervek és szolgáltatások hiánya, különös tekintettel a magas színvonalú oktatási intézményekre és egészségügyre, valamint a vállalkozások delokalizációja arra készteti a fiatalokat, hogy gazdasági okokból költözzenek el az otthonukból, ezáltal súlyosbítva a regionális egyenlőtlenségeket és a gettósodást,

H. mivel kiemelkedő fontosságú a lisszaboni folyamat második szakaszának lezárása előtt a romák szociális helyzetének és foglalkoztatási esélyeinek értékelése és a további teendők meghatározása,

I. elismerve a strukturális alapok és a Kohéziós Alap jelentőségét az integráció előmozdításában, és megjegyezve, hogy a társadalmi problémák orvoslása – komplexitásuk miatt – kizárólag a strukturális alapokra és a Kohéziós Alapra jellemző projekt-rendszer keretében nem képzelhető el,

J. hangsúlyozva, hogy a korábbi jó gyakorlatok megismerése feltétlenül fontos, ugyanakkor szem előtt tartva, hogy érvényességük időben és térben korlátozott,

K. mivel a roma közösségek jelenleg gyakran inkább egy helyben maradnak, minthogy jobb munkalehetőségekkel bíró területekre költözzenek,

Romák a munkaerőpiacon: hozzáférés vagy kiszorítás?

1. úgy ítéli meg, hogy szükség van az összehangolt megközelítésre a roma közösségek munka- és megélhetési feltételeinek javítása érdekében, amely megközelítés három célt tűz ki:

— a romák gazdasági lehetőségeinek bővítése;

— emberi erőforrások kiépítése; és

— a társadalmi tőke és a közösségépítés erősítése;

2. rámutat, hogy a romákat célzó politikák számos esetben nem javítottak a helyzetükön; kéri, hogy a roma közösség vezetői a romákat különösen érintő valamennyi uniós és tagállami intézkedésben döntéshozóként vegyenek részt annak érdekében, hogy elismertethessék szervezési képességüket és illetékességüket;

3. megállapítja, hogy a roma gyermekeknek a szolgáltatásokhoz való egyenlőtlen hozzáférése és társadalmi–gazdasági hátrányaik a korai fejlesztést és a minőségi oktatást számukra gyakorlatilag elérhetetlenné teszi; megállapítja, hogy e hátrányok pedig hátrányosan érintik érzelmi, társadalmi, testi és személyiségfejlődésüket, illetve későbbi esélyeiket a munkaerőpiacon, és ennélfogva a többségi társadalomba való beilleszkedésüket;

4. megállapítja, hogy az oktatási rendszerek szelektívek, és hogy a tagországok szegregáció leküzdésére szolgáló erőfeszítései ellenére a látszólag a szegregáció leküzdésére szolgáló számos és különböző rendszerek gyakran a társadalmi csoportok közötti egyenlőtlenségek konzerválására szolgálnak, és rendkívül hátrányosan érintik a szegényeket, különösen a romákat, akik lefelé tartó spirálba kerülnek; hangsúlyozza ezért a célirányos oktatási politikák szükségességét, amelyek foglalkoznak a roma családokkal, és ösztönzik az aktív részvételt;

5. hangsúlyozza, hogy bár a roma fiatalok aránya egyes tagállamokban a közép- és felsőoktatásban is növekedett, képzettségük továbbra is messze elmarad az európai uniós átlagtól; rámutat egyrészről a munkaerőhiányra, másrészről a romák alacsony képzettsége miatti alacsony foglakoztatási szintjére; ezért kéri, hogy a tagállamok és az EU prioritásként kezeljék a romák támogatását, hogy emelhessék képzettségi szintjüket; felhívja a figyelmet, hogy formális végzettség híján a gyakorlati ismeretek elismerési rendszerének kidolgozásával is javítható a romák munkaerő-piaci helyzete;

6. sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy a roma nők és lányok a többiekkel egyenlő feltételekkel juthassanak jó minőségű oktatáshoz, és vezessenek be ösztönzőket (például szakmai fejlődési lehetőségeket) annak érdekében, hogy a társadalmi–gazdasági szempontból hátrányos helyzetben lévő területekre és különösen a nagy arányú roma lakossággal rendelkező vidéki településekre magas színvonalat képviselő tanárokat vonzzanak;

7. felhívja a tagállamokat, hogy javítsák a roma nők szakképzéshez való hozzáférését, a szakképzést pedig igazítsák a helyi munkaerőpiac elvárásaihoz annak érdekében, hogy a roma nők piacképes készségeket sajátíthassanak el;

8. megállapítja, hogy a felsőfokú végzettséggel rendelkező roma személyek túlnyomó többsége egyetemi tanulmányai befejezése után nem tér vissza a közösségébe, adott esetben megtagadja származását vagy a közössége nem fogadja már vissza őt;

9. javasolja egy olyan átfogó programcsomag kidolgozását, amely elősegíti és motiválja a felsőfokú végzettséggel rendelkező roma személyek közösségükbe való visszatérését és a közösségük keretében és érdekében végzett munkát;

10. úgy ítéli meg, hogy a roma polgárok egyes tagállamokban sajátos módon befolyásolják a demográfiai korfát; megjegyzi, hogy a népességben a roma gyermekek aránya magas, ugyanakkor a születéskor várható élettartamuk akár 10 évvel is kevesebb, mint a többségi népességhez tartozóké;

11. úgy ítéli meg, hogy a tagállamok ugyan jelentős uniós és tagállami forrásokat használtak a tartós munkanélküliek támogatására, de uniós szinten még nem találtak következetes megoldást: a tagállamok a helyzetet nagyon különböző módon és nagyon különböző mértékben kezelik, valamint nem nyújtottak lehetőségeket a munkaerőpiacra való tartós visszatéréshez, az intézkedéseik, például az állami közmunka programok, pedig tovább súlyosbították a romák megbélyegzését; ezért kéri, hogy mind az EU, mind a tagállamok alakítsák politikájukat olyan integrált megközelítéssé, amely a romák ínséges helyzetének összes szempontjára kiterjed;

12. felhívja a tagállamokat, hogy igazítsák szakképzési programjaikat a munkaerőpiac helyi igényeihez, illetve ösztönözzék a szakképzetlen (többek között roma) munkavállalókat foglalkoztató munkaadókat, hogy biztosítsanak számukra képzést és azt, hogy a munkahelyen szerezhessenek gyakorlati tapasztalatokat;

13. felhívja a tagállamokat és helyhatóságokat, hogy készítsenek nemek szerinti bontásban éves értékeléseket a hosszú távú (többek között a romákat érintő) munkanélküliség arányairól azok körében, akik munkaerő-piaci képzésben vettek részt, és a tapasztalatok alapján dolgozzanak ki új módszereket és kezdeményezzenek a helyi képességekhez és gazdasági igényekhez igazított új képzési programokat;

14. felhívja a tagállamokat, hogy használjanak uniós forrásokat a hagyományos roma tevékenységek megőrzésére és védelmére;

2009. március 11., szerda

15. támogatja a Bizottság azon álláspontját, amely szerint a roma felnőttek a halmozottan hátrányos helyzetük miatt alulreprezentáltak a foglalkoztatott népességben és az élethosszig tartó tanulásban, gyakran nincsen hozzáférésük az információs és kommunikációs technológiákhoz, ugyanakkor felülreprezentáltak a tartós munkanélküliségben, és az alacsony presztízsű munkákban, és ez hozza létre a munkaerő-piaci reintegrációjuk legnagyobb akadályát; felhív ezért a 2000/78/EK irányelv hatékony végrehajtására, amely megtiltja a munkavállalás és a foglalkoztatás körében a valláson, meggyőződésen, fogyatékosságon, koron vagy nemi irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetést;

16. fontosnak ítéli a speciális közösségi lépések biztosítását a romák szakképzési programokban való részvételének előmozdítására;

17. felhívja a tagországok figyelmét, hogy ez a társadalmi dichotómia a legális gazdaságból az informális gazdaságba tolhatja át a munkát kereső romák jelentős részét; és hogy ezen munkavállalók visszasegítése a munkavállalói és társadalombiztosítási jogokkal járó jogszerű foglalkoztatásba európai uniós és tagállami szintű összehangolt erőfeszítést igényel;

18. úgy ítéli meg, hogy lépéseket kell tenni – többek között a méltó lakhatás biztosítására akár eseti intézkedésekkel – a befogadó szociális és gazdaságpolitika előmozdítása érdekében;

19. nyomatékosan utal arra, hogy a szakképzetlen, tanulatlan munkaerő mobilitásának támogatása fokozhatja az azon roma nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetést, akik már különösképp ki vannak téve a többszörös hátrányos megkülönböztetésnek, és gátolhatja további előrejutásukat a munkaerőpiacon;

20. felhívja a tagállamok kormányait, hogy javítsák a roma nők gazdasági függetlenségét azáltal, hogy elősegítik az önfoglalkoztatásra való akadálytalan áttérést és a kis- és középvállalkozások beindítására vonatkozó intézkedéseket, a mikrohitelekhez való hozzáférést, valamint hogy élénkítik a településen belüli szolgáltatási ágazatot a roma nők ismereteinek és szakértelmének bővítése érdekében;

21. felhívja a tagállamok kormányait, hogy többek között adóügyi kedvezmények révén dolgozzanak ki ösztönző rendszert a roma nőket foglalkoztató vállalkozások számára;

22. megítélése szerint figyelembe kell venni, hogy a romatelepek felszámolása az Európai Regionális Fejlesztési Alap jelenlegi szabályozása értelmében gyakorlatilag nehezen érhető el uniós források felhasználásával, hiszen a lakhatással összefüggő költségek finanszírozhatósága a 2004 után csatlakozott tagországok esetén a település lélekszámra vonatkozó alsó határ meghúzásával éppen a legrosszabb körülmények között, a legkisebb településeken élőket nem éri el;

23. hangsúlyozza azt a tényt, hogy a romák szociális és gazdasági problémáinak megoldása átfogó megközelítést, illetve hosszú távú, összehangolt megoldást igényel, beleértve a lakhatásra, oktatásra, egészségügyre és a munkaerőpiacra vonatkozó politikákat; ezért javasolja a Bizottságnak és a tagállamoknak, hogy a romák helyzetének javítására irányuló intézkedéseket a regionális fejlesztés és társadalmi befogadás támogatására kidolgozott intézkedések elválaszthatatlan részeként vegyék fontolóra;

24. úgy ítéli meg, hogy a tagállamoknak ki kell használniuk a Strukturális Alapokra és a Kohéziós Alapra vonatkozó szabályrendszer megújítását, amely nagyobb teret enged a komplex programoknak a különböző alapok közötti 10 %-os átjárhatóság biztosításával;

25. megjegyzi, hogy megszületett az életkoron, fogyatékosságon, szexuális irányultságon, valláson vagy meggyőződésen alapuló, nem a foglalkoztatás során alkalmazott hátrányos megkülönböztetés elleni harcról szóló új átfogó irányelvre irányuló javaslat, és felhív a 2000/43/EK irányelv hatékony végrehajtására; úgy ítéli meg, hogy a szociális menetrend szellemében a Bizottságnak célzott feladatokat kell megjelölnie és kiegyensúlyozott programokat kell kidolgoznia a romákat sújtó diszkrimináció, stigmatizációs hajlam és a roma közösségek kriminalizálásának megszüntetésére;

26. hangsúlyozza, hogy a romák társadalmi befogadása és munkaerőpiachoz való hozzáférése támogatásának alapvető feltétele, hogy a romák egyenlő társadalmi és politikai jogokat kapjanak; e tekintetben felhívja a tagállamokat és tagjelölt országokat, hogy dolgozzanak ki a romák választásokon szavazóként és jelöltként való részvételét minden szinten erősítő stratégiát;

27. elismeri a mikrohitelek fontosságát, amelyeket számos szempontból ajánlanak a Bizottság megújított szociális menetrendről szóló közleményében és az EGSZB véleményében, és amelyek elindíthatják a legszegényebbeket a személyes felelősség, a vállalkozói készségek és kreativitásuk kifejlesztése útján, beleértve az önálló vállalkozás költsége saját részének fedezésére irányuló hitelnyújtást;

28. támogatja az uniós intézmények azon javaslatát, hogy – az egyenlő bánásmód elvére alapozva –a közszolgálatban növelni kell a roma dolgozók számát; felhívja azonban a figyelmet, hogy ehhez az ösztönző kormányzati személyzeti és munkaerő-képzési politika mellett a közvélemény fogadókészségének javítása érdekében nyújtott tevékeny támogatás és különleges erőfeszítések is szükségesek;

29. hangsúlyozza, hogy többek között a szociális piac, az egészségügy, a háztartási segítségnyújtás, a vendéglátóipar, a gyermekgondozást támogató szolgáltatások nyújtása új munkahelyeket teremthet a munkanélküli romák, elsősorban a nők számára; megerősíti azonban, hogy a szociális piac állandó kapcsolatot követel a szolgáltatás használója és szolgáltatója között, ezért a romák e területeken történő foglalkoztatásának növekedése csak a társadalmi elfogadás összefüggésében lehetséges, de a foglalkoztatás maga is előmozdítja a társadalmi elfogadást;

30. felhívja a tagállamokat, hogy tegyék meg a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy a médiában és a kommunikációs technológia valamennyi formájában megszüntessék a romaellenes gyűlöletet, illetve a romák elleni megkülönböztetésre és erőszakra való felbujtást, és sürgeti a tömegtájékoztatást, hogy alakítson ki helyes gyakorlatokat azért, hogy a médiában dolgozók aránya tükrözze a társadalom egészének összetételét;

31. megállapítja, hogy a roma nők gyakran az informális gazdaságban tevékenykednek, és foglalkoztatottságuk nagyon alacsony, és úgy véli, hogy a többszörös diszkrimináció, a nagyarányú munkanélküliség és szegénység leküzdéséhez célzott politikáknak kell a roma nők munkaerőpiachoz való tényleges hozzáférésére összpontosítania, ez az előfeltétele annak, hogy javuljon a társadalomban és a családban elfoglalt státuszuk;

32. úgy ítéli meg, hogy a roma nők foglalkoztatását a szociális támogatási rendszerek foglalkoztatásbarát működtetésével, megfelelő képzési és szakosodási lehetőségekkel is segíteni kell, hogy hosszú távon felkészítsék őket a megélhetést biztosító munkára, és lehetővé téve ezek által a családi élet és a munka összeegyeztetését; felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el olyan intézkedéseket, amelyek által növelik a roma gyermekek számára kínált gyermekgondozási lehetőségeket, még akkor is, ha az anya további gyermekével otthon van;

33. hangsúlyozza, hogy a jobb lakásépítési és egészségügyi szolgáltatások javítják a roma nők munkaerőpiachoz való hozzáférését, és nagyobb lehetőséget teremtenek számukra arra, hogy hosszabb ideig tudjanak állásukban megmaradni.

34. felhívja a figyelmet arra, hogy a szociális és foglalkoztatási politikáknak hozzá kell járulniuk a polgárok lehetőségeihez és szükségleteihez, és nagyobb lehetőségeket kell teremteniük a meglévő munkaerő-tartalék, például az idősek, a fogyatékkal élők és az alacsony iskolázottságú szegények, többek között a romák számára;

35. rámutat arra, hogy fel kell ismerni a roma nőket sújtó többszörös megkülönböztetést, és ennek tudatában kell felépíteni azokat a részpolitikákat, amelyeknek kettős, hosszú távú jótékony hatása lehet a roma nőkre és családtagjaikra, különösen a gyermekekre;

36. fellép az ellen a vélemény ellen, amely a tartós munkanélküliek (köztük sok roma) munkához juttatását segítő támogatásokat, akár a munkaadók, akár a munkavállalók kapják, a versenysemlegességet sértő eszköznek tekinti, hiszen a romák reintegrációja olyan társadalompolitikai cél, amelynek érdekében a támogatott piaci pozíciók megteremtését is vállalni kell; úgy véli, hogy a roma munkavállalók reintegrálása érdekében munkahelyeket támogatni a munkaerőpiacon előnyösebb a hosszú távú munkanélküliség támogatásánál;

37. elismeri, hogy néhány hagyományosan roma foglalkozás – például az iparművészet – segíthet a közösség különleges ismertetőjegyeinek megőrzésében, illetve pénzügyi helyzetének és társadalmi beilleszkedésének javításában, ezért úgy véli, hogy kívánatos néhány konkrét szakmai tevékenység támogatása;

2009. március 11., szerda

Küzdelem a megélhetésért a társadalom szélén

38. megállapítja, hogy az Európai Unión belüli kultúrkörben a romákat erős családkép jellemzi; a roma családokról a közvéleményben a hagyományos nemi szerepek erőteljes megléte, a nagy gyerekszám, a több generáció együttélése, a rokonok egymáshoz közeli letelepedése és a viszonyok kiterjedt ápolásának képe él; ezért úgy ítéli meg, hogy a roma családoknak nyújtott uniós és tagállami programok során építeni kell ezen természetes támogatási háló erősségeire;

39. hangsúlyozza a romák különleges kulturális jellemzői megőrzésének jelentőségét annak érdekében, hogy megvédhessék saját identitásukat és csökkentsék az e kisebbséggel szembeni előítéleteket, ezért szükségesnek véli, hogy a tagállamok és a Bizottság tevékenyebb szerepet töltsön be a roma kisebbség szellemi életének támogatásában;

40. osztja az EGSZB véleményét, miszerint a roma nők alacsony szerepet töltenek be a család hierarchiájában, korán házasodnak, gyakran családi erőszak, illetve prostitúció és emberkereskedelem áldozatai;

41. ezért úgy ítéli meg, hogy a romákra irányuló uniós és tagállami programoknak a hagyományos hierarchiákból való egyéni kitörést és a roma közösségek tagjainak – különösen a nőknek – társadalmi és gazdasági függetlenségét kell célozniuk;

42. rámutat arra, hogy a roma gyermekek korai iskolaelhagyása káros hatással van képzettségükre, társadalmi beilleszkedésükre és munkaerő-piaci lehetőségeikre, illetve a roma nők esetében fizikai és lelki egészségükre, továbbá a nők korai iskolaelhagyása befolyásolja gyermekeik egészségi állapotát és iskoláztatását is, ami megvalósítja társadalmi kirekesztődésüket; ezért hangsúlyozza azon szolgáltatások fontosságát, amelyek felhívják a figyelmet a roma nőknek nyújtott tájékoztatásra;

43. sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy a meglévő és a jövőbeni jogi keretekbe foglaljanak be rendelkezéseket a roma nők által elszenvedett, számos formát öltő megkülönböztetés megelőzésére és kezelésére annak érdekében, hogy társadalmi-gazdasági helyzetük javuljon, és biztosítsák számukra a jó minőségű egészségügyi ellátáshoz, a gyermekgondozáshoz és oktatáshoz mint a foglalkoztatás előfeltételeihez való hozzáférést;

44. megítélése szerint a beilleszkedés folyamatát korai életszakaszban kell elindítani annak érdekében, hogy hatékonyan lehessen alternatívát nyújtani a szegénységgel és a társadalmi kirekesztődéssel szemben; úgy ítéli meg ezért, hogy biztosítani kell a gyermekek és családok számára nyújtott szociális és oktatási szolgáltatások területi és személyes igényekhez igazodó intézményi keretét, egyenlő hozzáférést garantálva a jó minőségű szolgáltatásokhoz; ezért kéri a Bizottságot, hogy kiemelten támogassa a roma gyermekek korai integrációját célzó programokat mindazon országokban, ahol az Európai Unió forrásai, mint például az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA), a strukturális alapok és a Kohéziós Alap elérhetőek;

45. megállapítja, hogy a roma gyermekek felülreprezentáltak a speciális iskolákban és magas arányban indokolatlanul kerülnek oda, leggyakrabban a szegénységből vagy diszkriminatív eljárásból fakadóan; felhívja a figyelmet arra, hogy a jogtalanul fogyatékosnak jegyzett gyermekek arra való kötelezése arra, hogy speciális iskolát látogassanak, nem csak megkülönböztető eljárás, de súlyosan sérti a minőségi oktatáshoz való alapvető jogukat, továbbtanulási nehézségeket, nehéz munkaerő-piaci elhelyezkedést és magasabb inaktivitást eredményez, egyúttal nagyobb költségvetési teherrel jár;

46. osztja az EGSZB véleményében foglalt javaslatot, hogy a kisgyermekek fejlődéséhez is a teljes családra irányított, komplex segítési formákat kell szorgalmazni, amelyek a család igényeihez igazodóan, személyre szabottan nyújtanak praktikus segítséget, mint például a „biztos kezdet”*(sure start)* program;

47. osztja az EGSZB véleményét, miszerint a roma közösség, demográfiai sajátosságai miatt, aszimmetrikusan részesül a szociális juttatásokból; hangsúlyozza, hogy a szociális juttatások az egyéni élethelyzetből, a gyermekvállalásból, valamint a társadalmilag hasznos többlet vállalásából adódó terheket, illetve deficiteket kívánja ellensúlyozni;

48. osztja az EGSZB véleményében foglalt ajánlást, miszerint a hivatalos munkaerő-piaci részvétel ösztönzése érdekében kiegészítő támogatást kell nyújtani az újra elhelyezkedőknek; hangsúlyozza, hogy mind a munkavállalót, mind a munkaadót érdekeltté kell tenni a bejelentett munkában;

49. hangsúlyozza, hogy a romák kirekesztődésben leélt aktív életszakasza megnehezíti az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésüket, és ez a felelős időskori helyzetükért; a fiatal korban kezdett munka, a gyakori munkanélküliség, a munkavédelem hiánya, a feketegazdaság területén végzett láthatatlan munka, ami gyakran fizikailag megterhelő, szolgálati időt viszont nem biztosít, megakadályozza őket abban, hogy megfelelő nyugdíjban részesüljenek, és méltósággal éljenek idős korukban;

50. javasolja a Bizottságnak, hogy kezdeményezze az Európai Unió legnagyobb kisebbségének társadalmi, gazdasági és kulturális beilleszkedését leghatékonyabban támogató módszerek kijelölését, és hangsúlyozza a Bizottság és a tagállamok közötti együttműködés szükségességét annak érdekében, hogy a romák bonyolult, nemzeteken átnyúló problémáinak megoldására konkrét intézkedéseket lehessen tenni;

Következtetések

51. úgy ítéli meg, hogy a roma nyelv és kultúra megőrzése közösségi érték; ugyanakkor az állam nélküli „európai nemzet” gondolatát nem támogatja, mert ez a tagországi felelősséget szüntetné meg és kérdésessé tenné az integráció lehetőségét;

52. felhívja a tagállamok figyelmét arra a veszélyre, hogy a roma közösségekkel kapcsolatos túlzó intézkedések elfogadása e kisebbség már így is drámai helyzetének romlásához vezethet, és veszélyeztetheti beilleszkedési esélyeiket;

53. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt nem kormányzati szervezetekkel, roma közösségekkel és vezetőkkel annak érdekében, hogy közösen elfogadható tervet dolgozzanak ki a romák társadalmi befogadásának szoros partnerségben való végrehajtására;

54. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre a romákkal szemben alkalmazott sztereotípiák ellen valamennyi szinten fellépő programokat, amelyeket a strukturális alapokból és a Kohéziós Alapból – illetve az olyan különleges programokból, mint a Progress vagy a 2008-as kultúrák közötti párbeszéd európai éve és a jövőbeni 2010-es szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve – lehet támogatni;

55. megjegyzi, hogy míg a romák társadalmi és gazdasági helyzetének javulása jelentős szempont volt a bővítési folyamatban, ennek ellenére előrelépés csak korlátozott mértékben történt; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy vizsgálják felül a korábbi és a jelenlegi programokat és kezdeményezéseket és értékeljék az eredményeiket; úgy ítéli meg, hogy az Unió feladata a társadalmi befogadás eszközeinek jobb és szorosabb koordinációja; ennek kell segítenie a szegénység leküzdését, a romák hozzáférését a jobb és tartósabb foglalkoztatáshoz, egyengetnie a társadalmi befogadás és a szociális védelmi rendszerek hatékonyabbá tételére irányuló erőfeszítések útját, eszközévé kell válnia a politikai tapasztalatok elemzésének és a kölcsönös megismerésnek, és létre kell hoznia a legjobb gyakorlatok következetes elemzésének rendszerét;

56. felhívja a Bizottságot, hogy minden szektorális politikájában célzottan értékelje a célok és eszközök hatását a romákra, amellett, hogy átfogó politikai stratégiát dolgoz ki és az összehangoltság magas szintjét valósítja meg; felhívja a Bizottságot, hogy az integrált iránymutatások, valamint a társadalmi befogadás nyitott koordinációs módszer jelentéseiben kérje, hogy a tagországok térjenek ki a romák helyzetének változására; kéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a diszkrimináció mértékét, rendszeresen értékelje a romák helyzetét az oktatás, a foglalkoztatás, a szociális, egészségügyi és lakáshelyzet terén a tagállamokban és a tagjelölt országokban bekövetkezett változásokkal összefüggésben;

57. felhívja a Bizottságot, hogy kérje fel a tagállamokat egyértelmű foglalkoztatási politikák mielőbbi elfogadására a hátrányos helyzetű csoportok – köztük a munkaképes roma lakosság – tekintetében, a fokozatos munkaerő-piaci beilleszkedésüket megkönnyítő támogató intézkedésekkel együtt, amelyek elhárítják a társadalombiztosítási rendszer által létrehozott függőség hatásait;

2009. március 11., szerda

58. felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt a különböző nemzetközi szervezetekkel és támogassa a roma szakértők hálózatának létrehozását, amely kutatás, elemzés, bizonyítékok gyűjtése és javaslattervezetek kidolgozása révén tudományos adatokat és támogatást nyújtana a romák integrációjával összefüggő kérdések elemzéséhez, a teendők meghatározásához, az általuk elkészített átfogó jelentések alapján a roma tematika megfelelő súlyú megjelenítéséhez, valamint legalább kétévenként egyszer készüljön átfogó uniós értékelés;

59. bírálja az Európa Tanács Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló 1995. évi Keretegyezményét még nem ratifikáló országokat; felhívja e tagállamokat, hogy sürgősen ratifikálják az egyezményt; felhívja a Keretegyezmény értelmében a romák nemzeti kisebbségként való elismerésére hatást gyakoroló korlátozó nyilatkozatokat tevő tagállamokat, hogy vonják vissza e nyilatkozataikat;

60. javasolja, hogy a tagállamok

a) hozzanak létre a romák képviselőinek részvételével működő, uniós szintű szakértői csoportot, amely koordinálja a tagállamok romákkal kapcsolatos stratégiáját és a stratégia előmozdítására szolgáló uniós pénzeszközök felhasználását;

b) hozzanak létre partnerségeket a romák érdekeit képviselő különböző szervezetek és a tagállamok megfelelő intézményei között; és

c) dolgozzanak ki olyan eszközöket, mint a kedvezményes hitelnyújtás vagy az állami támogatások, valamint, hogy a mezőgazdasági támogatások koncepciójában tekintsék fontos célnak, hogy a roma állampolgárok olyan körülményeket érjenek el, amelyek megélhetést biztosítanak számukra a mezőgazdaságból; ily módon a mezőgazdasági bérmunka keresése mellett vagy helyett nyitottak lennének a mezőgazdasági munka innovatív formái – többek között a szociális szövetkezetek – iránti törekvések gondolatára, indokolva ezáltal a szükséges erőforrások biztosítását;

61. úgy ítéli meg, hogy a célzott csoportok (településeken vagy településrészeken) egyes tagországokban jól megközelíthetők a „halmozott hátrányokon" alapuló meghatározással, de a kisebb egységeket, például a családot és az egyént e kategórián keresztül nehéz elérni;

62. úgy ítéli meg ugyanakkor, hogy az adatvédelmi és emberi jogvédő szabályok tiszteletben tartásával, az emberi méltóságot sértő módszerek kizárásával meg kell teremteni az önkéntes és anonim adatgyűjtés, és összehasonlító adatbázis megteremtésének jogi feltételeit; a Bizottságnak lépéseket kell tennie a szükséges jogszabályi változások megteremtésére;

63. felhívja a Bizottságot, hogy könnyítse meg a romákra irányuló, többek között a lakhatást, az oktatást, munkavállalást célzó programok független szerv elemzései alapján összeállított legjobb gyakorlatait tartalmazó csomag kidolgozását, ellenőrzését és megerősítését;

64. úgy ítéli meg, hogy az adatbázis megteremtése nem alternatívája, hanem feltétele egy olyan mérési és értékelési rendszernek, amely a legjobb tapasztalatok cseréjének és a források felhasználásának hatását mérlegelni tudja; véleménye szerint ehhez az élet minden területére kiterjedő, mindenki által használható indikátorrendszer szükséges, amely a programokhoz kapcsolódó ki- és bemeneti indikátorok mellett a társadalmi szintű eredmény- és hatásindikátorok használatát is a finanszírozás feltételének tekinti; ezért javasolja, hogy a Bizottság rögzítse ezt az indikátorrendszert a strukturális alapokról szóló keretrendeletben és a más típusú állami támogatásokról szóló rendeletekben;

65. javasolja a Bizottságnak, hogy következetesebb és egységes elvárást támasszon mindazon uniós forrásokból finanszírozott fejlesztési programokkal szemben, amelyektől számon kérhető a romák társadalmi szintű kizáródásának megakadályozása vagy visszafordítása; úgy ítéli meg, hogy a strukturális alapokból és a Kohéziós Alapból finanszírozott valamennyi fejlesztést a tagállami és uniós szervek vizsgálják meg abból a szempontból, hogy a program milyen hatást gyakorol a romák társadalmi integrációjára; javasolja továbbá, hogy minden program esetében a kiválasztási szakaszban elsőbbséget kell biztosítani azoknak a fejlesztéseknek, amelyeknek célja a különösen hátrányos helyzetű településeken élő, valamint a szegény és munkanélküli romák helyzetének javítása;

66. felhívja a Bizottságot, hogy minden egyes tagállammal együttműködve fejlesszen ki és hajtson végre a nyilvánosságot és a roma embereket megszólító széleskörű tájékoztató kampányt a tagállamoknak romák életkörülményeinek javítására és annak folyamatos végrehajtására irányuló programjairól;

67. felhívja a Bizottságot, hogy folyamatosan ellenőrizze az intézkedéseket és tevékenységeket, illetve azoknak a romák munkaerő-piaci helyzetére gyakorolt hatását;

68. ösztönzi, hogy az uniós döntésű források felhasználásában legyenek olyan célzott programok, amelyek a területen tapasztalattal rendelkező szervezetek támogatást és tanácsot nyújtó szakembereit is bevonják és a romák művelődési, képzettségi hátrányait hivatottak ellensúlyozni; úgy ítéli meg, hogy a tagországok, az uniós és saját költségvetési forrásaik elosztása során a korai fejlesztésen és a közoktatáson kívüli támogatások odaítélésekor is legyenek tekintettel arra, hogy a támogatást kérő önkormányzat, szervezet stb. eleget tett-e a szegregáció felszámolásával kapcsolatos kötelezettségének;

69. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a nemzeti hatóságokat a roma nyomornegyedek jelenlegi lakóit kilakoltató megkülönböztető gyakorlat alkalmazásának megszüntetésére és ehelyett inkább konkrét lakhatási projektek kidolgozására serkentse többek között a Bizottság, a Világbank és a romákkal foglalkozó nem kormányzati szervezetek technikai szakértelme és felügyelete révén nyújtott támogatás segítségével; úgy véli, hogy a vidéki területeken élő romák lakhatási problémáinak rendezését prioritásként kell kezelni, amelynek különös figyelmet kell szentelni és megvalósításáért cselekedni kell;

70. felhívja a Bizottságot, hogy a civil szervezetek mellett fordítson különös figyelmet a romák önszervező és integrációs politikát támogató erejére, támogassa a közösségek fejlődését és fejlesztését kiemelt projektekkel, amelyek erősítik a romák részvételét a döntéshozatali folyamatban, felelősségüket a velük együtt meghozott döntésekért.

71. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a romákkal foglalkozó nem kormányzati szervezetekkel együttműködve vizsgálják meg a meglévő politikákat és programokat annak érdekében, hogy levonhassák a múltbeli sikertelen projektek tanulságait;

72. felhívja a Bizottságot, hogy uniós, nemzeti és helyi szinten is támogassa a romákkal foglalkozó nem kormányzati szervezeteket a romákat érintő politikák és programok végrehajtásának felügyelete, illetve a demokráciáról és az emberi jogokról szóló közösségi oktatás érdekében;

73. javasolja, hogy a Bizottság és a tagállamok hozzanak létre egy egész EU-ra kiterjedő fórumot, melynek keretében a romákat és érdekeiket képviselő társadalmi mozgalmak, szakszervezetek és nem kormányzati szervezetek állandó jelleggel konzultálhatnak egymással annak érdekében, hogy útmutatásokat dolgozzanak ki, és megvalósítsák a legjobb gyakorlatok cseréjét az uniós szintű összehangolt megközelítés előmozdítása érdekében;

74. felhívja a tagállamokat, hogy tevékenyebben ösztönözzék a munkahelyek roma közösségek élőhelyéhez való áthelyezését, valamint a romákat arra, hogy a munkahelyek közelébe költözzenek;

75. emlékezteti a tagállamokat és a Bizottságot arra, hogy bár a társadalmi jólét kulcsszerepet játszik a romákhoz hasonló hátrányos helyzetű közösségek támogatásában és megerősítésében, az önsegélyezés előmozdítása is egyaránt fontos; úgy ítéli meg, hogy a szabadság kultúrája, és nem a függőségé, a hosszú távú cél;

76. úgy ítéli meg, hogy sokkal fontosabb prioritásként kell kezelni a helyi foglalkoztatást, a vállalkozások és a helyi kisiparosok ösztönzését, illetve a munkák ellátásához szükséges alapvető készségek elsajátítását, annak érdekében, hogy nagyobb vagyon és magasabb önértékelés alakulhasson ki;

*

* *

77. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 11., szerda

Az olajellátással kapcsolatos kihívások

P6_TA(2009)0118

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása az olajellátással kapcsolatos kihívásokkal való szembenézésről (2008/2212(INI))

(2010/C 87 E/13)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a 2007. január 10-i, az „Európai energiapolitika" című bizottsági közleményre (COM(2007)0001),

— tekintettel „A megemelkedett olajárak támasztotta kihívással való szembenézés" című, 2008. június 13-i bizottsági közleményre (COM(2008)0384),

— tekintettel a kőolaj- és kőolajtermék-ellátás problémáinak hatását mérséklő intézkedésekről szóló, 1973. július 24-i 73/238/EGK tanácsi irányelvre ([1]),

— tekintettel a kőolaj és kőolajtermékek beszerzésében felmerülő nehézségek esetén, a primer energiahordozók fogyasztásának csökkentésére szolgáló közösségi célkitűzés meghatározásáról szóló, 1977. november 7-i 77/706/EGK tanácsi határozatra ([2]),

— tekintettel a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2006. július 24-i 2006/67/EK tanácsi irányelvre ([3]),

— tekintettel a Bizottság 2008. november 13-i, a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatára (COM(2008)0775),

— tekintettel „Az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálata - Az Európai Unió cselekvési terve az energiaellátás biztonsága és az energiapolitikai szolidaritás terén" című, 2008. november 13-i bizottsági közleményre (COM(2008)0781),

— tekintettel a 2008. november 12-i, „Egy biztonságos, fenntartható és versenyképes európai energiahálózat felé" című zöld könyvre (COM(2008)0782),

— tekintettel az energiaár-növekedés makroökonómiai hatásáról szóló, 2007. február 15-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel az olajfüggőségről szóló, 2005. szeptember 29-i állásfoglalására ([5]),

— tekintettel a halászati szektor növekvő üzemanyagárak okozta válságáról szóló, 2008. június 19-i állásfoglalására ([6]),

— tekintettel az Európai Tanács 2008. október 15–16-i ülésének az energiabiztonságról szóló elnökségi következtetéseire,

([1]) HL L 228., 1973.8.16., 1. o.
([2]) HL L 292., 1977.11.16., 9. o.
([3]) HL L 217., 2006.8.8., 8. o.
([4]) HL C 287. E, 2007.11.29., 548. o.
([5]) HL C 227. E, 2006.9.21., 580. o.
([6]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0308.

— tekintettel az Európai Tanács 2008. június 19–20-i ülésének a megemelkedett élelmiszer- és olajárak politikai területekre gyakorolt hatásáról szóló elnökségi következtetéseire,

— tekintettel a Nemzetközi Energiaügynökség (IEA) „2008. évi kitekintés a világ energetikai helyzetére" című kiadványára,

— tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. január 14-i, a kőolajellátás jelentette kihívások megválaszolásáról szóló feltáró véleményére ([1]),

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

— tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A6-0035/2009),

A. mivel az energiaellátás biztonságának szavatolása szempontjából az elkövetkezendő évtizedekben az energiaellátási útvonalak és az energiahordozók diverzifikálása, az energiamegtakarítás és az energiahatékonyság európai szinten egyre nagyobb jelentőséget kap,

B. mivel annak érdekében, hogy az Európai Unió növekvő importfüggőségének időszakában biztosítva legyen az ellátás biztonsága, egyre inkább sürgető egy következetes és átfogó közösségi energiapolitika kialakítása,

C. mivel az olaj véges erőforrás,

D. mivel az Európai Unió és Norvégia olajtermelése 2007-ben még a belföldi szükségletek több mint 30 %-át fedezte,

E. mivel a világ sok országában számos, gyakran könnyen kitermelhető olajerőforrás környezeti politikai intézkedések miatt vagy az erőforrás-gazdálkodás keretében jelenleg nem teljes mértékben hozzáférhető, és mivel az általánosan megemelkedett nyersanyag- és alapanyagárak miatt az olaj kitermelésének költségei 2005 óta megkétszereződtek,

F. mivel az olaj iránti világkereslet a „United States Energy Information Administration" számításai szerint 2030-ra több mint egyharmaddal meghaladja majd a 2006-os szintet, az Európai Unión belüli kereslet 2005 és 2030 között elsősorban a közlekedési ágazat keresletnövekedése miatt évente átlagosan 0,25 %-kal bővül, és ezáltal 2030-ra a kőolajnak az Európai Unió elsődleges energiakeresletében képviselt aránya 35 % lesz,

G. mivel 2030-ra az Európai Unió olajimport-függősége 95 %-ra emelkedik, miközben a hagyományos olajtartalékok egyre inkább a Közel-Kelet és Nyugat-Szibéria közötti stratégiai „ellipszis" országaiban összpontosulnak, és a keresleti oldalon jelentkező fokozódó verseny bizonytalanságot okozhat az ellátásban,

H. mivel hosszú távon emelkedő olajárakkal kell számolni,

I. mivel az inflációnak a nyersanyagok és az olaj árának emelkedése által kiváltott növekedése a vásárlóerő romlását váltotta ki,

J. mivel a 2008. évi áringadozások nem csupán a mindenkori kínálatra és keresletre vezethetők vissza, és negatív hatást gyakorolnak a gazdaságra,

([1]) HL C 182., 2009.8.4., 60.o.

2009. március 11., szerda

K. mivel az olajpiacra és más nyersanyagok piacára irányuló új befektetési eszközök kifejlesztése felerősítette az említett nyersanyagok árának ingadozását; és mivel biztosítani kell a nagyobb átláthatóságot az energiapiacokon,

1. megjegyzi, hogy az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatáról szóló fent említett bizottsági közleményben az energiaellátás biztonsága újra központi kérdés lett; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor, hogy a Bizottság nem tanult a gazdasági válságból, amely megmutatta, hogy az ellátás biztonsága, a tagállamok közötti szolidaritás, a foglalkoztatás, valamint a szociális, környezetvédelmi és gazdasági kérdések vonatkozásában csak az Európai Unió energiapolitikájában bekövetkező teljes átalakulás vezethet eredményre; sajnálatát fejezi ki továbbá amiatt, hogy ez idáig nem született egyértelmű kötelezettségvállalás az energiapolitika és az ellátási struktúra további átalakítására;

2. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az ellátás biztonságát célzó rövid távú intézkedések mellett a hosszú távú kilátásokat is figyelembe kell venni;

3. felszólítja a Bizottságot, hogy a jogalkotási javaslatok előkészítésekor összpontosítson jobban a javasolt intézkedések által az ellátás biztonságára és a költségekre gyakorolt közvetett hatások vizsgálatára is;

A rendelkezésre álló erőforrások feltárása

4. megállapítja, hogy különböző becslések szerint a jövőben is elegendő olajat lehet kitermelni a kereslet fedezésére, bár az új kitermelési módszerek magasabb olajárakhoz vezethetnek; megjegyzi, hogy ez viszont ösztönözni fogja az energiatakarékos magatartást, és elő fogja mozdítani az alternatív üzemanyagok – mint pl. a második generációs bioüzemanyag és a hidrogén – valamint az elektromos autók használatát; megjegyzi, hogy a beruházási feltételeket is javítani kell; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza továbbá, hogy az olaj iránti tartósan nagy kereslet miatt a kínálat egyre inkább eléri a kapacitások határait;

5. rámutat annak bizonytalanságára, hogy mikor és mekkora űr keletkezik a bővülő kereslet és a csökkenő kínálat között; aggodalommal tölti el, hogy ez a bizonytalanság egyre jobban növelni fogja az olajár-ingadozások veszélyét; ezért meggyőződése, hogy erőteljesen ösztönözni kell minden olyan intézkedést, amely csökkentheti a fosszilis energiaforrások iránti keresletet;

6. támogatja a Bizottságnak a szükség esetén a jövőbeli kiugró olajárak mérséklésére irányuló rövid távú intézkedésekre vonatkozó javaslatát; felszólítja a tagállamokat, hogy nyújtsanak pénzügyi támogatást az alternatív energiaforrásokra – például a megújuló energiára – irányuló beruházásokhoz és kezeljék kiemelten a fogyasztóknak szóló tudatosító intézkedéseket, amelyek az energiatakarékos áruk és szolgáltatások vásárlását népszerűsítik a hosszú távú költségek minimalizálása, valamint az olajkínálat jövőbeli szűkülésének mérséklése érdekében;

7. kéri a nem hagyományos olajforrások kereskedelmi hasznosíthatóságát célzó erőfeszítések fokozását, és hogy ezen keresztül hozzájáruljunk a diverzifikációhoz; kéri továbbá környezetbarát kitermelési eljárások kifejlesztését; hangsúlyozza, hogy a benzinre, a dízelüzemanyagokra és a gázolajra vonatkozó műszaki előírások, illetőleg a közúti közlekedésben a tüzelőanyag-felhasználás következtében kibocsátott üvegházhatást okozó gázok mennyiségének ellenőrzését és mérséklését célzó mechanizmus bevezetése tekintetében a 98/70/EK irányelv módosításáról, a belvízi hajókban felhasznált tüzelőanyagokra vonatkozó műszaki előírások tekintetében az 1999/32/EK irányelv módosításáról, valamint a 93/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatban (COM(2007)0018) bevezetett, az EU piacán forgalomba hozott üzemanyagokból eredő üvegházhatást okozó gázkibocsátások életcikluson alapuló megközelítése tényleges ösztönzést fog nyújtani az olajipar számára annak érdekében, hogy a kitermelési eljárás javításával csökkentse az éghajlatra gyakorolt hatását;

8. úgy gondolja, hogy az olajból és más, magas szén-dioxid-kibocsátást okozó energiahordozókból előállított energia használatát csökkenteni kell mind a nagyobb energiahatékonyság, mind pedig a szénsemlegesebb megoldásokra – mint például a nukleáris energiára vagy a megújuló erőforrásokból származó energiára – való átállás révén;

9. úgy véli, hogy a rendelkezésre álló tartalékok kitermelését egyre nagyobb mértékben befolyásolják politikai tényezők, ideértve a politikai instabilitást, a nem megfelelő jogvédelmet, de egyúttal a környezeti politikai intézkedéseket és az erőforrás-gazdálkodást is; ezért felhívja a Bizottságot, hogy minden szinten fokozza a kitermelő országokkal folytatott párbeszédet, és mindkét fél érdekében keresse a konfliktusok pragmatikus megoldását;

10. felhívja a Bizottságot, hogy az olajvállalatokkal és az olajtermelő országokkal párbeszédet folytatva keresse meg a módját annak, hogy miként lehet az ingadozó árak és nyereségek ellenére a beruházások folyamatosságát biztosítani;

11. elvárja, hogy az olajtársaságok az utóbbi időben keletkezett jelentős nyereségüket forgassák vissza új olajtartalékok feltárásába és kitermelésébe, valamint az energiatakarékos technológiák és (különösen a közlekedési célú alkalmazások tekintetében) az olajhelyettesítőkre irányuló kutatás előmozdításába;

12. az Európai Unió és az olajtermelő országok közötti dinamikusabb kapcsolatra buzdít, amelynek keretében mindkét fél hajlandó adni is és engedni is, és amely stabilabb és folyamatosabb kínálatra és árszabási környezetre irányul az olaj tekintetében, ami valamennyi érintett fél és a tág értelemben vett világgazdaság érdekét szolgálná;

13. üdvözli az olajfelhasználó és olajtermelő országok közötti magas szintű csúcstalálkozó formájában megvalósuló politikai párbeszédre irányuló bizottsági kezdeményezést annak érdekében, hogy méltányos egyensúlyt teremtsenek az olajpiacon a kereslet és a kínálat között és megelőzzék azt, hogy az olajtermelő országok mesterségesen magas szinten tartsák az olaj árát;

Átlátható piac és árképzés

14. aggodalommal figyeli az olajárak növekvő és 2008-ban szembeszökő módon megfigyelhető ingadozását, amely negatív hatással van az EU egész gazdaságára és fogyasztóira;

15. arra az álláspontra helyezkedik, hogy az olajárak ingadozása az olaj iránti megnövekedett keresletet, az olajtartalékok fokozatos kimerülését, illetve a demográfiai és urbanizációs tendenciákban bekövetkezett változásokat tükrözi, különösen a feltörekvő országokban, ahol az átlagjövedelem emelkedése a kereslet, valamint az árupiacokra és a globális gazdasági ciklusokra irányuló spekuláció növekedését okozza; hangsúlyozza, hogy az USA-dollár értékcsökkentése miatt az olajat és más árukat egyre gyakrabban használják portfóliómegosztásra;

16. aggodalmát fejezi ki az olaj árának ingadozásával, valamint annak a gazdasági és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatásával kapcsolatban; elismeri ugyanakkor az aktív piacok előnyeit az olaj és más energiatermékek terén; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a kivitelezhető legnagyobb átláthatóságot az energiapiacokon;

17. elismeri, hogy ez a fajta ingadozás az olajexportőrök gazdaságát is károsítja, és ezért az olajárak stabilizálása mindkét fél érdekében áll;

18. üdvözli a megemelkedett olajárak támasztotta kihívással való szembenézésről szóló, 2008. június 13-i bizottsági közleményt, és megismétli az olajár közelmúltbeli ingadozásai és azoknak az inflációra, a versenyképességre, a kereskedelemre és a gazdasági növekedésre gyakorolt negatív hatása miatti aggodalmát;

19. az olajárak elmúlt nyolc évben tapasztalt emelkedésének fő okát a kereslet jelentős növekedésében látja, amely szűk keresztmetszeteket okozott az olajkitermelés, a szállítás és a finomítás terén, és néhány nagyobb olajipari oligopólium által termelt nagymértékű nem várt nyereséghez vezetett; elismeri, hogy a jelentősen megemelkedett nyersanyagárak és a pénzügyi piacon zajló spekulatív ügyletek csak fokozták az olajárak ilyen alakulását;

20. hangsúlyozza, hogy kiemelten kell kezelni a kőolaj és a kőolajtermékek feldolgozása és értékesítése terén folytatott verseny nyomon követését, és növelni kell a kereskedelmi olajkészletekre vonatkozó adatok átláthatóságát;

21. az olajárak stabilizációjához elengedhetetlennek tartja a piac átláthatóságának javítását; felhívja a Bizottságot, hogy erre vonatkozóan terjesszen javaslatokat a Parlament és a Tanács elé; rámutat, hogy az olajtermelő országokban is sürgősen növelni kell az átláthatóságot, és különösen a kitermelt mennyiségeket és a tartalékok mértékét is átlátható módon közzé kell tenni; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a termelő országokkal folytatott párbeszéd során törekedjenek a nagyobb átláthatóságra;

2009. március 11., szerda

22. ezzel összefüggésben üdvözli a fent említett bizottsági közleményben tett javaslatot, amely az olajkészletek hetente történő közzétételének a szükségességére és költségeire vonatkozó tanulmányra irányul; felszólítja a Bizottságot, hogy a tanulmány eredményeit vegye figyelembe a minimális olajkészletekre vonatkozó jövőbeni jogalkotási javaslataiban; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az átláthatóságot világszinten kell elérni;

23. rámutat, hogy az olajtermékekre vonatkozó eltérő műszaki specifikációk a fő fogyasztó országokban a piac széttöredezettségét okozzák, amelynek szállítási zavarok esetén jelentős árfelhajtó hatása lehet; felhívja a Bizottságot javaslatok előterjesztésére arra vonatkozóan, hogy a piacra jutás efféle korlátozásait miképpen lehet kiküszöbölni;

24. úgy véli, hogy a stratégiai készletek szerepe az, hogy a szállítási zavarok miatt keletkezett szűk fizikai keresztmetszeteket megelőzzék; emiatt és a fenntartható költségvetési politika okán elutasít minden olyan kísérletet, amely az olajárak ingadozását e készletek felhasználása révén kívánja ellensúlyozni;

25. hangsúlyozza, hogy tevékenyen törekedni kell az új, alternatív energiaforrások kisvállalkozások számára való hozzáférhetővé tételére annak érdekében, hogy kevésbé legyenek kitéve az olajár ingadozásainak; elismeri a kis- és középvállalkozások jelentőségét a bioüzemanyagok és egyéb megújuló energatípusok előállítása területén; aggodalmát fejezi ki az e termékek előállítását és értékesítését még mindig megnehezítő technikai és szabályozási akadályok miatt, és felhívja a Bizottságot, hogy törekedjen ezen üzemanyagok piaci forgalmazásának megkönnyítésére;

26. hangsúlyozza, hogy egy hatékony kibocsátáskereskedelmi rendszer és egyéb energiatakarékossági intézkedések széles választékának elfogadása jelentős mértékben hozzájárulhat az energiahatékony technológiák és termékek széles körű, korszerű piacának létrejöttéhez; hangsúlyozza a „szennyező fizet” elv feltételek nélküli alkalmazásának fontosságát is; emlékeztet arra, hogy minél nagyobb a hasonló politikákat bevezető országok száma, annál korlátozottabb e politikák ágazati versenyképességre gyakorolt hatása;

Beruházások az olaj kitermelésébe és feldolgozásába

27. tudomásul veszi, hogy az IEA szerint az olajágazatban 2020-ig évente 350 milliárd USA dollár értékű beruházásokra van szükség az ellátás biztonságának szavatolásához; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy saját szakpolitikáikban hozzanak létre beruházási ösztönzőket, különösen pedig az Európai Unión belül; hangsúlyozza ennek során a hosszú távú befektetői biztonság szerepét; visszautasítja ugyanakkor a magánberuházások és a magántőke közpénzekkel való helyettesítését;

28. aggodalommal figyeli a jelenlegi hitelválságnak az olajágazat beruházási lehetőségeire gyakorolt hatásait, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorosan hangolják össze a válság leküzdésére irányuló erőfeszítéseiket;

29. üdvözli, hogy a közlekedési ágazatban a bioüzemanyagok fokozott használata hozzájárulhat az ellátás biztonságának növeléséhez; megállapítja, hogy ezáltal sor kerül majd az olajfeldolgozó ágazat konszolidálására és szerkezetátalakítására; továbbá megállapítja, hogy a közlekedési ágazatban további strukturális intézkedéseket kell hozni az olaj iránti kereslet minimalizálása érdekében;

30. felhívja a tagállamokat és az üzemeltetőket, hogy gondoskodjanak arról, hogy e fejlemények ellenére az Európai Unióban továbbra is elegendő tartalékkapacitás maradjon a – például természeti katasztrófákból eredő – szűk keresztmetszetek kiegyensúlyozására;

31. felszólítja a tagállamokat, a Bizottságot és az olajtársaságokat, hogy biztosítsák azon szakemberek megfelelő képzését, akiknek a munkája az olajtartalékokkal és az olajtermeléssel összefüggő kutatásokhoz szükséges;

Szállítási útvonalak

32. üdvözli az INOGATE program keretében éppen a bizalomerősítő intézkedések területén elért sikereket; felhívja a Bizottságot egy arra vonatkozó stratégia kidolgozására, hogy ezeket a projekteket hogyan lehet kísérő intézkedések révén támogatni és jobban összehangolni;

33. kiemeli a tranzitállamok közötti, illetve a közöttük és a szomszédos államok közötti jószomszédi kapcsolatok központi jelentőségét, és felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fokozzák erre irányuló erőfeszítéseiket;

34. megállapítja, hogy az olajvezetékek kívül esnek a transzeurópai energiahálózatokon, és felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a jelenlegi fejlemények fényében mérlegeljék a transzeurópai energiahálózatok (TEN-E) kiterjesztését az olajinfrastruktúrára, különös tekintettel a csökkenő belföldi termelésre és az importfüggőség ezzel párhuzamos növekedésére, valamint az új szállítási kapacitások szükségességére;

35. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közös külpolitika, kereskedelempolitika és biztonságpolitika keretein belül különösen a politikai instabilitásnak kitett termelő országokban igyekezzenek a stabilizáció irányába hatni, mivel a stabilitás teremti meg a beruházás és a fellendülés alapját;

36. hangsúlyozza, hogy az olaj-infrastruktúrával kapcsolatos új projekteket, így az Odessza–Gdansk és a Constanța–Trieszt vezetékeket továbbra is elsőbbséget élvező, európai érdekű projekteknek kell tekinteni;

37. aggodalommal figyeli e tekintetben a nemzetközi hajózást és ezáltal az olajszállítást is fenyegető, egyre jobban elharapózó kalózkodást, és üdvözli a Tanács együttes fellépését [1] ezzel kapcsolatban;

38. aggodalommal veszi továbbá tudomásul, hogy terrorcselekmények fenyegetik a szállítási útvonalakat és a stratégiai infrastruktúrát, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a főbb szereplőkkel folytatott párbeszédet;

Szállítási és építési ágazat

39. rámutat az építési ágazatban rejlő energiamegtakarítási lehetőségekre, amelyek csökkenthetnék a fosszilis energiahordozók, így az olaj és a gáz iránti keresletet, és üdvözli a Bizottságnak és a tagállamoknak e lehetőségek még jobb kihasználására irányuló jelenlegi törekvéseit;

40. üdvözli az Európai Uniónak a közlekedési ágazatban használt energiahordozók diverzifikálására irányuló erőfeszítéseit; az új technológiák bevezetésekor a piaci alapú megközelítéseket részesíti előnyben; elismeri, hogy az új technológiák versenyképességének legjobb mutatója az ár; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor az energiatakarékos, jobban megtervezett és könnyebb járművekben rejlő lehetőségek kiaknázására irányuló szándék hiánya miatt;

41. kétségeinek ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az első generációs bioüzemanyagok közép- és hosszú távon alkalmasak-e az olaj helyettesítésére; a szintetikus üzemanyagokkal kapcsolatos kutatás területén kéri az erőfeszítések fokozását;

42. meggyőződése, hogy a közlekedési ágazatban az olajfogyasztás növekedése közép- és hosszú távon csak akkor fogható vissza, ha az Európai Unió és a tagállamok is hoznak olyan kiegészítő intézkedéseket, amelyek az áruforgalmat és a mobilitást az olajat egyáltalán nem, vagy csak kisebb mértékben használó, olyan fenntarthatóbb szállítási módokra terelik át, mint például a vasúti közlekedés, a vízi szállítás és a városi területeken az intermodális mobilitási láncok (gyaloglás, kerékpározás, tömegközlekedés, közös gépkocsihasználat); továbbá meggyőződése, hogy a közúti, légi és vízi közlekedésben a várakozási idők és az elterelések csökkentését szolgáló modern forgalomirányítási rendszerek fejlesztése, valamint a környezetbarát logisztika támogatásának növelése révén jelentős energiamegtakarítás érhető el;

Az olajfogyasztásukat növelő országokkal fenntartott kapcsolatok

43. véleménye szerint az energiapolitikát fokozottan figyelembe kell vennie az Uniónak az olajfogyasztásukat jelentősen növelő országokkal fenntartott közös külkapcsolataiban, és az Európai Uniónak ösztönöznie kell az olajtermékek állami támogatásának leépítését;

[1] A Tanács 2008. november 10.-i 2008/851/KKBP együttes fellépése a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai műveletről. (HL L 301., 2008.11.12., 33. o.).

2009. március 11., szerda

44. felhívja a Bizottságot, hogy foglalja bele a közös külpolitikájába, kereskedelempolitikájába és szomszédságpolitikájába azokat az intézkedéseket, amelyek világszerte hozzájárulhatnak a gazdasági növekedés és az olajfelhasználás szétválasztásának elősegítéséhez;

45. rámutat különösen arra, hogy az Európai Unió még nem vette figyelembe és nem vitatta meg kellőképpen a nemzetközi energiabiztonságra vonatkozó globális keretfeltételek megváltoztatásának geopolitikai hatásait és a jövőbeni nemzetközi irányítás következményeit; úgy véli, hogy a nemzeti szintű megoldásokhoz való ragaszkodás helyett az Európai Unió, az Egyesült Államok, Oroszország és Kína közötti új és szoros politikai és gazdasági együttműködési formákra van szükség, amelyeket középtávon intézményesíteni is kell;

*

* *

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak és a tagállamok kormányinak és parlamentjeinek.

A közlekedés környezetbarátabbá tétele és a külső költségek internalizálása

P6_TA(2009)0119

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása a környezetvédelmi szempontok integrálásáról a közlekedés területén és a külső költségek internalizálásáról (2008/2240(INI))

(2010/C 87 E/14)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság „Környezetbarátabb közlekedés” című, 2008. július 8-i közleményére (COM(2008)0433),

— tekintettel a Bizottság „A külső költségek internalizálását elősegítő stratégia” című, 2008. július 8-i közleményére (COM(2008)0435),

— tekintettel a Bizottság „A meglévő vasúti járműállomány zajkibocsátásának csökkentését célzó intézkedések” című, 2008. július 8-i közleményére (COM(2008)0432),

— tekintettel a „Tartsuk mozgásban Európát! – Fenntartható mobilitás kontinensünk számára” című, 2007. július 12-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel a 2008. március 11-i, az európai energiaügyi és környezetvédelmi politikák figyelembevételével a fenntartható közlekedés európai politikájáról szóló állásfoglalására ([2]),

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

— tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A6-0055/2009),

([1]) HL C 175. E, 2008.7.10., 556. o.
([2]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0087.

A. mivel az Európai Unió céljai 2020-ig az üvegházhatást okozó gázok 20 %-os csökkentése, a megújuló energiaforrások használatának 20 %-ra való növelése, valamint az energiafogyasztás 20 %-os csökkentése,

B. mivel a Bizottság a közlekedés környezetbarátabb kialakítása érdekében számos javaslatot terjesztett elő az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel kapcsolatban, de ennek vonatkozásában csak a külső költségek internalizálásáról, az összes közlekedési mód esetében felmerülő külső költségek internalizálásáról és a vasúti járműállomány zajkibocsátásának csökkentéséről adott ki közleményt, valamint a nehéz tehergépjárművek útiköltségdíjának felülvizsgálatáról terjesztett elő konkrét jogalkotási javaslatot,

C. mivel a 2006-ban módosított euromatrica-irányelv ([1]) 11. cikkének (3) és (4) bekezdése meghatározta, hogy: „A Bizottság a vonatkozó költségek valamennyi összetevőjének – ideértve a környezetvédelmet, a zajártalmat, a közlekedési torlódásokat és az egészséget – vizsgálatát követően, legkésőbb 2008. június 10-ig előterjeszt egy általánosan alkalmazható, átlátható és érthető modellt valamennyi külső költségre vonatkozóan, amely a jövőbeli infrastrukturális díjak kiszámításának alapjául szolgál. Ezt a modellt valamennyi közlekedési mód külső költségeinek internalizálására vonatkozó hatásvizsgálattal egészíti ki, amely egyúttal stratégiát tartalmaz a modell valamennyi közlekedési módra történő fokozatos alkalmazásáról; amennyiben szükséges, a Bizottság a jelentéshez és a modellhez az Európai Parlament és a Tanács részére előterjesztett, ezen irányelv további felülvizsgálatára vonatkozó javaslatokat is fűz.”,

D. mivel a módközi szállítás és a fenntartható közlekedési rendszer előmozdítása érdekében az internalizálást átfogóbb politikába kell illeszteni, e politikának pedig magában kell foglalnia a kutatások ösztönzését, az infrastruktúra finanszírozását, a piacok megnyitását és a szabványosítást; mivel mindemellett ezek az árjelzések önmagukban nem lesznek elegendőek a felhasználók viselkedésének megváltoztatására a szükséges alternatívák (tisztább kocsik, alternatív közlekedési módok stb.) rendelkezésre állása nélkül,

E. mivel a Bizottság a vasúti zajkibocsátás által a lakosságra rótt egészségügyi terheket meggyőzően bemutatja, azonban a vasúti zajkibocsátás csökkentésére irányuló kezdeményezésének központi elemeként egyedül a teherkocsik alacsony zajszintű fékekkel való utólagos felszerelésének követelményét hangsúlyozza,

Környezetbarátabb közlekedés

1. üdvözli a Bizottság környezetbarátabb közlekedésről szóló közleményét, mint a közlekedés és annak sokféle módja környezetbarátabb kialakítását szolgáló átfogó megközelítés felé tett első fontos részleges lépést, valamint üdvözli annak elismerését, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel összefüggésben a közlekedés hatékonyságának növelése fontos és szükséges;

2. hangsúlyozza, hogy a polgárok életminőségének, az Európai Unión belüli növekedésnek és foglalkoztatásnak, a társadalmi-gazdasági és területi kohéziónak, az EU-n kívüli országokkal folytatott kereskedelemnek, valamint a vállalkozásoknak és alkalmazottaknak – akik közvetlenül vagy közvetve a közlekedési ágazatban és a logisztika területén tevékenykednek – a mobilitás nagy előnyére válik;

3. elismeri, hogy a mobilitásnak ugyan vannak pozitív hatásai, és az Európai Unió gazdasági fejlődése, valamint gazdasági-társadalmi és területi kohéziója szempontjából nélkülözhetetlen, de a mobilitás a természetre és az emberekre káros hatást is gyakorol, és ezért kitart amellett, hogy az európai közlekedéspolitikának – a polgárok és az ipar jogos érdekeinek figyelembevételével – továbbra is törekednie kell a közlekedési ágazat környezetbarátabbá alakítására, a közlekedés negatív hatásainak megszüntetése vagy legalábbis csökkentése érdekében, az Uniónak a globális felmelegedés 2020-ig történő leküzdésére irányuló céljaival összhangban;

4. üdvözli, hogy a Bizottság közleményében „leltárt” készített az Európai Unió eddigi intézkedéseiről a fenntartható közlekedéspolitika érdekében;

5. sajnálja, hogy a Bizottság nem nyújtott be integrált tervet a közlekedés – azaz valamennyi közlekedési ágazat – környezetbarátabbá tételéről; megállapítja, hogy a Bizottság már megtette az előzetes kezdeményezéseket, amelyeknek végül minden közlekedési mód esetében a külső költségek internalizálásának átfogó stratégiájához kell vezetniük; de ehelyett eddig a következőket hajtotta végre:

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1999. június 17-i 1999/62/EK irányelve a nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról (HL L 187., 1999.7.20., 42. o.).

2009. március 11., szerda

— kézikönyvben meghatározott, fokozatos megközelítést fogadott el azáltal, hogy előterjesztett egy sor kiinduló iránymutatást a közlekedés külső költségeinek becslésével, valamint az egyes ágazatokban történő internalizálásukkal kapcsolatban (lásd a külső költségek becsléséről szóló kézikönyvet),

— javaslatot terjesztett elő az 1999/62/EK irányelv (euromatrica irányelv) módosítására, amelynek célja az, hogy engedélyezze a tagállamok számára a külső költségekre vonatkozó díjfelszámítást a nehéz tehergépjárművek miatt felmerülő külső költségekkel kapcsolatban, ugyanezen irányelv 11. cikkével összhangban,

— a vasúti zaj által okozott külső költségek megadóztatását javasolta, a zaj szerint differenciált infrastrukturális díjak révén;

6. ezért felhívja a Bizottságot, hogy valamennyi közlekedési mód tekintetében készítse elő a közlekedés környezetbarátabbá tételéhez szükséges intézkedéseket és eszközöket a hatályos nemzetközi egyezmények és a különböző közlekedési ágazatokban már végrehajtott intézkedések figyelembevételével; e javaslatok szerint végezzen tudományosan alátámasztott hatásvizsgálatokat az egyes intézkedésekre és azok közlekedési módok közötti versenyre gyakorolt hatásaira, továbbá a mobilitási költségekre és a versenyképességre gyakorolt hatásaira vonatkozóan; valamint ennek alapján terjesszen elő integrált tervet és konkrét jogalkotási javaslatokat a közlekedés környezetbarátabbá tételére vonatkozóan;

A külső költségek internalizálása

7. tudomásul veszi, hogy a külső költségek internalizálását elősegítő stratégiáról szóló közleményében a Bizottság nem teljesítette a Parlamenttel és a Tanáccsal szembeni, a módosított euromatrica-irányelv 11.cikkében foglaltak szerinti kötelezettségét, mivel a Bizottság – saját bevallása szerint – nem dolgozott ki és nem terjesztett elő általánosan alkalmazható, átlátható és érthető modellt valamennyi külső költségre vonatkozóan, mivel nem végezte el a valamennyi közlekedési módra vonatkozó hatásvizsgálatot, és gyakorlati szinten csak a nehéz tehergépjárművekre dolgozott ki egy első lépést a modell valamennyi közlekedési módra történő fokozatos alkalmazásáról szóló stratégia felé vezető úton;

8. tudomásul veszi, hogy a Bizottság közleménye hosszú utalásokat tartalmaz a külső költségek számítására vonatkozó 2008. januári kézikönyvre, amely a közlekedési ágazatban jelentkező külső költségek számítására vonatkozó legújabb tudományos ismereteket foglalja össze;

9. tudomásul veszi, hogy a Bizottság közleményében tudományosan megalapozott indoklást nyújtotta be a különböző közlekedési módok külső költségeinek számítására vonatkozóan, és az általa „az átlagköltségekre épülő pragmatikus megközelítésnek" nevezett megközelítést fogadott el; általánosságban támogatja a Bizottság társadalmi határköltség meghatározásán alapuló árazását, amely összhangban van a közlekedésről szóló 2001. évi fehér könyvvel;

10. megjegyzi, hogy a Bizottság közleményében és az 1999/62/EK (euromatrica) irányelvet módosító irányelvre irányuló javaslatában kifejezetten figyelembe veszi a Szerződés 175. cikkének (5) bekezdésében meghatározott „szennyező fizet" elvet; felhívja ugyanakkor a Bizottságot arra, hogy a külső költségek internalizálása vonatkozásában megteendő további lépések során a külső költségek internalizálásának már meglévő minden formáját vegye figyelembe, mint például a üzemanyagadókat, valamint közúthasználati díjakat;

11. felhívja a Bizottságot arra, hogy a közlekedési ágazat környezetkímélőbbé tételére irányuló további javaslatok előterjesztésében szerepeljen a közlekedési módok közötti verseny hatásainak, valamint a kapcsolódó társadalmi és környezeti hatásoknak a vizsgálata is, ahogyan az 1999/62/EK (euromatrica) irányelv felülvizsgálatára irányuló javaslatban is történt;

12. sajnálja, hogy a Bizottság nem javasolt intézkedéseket az EU bővítéséből adódó nagyobb távolságok hatásainak enyhítésére, és nem készített előrejelzéseket – különösen a földrajzi korlátokkal rendelkező és multimodális alternatívákkal még nem rendelkező tagállamok esetében – az alkalmazás következményeire vonatkozóan; ezért felhívja a Bizottságot, hogy a transzeurópai közlekedési hálózatok (TEN-T) közelgő felülvizsgálatának részeként szüntesse meg ezeket a hiányosságokat;

13. e célból a TEN-T felülvizsgálatának részeként a multimodális mobilitási folyosókról („zöld folyosók") szóló kiegészítő javaslat benyújtására ösztönzi a Bizottságot, amely – az akadálytalan elérhetőség és mobilitás biztosítása révén – ellensúlyozza az e javaslat által okozott terheket;

14. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyen konkrét javaslatokat elsősorban minden közlekedési módra vonatkozóan, másodsorban pedig a módosított euromatrica-irányelv 11. cikkéből eredő feladatok megvalósítására azáltal, hogy egy követhető modell alapján átfogó koncepciót terjeszt elő a külső költségek számítására és megtérítésére, illetve azok hatásvizsgálatára vonatkozóan;

A vasúti közlekedés zajcsökkentése

15. tudomásul veszi, hogy a meglévő vasúti járműállomány zajkibocsátásának csökkentéséről szóló közleményében a Bizottság reagált a vasúthálózatok mentén élő lakosságot érintő – különösen a tehervonatok által okozott – zajterhelés csökkentésének szükségességére;

16. hangsúlyozza, hogy a teherkocsik ésszerű költségekkel járó utólagos felszerelése a meglévő műszaki akadályok, valamint az érintett igazolásokból eredő adminisztratív terheinek mielőbbi, a kötelező erejű jogalkotási intézkedések elfogadása előtt történő elhárítását feltételezi;

17. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be a mozdonyok és teherkocsik által keltett zaj mértékének megfelelően változó pályahasználati díjszabási rendszerre vonatkozó irányelvre irányuló javaslatot annak érdekében, hogy a lehető leggyorsabban ösztönözze a vasúttársaságokat az alacsony zajszintű járművekre – a féktuskók kicserélése révén – történő gyors átállásra; úgy véli, hogy amennyiben szükséges, rövid távú intézkedések is mérlegelhetők, és semmilyen jogalkotási intézkedés nem gyakorolhat negatív hatást a vasúti ágazatra az intermodális versenyben;

18. elvárja a Bizottságtól, hogy olyan működőképes módszerre tegyen javaslatot, amely a bevételek felhasználási céljának meghatározása révén biztosítja, hogy ne csak a vasúttársaságok teherkocsijait, hanem a más társaságok által használt teherkocsikat is átalakítsák;

*

* *

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A lisszaboni stratégiáról szóló 2009. évi tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulás

P6_TA(2009)0120

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása a 2009. évi tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulásról a lisszaboni stratégia tekintetében

(2010/C 87 E/15)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság 2008. december 16-i, a 2008-2010-es közösségi lisszaboni program végrehajtási jelentéséről szóló közleményére (COM(2008)0881), valamint a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások 2009. évi aktualizálására és a tagállamok foglalkoztatáspolitikáinak megvalósítására vonatkozó tanácsi ajánlásra irányuló, 2009. január 28-i bizottsági ajánlásra (COM (2009)0034),

— tekintettel a tagállamok által benyújtott 27 nemzeti lisszaboni reformprogramra,

2009. március 11., szerda

— tekintettel a 2007. október 3-i „Az európai érdek: siker a globalizáció korában - A Bizottság hozzájárulása az állam- és kormányfők októberi üléséhez” című bizottsági közleményre (COM(2007)0581),

— tekintettel az „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című 2007. november 20-i bizottsági közleményre (COM(2007)0724),

— tekintettel „A növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia külső dimenziójáról - Jelentés a piacra jutásról és a hatékonyabb nemzetközi szabályozási együttműködés keretének meghatározásáról” című 2008. december 16-i bizottsági közleményre (COM(2008)0874),

— tekintettel a 2008. december 16-i, az európai oktatási és képzési együttműködés aktualizált keretstratégiájáról szóló bizottsági közleményre (COM(2008)0865),

— tekintettel a 2008. december 16-i, az „Új munkahelyekhez szükséges új készségek: A munkaerő-piaci és a képzettségi igények előrejelzése és összehangolása” című bizottsági közleményre (COM(2008)0868),

— tekintettel a 2008. december 16-i, a „Kohéziós politika: reálgazdasági beruházások” című európai bizottsági közleményre (COM(2008)0876),

— tekintettel a 2008. november 26-i „Az európai gazdasági fellendülés terve” című európai bizottsági közleményre (COM(2008)0800),

— tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2008. december 16-i 1927/2006/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló európai bizottsági javaslatra (COM(2008)0867),

— tekintettel az Európai Tanács 2000. március 23-24-i, 2001. március 23-24-i., 2005. március 22-23-i, 2005. október 27-28-i, 2006. március 23-24-i, 2007. március 8-9-i és 2008. március 13-14-i következtetéseire,

— tekintettel az „Európai érdek: siker a globalizáció korában” című, 2007. november 15-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel 2008. február 20-i állásfoglalására az „Integrált iránymutatás a növekedésről és a foglalkoztatásról („a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások” c. rész): az új ciklus indítása (2008–2010)” című bizottsági közleményről ([2]),

— tekintettel 2008. november 18-i állásfoglalására a tízéves GMU-ról: a gazdasági és monetáris unió első tíz évéről és jövőbeni kihívásairól ([3]),

— tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

A pénzügyi válság és annak gazdasági és társadalmi hatásai

1. megjegyzi, hogy a világméretű makrogazdasági egyenlőtlenségekben és a globális hitelválságban gyökerező globális pénzügyi válság világszerte komoly károkat okozott a pénzügyi rendszerekben, az EU-t is beleértve; megjegyzi továbbá, hogy a globális pénzügyi válság a tőkepiacok tőkeellátottságának súlyos mértékű csökkenésével járt világszerte, és negatív következményei a reálgazdaságra nézve igen messzemenőek, különösen a foglalkoztatásra és a szociális helyzetre gyakorolt hatást tekintve; hangsúlyozza, hogy a pénzpiacok döntő fontosságúak a reálgazdaság számára, és hogy a növekedés és a foglalkoztatás érdekében a foglalkoztatás megőrzése mellett az egyik elsődleges prioritás a tőkeáramlás újraindítása, a hitelek nyújtása és finanszírozás biztosítása a befektetések számára, ami a bizalom helyreállítását teszi szükségessé, mégpedig világos kötelezettségvállalásokon és kormányzati garanciákon, valamint jobban végrehajtott felügyeleten keresztül, amely globális összefüggésben valamennyi pénzügyi piacra kiterjed, továbbá olyan szabályozásokon keresztül, amelyek támogatják a piacoknak nyújtott felelős hitelezést;

([1]) HL C 282. E, 2008.11.6., 422. o.
([2]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0058.
([3]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0543.

2. ajánlja, hogy alkalmazzanak rövid távú intézkedéseket a válság azonnali közvetlen következményeinek ellensúlyozására, valamint a reálgazdaságot érintő negatív hatások minimalizálása érdekében, majd a gazdaságélénkítő csomagokat egy koordinált, rövid ***és*** hosszú távra szóló cselekvési tervnek kell követnie, amely stabil növekedési pályára állítja az EU gazdaságait, és a jövőben védi őket a hasonló válságokkal szemben;

3. emlékeztet arra, hogy a Parlament a lisszaboni stratégia kapcsán az Európai Tanács 2008. tavaszi üléséhez való hozzájárulásáról szóló, 2008. február 20-i állásfoglalásában [1] már rámutatott arra, hogy „messzemenően fontos a pénzügyi piacok stabilitásának megőrzése", és megjegyezte, hogy „a legutóbbi másodlagos jelzálogpiaci válság megmutatta, hogy az EU-nak felügyeleti intézkedéseket kell kidolgoznia a pénzügyi piacok átláthatóságának és stabilitásának megerősítése, illetve a fogyasztók védelme érdekében", továbbá kérte „az európai prudenciális ellenőrzés jelenlegi rendszereinek és eszközeinek értékelését", és ragaszkodott „a Parlamenttel folytatott részletes konzultációhoz, amelynek eredményeképp egyértelmű ajánlások születhetnek a pénzügyi rendszer stabilitásának fokozására vonatkozóan és azzal kapcsolatban, hogy ezáltal hosszú távon biztonságosan finanszírozni lehessen az európai üzleti vállalkozásokat";

4. hangsúlyozza, hogy a pénzpiacok most és a jövőben is működő szociális piacgazdaságok motorját alkotják, hogy a pénzpiacok feladata finanszírozást biztosítani a reálgazdaságnak és hatékonyságra ösztönözni a forráselosztásoknál, továbbá, hogy biztosítsák a gazdaságok számára a jólét eléréséhez szükséges eszközöket, amely jólét az elmúlt évtizedekben lehetővé tette a polgárok számára életszínvonaluk folyamatos javítását; hangsúlyozza, hogy a teljes mértékben megbízható, hatékony és átlátható pénzpiac az egészségesen működő és innovatív, növekedő és munkahelyteremtő európai gazdaság előfeltétele;

5. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi válság olyan helyzetet teremtett, ahol az innováció mint a gazdaság motorja iránti igényt immár nem lehet figyelmen kívül hagyni; úgy véli, hogy itt az ideje a dinamikus tudásalapú társadalom megteremtésének, amelynek kiépítését Európa mintegy nyolc évvel ezelőtt irányozta elő; úgy véli, hogy ideje létrehozni az energiahatékonyabb gazdaságot, amely képes átalakítani a világot és biztosítani Európa virágzását és nemzetközi versenyképességét az elkövetkező évtizedekben; úgy véli, hogy ideje ösztönözni az innovatív iparágakat, amelyek képesek új növekedési pályára állítani Európát;

6. elismeri az adórendszer további kárainak elkerülése érdekében elfogadott, megmentési célú intézkedések pozitív eredményeit; mindazonáltal új pénzügyi struktúra kialakítását kéri olyan átlátható és hatékony szabályozás bevezetésével, amely leginkább szolgálja a fogyasztók, a vállalkozások és a munkavállalók érdekeit; további jogalkotási javaslatok és nemzetközi megállapodások elfogadását kéri, amelyek képesek kezelni a túlzott kockázatvállalást, a tőkeáttételi ügyleteket és a rövid távú gazdasági szemléletet mint a válság alapvető okait; emlékezteti a Bizottságot arra a kötelezettségére, hogy választ kell adnia a Parlamentnek arra, hogy mit kíván tenni a fedezeti és a magántőke-alapok szabályozása érdekében, és rövid távon jogalkotási javaslatokat vár el;

7. hangsúlyozza annak mielőbbi szükségességét, hogy a pénzügyi szektor – amely állami támogatásban részesült – elégséges hitelt nyújtson a vállalkozásoknak, különösen a kkv-knek, valamint a háztartásoknak; ragaszkodik ahhoz, hogy a megmentési tervek kötelező feltételeket tartalmazzanak az osztalékok elosztására és a hitelezési gyakorlatokra vonatkozóan;

8. figyelmeztet a csökkenő beruházások és fogyasztói kiadások csökkenésének ördögi körére, amely munkahelyek elvesztéséhez, visszafogott üzleti tervekhez és kevesebb innovációhoz vezet majd, ezzel valószínűleg mély és hosszan elhúzódó recesszióba taszítva az EU-t; hangsúlyozza, hogy ebben az összefüggésben létfontosságú egy összehangolt európai álláspont kialakítása annak elkerülése érdekében, hogy a válságra adott válasz pusztán a pénzügyi stabilitás megteremtésére vagy a gazdaság helyreállítására irányuló, egymással esetlegesen ütköző és költséges nemzeti tervekhez vezessen, ami aláásná az egységes piacot, a gazdasági stabilitást, a gazdasági és monetáris uniót, továbbá az EU globális szerepét;

[1] Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0057.

9. közös fellépést vár a pénzügyi válság reálgazdaságra gyakorolt hatásainak leküzdésére; kéri, hogy iránymutató értékeket szabjanak meg a jövőbeli foglalkoztatási és növekedési ráták vonatkozásában, amelyek később segítenének meghatározni az európai gazdaságélénkítési terv nagyságrendjét és összetevőit; ebben az összefüggésben a növekedési és stabilitási paktum és rugalmassági szabályai keretében koherens európai stratégia kidolgozását kéri a jövőbeli befektetések (például a technológiai áttöréseket és fejlesztéseket lehetővé tevő, képesítéssel rendelkező és szakképzett emberi tőkébe, innovációba, energia-hatékonyságba, fenntartható infrastruktúrákba, kommunikációs technológiákba, rendszerek összekapcsolásába és szolgáltatásokba, többek között az egészségügyi szolgáltatásokba, valamint lehetőségekbe az üzleti élet, nem utolsó sorban a kkv-k számára, hogy új termékekbe és piacokba fektessenek be) tekintetében, valamint kéri a munkahelyek és jövedelmek védelmét, továbbá a gazdaság- és szociálpolitikák jobb koordinálását;

10. véleménye szerint a megújuló energiaforrásokból származó energia, az energiahatékonyság és a környezetvédelem adhatja meg az ösztönző intézkedések stratégiai irányát, amelyek kiváló minőségű, környezetbarát munkahelyeket hoznak létre, és az elsőként lépő előnyét biztosítják majd az európai ipar számára a világ más régióival szemben, amelyeknek még meg kell ragadniuk a kezdeményezést;

11. véleménye szerint csak egy olyan politika képes tartósabb eredményt elérni, amely rövid távon összekapcsolja a növekvő munkanélküliség és a szegénység elleni küzdelmet, hosszú távon pedig előkészíti annak alapjait, hogy gazdaságunk a fenntarthatóság felé induljon el; ez a politika a Göteborgban elfogadott fenntarthatósági stratégiából merít ösztönzést, amelyet a lisszaboni stratégia részének nyilvánítottak;

12. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió elsődleges prioritása az kell, hogy legyen, hogy megvédje polgárait a pénzügyi válság hatásaitól, mivel munkavállalókként, a háztartások tagjaiként vagy vállalkozókként ők a leginkább érintettek; úgy véli, hogy a válság számos munkavállalót és családjaikat érinti vagy fogja érinteni, és hogy lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy gátak közé szorítsák a munkahelyek megszűnését, valamint segíteni kell az embereknek abban, hogy a hosszú távú munkanélküliség helyett mielőbb vissza tudjanak térni a munkaerőpiacra; elvárja, hogy az Európai Tanács 2009. tavaszi ülésén megegyezés szülessen a munkahelyek védelmére és a munkahelyteremtésre vonatkozó egyértelmű iránymutatásokról és konkrét intézkedésekről;

13. úgy véli, hogy a gazdasági válság hatásai közül az Európai Unióban a szegénység növekedése a legnagyobb probléma; úgy véli, hogy létfontosságú megállítani a munkanélküliség jelenlegi növekedését az Európai Unióban; rámutat, hogy a szegénység csökkentésének és megelőzésének leghatékonyabb módja a teljes foglalkoztatáson, a kiváló minőségű munkahelyeken, a társadalmi integráción, a vállalkozásösztönző intézkedéseken és a kkv-k szerepén és a befektetések ösztönzésén alapuló stratégia; emlékeztet arra, hogy a munkaerő-piaci kirekesztés kezelésére irányuló stratégiának a megfelelő életszínvonalon és jövedelemtámogatáson, a befogadó munkaerőpiacon, valamint a kiváló minőségű szolgáltatásokhoz és oktatáshoz való hozzáférésen kell alapulnia; úgy véli, hogy ezért a vállalkozókra, a kkv-kra és befektetésekre irányuló intézkedésekkel támogatni kell a foglalkoztatást, továbbá a munkaerőpiacra való visszajutást segítő kezdeményezéseket; úgy véli, hogy ebben a tekintetben külön prioritást kell képeznie a munkanélküliek átképzésének, valamint a szakképzett és szakosodott munkaerő képzését célzó oktatásnak; úgy véli, hogy mivel a szolidaritás elve az európai felépítmény alapját képezi, közösségi finanszírozást kell a tagállamok rendelkezésére bocsátani olyan rendszerekre, amelyek célja megelőzni a túlzott munkahelyvesztést, átképezni a munkavállalókat és a szakképzetlen embereknek szakképzést biztosítani; úgy véli, hogy a munkajogi jogszabályokat fejleszteni kell annak érdekében, hogy nagyobb fokú rugalmasságot és biztonságot nyújtsanak a munkaerőpiacon belül, illetve új munkahely megszerzésekor; úgy véli, hogy a meglévő közösségi pénzügyi eszközöket – például a globalizációhoz való alkalmazkodás elősegítését célzó európai alapot – át kell dolgozni olyan módon, hogy hatékonyan és időben lehessen őket alkalmazni a munkahelyek megszűnése által leginkább érintett nagy gazdasági ágazatokban; üdvözli az Európai Szociális Alap felhasználási követelményeinek egyszerűsítésére, valamint az alap tevékenységeinek a legkiszolgáltatottabb csoportok felé irányítására vonatkozó európai bizottsági javaslatot;

14. rámutat, hogy az európai gazdaság sarokkövét jelentő kkv-ket a jelenlegi gazdasági hanyatlás különösen érzékenyen érinti; hangsúlyozza, hogy a hitelmegszorítás a kkv-ket érintette a legérzékenyebben, mivel a gazdaságnak ez a része függ a legnagyobb mértékben a rövid távú működő tőkétől, amelyhez általában hitelek formájában fértek hozzá; rámutat arra, hogy a tőkehiány a kereslet általános csökkenésével párosulva arra kényszeríti a kkv-ket, hogy minden fronton visszavonuljanak; kiemeli, hogy a GDP legfontosabb hozzájárulóiként és az Európai Unió legjelentősebb foglalkoztatóiként a kkv-k jelenlegi nehézségei a legmesszebbmenő következményekkel járnak az Európai Unió egészére, különösen ami a leginkább sérülékeny és leginkább érintett régiókat érinti; hangsúlyozza ezenkívül általában a kisvállalkozói intézkedéscsomag gyors végrehajtásának jelentőségét, különösen pedig azon rendelkezésekét, amelyek az Európai Beruházási Bank (EBB) fellépésén keresztül a kkv-knak nyújtott hitelekre vonatkoznak;

15. hangsúlyozza, hogy a beruházások és a növekedés döntő fontosságú előfeltétele az elégséges. finanszírozáshoz való megfizethető és tisztességes hozzáférés; úgy véli, hogy a jelenlegi gazdasági helyzetben a kisvállalkozói intézkedéscsomag és annak céljai fontosabbak mint valaha, mivel a kkv-k kiaknázatlan gazdasági növekedési, munkahely-teremtési és -fenntartási potenciállal rendelkeznek, és lehetőséget kínálnak a politikai vezető szerep megragadására és az európai vállalkozói ágazatba vetett bizalom megerősítésére;

16. rámutat, hogy a fenntartható növekedés érdekében Európának egészséges, dinamikus és jól képzett munkaerőre van szüksége; és arra, hogy a legtöbb tagállam népességének csökkenése többek között sajnos akadályozza e cél elérését; úgy véli, hogy a hatékony gyermekgondozási létesítmények a Tanács 2002. március 15-16-i ülésén elfogadottak szerint fontos katalizátorai a munka és a családi élet összeegyeztetésének; úgy véli, hogy a családokon alapuló gyermekgondozás fejlesztése megkönnyíti mind a nők, mind a férfiak számára, hogy részt vegyenek a munka világában és családot alapítsanak; rámutat, hogy a nők foglalkoztatásának javítása nem csupán az egész gazdaság növekedéséhez járul hozzá, hanem az Európa előtt álló demográfiai kihívások enyhítésében is szerepet játszik; úgy véli, hogy a generációk közötti szolidaritást ösztönözni kell, hogy nagyobb potenciált hozzunk ki a meglévő munkaerőből;

17. ugyanakkor kitart amellett, hogy a tagállamoknak át kell dolgozniuk bevándorlási politikáikat, és az európai munkaerő-piaci igényeknek megfelelő, magasan képzett bevándorlók célzott idevonzását kell célul kitűzniük, az Egyesült Államok e területen szerzett tapasztalatára támaszkodva, és gondoskodva a származási országokkal folytatott együttműködés ápolásáról, az agyelszívás elkerülése érdekében; úgy véli, hogy az oktatáspolitikának sokkal nagyobb mértékben kell megcéloznia a külföldi kutatók és hallgatók idevonzását, akik hosszabb ideig maradnak az Európai Unióban (például a 2007–2013-as időszakra szóló Erasmus Mundus Program); úgy véli, hogy a világ első tudásalapú társadalma megteremtésének alapvető előfeltétele, hogy valamennyi tagállam garantálja és védje a migránsok alapvető jogait, hozzáférést biztosítson számukra a közös európai értékekhez és biztosítsa a kulturális sokszínűség tiszteletben tartását;

A polgárok igényei és az ezek teljesítéséhez szükséges lépések

18. megjegyzi, hogy a jelenlegi válság miatt az európai intézményeknek kiemelkedő sürgősséggel kell kezelniük a lisszaboni stratégia egyes kulcsfontosságú prioritásainak végrehajtását, ilyenek például a regionális és helyi versenyképesség előmozdítása – ragaszkodva a verseny szabályaihoz – és a fogyasztói politikák támogatása, hogy a piac hatékonyabban és igazságosabban működjön, a belső piac kiaknázása, különösen a kiskereskedelem és szolgáltatások terén; a kisvállalkozói intézkedéscsomag végrehajtásának meggyorsítása, nevezetesen a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2000. június 29-i 2000/35/EK irányelvnek ([1]) és a az európai zártkörű társaság statútumáról szóló tanácsi rendelet elfogadására irányuló, 2008. június 25-i bizottsági javaslat (COM(2008)0396) gyors elfogadására és végrehajtására; gyors előrehaladás az Európai Kutatási Térség létrehozásában és az „ötödik szabadságra" vonatkozó javaslatok végrehajtásában, a tudás és az innováció szabad mozgásának javítása érdekében a tudásátadásnak az oktatás, a kutatás és fejlesztés (K+F) és az ipari termelés hatókörében történő elősegítésével; továbbá a költséghatékony közösségi szabadalom elfogadása és az uniós Szabadalmi Bíróság rendszerének létrehozása, ami jelentős mértékben javítaná az európai vállalkozások versenyképességét, megkönnyítve a vállalatok hozzáférését a finanszírozáshoz és ösztönözve az innovációt;

19. úgy véli, hogy Európai Uniónak közös alapvető célt kell követnie: nevezetesen a foglalkoztatási lehetőségek megteremtését és ezáltal a tömeges munkanélküliség megelőzését; úgy véli, hogy az európai gazdaságélénkítési terv nagyságrendjét és alkotóelemeit ezért e cél figyelembevételével kell meghatározni; úgy véli, hogy a szolidaritás elkerülhetetlen elem annak érdekében, hogy az európai gazdaságélénkítési terv és a kísérő intézkedések a leginkább pozitív hatást fejthessék ki az európai munkaerőpiacokra; hangsúlyozza, hogy további erőfeszítésekre van szükség a társadalom legsérülékenyebb csoportjainak támogatása érdekében;

20. erőteljesen kiáll egy olyan munkaerő-piaci politika mellett, amely mindenkit bátorít a munkaerőpiacra való belépésre, és ösztönzi az egész életen át tartó tanulást; felszólítja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy érjenek el innovatív megállapodásokat az emberek foglalkoztatásban tartása érdekében; támogatja többek között az alacsonyabb jövedelmeket terhelő szociális adók csökkentését az alacsonyabban képzettek foglalkoztathatóságának előmozdítása érdekében, valamint az innovatív megoldások bevezetését (pl. szolgáltatási csekkek háztartások számára és gyermekgondozásra, foglalkoztatási támogatás a rászoruló csoportok tekintetében), amelyeket már sikeresen alkalmaztak úttörő jelleggel néhány tagállamban; várja a bevált gyakorlatok cseréjét ebben a tekintetben;

([1]) HL L 200., 2000.8.8., 35. o.

2009. március 11., szerda

21. hangsúlyozza, hogy szükséges a fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyságának erősítése annak érdekében, hogy választ adjanak az uniós polgárok erőteljes elvárásaira különösen a pénzügyi termékeket illetően; bátorítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre olyan politikákat, amelyek támogatják a pénzügyi válság által leginkább sújtottakat;

22. hangsúlyozza a munkaerő szabad mozgása és mobilitása haladéktalan biztosításának fontosságát, miközben kitart amellett, hogy garantálni kell az „egyenlő díjazás egyenlő munkáért" elvet, valamint a kollektív tárgyalás és a szakszervezetek szerepének, többek között a közös fellépéshez való jogának teljes tiszteletben tartását; hangsúlyozza, hogy az európai munkaerő-piaci mobilitás akadályainak felszámolása az európai munkaerő nagyobb fokú védelmét teszi lehetővé; megjegyzi, hogy az EU-nak erőfeszítéseket kell tennie, hogy elmagyarázza az állampolgároknak a bővítést, az integrációt, a szolidaritást és a munkaerő-mobilitást hatékonyan ötvöző megközelítés előnyeit;

23. megjegyzi, hogy néhány tagállam bevezette a minimálbér fogalmát; javasolja, hogy más tagállamok is hasznosítsák az előbbiek tapasztalatait; felhívja a tagállamokat, hogy mindenki számára biztosítsák a szociális és a gazdasági életben való részvétel feltételeit, és különösen alkossanak jogszabályokat a minimálbérekre és egyéb, jogilag vagy általánosan kötelező erejű intézkedésekre vonatkozóan vagy a nemzeti hagyományoknak megfelelő kollektív megállapodások révén, amelyek lehetővé teszik a teljes munkaidőben dolgozó munkavállalók számára a keresetükből való megfelelő megélhetést;

24. úgy véli, hogy a pénzügyi válság megteremti a lehetőséget a szükséges reformokhoz, a hangsúlyt a szilárd gazdasági alapokra helyezve, a megfelelő oktatási és szakismeretekkel kapcsolatos befektetésektől kezdve egészen az állami kiadások minőségéig, valamint egy olyan környezetre, amely támogatja az innovációt és a munkahelyteremtést; úgy véli, hogy az Európai Unióban a fenntartható növekedés és munkahelyteremtés egyre nagyobb mértékben függ a kiválóságtól és az innovációtól mint az európai versenyképesség fő mozgatórugóitól;

25. felszólítja az Európai Uniót és tagállamait, hogy tegyenek mielőbbi intézkedéseket a növekedés és a munkahelyteremtés előmozdítása, valamint a kereslet és a fogyasztói bizalom erősítése érdekében; úgy véli, hogy ebben az összefüggésben létfontosságú az intelligens növekedésre irányuló kezdeményezés, amely a lisszaboni stratégia célkitűzéseire összpontosít, mint például a „tudásháromszöggel" kapcsolatos beruházások (amely az oktatásból, kutatásból és innovációból áll), a környezetbarát technológiák, az energiahatékonyság, a fenntartható infrastruktúrák és a kommunikációs technológiák; hangsúlyozza az ilyen kezdeményezések szinergiahatását a jövőbeli versenyképességet, a munkaerőpiacot, valamint a környezet és az erőforrások védelmét illetően;

26. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak folytatniuk kell a munkaerő-piaci reformot a több munkahely létrehozása érdekében, valamint az oktatási rendszerek reformját a képzettség szintjének emelése érdekében; úgy véli, hogy a tagállamoknak folytatniuk kell arra irányuló erőfeszítéseiket is, hogy ösztönözzék a termelékenység növekedését az oktatásra irányuló befektetések növelésén keresztül; hangsúlyozza azt is, hogy az innováció kihívásainak való megfelelés és az innováció terjesztése, valamint a munkaerő foglalkoztathatóságának és rugalmasságának biztosítása jobb oktatást és képzést, valamint egész életen át tartó tanulást tesz szükségessé; rámutat azonban, hogy a jelenlegi európai humántőke-befektetés még egyértelműen nem alkalmas a „tudásintenzív" gazdaság létrehozására;

27. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi válságot nem szabad ürügyként felhasználni arra, hogy késleltessék a kiadások sürgetően szükséges átirányítását a környezetbarát befektetések felé, hanem sokkal inkább úgy kell felfogni, mint egy további ösztönzőt, amely előrelendíti az ipar sürgetően szükséges ökológiai átalakítását; meggyőződése, hogy az éghajlatváltozás kezelésének gazdasági vonatkozása egyértelmű, és minden olyan lépés, amely késlelteti a szükséges intézkedéseket, végeredményben nagyobb költségekkel jár;

28. felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják felül költségvetésüket és fektessenek be az intelligens növekedésre irányuló projektekbe, ezzel teljes mértékben kihasználva a felülvizsgált stabilitási és növekedési paktumot;

29. hangsúlyozza, hogy a tagállamok gazdaságai nagymértékben függnek egymástól; hangsúlyozza ezért, hogy hatékonyabb koordinációra és jobb irányításra van szükség, ami még sürgetőbb a válság időszakában; rámutat arra, hogy a fokozottabb együttműködés az euró-övezetben a legerősebb érv; utal ebben az összefüggésben az Európai Gazdasági és Monetáris Unió első tíz évéről szóló állásfoglalásában megfogalmazott ajánlásaira; a tagállamok közötti fejlettebb, összehangolt megközelítés felé mutató egyértelmű és határozott iránymutatást vár a Bizottságtól;

30. úgy véli, az éghajlatváltozás elleni küzdelem félretétele és a környezetvédelmi beruházások felfüggesztése közvetlen és nemzedékeken átívelő hatásait tekintve egyaránt katasztrofális hiba lenne;

Európa fellépésének hatálya

31. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell az európai és nemzeti gazdasági fellendülési tervek szociális dimenzióját; felszólítja a Bizottságot a pénzügyi válság szociális hatásának nyomon követésére és az ezzel kapcsolatos javaslatok megfogalmazására az Európai Tanács 2009. tavaszi üléséig, különös tekintettel a társadalmi kirekesztésre, a szegénységre és a nyugdíjakra;

32. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az Európai Szociális Alap fő finanszírozási rendszere elsősorban a foglalkoztatás megtartására és növelésére, valamint a társadalmi befogadásra irányuljon a válság legsúlyosabb szociális hatásainak leküzdése érdekében; emlékeztet arra, hogy azokra kell összpontosítani, akik a legtávolabb vannak a munkaerőpiactól;

33. rámutat arra, hogy Európának egy zöld „New Deal"-re van szüksége, amely kezeli a gazdasági, környezeti és szociális válságot; a gyártó és ipari ágazatban a munkahelyteremtést a szociális szolgáltatásokra irányuló jelentős befektetésekkel kell kiegészíteni, különös tekintettel az oktatásra és egészségügyre, azáltal, hogy jobb feltételeket teremtünk gyermekeink és tanulóink oktatására, jelentősen növeljük a tanárok számát, és javítjuk a tanulás fizikai feltételeit, amelyek mind-mind olyan befektetések, amelyek a jövőben térülnek meg;

34. hangsúlyozza, hogy az ilyen zöld „New Deal" befektetéseknek törekedniük kell a hatékonyság növelésére és a kőolajtól eltérő nyersanyagok („kritikus nyersanyagok") kiváltására is, amelyek közül némelyek készletei várhatóan rövid- vagy középtávon szűkössé válnak és ezáltal akadályozhatják bizonyos ágazatok, például az informatikai, kommunikációs és szórakoztatóipar fejlődését; megjegyzi, hogy a legutóbbi tanulmányok szerint hatalmas mértékben lehet növelni a hatékonyságot az ilyen anyagokkal, ami csökkentené a hulladékot, a költségeket és az erőforrásoktól való függőséget;

35. rámutat az energia tekintetében, hogy Európa jelenleg függ a fosszilis üzemanyagoktól, mivel ez energiájának fő forrása; úgy véli, hogy a fosszilis üzemanyagoktól való függést csökkenteni kell, ugyanakkor fontos Európa energiabiztonságának megvalósítása is; ez azt jelenti, hogy diverzifikálni kell a fosszilis üzemanyagok forrásait, az energia árát ugyanakkor megfizethető szinten kell tartani; úgy véli, hogy a tagállamok energiaágazatait meg kell nyitni és valódi versenyt kell megvalósítani; úgy véli, hogy az energiahatékonyságot kutatás és fejlesztés, valamint a „legjobb gyakorlatok" átültetése révén kell javítani; úgy véli, hogy az olaj és a földgáz hosszú távú magas ára fényében Európának e tekintetben csökkentenie kell kiszolgáltatottságát; úgy véli, hogy kiemelkedően fontos, hogy Európa emellett kifejezetten mérlegelje, hogy elinduljon egy belső energiapiac irányába, hogy hatékonyabban ossza el energiáját a tagállamok között, és hogy fellépjen a harmadik országoktól való energiafüggőséggel szemben; úgy véli, hogy az Európai Uniónak növelnie kell a megújuló energia arányát, hogy csökkentse a fosszilis tüzelőanyagoktól való függőségét; úgy véli, hogy fokozni kell a K+F tevékenységet ezen a területen és előnyben kell részesíteni a különféle helyi megoldásokat, hogy a legjobban kihasználják a rendelkezésre álló megújuló energiaforrásokat;

36. megjegyzi, hogy az Európai Unió még mindig elmarad az USA gazdaság innovációs sebességétől; rámutat, hogy az innováció biztosíthatja az európai gazdaságok gyors helyreállítását, mivel komparatív előnyöket biztosít a világpiacon; rámutat, hogy gazdasági válságok idején bevett gyakorlat a kutatásra és fejlesztésre szánt összegek csökkentése, ez azonban hibás megközelítés, mivel éppen az ellenkezőjét kell tenni; úgy véli, hogy a K+F-be és az oktatásba történő beruházások növelése javítja a termelékenységet és ezáltal a növekedést; felszólít a kutatási és tudományos befektetésekre, hogy elérjék a GDP 3 %-ában rögzített célt; hangsúlyozza, hogy az EU költségvetésének lehetővé kell tennie, hogy nagyobb arányban költsenek a kutatásra; úgy véli, hogy a tagállamoknak növelniük, de legalábbis tartaniuk kell a K+F beruházásokra vonatkozó céljaikat, valamint adóügyi intézkedésekkel és hitelgaranciákkal, regionális klaszterekkel és kiválósági központokkal és e célkitűzéshez hozzájáruló egyéb lehetséges eszközökkel támogatniuk kell a magánszektor K+F beruházásait; úgy véli, hogy a felnőttoktatásnak és az egész életen át tartó tanulásnak prioritást kell képeznie valamennyi politikai szinten, mivel az javítja a termelékenységet, ugyanakkor biztosítja a szükséges készségeket a munkaerőpiacra való belépéshez és ahhoz, hogy a munkavállalók foglalkoztathatók maradjanak a rendkívül versengő munkakörnyezetben;

2009. március 11., szerda

37. rámutat, hogy a 21. század kezdetétől a technológiai és telekommunikációs eszközök korábban elképzelhetetlen mértékben szabadították el a globalizáció erőit, kiegyenlítették a kommunikációs és munkaerőpiacokat, valamint olyan előzmények nélküli innovatív korszak kialakulását tették lehetővé, amely a gazdaságokat termelékenyebbé tette, a polgárokat pedig összekapcsolta egymással; úgy véli ezért, hogy a technológia erejének és gazdaságra gyakorolt maximális hatásának kihasználásával, a távközlési, energia-, kutatási és különösen az ipari ágazat belső piacának további megnyitásával, az Európai Unió erősebben emelkedhet ki a jelenlegi gazdasági zavarból, megerősítheti egészségügyének minőségét és megfizethetővé teheti azt, előmozdíthatja az éghajlatbarát technológiák fejlesztését és kiaknázását, az összes tagállamban javíthatja az oktatást és világelsővé léphet elő a technológia és az alkalmazott technológiai innováció terén; rámutat, hogy a tudásalapú gazdaságnak kiváló minőségű szolgáltatások és átfogó stratégiák fejlesztésére van szüksége, amelyek képesek felgyorsítani a hálózatok korszerűsítését és kiterjesztését; véleménye szerint a Bizottságnak az európai gazdasági fellendülési terv keretében tett javaslata, hogy 2010-ig teljes lefedettséget érjenek el a széles sávú kommunikációs hálózatokat illetően, egy szükséges előremutató lépés, amely lehetővé teszi, hogy az Európai Unió fenntartsa versenyképességét;

38. kéri, hogy szenteljenek nagyobb figyelmet a Bizottság 2001. november 21-i, ifjúságról szóló fehér könyvének (COM(2001)0681), és az Európai Tanács 2005. március 22-23-án elfogadott Európai Ifjúsági Egyezményének, mint a lisszaboni stratégia céljait megvalósító egyik eszköznek; úgy véli, hogy a Bizottságnak a jogszabálytervezetek előkészítése során meg kell fontolnia és bele kell foglalnia a tervezetekbe az ifjúsági szervezetekkel folytatott strukturált párbeszédnek az ifjúságra gyakorolt hatásait és eredményeit, és hogy a tagállamoknak a lisszaboni nemzeti reformprogramok végrehajtása során figyelmet kell fordítaniuk az ifjúságra, továbbá figyelembe kell venniük az ifjúságot a releváns politikai területeken; úgy véli, hogy a diákok mobilitásának növelését és a különböző oktatási rendszerek minőségét a bolognai folyamat 2010 utáni fő céljainak újrafogalmazása keretében prioritásokként kell kezelni és különböző politikai területeken kell lépéseket tenni; rámutat, hogy a mobilitással kapcsolatban több szempont is átlépi a felsőoktatás körét, és a társadalmi kérdések, a pénzügy, valamint a bevándorlási és vízumpolitikák alkalmazási körébe tartozik, hogy kialakuljon a valódi európai felsőoktatási térség;

39. középtávon elengedhetetlennek tartja a pénzügyi felügyeleti struktúra „európaizálását", a hatékony versenyjogi szabályokat, valamint a pénzpiacok megfelelő szabályozását és átláthatóságuk javítását a jelenlegi válság megismétlődésének elkerülése érdekében; úgy ítéli meg, hogy egy integrált, átfogó (valamennyi pénzügyi szektorra kiterjedő) és koherens felügyeleti keret, amely harmonizált jogszabály alapján a pénzügyi kockázatok határokon átnyúló terjedésének szabályozása terén egy kiegyensúlyozott megközelítés kialakításával kezdődik, csökkentené a szabályoknak való megfelelés költségeit olyan tevékenységek esetében, amelyekre több joghatóság is alkalmazandó; felszólítja a Bizottságot, hogy ezen elvek mentén terjesszen elő javaslatokat a meglévő felügyeleti struktúra felülvizsgálatára; felhívja a tagállamokat, hogy az e bekezdésben meghatározott intézkedések ellenére középtávon térjenek vissza az államháztartási egyensúly fenntartásához, és következésképpen felhívja a tagállamokat, hogy tegyék egyértelművé, miként tudják elérni ezt a célkitűzést;

40. támogatja a G20-csoport európai tagjainak 2009. február végén Berlinben hozott határozatát, amely szerint „határozott lépéseket kell tenni az adóparadicsomok és a nem együttműködő joghatóságok ellen" azáltal, hogy a lehető leghamarabb szankciókat dolgoznak ki, amelyeket a londoni csúcson el is kell fogadni; javasolja, hogy az EU saját szintjén fogadjon el a piaci szereplőket az e joghatóságokkal való együttműködéstől való tartózkodásra ösztönző, megfelelő jogalkotási keretet; hangsúlyozza, hogy e kérdés megoldásához elengedhetetlen a globális szinten összehangolt megközelítés;

41. felszólítja a tagállamokat és az Európai Uniót az EU költségvetésének módosítására, annak érdekében, hogy lehetővé váljon a kihasználatlan pénzügyi források felhasználása az Európai Unió politikai céljainak támogatása érdekében;

42. aggodalmának ad hangot a pénzügyi válság hatásainak tekintetében a növekvő regionális egyenlőtlenségek miatt, amit többek között a tagállamok hitelképessége közötti különbségek is tükröznek, ami ahhoz vezet, hogy a rosszabb besorolású tagállamoknak nagyobb lesz a hitelköltsége; új innovatív pénzügyi eszközök kidolgozására szólít fel, hogy mérsékeljék ezeket a hatásokat, és új tőkét vonzzanak;

43. hangsúlyozza, hogy a válság több új tagállamban is rendkívül káros gazdasági és társadalmi következményekkel jár, és ez nagymértékben lassítja a korábban csatlakozott 15 uniós tagállamhoz történő felzárkózásukat; továbbá úgy véli, hogy mindez az euróra és az euró-övezet államaira is kihatással lehet; kéri ezért, hogy olyan európai szolidaritási intézkedéseket hozzanak, amelyek célja az euró-övezet védelme és az Európai Unió belső egységének megerősítése, különös tekintettel a közép- és kelet-európai gazdaságok hatékonyabb támogatására elsősorban a strukturális alapok és a Globalizációs Alap ezen országok igényei szerint történő kiigazítása, valamint az EBB különleges támogatásával az új, innovatív pénzügyi eszközök révén; rámutat arra, hogy a válság idején, amikor a gazdasági lassulás a közös európai értékeket is veszélyezteti, különösen fontos Európa egységessége; kéri ezért a Bizottságot, hogy figyelmesebben és körültekintőbben lépjen fel az új tagállamok irányába;

44. megjegyzi, hogy az uniós finanszírozási eszközöket fel kell használni az állami kiadások támogatására; hangsúlyozza, hogy fel kell gyorsítani e finanszírozási eszközök végrehajtását, hogy hozzájárulhassanak az Európai Unió gazdasági fellendüléséhez; úgy véli, hogy az Európai Unió kohéziós politikája a területi szolidaritás kiváló eszköze, különös tekintettel annak határokon átnyúló elemeire; nagyon elégedett a kohéziós politika legutóbbi „lisszabonizációjával"; úgy véli, hogy a regionális alapoknak fokozatosan inkább a vállalkozásokra, a kutatásra, az innovációra, a foglalkoztatásra és az új készségekre való irányításával jelentős források válhatnak elérhetővé helyi szinten az üzleti potenciál javítására és a leginkább rászorulók támogatására;

45. rámutat arra, hogy a transzeurópai közlekedési hálózathoz (TEN-T) kapcsolódó programoknak és a transzeurópai energiaügyi hálózatoknak (TEN-E) is teljes mértékben hozzá kell járulniuk mind az európai gazdasági fellendülési tervhez, mind pedig a lisszaboni stratégia céljkitűzéseihez; úgy véli, hogy a koordinátorok tevőleges erőfeszítései, a Transzeurópai Közlekedési Hálózat Végrehajtó Ügynökségének létrehozása, valamint a módközi szállítás hatékonyságának javítását célzó végrehajtási jogszabályok eredményeként jelentős számban valósultak meg teljes mértékben TEN-T projektek az egész Európai Unióban a fenntartható növekedés ösztönzése és a mobilitás javítása érdekében;

46. rámutat az EBB alapvető szerepére az európai gazdasági fellendülési tervben; üdvözli, hogy a tagállamok növelik az EBB tőkéjét, hogy az több hitelt tudjon nyújtani a kkv-knak; ragaszkodik ahhoz, hogy a hitelek átlátható és egyenlő módon hozzáférhetőek legyenek valamennyi tagállam kkv-i számára; felszólít az EBB szerepének további erősítésére az új innovatív pénzügyi eszközök tekintetében;

47. a gazdasági irányítás tekintetében úgy véli, hogy a jelenlegi gazdasági válságban határozott, összehangolt és időszerű közbelépésre van szükség valamennyi tagállam kormánya részéről, illetve szabályozási intézkedésekre a pénzügyi piacok megerősítése és a bizalom helyreállítása érdekében; úgy véli, hogy az új jogszabályi intézkedéseknek az átláthatóság és az elszámoltathatóság elvén kell alapulniuk, valamint hatékony ellenőrzést kell bevezetni a fogyasztói jogok védelme érdekében; úgy véli, hogy az új szabályozásnak tartalmaznia kell a túlzott befolyás elleni, illetve a bankok magasabb tőketartalékaira irányuló követelményeket; ezzel összefüggésben rámutat az értékelési szabályokkal és a kockázatértékeléssel kapcsolatos problémákra; úgy véli, hogy az ellenőrzéseknek lépést kell tartaniuk a pénzügyi innovációkkal, és az Európai Uniónak e tekintetben javítania kell szabályozási szerveinek szakértelmét; úgy véli, hogy a több szabályozás nem feltétlenül jelent jobb szabályozást; véleménye szerint a tagállamoknak össze kell hangolniuk szabályozási tevékenységeiket; úgy véli, hogy biztosítani kell a stabilizációs szabványokat, valamint az euró-övezet pénzügyi ellenőrzésének szabályozását;

48. emlékeztet arra, hogy a hitelminősítő intézeteknek is szerepük volt a pénzügyi válság kialakulásában; üdvözli az Európai Tanács felhívását, hogy fel kell gyorsítani a Bizottságnak a hitelminősítési intézetekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló 2008. november 12-i javaslatának COM(2008)0704) elfogadását, amely szigorítani kívánja a hitelminősítő ügynökségekre vonatkozó szabályokat;

49. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson be jogszabályra irányuló javaslatot, amely az úgynevezett mikrovállalkozásokat felmenti a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv [1] hatálya alól;

[1] HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

50. úgy véli, hogy nagyon sürgető feladat a pénzügyi szektor globális szabályozásának erősítése, aminek túl kell mutatnia a klasszikus bankszektoron, valamint bátor intézkedéseket kell hozni a prudenciális felügyeletre, az átláthatóságra és a bevált gyakorlatokra vonatkozó kötelező szabályok létrehozása érdekében, és szankciókat kell alkalmazni minden olyan államra és területre, amely nem működik együtt; felszólítja a Bizottságot, hogy e tekintetben terjesszen elő megfelelő javaslatokat, és sürgeti a Tanácsot, hogy a nemzetközi tárgyalások keretében készítse elő a politikai terepet e megközelítés gyors elfogadása előtt; rámutat, hogy a globális pénzpiaci stabilitás a köz javát szolgálja, ezért annak fenntartása a politikai vezetés feladata;

51. sürgeti a Tanácsot, hogy 2009 márciusáig végezze el a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv ([1]) felülvizsgálatát, hogy lehetővé váljon a munkaigényes és munkaerő-intenzív szolgáltatások terén a csökkentett héa-kulcs és más megfelelő intézkedések alkalmazása a belföldi kereslet ösztönzése érdekében; ebben a tekintetben összehangolt cselekvésre és szolidaritásra szólítja fel a tagállamokat, azzal, hogy differenciált lehetőségeket biztosítanak a héa-irányelvben előírt ágazati héa-csökkentések terén, amelyeket a tagállamok adott prioritásaik szerint végrehajthatnak vagy figyelmen kívül hagyhatnak; úgy véli, hogy a szelektív adóösztönzőknek fel kell lendíteniük a belföldi keresletet és a gazdaságot;

52. melegen üdvözli, hogy a Bizottság indítványozta az adminisztratív terhekkel foglalkozó magas szintű csoport létrehozását, és kéri, hogy a csoport által elfogadott javaslatokat minél hamarabb hajtsák végre; hangsúlyozza, hogy a lisszaboni stratégiának biztosítania kell a vállalatokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentését, miközben elő kell mozdítania a termelékenységet, ezzel általánosan magasabb növekedési arányt teremtve; úgy véli, hogy az Európai Uniónak meg kell vizsgálnia a szabályozás alternatíváit, konzultálnia kell az érdekeltekkel az új szabályozás tekintetében, és a szabályozás költsége és haszna közötti arányra kell összpontosítania;

A lisszaboni stratégia – a következő lépések és az előttünk álló út

53. üdvözli a lisszaboni stratégiában az elmúlt évek során elért előrelépéseket, megjegyzi azonban, hogy számos fontos jogalkotási kezdeményezés még függőben van, amelyeket sürgős ügyként kell elfogadni; rámutat a különböző európai iránymutatások szerinti kezdeményezések minőségének és mennyiségének kiegyensúlyozatlan helyzetére; kiegyensúlyozottabb megközelítésre szólít fel egy olyan valós reformprogram érdekében, amely több szinten támogatja az uniós politikák optimalizálását; támogatja az európai reformmenetrend külső dimenziójának erősítését, amely magas szintű normákat, megfelelő szabályozási keretet és együttműködő munkamódszert ír elő a többi nemzetközi gazdasági szereplővel folytatott együttműködés és a globális kihívásoknak való megfelelés érdekében; üdvözli ebben az összefüggésben a Bizottság különböző főigazgatóságai által az új kvalitatív mutatók kidolgozása terén végzett munkát; sürgeti a Tanácsot, hogy kérje fel a Bizottságot annak biztosítására, hogy e mutatók felhasználásra kerüljenek a nemzeti reformprogramok közelgő felülvizsgálata során, és beépüljenek a Bizottság nyomon követési tevékenységébe, ezzel átfogóbb és megfelelőbb képet hozva létre a lisszaboni-göteborgi stratégia sikeréről;

54. hangsúlyozza, hogy a lisszaboni stratégia eredményesebb megvalósítása hatékony nyomásgyakorlást igényel a Tanács részéről a többoldalú ellenőrzés keretében;

55. hangsúlyozza, hogy a nyílt koordinációs módszer, amely immár kilenc éve a lisszaboni stratégia alapja, megmutatta korlátait az Európai Unió előtt álló új, belső és külső kihívásokkal szemben; ezért sürgeti, hogy a lisszaboni stratégia utáni szakasz proaktívabb és átfogóbb politikán alapuljon, azaz a jelenlegi közösségi politikák naprakésszé tételén (a kereskedelem, a belső piac, a gazdasági és monetáris unió stb. terén), valamint új közös külpolitikákon (energia-, éghajlat-, fejlesztési, bevándorláspolitika stb.);

56. sajnálja, hogy mindössze egy év maradt a lisszaboni stratégiára előírt időkeretből, és a világosan meghatározott célokat nem érték el, a programterületeken pedig elégtelen az előrelépés; véleménye szerint a tagállamok elmulasztották azokat a végrehajtási intézkedéseket, amelyek közelebb hozzák a lisszaboni stratégia célkitűzéseit; úgy véli, a lisszaboni stratégiát fontos iránymutatásnak kell tekinteni a jövőformáló politikák számára, amelyek célja egy erős, versenyképes és a növekedést ösztönző Európai Unió; véleménye szerint ezért a stratégia megérdemli, hogy a tagállamok komolyabban vegyék, és azt nem szabad pusztán távoli célnak tekinteni, hanem egy olyan cselekvési tervnek, amely az Európai Unió további fejlődését szolgálja;

([1]) HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

57. javasolja, hogy az időben 2010-ben kezdődő „lisszaboni plusz-menetrendről" folytatott gondolkodásnak a jelenlegi lisszaboni stratégia általános szerkezetén kell alapulnia (versenyképesség és az európai iparágak környezetbarát átalakítása, több és jobb munkahely, társadalmi integráció, fenntarthatóság), hangsúlyozza azonban, hogy homogénebb és kölcsönösen támogató megközelítést kell előterjeszteni, amely döntő mértékben képes megerősíteni a lisszaboni stratégia szerinti irányítást az Európai Unióban; felkéri a Bizottságot, hogy készítse el és 2009 vége előtt nyújtsa be a lisszaboni stratégia elmúlt kilenc évének, valamint annak alapos értékelését, hogy a tagállamok milyen eredményeket értek el és milyen kötelezettségvállalásokat tettek a lisszaboni stratégia céljaival kapcsolatban;

58. felkéri a Bizottságot, hogy elemezze a Lisszabon utáni stratégia hasznosságát, és határozzon meg új célokat, és különösen hogy értékelje, hogy a tagállamok mennyire készek végrehajtani az új programot, és hogy az mennyire életképes; hangsúlyozza, hogy a gazdasági visszaesés fényében újra meg kell határozni a növekedésről és a foglalkoztatásról szóló integrált politikai iránymutatások fő irányát, és sürgeti a Tanácsot, hogy fogadjon el rövid távú intézkedéseket a 2008-as foglalkoztatási ráta megtartása érdekében, fektessen be az éghajlatváltozás elleni küzdelembe, és biztosítsa a szükséges jövedelemszintet, különösen a legkiszolgáltatottabb társadalmi csoportokra tekintettel; várja, hogy a Bizottság – az Európai Tanács 2010-es tavaszi lisszaboni ülése előtt időben – kezdeményezéseket indítson és javaslatokat terjesszen elő e célok tekintetében;

59. hangsúlyozza, hogy ténylegesen a lisszaboni célkitűzésekhez kell igazítani valamennyi tagállam állami kiadásait és az EU költségvetését, mivel ez biztosítja magának a lisszaboni stratégiának az általános érvényesítését, és jelentősen növeli a növekedés és munkahelyteremtés célkitűzéseinek megvalósítása érdekben folytatott tevékenységek hatékonyságát;

60. megjegyzi, hogy a lisszaboni stratégia célkitűzéseinek előmozdításához az Európai Uniónak alapvetően valamennyi vonatkozó politika, pénzügyi eszköz és alap, valamint az uniós költségvetés oly módon történő egységesítésére van szüksége, hogy az elősegítse a növekedésre és munkahelyteremtésre irányuló erőfeszítések felgyorsulását és elmélyülését; úgy véli, hogy rövid távon erősebb pénzügyi ösztönzőkre van szükség a gazdasági válságból való gyors felépülés érdekében, feltéve, hogy azok a lisszaboni-göteborgi stratégia és az éghajlat- és energiacsomag célkitűzéseivel összhangban új irányt adnak a magánkiadásoknak és magatartásnak; ebben az összefüggésben figyelmeztet az átgondolatlan adócsökkentés veszélyeire; véleménye szerint a fiskális ösztönzőknek szociális és környezetvédelmi célkitűzésekre kell irányulniuk; úgy véli, hogy ennek lehetséges módja a hozzáadottérték-adó szintjének csökkentése a munkaigényes szolgáltatások és a helyi szinten nyújtott szolgáltatások tekintetében, úgy véli továbbá, hogy támogatást lehet biztosítani többek között az energiaágazat, valamint a gépjárműipar és az építőipar zöld kezdeményezéseinek, különösen mivel ezek az ágazatok a termékeik iránti kereslet tekintetében összeomláson mennek keresztül; véleménye szerint a fogyasztókat például adókedvezményekkel lehet támogatni a környezetbarátabb autók és lakások vásárlásában;

61. sajnálja, hogy a lisszaboni stratégia továbbra is kevéssé látható számos tagállam nemzeti politikájában; úgy véli, hogy a program hatékony végrehajtásához alapvető fontosságú a gazdasági élet valamennyi résztvevőjének mozgósítása; úgy véli, hogy különösen a szociális partnerek, a nemzeti parlamentek, a helyi és regionális hatóságok, valamint a civil társadalom fokozottabb bevonása javítja a lisszaboni stratégia vívmányait és erősíti a megfelelő reformokról szóló nyilvános vitát; úgy véli, hogy valamennyi érdekelt fél mobilizálása a többszintű kormányzás elvének helyes végrehajtásával biztosítható;

62. ismételten sajnálatát fejezi ki, hogy még mindig nem született megegyezés a Parlament, a Tanács és a Bizottság között az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával konzultálva az egyértelmű ütemezésre és a magatartási kódexre vonatkozóan, amely az összes érintett uniós szerv megfelelő együttműködését és teljes mértékű bevonását lenne hivatott biztosítani a lisszaboni stratégia nyomon követése terén; ezzel összefüggésben felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy mihamarabb nyújtsák be javaslataikat az érintett uniós intézmények szoros együttműködésére vonatkozóan, tekintettel az integrált szakpolitikai iránymutatások közelgő felülvizsgálatára, valamint a következő II. lisszaboni menetrend átgondolására és létrehozására;

*

* *

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok és tagjelölt államok kormányainak és parlamentjeinek, a Régiók Bizottságának, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

2009. március 11., szerda

Az éghajlatváltozás ellen küzdelem

P6_TA(2009)0121

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása a Koppenhágában megkötendő átfogó éghajlatváltozási megállapodásra irányuló európai uniós stratégiáról és éghajlat-változási politika megfelelő finanszírozásáról

(2010/C 87 E/16)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 175. cikkére,

— tekintettel a Parlament által 2008. december 17-én elfogadott éghajlatváltozással és energiával kapcsolatos csomagra, különösen az Európai Parlament álláspontjára a 2003/87/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra [1] és az üvegházhatást okozó gázkibocsátásnak a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatra [2] vonatkozóan,

— tekintettel az Európai Tanács 2008. június 19–20-i és 2008. december 11–12-i ülésének elnökségi következtetéseire,

— tekintettel a „2050: A jövő ma kezdődik - Az éghajlatváltozással foglalkozó jövőbeni integrált uniós politikára vonatkozó ajánlások" című 2009. február 4-i állásfoglalására [3],

— tekintettel az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye (UNFCCC) részes feleinek 14. konferenciájára (COP 14) és a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozójaként szolgáló, a részes felek 2008. december 1. és 12. között a lengyelországi Poznanban tartott negyedik konferenciájára (COP/MOP 4),

— tekintettel az „Úton a Koppenhágában megkötendő átfogó éghajlat-változási megállapodás felé" című, 2009. január 28-i bizottsági közleményre (COM(2009)0039),

— tekintettel az európai gazdasági fellendülés tervéről szóló, 2008. november 26-i bizottsági közleményre (COM(2008)0800),

— tekintettel az „Európai stratégiai energiatechnológiai terv (SET-terv) – Egy kis szén-dioxid-kibocsátású jövő felé" című, 2007. november 22-i bizottsági közleményre (COM(2007)0723),

— tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkére,

A. mivel a globális hőmérsékletnövekedés 2 °C alá történő csökkentését célzó átfogó nemzetközi éghajlatváltozási megállapodásra vonatkozó tárgyalásoknak 2009 decemberében Koppenhágában be kell fejeződniük,

B. mivel közelmúltbeli tanulmányok azt mutatják, hogy 2030-ra 40 %-kal lehetne csökkenteni az üvegházhatást okozó gázok globális kibocsátását, és hogy a globális GDP kevesebb mint fél százalékával a szél-, nap- és a többi megújuló energia a teljes globális energiaszükséglet csaknem egyharmadát biztosíthatná; mivel az energiahatékonyság az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását több mint egynegyedével csökkenthetné, és mivel az erdőirtást szinte teljesen meg lehetne állítani,

[1] Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0610.
[2] Elfogadott szövegek P6_TA(2008)0611.
[3] Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0042.

C. mivel egyre több tudós ismeri el, hogy a veszélyes éghajlatváltozás elkerülése érdekében az üvegházhatást okozó gázok szintjét 350 ppmv CO_2 egyenértéken kell stabilizálni, amely szint jóval alacsonyabb a korábban meghatározottnál,

D. mivel az Európai Unió a 2009-es tavaszi Európai Tanács alkalmával ki fogja alakítani tárgyalási pozícióját,

E. mivel az EU arra törekszik, hogy vezető szerepet töltsön be a globális felmelegedés elleni küzdelemben, és teljes mértékben támogatja az UNFCCC keretében zajló tárgyalási folyamatot,

F. mivel az EU a közelmúltban fogadta el az említett éghajlati és energia csomagot, amely az üvegházhatást okozó gázok 1990-es kibocsátási szintjéhez képest 2020-ra 20 %-os egyoldalú csökkentést végrehajtó jogalkotási intézkedéseket tartalmaz, amellett a kötelezettségvállalás mellett, hogy ezt 30 %-ra növeli, amennyiben Koppenhágában sikerül megfelelően nagyratörő nemzetközi megállapodást kötni,

G. mivel a kibocsátás szintje a fejlődő országokban rohamosan emelkedik, amelyet jelentős technikai és pénzügyi támogatás nélkül a fejlődő országok nem tudnak csökkenteni,

H. mivel az erdőirtás és az erdőpusztulás felel a globális szén-dioxid-kibocsátás mintegy 20 %-áért és az éghajlatváltozás tekintetében is komoly veszélyt jelent, ugyanis veszélybe sodorják az erdők mint szén-dioxid-megkötők által betöltött fontos funkciót; mivel az erdőirtás riasztó, évi 13 millió hektár/év ütemben halad, és az erdőirtás legnagyobb részére a fejlődő országok trópusi régióiban kerül sor,

I. mivel az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere (EU ETS) modellként szolgálhat más fejlett országok és régiók kibocsátáskereskedelmének kidolgozása tekintetében,

J. mivel a globális kibocsátáscsökkentési erőfeszítések felét alacsony költségű, minden érdekelt számára kedvező intézkedések, azaz az energiahatékonyság növelése révén meg lehetne valósítani,

K. mivel a kibocsátáskereskedelemben az árverés a jövőben potenciálisan jelentős jövedelmet generálhat, amelyet a korlátozó és alkalmazkodást segítő intézkedésekre lehetne fordítani a fejlődő országokban,

L. mivel a magas színvonalú projektek – különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra (kkv-k) – fejlődő országokban történő finanszírozásának megkönnyítése függ a finanszírozás rendelkezésre állására és a finanszírozás iránti kérelemre szolgáló eszközökre vonatkozó információk átfogó, átlátható és folyamatos áramlásától; mivel ennek a nemzetközi közösség felelősségi körébe kell tartoznia, valamint az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia és jó példát kell mutatnia,

M. mivel közelmúltbeli becslések szerint a kibocsátáscsökkentéshez szükséges új beruházások globálisan 2020-ig 175 000 millió eurót tesznek ki, amely összeg felét a fejlődő országokban kell beruházni,

N. mivel a Bizottság becslése szerint az erdőirtás 2020-ig történő megfelezése 2020-ig évente 15–25 000 millió euróba fog kerülni, az erdőirtás megállítása pedig még nagyobb összegeket tesz szükségessé,

O. mivel számos, nemzetközi szervezetek által készített tanulmány becslése szerint a fejlődő országokban az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás költsége évente nagyságrendileg több tízmilliárd eurós összegbe fog kerülni,

1. hangsúlyozza, hogy az EU-nak meg kell őriznie a nemzetközi éghajlat-politikában betöltött vezető szerepét; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU egységesen lépjen fel az e szerepével kapcsolatos hitelességének megőrzése érdekében;

2009. március 11., szerda

2. felszólítja az EU-t, hogy aktívan törekedjen egy olyan koppenhágai megállapodásra, amely figyelembe veszi az éghajlatváltozásról szóló legfrissebb tudományos jelentéseket, elkötelezi a feleket az üvegházhatást okozó gázok szintjének stabilizációja és a hőmérsékleti célok mellett, amelyek nagy valószínűséggel biztosítják a veszélyes éghajlatváltozás elkerülését, és lehetővé teszik a rendszeres felülvizsgálatokat annak biztosítása érdekében, hogy a célok összhangban legyenek a legújabb tudományos eredményekkel; üdvözli a Bizottság ezzel kapcsolatos javaslatait;

3. emlékeztet arra, hogy a globális átlagos hőmérséklet-növekedésnek az iparosodás előtti szintekhez képest legfeljebb 2 °C -os mértékűre történő korlátozása érdekében nemcsak arra van szükség, hogy a fejlett országok jelentősen csökkentsék a kibocsátásukat, hanem arra is, hogy a fejlődő országok hozzájáruljanak e cél eléréséhez;

4. rámutat, hogy azáltal, hogy a fejlődő országokban a szokásosnál alacsonyabb szintre csökkentik a kibocsátást, elérhető lesz a globális átlaghőmérséklet emelkedésének jóval 2 °C alá történő korlátozása, ami az iparosodott országok részéről széles körű támogatást tesz szükségessé;

5. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országokban szükséges kibocsátáscsökkentési intézkedések lehetővé tétele érdekében jelentősen megemelt pénzügyi forrásokra van szükség;

6. hangsúlyozza az iparosodott országok felelősségét a megfelelő, fenntartható és kiszámítható pénzügyi és technikai támogatás fejlődő országoknak történő nyújtása tekintetében annak érdekében, hogy ösztönözzék őket az üvegházhatást okozó gázok általuk történő kibocsátásának csökkentése iránti kötelezettségvállalásra, hogy alkalmazkodjanak az éghajlatváltozás következményeihez, és hogy csökkentsék az erdőirtásból és erdőpusztulásból származó kibocsátást, továbbá hogy fokozzák a kapacitásépítést a jövőbeni éghajlatváltozással kapcsolatos nemzetközi megállapodás szerinti kötelezettségeknek való megfelelés céljából; hangsúlyozza, hogy e pénzeszközök nagy részének újnak és a hivatalos fejlesztéstámogatás (ODA) kiegészítésének kell lennie;

7. emlékeztet a fent említett 2009. február 4-i állásfoglalására, és különösen annak azon részeire, amelyek a nemzetközi dimenzióról, a finanszírozásról és költségvetési kérdésekről szólnak, beleértve az EU és más iparosodott országok által közösen alkotott csoport számára 2050-ig legalább 80 %-os hosszú távú céljának fontosságát;

8. ezenkívül emlékeztet azon ajánlására, amely szerint az éghajlati csomagban elfogadott bizonyos elveket mintaként lehetne használni a nemzetközi megállapodás tekintetében, különösen az iparosodott országok kötelezettségvállalásainak kötelezően lineáris görbéjét, a hitelesített kibocsátáson alapuló differenciálást, és az éves helyreállítási tényezőnek történő megfelelés rendszerét;

9. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban az EU-nak az éghajlatváltozás elleni küzdelemre vonatkozó célját kombinálni lehet olyan új jelentős gazdasági lehetőségekkel, amelyek új technológiák kifejlesztésére, munkahelyteremtésre és az energiabiztonság fokozására irányulnak; hangsúlyozza, hogy a koppenhágai megállapodás megfelelően ösztönözhetne egy olyan zöld „New Dealt", amely fokozza a gazdasági növekedést, támogatja a zöld technológiákat és biztosítja ezeket az új munkahelyeket az EU-ban és a fejlődő országokban;

10. felhívja az Európai Tanácsot, hogy törekedjen olyan, az iparosodott országokkal kötendő nemzetközi megállapodásra, amely az üvegházhatást okozó gázok – az éghajlatváltozással foglalkozó nemzetközi munkacsoport negyedik értékelő jelentésében ajánlott 25–40 %-os tartomány felső határának megfelelő – kollektív csökkentését éri el, és szorgalmazza, hogy e csökkentések belföldi csökkentések legyenek;

11. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fent említett 2009. január 28-i bizottsági közleményben nem határozzák meg pontosan az EU pénzügyi felelősségének szintjét; felhívja az Európai Tanácsot, hogy – a koppenhágai konferenciára vonatkozó tárgyalási megbízás elfogadása során – vállaljon olyan kézzelfogható kötelezettségeket a finanszírozás tekintetében, amelyek összhangban állnak a globális átlaghőmérséklet emelkedésének jóval 2 °C alá történő korlátozásához szükséges globális erőfeszítéssel;

12. úgy véli, hogy az Európai Tanács 2008. decemberi rendelkezései alapján e finanszírozási kötelezettségvállalásoknak magukban kellene foglalniuk a tagállamok azon ígéretét, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere révén keletkező árverezési bevételek jelentős részét az éghajlatváltozás enyhítését és a hozzá való alkalmazkodást célzó tevékenységek finanszírozására fordítják azokban a fejlődő országokban, amelyek az éghajlatváltozással kapcsolatos nemzetközi megállapodást ratifikálják, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy mivel a kibocsátáskereskedelem az uniós kibocsátások kevesebb mint 50 %-ára terjed ki, e lényeges tevékenységek finanszírozását célzó erőfeszítések tekintetében a tagállamok más gazdasági ágazatait is be kell vonni;

13. kitart amellett, hogy e kötelezettségvállalásoknak kiszámítható finanszírozást kell nyújtaniuk az UNFCCC összefüggésében meghatározott mechanizmusok számára, amelyek kiegészítik a hivatalos fejlesztéstámogatást, és függetlenek a tagállamok éves költségvetési eljárásaitól;

14. üdvözli az innovatív finanszírozás két, az említett 2009. január 28-i közleményben ismertetett alternatíváját, amennyiben azokat úgy alakítják ki, hogy garantálják a finanszírozás megfelelő és kiszámítható szintjét; ezenkívül egyetért azzal a javaslattal, amely szerint ezt kombinálni kell a felső határérték megállapítására és kereskedelemre irányuló rendszer keretében a légi és tengeri közlekedésre vonatkozó árverezésből származó pénzeszközökkel;

15. üdvözli a Bizottság azon elgondolását, hogy a finanszírozás egy részét kölcsönök formájában kellene nyújtani, mivel egyes tevékenységek mindkét félnek előnyös helyzetet teremthetnek a fejlődő országokban is;

16. hangsúlyozza, hogy a kötelező érvényű célok lehetővé tennék a befektetők számára az éghajlattal összefüggő kockázatok és lehetőségek jobb felmérését, és a befektetőket olyan projektekbe vonnák be, amelyek teljesítik az enyhítési és az alkalmazkodási célokat egyaránt; hangsúlyozza továbbá, hogy a célok eléréséhez szükséges beruházások terén a magántőke szerepével kapcsolatban egyértelműségre van szükség;

17. úgy ítéli meg azonban, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos politika jövőbeli finanszírozására vonatkozóan rendkívül fontos egy átfogóbb cselekvési terv elfogadni, amely kiterjedne minden érintett területre és finanszírozási forrásra; úgy véli, hogy a fent említett, 2009. január 28-i bizottsági közlemény megfelelő kiindulópont e munka számára, ám hangsúlyozza, hogy azt egyértelműen meghatározott intézkedésekkel kell megerősíteni; felhívja az Európai Tanácsot, hogy hatalmazza fel a Bizottságot egy ilyen cselekvési tervnek a koppenhágai tárgyalásokra tekintettel való sürgős kidolgozására;

18. úgy véli, hogy a csökkentést célzó erőfeszítésekhez és a fejlődő országok alkalmazkodási szükségleteihez való együttes hozzájárulás nagy részét olyan projektekre kell fordítani, amelyek célja az erdőirtás és az erdők pusztulásának megállítása, illetve amelyek az ezen országokban történő erdőtelepítésekre és az újraerdősítésekre irányulnak;

19. üdvözli a Kiotói Jegyzőkönyv tiszta fejlesztési mechanizmusát (CDM), amely lehetővé teheti a fejlődő országok számára, hogy részt vegyenek a szén-dioxid-piacon; hangsúlyozza, hogy a kibocsátáscsökkentési célok elérése érdekében az iparosodott országok által felhasznált ellentételezés nem lehet része a fejlődő országok azon kötelezettségvállalásának, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását egy nemzetközi éghajlat-változási megállapodás keretében mérsékeljék; kitart tehát amellett, hogy a projektek szigorú minőségi kritériumait a jövőbeli ellentételezési mechanizmusok részévé kell tenni annak elkerülése érdekében, hogy iparosodott országok elvegyék a kis költségekkel járó csökkentés lehetőségét a fejlődő országoktól, továbbá szavatolni kell e projektek magas színvonalát, amely a kibocsátások olyan megbízható, ellenőrizhető és valós csökkentését eredményezi, amely ezen országok fenntartható fejlődését is biztosítja;

20. úgy véli, hogy az EU-nak az enyhítést célzó erőfeszítésekhez és a fejlődő országok alkalmazkodási szükségleteihez való együttes hozzájárulása 2020-ig nem lehet kevesebb évi 30 000 millió eurónál, amely összeg az éghajlatváltozás súlyosságának és a költségek szintjének ismeretében emelkedhet;

21. hangsúlyozza, hogy a csökkentést célzó erőfeszítésekhez és a fejlődő országok alkalmazkodási szükségleteihez biztosított jelentős pénzmozgás a megoldásnak csak egy része; kitart amellett, hogy a forrásokat fenntartható módon, a – különösen a kkv-kra vonatkozó – bürokrácia és a korrupció elkerülésével kell elkölteni; hangsúlyozza, hogy a finanszírozásnak kiszámíthatónak, összehangoltnak és átláthatónak kell lennie, amely a fejlődő országokban mind központi, mind helyi szinten fejleszti a képességeket, és nem csupán a kormányokat részesíti előnyben, hanem azokat az embereket is, akik az éghajlatváltozás nyomán problémákkal szembesülnek; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a rendelkezésre álló finanszírozásról folyamatos és könnyen hozzáférhető tájékoztatást kell nyújtani; felhívja a Tanácsot és a soron következő svéd elnökséget, hogy 2009. decemberében tevékenyen mozdítsa elő ezeket az elveket a koppenhágai UNFCCC COP15-tárgyalásokon;

22. felhívja a Bizottságot, hogy hagyjon fel az erdőgazdaság kibocsátáskereskedelmi rendszerbe való bevonásával kapcsolatos korábbi ellenállásával; úgy véli, hogy a 2012 utáni időszakra szóló megállapodás szerinti, az erdőirtásból és az erdőpusztulásból származó kibocsátás csökkentését (REDD) célzó jövőbeli mechanizmusok finanszírozásához mind piaci, mind nem piaci alapú finanszírozásra szükség lesz; ebben az összefüggésben felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vállaljon vezető szerepet kísérleti szén-dioxid-piacok kifejlesztésében a REDD számára; felhívja továbbá a Bizottságot és a Tanácsot annak kidolgozására, hogy a piaci és a nem piaci alapú erdőgazdasági alapok milyen módon egészíthetik ki egymást;

2009. március 11., szerda

23. úgy véli, hogy azáltal, hogy az EU vezető szerepet tölt be a fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi és technikai támogatás területén, a koppenhágai tárgyalások sikerességének esélyei jelentős mértékben nőnek; úgy véli, hogy az elegendő mértékű hazai állami támogatás mobilizálásához, a nagyratörő, kötelező erejű kibocsátáscsökkentési célok fejlődő országok általi elfogadásának ösztönzéséhez és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagországainak hasonló módon való hozzájárulásának ösztönzéséhez az EU-nak vezető szerepet kell betöltenie a finanszírozásban azáltal, hogy korai szakaszban konkrét tárgyalási irányszámokat bocsát rendelkezésre;

24. elismeri, hogy az EU egésze jó úton halad a kiotói célok elérése felé, de rámutat, hogy egyes tagállamok jelentősen elmaradnak kiotói céljaiktól, ami a koppenhágai folyamatban alááshatja az EU hitelét; ragaszkodik tehát ahhoz, hogy azok a tagállamok, amelyek a kiotói célok teljesítését még nem közelítették meg, fokozzák erőfeszítéseiket;

25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, illetve az UNFCCC titkárságának azzal a kéréssel, hogy továbbítsa azt valamennyi olyan aláíró félnek, amely nem az EU tagállama.

Foglalkoztatáspolitika

P6_TA(2009)0122

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása a tagállamok 2008 és 2010 közötti foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatások végrehajtásáról

(2010/C 87 E/17)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a 2008 és 2010 közötti foglalkoztatási iránymutatásokról szóló, 2008. május 20-i jogalkotási álláspontjára ([1]),

— tekintettel az európai gazdasági fellendülés tervéről szóló, 2008. november 26-i bizottsági közleményre (COM(2008)0800),

— tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2008. július 15-i 2008/618/EK tanácsi határozatra ([2]),

— tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásról szóló tanácsi határozatra irányuló, 2009. január 28-i bizottsági javaslatra (COM(2008)0869),

— tekintettel az Európai Tanács 2008. december 11–12-i következtetéseire, melyek meghatározzák a recesszió elkerülésére és a gazdasági tevékenységek és a foglalkoztatás fenntartására irányuló uniós fellépés keretét,

— tekintettel az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és – a gyermekszegénységet is ideértve – a szegénység elleni küzdelemről szóló, 2008. október 9-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel a gazdasági növekedés, a foglalkoztatás, a szegénység elleni küzdelem és a társadalmi integráció szorosan kapcsolódnak egymáshoz,

([1]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0207.
([2]) HL L 198., 2008.7.26., 47. o.
([3]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0467.

B. mivel a jelenlegi gazdasági válság eddig nem tapasztalt kihívásokat támaszt a növekvő munkanélküliség és a társadalmi kirekesztés terén, és mivel az előrejelzések szerint az Európai Unió gazdasági helyzete tovább romlik, csökkentett vagy akár negatív foglalkoztatási növekedést és növekvő munkanélküliséget okozva az Unióban 2009 folyamán,

C. mivel a munkaerő-piaci kihívások kezelése tekintetében a lisszaboni stratégián belül a két fő eszközt az európai foglalkoztatási stratégia és a foglalkoztatási iránymutatások alkotják,

D. mivel az Unió és a tagállamok közös felelősséggel tartoznak az állampolgárok számára a globalizáció jelentette kihívások, lehetőségek és bizonytalanságok kezeléséért,

E. mivel a globális pénzügyi és gazdasági válságra az EU-nak határozott és összehangolt választ kell adnia annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a munkahelyek elvesztése, megfelelő jövedelmet lehessen biztosítani az állampolgároknak, elkerülhető legyen a recesszió, és a jelenlegi gazdasági és foglalkoztatási kihívások lehetőségekké váljanak,

F. mivel ezért az irányítás valamennyi szintjén, a szociális partnerek és egyéb érdekelt felek bevonásával – különösen a „rugalmas biztonság" megközelítés alkalmazásán keresztül – sürgősen növelni kell a humántőkébe való befektetésre és az uniós munkaerő-piacok modernizálására irányuló erőfeszítéseket, a szociális partnerekkel való konzultáció alapján, a nemzeti szokásokkal és gyakorlattal összhangban,

Általános: gazdasági fellendülés és foglalkoztatáspolitikai iránymutatások

1. úgy véli, hogy a súlyos globális recesszió, valamint azon erőjelzés fényében, miszerint az EU-ban 2009 végére legalább 3,5 millió fővel nő a munkanélküliek száma, az Unió és a tagállamok foglalkoztatáspolitikájának az alábbi célokat kell követnie: a kereslet rövid távú hiányából a lehető legtöbb életképes munkahely megőrzése; hozzájárulás a munkahelyteremtéshez; a munkanélküliek vásárlóerejének és gyors újbóli elhelyezkedésre való képességének támogatása; felszólítja a Bizottságot, hogy egyértelműen jelezze a tagállamok felé azt, hogy a foglalkoztatási iránymutatásokat ebben a szellemben kell végrehajtani, valamint, hogy prioritásként kezelje a foglalkoztatás kérdését, és ennek megfelelően a 2009. tavaszi Európai Tanácson tegyen javaslatokat egy európai foglalkoztatási kezdeményezésre a tagállamokkal együttműködésben, a foglalkoztatás megőrzése és új munkahelyek létrehozása céljából;

2. üdvözli az európai gazdasági fellendülés tervéről szóló bizottsági közleményt, és azt, hogy a közlemény hangsúlyt fektet a rövid távú költségvetési ösztönzők, valamint a hosszú távú lisszaboni stratégia és az integrált iránymutatások közötti kapcsolatra; kiemeli ebben az összefüggésben, hogy lényeges annak biztosítása, hogy a tagállamok gazdasági fellendülést célzó rövid távú intézkedései hozzájáruljanak a közösen meghatározott célok megvalósításához;

3. megjegyzi, hogy a jelenlegi válság központi dilemmája az, hogy az európai gazdaságpolitikai eszközök még nem elég fejlettek ahhoz, hogy sikeresen kezeljék az előttünk álló kihívásokat; ezért kéri az alapvető politikai eszközök felülvizsgálatát és aktualizálását, különös tekintettel az integrált iránymutatásokra, a stabilitási és növekedési paktumra és a fenntartható fejlődési stratégiára, annak érdekében, hogy integrálják ezeket az Európai Unió intelligens növekedésére irányuló új irányvonal égisze alatt;

4. hangsúlyozza, hogy a gazdasági visszaesés fényében újra meg kell határozni az integrált iránymutatások fő irányát, és sürgeti a Tanácsot, hogy fogadjon el rövid távú intézkedéseket a 2008-as foglalkoztatási ráta megtartása érdekében, fektessen be az éghajlatváltozás elleni küzdelembe, és hívja fel a tagállamokat és a szociális partnereket arra, hogy a nemzeti gyakorlatnak megfelelően biztosítsák a szükséges jövedelemszintet, különös tekintettel a legkiszolgáltatottabb társadalmi csoportokra; elvárja, hogy a Bizottság – a Tanács soron következő, tavaszi ülése előtt – kezdeményezéseket indítson és javaslatokat terjesszen elő e célokat illetően;

5. emlékeztet arra, hogy a tagállamok öt lisszaboni fő célja – kutatás, oktatás, aktív munkaerő-piaci politika, gyermekgondozás, a magánberuházások ösztönzése – való összehangolt befektetésének a foglalkoztatáspolitika kulcsfontosságú elemét kell képeznie, és hogy a gyermekgondozó létesítményekre különösen a nők nagyobb munkaerő-piaci részvételének egyik előfeltételeként kell tekinteni; arra biztatja a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel együttműködésben a nemzeti reformprogramjaik vonatkozásában érvényesítsék e közös elveket;

2009. március 11., szerda

Foglalkoztatási iránymutatások a 2008 és 2010 közötti időszakra: a szigorú végrehajtás szükségessége

6. megítélése szerint az iránymutatások végrehajtása során a tagállamoknak:

— figyelembe kell venniük az alábbiakkal kapcsolatos követelményeket: a magas szintű foglalkoztatottság előmozdítása, megfelelő szociális védelem biztosítása, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem, magas szintű oktatás, képzés, egészségvédelem, és

— célul kell kitűzniük a nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés elleni küzdelmet;

7. megítélése szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kell az irányvonalak és a szociális védelemre és társadalmi integráció folyamatára vonatkozó nyílt koordinációs módszer közötti fokozott interakciót;

8. megítélése szerint a tagállamoknak a szociális partnerekkel együttműködésben és saját nemzeti hagyományaikkal összhangban meg kell vizsgálniuk és a nemzeti reformprogramjukban be kell mutatniuk, hogy hogyan lehetne növelni a megfelelés és a megvalósítás szintjét az európai szociális jog elvei és szabályai, a szociális partnerek közötti megállapodások és az egyenlő bánásmód és a diszkriminációmentesség alapelvei tekintetében;

9. ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a 21. iránymutatás esetén ez egyes munkahelyek összekötése érdekében alkalmazni kell a rugalmas biztonság elvét, és kiemeli, hogy ehhez magas szintű védelmet kell biztosítani a társadalombiztosítási rendszereken belül, és aktív munkaerő-piaci politikát kell folytatni;

10. üdvözli ezzel összefüggésben a Bizottság nyilatkozatát, miszerint meg kell erősíteni az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközöket, különösen az alacsony végzettségűek tekintetében; javítani kell a foglalkoztatási támogatások rendszerét, és rövid képzési tanfolyamokat kell szervezni a kiszolgáltatott csoportok és azok számára, akiket a leginkább fenyeget a hosszú távú munkanélküliség veszélye; biztosítani kell a szükséges (át)képzést és új készségeket a kevésbé kedvezőtlenül érintett ágazatokban; biztosítani kell a jövedelembiztonságot garantáló, megfelelő szociális védelmet, és a középpontba kell helyezni a szociális párbeszéd és a szociális partnerek bevonása iránti elkötelezettséget;

11. hangsúlyozza a kiszolgáltatott csoportokra irányuló célzott fellépések fontosságát azokban az időkben, amikor magas a munkanélküliség, különös tekintettel a tartósan munkanélküliekre, a fogyatékkal élő személyekre és a bevándorlókra irányuló célzott fellépésekre;

12. úgy véli, hogy a gazdasági válság komolyságára való tekintettel a Bizottságnak késznek kell lennie rendkívüli intézkedések meghozatalára, többek között arra, hogy széles körben lehessen részesülni az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból, amelynek egymástól meglehetősen eltérő helyzetben lévő munkavállalókat – köztük a munkájukat elveszítő ideiglenes munkavállalókat – kell támogatnia, és arra, hogy ideiglenesen megnyissa az Európai Szociális Alapot a munkahelyek szakképzési rendszerek révén történő megőrzésére irányuló intézkedések támogatására;

13. úgy véli, hogy a gazdasági válság megköveteli az átszervezéssel/szerkezetátalakítással, különösen a tájékoztatás javításával és a konzultációhoz való jogok megerősítésével kapcsolatos uniós intézkedések fokozását;

14. úgy véli, hogy az Európai Uniós Strukturális Alapok következő reformjának az alapok célkitűzéseit a fenntartható, színvonalas foglalkoztatásra kell összpontosítania;

15. ezenkívül hangsúlyozza, hogy az oktatás nemcsak a munkavállalók foglalkoztathatóságának növelése szempontjából fontos, hanem mobilitásuk fokozása tekintetében is, ami a belső piac működéséhez lényeges; ezért hangsúlyozza a hivatalosan és nem hivatalosan elsajátított képességek érvényesítésének fontosságát;

16. kiemeli a 23. irányvonal, valamint az egész életen át tartó tanulásba való jelentős befektetések fontosságát, a munkanélküliség arányának csökkentése és a jobb európai munkahelyek létrehozására irányuló célkitűzés elérése érdekében; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az egész életen át tartó tanulási programokhoz minden polgárnak azonos módon hozzá kell férnie, és azonos részvételi esélyre van szüksége, ugyanakkor azonban külön figyelmet kell fordítani az érzékenyebb rétegekre; hangsúlyozza, hogy az Európai Szociális Alapot és az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot az ilyen tevékenységek azonnali finanszírozására kell fordítani;

17. sajnálja, hogy valamennyi országban éppen a legalacsonyabb elemi iskolai végzettségű, az idősebb, a vidéken élő és a fogyatékkal élő személyek azok, akik a legkevésbé valószínű, hogy részesülnek az oktatásból, szakképzésből és az egész életen át tartó tanulásból;

18. hangsúlyozza, hogy a részvétel növelése érdekében elengedhetetlen a felnőttkori tanulás eredményeinek javítása; a hatékonyság javítására irányuló intézkedések közé tartozik az oktatási létesítmények és a helyi gyermekgondozási intézmények biztosítása, távtanulási szolgáltatások nyújtása az elszigetelt területeken élőknek, tájékoztatás és útmutatások, a személyre szabott és rugalmas oktatásszervezés;

19. emlékeztet arra, hogy Európában még mindig túlságosan magas a fiatalok körében a munkanélküliség aránya; emlékeztet arra is, hogy a korábbi gazdasági válság tapasztalata azt mutatja, hogy a tanulmányaikat befejezve munkanélkülivé váló fiatalok képessége, hogy bejussanak a munkaerőpiacra, lényegesen gyengül; ezért hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy minden tagállam valóra váltsa a 18. irányvonalbeli célkitűzést, nevezetesen azt, hogy minden, tanulmányait abbahagyó fiatal munkanélkülivé válása után négy hónapon belül állásajánlatot kapjon, illetve tanoncként felvegyék, továbbképzésben vagy más foglalkoztatási intézkedésben részesüljön;

20. határozott fellépést sürget azon kérdés megoldására, hogy a munkaerőpiacon a nők alacsony arányban képviseltetik magukat; emlékeztet arra, hogy a nők foglalkoztatottsága általában alacsonyabb, és hogy nők esetében gyakoribb a részmunkaidős foglalkoztatottság, mint férfiaknál; éppen ezért egy olyan politika fontosságát hangsúlyozza, amelyben a nők és férfiak azonos felelősséget vállalnak; ennek elérése érdekében kéri a tagállamokat, hogy sürgősen teljesítsék a barcelonai célkitűzésekkel kapcsolatos kötelezettségeiket;

21. aggodalommal jegyzi meg, hogy a részmunkaidős foglalkoztatást – ahol a munkavállalók túlnyomó része nő – különösen veszélyezteti a gazdasági válság;

22. úgy véli, hogy ilyen magas munkanélküliség mellett nyilvánvaló annak a kockázata, hogy ezt a regionális és társadalmi kohézió megsínyli, ezért hangsúlyozza a társadalmi és területi kohézióra vonatkozó 17. iránymutatás végrehajtásának fontosságát a hiányosságok e területen való megelőzése érdekében; ezért kéri a tagállamokat, hogy segítsék elő mindenki számára az aktív társadalmi integrációt a szegénység és társadalmi kirekesztettség leküzdése érdekében, azáltal, hogy tisztességes jövedelmet és minőségi szociális szolgáltatásokat biztosítanak a munkaerőpiacra – toborzás és kezdeti vagy folyamatos szakmai képzés révén – való bejutással egyetemben;

23. hangsúlyozza a jóléti ágazatbeli beruházások jelentőségét különösen gazdasági válság idején; úgy véli, hogy ez az ágazat a fontos közösségi szolgáltatások kiterjedt skáláját látja el, amellett, hogy a lakosság széles rétegét foglalkoztatja; hangsúlyozza, hogy éppen ezért vigyázni kell a jóléti ágazatra megelőzendő a közösségi szolgáltatások színvonalának esését és a munkanélküliség arányának növekedését;

24. sajnálkozva jegyzi meg, hogy a jelenlegi gazdasági válságban bizonyos vállalatoknál előfordulhat, hogy a szelektív elbocsátások önkéntes alternatívájaként nyomást gyakorolnak a fizetésekre; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy nagyon fontos megakadályozni, hogy a válság általános jelleggel lefele nyomja a fizetéseket; fontosnak tartja, hogy:

— nemzeti hagyományaival és gyakorlatával összhangban minden tagállam kialakítson egy politikát arra, hogy az éhbéreken alapuló versengést kiszorítsa a piacról,

— a közösen kialkudott megállapodások széles területet fedjenek le,

— a kollektív megállapodások hierarchiáját tiszteletben tartsák,

— a kollektív megállapodásokban és/vagy munkajogi törvényben megállapított jövedelmeket és munkakörülményeket tiszteletben tartsák és a gyakorlatban megvalósítsák;

2009. március 11., szerda

Az összehangolt fellépés mint a gazdasági válságra adott válasz szükségessége

25. hangsúlyozza, hogy nagyon fontosak a tagállamok közötti megelőző jellegű és összehangolt beruházások, köztük a termelékeny infrastruktúra, az oktatás és az éghajlatváltozás kapcsán tett befektetések olyan célok elérése érdekében, mint a foglalkoztatottság szintjének emelése, a minőségi munkahelyek teremtésének elősegítése és a társadalmi kohézió biztosítása; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a korszerű és fenntartható ipar fejlesztésére nyújtandó uniós támogatás fontosságát;

26. hangsúlyozza, hogy nemcsak a további munkahelyek teremtése fontos, de a jelenleg rendelkezésre álló munkahelyek minőségének megőrzése és javítása is;

27. felszólítja a tagállamokat, hogy továbbra is támogassák és segítsék elő valamennyi érintett fél – köztük a társadalmi partnerek és adott esetben más fő szereplők – bevonását, a foglalkoztatási irányvonalak hatékony megvalósítása érdekében;

*

* *

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagországok kormányainak és parlamentjeinek, a Régiók Bizottságának valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

Európai fellendülési terv

P6_TA(2009)0123

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása az európai gazdasági fellendülés tervéről (2008/2334(INI))

(2010/C 87 E/18)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Tanács tavaszi ülésszakához intézett, „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című 2009. március 4-i közleményére (COM(2009)0114),

— tekintettel az európai gazdasági fellendülés tervéről szóló 2008. november 26-i bizottsági közleményre (COM(2008)0800),

— tekintettel a Bizottság „A pénzügyi válságtól a fellendülésig: európai cselekvési keret” című 2008. október 29-i közleményére (COM(2008)0706),

— tekintettel a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások 2009. évi naprakésszé tételéről és a tagállamok foglalkoztatáspolitikáinak végrehajtásáról szóló, 2009. január 28-i bizottsági ajánlásra (COM(2009)0034),

— tekintettel a Bizottság 2008. december 17-i, „Ideiglenes keretrendszer a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban” című közleményére ([1]),

([1]) HL C 16., 2009.1.22., 1. o.

— tekintettel a Bizottságnak a 2008-2010-es közösségi lisszaboni program végrehajtási jelentéséről szóló 2008. december 16-i közleményére (COM(2008)0881),

— tekintettel a Bizottság „Kohéziós politika: reálgazdasági beruházások" című 2008. december 16-i közleményére (COM(2008)0876),

— tekintettel a Bizottság „Az egységes piac felülvizsgálata egy év elteltével" című 2008. december 16-i belső munkadokumentumára (SEC(2008)3064),

— tekintettel a Bizottság „A növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia külső dimenziójáról: Jelentés a piacra jutásról és a hatékonyabb nemzetközi szabályozási együttműködés keretének meghatározásáról" című 2008. december 16-i közleményére (COM(2008)0874),

— tekintettel a Bizottság 2008. december 16-i, az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló 1927/2006/EK rendelet módosítására irányuló javaslatára (COM(2008)0867),

— tekintettel a Bizottság a növekedésre és a foglalkoztatásra vonatkozó integrált iránymutatásokról (2008–2010), köztük a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatásokról szóló bizottsági ajánlásról (az EK-Szerződés 99. cikke alapján) és a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (az EK-Szerződés 128. cikke alapján) szóló 2007. december 11-i közleményére (COM(2007)0803),

— tekintettel a Bizottságnak „A tízéves GMU: a gazdasági és monetáris unió első tíz évének sikerei és kihívásai" című, 2008. május 7-i közleményére (COM(2008)0238)(a 10 éves GMU-ról szóló közlemény),

— tekintettel a tagállamok 2008–2010-es időszakra vonatkozó cselekvési terveire és naprakész állapotba hozott nemzeti reformprogramjaira,

— tekintettel az uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű szakértői csoport létrehozására, melynek elnöke Jacques de Larosière, és a csoportnak a Bizottság számára az Európai Tanács 2009 tavaszán tartandó ülésére tekintettel készített, 2009. február 25-i jelentésére,

— tekintettel az Európai Tanács 2008. december 11–12-i brüsszeli ülésének a gazdasági és pénzügyi kérdésekre vonatkozó elnökségi következtetéseire,

— tekintettel az Eurogroup állam- és kormányfőinek 2008. október 12-i, a gazdasági válság leküzdését célzó összehangolt mentési terv elfogadására irányuló ülésére,

— tekintettel az Európai Tanács 2008. március 13–14-i brüsszeli ülésének a növekedést és foglalkoztatást célzó megújított lisszaboni stratégia újabb ciklusának elindítására (2008–2010) vonatkozó elnökségi következtetéseire,

— tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2008. október 7-i ülésének a pénzügyi zavarra adott azonnali válaszokról szóló következtetéseire,

— tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2008. november 4-i ülésének a pénzügyi válságra adott nemzetközi kezdeményezésekről és a válsággal foglalkozó nemzetközi csúcstalálkozó előkészítéséről szóló következtetéseire,

— tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2008. december 2-i ülésének az Európai Tanács 2008. december 11–12-i ülésének tevékenységéhez tett hozzájárulására,

2009. március 11., szerda

— tekintettel az Európai Unió pénzügyi felügyeleti hatóságai, központi bankjai és pénzügyminisztériumai által a határokon átnyúló pénzügyi stabilitás érdekében kötött 2008. június 1-jei együttműködési egyetértési megállapodásra,

— tekintettel az Európai Tanács 2008. október 15–16-i üléséről szóló 2008. október 22-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel az „Integrált iránymutatás a növekedésről és a foglalkoztatásról („a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások" c. rész): az új ciklus indítása (2008–2010)" című bizottsági közleményről szóló, 2008. február 20-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel a gazdasági és monetáris unió első tíz évéről és jövőbeni kihívásairól szóló 2008. november 18-i állásfoglalására ([3]) (a 10 éves GMU-ról szóló állásfoglalás),

— tekintettel a fedezeti alapokról és magántőkéről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó, 2008. szeptember 23-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel a Lámfalussy-eljárás nyomon követéséről: a jövőbeli felügyeleti struktúráról szóló, 2008. október 9-i a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó állásfoglalására ([5]),

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

— tekintettel az Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, Fejlesztési Bizottság, Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0063/2009),

A. mivel a nemzetközi gazdaság és a világpiacok az utóbbi 25 évben példátlan és történelmileg egyedülálló növekedést tudtak elérni, olyan termelési kapacitás mellett, amely több ember számára teremtett jólétet, mint korábban bármikor, és amelyet gazdasági lassulást követő csökkenő kereslet idején ki kell igazítani,

B. mivel a pénzügyi és gazdasági válság napról napra súlyosbodik, és általa az Európai Unió és szomszédos országai – egy minden eddiginél erőteljesebb és hatékonyabb közösségi fellépés hiányában – egyre közelebb kerülnek egy olyan mély társadalmi és politikai válsághoz, amely kihívások elé állítja az európai szolidaritást,

C. mivel a nemzetközi és az európai gazdaság visszaesésének leküzdésében a legnagyobb kihívás a pénzügyi és a tőkepiacokba vetett bizalom hiánya, valamint a növekvő munkanélküliség,

D. mivel a jelenlegi pénzügyi válság példa nélküli kiterjedtsége és a belőle következő mély gazdasági visszaesés a pénzügyi piacok szabályozási és irányítási keretének megfontolt átgondolását igényli uniós és nemzetközi szinten, egyrészt annak megelőzése érdekében, hogy a nemzetközi gazdaságban a jövőben felmerülő problémák ugyanilyen jellegű problémák kialakulását idézzék elő a pénzügyi piacokon, másrészt azért, hogy az EU gazdaságát ellenállóbbá tegyék a változásokkal szemben,

E. mivel a kulcsfontosságú pénzügyi intézmények kudarca aláássa a hitelpiacokat, akadályozza a tőkeáramlást, a befektetéseket és a kereskedelmet, valamint lenyomja az árakat és az értékeket, és ezáltal veszélyezteti a stabilitást és a pénzügyi intézmények számára a hitelezéshez, a társaságok számára pedig saját finanszírozásuk biztosításához szükséges tőkeeszközöket,

([1]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0506.
([2]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0058.
([3]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0543.
([4]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0425.
([5]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0476.

F. mivel a laza monetáris politikák és a politikailag érvényesített, megnövekedett lakáshitelek, valamint a főként az USA és a felemelkedő gazdaságok – mint például Kína – közötti múltbeli makrogazdasági egyensúlyhiány bizonyultak a jelenlegi pénzügyi válság kiváltó okainak; hangsúlyozza, hogy tovább kell fejleszteni az EU versenyképességét, továbbá az infrastruktúrába és a kutatásba, valamint az új társaságokba és új piacokba való befektetéseit,

G. mivel az EU politikai döntéshozói számára a gazdaság talpra állásának biztosítása során a legfontosabb prioritás a pénzügyi és a tőkepiacok működésének visszaállítása, valamint a munkahelyek megőrzése kell, hogy legyen, ezzel lehetővé téve, hogy az Unió gazdasága visszatérhessen a növekedéshez, a befektetésekhez és a munkahelyteremtéshez,

H. mivel a jelenlegi recessziót lehetőségként kellene használni a „zöld" beruházások előmozdítására és „zöld" munkahelyek teremtésére, összhangban a hosszú távú lisszaboni–göteborgi célkitűzésekkel és az éghajlatváltozási és energetikai csomag célkitűzéseivel,

I. mivel az uniós gazdaság stabilitásának és versenyképességének biztosítása érdekében a gazdasági talpra állás biztosítsa a versenyre és az állami támogatásra vonatkozó uniós jogszabályok keretében végrehajtott összehangolt fellépést, valamint stabil pénzügyi és munkaerőpiacot igényel, megakadályozva ezzel a vállalatok közötti verseny torzulását és a tagállamok közötti egyensúlyhiány kialakulását,

J. mivel a pénzügyi válság reálgazdaságra gyakorolt hatásai kivételes gazdasági körülményeket eredményeznek, amelyek e példa nélküli globális gazdasági és foglalkoztatási helyzet megoldása érdekében időszerű, célzott, ideiglenes és arányos intézkedéseket és döntéseket követelnek, és mivel az állami beavatkozás, noha elkerülhetetlen, eltorzítja a magán- és az állami szektor rendesebb időkben meglévő, megfelelő szerepeit,

K. mivel a jelenlegi pénzügyi szabályozási keretrendszer hiányosságaival a Parlament már foglalkozott a jogalkotási javaslatokra vonatkozó álláspontjaiban és állásfoglalásaiban,

L. mivel a Közösség által a 2009. évi kilátásokra vonatkozóan nyújtott legfrissebb adatok az Európai Unió egészében a gazdasági feltételek gyors romlását jelzik, és mivel ebben a helyzetben az Európai Unióé és a tagállamoké a végső felelősség a makrogazdasági stabilitás, a fenntartható növekedés és a foglalkoztatás biztosítására,

M. mivel a pénzügyi válság azt a dilemmát tárta fel, miszerint egyrészt a gazdaságpolitikára vonatkozó szabályozási hatáskört uniós szinten kell szabályozni, másrészt pedig, hogy a gazdaság ösztönzésére irányuló tervek a tagállami hatóságok feladatát képezik,

N. mivel az egyes tagállamok által kezdeményezett rövid távú intézkedések átfogó uniós koordinációt tesznek szükségessé egyrészt a közös sokszorozó hatás biztosítására, másrészt a negatív hatások továbbgyűrűzésének, a torzított piacok és a felesleges kettős erőfeszítések elkerülésére,

O. mivel a rövid távú intézkedéseknek be kell illeszkedniük az arra irányuló hosszú távú célkitűzésekbe, hogy az Európai Unió a legversenyképesebb tudásalapú gazdasággá váljon, és támogatniuk kell azokat, nem ásva alá a jövőbeli bizalmat, valamint biztosítva a makrogazdasági stabilitást,

P. mivel el kell ismerni, hogy a tagállamok nem rendelkeznek egyforma lehetőséggel a fellendítési programokhoz való hozzájáruláshoz; mivel jelentős európai uniós kiegészítő megoldást kell kidolgozni, amely a gazdasági, környezetvédelmi, foglalkoztatási és szociálpolitikai ágazatot kölcsönösen támogató politikai intézkedéscsomagra összpontosít,

Q. mivel az euróövezeti tagság bizonyítottan hozzájárul az érintett tagállamok gazdasági stabilitásának megerősítéséhez; mivel a gazdaság visszaesésének leküzdésére irányuló felelős kormányzati beavatkozás mellett a polgárok a gazdasági recesszió idején az Európai Unió társadalmi és regionális kohézióra vonatkozó rendelkezéseitől szigorú reakciót várnak, az erős és stabil egységes valutát garantáló szabályok és elvek megőrzése mellett,

2009. március 11., szerda

R. mivel létfontosságú a bizalom helyreállítása annak érdekében, hogy lehetővé váljon a pénzügyi piacok szabályos működése, és ezáltal a pénzügyi válságnak a reálgazdaságra gyakorolt negatív hatásait csillapítani lehessen,

S. mivel az Európai Unióhoz nemrégiben csatlakozott, és az euróövezetbe nem tartozó tagállamokat rosszul érinti a valutáikkal szembeni spekuláció, a tőkekiáramlás és a nemzetközi hitelpiacok befagyasztása,

Általános rész

1. üdvözli, hogy a Bizottság egy európai gazdaság fellendülési terv elindítására irányuló kezdeményezéssel reagál a jelenlegi komoly gazdasági visszaesésre; megjegyzi, hogy a javaslat Közösségi vetülete a fellendülési terv költségvetésének 15 %-át teszi ki, amelyet sürgősen be kell vetni;

2. hangsúlyozza, hogy a fellendülési tervnek elsődlegesen az Európai Unió gazdaságának és versenyképességének ösztönzésére kell összpontosítania annak érdekében, hogy megvédje a polgárok lehetőségeit és biztonságát, valamint elkerülje a munkanélküliség növekedését; úgy véli, hogy a fellendülési tervnek a pénzügyi piacok normális működésének lehetővé tételével, a befektetések megkönnyítésével, valamint a növekedés és a munkahelyteremtés lehetőségeinek növelésével kell ellensúlyoznia a gazdasági hanyatlást, megerősítve az Unió gazdaságát és munkaerőpiacát, és javítva a növekedésre és a munkahelyteremtésre vonatkozó keretfeltételeket;

3. a Bizottságtól egyértelmű és határozott iránymutatást vár a valamennyi tagállam által alkalmazandó, fokozottabban összehangolt megközelítésre vonatkozóan e súlyos gazdasági válság kezelésére a lehető legtöbb munkahely és foglalkoztatás megőrzése érdekében;

4. kitart amellett, hogy valamennyi pénzügyi támogatásnak időszerűnek, célzottnak és ideiglenesnek kell lennie; figyelmeztet az uniós versenypolitika esetleges kiszorító hatásaira és romlására; sürgeti, hogy mihamarabb helyreállítsák a Szerződésekben meghatározott tisztességes versenypiacokat; aggodalommal állapítja meg az államadósság és a költségvetési hiány gyors növekedését; továbbá a jövőbeli generációk túlzott mértékű megterhelésének elkerülése érdekében, kéri, hogy a lehető leghamarabb térjenek vissza a rendezett államháztartáshoz, ahogyan azt a felülvizsgált stabilitási és növekedési paktum előirányozza;

5. hangsúlyozza, hogy a közösségi versenypolitika alóli ideiglenes kivételeket és az azoktól való eltéréseket vissza kell fordítani és a szabályos állapotot egyértelműen meghatározott időrendben vissza kell állítani;

6. hangsúlyozza, hogy a fellendülési tervnek egy tisztességes és méltányos nemzetközi megállapodás kidolgozásának célját kell szolgálnia, amely 2012-ben felválthatja a Kiotói Jegyzőkönyvet, valamint hogy egy ilyen megállapodásnak többek között lehetőséget kell biztosítania a szegényebb országok számára, hogy kilépjenek a szegénységből anélkül, hogy tovább fokoznák a globális felmelegedést, azáltal, hogy segítséget nyújt az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra és a megújuló energiára, valamint az energiahatékonyságra irányuló nagy léptékű beruházások finanszírozásában;

7. aggodalommal állapítja meg az államadósság és a költségvetési hiány gyors növekedését; aggódik amiatt, hogy az államadósság túlzott teherré válhat a jövő generációi számára;

8. miközben elfogadja, hogy a globálisan versenyképes környezethez való alkalmazkodás és az európai gazdaságnak a fejlődés irányába való visszafordítása rendkívül fontos célok, felhívja az Európai Uniót, hogy fokozza a szakértelembe, a képzésbe, a fenntartható munkahelyteremtésbe, a munkahelyek megőrzésébe és a tömeges munkanélküliség megelőzésébe történő befektetésre irányuló erőfeszítéseit, és közben biztosítson konstruktív adópolitikát, amelyek segíthetnek a fellendülési terv mértékének meghatározásában és részeinek kidolgozásában; reméli, hogy az Európai Tanács 2009. tavaszi ülésén sikerül majd megállapodni a foglalkoztatás és munkahelyteremtés védelmét célzó egyértelmű iránymutatásokról és konkrét intézkedésekről;

9. az eredményesség alapvető követelményeként azt ajánlja, hogy a nemzeti fellendülési tervek koordinációja tegye lehetővé minden programnak az egyes országok sajátos szükségleteihez való igazítását, ugyanakkor legyen tekintettel a közös érdekre, az éghajlatváltozással szembeni küzdelem tekintetében meghatározott közös stratégiákra és a lehető legerősebb többszöröző hatás biztosítására, elsősorban a foglalkoztatás terén;

10. új, uniós szintű horizontális kezdeményezéseket javasol, mivel a különböző nemzeti költségvetési lehetőségek és tartalékok igen eltérő eredményekhez vezethetnek az Európai Unión belül; emlékeztet azonban valamennyi tagállam tekintetében a költségvetési fegyelem gyakorlása, a befektetések és a strukturális reformok terén fennálló felelősségre;

11. figyelmeztet annak veszélyére, hogy az alkalmazott megoldásokat csupán a nemzeti politikák összessége képezze, amely konfliktusokat és költségeket eredményezhet, aláásha az egységes piacot és a gazdasági és monetáris uniót, valamint gyengítheti az Európai Unió globális partnerként játszott szerepét;

12. támogatja a Bizottságnak a felülvizsgált stabilitási és növekedési paktum iránti elkötelezettségét, és megállapítja az iránti hajlandóságát, hogy a rugalmasságot, amely a gazdasági visszaesés kezelésére irányuló anticiklikus politikák végrehajtásának a paktumban előírt egyik módja, felhasználja annak elősegítése érdekében, hogy a tagállamok megfelelően reagálhassanak a gazdasági válságra, nevezetesen annak értékelésével, hogy a rövid távú beruházási döntések összeegyeztethetőek-e a középtávú költségvetési célokkal és előmozdítják-e a fenntartható növekedést és a hosszú távú lisszaboni célkitűzéseket;

13. hangsúlyozza annak létfontosságát, hogy a tagállamok továbbra is kövessék a felülvizsgált stabilitási és növekedési paktumot, egyrészt azzal a céllal, hogy hatékonyan kezeljék a jelenlegi kivételes körülményeket, másrészt pedig hogy szilárd elkötelezettséget garantáljanak arra vonatkozóan, hogy amint a gazdaság talpra áll, a rendes költségvetési fegyelmet visszatérítik a megszokott kerékvágásba, miközben megerősítik a felülvizsgált stabilitási és növekedési paktum ciklikusság-ellenes jellegét;

A pénzpiacok: a válság leküzdésétől a piacok jövőbeli stabilitásáig

A bizalom helyreállítása a pénzügyi ágazatban

14. üdvözli a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom helyreállítsa érdekében elfogadott rövid távú intézkedéseket; emlékeztet arra, hogy ezek a rendkívüli intézkedések nem elegendőek a válság forrását képező néhány alapvető probléma kezelésére, amelyek nevezetesen a globális egyensúlyhiány, a szélsőséges kockázatvállalás, a tőkeáttétel (leveraging) és a rövid távú befektetések jutalmazása; emlékeztet arra, hogy felül kell vizsgálni a javadalmazási rendszereket, melyek a pénzügyi bizonytalanság lehetséges forrásai;

15. a tagállamok körében koordinált fellépésre szólít fel, amely számításba veszi a kötelezettségeket fedező általános és kifejezett bankgaranciákat, de amely kizárja a kockázati tőkét, a hitelpiaci bizonytalanság csökkentése, valamint az említett piacok működésének megkönnyítése érdekében;

16. kéri a tagállamokat, különösen azokat, amelyek az euroövezethez tartoznak, hogy vizsgálják meg egy, a tagállamok által közösen garantált, nagyobb léptékű európai kölcsön lehetőségét;

17. újra leszögezi, hogy a pénzügyi rendszerbe történő jelenlegi kivételes állami beavatkozás legfőbb indoka a magánszemélyek és vállalkozások – köztük a kis- és középvállalkozások – megtakarításainak, valamint a számukra történő hitelnyújtás védelme; emlékezteti a tagállamok kormányait a közpénzek mentési tervekre történő felhasználásában viselt felelősségükre és a parlamentek felé történő elszámoltathatóságukra, és határozottan javasolja, hogy e célok teljesítésének biztosítása érdekében megfelelő felügyeletet és – szükség esetén – szankciókat vezessenek be és koordináljanak uniós szinten;

18. hangsúlyozza, hogy fontos annak biztosítása, hogy a központi kamatláb-csökkentéseket a kölcsönt felvevőkre is alkalmazzák;

19. emlékeztet arra, hogy a szabályozóknak és a megfelelő tagállami hatóságoknak alaposan ellenőrizniük kell a bankok és bankárok utóbbi hónapokban végzett tevékenységét, valamint hogy ki kell deríteni, hogy elítélendő magatartás, vagy netán bűncselekmények járultak-e hozzá a bankrendszer összeomlásához, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy az állami beavatkozás és a kamatlábakra vonatkozó monetáris politikai döntések képesek visszafordítani a hitelmegszorításokat;

20. úgy véli, hogy a pénzintézeteknek nyújtott mentőcsomagokat szigorúan ellenőrizni kell az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében, beleértve a következőket: a fizetőképesség szintje, a várható haszon, a bankközi piac likviditása, a humán erőforrás alakulása és az ügyfelek – akár magánszemélyek, akár vállalkozások – bizalma;

21. úgy véli, hogy a bankszektorra irányuló mentési tervekhez feltételrendszert kell kapcsolni a pénzügyi ösztönzőket, a hitelnyújtást, a hitelezési feltételeket, az ágazat szerkezetátalakítását és a szociálpolitikai feltételek védelmét illetően;

22. úgy véli, hogy az erőteljes sokszorozó hatással rendelkező, hatékony eszközként elismert mikrohitel kidolgozását ösztönözni kell, különösen azáltal, hogy ezt követelménnyé teszik az állami támogatásból részesülő kereskedelmi bankok számára;

23. kitart amellett, hogy elsődlegesen meg kell fontolni a bankok általi hitel-meghosszabbítás rendes szintjeire való visszaállást, bármely új szabályozási környezet mérlegelése esetén, különösen az értékpapírosítási folyamat újjáélesztése érdekében, ami létfontosságú a jelzálog-finanszírozás, az autófinanszírozás és a hitelkártya-finanszírozás helyreállításához;

24. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen világos elemzést a mentőcsomagnak a pénzügyi piac versenyképességére és a bankközi piac működésére gyakorolt hatásáról; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre interdiszciplináris csoportokat – amelyek magukban foglalják a Bizottság Versenyügyi, Gazdasági és Pénzügyi, valamint Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóságainak szakértőit, a három 3. szintű felügyelőbizottságot, továbbá a Központi Bankok Európai Rendszerét – annak érdekében, hogy tudásukat és szakértelmüket egyesítsék, valamint biztosítsák, hogy kiegyensúlyozott, pártatlan, kiváló minőségű és időszerű megfontolások születnek a tagállamokban;

Hatékonyabb szabályozói és felügyeleti struktúrák

25. úgy véli, hogy – noha az Európai Központi Banknak (EKB) nincs hivatalos felügyeleti megbízatása – fokozni kell az euróövezet pénzügyi stabilitásának ellenőrzésében játszott szerepét, elsősorban az uniós bankszektor felügyelete tekintetében; ezért javasolja, hogy a Szerződés 105. cikke (6) bekezdése alapján az EKB-t be kell vonni a rendszerben fontos szerepet betöltő pénzintézetek uniós szintű, makroprudenciális felügyeletébe;

26. sajnálatát fejezi ki, amiért nincsenek olyan világos uniós eszközök és politikák, amelyek révén hathatósan és időben kezelhető lenne a pénzügyi válságnak az eurózónán belüli és kívüli tagállamokra gyakorolt egyenlőtlen hatása;

27. újólag megismétli a Bizottsághoz intézett, arra irányuló felszólítását, hogy elemezze azon bankok magatartásának hatásait, amelyek eszközeiket a nemrégiben csatlakozott tagállamokból áthelyezték, miután más tagállamok mentőterveket fogadtak el, valamint hogy gondosan vizsgálja meg a legutóbb csatlakozott tagállamok valutáival kapcsolatos spekulatív intézkedést (fedezetlen eladás); felkéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa ezen elemzések eredményeiről a Larosière vezette csoportot és a Parlament illetékes bizottságát;

28. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy sürgősen kezeljék a bankgaranciák problémáját annak biztosítása érdekében, hogy a hasonlóan kialakított rendszerek megakadályozzák a bankok fennakadását az Európai Unió területén, ily módon lehetővé téve a bankközi hitelezés újjáélesztését, amely újjáélesztés szükséges feltétele annak, hogy véget vessenek a bankválságnak, valamint lehetővé tegyék, hogy a reálgazdaság új hitelt kapjon, növelve a befektetést és a fogyasztást, és ezzel kivezető utat mutatva a gazdasági válságból;

29. határozottan sürgeti a de Larosière vezette csoportot, hogy vegye figyelembe a Parlament előző állásfoglalásaiban megfogalmazott, a pénzügyi piac felügyeletére vonatkozó ajánlásokat; sürgeti a Bizottságot, hogy járuljon hozzá a stabil és eredményes szabályozási és felügyeleti struktúra létrehozásához, amely megelőzheti vagy korlátozhatja a jövőbeli válságok káros hatásait; felszólítja a Tanácsot, hogy jóváhagyásuk előtt megfelelően vegye figyelembe azt az álláspontot, amelyet a Parlament e következtetésekre vonatkozóan esetlegesen kifejt;

30. elismerését fejezi ki a de Larosière-csoport ajánlásai miatt, és hangsúlyozza, hogy az elmúlt években a Parlament ezek közül már számosat kért; üdvözli, hogy a Bizottság élni kíván kezdeményezési és intézkedési jogkörével a pénzügyi válsággal kapcsolatos legsürgetőbb problémák kezelése érdekében, továbbá sürgeti a Bizottságot, hogy e folyamatot a lehető leghamarabb indítsa el; felhívja az Európai Tanács 2009. tavaszi ülését, hogy nyújtson jelentős politikai lendületet, és dolgozzon ki ütemtervet valamennyi jogalkotási kezdeményezés számára annak érdekében, hogy azokat a Parlamenttel együtt idejében elfogadják;

31. megismétli, hogy a nagyobb átláthatóság és a jobb kockázatkezelés, valamint a koordinált felügyelet hozhatja a legtöbb eredményt a jövőbeli válságok megelőzése terén, és hogy a szabályozási reformnak átfogónak kell lennie, és ki kell terjednie a pénzügyi piacok minden szereplőjére és ügyletére; rámutat arra, hogy a pénzügyi piacok globális jellege a reformok nemzetközi koordinálását teszi szükségessé; hangsúlyozza, hogy a szabályozásra irányuló kezdeményezéseknek a piaci átláthatóság, fenntarthatóság és stabilitás kialakítására, valamint a pénzügyi szereplők felelősségének növelésére kell irányulniuk; emlékezteti a Bizottságot, hogy köteles válaszolni a Parlament fedezeti alapokra és tőzsdén nem jegyzett részvényekre vonatkozó kéréseire;

32. úgy véli, hogy a hitelminősítő intézeteknek véget kell vetniük az információs hiányosságoknak, és fel kell tárniuk a bizonytalanságokat és az összeférhetetlenség eseteit; kitart amellett, hogy a ciklikus hatás elkerülése érdekében szükség van a számviteli politikák felülvizsgálatára és javítására;

33. javasolja annak alapos felmérését, hogy a pénzügyi ágazat teljes szabályozása, nevezetesen a szabályozási keret makroprudenciális felügyelete megnehezíti vagy ellehetetleníti-e a pénzügyi termékek területén megvalósuló gazdasági helyreállást és innovációt, illetve csökkenti-e az uniós pénzpiacok vonzerejét, harmadik országok piacai felé terelve a pénzügyi áramlásokat és vállalkozásokat; emlékeztet arra, hogy legfőbb érdeke, hogy a világ első számú pénzügyi piaca maradjon;

Reálgazdaság: a válság mint lehetőség a fenntartható fejlődés megvalósítására

A munkahelyek megőrzése és a kereslet fokozása

34. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy minden rendelkezésre álló eszközt használjanak fel az uniós vállalatok támogatása érdekében – különös tekintettel a kkv-kra –, a munkahelyteremtés ösztönzése és az uniós befektetők, munkaadók, munkavállalók és fogyasztók bizalmának megerősítése érdekében;

35. határozottan javasolja, hogy sürgősen szülessenek intézkedések elegendő hitel biztosítására, elfogadható költségek és értelmes feltételek mellett uniószerte a kkv-k, a polgárok és azon ágazatok számára, amelyeknek fenntartható jövője a válság, és elsősorban a hitelhiány következtében veszélybe került; felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a bevált gyakorlatok cseréjéről e tekintetben;

36. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi helyzetben, amikor a kkv-k súlyos pénzforgalmi problémákkal szembesülnek, és a hitelhez való hozzáférésük korlátozott, az állami hatóságoknak és a magánügyfeleknek a kkv-k felé irányuló kifizetések tekintetében egy legfeljebb 30 napos időszakot kell betartaniuk; sürgeti a Bizottságot, hogy a késedelmes fizetésekről szóló irányelv [1] felülvizsgálatakor foglalkozzon a szóban forgó kérdéssel;

37. felszólít a „Gondolkozz előbb kicsiben!" – Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag című bizottsági közleménnyel (COM(2008)0394) kapcsolatos parlamenti ajánlások teljes körű érvényesítésére és gyorsított végrehajtására mind uniós, mind pedig nemzeti szinten;

38. kéri egy jelentős európai foglalkoztatási kezdeményezés hathatós megindítását, amely egyrészről biztosítja, hogy az Európai Unióban bárhol három napon belül költségek nélkül létrehozható legyen egy vállalkozás, és hogy az első munkavállaló felvételével kapcsolatos eljárásokat egységes felületen lehessen elvégezni, másfelől pedig amely támogatja az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközöket különösen a kevésbé képzett személyek esetében, személyre szabott tanácsadás, intenzív munkavállalói képzés/átképzés, illetve a szakképesítések magasabb szintűvé tétele, gyakornoki programok, államilag támogatott foglalkoztatás, továbbá független tevékenységek és vállalkozások elindítását célzó állami támogatás útján; továbbá támogatja, hogy a Bizottság engedélyezi az Európai Szociális Alapból történő kifizetéseket a készségek fejlesztésének és a munkaerő-piaci igényekhez való igazításának támogatására;

39. határozottan javasolja, hogy az EU foglalkoztatási kezdeményezése rendelkezzen az időben történő beavatkozásról a munkahelyek tényleges megszűnésekor, nem utolsósorban annak érdekében, hogy mérséklődjön a munkaerőpiacról való kirekesztődés kockázata; úgy véli, hogy az ilyen beavatkozások során jelentős beruházás szükséges a szakképzés terén, ideértve a képzést szolgáltatók számának növelését is, figyelembe véve a képzések és a munkahelyi újraintegrációra irányuló programok jobb összehangolását, és nem csupán rövid távú intézkedések szükségesek, hanem törekedni kell a magas szintű szakképesítések biztosítására is, hogy az Európai Unión belül növekedjen az általános szakképzettségi szint, valamint hogy igazodni lehessen a jelenlegi gazdaság változó igényeihez;

[1] A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló 2000. június 29-i 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 200., 2000.8.8., 35. o.).

40. kedvezően fogadja a Bizottság javaslatait, és felszólítja a tagállamokat az Európai Szociális Alapról, az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról és a Regionális Fejlesztési Alapról szóló rendeletek átdolgozására, ideértve az eljárások egyszerűsítését és a támogatható költségek körének kibővítését a foglalkoztatási és a társadalmi integrációval kapcsolatos célok még hatékonyabb támogatása céljából, a gazdaság kulcsfontosságú területein való munkahelyteremtés további támogatása, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen támogatás biztosításakor a társadalmi és a területi kohézió maradjon prioritás, hogy elkerülhető legyen az Unión belül az aszimmetrikus fejlődés; szeretné, ha a foglalkoztatásra irányuló támogatások kiosztását felgyorsítanák, és ha az uniós támogatási programokat a társadalom legkiszolgáltatottabb csoportjai megsegítésére fordítanák, ideértve a tisztes megélhetési feltételeket és a magas színvonalú általános érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférést garantáló programokat;

41. felhívja a tagállamokat, hogy fektessenek be a szociális gazdaságba, mivel az jelentős lehetőségeket rejt a minőségi munkahelyteremtésre és a társadalmi és területi kohézió megerősítésére, és ezzel hozzájárulhat a növekedéshez;

42. hangsúlyozza a rugalmas biztonság közös elvei megvalósításának fontosságát, mindenkinek garantálva a megfelelő szociális védelmet, különösen egy olyan megfelelő védelmet biztosító szociális védelmi rendszert, amely tiszteletben tartja a nemzeti hagyományokat;

43. felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve továbbra is rendszeresen kövessék az uniós munkaerőpiac helyzetét és a válságnak arra gyakorolt hatását, továbbá hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket az Európai Unió gazdaságának a fenntartható növekedés útjára állítása érdekében;

44. hangsúlyozza a megfelelő életszínvonal biztosításának szükségességét az Unió összes állampolgára számára, és felszólít a megfelelő rendkívüli intézkedések megtételére; kéri, hogy a recesszióval való megbirkózás érdekében a szociális politikák kerüljenek kiigazításra, az aktív munkaerő-piaci és társadalmi beilleszkedési politikák támogatásával, különös figyelmet fordítva a társadalom legkiszolgáltatottabb tagjaira;

45. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen értékelje, milyen veszélyt jelent a recesszió az ipari ágazatokra nézve Európa-szerte, hogy szükség esetén uniós szintű beavatkozásra kerülhessen sor; hangsúlyozza azonban. hogy az uniós ipar számos problémáját nem kizárólag a pénzügyi válság okozza; ennélfogva úgy véli, hogy az állami támogatási intézkedéseket körültekintően úgy kell irányítani, hogy azok ne lépjenek túl a pénzügyi válság hatásainak ellensúlyozásán, és azokat a szerkezetátalakításra, az innovációba történő befektetésre és a fenntarthatóságra vonatkozó legszigorúbb feltételeknek kell kísérniük;

46. óv az uniós versenyszabályok indokolatlan lazításától, mivel az gyengítheti a belső piacot; aggódik amiatt, hogy a gazdasági visszaesésre adott nemzeti válaszok protekcionizmushoz és a verseny torzulásához vezethetnek, ami hosszú távon súlyosan aláásná az Unió polgárainak gazdasági jólétét;

47. felszólít a nemzeti fellendülési tervekben szereplő intézkedések értékelésére, a vásárlóerőre gyakorolt közvetlen hatásuk tekintetében;

48. felszólítja a Tanácsot, hogy hagyja jóvá azt a javaslatot, miszerint minden tagállam maga dönthet arról, hogy csökkentett HÉA-kulcsot alkalmaz *az* energiahatékony áruk és szolgáltatások, valamint a munkaerő-igényes és helyben nyújtott szolgáltatások tekintetében, figyelembe véve a foglalkoztatásra és a keresletnövelésre gyakorolt esetleges hatásukat is;

49. hangsúlyozza a transzeurópai közlekedési hálózattal kapcsolatos program (TEN-T) hozzáadott értékét a lisszaboni stratégia teljesülése, az Unió éghajlat-változási céljai és a nagyobb társadalmi, gazdasági és területi kohézió tekintetében, miközben időszerű támogatást nyújt az EU-ban az összkereslet fenntartásához; hangsúlyozza a 30 kiemelt TEN-T-projekt – különösen a határokon átnyúló folyosók – jelentőségét a gazdaság újbóli beindítása, valamint egy jobb és még inkább környezetbarát komodalitás iránti egyre növekvő igény lehetővé tétele szempontjából; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki új módszereket a közlekedési infrastruktúrák finanszírozására, valamint lényegesen növeljék a TEN-T-projektekre szánt költségvetést a jövőbeli uniós pénzügyi keretekben és a fellendülési tervben;

50. kéri a tagállamokat, hogy a vásárlóerő növelése és a kiskereskedelmi termékek iránti kereslet ösztönzése érdekében vegyék fontolóra az alacsonyabb jövedelmek esetén a munkával kapcsolatos adók csökkentésének lehetőségét;

Nagyobb kohézió és kisebb gazdasági különbségek

51. hangsúlyozza a területi kohézióra vonatkozó célok jelentőségét a javasolt ösztönzőcsomagban, hiszen a válság nyilvánvalóan egyenlőtlenül érinti Európa különböző területeit;

52. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, különösen a jelenlegi válság fényében, a horizontális politikák hatását a regionális teljesítmények eltérésére az eurózónában, ahogyan azt a 10 éves GMU-ról szóló közleményében is hangsúlyozta;

53. megfelelő mechanizmusok kidolgozását kéri annak biztosítására, hogy a legkevésbé dinamikus régiók gyorsított felzárkóztatása olyan stratégiai célkitűzések mentén történjen, mint a gazdaság környezetbarátabbá tétele és a lisszaboni menetrendben való megfelelő részvétel, nevezetesen az innováció, a kkv-k és a mikroszintű kezdeményezések támogatásával;

54. üdvözli a Bizottság azon javaslatait, amelyek egyszerűsítik és gyorsítják a rendelkezésre álló kohéziós eszközök igénybevételét és felgyorsítják a projektek végrehajtását, például a támogatások kifizetésének előrehozása, a közösségi támogatások arányának ideiglenes növelése, valamint a műszaki támogatás fokozása és a kifizetési eljárások felgyorsítása révén;

Intelligens és fenntartható szerkezeti reformok és beruházások

55. kéri, hogy mind uniós mind nemzeti szinten finomítsák a gazdaság talpra állítását szolgáló azon eszközöket és politikákat, amelyek képesek fokozni a keresletet és a bizalmat Európai Unió-szerte, összhangban a lisszaboni stratégia alábbi közös prioritásaival: az oktatásba, az infrastruktúrába és a kutatásfejlesztésbe történő beruházás, a készségfejlesztés és az élethosszig tartó tanulás, az energiahatékonyság és a környezetbarát technológiák, a szélessávú hálózatok, a városi közlekedés, a kreatív ipar és szolgáltatások, az egészségügyi szolgáltatások és a gyermekeket és időseket ellátó szolgáltatások;

56. üdvözli a Bizottság azon javaslatát, hogy 2010-ről 2009-re hozzák előre a közlekedési infrastruktúrába való befektetésre szánt 500 millió eurót; hangsúlyozza mindazonáltal, hogy Bizottságnak és a tagállamoknak fel kell venniük a városi közlekedési és az elsőbbséget élvező TEN-T-projekteket a fellendülési terv értelmében mozgósítandó további 5 millió eurós alap tekintetében támogatható projektek közé; úgy véli, hogy különösen a végrehajtásnak már egy előrehaladott szakaszában lévő TEN-T projekteknek kell nagyobb mértékben részesülniük az előirányzatokból;

57. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi igen nehéz körülmények között az uniós pénzeszközökhöz való hozzáférésre azoknak a tagállamoknak van szükségük, amelyek nemrégiben csatlakoztak az Európai Unióhoz és amelyek nem tagjai az euróövezetnek; ezek a pénzeszközök költségvetési ösztönzőt képeznek az olyan országok számára szükséges, amelyek nem rendelkeznek az euróövezetbeli tagállamok mozgásterével, vagy mert a költségvetési és folyó fizetési mérleg jelentős hiányával szembesülnek;

58. hangsúlyozza, hogy a válság rendkívül kedvezőtlen gazdasági és társadalmi hatást gyakorolt számos tagállamra, és komoly a kockázata annak, hogy a növekedés és a stabilitás meggyengül, a szegénység pedig fokozódik; úgy véli továbbá, hogy az eurót és az euró-övezetet is érintő továbbgyűrűző hatásokra lehet számítani; felhív ezért egy közösségi szintű és összehangolt megközelítés kialakítására a Közösség szolidaritása és a kollektív felelősség megvalósítása érdekében e téren; kéri a Bizottságot, hogy tekintse át és vonja szorosabbra az érintett tagállamok stabilizálását célzó valamennyi eszközt, ideértve az átváltási árfolyamok stabilizálását is, lehetővé téve gyors és hatékony biztonsági előírások és válaszlépés-csomagok végrehajtását;

59. felszólítja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra az energiabiztonság javítására irányuló lehetséges intézkedéseket az Európai Unió egy olyan belső gáztovábbítási hálózatának gyorsított kidolgozása révén, amely biztosítaná az ellátás biztonságát;

2009. március 11., szerda

60. úgy véli, hogy egy „alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság" megteremtésére irányuló, erőteljes állami befektetési politika rendkívül fontos a gazdasági hanyatlással való szembenézéshez;

61. felszólítja ezért a tagállamokat, hogy adórendszerükben végezzenek reformokat annak biztosítása érdekében, hogy bizonyos ágazatok, amelyek igen jelentős hatást gyakorolnak a környezetre, mint a mezőgazdaság, a közlekedés és az energiaipar fenntarthatóan teljesítsenek;

62. határozottan támogatja a közlekedés és az épületek energiahatékonyságát és a munkahelyteremtést ötvöző városi politikák indítását;

63. kiemeli, hogy koordinált és eddig példa nélküli erőfeszítésekre van szükség, hogy jelentős nagyságrendű befektetésekre kerüljön sor az energia, környezetvédelem és infrastruktúra területén a fenntartható fejlődés támogatása, a minőségi munkahelyek létrehozásához való hozzájárulás és a szociális kohézió biztosítása érdekében; ezért úgy véli, hogy a lakosság a tőle elvárt erőfeszítéseket jobban elfogadja, ha azokat egyrészt igazságosnak érzi, másrészt pedig ha a szakmai beilleszkedés és szociális integráció garanciájának értékeli;

64. kéri, hogy szülessenek uniós kezdeményezések az oktatás és képzés területén, valamint a kockázati tőkéhez, hitelhez és mikrohitelhez jutás területén a növekedés és a konvergencia fokozása érdekében Európai Unió-szerte;

65. hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell a magántársaságok által társfinanszírozott befektetési projektekkel kapcsolatos bürokratikus terhet; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek felgyorsítják és megkönnyítik a befektetéseket;

66. hangsúlyozza, hogy a gazdasági válságból eredő égető problémák kezelésekor nem szabad szem elől tévesztenünk a hosszú távú stratégiát, és lehetővé kell tenni néhány régóta esedékes cél elérését, nevezetesen a következőket:

— a szolgáltatásnyújtás szabadsága előtti akadályok felszámolásának megerősítése, amint azt a szolgáltatási irányelv előírja ([1]), amelynek végrehajtása a szolgáltatási ágazatban rejlő hatalmas munkahely-teremtő potenciál miatt késett;

— a postai szolgáltatásokról szóló irányelv végrehajtásának felgyorsítása ([2]),

— az energetikai belső piac kialakításának befejezése,

— a K+F-be történő befektetések haladéktalan növelése, mivel a GDP 3 %-ára vonatkozó – felettébb szerény – lisszaboni cél eleddig nem sikerült elérni, főként azért, mert a magánszektor nem teljesítette saját 2 %-os részét, és mivel jóllehet kinyilvánított cél a világ legdinamikusabb tudásalapú gazdaságává válni, egyre tágul a K+F-be irányuló befektetéssel kapcsolatos szakadék a többi régió tekintetében; a K+F-be való jelentős befektetésnek és az innovációnak az ipar számára nyújtott bármely támogatás előfeltételének kell lennie,

— az EU szabadalmi rendszerének sürgős véglegesítése;

— a munkavállalók szabad mozgása előtt álló, még meglévő akadályok felszámolása;

— a TEN-T elsőbbséget élvező hálózatok befejezése;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 2006/123/EK irányelve a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/6/EK irányelve (2008. február 20.) a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról (HL L 52., 2008.2.27., 3. o.)

2009. március 11., szerda

Európai gazdasági eszközök: az Európai Unió egységes fellépése

Gazdasági koordináció

67. kéri, hogy növeljék a koherenciát a jelenlegi, tagállami szintű fellendülési tervek, a lisszaboni célkitűzések és prioritások, az integrált iránymutatások és nemzeti reformprogramok, valamint a felülvizsgált stabilitási és növekedési paktum rugalmassági eszközeinek felhasználása között;

68. megjegyzi, hogy a jelenlegi válsághelyzetben a legfőbb gondot az okozza, hogy az európai politikai eszközök még nem elég fejlettek az előttünk álló kihívásoknak való sikeres megfeleléshez; kéri ezért, hogy a 2010-es tavaszi Európai Tanácsig vizsgálják felül és korszerűsítsék a legfőbb politikai eszközöket,

69. e növekedési előrejelzések tükrében iránymutatást kér a Bizottságtól a nemzeti reformprogramokra vonatkozóan;

70. kéri, hogy dolgozzanak ki megfelelő, részletes követelményeket és normákat a fellendülési tervek hatékonyságának Bizottság általi szoros nyomon követéséhez és rendszeres újraértékeléséhez – különösen a bejelentett befektetések megvalósulása tekintetében –, arra való tekintettel, hogy a válság teljes kiterjedése egyelőre nem állapítható meg, ahogy a szükségessé váló intézkedések sem körvonalazhatók;

71. felszólít minden érintett felet – a Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és a szociális partnereket uniós és nemzeti szinten egyaránt – hogy az alábbi javaslatok alapján működjenek együtt az Európai Tanács 2009. márciusi ülésén:

— a stabilitás- és növekedésorientált makrogazdasági politikák kölcsönös megerősítése a stabilitási politika és a beruházások közös és kölcsönösen egymást támogató üggyé tétele révén;

— egy olyan, a problémák, prioritások, valamint a szükséges és megfelelő jogorvoslati intézkedések közös megértésén alapuló, kötelező keret kidolgozása, amelyen belül a tagállamok konzultálhatnak egymással és a Bizottsággal jelentősebb gazdaságpolitikai döntéseik meghozatala előtt;

— nagyratörő, de a körülményekhez igazított nemzeti fellendülési tervek elfogadása, felfrissített stabilitási és konvergencia-programok, valamint a nemzeti költségvetések felülvizsgálata a legfrissebb gazdasági előrejelzésekre való reagálás érdekében, a tervek sürgős végrehajtása iránti elkötelezettség jegyében;

— a közös prioritásokon és célokon alapuló, rövid és hosszú távú intézkedések koherens uniós stratégiájának kialakítása;

— az euróövezet gazdasági irányításának megerősítése a 10 éves GMU-ról szóló 2008. november 18-i parlamenti közlemény kapcsán kiadott állásfoglalásában megfogalmazott ajánlásokkal összhangban;

72. felszólít arra, hogy a Parlament, a Tanács, a Bizottság és az Európai Beruházási Bank sürgősen vizsgálja meg azokat az előnyöket, amelyek az európai szuverén adósságalap megvalósíthatóságából eredhetnének, amelynek adósságszolgálati költsége alacsonyabb lenne a nemzeti adósságok egyenértékű aggregátumánál, és amely jellegét tekintve ideiglenes lenne és egy időszak után átkerülne a nemzeti adósságállományba;

2009. március 11., szerda

Európai Beruházási Bank

73. úgy véli, hogy rendkívül fontos bevonni az Európai Beruházási Bankot (EBB), és hogy a fellendülési tervben említett kölcsönök jelentős hányadának ügyében a bank illetékes; örömmel fogadja, hogy a tagállamok egyetértettek az EBB tőkéjének megemelését illetően; emlékeztet, hogy az EBB bizonyos beavatkozásai ugyancsak támogatásra szorulnak az EU költségvetéséből, de erről jelenleg nem rendelkezik a fellendülési terv; úgy véli, hogy ez megvalósítható a támogatások és kölcsönök elegyítésével, vagy olyan közös kockázatmegosztó eszközök formájában, mint a kockázat-megosztási pénzügyi mechanizmus (RSFF) és a TEN-T projektek hitelgarancia-eszköze (LGTT); ez utóbbi esetében az EBB-t fel lehetne kérni, hogy járuljon hozzá saját tartalékaiból, ami megsokszorozná az élénkítő hatást; hangsúlyozza az EBB szerepét a kkv-k és a kereskedelmi bankok – többek között a már meglévő, az állami és a magánszektor közötti partnerségi struktúrák – refinanszírozásában; e tekintetben emlékeztet, hogy ki kell dolgozni a környezetbarát finanszírozási kritériumokat;

EU-költségvetés

74. emlékeztet, hogy az európai gazdasági fellendülési terv, és az abból következően 2009. január 28-án a Bizottság által javasolt intézkedések 30 000 000 000 euróra becsült közösségi hozzájárulást tartalmaznak, az alábbi ágazati megoszlásban: 5 000 000 000 euró az energiahálózatok összekapcsolására és nagysebességű internetre a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret felülvizsgálatával és a KAP felülvizsgálatához kapcsolódó intézkedésekre; előrehozott kifizetések a strukturális és kohéziós alapokból; számos kezdeményezés a kutatás és az innováció terén, például a környezetbarát járművekre, a jövő üzemeire, vagy energiatakarékos épületekre irányuló európai kezdeményezés; a transzeurópai közlekedési hálózatok leginkább előrehaladott projektjei támogatásának növelése, továbbá a kkv-kat és a közösségi innovációs programot támogató kezdeményezések és az EBB által már kihelyezett vagy újonnan nyújtandó hitelek támogatása;

75. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi válságot nem lehet a környezetbarát befektetésekkel kapcsolatos kiadások olyannyira szükséges irányváltása késleltetésének ürügyéül felhasználni, hanem inkább további ösztönzőként kell alkalmazni arra, hogy előrelendítsék ezt az irányváltást, továbbá ezzel összefüggésben újólag megismétli a 2009-re tervezett költségvetési felülvizsgálat fontosságát, amely nem korlátozódhat annak elméleti elképzelésére, hogy milyen legyen a költségvetés 2013 után, de a többéves programok félidős felülvizsgálatának idején programváltásra irányuló merész javaslatokat is kell tartalmaznia, azzal a céllal, hogy a fenntartható fejlődést előmozdítva és az éghajlatváltozás okozta kihívásokat figyelembe véve reagáljanak a jelenlegi válságra;

76. hangsúlyozza, hogy a fellendülést célzó tervben javasolt bizonyos elemek megfogalmazása túl általános; kéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul juttassa el a költségvetési hatóság két ágának a döntéshozatalhoz nélkülözhetetlen valamennyi pontosítást; hangsúlyozza továbbá, hogy a gazdaságélénkítési tervben szereplő elemek között van több olyan, amely a jelenlegi többéves programok módosítását teszi szükségessé; emlékeztet ennek kapcsán, hogy e módosításokat az Európai Parlament hatásköreinek maradéktalan tiszteletben tartásával kell végrehajtani;

77. hangsúlyozza, hogy ennél fogva a fellendülést célzó terv konkrét megvalósítása abban a formában, ahogyan azt a Bizottság javasolta, időbe telhet, és nyomatékosan kéri az érintett intézmények mindegyikét, hogy a lehető legrövidebb időn belül fogadják el a szükséges határozatokat, tekintettel az Európai Unió igen nehéz gazdasági helyzetére;

78. hangsúlyozza, hogy a Bizottság által javasolt közösségi intézkedések túlnyomó többsége a már programozott juttatások költségvetési újraelosztásán alapul, és nem új költségvetési források mozgósításán; kéri, hogy a Bizottság vonja le a szükséges következtetéseket a 2009 januárjában általa közzétett erősen borúlátó gazdasági előrejelzésekből, és az új előrejelzések fényében értékelje újra költségvetési javaslatait;

79. üdvözli a gazdasági fellendülési tervet és az ehhez kapcsolódó kezdeményezéseket, és emlékeztet, hogy a 2009-es költségvetésben nem szereplő új kiadásokat a költségvetési hatóság két ága közötti tárgyalásokon meghatározott 2007–2013-as többéves pénzügyi keret veszélyeztetése nélkül, új pénzügyi forrásokból kell finanszírozni; emlékeztet ezért a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás rendelkezései, és különösen annak 21–23. pontjai által kínált lehetőségekre;

80. hangsúlyozza, hogy a gazdasági fellendülési terv többszintű, összehangolt fellépésre tesz javaslatot az európai gazdaság megerősítése érdekében; hangsúlyozza, hogy a Parlament kész tárgyalásokat folytatni a Tanáccsal a 2007–2013-as TPK Bizottság által javasolt 5 milliárd eurós módosításáról, valamint a költségvetési vonzatú eszközök további esetleges módosításáról; úgy véli, hogy a tárgyalásoknak a költségvetési felülvizsgálat keretében támogatott projektek kiterjesztésére kell összpontosítaniuk, összhangban a tagállamok prioritásaival;

81. elismeri az Európai Beruházási Bank (EBB) és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) döntő szerepét a beruházások finanszírozásához nyújtott hozzájárulás és a vállalkozások és különösen a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférésének fokozása terén; hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetésből az EBB műveleteire adott hozzájárulásokban megvan az a potenciál, hogy jelentős élénkítő hatást teremtsenek a befektetések tekintetében, és meg szeretné vizsgálni, hogy az uniós költségvetés hogyan járulhatna még inkább hozzá az ilyen hatások kiváltásához, továbbá hogy azt mindenképpen egy, a Bizottság, a Tanács, az Európai Parlament és az EBB között a befektetési prioritásokra vonatkozóan kötött egyetértési megállapodás kell kísérje, amely biztosítja, hogy azok valóban fenntartható projektekre irányulnak; aggodalmát fejezi ki a Tanácsban és a Bizottságon belül egyre erősödő tendencia miatt, amely szerint számos további feladatot ruháznának az Európai Beruházási Bankra és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankra, anélkül, hogy előzőleg megteremtenék az ahhoz szükséges gazdasági és pénzügyi garanciákat, hogy azok képesek legyenek sikerrel ellátni e feladatokat; megjegyzi, hogy a Bizottság javasolja az EBB által a 2007–2013-as többéves pénzügyi keretben létrehozott pénzügyi eszközök növelését; kéri, hogy a Bizottság készítsen egy első mérleget az e téren már végrehajtott tevékenységekről, és javasoljon megoldásokat az olyan programok végrehajtásához kapcsolódó költségvetési és szabályozási nehézségekről, mint a JASMINE, a JASPERS és a JEREMIE;

82. kéri a Bizottságtól, hogy pontosítsa szándékait a jövendőbeli fellépéseit illetően, különös tekintettel az uniós költségvetés esetleges hozzájárulására ezen eszközök erősítéséhez; kéri, hogy a Bizottság jelölje meg a költségvetési hatóság két ágazata számára, hogy az EBB számára az új kezdeményezésekhez biztosított új eszközök mennyiben teszik szükségessé az uniós költségvetés beavatkozását; megállapítja, hogy az Európai Beruházási Bankra és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankra ruházott egyre több feladat fontos kérdéseket vet fel a finanszírozott projektek demokratikus ellenőrzését illetően, amikor az uniós költségvetésből származó pénz a tét;

83. sajnálja, hogy a transzeurópai energiahálózatba és a szélessávú infrastruktúra-projektekbe való beruházásra irányuló bizottsági javaslat továbbra is hiábavaló volt, mivel a Tanácson belül nem született erről megállapodás, az Európai Tanács 2008 decemberében kifejezett akarata ellenére sem; úgy véli, hogy az uniós költségvetést arra kell használni, hogy az intézményközi megállapodásban előírt megfelelő eszközökkel hozzájáruljanak a gazdasági válsággal való szembenézéshez, és felkéri a Tanácsot, hogy minél hamarabb kezdjen tárgyalásokat a Parlamenttel; úgy véli, hogy csak azokat a tartalékokat szabad felhasználni, amelyek valóban, és nem a következő költségvetési évek becsült szükségletei alapján rendelkezésre állnak; emlékeztet, hogy az átcsoportosítások veszélyeztethetik a jelenlegi politikákat; úgy véli, hogy a félidős felülvizsgálat az utolsó, egyben megkésett lehetőség a gazdasági válságra való reagálásra; rámutat, hogy – jóváhagyása esetén – a fellendülési terv jelentős hatással jár majd a 2009-es költségvetésre; emlékezteti a Bizottságot, hogy javaslata csak indikatív, és függ a jogalkotó jóváhagyásától; a gyors végrehajtás érdekében további részleteket kér valamennyi projekt állásáról, és kéri, hogy értékeljék rövid távú hatásukat a foglalkoztatásra és a növekedésre az EU gazdaságában, továbbá konkrét számadatokat kér a végrehajtáshoz kapcsolódóan, elsősorban a pénzügyi programozás tekintetében; rámutat, hogy az energiaprojektekkel kapcsolatos uniós kiadásoknak – amelyek a jelenlegi uniós pénzügyi keretben korlátozottak – olyan projektekre, különösen az energia-megtakarítási és energiahatékonysági projektekre, valamint a megújuló energiahálózatokba történő befektetésekre kell összpontosulniuk, amelyek gyorsan elindíthatók, és amelyek segítenek elérni az éghajlatváltozási politikákkal kapcsolatos 2020-as uniós célkitűzéseket;

84. emlékeztet a 2008. november 21-i egyeztető ülésen elfogadott közös nyilatkozatra a kohéziós politika végrehajtásáról, amely hangsúlyozza a strukturális és kohéziós alapok gyorsított végrehajtásának gazdasági előnyeit, továbbá az új – különösen a gazdasági válsággal kapcsolatos – kezdeményezések finanszírozását támogató kifizetési előirányzatokra vonatkozóan; megjegyzi, hogy az ESZA, az ERFA és a kohéziós alap pénzügyi irányítására vonatkozó bizottsági javaslat alapján a 2009-re előirányzott kiegészítő előlegek javasolt kifizetési összege 6 300 000 000 euró, és hogy az alapok pénzügyi irányítását érintően javasolt egyéb módosítások felgyorsíthatják az időközi kifizetések ütemét;

85. kéri a Bizottságot, hogy folyamatosan tájékoztassa a költségvetési hatóságot és tisztázza, hogy az alapok pénzügyi gazdálkodása keretében megvalósuló előrehozott kifizetések összhangban lesznek-e a költségvetési hatóság által 2009-re előrejelzett kifizetések ütemezésével, konkrétan pedig azt, hogy a kifizetések Parlament és Tanács által jóváhagyott szintje elegendő lesz-e a jelenlegi és jövőbeli kezdeményezések finanszírozásához;

86. emlékeztet, hogy a kifizetések szintjének módosítására vonatkozó jövőbeli bizottsági javaslatokat bele kell foglalni egy költségvetési módosításba, amelyet a költségvetési hatóság mindkét ágának el kell fogadnia;

87. hangsúlyozza a transzeurópai közlekedési hálózattal kapcsolatos program (TEN-T) hozzáadott értékét a lisszaboni stratégia teljesülése, az Unió éghajlatváltozási céljai és a nagyobb társadalmi, gazdasági és területi kohézió tekintetében, miközben időszerű támogatást nyújt Európában az összkereslet fenntartásához; üdvözli ezért a Bizottság azon javaslatát, hogy 2010-ről 2009-re hozzák előre a közlekedési infrastruktúrába való befektetésre szánt 500 000 000 eurót;

88. kéri a Bizottságot, hogy az uniós költségvetési finanszírozásért folyamodó egyedi projektek listájának ismertetésekor a 2008. decemberi Európai Tanács által kérteknek megfelelően vegye figyelembe, hogy hosszú távon növelni kell az EU gazdaságának versenyképességét, olyan infrastruktúrális projektek támogatásával, amelyekkel kapcsolatban már határoztak, és amelyeket már megterveztek;

89. rugalmas megközelítést javasol az európai költségvetési kiadások szerkezetével és a lekötetlen előirányzatok, illetve a valamely kohéziós keretrendszerben kitűzött célkitűzéseket szolgáló, a költségvetésben nem évente szereplő előirányzatok felosztásával kapcsolatban; ismételten kéri, hogy sürgősen erősítsék meg az európai költségvetést, méretét és a kiadások szerkezetét pedig értékeljék újra;

Az Európai Unió és a globális vezetés

90. határozottan ösztönzi az Európai Uniót, hogy játsszon vezető szerepet a nemzetközi fórumokon, különösen a pénzügyi stabilitási fórumon (FSF) és a Nemzetközi Valutaalapon (IMF) belül, illetve a G20 elkövetkező találkozóin; különösen fontosnak tartja az árfolyamok és a pénzügyi piacok többoldalú felügyeletének megerősítését; emlékeztet, hogy a szabad tőkeáramlás idején a konvergencia jelenti a valóban egyenlő feltételek, illetve az átfogó szabályozó és felügyeleti keret lényegét;

91. emlékeztet a 2009. április 2-án, Londonban tartandó, következő G20-csúcs jelentőségére, ahol a várakozások szerint a nyilatkozatokat határozatokká alakítják; emlékeztet arra, hogy a folyamat eredményközpontúvá tétele érdekében egyértelmű intézkedési ütemtervről kell megállapodni; kitart amellett, hogy nemcsak a pénzügyi megfontolásokkal kapcsolatban kell megállapodni, hanem a tagállamok állam- és kormányfőinek arról is el kell gondolkodniuk, hogy miként igazítható ki a globális egyensúlyhiány, és meg kell állapodniuk a különféle, nemrégiben elfogadott fellendülési tervek koordinálásáról, a munkanélküliség kérdésére figyelemmel; egyetért azzal, hogy a jövőbeli pénzügyi struktúrával kapcsolatos uniós álláspont kidolgozásához **a** de Larosière-csoport ajánlásait vegyék alapul; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kérjék ki a Parlament véleményét, mielőtt megállapodnának a csúcstalálkozón képviselt tárgyalási álláspontról;

92. kifejezetten támogatja a G20-ak európai tagjainak azon határozatát, hogy határozottan fellépnek az adóparadicsomok és együttműködésre nem kész joghatóságok ellen azáltal, hogy a szankció eszközeiről a lehető leghamarabb megállapodást kötnek, amelynek megerősítésére a londoni csúcstalálkozón kerülhet sor; javasolja, hogy az EU saját szintjén megfelelő jogi keretet fogadjon el az e joghatóságokkal való üzleti kapcsolatok korlátozására; hangsúlyozza, hogy e kérdés rendezéséhez alapvetően fontos az egymáshoz konvergáló megközelítések globális alkalmazása;

93. határozottan javasolja, hogy megfelelően mérjék fel a nemzetközi tranzakciók Unió-szerte a reálgazdaságra gyakorolt hatását, különösen a kereskedelem, az éghajlatváltozás és a pénzügyek tekintetében; támogatja a legfontosabb valutablokkokkal való fokozott nemzetközi párbeszédet annak érdekében, hogy megakadályozzák, hogy az árfolyam-manipulációk és a volatilitás hatást gyakoroljon a reálgazdaságra;

94. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy intenzívebben konzultáljanak egymással, és segítsék elő az Európai Unió kereskedelmi partnereivel, különösen az USA újonnan kinevezett kormányával meglévő együttműködést;

95. úgy véli, hogy a jelenlegi válságnak nem szabad gátolnia az Európai Unió szerepét a nemzetközi fejlődés előmozdítása és a szegénység elleni küzdelem tekintetében; figyelmeztet, hogy el kell kerülni a protekcionista politikákhoz való visszatérést; hangsúlyozza, hogy a válságból való kilábalásra világszerte tett erőfeszítéseket nagymértékben előmozdítaná a kereskedelmi tárgyalások dohai fordulójának mielőbbi lezárása;

*

* *

96. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Beruházási Banknak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és az eurócsoport elnökének.

Kohéziós politika: reálgazdasági berházások

P6_TA(2009)0124

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása: Kohéziós politika: reálgazdasági beruházások (2009/2009(INI))

(2010/C 87 E/19)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság „Az európai gazdasági fellendülés terve” című, 2008. november 26-i közleményére (COM(2008)0800),

— tekintettel a Bizottság „Kohéziós politika: reálgazdasági beruházások” című 2008. december 16-i közleményére (COM(2008)0876),

— tekintettel a „Régiók 2020-ban: – az EU régiói előtt álló jövőbeli kihívások értékelése” című 2008. november 14-i bizottsági munkadokumentumra (SEC(2008)2868),

— tekintettel a 2008. december 11–12-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire,

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról, az Európai Szociális Alapról és a Kohéziós Alapról szóló 1083/2006/EK rendeletnek a pénzügyi irányítással kapcsolatos egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2008)0803),

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Szociális Alapra vonatkozó 1081/2006/EK rendeletnek az ESZA-ból támogatható költségtípusok körének kiterjesztése céljából történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatára (COM(2008)0813),

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletnek az energiahatékonyságba és a megújuló energiaforrásokba való lakásberuházások támogathatósága tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2008)0838),

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

— tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0075/2009),

2009. március 11., szerda

A. mivel az európai gazdaság a globális pénzügyi válság következményeitől, valamint az elmúlt 60 év legszélesebb körű és legsúlyosabb visszaesésétől szenved,

B. mivel az EU kohéziós politikája jelentős mértékben hozzájárul az európai gazdasági fellendülés tervéhez és a Közösség reálgazdasági beruházásainak legjelentősebb forrása, amely célzott támogatást biztosít az elsődleges szükségletek kezeléséhez és a növekedési potenciállal rendelkező területeknek az állami és magánszektorban egyaránt,

C. mivel az EU kohéziós politikája 2007–2013-as időszakra szóló teljes előirányzatának több mint 65 %-a az Unió megújított lisszaboni növekedési és foglalkoztatási stratégiájának négy prioritási területén – személyek, vállalkozások, infrastruktúra és energia, kutatás és innováció – való beruházásra „elkülönített" jelentős eszköz, továbbá mivel az ilyesfajta befektetések alapvető fontosságúak ahhoz, hogy a jelenlegi pénzügyi válságra hatékony válaszokat lehessen adni,

D. mivel a jelenlegi recesszió felhasználható a „zöld" beruházások ösztönzésére és a „zöld" munkahelyek létrehozására,

E. mivel a gazdasági lassulás mérséklésének sikere a tagállamoknak és a régióknak a programjaik céljainak gyors végrehajtására irányuló hajlandóságától függ,

1. nagy örömmel üdvözli a tagállamoknak és a Bizottságnak a gazdasági válság kezelésére irányuló összehangolt fellépését felvázoló európai gazdasági helyreállítási terv elfogadását; úgy véli, hogy a terv a szolidaritás és a társadalmi igazságosság elvén alapul, és nem lehet ellentétes a lisszaboni stratégiával, valamint hogy a benne javasolt intézkedések hozzájárulnak majd a mélyebbre ható és hosszabb távú szerkezeti reformokhoz;

2. úgy ítéli meg, hogy az Európai Unió kohéziós politikája, amely a gazdasági növekedést és a társadalmi fejlődést biztosítani, valamint a gazdaságot rövid, közép- és hosszú távon ösztönözni kívánó politika, jelentősen hozzá tud járulni a jelen pénzügyi válság leküzdéséhez, valamint a tagállamok és régiók talpra állásához, beleértve az állandóan hátrányos helyzetűeket is;

3. hangsúlyozza, hogy a strukturális alapok, melyek célja a régiók gazdasági és társadalmi szerkezetátalakításának segítése és ezáltal a terv a gazdaság élénkítését célzó négy kiemelt területéhez kapcsolódó intézkedések végrehajtása, hatékony eszköznek bizonyultak, továbbá ahelyett, hogy új gazdasági eszközök kidolgozását sürgetné, támogatja a strukturális alapok használatát; megjegyzi, hogy ezek a rendelkezések kiegészítik a nemzeti szinten meghozott intézkedéseket; úgy véli, hogy a nemzeti költségvetésekre nehezedő jelentős nyomás miatt fel kell gyorsítani az EU kohéziós politikai forrásait és beavatkozásait, hogy ezzel kellő időben lendületet adjanak a gazdaságnak, és támogatást nyújtsanak különösen a válság által érintett embereknek;

4. támogatja a Bizottság jogalkotási javaslatait, amelyek a 2007 és 2013 közötti időszakra szóló strukturális alapokra vonatkozó, meglévő rendeletek közül háromnak a módosítására irányulnak, és amelyek párhuzamosak az európai gazdasági helyreállítási tervvel és kiegészítik azt (a 1083/2006/EK, a 1080/2006 és 1081/2006 rendelet); teljes mértékben támogatja a javasolt változtatásokat, amelyeknek célja a tőkeáramlás és likviditás javítása a tagállamokban, a pénzügyi tervezési eszközök használatának megkönnyítése, a lakhatás terén az energiahatékonyságba és a megújuló energiaforrásokba való támogatási lehetőségeinek bővítése és a Strukturális Alapok rugalmasságának növelése, hogy hosszú távon alkalmazkodni tudjanak a különleges gazdasági körülményekkel kapcsolatos szükségletekhez;

5. arra kéri a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel a tagállamok által hozott gazdasági intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azok ne sértsék a szabad piaci versenyt és a társadalmi normákat, amelyek az európai integráció alappillérei, valamint a környezet- és éghajlatvédelemmel kapcsolatos közösségi jogszabályok által támasztott követelmények megvalósítását;

6. annak biztosítására sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a strukturális és kohéziós alapok végrehajtásának gyorsítása, egyszerűsítése és rugalmasabbá tétele céljából elfogadott intézkedések ne csökkentsék a végrehajtásuk nyomon követésével kapcsolatos felelősségüket;

7. üdvözli a strukturális alapok végrehajtási eljárásainak további lehetséges egyszerűsítésén dolgozó szakértői bizottság („egyszerűsítéssel foglalkozó munkacsoport") Bizottság általi létrehozását; érdeklődéssel várja a Bizottság 2009 elejére tervezett további egyszerűsítési javaslatait;

8. felszólítja a tagállamokat és a régiókat annak biztosítására, hogy a strukturális alapokról szóló általános rendelet (1083/2006/EK rendelet) 11. cikkében megállapított partnerségi elvet teljes egészében alkalmazzák, valamint hogy eleget tesznek a partnerek teljes mértékben való bevonására vonatkozó követelménynek;

9. kiemeli azt a fontos szerepet, amelyet az alulról építkező szervezetek, civil szervezetek és a szociális gazdaság játszanak a társadalmi kohézió és integráció előmozdításában, különösen a gazdasági válság ideje alatt; felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjék arról, hogy a strukturális alapok egyszerűsítése csökkentse az ilyen szervezetekre nehezedő adminisztratív terheket;

10. különösen aggasztja a válság egész Európában mutatkozó aszimmetrikus területi hatása, és erőteljesebb hatása azokra a tagállamokra, amelyekben már eleve az EU-átlagnál alacsonyabb az életminőség, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a gazdasági válság leküzdését célzó konkrét intézkedések megtervezése és végrehajtása során kellően vegyék figyelembe a területi kohézió célját; különösen arra kéri a Bizottságot, hogy biztosítson megfelelő földrajzi egyensúlyt az Európai Tanács által az infrastruktúrára és energiahatékonyságra irányuló beruházások megerősítése érdekében kért, konkrét projekteket tartalmazó lista előterjesztésekor;

11. úgy véli, hogy az olyan intézkedések, mint például a kifizetések rugalmassága és felgyorsítása, valamint az egyösszegű kifizetések és az átalányösszegek használata serkenteni és gyorsítani fogják a politikák megvalósítását, elsősorban az infrastruktúrában, valamint az energiaágazatban és a környezetvédelmi szektorban, valamint az ESA-projektek esetében; úgy véli e tekintetben, hogy a Bizottságnak világos iránymutatást kell nyújtania a tagállamoknak; sajnálja azonban, hogy más, fontos intézkedéseket nem vettek figyelembe, mint például a likviditás valós és azonnali emelését a helyszínen azáltal, hogy az elkövetkező évek során nagyobb mértékben avatkoznak bele a köztes kifizetésekbe;

12. üdvözli a Bizottság javaslatát az előlegkifizetések annak érdekében való felgyorsításáról, hogy a pénzügyi erőforrásoknak a projektvégrehajtás korai szakaszában való biztosításával könnyítsék meg a projektek végrehajtását, ily módon mérsékelve a bankkölcsönök szükségességét; mindazonáltal sürgeti a bankokat és pénzügyi intézményeket, hogy teljes mértékben használják ki a gazdaság részére nyújtandó kölcsönök fenntartására és támogatására rendelkezésre bocsátott eszközöket, és az irányadó kamatlábak csökkentését adják tovább hitelfelvevőiknek;

13. erőteljesen hangsúlyozza azt a pozitív szerepet, amelyet a kohéziós politika tölthet be a szolidaritás megerősítésében és a bizalom helyreállításában annak révén, hogy a belső keresletet élénkítő állami beruházások biztosítását célzó intézkedéseket vezet be;

14. felszólítja a tagállamokat és a regionális és helyi hatóságokat, hogy a társfinanszírozási szabályokkal összhangban biztosítsák hozzájárulásaikat annak érdekében, hogy a strukturális alapok által elkülönített pénzeszközök teljes mértékben kiaknázhatók legyenek;

15. hangsúlyozza a vállalkozástámogatási intézkedéseknek, de mindenekelőtt a foglalkoztatási intézkedéseknek a gazdaság sikeres helyreállításában betöltött fontos szerepét; határozott fellépésre szólít fel a gazdaság keresleti oldalának támogatása érdekében, valamint intézkedéseket szorgalmaz a kohézió fenntartása és a legfontosabb beruházási és infrastrukturális projektek védelme céljából a kis- és középvállalkozások, szociális gazdasági partnerek, illetve a helyi és regionális hatóságok segítésére; felhívja a tagállamokat, hogy széles körben használják ki a strukturális alapokat a munkahelyteremtés biztosítása, a kis-és középvállalkozások, a vállalkozó kedv és a szakmai képzés előmozdítása érdekében;

16. üdvözli azt a javaslatot, amely szerint a lakásszektorban az energiahatékonysággal és a megújuló energia használatával kapcsolatos beruházásoknak az egész EU-ban jogosultaknak kell lenniük az ERFA-támogatásra; sürgeti a tagállamokat és a régiókat, hogy széles körűen használják ki ezt az új lehetőséget, és ennek megfelelően igazítsák ki operatív programjaikat fenntartható növekedési pályájuk megerősítése és annak érdekében, hogy éghajlatbarát infrastruktúrákba és innovatív megoldásokba fektessenek be; általános értelemben hangsúlyozza az energiainfrastruktúrába való befektetés fontosságát, amely példának okáért a közelmúltbeli gázválság idején is nyilvánvalóvá vált;

2009. március 12., csütörtök

17. ösztönzi a tagállamokat a kohéziós politikához kapcsolódó finanszírozás és az egyéb közösségi finanszírozási források (TEN-T, TEN-E, hetedik kutatási és technológiafejlesztési keretprogram, versenyképességi és innovációs keretprogram), továbbá az Európai Beruházási Bank és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank által nyújtott finanszírozás közötti szinergiák feltárására; sürgeti a tagállamokat, hogy egyszerűsítsék és javítsák a JESSICA, a JASMINE és a JEREMIE pénzügyi eszközökből származó összegek elosztásához való hozzáférést a kis- és középvállalkozások és az érdekelt kedvezményezettek általi gyakoribb felhasználásuk ösztönözése érdekében;

18. ösztönzi a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a felelős hatóságokhoz való készpénzáramlás javítását célzó intézkedéseket, és hogy nyújtson több szakmai támogatást a tagállamoknak és a régiók közötti legjobb gyakorlatok cseréjének a projektek minőségének, valamint megvalósításuk hatékonyságának javítása érdekében; hangsúlyozza a JASPERS jelentőségét a projektek előkészítésében; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat operációs programjaik szükség esetén történő felülvizsgálatában; hangsúlyozza azonban annak szükségességét, hogy a helyi és regionális hatóságokat azonnal tájékoztassák e módosításokról;

19. a létrehozott nemzeti irányítási és ellenőrzési rendszerek Bizottság általi jóváhagyását alapvetőnek tekinti a programok végrehajtásának felgyorsítása szempontjából, és felszólítja a tagállamokat, hogy minél hamarabb zárják le a Bizottság tájékoztatására irányuló eljárást;

20. hangsúlyozza az oktatásnak és a képzésnek a gazdaság fellendítésének hosszú távú biztosításában betöltött szerepét, valamint ragaszkodik az ESZA keretében rendelkezésre álló intézkedések napra késszé tételéhez, mind a források nagyobb fokú elérhetőségének biztosítása, mind pedig a magasabb szintű rugalmasság elérése tekintetében;

21. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki megfelelő részletes feltételeket és normákat a nemzeti és regionális szintű helyreállítási tervek hatékonyságának szoros nyomon követése és állandó újraértékelése érdekében, különös tekintettel az átláthatósági követelményeknek való megfelelésre; a reformok hatékonyságának 2010-es értékelését kéri a strukturális alapokra vonatkozó felülvizsgált rendeletek elfogadását követően ezen intézkedések hatékonyságának további javítása, valamint a problémák okainak és a megvalósítás késedelmeinek elemzése érdekében; sürgeti a Bizottságot, hogy vegye figyelembe ezen észrevételeket a strukturális alapok programjainak következő generációjára vonatkozó javaslatainak megtételekor;

22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

Jobb szakmai előmeneteli lehetőségek és több mobilitás: európai kutatói partnerség

P6_TA(2009)0125

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a jobb szakmai előmeneteli lehetőségekről és a több mobilitásról: európai kutatói partnerség (2008/2213(INI))

(2010/C 87 E/20)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a „Jobb szakmai előmeneteli lehetőségek és több mobilitás: európai kutatói partnerség” című 2008. május 23-i bizottsági közleményre (COM(2008)0317), valamint az azt kísérő munkadokumentumokra, nevezetesen a hatástanulmányra (SEC(2008)1911) és annak vezetői összefoglalójára (SEC(2008)1912),

— tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjának (2007–2013) végrehajtására irányuló „Emberek” egyedi programról szóló 2006. december 19-i 2006/973/EK tanácsi határozatra [1],

[1] HL L 400., 2006.12.30., 271. o.

— tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. december 3-i véleményére ([1]),

— tekintettel a „Mobilitási stratégia az Európai Kutatási Térségben” (COM(2001)0331) című, 2001. június 20-i és a „Kutatók az Európai Kutatási Térségben: egy szakma, több karrier” című, 2003. július 18-i bizottsági közleményre (COM(2003)0436), valamint az európai kutatói chartára és a kutatók felvételének magatartási kódexére vonatkozó 2005. március 11-i 2005/251/EK bizottsági ajánlásra ([2]),

— tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,

— tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A6-0067/2009),

A. mivel Európának többek között több, határkutatásokat végezni képes kutatóra van szüksége, hiszen a kutatók nélkülözhetetlenek a termelékenység és a versenyképesség növelése szempontjából, és hozzájárulnak a lisszaboni stratégiai célok teljesítéséhez,

B. mivel a kutatóhiány pótlása érdekében ösztönözni kell az Unión kívül dolgozó európai tudósok visszatérését, és meg kell könnyíteni az Európai Unióban dolgozni kívánó, harmadik országból származó tudósok belépését,

C. mivel rendkívül fontos, hogy a magasan képzett munkaerő rendelkezésre állásának biztosítása és harmadik országokból való elcsábítása érdekében az Európai Unióban vonzó karrierlehetőségeket kínáljunk a kutatók számára,

D. mivel az Európai Uniónak az oktatásra és a kutatásra koncentrálva küzdenie kell a negatív gazdasági folyamatok ellen, és mindent meg kell tennie a kutatók foglalkoztatásának, biztonságának és mobilitásának biztosítása érdekében, hogy az Európai Unión belül maradjanak,

E. mivel a kutatók mobilitása az egyik legfontosabb tényező az Európai Kutatási Térség (EKT) teljes megvalósulása szempontjából,

F. mivel annak érdekében, hogy Európa képes legyen biztosítani a kutatási ágazat megfelelő fejlődését, garantálni kell a kutatók szabad mozgását; mivel létfontosságú az erre vonatkozó együttműködés harmonizálása a tagállamok, valamint az állami és magánszektor között,

G. mivel a munkalehetőségekről sok esetben korlátozottan állnak a kutatók rendelkezésre információk, hiszen sok pályázatot csak a kutatóintézeteken belül írnak ki,

H. mivel a kutatók európai állománya öregszik, sürgősen szükség van olyan kezdeményezésekre, amelyek elérhetővé és vonzóvá teszik a kutatói munkát a fiatalok, és különösen a nők számára,

I. mivel sok kutatóintézetben még mindig merev és szenioritáson alapuló tudományos előléptetési rendszerek működnek, amelyek nem veszik figyelembe a kutatók eredményeit,

J. mivel a bonyolult jelentkezési eljárások és az olyan adminisztratív hiányosságok, mint például a formanyomtatványok idegen nyelven való kitöltésére, illetve szabadalmak bejegyzésére való képtelenség elriasztják a kutatókat a mobilitási projektekben való részvételtől,

([1]) HL C 175., 2009.7.28., 81. o.
([2]) HL L 75., 2005.3.22., 67. o.

2009. március 12., csütörtök

K. mivel a tudás megosztásának jelentőségét az ipar, az üzleti élet és a társadalom körében még sok egyetem nem ismerte fel, ami miatt nem alakult ki kapcsolat az üzleti élettel, és ez csökkenti a versenyképességet az Európai Unión belül,

L. mivel a nyelvtudás fontos szerepet játszik a kutatók mobilitásában, és emiatt a mobilitás inkább az ismertebb nyelvű országok felé irányul, így a többi országnak kevesebb lehetősége van részesedni a mobil kutatók munkájából,

M. mivel a mobilitás fontos része a doktori képzésnek, hiszen lehetővé teszi bővebb kutatási tapasztalatok szerzését, és karrierlehetőségeket is kínál,

N. mivel a mobilitás néhány tagállamban fontos szerepet játszhat a fiatal kutatók képzése terén jelentkező nehézségek leküzdésében azokon a területeken, ahol nincs elegendő számú doktorandusz és megfelelő kutatási infrastruktúra,

O. mivel a tudásmegosztás, az innováció fokozása és a támogatások hatékonyabb felhasználása érdekében javítani kell a kutatóintézetek, az üzleti élet és az ipar együttműködését,

P. mivel az uniós kutatási programokban való részvétel rendkívül jó módja a kutatói karrier fejlesztésének, hiszen nemzetközi versenyt tesz lehetővé, biztosítja a hozzáférést a soknemzetiségű kutatói hálózatokhoz és lehetővé teszi a saját kutatói infrastruktúra fejlesztését célzó támogatások növelését,

Q. mivel a nők képviselete még mindig nem megfelelő a legtöbb tudományos és mérnöki területen, valamint a vezető állásokban,

Nyitott munkaerő-felvétel és az ösztöndíjak hordozhatósága

1. üdvözli és támogatja a Bizottság európai kutatói partnerségre vonatkozó kezdeményezését, és úgy véli, hogy a javasolt intézkedéseknek az Európai Kutatási Térség (EKT) megvalósításának útjában álló jelentősebb akadályok hatékony megszüntetésére kell irányulniuk;

2. hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy a Bizottság és a tagállamok közötti átfogó partnerség révén világszínvonalú európai kutatási rendszer jöjjön létre, valamennyi regionális, nemzeti és európai szintű partner teljes mértékű hozzájárulására szükség van;

3. hangsúlyozza, hogy konkrét javaslatok elfogadásával kötelezettséget kell vállalni a javasolt kezdeményezésre, valamint biztosítani kell az említett „Emberek” egyedi program céljainak mielőbbi további követését;

4. felszólít a kutatóknak szóló munkalehetőségekre vonatkozó információk elérhetőségének és átláthatóságának fokozására és a közintézmények felvételi eljárásainak nyitottabbá tételére; úgy véli, hogy a munkaerő-felvételre vonatkozó információkat közzé kell tenni az adott intézmény és az EURAXESS honlapján is;

5. hangsúlyozza, hogy a jövőben a kutatás területén egységes uniós karriermodellt kell kialakítani, valamint az Európai Unióban a kutatás területén létre kell hozni a foglalkoztatási és gyakornoki állásajánlatok integrált információs rendszerét, mivel ezt tekinti az egységes kutatói munkaerőpiac létrehozása kulcskérdésének;

6. azzal kapcsolatban, hogy valamennyi partner hozzájárulására szükség van, hangsúlyozza továbbá, hogy egyfelől a tagállamoknak eltökélten részt kell venniük a folyamatban, másfelől a Bizottságnak kell felelnie a folyamatban, illetve a partnerek tevékenységében való segédkezésért, segédanyagok és pontos információk előállítása és terjesztése, valamint a legjobb gyakorlatok cseréjének lehetővé tétele révén;

7. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsák ki a kutatói minősítések, és különösen a nem hivatalos minősítések kölcsönös elismerésének szabályait;

8. hangsúlyozza az egész életen át tartó tanulás Európai Képesítési Keretrendszerének (EKK) létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i európai parlamenti és tanácsi ajánlás ([1]) jelentőségét, és felhívja a Bizottságot, hogy támogassa és segítse a tagállamokat saját nemzeti képzési keretük kialakításában annak érdekében, hogy 2010-re összekapcsolódjanak az EKK-val;

9. sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az említett kutatók európai chartájában és a kutatók felvételi eljárásának magatartási kódexében szereplő elvek alkalmazása érdekében;

10. bátorítja a tagállamokat és az állami kutatóintézeteket, hogy adják meg a szükséges támogatást a kutatók számára a jelentkezési eljárások egyszerűsítése és a kutatók támogatásokhoz való hozzáférésének megkönnyítése révén, többek között olyan egyéni ösztöndíjak révén, amelyek növelik a kutatók szabadságát választott kutatási területük művelésében; felhívja ezért a tagállamokat és a Bizottságot, hogy biztosítsanak egységes jelentkezési lapokat a kutatói mobilitási programokhoz;

11. kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy valamennyi részt vevő kutató karrierjével és a rájuk vonatkozó mobilitási előírásokkal kapcsolatban vegyék figyelembe a harmadik országokkal folytatott olyan mobilitási és partnerségi programokat, mint az Erasmus Mundus;

12. bátorítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy vizsgálják felül az egyéni kutatói juttatások hordozhatóságának bevezetéséhez szükséges feltételeket, amennyiben azok lehetővé teszi a finanszírozó szervek számára, hogy hatékonyabban teljesüljenek kutatási igényeik, és a kutatók számára, hogy hozzáférjenek a saját intézményükben nem rendelkezésre álló kutatási infrastruktúrákhoz; úgy véli, hogy a felülvizsgálatnak ki kell terjednie a hordozhatóság tagállami kutatóintézetekre gyakorolt hatására, továbbá az Európai Unión belüli és a harmadik országokkal kapcsolatban megnyilvánuló, a kutatók egyenlőtlen eloszlásának veszélyére;

13. úgy véli, hogy a kutatók mobilitásának fokozása és azon intézmények forrásainak megerősítése, amelyek más tagállamokból vonzanak kutatókat, ösztönözni fogja a kiválósági központok létrejöttét, és terjeszteni fogja a kiválóságot az egész Európai Unióban;

14. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a férfi és női kutatók kiválasztási és előmeneteli folyamatait teljes mértékben nyitottá és átláthatóvá tegyék; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a férfiak és nők közötti nagyobb egyensúlyt a kutatók alkalmazásáért és előmeneteléért felelős szervekben;

15. úgy véli, hogy a kutatók mobilitásának elsőbbséget kell élveznie Európában a tudás terjesztése, illetve annak biztosítása érdekében, hogy a különböző tudományterületeken folytatott innovatív határkutatások elkötelezett és hozzáértő kutatókat, valamint megnövelt pénzügyi forrásokat vonzzanak;

16. kéri a harmadik országokból származó kutatókkal és tudósokkal folytatott cserék megkönnyítését, olyan intézkedések bevezetése révén, mint például a különleges kutatói vízumok;

17. megítélése szerint a fokozott mobilitást úgy kell elérni, hogy a kutatóintézeteket és egyetemeket egy „kutatási utalványrendszer” kialakítása révén érdekeltté kell tenni abban, hogy vendégül lássanak más tagállamokból származó kutatókat; úgy ítéli meg, hogy a kutatási utalvány segítségével pénzt lehetne átutalni az egyes kutatók számára, és az követné a saját tagállamtól eltérő tagállamban található kutatóintézetekben tevékenykedő kutatókat; úgy ítéli meg, hogy a kutatói mobilitás ilyen további támogatásának ki kell egészítenie a jelenlegi finanszírozási rendszereket, és hogy a kutatási utalvány ösztönözni fogja a tagállamokat és a kutatási intézményeket arra, hogy versenyezzenek a legtehetségesebb kutatók magukhoz vonzása érdekében;

([1]) HL C 111., 2008.5.6., 1. o.

2009. március 12., csütörtök

A mobilitás lehetőségével élni kívánó kutatók szociális biztonsággal és kiegészítő nyugdíjjal kapcsolatos elvárásainak kielégítése

18. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg egy Európai Kutatói Nyugdíjalap létrehozásának lehetőségét, tekintet nélkül a kutatási szerződés időtartamára;

19. emlékeztet, hogy a tagállamok csak a kutatók, a nemzeti kutatóintézetek és az érintettek kutatási politikába való bevonása révén dolgozhatják ki az átfogó európai partnerséghez elvezető átfogó nemzeti cselekvési tervet;

Vonzó foglalkoztatási feltételek és munkakörülmények

20. felhívja a tagállamokat és az állami kutatóintézeteket, hogy biztosítsanak megfelelő háttérszolgáltatásokat a más országból érkező kutatók számára, beleértve a lakhatáshoz, iskolákhoz és óvodákhoz való hozzáférés biztosítását is; úgy véli, hogy e szolgáltatásokat a kutatók toborzásával foglalkozó valamennyi honlapon reklámozni kell;

21. rugalmasabb munkakörülmények kialakítását kéri úgy a női mint a férfi kutatók esetében annak érdekében, hogy össze tudják egyeztetni szakmai és magánéletüket, és felszólít a fizetések nemi alapon történő különbözőségének felszámolására;

22. felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el olyan intézkedéseket, amelyek megkönnyítik a családok egyesítését olyan esetekben, amikor mindkét házastárs kutató;

23. sürgeti a tagállamokat, hogy az EU-n belüli agyelszívás elkerülése érdekében jobban használják ki az említett „Emberek” egyedi program támogatási rendszere által kínált lehetőségeket; felhívja a tagállamokat, hogy a fizetések növelésével vagy egyéb juttatásokkal tegyék vonzóbbá a kutatók számára az anyaintézményükbe való visszatérést, biztosítva, hogy a mobilitási időszakukhoz hasonló gazdasági körülmények között élhessenek;

24. felhívja a tagállamokat és az állami kutatóintézeteket, hogy a kutatók munkaerőpiacának versenyzőbbé és az intézményi keretektől függetlenebbé tétele érdekében végrehajtott reformok támogatásával segítsék elő a kutatói karriereket; úgy véli, hogy a kinevezéskor lehetőséget kell biztosítani a kutatók számára a külföldi oktatási intézményben töltött kutatási idő elismertetésére;

25. aggodalmát fejezi ki a tapasztalt vagy szakmai pályafutásuk végéhez közeledő kutatók szerződéseire vonatkozó ajánlatok rugalmasságának hiánya miatt, ami akadályozza mobilitásukat, továbbá gátolja a tudás és a tapasztalat megfelelő cseréjét; sajnálattal veszi tudomásul, hogy a magánszférában időnként hiányoznak a közszférához hasonló személyzeti gyakorlatok;

26. felhívja a tagállamokat, hogy megfelelő háttérszolgáltatások, elsősorban nemzeti kapcsolattartó pontok biztosításával könnyítsék meg a 7. kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs keretprogramban (2007–2013) ([1]) való részvételt, hogy jobban ki lehessen használni a társfinanszírozásban rejlő lehetőségeket;

27. felhívja a tagállamokat és az állami kutatóintézeteket, hogy ösztönözzék a mobilitást, például azáltal, hogy a mobilitást jelentős előnynek tekintik a kinevezésnél, vagy például a kutatók szakmai előmenetelének támogatásával, miután hazatérnek más tagállamokból;

28. úgy véli, hogy a tagállamoknak a minőségi munkahelyek létrehozása érdekében az alapvető etikai elveknek és az Európai Unió alapjogi chartájának megfelelően továbbra is növelniük kell kutatási célú költségvetési eszközeiket;

([1]) HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

Az európai kutatók képzésének, készségeinek és tapasztalatainak fejlesztése

29. bátorítja a tagállamokat, hogy a magán- és az állami szektor közötti mobilitás fokozása érdekében az üzleti életben ismerjék el értékként a kutatói tapasztalatot a szakmai előmenetel során;

30. felhívja a tagállamokat, hogy fektessenek be az alkalmazott kutatásba, szorosabb együttműködést biztosítva az egyetemek, a kutatási intézmények és a magánszektor között;

31. sürgeti a tagállamokat, hogy javítsák a fiatal kutatók karrierlehetőségeit, többek között növeljék a támogatásokat, és az elért eredményektől – például az innovációs kapacitástól, céges szakmai gyakorlatoktól stb. –, és ne a szenioritástól tegyék függővé a szakmai előmenetelt;

32. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tekintsék át a PhD-hallgatók jogállását a tagállamokban annak megvizsgálása érdekében, hogy be lehet-e vezetni az egységes PhD-hallgatói jogállást a tagállamok foglalkoztatási jogszabályaiban;

33. sürgeti a tagállamokat, hogy például interdiszciplináris képzések és a tudományágak közötti mobilitás elismerése révén javítsák a fiatal kutatók karrierkilátásait;

34. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az innovációt azáltal, hogy elősegítik a szenior kutatók tudományterületek közötti, multidiszciplináris és nemzetközi mobilitását, többek között ezzel is hozzájárulva a fiatal kutatók képzésének fejlesztéséhez;

35. határozottan javasolja a kutatók fokozottabb képzését karrierjük során annak érdekében, hogy javítani lehessen foglalkoztathatósági és előmeneteli lehetőségeiket;

36. hangsúlyozza, hogy a tudásalapú társadalomban a kiemelkedő kutatási eredmények alapjait az iskolákban teremtik meg; ezért kéri a tagállamokat, hogy tartsák be az oktatás kapcsán tett költségvetési ígéreteiket;

37. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy helyezzenek nagyobb hangsúlyt a tudományos kutatásokra az általános költségvetésben, összhangban azzal a vállalással, amely szerint 2010-re átlagosan 3 %-os növekedést, illetve 600 000 új kutató képzését kell elérni;

38. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kellene szentelni a doktori képzésben részt vevő diákoknak, mivel általában ők jelentik a kutatói pályafutás legelső állomását; a fiatal kutatók – különösen a kiválósági hálózatokon belüli – mobilitása növelné annak lehetőségét, hogy hozzájáruljanak az európai kutatás fejlődéséhez;

39. sürgeti a tagállamokat, hogy a kutatók és menedzserek tudományos közösségek és az üzleti élet közötti mobilitásának támogatása révén – például a franciaországi „Conventions Industrielles de Formation par la Recherche" (CIFRE) rendszerhez hasonlóan – ösztönözzék nagyobb mértékben a két rendszer közötti kapcsolatokat;

40. úgy véli, hogy a vonatkozó uniós felsőoktatási programok keretében a kutatásra összpontosító csereprogramok fokozása a jövő európai kutatóinak nemzedékeit készíti majd fel, és dinamikusabbá teszi a kutatási ágazatot;

*

* *

41. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 12., csütörtök

A fogyasztók – különösen a kiskorúak – védelme a videojátékok tekintetében

P6_TA(2009)0126

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a fogyasztóknak – különösen a kiskorúaknak – a videojátékok használata tekintetében történő védelméről (2008/2173(INI))

(2010/C 87 E/21)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a fogyasztóknak – különösen a kiskorúaknak – a videojátékok használata tekintetében történő védelméről szóló, 2008. április 22-i bizottsági közleményre (COM(2008)0207),

— tekintettel a fogyasztók – különösen a fiatalok – egyes video- és számítógépes játékok korcsoport szerinti címkézése révén történő védelméről szóló, 2002. március 1-jei tanácsi állásfoglalásra [1],

— tekintettel az európai audiovizuális és on-line információs szolgáltatási ipar versenyképességével összefüggésben a kiskorúak és az emberi méltóság védelméről és a válaszadás jogáról szóló, 2006. december 20-i 2006/952/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra [2],

— tekintettel a digitális környezethez igazodó médiaműveltség európai megközelítéséről szóló, 2007. december 20-i bizottsági közleményre (COM(2007)0833),

— tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

— tekintettel az Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Kulturális és Oktatási Bizottság, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A6-0051/2009),

A. mivel a videojátékok egyre népszerűbbek Európában, és piacuk gyorsan növekszik,

B. mivel a videojátékok túlnyomórészt erőszakmentesek, és felhasználóik számára olyan szórakozást kínálnak, amely gyakran hozzájárul számos készség és ismeret fejlesztéséhez,

C. mivel a videojátékok főként a kiskorúakra összpontosítottak a múltban, ezzel szemben manapság több videojátékot dolgoznak ki kifejezetten a felnőttek részére,

D. mivel a videojátékok piaca globális,

E. mivel a videojátékok értékesítésének korlátozására vagy betiltására vonatkozó intézkedésekről történő döntés a tagállamok hatáskörébe tartozik,

F. mivel a gyermekek lelki egészségének védelme megkívánja a határozott fellépést és a zéró tolerancia alkalmazását a videojátékokkal kapcsolatos gyermekvédelmi előírások megszegésével szemben,

[1] HL C 65., 2002.3.14., 2. o.
[2] HL L 378., 2006.12.27., 72. o.

1. üdvözli a fogyasztóknak – különösen a kiskorúaknak – a videojátékok használata tekintetében történő védelméről szóló, fent említett bizottsági közleményt;

2. hangsúlyozza, hogy a játékágazat hozzájárul a lisszaboni menetrend célkitűzéseinek megvalósításához, és kiemeli számos játék multikulturális oldalát;

3. hangsúlyozza, hogy a videojátékok fontos serkentők, amelyek szórakoztató jellegükön kívül oktatási célokra is felhasználhatók; úgy véli, hogy az iskoláknak figyelmet kell szentelniük a videojátékokra, továbbá a szülők és gyermekek tájékoztatására a videojátékok előnyeit és hátrányait illetően;

4. hangsúlyozza, hogy a videojátékok legkülönfélébb korcsoportba és társadalmi rétegbe tartozó polgárok egyik legkedveltebb szabadidős tevékenységét jelentik; elismeri a videojátékok oktatási értékét, a tekintetben is, hogy megkönnyíti a kiskorúak számára az új technológiákkal való megismerkedést; mindazonáltal osztja a Bizottság azon aggodalmát, amely a videojátékok kiskorúak általi nem megfelelő használatának esetleges veszélyeivel kapcsolatos;

5. úgy véli, hogy a videojátékok serkentik az ismeretszerzést, továbbá az információs társadalom szempontjából olyan fontos készségek elsajátítását, mint a stratégiai gondolkodás, a kreativitás, az együttműködés és az innovatív gondolkodás;

6. hangsúlyozza a videojátékok gyógyászati előnyeit és azt, hogy különösen az úgynevezett „videojáték terápia" hatékonynak bizonyult a szélütéstől szenvedő páciensek, a traumatikus agysérültek, az izomproblémákkal küszködők és az autista gyermekek rehabilitációs kezelésében;

7. úgy véli, hogy a videojátékokra vonatkozó, összehangolt címkézési szabályok biztosítják a címkézési rendszerek fokozott ismeretét, és ugyanakkor elősegítik a belső piac hatékony működését; ennélfogva üdvözli a Tanács és a Bizottság munkáját a videojátékokra vonatkozó uniós címkézési szabályok elfogadásának előmozdítása, valamint a gyermekeket célzó interaktív játékokról való önkéntes magatartási kódex létrehozása érdekében;

8. megjegyzi, hogy a piaci körülmények jelentős mértékben változtak attól az időszaktól számítva, amikor a videojátékok túlnyomó részét üzletekben vásárolták meg, és számítógép vagy konzol segítségével játszották le, egészen napjainkig, amikor a játékok megvásárolhatók és letölthetők az internetről;

9. megjegyzi, hogy a videojátékok lejátszhatók különböző platformokon, mint játékkonzolokon és személyi számítógépeken, de egyre inkább mobil eszközökön is, mint például mobiltelefonon;

10. emlékeztet arra, hogy a videojátékok egyre inkább interaktív jellegűek vagy akár dinamikus tartalommal rendelkeznek, amely lehetővé teszi a felhasználók számára, hogy a játékok részeit ők maguk fejlesszék ki; megjegyzi, hogy a felhasználóknak az egyes videojátékokba integrált közösségek tagjaiként egyre nagyobb lehetőségük van részt venni a fórumokon zajló vitákban, továbbá a szöveges vagy szóbeli csevegésben; emlékeztet a piacon végbemenő differenciálódásra, amely a kifejezetten felnőttek számára tervezett játékok számának növekedésével jár;

11. úgy véli, hogy a legújabb tendenciák hangsúlyozzák a kiskorúak megfelelő védelme biztosításának fontosságát, többek között a káros tartalomhoz történő lehetséges hozzáférésük megakadályozása által;

12. emlékeztet arra, hogy a szülői felügyelet egyre nehezebb, mivel az on-line videojátékokat nem forgalmazzák egyértelmű és könnyen olvasható címkével ellátott fizikai csomagolásban, és a gyermekek szüleik tudomása vagy beleegyezése nélkül letölthetnek koruknak nem megfelelő videojátékokat;

13. megjegyzi, hogy – noha a videojátékokban előforduló erőszak nem vezet automatikusan erőszakos viselkedéshez – bizonyos szakértők szerint az erőszakos jeleneteknek való hosszú távú kitettség negatív hatást gyakorolhat e játékokat játszó személyekre, esetleg erőszakos cselekvésre sarkallva őket; ennélfogva megjegyzi, hogy az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni a játékok viselkedésre – és különösen a fiatalkorúak viselkedésére – gyakorolt hatásának vizsgálatakor;

14. hangsúlyozza, hogy a függőség egyes játékosok esetében gondot jelent; felhívja a gyártókat, a kiskereskedőket, a szülőket, valamint a többi érintett felet, hogy tegyenek lépéseket a hasonló negatív hatások elkerülése érdekében;

2009. március 12., csütörtök

15. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi fejlesztések növelik az életkort hatékonyan ellenőrző rendszerek szükségességét a játékok és különösen az on-line játékok tekintetében;

16. úgy véli, hogy a videojátékok felügyeletének megerősítésére vonatkozó különböző megközelítéseket meg kell vizsgálni, elismerve, hogy valószínűleg ezen rendszerek egyike sem garantálja teljes mértékben, hogy a gyermekek nem férnek hozzá a számukra nem megfelelő videojátékokhoz;

17. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az iparággal együttműködve vizsgálják meg a (mobil) konzolokba vagy készülékekbe és számítógépekbe beépíthető „piros gomb" kidolgozásának előnyét, amely meggátolja bizonyos játékok működését, illetve adott időszak alatt korlátozza a játékhoz vagy egyes részeihez történő hozzáférést;

18. e tekintetben további erőfeszítésekre hív fel – ideértve annak lehetőségét, hogy egy akusztikus figyelmeztetést integráljanak az Egységes Európai Játékinformáció (PEGI) életkor alapú osztályozási rendszerébe – és számít arra, hogy a hivatásos játékágazat következetesen átveszi az online játékok hozzáférési modelljeit, annak biztosítása érdekében, hogy a kiskorúakat ne tegyék ki káros on-line tartalmaknak;

19. hangsúlyozza a videojátékok on-line – ideértve a hitelkártyával vagy utalvánnyal történő – vásárlására vonatkozó megfelelő ellenőrző intézkedések fontosságát;

20. úgy véli, hogy a videojátékok és különösen az on-line videojátékok terén végbement fejlesztések a videojátékok tartalma tekintetében megkívánják a közvélemény tudatosságának növelését, a szülői felügyeletet, valamint olyan eszközöket, mint a PEGI-rendszer; üdvözli az iparág munkáját az önszabályozás alkalmazása érdekében;

21. üdvözli a PEGI Online rendszer létrehozását, amely a PEGI logikus továbbfejlesztése, és az interneten keresztül elérhető videojátékokkal foglalkozik, mint a letöltött vagy online játékok; támogatja ennek további, a Bizottság általi társfinanszírozását a Safer Internet program keretében, amelynek célja, hogy az internet és egyéb új on-line technológiák gyermekek általi biztonságos használatával kapcsolatos kérdéseket kezeljen; felhívja a Bizottságot, hogy a Safer Internet program keretében támogassa a videojátékok kiskorúakra gyakorolt hatásainak rendszeres tanulmányozását;

22. üdvözli az Európai Tanács munkáját a videojátékokra vonatkozó útmutatások létrehozása, valamint általánosságban az internet biztonságosságával kapcsolatos ismeretek előmozdítása érdekében a gyermekek körében;

23. úgy ítéli meg, hogy nemzeti tájékoztató és tudatossági kampányokat kell szervezni a fogyasztók – különösen a szülők – számára annak érdekében, hogy segítsenek nekik olyan videojátékokat választani, amelyek megfelelnek gyermekeik korának és tudásbeli igényeinek, és elkerülhessék a nem megfelelően címkézett termékeket; ösztönzi a tagállamokat, hogy osszák meg a legjobb gyakorlatokat e tekintetben;

24. úgy véli, hogy a játékok osztályozására vonatkozó PEGI-rendszer fontos eszköz, amely vásárlás során fokozza az átláthatóságot a fogyasztók, különösen a szülők számára, lehetővé téve, hogy megfontoltan döntsenek arról, hogy megfelelő-e a játék gyermekek számára; mindazonáltal sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a fogyasztók és különösen a szülők nem rendelkeznek elegendő tájékozottsággal a videojátékokat, illetve azok lehetséges hatásait illetően a gyermekekre nézve;

25. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon olyan intézkedéseket, amelyek hozzájárulnak az on-line videojátékok biztonságosabb játékkörnyezetének kialakításához, ideértve olyan innovatív módszerek kidolgozását, amelyek megakadályozzák, hogy a kiskorúak hozzáférjenek a számukra nem megfelelő tartalommal rendelkező on-line videojátékokhoz;

26. felhívja a tagállamokat, hogy továbbra is szorosan működjenek együtt annak érdekében, hogy előmozdítsák a kiskorúak védelmét; felhívja a videojátékokat és konzolokat előállító ágazat képviselőit, hogy folytassák erőfeszítéseiket a PEGI és PEGI on-line rendszerek további fejlesztése és különösen az életkor-besorolásra és címkézésre vonatkozó kritériumok rendszeres frissítése érdekében, továbbá aktívabban reklámozzák a PEGI-t és növeljék meg az azt aláírók listáját; ösztönzi a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy egyetlen nemzeti osztályozási rendszert sem dolgoznak ki oly módon, hogy az a piac szétaprózódásához vezessen;

27. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a fogyasztóvédelmi szervezetekkel és a többi érintett féllel annak érdekében, hogy tájékoztató kampányok révén a fogyasztók – különösen a fiatalkorú fogyasztók és a szüleik – tudatosságát növeljék az érvényben lévő osztályozási rendszerek, különösen a PEGI-rendszer vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy ezen információ iskolákban történő biztosítása alapvető fontosságú;

28. arra buzdítja a tagállamokat, hogy indítsanak tájékoztatási kampányokat a szülők és tanárok számára a generációk közötti műszaki ismeretbeli különbségek áthidalása érdekében, továbbá azzal a céllal, hogy előmozdítsák a PEGI és a PEGI on-line rendszereket, valamint az új technológiák, többek között a videojátékok biztonságosabb és tudatosabb használatát;

29. felhívja a Bizottságot, hogy rövid időn belül könnyítse meg a legjobb gyakorlatok cseréjét az illetékes nemzeti oktatási hatóságok között, annak érdekében, hogy a játékműveltség bekerüljön az általános és középiskolák oktatási célkitűzései közé; felhívja valamennyi érintett felet a tapasztalatok és információk rendszeres cseréjére annak érdekében, hogy a legjobb gyakorlati megoldásokat fejlesszék ki a videojátékok vonatkozásában;

30. hangsúlyozza, hogy jelenleg számos tagállam nem rendelkezik szabályokkal annak biztosítására, hogy a kiskereskedők kizárólag felnőttek számára értékesítsék az erőszakos tartalmú játékokat, és felhívja az internetkávézók tulajdonosait, hogy akadályozzák meg a gyermekeket abban, hogy helyiségeikben korhatáros játékokat játsszanak; hivatkozik a 2008. december 9-én nyilvánosságra hozott „Az internet gyermekek általi biztonságosabb felhasználása felé az Európai Unióban – szülői perspektíva” című Eurobarométer-felmérésre ([1]), amelyből kiderül, hogy a 6 és 17 év közötti gyermekek 3,2 %-a internetkávézókban – felnőtt felügyelete nélkül – fér hozzá az internethez; úgy véli, hogy szükség van egy közös megközelítés kialakítására a kiskereskedőkre és az internetkávézók tulajdonosaira vonatkozó szigorú szankciók tekintetében; ezért felhívja a tagállamokat, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket annak megelőzésére, hogy a gyermekek korhatáros játékokat vásároljanak vagy ezekkel játsszanak, például ellenőrizzék személyazonosságukat; támogatja a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy egy egész Európára érvényes magatartási kódexet vezessenek be a videojáték-kiskereskedőkre és előállítókra nézve, az erőszakos tartalmú és káros videojátékok kiskorúak számára történő értékesítésének megakadályozása érdekében;

31. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak külön polgári és büntetőjogi jogszabályokat az erőszakos tv-, video- és számítógépes játékok árusításáról; úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani az on-line játékokra, melyek elsősorban a gyermekeket és a fiatalokat célozzák meg profitszerzés céljából;

32. felszólítja a Bizottságot, hogy egyedi jogalkotási intézkedéseken keresztül akadályozza meg az on-line játékok olyan tisztességtelen kereskedelmi tevékenységekre történő, visszaélésszerű felhasználását, mint amilyenek azok a tevékenységek, amelyek tisztességtelenül bírják rá a kiskorú felhasználókat arra, hogy jogi kötelezettségvállalásokat tegyenek (pl. automatikus előfizetéseken vagy emeltdíjas telefonvonalakat hívó, rosszindulatú tárcsázó programokon keresztül), és amelyek versenyellenes reklámüzeneteket továbbítanak (pl. termékmegjelenítés vagy más rejtett marketinges technikák);

33. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy világszerte működjenek együtt más hatóságokkal a nemzetközi iránymutatások, címkézési rendszerek és magatartási kódexek elfogadásának ösztönzése érdekében, hogy előmozdítsák a videojátékok és on-line játékok globális osztályozási rendszerének kialakítását;

34. úgy véli, hogy az iparágat ösztönözni kell az önszabályozó rendszerek további fejlesztésére és javítására, és hogy jelenleg nincs szükség uniós szintű jogszabályokra ezen a területen;

35. emlékeztet a médiának a szülői felelősség növelésében, illetve abban betöltött fontos szerepére, hogy a felnőtteknek szóló videojátékok reklámozását a gyermekek által kevésbé nézett műsoridőre korlátozzák;

36. úgy véli, hogy a videojátékok betiltásáért felelős hatóságoknak tájékoztatniuk kellene a többi tagállam megfelelő hatóságát és automatikus figyelmeztető üzenet útján nyilvánosságra kellene hozniuk a tilalmat a PEGI-rendszerben;

37. felhívja a Bizottságot, hogy a MEDIA program és a nemzeti adómentességi mechanizmusok keretében támogassa az új fejlesztéseket a kreatív tudáson alapuló gazdaság e gyorsan növekvő ágazatában, különösen a videojátékok oktatási, multimédiás és kulturális elemeinek támogatásával, valamint megfelelő képzési lehetőségek és tanfolyamok segítségével;

([1]) http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_248_en.pdf.

2009. március 12., csütörtök

38. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat az osztályozó intézmények közötti esetleges érdekellentétek megelőzése, valamint az ilyen szervezetek iparághoz kapcsolódó érdekcsoportoktól való függetlenségének megóvása érdekében;

39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Az Izraellel közös légtér kialakítása

P6_TA(2009)0127

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása az Izraellel közös légtér kialakításáról (2008/2136(INI))

(2010/C 87 E/22)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak a 2007. november 9-i „Az Izraellel közös légtér kialakításáról" szóló közleményére (COM(2007)0691),

— tekintettel a Közösség légi közlekedéssel kapcsolatos külpolitikájára vonatkozó cselekvési programjának kidolgozásáról szóló, 2006. január 17-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,

— tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A6-0090/2009),

A. mivel a szabályozás – különösen a védelemmel, biztonsággal, versennyel, állami támogatással, a környezettel és a munkavállalók foglalkoztatási jogaival kapcsolatos szabályozás – egymáshoz való közelítése az átfogó légi megállapodások sikeres megkötésének előfeltétele,

B. mivel az átfogó légi közlekedési megállapodásról Izraellel zajló tárgyalások során a Bizottságnak a tagállamok és más érdekelt felek szakértelmére és információira kell támaszkodnia és be kell vonnia őket a folyamatba a tárgyalások előtt, alatt és után,

C. mivel Izrael a legfontosabb, erőteljes növekedési potenciállal rendelkező légi közlekedési piac a Közel-Keleten, és mivel hídként Európa és a Közel-Kelet között, valamint a távolabbi térségek felé stratégiai pozíciót tölt be,

1. üdvözli az átfogó légiközlekedési megállapodásra irányuló tárgyalások megkezdését Izraellel;

2. hangsúlyozza a megállapodás jelentőségét a közös légtér kiterjesztésére vonatkozó feltételek megteremtése tekintetében;

3. hangsúlyozza, hogy a megállapodás nem korlátozhatja a meglévő kétoldalú megállapodásokkal már elért piaci hozzáférés szintjét;

([1]) HL C 287. E, 2006.11.24., 84. o.

4. hangsúlyozza, hogy a megállapodásnak kiegyensúlyozottnak kell lennie a piaci hozzáférés tekintetében, továbbá, hogy a piac megnyitásának fokozatosnak, kölcsönösnek és fenntarthatónak kell lennie;

5. hangsúlyozza, hogy a piacok megnyitását mindenkor szabályozási konvergenciának kell kísérnie a védelem, biztonság, a környezetvédelmi, állami támogatási és versenyjogi szempontok, valamint a munkavállalók foglalkoztatási jogai tekintetében, továbbá hogy a liberalizáció mértékének összhangban kell állnia az e területeken elért egyenlő versenyfeltételek mértékével;

6. elismeri, hogy a hosszú és középtávú légi útvonalak tekintetében a légiközlekedési ágazat kapcsolja össze a leggyorsabban az országokat, helyeket és embereket, és a jövőben továbbra is ez lesz a sebesség és a költség tekintetében a legvonzóbb közlekedési eszköz;

7. elismeri a légiközlekedési ágazat munkahelyteremtéshez való fontos – mind közvetlen, mind pedig közvetett – hozzájárulását, különösen azzal, hogy a világ olyan pontjait köti össze, ahol jelenleg nem állnak rendelkezésre más versenyképes közlekedési eszközök; mindazonáltal ösztönöz az intermodalitás és más közlekedési eszközök használatára és kialakítására;

8. elismeri, hogy a légiközlekedési ágazat bizonyos negatív környezeti hatásokkal jár, különösen az általa okozott zaj és jelentős mértékű szennyező kibocsátások miatt; ezért alapvető fontosságúnak tekinti, hogy a megállapodás lehetővé tegye az Európai Unión belüli intézkedést a környezetvédelmi kérdések tekintetében, a légi közlekedés által a vízre, a levegőminőségre és a zajszintekre gyakorolt hatás csökkentése érdekében;

9. hangsúlyozza, hogy a megállapodásnak szigorú légi biztonsági és védelmi szabályokat kell előírnia;

10. hangsúlyozza, hogy a tárgyalásokat szoros együttműködésben kell lefolytatni a tagállamokkal, mivel azok rendelkeznek az ilyen tárgyalások támogatásához szükséges szakértelemmel és tapasztalattal;

11. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tárgyalások során a Parlamentet és valamennyi érintettet teljes körűen tájékoztassák és konzultáljanak velük;

12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Izrael Állam kormányának és parlamentjének.

Srí Lanka

P6_TA(2009)0129

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a Srí Lanka-i humanitárius helyzet romlásáról

(2010/C 87 E/23)

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 91. cikkére és 90. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel körülbelül 170 ezer civil van vészhelyzetben, akik a Srí Lanka-i hadsereg és a Tamil Eelam Felszabadító Tigrisei (LTTE) elnevezésű szervezet közötti viszályövezetben rekedtek, és akik a legalapvetőbb segítséghez sem jutnak hozzá,

B. mivel az ENSZ szervezetei 2009. január vége óta több mint 2 300 civil halálát és legalább 6 500 sebesültet dokumentáltak;

2009. március 12., csütörtök

1. felszólít a Srí Lanka-i hadsereg és az LTTE közötti azonnali tűzszünetre, hogy a civil lakosság elhagyhassa a harci övezetet; elítél minden erőszakos és megfélemlítő cselekedetet, amely megakadályozza, hogy a civil lakosság elhagyhassa a konfliktus sújtotta területet;

2. elítéli a civilek elleni, a Nemzetközi Válságcsoport által dokumentált támadásokat;

3. felhívja mindkét felet a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartására, valamint a civil lakosság védelmére és megsegítésére mind a harci övezetben, mind a biztonsági zónában;

4. aggodalmát fejezi ki a jelentésekkel kapcsolatosan, amelyek a Srí Lanka-i kormány által kialakított túlzsúfolt és nyomorúságos körülményekkel rendelkező menekülttáborokról számolnak be;

5. kéri, hogy a nemzetközi és nemzeti humanitárius szervezetek, valamint az újságírók számára biztosítsák a harcszíntérre és a menekülttáborokba való teljes és akadálytalan bejutást;

6. felhívja a Srí Lanka-i kormányt, hogy működjön együtt azokkal az országokkal és segélyszervezetekkel, amelyek hajlandóak és képesek a civil lakosság evakuálására;

7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Srí Lanka-i kormánynak és az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának, valamint tájékoztatás céljából a Bizottságnak.

A mezőgazdasági földterületek állapotromlása által támasztott kihívás az EU-ban és különösen Dél-Európában: válasz az EU agrárpolitikai eszközei révén

P6_TA(2009)0130

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a mezőgazdasági földterületek állapotromlása által támasztott kihívásról az Európai Unióban, különösen Dél-Európában: a közös agrárpolitika eszközeivel adott válasz (2008/2219(INI))

(2010/C 87 E/24)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a szárazsággal és/vagy az elsivatagosodással sújtott, elsősorban afrikai országokban az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló 1992. évi, és a biológiai sokféleségről szóló 1994. évi ENSZ egyezményre,

— tekintettel a talajvédelem kereteinek meghatározásáról szóló 2008/…/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására irányuló, 2007. november 14-i első olvasatban elfogadott állásfoglalására [1],

— tekintettel az Európai Unióban a vízhiány és az aszály jelentette kihívás kezeléséről szóló, 2008. október 9-i állásfoglalására [2],

— tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,

— tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A6-0086/2009),

A. mivel a mezőgazdaság olyan gazdasági ágazat, amely erőteljesen függ a természeti jelenségektől és ezzel egyidejűleg jelentős beavatkozási potenciált képvisel,

---

[1] HL C 282. E, 2008.11.6., 281.o.
[2] Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0473.

B. mivel a mezőgazdaság a legjobb eszköze a talajerózió elkerülésének, és ez olyan átgondolt stratégiát tesz szükségessé, amely hozzájárul e tevékenység megtartásához,

C. mivel az Unió vidéki lakossága fontos szerepet játszik az elsivatagodás elleni küzdelemben, és az uniós termelők jelentősen hozzájárulnak a tartós aszályok által sújtott régiók növénytakarójának megőrzéséhez; mivel különösen az állandó kultúrák, a gyepterületek és az erdők szintén jótékony hatással vannak a víztartalékra,

D. mivel különösen a dél-európai mezőgazdasági földterületek, de a tagállamok más régiói is megtalálhatók az emberi tevékenység és az éghajlati tényezők közötti negatív kölcsönhatás által előidézett környezeti állapotromlás által leginkább érintett területek között;

E. mivel a hiperintenzív földművelés is hozzájárulhat a talaj eróziójához, alkalmatlanná téve azt a termelésre,

F. mivel napjainkban a mediterrán térség talajromlása tekintetében az elsivatagosodást tartják az egyik legkomolyabb fenyegetésnek,

G. mivel a talaj az emberi táplálék, a takarmány, a textíliák és a fűtőanyagok előállításának alapjául szolgál és fontos szerepet játszik a CO_2 megkötésében; mivel ugyanakkor a talaj minden eddiginél inkább ki van téve a szél, és a víz okozta erózió, a szennyezés, a sózás, az impermeabilitás, a szerves anyagok csökkenése és a biológiai sokféleség elvesztése következtében keletkező visszafordíthatatlan károknak,

H. mivel a már tapasztalható negatív következmények a hidrogeológiai viszonyok romlása, a tengervíz part menti talajvizekbe történő beszivárgása, a talaj elszikesedése, a mezőgazdasági talajvesztés, a biológiai sokféleség csökkenése, a tűzvésznek, a növényi és állati betegségeknek való kiszolgáltatottság fokozódása terén figyelhetők meg,

I. mivel egyrészt a természeti és emberi környezet, másrészt pedig a termelési környezet kölcsönhatásaiban bekövetkező, fent említett változások jelentős hatással vannak a növénytermesztési és állattenyésztési rendszerekre, a talajok termelési célú felhasználására, az élelmiszerkínálatra, továbbá nyilvánvalóan kihatnak az élelmiszerbiztonságra, valamint az elvándorlás révén az érintett területek társadalmi, kulturális és gazdasági struktúrájára, mindez pedig a hidrogeológiai szempontokra is hatással van,

J. mivel az öntözés egyrészt a talaj nedvességének megtartására, másrészt a vízzáró rétegek újbóli feltöltésére szolgál, továbbá ezeket a tényezőket figyelembe kell venni a közös agrárpolitika (KAP) kidolgozásakor;

K. mivel a vízhiány és az aszály hozzájárulnak a mezőgazdasági nyersanyagárak emelkedéséhez, és figyelembe véve, hogy biztosítani kell a lakosság folyamatos élelmiszerellátását,

L. mivel a mezőgazdasági és erdőgazdálkodási rendszerek irányítása lehetőséget biztosít az általános szénkörforgással kapcsolatos fellépésre, valamint az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére,

M. emlékeztetve az ENSZ elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló fent említett egyezményére, amely a megművelhető területek eróziója és a szárazság elleni küzdelmet tűzi ki célul, továbbá emlékeztet arra, hogy a Parlament támogatta ezt az egyezményt,

N. elismerve, hogy a vízügyi keretirányelv (2000/60/EK irányelv ([1])) szabályozási keretként és a talajvédelem alapvető jogi eszközeként szolgál, továbbá előmozdítja a régiók közötti együttműködést, a víz fenntartható felhasználását és a rendelkezésre álló vízforrások védelmét, valamint ezekkel párhuzamosan hozzájárul az áradások és a szárazság hatásainak enyhítéséhez,

O. felismerve az integrált és multidiszciplináris megközelítés szükségességét annak érdekében, hogy ne vészhelyzetben kelljen megoldást keresni, mert az további negatív hatásokat és káros láncreakciókat eredményezhet,

([1]) HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

2009. március 12., csütörtök

P. célszerűnek ítélve a helyzet nyomon követését a szóban forgó jelenségek alakulását és az új kockázati helyzetek megjelenését illetőleg a műholdas felvételek és talajtani modellek (talajtérképek) speciálizált felhasználásával,

Q. mivel egyre gyakrabban figyelhetők meg olyan szélsőséges időjárási körülmények, amelyek a száraz és erőteljesen csapadékos időszakok váltakozásával járnak, felgyorsítják a litoszféra pusztulását, különösen azokon a területeken, ahol a talaj szerkezetileg sebezhetőbb, úgy Észak-, mint Dél-Európában,

R. megállapítva, hogy világszinten emelkedett az élelmiszerek iránti kereslet és az élelmiszerek ára,

1. szükségesnek tartja, hogy a KAP irányításával kapcsolatos iránymutatásokba és módszerekbe kifejezetten belefoglaljanak bizonyos, az éghajlat védelmére vonatkozó általános, továbbá specifikusan a talajromlásból eredő károk korlátozását célzó elveket és eszközöket;

2. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági ágazat éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodását szolgáló intézkedések közösségi finanszírozásának olyan területi alapú megközelítésen kell alapulnia, amely figyelembe veszi a különböző uniós régiók sérülékenységi fokát; emlékeztet, hogy nemzetközi és európai szinten készült, megbízható becslések szerint a dél-európai mezőgazdasági területek sérülékenyebbek az éghajlatváltozás hatásaival szemben;

3. sajnálatosnak tartja a vidékfejlesztési támogatások csökkentéséről döntő állam- és kormányfők rövidlátását, és megállapítja, hogy a második pillér keretében rendelkezésre bocsátott korlátozott anyagi forrásokkal nem lehet eredményesen fellépni az éghajlatváltozással kapcsolatos új kihívásokkal szemben;

4. úgy véli, hogy a jelenlegi problémák, az élelmiszerhiányt, a víz szűkösségét, a hőmérséklet növekedését, a víz elpárolgását és a talajerózió kockázatát is ideértve, új, integrált és tudományos, a mediterrán éghajlati viszonyoknak megfelelő mezőgazdasági politikát tesznek szükségessé; megítélése szerint ezeknek a politikáknak az uniós és a nemzeti intézmények segítségével tükrözniük kell az új környezeti kihívásoknak megfelelően helyi szinten módosított növények kutatását és fejlesztését, ideértve a víztakarékosságot is, ugyanakkor megfelelő bevételt biztosítva a gazdálkodók számára egy európai életszínvonal megőrzéséhez;

5. úgy véli, hogy a talajmegóvási stratégián belül a KAP jó mezőgazdasági és környezeti állapotra vonatkozó elveinek elsősorban a meglévő vízelvezető rendszerek működésének és ökológiai fenntarthatóságának felülvizsgálatát és javítását célzó intézkedéseket kell előnyben részesíteniük, amelyek révén ökológiailag fenntartható és a helyi adottságokhoz igazodó vízgazdálkodási terveket kell kidolgozni, valamint a szárazság által fenyegetett területek mezőgazdasági termelői részére tanácsokkal kell szolgálni a helyi adottságokhoz igazodó, víztakarékosabb kultúrák sikeres meghonosítása tekintetében;

6. javasolja, hogy az Unió támogassa fokozottabban a mezőgazdasági területek vízgazdálkodásának javítását, amihez hatékonyabb és a különböző kultúrákhoz igazodó öntözési rendszerek bevezetésére, az ezzel kapcsolatos kutatások előmozdítására, valamint a biotechnológia területén elért eredmények alkalmazásának ösztönzésére lenne szükség;

7. szükségesnek véli az öntözési célú és a tűzvédelemben is felhasználható, lehetőleg a gravitációs elven öntözhető területnél magasabban elhelyezkedő elárasztott vízmedencék (dombvidéki tavak) gazdálkodói együttműködések segítségével történő létrehozását és kezelését, megteremtve a legkedvezőbb üzemeltetési-költség-feltételeket és felhasználva a gyökérzónás víztisztító rendszerrel és felszíni feltöltési technikával kezelt települési szennyvizet is;

8. rámutat a teraszos művelésnek a talajerózió elleni küzdelemben és a talaj víztároló képességének javításában betöltött jelentőségére, valamint szükségesnek tartja a teraszok megőrzését, helyreállítását és létrehozását célzó intézkedések meghozatalát;

9. úgy véli, hogy az agrár-erdészeti rendszereknek a mezőgazdasági peremterületek és a szennyezett mezőgazdasági területek erdősítési programjaira is ki kellene terjedniük, mivel a cserjék gyökere tudja biztosítani a felső instabil réteg hozzákötését az alatta lévő kőzethez, amely kőzettisztító szubsztrátumként működik;

10. támogatja egy olyan közösségi erdőgazdálkodási politika létrehozását, amelynek fő célja az éghajlatváltozás elleni küzdelem;

11. szükségesnek tartja továbbá azon mezőgazdasági intézkedések ösztönzését, amelyek a növénytakaró megőrzését, és ezáltal a folyómedrek eróziós szikesedésének megelőzését szolgálják;

12. megállapítja, hogy sok mediterrán cserjefajtának jó a tűzálló képessége és kitűnő a vegetatív regenerálódási képessége, tehát ezeket ki lehetne aknázni, annál is inkább, mert e fajták gyökérzete olyan jellemzőkkel bír, amelyek segítségével fel lehet venni a küzdelmet a talajerózió ellen;

13. ebben az összefüggésben úgy véli, hogy kisebb vízigényű növények termesztését, valamint bizonyos esetekben a tavaszi veteményeknek olyan téli kultúrákkal történő felváltását lehetne tervbe venni, amelyek nem csak kevesebb öntözést igényelnek, hanem hatékonyan védik a talajt, és növénytakaró létrehozásával lehetővé teszik az erózió elleni küzdelmet a kritikus téli időszakban;

14. úgy véli, hogy a helyi élelmiszertermelés a környezethez jobban alkalmazkodó ökotípusokat képesek előállítani, ezért egyedi intézkedésekkel erre kellene ösztönözni őket;

15. felhív a sövények megőrzésére és telepítésére, különösen olyan területeken, ahol ezek az utóbbi években eltűntek;

16. elismeri a növénygenetikai erőforrások fontos szerepét abban, hogy a mezőgazdasági termelés alkalmazkodni tudjon a változó éghajlati feltételekhez; felszólítja ezért a Bizottságot és a tagállamokat olyan programok létrehozására, amelyek ösztönzik a növénygenetikai erőforrások mezőgazdasági termelők, kertészek, valamint kis- és középméretű kertészeti üzemek általi megőrzését és továbbfejlesztését;

17. emlékeztet a parlagon hagyott területek fontosságára a mezőgazdasági területek visszanyerése és a víz megtartása tekintetében; kéri a Bizottságot és az érintett tagállamokat, hogy ösztönözzék a mediterrán ökoszisztémák talajához igazított mezőgazdasági rendszerek alkalmazását;

18. úgy véli, hogy a KAP jó mezőgazdasági és környezeti feltételekre vonatkozó elveinek a talaj szervesanyag-tartalma fenntartásának kritériumai között a szénelnyelő és -megkötő rendszereket kellene ösztönöznie, méghozzá az öntözés nélküli földművelési technikák alkalmazásában való optimalizálásukkal (minimális felszíni művelés, vetésforgók, a környezethez alkalmazkodott genotípusok, a felszín és a növényzet párolgásának ellenőrzése, célzott műtrágyázás, integrált védekezés stb.);

19. felkéri a területi hatáskörrel rendelkező szerveket, hogy az új igények és környezeti viszonyok függvényében avatkozzanak be az öntözővíz kezelési tervek és öntözővíz felhasználási technológiák programozásába, gondoskodjanak a vízkészletek minőségtől függő, célzott felhasználásáról és az öntözővíz-kezelő szervek szintjén avatkozzanak be a rendelkezésre álló vízkészletekkel való gazdálkodás optimalizálása érdekében, figyelembe véve az erőforrások elosztórendszerekben történő pazarlásának csökkentése iránti igényt;

20. javasolja, hogy a koppenhágai Európai Környezetvédelmi Ügynökség különleges szerveként hozzanak létre egy európai aszálymegfigyelő központot, valamint hogy erősítsék meg az Európai Uniónak a tüzekkel szembeni összehangolt fellépésre való képességét, mivel az aszály és a tüzek egyaránt jelentős mértékben hozzájárulnak az elsivatagosodáshoz és a mezőgazdaságilag hasznosított területek állapotromlásához, különösen a földközi-tengeri régióban;

21. hangsúlyozza a tagállamok által továbbított információk hatékonyságának, valamint a tagállamok közötti koordináció javításának szükségét;

22. ajánlja egy gyors riasztási és folyamatos felügyeleti rendszer kialakítását a talaj állapotának vonatkozásában, hogy időben intézkedni lehessen az erózió legyőzése, a szerves anyagok kimerítése ellen, ami az üvegházhatású gázok kibocsátásához vezet, továbbá a művelhető területek és a biológiai sokféleség elveszítése tekintetében;

23. következésképpen kéri a Bizottságot, hogy a hegyvidéki területek, a szigetek és más, természeti szempontból hátrányos helyzetű területek új meghatározására tett, 2009-re tervezett javaslatában a megfigyelés alatt álló területek értékelésében prioritást élvező szempontok közé vegye fel a talajromlási és elsivatagosodási kockázat szintjét is;

24. szükségesnek tartja a kutatás, a fejlesztés és az innováció erősítését, különös figyelmet szentelve a vízhiánnyal és szárazsággal leginkább sújtott területeknek, és figyelembe véve a biotechnológiai fejlődést;

2009. március 12., csütörtök

25. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a kutatásról, technológia-fejlesztésről és demonstrációról szóló hetedik keretprogram szintén 2009-re tervezett, félidős felülvizsgálatakor még több tagállamra nézve irányozzon elő erőteljesebb ösztönzőket az állapotromlás által érintett talajok és területek fenntarthatóbb gazdálkodásával kapcsolatos ismeretek javítását célzó kutatási és fejlesztési programok támogatására;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy olyan keret létrehozásának szükségességét, amely az éghajlatváltozás okai és hatásai, illetve különösen a talajminőség romlása elleni küzdelemre szolgálhatna;

27. úgy véli, hogy megfelelő képzési és továbbképzési programokat kell szervezni az ágazatban dolgozók, illetve a lakosság számára azzal a kettős céllal, hogy megfelelő megoldásokat találjanak és hozzájáruljanak a felhasználók kollektív felelősségtudatának fejlesztéséhez a területi erőforrások felhasználásában;

28. kéri, hogy az Európai Unió hozzon intézkedéseket különösen a fiatal mezőgazdasági termelők tájékoztatására és képzésére a talaj megőrzését szolgáló mezőgazdasági módszerek bevezetésének előmozdítása érdekében; e tájékoztatásnak és képzésnek különösen az éghajlatváltozás hatásaira és a mezőgazdasági termelésnek az éghajlat alakulásában játszott szerepére kell kiterjednie;

29. emlékeztet, hogy amint azt a KAP folyamatban lévő reformja vonatkozásában a fiatal mezőgazdasági termelők jövőjéről szóló, 2008. június 5-i állásfoglalásában [1] is megállapította, hogy elsősorban olyan projektek számára kell finanszírozást biztosítani, amelyek elősegíthetik a fiatal gazdálkodók elindulását a mezőgazdasági ágazatban;

30. szükségesnek tartja, hogy az Unió a mezőgazdasági földek és termelési jellemzőik fokozottabb védelme segítségével erősítse és javítsa a takarmány- és élelmiszer-autonómiát és az élelmiszer-önellátást, valamint hogy (a legeltetett állatok húsának fogyasztását ösztönző programok és a környezetbarát legelőgazdálkodás támogatása révén) ösztönözze különösen a parlagföldek állattartási célú, fenntartható hasznosítását annak érdekében, hogy csökkenteni lehessen a takarmánybehozataltól való függést; úgy véli, hogy az agrárpolitikának, ha hozzá kíván járulni a globális élelmiszerbiztonsághoz és a fenntarthatósághoz, arra kell törekednie, hogy az EU mezőgazdaságán belül egyensúlyt teremtsen a növénytermesztés, az állattenyésztés és az energiatermelés között;

31. kéri, hogy a globális CO2-piac keretében ösztönözzék az erdők védelmét és visszatelepítését, prioritást adva azoknak a tagállamoknak, amelyek elvesztették természetes erdőiket, továbbá kiemeli, hogy az Európai Unión belül szükség van az integrált és fenntartható erdőgazdálkodás kialakítására;

32. hangsúlyozza az erdők vízciklusban betöltött szerepét, és az erdők, gyepek, legelők és megművelt területek kiegyensúlyozott elegyének fontosságát a fenntartható vízgazdálkodás szempontjából; hangsúlyozza különösen a nagy szervesanyag-tartalmú talaj és a megfelelő vetésforgó szerepét; figyelmeztet arra, hogy a földterület növekvő kihasználása fenyegetést jelent a mezőgazdaságra, az élelmiszerbiztonságra és a fenntartható vízgazdálkodásra nézve;

33. kéri, hogy a rétek, állandó legelők és erdőterületek fenntartásával kapcsolatos mezőgazdasági tevékenységek keretében ismerjék el annak lehetőségét, hogy a „zöld tanúsítványok" kiállítását közjavak előállításától (széndioxid-tárolás, biológiai sokféleség, talajmegtartás) tegyék függővé;

34. felszólítja a tagállamokat a KAP második pillérének alkalmazására annak érdekében, hogy a rétek, állandó legelők és erdőterületek fenntartásával kapcsolatos mezőgazdasági tevékenységek esetében jövedelemtámogatást nyújtsanak, ezáltal hozzájárulva a közjavak előállításához (széndioxid-tárolás, biológiai sokféleség, talajmegtartás); felszólítja a Bizottságot hogy biztosítson elsőbbséget a parlagföldek megőrzésének;

35. kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy keressenek az erózióval érintett talajok helyreállítására alkalmas stratégiákat, a talajeróziót korlátozó, ösztönző intézkedések mellett;

36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

---

[1] Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0258.

2009. március 12., csütörtök

Munkavállalói részvétel az európai statútummal rendelkező vállalatokban

P6_TA(2009)0131

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása az európai statútummal rendelkező vállalatokban való munkavállalói részvételről és egyéb kísérő intézkedésekről

(2010/C 87 E/25)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a 2008. június 25-i „Gondolkozz előbb kicsiben!" - „Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag" című bizottsági közleményre (COM(2008)0394) és a Bizottság 2008. és 2009. évi munkaprogramjára,

— tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel az európai zártkörű társaság (SPE) statútuma segíti majd a kkv-kat a belső piacon, de a nagyobb vállalatok számára is elérhető lesz,

1. felszólítja a Bizottságot, hogy az EK-Szerződés 138. cikke alapján kezdeményezzen konzultációt a szociális partnerekkel a munkavállalók belső piaci részvételét célzó rendelkezések értékelése, szükség esetén egyszerűsítése, létrehozása vagy megerősítése érdekében;

2. felszólítja a Bizottságot, hogy mérje fel a létező európai vállalati statútumok hatását és az Európai Bíróság vonatkozó határozatait (pl. Daily Mail és General Trust, Sevic Systems, Inspire Art, Überseering, Cartesio esetek) a munkavállalók vállalati igazgatótanácsi részvételével és a vonatkozó nemzeti rendelkezések lehetséges elkerülésével vagy megkerülésével kapcsolatban;

3. felszólítja a Bizottságot, hogy a fent említett javasolt konzultáció vonatkozásában mérje fel a vállalatirányítással, adójoggal, és a munkavállalók részesedési programokban való pénzügyi részvételével kapcsolatos határon átívelő problémákat; felszólít egy lehetséges felülvizsgálat és/vagy az esetleges új javaslatok a Tanáccsal és a Parlamenttel való megvitatására;

4. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy olyan, az SPE-re vonatkozó előírás bevezetésének lehetőségét, melynek értelmében egy kölcsön vagy egyéb hozzájárulás részvényes általi visszatérítését hátra kell sorolni, amennyiben a részvénytőkéhez való hozzájárulás megfelelőbb lett volna (magának a vállalatnak a túlzott eladósodása esetén); úgy véli, hogy meg kell fontolni egy olyan szabály meghozatalát, amelynek értelmében a részvényesnek vissza kell fizetnie a kapott visszatérítést, amennyiben azt a vállalat fizetésképtelenné válásának időpontjához közeli időszakon belül fizették ki;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2009. március 12., csütörtök

Bevándorlók gyermekei

P6_TA(2009)0132

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a bevándorlók által a származási országban hátrahagyott gyermekekről

(2010/C 87 E/26)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a gyermekek jogairól szóló 1989. november 20-i ENSZ-egyezményre, különösen annak 3. és 20. cikkére,

— tekintettel a bevándorló munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményre, különösen annak 38., 42. és 45. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 24. cikkére,

— tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel a munkavállalók szabad mozgása valamennyi tagállam gazdasága számára előnyökkel jár, és elérhetővé teszi az EU állampolgárok számára a gazdasági és személyes továbbfejlődés lehetőségét,

B. mivel e pozitív hatásokat mérsékelhetik a migráció nem kívánatos mellékhatásai, többek között a szülők másik tagállamba költözése során a származási országban maradt gyermekek hátrányos életkörülményei,

C. mivel a munkaerő migrációja kitartóan növekedett az elmúlt évtizedek során, és jelenleg a legtöbb (64 millió) migráns munkavállaló az Európai Unióban él,

D. mivel a migráció a fejlődés elősegítésének egyik jelentős tényezője, de ugyanakkor – még megoldatlan – problémákhoz vezet mind a származási, mind a fogadó országban,

E. mivel az UNICEF és a Romániai Társadalmi Alternatívák által készített tanulmány szerint 2008-ban közel 350 000 olyan gyermek élt, akinek legalább egyik szülője külföldön dolgozott, és 126 000 olyan gyermek, akinek mindkét szülőjét érintette a migráció,

F. mivel a migráció pozitívan érintheti a származási ország háztartásait, mivel a visszautalt összegek és egyéb csatornák révén enyhíti a szegénységet és fokozza az emberi erőforrásokba fektetett tőkét,

G. mivel azonban a más tagállamokban dolgozó szülők által hátrahagyott gyermekek számára adott esetben negatív hatásokkal is járhat, beleértve a fizikai és mentális egészség tekintetében a gyermekgondozás elhanyagolásának kockázatát és az olyan mentális egészséghez kapcsolódó hatásokat, mint a depresszió, továbbá a játékra és önfejlesztésre fordított idő elvesztése, az iskolai illetve általában az oktatásban és képzésben való részvétel hiánya, alultápláltság és a gyermekek bántalmazása,

H. mivel a szüleikkel együtt a célországba költöző migráns gyermekek életkörülményeinek és oktatásának javítására irányuló hatályos átfogó politika mellett a származási országban hátrahagyott gyermekek jelenségére nem fordítottak komoly figyelmet,

I. mivel gyakran azért hagynak hátra gyermekeket a származási országban, mert nem rendelkeznek megfelelő tájékoztatással a célországban kínált lehetőségekről és ellátásokról,

1. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a származási országban hagyott gyermekek jelenségének EU szintű felmérése érdekében és gyűjtsön uniós szintű adatokat e jelenségről;

2. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket a szülők által a származási országban hátrahagyott gyermekek helyzetének javítása, valamint az oktatás és a társadalmi élet tekintetében ezen gyermekek normális fejlődésének biztosítása érdekében;

3. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre együttműködési mechanizmusokat a különélés és az áthidalandó távolság családokra (különösen gyermekekre) gyakorolt hátrányos hatásainak megakadályozására;

4. felhívja a tagállamokat, hogy hatékonyabban tájékoztassák a migránsokat saját és családtagjaik jogairól a szabad mozgás, valamint a külföldre költözés és a más tagállamokban történő munkavállalás feltételeire vonatkozó nemzeti és európai szinten rendelkezésre álló információk tekintetében;

5. felhívja a Bizottságot, hogy javasolja az összes érdekelt félnek a migráns személyek és a származási országot el nem hagyó gyermekeik megsegítésére szolgáló már meglevő eszközök megfelelő alkalmazását;

6. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy aktívan vonják be a szociális partnereket és civil szervezeteket a migráns gyermekek helyzetének javítását célzó intézkedésekbe;

7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek valamint a szociális partnereknek.

A Horvátország által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentés

P6_TA(2009)0133

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a Horvátország által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentésről

(2010/C 87 E/27)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Tanács 2005. október 3-i határozatára, amelynek értelmében megnyitotta a csatlakozási tárgyalásokat Horvátországgal,

— tekintettel a Horvátország által elért eredményekről szóló 2007. évi jelentésre irányuló 2008. április 10-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel a Horvátország által elért eredményekről szóló 2008. évi, a Bizottság által 2008. november 5-én közzétett jelentésre (SEC(2008)2694),

— tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel Horvátország jelentős eredményeket ért el a koppenhágai kritériumok alá tartozó mindhárom területen,

B. mivel ezeket a jelentős eredményeket még konszolidálni kell, illetve további erőfeszítéseket kell tenni a Bizottság jelentésében és a jelen állásfoglalásban említett reformok elfogadása és végrehajtása érdekében,

C. mivel az EU lépéseket tett a bővítési folyamat minőségének javítása felé,

([1]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0120.

D. mivel a „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2007–2008" című 2007. november 6-i bizottsági közlemény(COM(2007)0663) már a csatlakozási tárgyalások kezdeti szakaszában nagy hangsúlyt fektet a jogállamiságra és a helyes kormányzásra, különös tekintettel a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelemre, az adminisztratív és bírósági reformra, valamint a civil társadalom fejlődésére,

E. mivel a Horvátországgal folytatott csatlakozási tárgyalások 2009-ig való lezárásának az érintett felek közös céljának kell maradnia,

F. mivel az elmúlt évben elkövetett gyilkosságok és támadások rámutattak arra, hogy komolyan és gyorsan kell kezelni a korrupció és a szervezett bűnözés ügyét Horvátországban,

G. mivel új belügyminisztert, új igazságügyminisztert és új rendőrfőnököt neveztek ki, akiket megbíztak ezen ügyek kezelésével,

Általános megjegyzések

1. elismerően nyilatkozik a Horvátország által 2008-ban az EU-tagság elnyerése érdekében szükséges szabályozás elfogadása, illetve az ehhez szükséges reformok végrehajtása terén elért eredményekről;

2. külön örömét fejezi ki amiatt, hogy a jogalkotási és szabályozási munka mellett az ország erőfeszítéseket tett az e reformok végrehajtásához szükséges közigazgatási kapacitások erősítésére és javítására;

3. biztos abban, hogy a tárgyalások 2009-ben való befejezésének célja a Bizottság által közzétett indikatív menetrend alapján megvalósítható, feltéve, hogy a horvát kormány fokozza erőfeszítéseit különösen a csatlakozási folyamattal kapcsolatos kényesebb ügyek tekintetében – beleértve a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelmet –, és teljesíti végre az e területek tekintetében megállapított referenciaértékeket, valamint feltéve, hogy a Tanács hajlandó és képes haladéktalanul megnyitni a tárgyalás valamennyi fejezetét;

4. üdvözli a Bizottság ajánlását, amely szerint a Tanács hozzon létre a csatlakozási szerződés megfogalmazásával foglalkozó *ad hoc* munkacsoportot; emellett javasolja, hogy a munkacsoport a tárgyalásokkal párhuzamosan dolgozzon, és ezért munkáját 2009 első felében kezdje meg; üdvözli továbbá a Bizottság azon szándékát, hogy 2009 során részletes közleményt nyújt be Horvátország uniós csatlakozásának pénzügyi hatásáról;

Politikai kritériumok

5. elégedett bizonyos területek, például a diszkrimináció tilalma, a nők jogai, a kisebbségi jogok vagy a menekültek visszatérése szempontjából kulcsfontosságú dokumentumok és szabályozások elfogadása terén elért eredményekkel; hangsúlyozza, hogy ezek gyors és hatékony végrehajtása kulcsfontosságúvá vált;

6. hangsúlyozza továbbá, hogy folytatni kell a közigazgatás reformját egy új bérezési rendszer bevezetésével, valamint a közigazgatási eljárásoknak az átláthatóság és az elszámoltathatóság növelése céljából, illetve a horvát közszolgálat depolitizálása érdekében történő átvilágításával; felszólít arra, hogy fordítsanak különleges figyelmet a regionális és helyi vezetésre, mivel ezek új felelősségek vállalására való képessége elengedhetetlen a decentralizációs folyamat sikeréhez;

7. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a külföldi befektetőknek jogbiztonságot és a törvény előtti egyenlőséget biztosítsanak, és ebben az összefüggésben ösztönzi a horvát hatóságokat, hogy a horvát alkotmánybíróság vonatkozó határozataival összhangban haladéktalanul kezeljék a magántulajdon visszaszolgáltatásának még függő ügyeit;

8. úgy véli, hogy határozottabb erőfeszítésekre van szükség az igazságügy terén annak érdekében, hogy kezelni lehessen a bírósági ügyek terén tapasztalható lemaradás és a kiugróan hosszú bírósági eljárások kiváltó okait, meg lehessen kezdeni a bíróságok (ideértve valamennyi típust) működésének átfogó és komoly racionalizálását, objektív és átlátható rendszert lehessen bevezetni a bírók kiválasztására szolgáló eljárásban, biztosítani lehessen a háborús bűnök nemzetközi normáknak megfelelő kezelését az etnikai hovatartozástól függetlenül, és végül megoldást lehessen találni a vádlottak távollétében megtartott tárgyalások és kiszabott ítéletek problémájára, például a megerősített regionális együttműködés révén;

9. figyelembe veszi a volt Jugoszláviában elkövetett humanitárius bűncselekményeket vizsgáló nemzetközi törvényszék (ICTY) főügyészének 2008. december 12-én az ENSZ Biztonsági Tanácsa előtt tett kijelentését, amelyben rámutatott, hogy Horvátország az Ügyészi Hivatal jogsegély iránti megkereséseinek többségére válaszolt, ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a Gotovina-ügyhöz kapcsolódó egyes kulcsfontosságú katonai dokumentumok továbbra is hiányosak maradtak; sürgeti a horvát kormányt, hogy tegyen erőfeszítéseket, hogy ezek a dokumentumok haladéktalanul a Bíróság elé kerüljenek;

10. üdvözli azt a tényt, hogy a horvát kormány végre további intézkedéseket tett a korrupció és a szervezett bűnözés leküzdése érdekében; hangsúlyozza, hogy a korrupció és szervezett bűnözés elleni küzdelemmel foglalkozó hivatal (USKOK) fokozott nyomozói és vádemelési tevékenységét azonos szintű rendőrségi és bírósági erőfeszítéseknek kell kísérni ahhoz, hogy eredményt tudjanak felmutatni; úgy véli, hogy a zéró tolerancia elvét kell alkalmazni valamennyi szinten, ítéletek (ideértve a vagyontárgyak lefoglalását is) meghozatalára kell törekedni és ezeket végre kell hajtani; üdvözli e tekintetben a korrupcióval és szervezett bűnözéssel vádolt személyek vagyonának ideiglenes befagyasztásáról szóló szabályozás elfogadását;

11. örömmel állapítja, meg hogy négy különböző bíróságon hivatalosan működésbe léptek a külön a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel foglalkozó osztályok, és hogy az ezen osztályokra rendelt hatvan bírót átvilágították és elvégzendő feladataik bonyolultságának és érzékenységének arányában fognak jelentős pénzügyi ösztönzőkhöz jutni;

12. ebben az összefüggésben felhívja a horvát kormányt, hogy a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos feladataik teljesítése érdekében a rendőrség és a bíróság számára biztosítsa a szabad és független intézkedés lehetőségét, valamint a szükséges emberi és pénzügyi erőforrásokat;

13. elégedett a horvát sajtószabadsággal, de felhívja a figyelmet a közelmúltban történt olyan esetekre, amikor korrupciós és szervezett bűnözéssel kapcsolatos ügyben nyomozó újságírókat félemlítettek meg, sőt gyilkoltak meg; felszólítja a rendőrséget és az igazságszolgáltatást, hogy tegyenek eltökélt lépéseket az ilyen esetek felderítésére és üldözésére annak érdekében, hogy helyreálljon az országban a pozitív légkör, és folyamatosan betartsák a csatlakozás politikai feltételeit; e tekintetben hangsúlyozza a politikai alku tárgyát nem képező emberi jogok teljes körű védelmének szükségességét;

14. örömét fejezi ki, hogy a horvát kormány a nemzeti kisebbségekről szóló alkotmányos jog végrehajtására irányuló cselekvési tervet fogadott el, valamint a finanszírozás növelése miatt; sürgeti a horvát hatóságokat, hogy a kisebbségi közösségeket képviselő nem kormányzati szervezetekkel szoros együttműködésben hajtsák végre a tervet; hangsúlyozza továbbá, hogy a kisebbségek gazdasági és szociális jogaira kell összpontosítani, különös tekintettel foglalkoztatásukra, illetve hogy hosszú távú stratégiát kell kidolgozni a kisebbségek közigazgatásban és igazságszolgáltatásban való foglalkoztatását illetően; kéri továbbá, hogy a nemzeti kisebbségügyi tanácsok élvezzenek a tanácsaikat kikérő helyi önkormányzatoktól független költségvetési autonómiát, hogy teljes függetlenségben láthassák el feladataikat;

15. üdvözli Horvátországnak a kisebbségi politika terén elért eredményeit, különösen annak tényét, hogy oktatási lehetőségeket és parlamenti képviseletet egyaránt biztosítottak az ország kisebbségei számára;

16. üdvözli a kisebbségi oktatás terén a folyamatos előrehaladást; aggodalmát fejezi ki azonban, hogy a jelenlegi struktúrák fenntartják az elkülönítést, ahelyett, hogy a különböző etnikai csoportok integrációját céloznák, például vegyes osztályok létrehozása révén; aggodalmát fejezi ki továbbá – különösen a romák esetében – amiatt, hogy ezen intézkedések a normál osztályokhoz képest alacsonyabb színvonalú oktatáshoz vezethetnek;

17. megállapítja, hogy a menekültek hazatérését lehetővé tevő feltételek kialakítása terén elért kézzelfogható eredmények ellenére a lakhatás (különösen a városi területek volt ingatlantulajdonosai esetében), az integráció és a munkaerőpiachoz való hozzáférés terén még sok a tennivaló annak érdekében, hogy e visszatérések tartósak lehessenek; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a visszatérési programokat más szociális és foglalkoztatási programokkal összefüggő módon valósítsák meg;

18. üdvözli továbbá a diszkrimináció tilalmát kimondó átfogó szabályozás elfogadását, és nagy jelentőséget tulajdonít e rendelkezések tényleges végrehajtásának; felszólítja a hatóságokat, nemzeti és helyi szinten egyaránt, hogy a zéró tolerancia elvét alkalmazzák a faji vagy egyéb gyűlölet megnyilvánulásaival szemben, és gondoskodjanak arról, hogy e megnyilvánulásokat az előírásoknak megfelelően szankcionálják; felkéri továbbá a nemzeti hatóságokat, hogy védelmezzék a szexuális irányultságuk alapján kisebbségben lévők jogait;

Gazdasági kritériumok

19. bíztatónak tartja a foglalkoztatottság Horvátországban tapasztalható növekedését és a tartósan magas gazdasági növekedést; hangsúlyozza azonban, hogy továbbra is magas a munkanélküliség a fiatalok és a kisebbségek körében, illetve hogy milyen hatással vannak a növekvő élelmiszer-árak, és általánosságban az infláció az átlagpolgárok megélhetésére;

20. hangsúlyozza, hogy meg kell fékezni a kereskedelmi deficitet és a fizetési mérleg deficitjét, valamint a külső adósságot, amely miatt a horvát gazdaság sérülékenyebb és jobban ki van téve a kockázatoknak; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi gazdasági növekedés fenntartásához, illetve annak érdekében, hogy Horvátország fel tudjon zárkózni az EU-tagállamokhoz, fel kell gyorsítani a strukturális reformok ritmusát;

21. felhívja a figyelmet arra, hogy az energiabiztonságot a fenntartható fejlődéssel összeegyeztető politikát kell előmozdítani, szoros együttműködésben az érintettekkel; felhívja a horvát hatóságokat, hogy feleljenek meg az EU éghajlatváltozási csomagjában kitűzött céloknak és biztosítsanak megfelelő prioritást az energiahatékonyságnak és a megújuló energiaforrásoknak, különösen a partmenti területeken; emlékezteti Horvátországot az EU által a mediterrán régiónak e tekintetben felajánlott finanszírozási lehetőségekre; üdvözli a kiotói jegyzőkönyv végrehajtására irányuló cselekvési terv elfogadását és felhívja a hatóságokat, hogy tegyenek meg minden szükséges lépést az ipari kibocsátások hatékony csökkentése érdekében;

Képesség a tagsággal járó kötelezettségek teljesítésére

22. általánosságban elégedett a joganyag átvételének sebességével; úgy véli azonban, hogy jobban oda kell figyelni a jogalkotás minőségére; ösztönzi a horvát hatóságokat, hogy folytassák a közösségi vívmányok végrehajtásához szükséges közigazgatási kapacitás létrehozására irányuló erőfeszítéseiket;

23. üdvözli az acél- és távközlési ipar jelenleg zajló privatizációjában elért eredményeket, illetve a horvát hatóságok azon döntését, hogy pályázati eljárást írnak ki a horvát hajógyárak privatizálására, amelynek várhatóan 2009-ben be kell fejeződnie, és hangsúlyozza, hogy a hajógyárak értékesítésének teljesen átláthatóan és az EU versenyjogi normáinak tiszteletben tartásával kell megtörténnie; felszólítja a horvát kormányt, hogy az Európai Bizottság támogatásával fogadjon el célzott intézkedéseket a szerkezeti átalakítás szociális költségeinek ellentételezése érdekében; felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vegye figyelembe a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válságot a szükséges reformok Horvátország általi végrehajtásának vizsgálata során;

24. megállapítja, hogy a mezőgazdasági ágazatban elért eredmények igen kiegyensúlyozatlanok, a minőségi politika és a biogazdálkodás nagyon fejlett, de javítani kell a vidékfejlesztési alap támogatásainak fogadására irányuló kapacitáson; hangsúlyozza, hogy a nagyobb adminisztratív kapacitás és a mezőgazdasági támogatási rendszerek reformja elengedhetetlen feltételek ahhoz, hogy zökkenőmentes legyen az EU közös agrárpolitikájának rendszerére történő átállás, és a minimálisra lehessen csökkenteni az átállás társadalmi hatásait;

25. felkéri a horvát hatóságokat, hogy hatékonyan fogadják az uniós előcsatlakozási támogatásokat, és minden szinten (központi, regionális és helyi szinten is) készítsék elő az EU strukturális és kohéziós alapjaiból származó támogatások fogadásához szükséges struktúrákat és szakértelmet;

Regionális együttműködés

26. mélységesen sajnálja, hogy a csatlakozási tárgyalások bilaterális kérdések miatt jelentős időre ténylegesen megakadtak;

27. hangsúlyozza, hogy a bilaterális kérdések nem lehetnek a csatlakozási tárgyalásokon elért eredmények akadályai; kivéve, ha ezeket a tárgyalásokat arra használják, hogy befolyásolják e kérdések végleges rendezését; sürgeti azonban a horvát kormányt és a szomszédos országok kormányait, hogy sürgősen oldjanak meg minden vitás kérdést;

28. hangsúlyozza, hogy a jószomszédi viszony továbbra is az európai integrációs folyamat alapvető eleme és felkéri Horvátországot és szomszédjait, hogy aktívan mozdítsák elő az együttműködést a régióban és hajtsanak végre több beruházást a határokon átnyúló projektek tekintetében;

29. emlékeztet a Horvátország és Szlovénia miniszterelnökének, határvitáiknak egy nemzetközi testület elé terjesztéséről szóló 2007. augusztus 26-i nem hivatalos megállapodására; üdvözli, hogy Horvátország és Szlovénia kész elfogadni a Bizottság ajánlkozását a közvetítői szerepre és úgy véli, hogy ez a közvetítés a nemzetközi jogon kell alapuljon; ezzel összefüggésben várakozással tekint a csatlakozási tárgyalások gyors előrehaladására;

*

* *

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint Horvátország kormányának és parlamentjének.

Törökország által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentés

P6_TA(2009)0134

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a Törökország által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentésről

(2010/C 87 E/28)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a 2008. november 5-i, Törökországról a Bizottság által készített 2008. évi országjelentésre (SEC(2008)2699),

— tekintettel 2006. szeptember 27-i állásfoglalására Törökország előrehaladásáról a csatlakozás felé [1], 2007. október 24-i állásfoglalására az EU és Törökország kapcsolatáról [2] és 2008. május 21-i állásfoglalására a Törökországról szóló 2007. évi országjelentésről [3],

[1] HL C 306. E, 2006.12.15., 284. o.
[2] HL C 263. E, 2008.10.16., 452. o.
[3] Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0224.

2009. március 12., csütörtök

— tekintettel a 2005. október 3-án jóváhagyott, Törökországgal kapcsolatos tárgyalási keretre,

— tekintettel a Török Köztársaság [1] a csatlakozási partnerségben létrehozott elvekről, prioritásokról és feltételekről szóló 2008. február 18-i, 2008/157/EK tanácsi határozatra, valamint a csatlakozási partnerségről szóló korábbi, 2001-es, 2003-as és 2006-os tanácsi határozatokra,

— tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel a tárgyalási keret tanácsi jóváhagyását követően 2005. október 3-án megkezdődtek a csatlakozási tárgyalások Törökországgal, és mivel a szóban forgó tárgyalások megnyitása egy hosszú és nyitott kimenetelű folyamat kezdete volt,

B. mivel Törökország elkötelezte magát a reformok, a jószomszédi kapcsolatok és az EU-hoz való fokozatos közeledés mellett, és mivel ezekre az erőfeszítésekre olyan lehetőségként kell tekinteni, amely lehetővé teszi Törökország számára a további modernizálódást,

C. mivel az EU-hoz, azaz egy közös értékeken nyugvó közösséghez való csatlakozásnak továbbra is a koppenhágai kritériumoknak és az EU integrációs kapacitásának történő teljes körű megfelelés a feltétele a 2006. decemberi Európai Tanács következtetéseivel összhangban,

D. mivel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy 2008-ban jelentős politikai feszültségek alakultak ki, és a török kormány, erős legitimitása ellenére nem állt elő következetes és átfogó politikai reformprogrammal,

E. mivel Törökország még mindig nem hajtotta végre az EK-Törökország társulási szerződésben és kiegészítő jegyzőkönyvében szereplő rendelkezéseket,

F. mivel 2008-ban négy tárgyalási fejezetet nyitottak meg,

1. aggodalommal figyeli, hogy Törökországban a harmadik egymást követő évben folyamatosan lassul a reformfolyamat, és felhívja a török kormányt, hogy tegyen tanúbizonyságot a 2005-ben vállalt reformfolyamat folytatására irányuló politikai elkötelezettsége mellett, hangsúlyozza, hogy ez a modernizáció elsősorban Törökország saját érdeke és az egész török társadalom javát szolgálja;

2. aggódik a török társadalomnak a két fő politikai párt mentén történő folyamatos polarizálódása miatt, ami 2008 folyamán tovább erősödött, és negatívan befolyásolta a politikai intézmények működését és a reformfolyamatot;

3. hangsúlyozza, hogy a politikai reformok alkotják a reformfolyamat lényegét, és üdvözli, hogy a török kormány előkészítette és jóváhagyta a közösségi vívmányok átvételére vonatkozó nemzeti programot;

4. sürgeti a politikai pártok vezetőit, hogy komolyan törekedjenek a párbeszédre, és a kompromisszumok szellemében fogadjanak el egy reformmenetrendet Törökország modernizációjához, melynek célja egy emberi jogokat és az alapvető szabadságjogokat tiszteletben tartó, jogállamiságon alapuló, stabil, demokratikus, pluralista, szekuláris és virágzó társadalom kialakítása;

[1] HL L 51., 2008.2.26., 4. o.

2009. március 12., csütörtök

I. A koppenhágai kritériumok teljesülése

Demokrácia és jogállamiság

5. sajnálja, hogy az alkotmány átfogó reformjára irányuló kezdeti erőfeszítések a fejkendőről szóló vitába torkolltak, és a társadalom további polarizálódásához vezettek; felhívja a török kormányt, hogy folytassa munkáját egy új, polgári alkotmány érdekében, amelynek középpontjában az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelme áll, és sürgeti a kormányt, hogy biztosítsa a politikai pártok és a civil társadalom, valamint az etnikai és vallási csoportok szoros bevonását az alkotmányozási folyamatba;

6. aggódik a két parlamenti párttal szemben 2008-ban indított betiltási eljárás, és különösen a Demokratikus Társadalom Párt (DTP) elleni, még folyamatban lévő ügy miatt; hangsúlyozza a politikai pártokra vonatkozó jogszabályok módosításának elsődleges szükségességét az Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlatának, valamint az Európa Tanács Velencei Bizottságának ajánlásaival való teljes megfelelés érdekében;

7. felhívja a török hatóságokat, hogy tegyenek meg minden szükséges lépést annak érdekében, hogy a választásokon részt vevő valamennyi fél képviseltesse magát a választási bizottságban;

8. sajnálja, hogy nem történt előrelépés a hadsereg módszeres és teljes civil ellenőrzésének kialakítása, valamint a hadsereg és a védelmi politika parlamenti felügyelete felé;

9. megjegyzi, hogy a bírósági reformstratégia kialakítása terén történt előrelépés; hangsúlyozza azonban, hogy sürgősen további módszeres erőfeszítéseket kell tenni a bíróságok pártatlanságának és szakmaiságának növelése érdekében, biztosítva a bírák tartózkodását a politikai vitákban való részvételtől, és hogy tiszteletben tartják az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményt;

10. sajnálja, hogy nem történt előrelépés az ombudsmani hivatal felállítása felé; tudomásul veszi az alkotmánybíróságnak az obudsmanról szóló törvénnyel kapcsolatos negatív döntését, és sürgeti a török kormányt, hogy a lehető leghamarabb vezesse be újra az említett hivatal létrehozásához szükséges jogszabályokat, amint azt a múltban már a kormány és a parlament is támogatta;

11. sajnálja, hogy a török kormány nem készített átfogó korrupcióellenes stratégiát; hangsúlyozza, hogy szükség van a közkiadások parlament általi ellenőrzésére, valamint a Számvevőszékre vonatkozó új jogszabályokra;

12. üdvözli, hogy elkezdődött a per az Ergenekon bűnszervezet feltételezett tagjaival szemben, és támogatja a hatóságokat a nyomozás folytatásában, valamint a szervezet állami struktúrákat is elérő hálózatának teljes felderítésében; aggódik az ügy vádlottjaival való bánásmódról szóló jelentések miatt; sürgeti a török hatóságokat, hogy biztosítson számukra tisztességes eljárást, és hogy szigorúan tartsák magukat a jogállamiság elveihez;

Emberi jogok és a kisebbségek tiszteletben tartása és védelme

13. sajnálja, hogy a szólás- és sajtószabadságot Törökországban még mindig nem tartják teljesen tiszteletben; azon az álláspontón van, hogy egy demokratikus, pluralista társadalomban a sajtószabadságot nem szolgálja sem a honlapok gyakori betiltása, sem pedig a kritikus sajtóra gyakorolt nyomás és az ellene indított perek; továbbá véleménye szerint a büntető törvénykönyv 301. cikkének 2008 áprilisában elfogadott módosítása nem volt elegendő, mivel a büntető törvénykönyv, a terrorellenes törvény illetve a sajtótörvény ezen és más cikkei alapján továbbra is vádat emelnek nem erőszakos véleménynyilvánítást miatt, például a Szaharov-díjjal a szólás szabadságért 1995-ben kitüntetett Leyla Zana ellen; megismétli, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezmény szellemében, a szólásszabadság teljes tiszteletben tartásának biztosítása érdekében hatályon kívül kell helyezni a 301. cikket, és alapvetően meg kell reformálni a büntető törvénykövet, továbbá felül kell vizsgálni azokat a törvényeket is, amelyek alapján önkényesen korlátozzák a nem erőszakos véleménynyilvánítást;

2009. március 12., csütörtök

14. üdvözli, hogy Mehmet Ali Sahin igazságügy-miniszter a kormány nevében sajnálatát fejezte ki a börtönben visszaélés következtében elhunyt Engen Ceber családjának; osztja a török parlament emberi jogi bizottságának azon aggodalmát, hogy a bíróság nem emelt vádat a növekvő számban előforduló kínzások és az embertelen bánásmód miatt; felhívja a török kormányt, hogy tegyen további erőfeszítéseket a kínzás és a bántalmazás megszüntetése érdekében a hivatalos büntetés-végrehajtási intézményeken belül és azokon kívül, valamint arra, hogy vessen véget a büntetlenség kultúrájának; hangsúlyozza, hogy az ENSZ kínzás elleni egyezménye fakultatív jegyzőkönyvének ratifikálása és végrehajtása jelentősen növelné az erőfeszítések hitelességét; aggodalmát fejezi ki a tömegdemonstrációk során alkalmazott túlzott rendőri erőszak miatt;

15. üdvözli a török parlament emberi jogi vizsgálóbizottságának tevékenységét, továbbá a börtönökben történő kínzások és bántalmazások, valamint Hrant Dink újságíró megölésének kivizsgálását; sürgeti a török hatóságokat, hogy teljes mértékben kövessék a bizottság, valamint a miniszterelnöki vizsgálóbizottság jelentésének megállapításait; úgy véli, hogy az Ergenekon feltételezett részvételét komolyabban kellene venni más megoldatlan esetek, például Hrant Dink megölésének átgondolása kapcsán;

16. üdvözli az alapítványokról szóló törvény 2008 februári elfogadását, és nagyra értékeli a Bizottság azon értékelését, hogy az alapítványokról szóló törvény számos, a nem muzulmán közösséggel kapcsolatos kiemelt ingatlanra vonatkozó kérdéssel is foglalkozik; sürgeti a török kormányt, hogy biztosítsa, hogy a törvényt az Emberi Jogok Európai Bírósága esetjogával összhangban hajtsák végre, és oldja meg a birtokba vett és harmadik feleknek eladott ingatlanok, valamint azon alapítványok ingatlanainak függőben levő kérdését, amelyek az új jogszabály elfogadását megelőzően olvadtak össze;

17. megismétli, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága esetjogával összhangban kialakított jogi szabályozásra van szükség annak érdekében, hogy minden vallási közösség indokolatlan korlátozások nélkül működhessen, különösen jogi státuszuk, a papok képzése, elöljáróik megválasztása, a vallási oktatás és kultuszhelyeik kialakítása tekintetében; bátorítja a török hatóságokat, a politikai pártokat, a civil társadalmat és az érintett közösségeket, hogy kötelezzék el magukat egy olyan légkör kialakítása mellett, amelyben teljes mértékben tiszteletben tartják a vallásgyakorlás szabadságát; ismételten felszólít a görög ortodox Halki Szeminárium azonnali újranyitására, és az ökumenikus pátriárka egyházi cím hivatalos használatára; üdvözli a kormány közelmúltban tett kezdeményezéseit, valamint a kormány és az alevi vezetők között régóta fennálló problémákról, például az alevi vallás imahelyeiről és a sivasi vérengzés emlékére felállítandó emlékműről folytatott tárgyalásokat, és felhívja a török kormányt, hogy késedelem nélkül kezelje ezeket a kérdéseket, illetve ne tegye kötelezővé az állami vallásoktatást; sajnálatát fejezi ki a Tur Abdin-i Szent Gábriel szír ortodox kolostor tervezett kisajátítása és a kolostor képviselőivel szemben folyó bírósági eljárások miatt;

18. felhívja a török kormányt, hogy prioritásos alapon kezdeményezzen politikai lépéseket a kurd kérdés tartós rendezése érdekében, melynek során kezeli a kurd származású állampolgárok gazdasági és társadalmi problémáit, és érezhetően bővíti kulturális jogaikat, beleértve a kurd nyelv tanulása valós lehetőségének megteremtését az állami és magániskolákban, valamint használatának biztosítását az elektronikus médiában, a mindennapi életben és a közszolgáltatások igénybevétele során, valamint arra, hogy a választott tisztviselők a törökön kívül egy második nyelvet is használhassanak a választóikkal való kommunikáció során; üdvözli, hogy 2009. január 1-től egy kurd nyelvű, 24 órán át sugárzó közszolgálati tévécsatorna indul el;

19. elítéli a Kurdisztán Munkáspárt (PKK) és más terrorista csoportok által török területen elkövetett merényleteket; ismételten kifejezi szolidaritását Törökországgal a terrorizmus elleni harcával kapcsolatban és újólag felhívja a PKK-t, hogy feltétel nélküli fegyverszünetet rendeljen el és tartsa azt tiszteletben;

20. sürgeti a DTP-t és megválasztott képviselőit, hogy egyértelműen határolódjanak el a terrorista PKK-tól és az általuk alkalmazott erőszakos cselekményektől, és valamennyi pártot felszólít arra, hogy keressenek megoldást a török állam stabilitásának, fejlődésének és integritásának biztosítására;

21. megjegyzi, hogy a török kormány úgy határozott, hogy befejezi a Törökország délkeleti régiójának fejlesztésére vonatkozó délkelet-anatóliai projektet (GAP); rámutat azonban e projekt társadalmi, környezeti, kulturális és geopolitikai – többek között a szomszédos országok, Irán és Szíria, vízellátására kiható – következményeire, és felhívja a kormányt, hogy a terv további kimunkálása során ezeket a tényezőket mindenképpen vegye figyelembe, valamint védelmezze az érintett lakosság jogait és biztosítsa a helyi és regionális hatóságokkal való szoros együttműködést; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a GAP-ról és következményeiről;

22. megismétli, hogy a pluralizmus és sokszínűség európai értékei a lausanne-i békeszerződés (1923) alapján magukban hordozzák a kisebbségeknek a törökországinál sokkal tágabban értelmezett meghatározása iránti tiszteletet; aggódik a kisebbségekkel szemben folytatódó ellenségeskedés és erőszak miatt; aggódik, amiért Törökország nem tett előrelépéseket a kulturális sokféleség biztosítása és a kisebbségek tiszteletben tartásának és védelmének előmozdítása érdekében, összhangban az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménnyel; sürgeti a török kormányt, hogy kezdje meg a régóta esedékes párbeszédet az EBESZ kisebbségi főbiztosával olyan kérdésekről, mint a kisebbségek részvétele a közéletben és az elektronikus műsorszórás a kisebbségi nyelveken;

23. felhívja a török kormányt, hogy lépjen fel a kisebbségekkel szembeni ellenségeskedést szító szervezetek és csoportok ellen, és nyújtson védelmet valamennyi fenyegetett és életveszélyben forgó személynek, valamint tegyen folyamatos erőfeszítéseket olyan környezetet kialakítása érdekében, amely elősegíti az alapvető emberi jogok és szabadságok teljes körű tiszteletben tartását;

24. felhívja a török kormányt, hogy keressen megoldást két török sziget, Gökceada (Imvros) és Bozcaada (Tenedos), kettős kultúrájának megőrzésére, és foglalkozzon a görög kisebbség tagjainak az oktatás és a tulajdonjogok terén felmerült problémáival;

25. üdvözli a nők és férfiak közötti esélyegyenlőségi bizottság létrehozását a török parlamentben; üdvözli, hogy a Bizottság értékelte a nők jogait biztosító jogi keretet, és hogy általánosságban érvényesül a nemek közötti egyenlőség; sürgeti azonban a török kormányt annak biztosítására, hogy ennek végrehajtása úgy történjen, hogy az pozitív hatással legyen a nők helyzetére Törökországban; rámutat, hogy a közelgő helyi választások során alkalom nyílik a nők politikai életben való alulreprezentáltságának orvoslására;

26. aggodalmát fejezi ki a bejelentett „becsületbeli gyilkosságok” számának növekedése miatt Törökországban, és felhívja a török hatóságokat és a civil társadalmat az ilyen jellegű gyilkosságok, a családon belüli erőszak és a kényszerházasságok megelőzésére tett erőfeszítéseik fokozására; üdvözli a menedékhelyek számának növekedését, de sürgeti hatékony és fenntartható politikák kialakítását költségvetési és személyzeti kérdések tekintetében, valamint a nők és gyermekeik támogatásának biztosítását a menedékhelyek elhagyását követően; kéri a török kormányt, hogy az uniós tagállamokkal szoros együttműködésben küzdjön a nők kereskedelme ellen;

27. üdvözli a legfelső fellebbviteli bíróság azon határozatát, hogy nem tartja fenn a Lambda Istanbul érdekcsoport betiltásáról szóló határozatot; sürgeti a kormányt, hogy biztosítsa a nemre, fajra, etnikai származásra, vallásra, meggyőződésre, fogyatékosságra, korra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmódot;

Működőképes piacgazdaság

28. üdvözli a Bizottság értékelését, amely Törökországot működő piacgazdaságnak minősíti;

29. megjegyzi, hogy bár Törökország gazdasági növekedése 2008-ban lelassult, átfogó gazdasági teljesítménye igazolta, hogy a török gazdaság alapjai és rugalmassága lényegesen megerősödtek az elmúlt évekhez képest; megjegyzi, hogy a nemzetközi pénzügyi válság török bankrendszerre tett hatása idáig korlátozott maradt, ugyanakkor aggódik a válság gazdasági növekedésre gyakorolt hatása miatt; felkéri a Bizottságot, hogy különösen a válság török gazdaságban tapasztalt következményeiről tegyen jelentést; ösztönzi a török kormányt, hogy továbbra is szorosan működjön együtt a Nemzetközi Valutaalappal, valamint egyéb nemzetközi és európai pénzintézetekkel;

2009. március 12., csütörtök

A tagsággal járó kötelezettségek teljesítésének képessége

30. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EK–Törökország vámunió keretében tett számos kötelezettségnek Törökország nem tett eleget, ami torzította a kétoldalú kereskedelmi kapcsolatokat;

31. megjegyzi, hogy a vámunió keretében Törökország köteles szabadkereskedelmi megállapodásokról tárgyalni és azokat megkötni azokkal a harmadik országokkal, amelyekkel az EU szabadkereskedelmi megállapodásokat kötött; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vonják be Törökországot az EU és harmadik országok között kötendő jövőbeli szabadkereskedelmi megállapodásokkal kapcsolatos hatásvizsgálati tanulmányokba, és fejlesszék a szabadkereskedelmi megállapodásokra irányuló tárgyalások állására és az EU álláspontjára vonatkozó információk továbbítását;

32. sajnálatát fejezi ki, hogy a török kormány még nem hajtotta végre maradéktalanul az EK és Törökország között létrejött társulási megállapodást, valamint az ahhoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyvet; emlékeztet arra, hogy amennyiben Törökország nem teljesíti kötelezettségvállalásait 2009 decemberéig, az továbbra is súlyos kihatással lehet a tárgyalási folyamatra; felkéri a Tanácsot, hogy 2006. decemberi 11-i következtetéseivel összhangban folytassa a Közösségnek és tagállamainak 2005. szeptember 21-i nyilatkozatában szereplő témákban tett előrelépés nyomon követését és felülvizsgálatát;

33. gratulál Törökországnak az oktatás és a kultúra terén tett előrelépéshez; megismétli, hogy az oktatás mindenki számára való hozzáférhetőségének biztosítása jó stratégia a kisebbségek integrálására, ugyanakkor a modern jóléti társadalom alapja is; a jó szándék jelének tekinti az örmény és kurd tanszékek létrehozására vonatkozó tervet a török egyetemeken, amit konkrét lépéseknek kell követniük;

II. A jólét növelése

A társadalmi kohézió és a jólét növelése

34. rámutat, hogy a társadalmi szempontból egységes társadalom alapja és a stabilitás és jólét egyik kulcsa a szociálisan orientált piacgazdaság; e tekintetben üdvözli a társadalombiztosítási és általános egészségbiztosítási törvény elfogadását, amely hozzájárul a török társadalom társadalmi kohéziójának megerősítéséhez;

35. üdvözli továbbá a nők, fiatalok és a fogyatékkal élő emberek munkalehetőségeinek támogatását célzó foglalkoztatási csomag elfogadását a török parlamentben, 2008 májusában; aggodalmát fejezi ki ugyanakkor a munkaerőpiac jelenlegi erőtlensége miatt, amely a munkaképes korú lakosságnak csupán 43 %-át foglalkoztatja, és különösen aggódik a nők foglalkoztatottságának általánosan csökkenő tendenciája miatt; ösztönzi a török kormányt további intézkedések meghozatalára az informális gazdaság okozta problémák megoldása érdekében;

36. ismételten felszólítja a török kormányt további kézzelfogható lépések megtételére a nők szerepének a politikai, gazdasági és társadalmi életben történő megerősítésére, például aktív politikai részvételük növelésére irányuló ideiglenes intézkedések révén; rámutat a nők oktatáshoz való – az OECD-országok között sajnálatosan továbbra is legalacsonyabb mértékű – hozzáférésének növelésére irányuló eredményes intézkedések szükségességére;

37. tudomásul veszi az egészségvédelem terén elért haladást; aggodalmát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy semmilyen előrelépés nem tapasztalható a mentális egészség vonatkozásában; sürgeti a török hatóságokat, hogy több forrást biztosítsanak a mentális egészséggondozás számára, valamint találjanak megoldást a szellemi fogyatékkal élők nem megfelelő általános orvosi ellátására és kezelésére a pszichiátriai intézetekben és rehabilitációs központokban; felszólít arra, hogy a fogyatékkal élő gyermekek és felnőttek intézményekben történő kezelése során teljes mértékben tartsák tiszteletben jogaikat;

38. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem történt előrelépés a szakszervezeti jogokra vonatkozó jogszabályok módosítása terén, és felszólítja a török parlamentet, hogy fogadjon el egy olyan új szakszervezeti törvényt, amely összhangban van a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet egyezményeivel; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy jóllehet a szakszervezetek alakítására és a tagságra vonatkozó szabályokat 2004-ben enyhítették, a szakszervezeti tevékenységeket továbbra is korlátozzák; felszólítja a török hatóságokat, hogy a szakszervezetekkel együttműködve találjanak olyan megoldást, amely lehetővé teszi a május 1-i békés tüntetések megrendezését az isztambuli Taksim téren, tiszteletben tartva a gyülekezés szabadságát;

39. ismételten rámutat arra, hogy orvosolni kell a török régiók, illetve a városi és vidéki területek közötti fejlődési egyenlőtlenségekből adódó problémákat, amelyek a török társadalom jóléte előtti fő akadályt képezik; ezért sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a török kormány eddig nem mutatott be a probléma orvoslását célzó átfogó stratégiát, és csalódását fejezi ki, hogy a Bizottság nem nyújtott semmilyen tájékoztatást az előcsatlakozási támogatási eszköz keretében e stratégiai tervezéshez nyújtott EU-hozzájárulás tárgyában, amint azt a Parlament a fent említett 2008. május 21-i állásfoglalásában kérte;

III. Jószomszédi kapcsolatok kiépítése

40. hangsúlyozza a ciprusi kérdés átfogó, az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatai és az Európai Unió alapját képező elvek alapján történő rendezésének szükségességét; üdvözli a két oldal politikai vezetőinek a tárgyalásos megoldás iránti megújított kötelezettségvállalását, és támogatja a két ciprusi közösség vezetői között jelenleg folyó közvetlen tárgyalásokat, továbbá bármilyen létrejövő megállapodást elfogad, amennyiben az összhangban van az ideiglenes átmeneti eltérés kivételével, az EU alapját képező elvekkel – beleértve a négy alapvető szabadságot – és azt népszavazás keretében elfogadják; felhívja Törökországot, hogy biztosítson megfelelő légkört a tárgyalásokhoz a török haderő kivonásával, lehetővé téve ily módon, hogy a két ciprusi vezető szabadon tárgyalhasson országuk jövőjéről;

41. felhívja Törökországot, hogy a nemzetközi jog, az ENSZ Biztonsági Tanácsa vonatkozó határozatai és az Emberi Jogok Európai Bírósága által Ciprusnak a Törökország elleni, az eltűnt személyek sorsának felderítésével kapcsolatos negyedik államközi ügyében hozott döntés szerint teljesítse kötelezettségeit; sürgeti az EU valamennyi tagállamát, hogy szólítsák fel Törökországot e főként humanitárius kérdésnek számító ügyben a szükséges lépések megtételére;

42. ösztönzi a nagyobb mértékű, határokon átnyúló együttműködést a helyi hatóságok, vállalkozók és más helyi partnerek körében a szomszédos uniós tagállamokkal, Görögországgal és Bulgáriával;

43. üdvözli az elmúlt évben a török és iraki hatóságok, köztük a török és az észak-iraki kurd regionális kormány között kialakult kommunikációt és együttműködést; ösztönzi az említett hatóságokat, hogy mélyítsék el együttműködésüket az Irak területéről érkező terrorista támadások iraki kormány felelőssége alatti megelőzésének biztosítása, valamint a stabilitás garantálása és a török-iraki szomszédsági övezet egészének gazdasági fejlődéséhez való hozzájárulás érdekében; emlékeztet a török kormányhoz intézett korábbi kérésére, hogy terrorizmus elleni műveleteinek végrehajtása során tartsa tiszteletben Irak területi integritását, az emberi jogokat és a jogállamiságot, valamint tegyen a polgári áldozatok megakadályozása érdekében;

44. üdvözli Gül elnök Szarkiszjan örmény elnök meghívását követő örményországi látogatását 2008 szeptemberében, és reméli, hogy ez kedvező légkört fog teremteni a két ország közötti kapcsolat normalizálásához; felhívja a török kormányt, hogy nyissa meg újra az örmény határokat és állítsa helyre a teljes körű gazdasági és politikai kapcsolatokat Örményországgal; ismételten felhívja a török és az örmény kormányt, hogy indítsák el a megbékélési folyamatot a jelen és a múlt vonatkozásában, lehetővé téve a múltbeli események őszinte és nyílt megvitatását; felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő ezt a megbékélési folyamatot;

45. nagyra értékeli a török és görög kormánynak a kétoldalú kapcsolatok javítása érdekében tett folyamatos erőfeszítéseit; megismétli, hogy a török nemzetgyűlés által 1995-ben bejelentett casus belli visszavonása komoly lendületet adna a kapcsolatok további javulásának; emlékeztet arra, hogy Törökország elkötelezte magát a jószomszédi kapcsolatok mellett, továbbá felszólítja a török kormányt arra, hogy tegyen komoly és intenzív erőfeszítéseket bármilyen fennálló vita békés és az ENSZ chartájának, más vonatkozó nemzetközi egyezményeknek, valamint kétoldalú megállapodásoknak és kötelezettségeknek megfelelő rendezése érdekében;

IV. Az EU és Törökország közötti kétoldalú kapcsolatok erősítése

46. felhívja a Tanácsot, hogy vegye fontolóra a tárgyalások megnyitása felé való továbblépést azon fejezetek esetében, ahol a Bizottság értékelése szerint Törökország teljesítette a tárgyalások megkezdéséhez szükséges követelményeket;

2009. március 12., csütörtök

47. elismeri, hogy Törökország eurázsiai energetikai csomóponttá kíván válni, valamint azt a szerepet, amelyet az ország az európai energiabiztonsághoz való hozzájárulás terén betölthet; elismerését fejezi ki Törökország által az energia terén elért előrehaladás miatt; emlékeztet a fent említett, 2007. október 24-i állásfoglalására, amely az e fejezetről szóló tárgyalások megnyitását támogatja és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanácsban nem értek el megállapodást e kérdésben; ösztönzi Törökországot, hogy teljes jogú tagként csatlakozzon az európai energiaközösséghez, hogy ily módon megerősítse az EU és Törökország közötti energiaügyi együttműködést, amely valamennyi érintett fél számára előnyös lehet; felhívja Törökországot, hogy teljes mértékben támogassa a Nabucco csővezetékre irányuló projektet, amely kiemelt európai projekt, és kifejezi azon reményét, hogy hamarosan megkötik a vezeték működésbe helyezését célzó kormányközi megállapodást;

48. tudomásul veszi a migráció és menekültügy terén elért haladást; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy Törökország 2006 decembere óta nem kezdte újra az EK-val a visszafogadási megállapodásról folytatott tárgyalásokat, amelynek aláírása a vízumkönnyítési megállapodás feltétele; továbbá felhívja a török kormányt, hogy fokozza együttműködését az EU-val a migráció kezelésének tekintetében, beleértve a tagállamokkal meglévő kétoldalú visszafogadási megállapodások és jegyzőkönyvek megfelelő végrehajtását; megjegyzi, hogy nem tapasztalható fejlődés az uniós vízumlista összehangolása terén; felszólítja a Bizottságot és a török kormányt, hogy kezdjenek tárgyalásokat egy vízumkönnyítési megállapodásról; sürgeti a tagállamokat, hogy a jóhiszemű utazók – például a diákok, az egyetemi oktatók és a vállalkozók – esetében enyhítsék a vízumkorlátozásokat; felszólít a menedékkérők és a menekültek emberi jogainak teljes körű tiszteletben tartására, beleértve az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának valamennyi fogva tartási központjához való nyílt és korlátlan hozzáférést is;

49. üdvözli a 2008 szeptemberében indított új generációs projekteket, amelyek Törökország és az EU civil társadalma közötti párbeszéd élénkítését célozzák; felkéri a Bizottságot, hogy számoljon be az EU és Törökország közötti civil társadalmi párbeszéd keretében folyó tevékenységekről, ismételten felszólítja a török kormányt, hogy fokozott mértékben vonja be a civil társadalmat a reformfolyamatokba;

50. megjegyzi, hogy a Bizottság csupán egyes szakpolitikai területeken szándékozik hatásvizsgálatokat végezni ([1]) sürgeti a Bizottságot, hogy a 2004-ben bemutatott hatásvizsgálat nyomon követéseként átfogóbb tanulmányt készítsen, és azt haladéktalanul nyújtsa be a Parlament számára;

51. kéri a török kormányt és igazságügyi hatóságokat, hogy hatékonyabban működjenek együtt az uniós tagállamokkal és hatóságokkal azokban a büntetőügyekben, amelyekben uniós polgárok és lakosok csalás áldozataivá váltak, mint például az úgynevezett „zöld alapok" (törökországi székhelyű iszlám befektetési alapok) és egy németországi székhelyű jótékonysági szervezet, a „Deniz Feneri" esetében;

Együttműködés nemzetközi és globális kérdésekben

52. nagyra értékeli Törökország azirányú erőfeszítéseit, hogy a világ számos válságövezete, különösen a Közel-Kelet és Dél-Kaukázus számára, valamint az Afganisztán és Pakisztán közötti kapcsolatok vonatkozásában megoldás szülessen; különösen üdvözli Törökországnak a dél-kaukázusi béke és stabilitás előmozdítását célzó aktív és építő jellegű szerepét az orosz-grúz konfliktust követően, különösen a kaukázusi stabilitási és együttműködési platformra irányuló javaslatát; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fokozzák az együttműködést Törökországgal és törekedjenek az e régiókkal kapcsolatos uniós és török megközelítés közötti összhangra;

53. gratulál Törökországnak az ENSZ Biztonsági Tanácsába történő beválasztása miatt, és ösztönzi a török kormányt olyan megközelítés kialakítására az ENSZ-en belül, amely szoros összhangban van az EU álláspontjával;

54. üdvözli, hogy a török parlament ratifikálta a Kiotói Jegyzőkönyvet;

([1]) Európai Bizottság: A Parlament nem jogalkotási állásfoglalásaival kapcsolatban tett intézkedések – 2008. május II.

55. üdvözli Törökország folyamatos hozzájárulását az európai biztonsági és védelmi politikához és a NATO műveleteihez; ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Berlin Plusz Megállapodáson túlmutató EU–NATO stratégiai együttműködést Törökország továbbra is ellenzi, ami negatív következményekkel jár a helyszínen dolgozó EU-személyzet védelme szempontjából, és sürgeti az említett kifogások mielőbbi visszavonását Törökország részéről; felszólítja a Tanácsot, hogy konzultáljon Törökországgal – mint a legtöbb katonát biztosító országok egyikével – az európai biztonsági és védelmi politika tervezésébe és az azzal kapcsolatos döntéshozatalba;

56. felszólítja a török kormányt a Nemzetközi Büntetőbíróság alapokmányának aláírására és ratifikációra való benyújtására, amely tovább növelné Törökország hozzájárulását és elkötelezettségét a globális multilaterális rendszer mellett;

*

* *

57. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európa Tanács főtitkárának, az Emberi Jogok Európai Bírósága elnökének, valamint a tagállamok és a Török Köztársaság kormányának és parlamentjének.

A Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentés

P6_TA(2009)0135

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentésről

(2010/C 87 E/29)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Tanács 2003. június 19–20-i szaloniki ülésének elnökségi következtetéseire, amelyekben minden nyugat-balkáni állam ígéretet kapott arra, hogy csatlakozhat az Európai Unióhoz,

— tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1993. április 7-i S/RES/817. és 1993. június 18-i S/RES/845. számú határozatára,

— tekintettel az Európai Tanács 2005. december 16-i határozatára, amely Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságnak megadta az EU-tagjelölt ország státusát, és tekintettel a 2006. június 15–16-i és a 2006. december 14–15-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire,

— tekintettel a Görög Köztársaság és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között 1995-ben létrejött ideiglenes megállapodásra,

— tekintettel az EU és a Nyugat-Balkán között létrejött nyilatkozatra, amelyet valamennyi uniós tagállam külügyminiszterei és a nyugat-balkáni államok külügyminiszterei egyhangúlag hagytak jóvá 2006. március 11-én Salzburgban,

— tekintettel az EU–Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság Stabilizációs és Társulási Tanácsa 2007. július 24-i negyedik ülésének következtetéseire,

2009. március 12., csütörtök

— tekintettel az EU és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között létrejött, 2007. szeptember 18-i vízumkönnyítési és visszafogadási megállapodásra,

— tekintettel a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársasággal a csatlakozási partnerségben létrehozott elvekről, prioritásokról és feltételekről szóló, 2008. február 18-i 2008/212/EK tanácsi határozatra ([1]),

— tekintettel az EU elnöksége által tett, 2008. március 29-i „Új hangsúly a Nyugat-Balkánon" című brdói nyilatkozatra, amely hangsúlyozza, hogy a szaloniki menetrendnek és a salzburgi nyilatkozatnak új lendületre van szüksége,

— tekintettel a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló, 2008. évi bizottsági jelentésre (SEC(2008)2695),

— tekintettel a Bizottság 2007. évi bővítési stratégiai dokumentumáról szóló, 2008. július 10-i állásfoglalásaira ([2]),

— tekintettel a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2007. évi jelentésről szóló, 2008. április 23-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel az EU–Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság parlamenti vegyes bizottság 2007. január 29–30-i és 2007. november 26–27-i ülésének ajánlásaira,

— tekintettel az Európai Közösség és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti, rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás aláírásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2007. október 24-i álláspontjára ([4]),

— tekintettel az Európai Közösség és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti, visszafogadásról szóló megállapodás aláírásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2007. október 24-i álláspontjára ([5]),

— tekintettel az Európai Közösség és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás megkötéséről szóló, 2007. november 8-i 2007/824/EK tanácsi határozatra ([6]),

— tekintettel az Európai Közösség és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló, 2007. november 8-i 2007/817/EK tanácsi határozatra ([7]),

— tekintettel az 5. EU–Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság Közös Parlamenti Bizottság által 2008. november 28-án elfogadott végleges nyilatkozatra,

— tekintettel a Bizottság „Bővítési stratégia és fő kihívások (2008–2009)" című, 2008. november 5-i közleményére és az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának 2008. december 9-i ülésén elfogadott következtetésekre (COM(2008)0674),

— tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel a Bizottság 2007. évi bővítési stratégiai dokumentuma – az említett stratégia kezdete óta – nagy jelentőséget tulajdonít a jogállamiságnak és a felelősségteljes kormányzásnak, különösen a korrupció és a szervezett bűnözés elleni harc, a közigazgatás és az igazságszolgáltatás reformjai és a civil társadalom fejlődése terén,

([1]) HL L 80., 2008.3.19., 32. o.
([2]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0363.
([3]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0172.
([4]) HL C 263. E, 2008.10.16., 402. o.
([5]) HL C 263. E, 2008.10.16., 402. o.
([6]) HL L 334., 2007.12.19., 120. o.
([7]) HL L 334., 2007.12.19., 1. o.

B. mivel az EU intézkedéseket hozott a bővítési folyamat minőségének javítása érdekében,

C. mivel egy EU-tagállam, nevezetesen Görögország tárgyalásokat folytat Macedónia Volt Jugoszláv Köztársasággal az Egyesült Nemzetek égisze alatt, amelynek célja egy kölcsönösen elfogadható megoldás megtalálása a tagjelölt ország nevével kapcsolatos kérdésre; mivel továbbra is létfontosságú, hogy a 2006. március 11-i salzburgi nyilatkozatnak megfelelően jószomszédi kapcsolatokat alakítsanak ki, továbbá tárgyalásos és kölcsönösen elfogadható megoldásokat találjanak a szomszédos országokkal fennálló megoldatlan problémákra,

1. üdvözli, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban a kormány és az ellenzék pártjai – a civil társadalom és a közvélemény széles körű támogatása mellett – egységesek abban, hogy meg kívánnak felelni az EU-tagsághoz meghatározott koppenhágai kritériumoknak, és a lehető legkorábban csatlakozni kívánnak az EU-hoz, amivel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy nem elsősorban kívülről megszabott követelményeknek való megfelelés a lényeg, hanem a tagjelölt ország saját jövőbeli kilátásainak javítása;

2. megerősíti Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság és az összes nyugat-balkáni ország európai kilátásaira irányuló teljes körű támogatását, amely létfontosságú a térség stabilitása, megbékélése és békés jövője szempontjából;

3. üdvözli, hogy hét évvel az ohridi megállapodás után az ország parlamentje elfogadta a közigazgatásban és az oktatásban használt nyelvekről szóló törvényt; különösen a kibővült felsőoktatási lehetőségeket üdvözli, amelyeket új karok különböző városokban történő megnyitása tesz lehetővé, beleértve a különböző nyelvű tantervekkel rendelkezőket is; megállapítja a nem a többségi közösségekhez tatozók méltányos képviseletének javulását, különösen a közigazgatásban, a rendőrségnél és a katonaságnál;

4. elismerően nyilatkozik az ország által a vízumliberalizációval kapcsolatos párbeszéd során elért előrehaladásról, nevezetesen a kibocsátott biometrikus úti- és személyazonossági okmányok magas számáról, az integrált határigazgatási rendszer kiépítéséről, valamint a nemzeti vízuminformációs rendszer létrehozásáról; elégedetten állapítja meg az emberkereskedelem, az illegális bevándorlás és a korrupció elleni küzdelem terén elért előrehaladást, és felszólítja a kormányt, hogy folytassa az erőfeszítéseket ezen a területen; üdvözli az EU-val kötött visszafogadási megállapodás végrehajtását, és szorosabb együttműködésre szólít fel az Európai Unió Tagállamainak Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökséggel (Frontex), Európai Rendőrségi Hivatallal (Europol) és az Európai Unió Igazságügyi Együttműködési Egységével (Eurojust); tudomásul veszi azokat a nehézségeket, amelyekkel Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság állampolgárai szembesülnek amiatt, hogy az EU egyik tagállama nem ismeri el az útleveleiket; az elért előrehaladásra tekintettel felszólítja a Bizottságot, hogy minél hamarabb javasolja a Tanácsnak, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság polgárai számára lehetőség szerint liberalizálják a vízumok kiadását, majd vezessenek be vízummentességet;

5. méltatja Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormánya által a gazdaság terén tett erőfeszítéseket, amelyek jelentős előrelépést eredményeztek a gazdasági kritériumok teljesítésében, közelebb hozva az országot ezáltal egy működőképes piacgazdaság megvalósításához; különösen az adófizetési eljárások megkönnyítését, az egyablakos nyilvántartás reformját, a külkereskedelem elősegítését, valamint a bürokrácia visszaszorítását üdvözli; ösztönzi a kormányt, hogy folytassa a stabil GDP-növekedésre, az alacsony inflációra, az adófegyelemre és az általános vállalkozási környezet megerősítésére irányuló szakpolitikáit;

6. megállapítja, hogy a 2008. június 1-jei parlamenti választások megzavarására irányuló kísérleteket követően – különösen az ország északnyugati részén – a kormány a választások részleges megismétlése és az eljárások hatékony ellenőrzése révén hatásos intézkedéseket hozott a korrekt választási eredmények elérése érdekében; üdvözli a választási szabálytalanságok elkövetőinek megbüntetésére irányuló bírósági eljárások megindítását; méltatja a választási kódex – általánosságban az Európai Biztonsági Együttműködési Szervezet és a Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Irodája ajánlásaival összhangban történt – módosításainak elfogadását, és bízik abban, hogy minden lehetséges intézkedést megtesznek a jövőbeli választások – például a 2009 márciusában sorra kerülő elnökválasztás és helyhatósági választások – megzavarására irányuló kísérletek megakadályozása érdekében;

2009. március 12., csütörtök

7. üdvözli az előcsatlakozási támogatás (IPA) decentralizált irányításához szükséges struktúrák létrehozása terén elért előrehaladást; támogatja a kormány által az olyan közigazgatási kapacitások kiépítése érdekében tett erőfeszítéseket, amelyek lehetővé fogják tenni a Bizottság azon határozatának végrehajtását, hogy az IPA irányítását a nemzeti hatóságokra bízzák;

8. megállapítja, hogy a legtöbb uniós tagállamhoz hasonlóan Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, parlamentjének nagy többséggel elfogadott határozatát követően Montenegróval egy időben elismerte az országgal szomszédos Koszovó függetlenségét, mindazon nehézségek ellenére, amelyeket ez a döntés egy másik szomszéddal, Szerbiával fenntartani kívánt jó viszony megőrzése szempontjából rövid távon okozhat; üdvözli a koszovói hatóságokkal a határ kijelölésével kapcsolatban elért megállapodást;

9. megállapítja, hogy a Szerbia iránti fokozott érdeklődés, amely 2009-ben az EU-tagjelölti státus megadását eredményezheti az ország számára, semmiképpen sem eredményezheti a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság irányában mutatott EU-n belüli érdeklődés lanyhulását vagy a csatlakozási folyamat további lassulását;

10. megjegyzi, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság aktívan törekszik az EU tagsági kritériumainak teljesítésére, és tudomásul veszi, a 2001-ben aláírt stabilizációs és társulási megállapodás, valamint az ohridi keretmegállapodás végrehajtása terén elért előrehaladást, továbbá a Bizottság teljesítménymutatóinak végrehajtásával kapcsolatban elért közelmúltbéli előrelépést; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy az EU-tagjelölti státusz megadása után három évvel még mindig nem kezdődtek meg a csatlakozási tárgyalások, ami tarthatatlan és elkedvetleníti az országot, valamint a régió destabilizálódásának kockázatát hordozza magában; kívánatosnak tartja, hogy ez a kivételes helyzet megszűnjön; sürgeti a folyamat felgyorsítását, és emlékeztet arra, hogy 2008. április 23-i határozatában a Parlament abbéli reményének adott hangot, hogy 2008-ban döntés születik a csatlakozási tárgyalások megkezdésével kapcsolatban, elismerve, hogy a korai csatlakozás hátralévő akadályait a küszöbön álló tárgyalások évei során el kell majd hárítani; sürgeti a Tanácsot, hogy a csatlakozási partnerség legfontosabb prioritásainak teljes végrehajtásáig a csatlakozási tárgyalások megkezdése időpontjának még ebben az évben történő meghatározásával gyorsítsa fel ezt a folyamatot;

11. az Európai Tanács 2008. június 19–20-i, valamint az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2008. december 8–9-i ülésén elfogadott következtetéseivel összhangban megismétli, hogy uniós tagjelölt országként Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság számára fontos, hogy nemzetközi kötelezettségvállalásai, valamint két- és többoldalú kötelezettségvállalásai és kötelezettségei alapján előmozdítsa jószomszédi kapcsolatait és megpróbálja megoldani a szomszédaival fennálló megoldatlan problémákat, többek között hogy kölcsönösen elfogadható megoldást találjanak a névkérdésre;

12. támogatja Nimetz közvetítőnek az ENSZ égisze alatt tett, arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a Biztonsági Tanács fent említett, 1993. évi S/RES/817. és S/RES/845. számú határozatával összhangban megoldás szülessen az állam alkotmányos elnevezésével kapcsolatban felmerült nézeteltérésekre, és hogy 2008. október 6-i javaslatának megfelelően a lehető leghamarabb végleges megállapodás jöjjön létre Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság és Görögország között arról, hogy miként lehet nemzetközi szinten egyértelművé tenni a különböző államokhoz tartozó különböző, azonban egyaránt Macedóniának hívott területek közötti különbségtételt; észrevételezi, hogy az erre vonatkozó javaslatot minkét fél habozva fogadta; tudomásul veszi az új macedón tárgyaló kinevezését; kéri mindkét felet, hogy továbbra is legyenek elkötelezettek az ENSZ égisze alatt folytatandó tárgyalások iránt és találjanak kompromisszumos megoldást annak érdekében, hogy a kérdés ne képezze továbbra is Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság nemzetközi szervezetekbeli tagságának akadályát, amint azt a még mindig hatályos, fent említett 1995. évi ideiglenes megállapodás előírja; figyelmeztet arra, hogy ha nem jön létre gyors megállapodás a két ország között, ez a kérdés komolyan késleltetheti Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság EU-csatlakozását; úgy véli, hogy a Balkánon még fennálló megoldatlan kétoldalú kérdések nem akadályozhatják a csatlakozást és nem részesülhetnek előnyben az európai integrációval szemben;

13. tudomásul veszi a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által az ideiglenes megállapodás 11. cikkére vonatkozóan a Nemzetközi Bíróságnál benyújtott keresetet; reményét fejezi ki arra vonatkozólag, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság a Nemzetközi Bíróság előtt az ideiglenes megállapodás alkalmazása vonatkozásában megindult bírósági eljárás ellenére elkötelezett marad a tárgyalások folytatására; a „Nimetz-folyamat" keretében megkezdett új tárgyalási forduló fényében kifejezi abbéli reményét, hogy minden szomszédos kormány támogatni fogja az ország EU-hoz való csatlakozását, hozzájárulva ezzel a régió stabilitásának és jólétének megteremtéséhez;

14. üdvözli Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság hatóságainak arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a szomszédos EU-tagállamokkal együttműködve felülvizsgálják az esetleges történelmi ellentmondásokat és félreértelmezéseket, amelyek esetleg nézeteltéréseket okozhatnak, továbbá sürgeti a hatóságokat, hogy mozdítsák elő Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságnak a szomszédjaival közös kulturális és történelmi örökségéről való együttes megemlékezését; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy – különösen a médiában és az oktatási rendszerben – a szomszédos államokkal szembeni „gyűlöletbeszéd" újjáéledése elleni fellépés terén nem történt előrelépés, és továbbra is sürgeti a kormányt, hogy biztosítsa az Unió és az Európa Tanács vonatkozó normáinak való megfelelést;

15. megállapítja, hogy a demokráciában párbeszéd zajlik a kormány és az ellenzék között, amelyben mindig van helye az eltérő véleményeknek, figyelmet fordítanak az alternatív megoldásoknak, és van lehetőség a politika megváltoztatásához szükséges többség biztosítására, és hogy fontos annak biztosítása, hogy a népesség különböző csoportjai ne féljenek attól, hogy ez a tolerancia csökken, ha bármelyik párt parlamenti többséget szerez, amint az Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban esetében a legutóbbi parlamenti választások óta előfordult;

16. sürgeti, hogy a hatalommal való visszaéléssel vagy korrupcióval kapcsolatos panaszt tevő személyek számára bocsássanak ki ezt a tényt egyértelműen igazoló dokumentumot; üdvözli azt a jelenlegi gyakorlatot, hogy tájékoztatják őket a panaszukkal kapcsolatos intézkedésekről és a végeredményről, és azt a tényt, hogy a rendőrség és az igazságügyi hatóságok egyértelmű és egységes nyilvántartást vezetnek e panaszokról;

17. felhívja Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányát, hogy fokozza a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban, Montenegróban, Koszovóban és Albániában tevékenykedő szervezett bűnözői körök közötti kapcsolatok elleni küzdelmet;

18. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az egyházak, a vallásos közösségek és vallási csoportokról szóló, 2007. szeptember 20-i törvény ellenére a különböző vallások követői még mindig nem érzik úgy, hogy az ország két, hagyományosan legnagyobb vallásával – a macedón ortodox egyházzal és az iszlámmal – azonos lehetőségeik lennének hitük gyakorlására és terjesztésére és e célra szolgáló épületek birtoklására, használatára és építésére; emlékeztet arra, hogy a hatóságoknak kötelességük a más meggyőződésűekkel szembeni tolerancia és a vallási sokszínűség védelme;

19. sajnálatát fejezi ki a kormányerők által – különösen a választási kampány során – a médiára gyakorolt egyre nagyobb nyomás miatt; szorgalmazza a rádión és a televízión keresztül sugárzott független és sokszínű tájékoztatás védelmét, amivel összefüggésben megjegyzi, hogy mind a tájékoztatást biztosító személyek szerkesztői szabadságának védelme, mind a kereskedelmi adók és egyes pártok vagy politikusok közötti szoros kapcsolatok kialakulásának megakadályozása révén biztosítani kell a társadalmon belül meglévő különböző nézetek láthatóságát; aggodalmát fejezi ki továbbá amiatt, hogy az újságok és televíziós csatornák pénzügyileg nagymértékben függnek a kormányzati hirdetésektől, és az azokból származó bevételektől, ami akadályozhatja a kritikus újságírói hozzáállás érvényesülését;

20. megállapítja, hogy a 2005-ös munkajogi törvényhez benyújtott módosítások elfogadása után sem egyértelmű, hogy a különböző, egymás mellett működő szakszervezetek hogyan köthetnek jogilag érvényes szerződéseket a kormányzattal és a vállalkozókkal, különösen mivel a szakszervezetekre vonatkozó jelenlegi kötelezettség – amely szerint ahhoz, hogy szerződő felek lehessenek, az érintett munkavállalók 33 %-át képviselniük kell – gátolja a sokszínűséget, és ahhoz vezet, hogy az érdekelt felek folyamatosan megkérdőjelezik a szakszervezetek tényleges taglétszámát;

2009. március 12., csütörtök

21. felhívja Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányát, hogy sürgősen létesítsen új hulladékkezelő telepeket, zárja be és semlegesítse a régieket, ugyanakkor dolgozzon ki konkrét cselekvéseket a zárt ciklusú hulladékkezelés megvalósítására a szelektív hulladékgyűjtéssel együtt, többek között konzorciumokon keresztül, valamint hogy hozzon létre a hulladékból energiát és üzemanyagot előállító telepeket;

22. szorgalmazza a határtavak, az Ohridi-tó, a Preszpa-tó és a Dojrani-tó vízminőségének és vízszintjének javítását és védelmét, valamint megfelelő megállapodások megkötését a szomszédos Albániával és Görögországgal, emellett örömmel fogadja a vízgazdálkodásról előterjesztett törvényjavaslat elkészítését, és sürgeti annak haladéktalan parlamenti tárgyalását;

23. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a Skopje melletti Ilinden településen működő OKTA olajfinomító káros hatással van az emberi egészségre és a környezetre, és az ország legnagyobb környezetszennyezőjének minősül;

24. figyelmeztet arra, hogy a víz tárolása, kezelése és szállítása terén végrehajtott új beruházások nélkül a városok ivóvízellátása veszélybe kerülhet;

25. felhívja Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányát, hogy indítsa újra a helyi közszolgáltatások liberalizációjának és privatizációjának folyamatát, különös tekintettel az villamosenergia-termelő, -szállító és -elosztó ágazatokra;

26. sajnálja, hogy a vasúthálózat működése romlott az utóbbi években; megállapítja különösen, hogy mind a belföldi vasúti utasszállítási szolgáltatások sűrűségét, mind a szomszédos országokba irányuló viszonylatokat a minimumra korlátozták, és hogy a használatban lévő gördülőállomány kevésbé alkalmas az utasszállításra a viszonylag rövid távolságokon, ezért a vasúti utasszállítás túléléséhez új beruházásokra van szükség; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság és Bulgária közötti vasúti összeköttetés megépítése tekintetében nem történt előrelépés, pedig ez az összeköttetés hozzájárulna az egész régió gazdasági fejlődéshez és stabilitásához;

27. ösztönzi a kormányt, hogy gyorsítsa fel a megújuló forrásokból származó energiával kapcsolatos tervezését és annak kitermelését, különösen a nap- és a szélenergia tekintetében; ezzel kapcsolatban felszólítja a szkopjei hatóságokat, hogy tegyenek meg minden erőfeszítést az Európai Unió céljaival összhangban lévő energiapolitika kidolgozása, valamint az EU álláspontjának a Kiotó utáni szerződéssel foglalkozó, közelgő koppenhágai konferencián való támogatása érdekében;

28. aggodalmát fejezi ki a családon belüli erőszak áldozatairól szóló híradások számának további növekedése miatt, és sürgeti, hogy a már meglévő családjogi törvény mellett fogadjanak el külön jogszabályt az ilyen erőszakos cselekményekkel szemben, hogy az államügyész számára lehetővé tegyék a családon belüli erőszak elkövetőivel szembeni vádemelést;

29. aggódik az országban élő roma kisebbség hátrányos helyzete miatt – többek között az Amnesty International utolsó jelentése fényében, amely szerint a roma nők 39 %-a nem vagy csak alig részesül oktatásban, 83 %-uknak még soha nem volt hivatalos munkaviszonya, valamint 31 %-uk krónikus betegségben szenved, amely százalékos értékek strukturálisan magasabbak, mint a nem roma származású nők átlagértékei;

30. üdvözli a romák politikai képviselete terén eddig elért előrehaladást; ugyanakkor sürgeti a kormányt, hogy gyorsítsa fel a romákra vonatkozó meglévő politikák végrehajtását és biztosítsa az ehhez szükséges, megfelelő forrásokat;

31. az ENSZ menekültügyi főbiztosához (UNHCR) csatlakozva üdvözli, hogy a Koszovóból menekült, állandó letelepedési engedéllyel még nem rendelkező, kisebbségekhez tartozó személyek közül senkit nem kényszerítettek távozásra, és reméli, hogy hamarosan megszületik a megállapodás a kormány és az UNHCR között e csoport pénzügyi támogatásának feladatáról;

32. tekintettel a nemzetközi pénzügyi válságra, amely Európát is elérte, és a Nyugat-Balkánon közvetett hatást gyakorolhat a kereskedelemre és a külföldi befektetésekre, felkéri a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel a fejleményeket, és amennyiben szükséges, fogadjon el megfelelő intézkedéseket a stabilizációs és társulási folyamat zökkenőmentes folytatása érdekében, amely fontos tényező a régió stabilitása és az EU érdekei szempontjából;

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányának és parlamentjének.

A volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszék megbízatása

P6_TA(2009)0136

Az Európai Parlament 2009. március 12-i ajánlása a Tanácshoz a volt Jugoszlávia területén elkövetett háborús bűnök kivizsgálását végző nemzetközi törvényszék mandátumáról (2008/2290(INI))

(2010/C 87 E/30)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Annemie Neyts-Uyttebroeck és mások által az ALDE képviselőcsoport nevében a Tanácshoz intézett, a volt Jugoszlávia területén elkövetett háborús bűnök kivizsgálását végző nemzetközi büntetőtörvényszék („Törvényszék") mandátumáról szóló ajánlásra irányuló javaslatára (B6-0417/2008), amely azokra a köztársaságokra vonatkozik, amelyek 1991. június 25-ig a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság területét alkották, azaz Bosznia és Hercegovinára, Horvátországra, Macedóniára, Montenegróra, Szerbiára, Koszovóra és Szlovéniára,

— tekintettel arra, hogy a Törvényszék az ENSZ Európában működő és európai ügyekkel foglalkozó bírósága, amelyet ideiglenes intézményként 1993-ban hoztak létre kifejezetten azzal a céllal, hogy kivizsgálja a volt Jugoszláviában 1991 óta a nemzetközi humanitárius jog ellen elkövetett jogsértések súlyos eseteit, és bíróság elé állítsa a felelősöket,

— tekintettel arra, hogy abban az időben a volt Jugoszlávia belső igazságszolgáltatási rendszerei nem tudtak vagy nem akartak nyomozást indítani és vádat emelni a felelősök ellen,

— tekintettel arra, hogy a Törvényszék 161 személy ellen emelt vádat, hogy 116 vádlott ellen zárult le az eljárás, hogy jelenleg számos vádlottal szemben folyik eljárás különböző szakaszokban a Törvényszék előtt, hogy mindössze 5 vádlott ügye van tárgyalás előtti szakaszban a bírósági tárgyalás megkezdésére várva, és hogy a vád alá helyezett személyek közül csak ketten, Ratko Mladić és Goran Hadžić vannak továbbra is szabadlábon ([1]),

— tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa S/RES/1503 (2003) és S/RES/1534 (2004) számú határozataira, amelyek felhívták a Törvényszéket arra, hogy tegyen meg minden lehetséges intézkedést annak érdekében, hogy 2010 végéig valamennyi munkáját befejezze („befejezési stratégia"),

— tekintettel arra, hogy a befejezési stratégiában előirányzott időpontok céldátumok, és nem abszolút határidők,

([1]) A Nemzetközi Törvényszék elnökének az ENSZ Biztonsági Tanácsához intézett levele, S/2008/729, 2008. november 24.

2009. március 12., csütörtök

— tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa S/RES/1534. (2004) számú határozatának (6) bekezdése szerint a Törvényszék elnöke és főügyésze által a befejezési stratégia végrehajtása irányába tett előrelépésről benyújtott hathavi értékelésekre,

— tekintettel a 2008. december 23-án konszenzussal elfogadott, a ruandai nemzetközi büntetőtörvényszék és a volt jugoszláviai nemzetközi büntetőtörvényszék személyzetének megtartására irányuló ösztönzőkre vonatkozó átfogó javaslatról szóló A/RES/63/256 számú ENSZ közgyűlési határozatra,

— tekintettel az Európai Unió és tagállamai által a Törvényszék és munkája iránt tanúsított jelentős és következetes támogatásra,

— tekintettel arra, hogy a Törvényszékkel való teljes együttműködés az EU nyugat-balkáni országokkal kapcsolatos politikájának meghatározó elemévé vált,

— tekintettel a Szrebrenicáról szóló, 2009. január 15-i állásfoglalására [1],

— tekintettel eljárási szabályzata 114. cikkének (3) bekezdésére és 83. cikkének (5) bekezdésére,

— tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0112/2009),

A. mivel a Hágában található Törvényszék és az általa végzett munka kiérdemelte az EU és tagállamai teljes mértékű, folyamatos támogatását.

B. mivel a Törvényszék precedensértékű ítéleteket hozott a népirtás, a háborús bűnök és az emberiesség elleni bűncselekmények tekintetében, és mivel máris jelentős mértékben hozzájárult a nyugat-balkáni megbékélési folyamathoz, ezzel hozzájárulva a béke helyreállításához és fenntartásához a térségben,

C. mivel a Törvényszékkel való teljes együttműködés egyike volt azoknak a szigorú feltételeknek, amelyeket az EU a régió országaival létrehozott szerződéses kapcsolat feltételéül szabott,

D. mivel a Törvényszék világszerte hozzájárult a konfliktusok rendezésére és a konfliktusokat követő fejlesztésekre vonatkozó új normák megalapozásához, az esetleges jövőbeni ad hoc törvényszékek számára tanulságokkal szolgált és bizonyította, hogy az eredményes és átlátható nemzetközi igazságszolgáltatás lehetséges, és mivel széles körben elismerik a nemzetközi büntetőjog kialakításához való hozzájárulását,

E. mivel a Törvényszék által kiadott vádindítványok, határozatok és ítéletek egy részét vitathatónak tekintették a Nyugat-Balkán különböző részein és a térségen kívül; mivel ezekből a reakciókból értékes tanulságok vonhatók le, amelyek a Törvényszék örökségének részét képezik, de mivel egyúttal kiemelik a fellebbviteli tanács, valamint a tájékoztatási program létrehozásának szükségességét;

F. mivel a Törvényszék továbbra is sokrétű tájékoztató tevékenységet folytat – többek között a tárgyalások helyi média általi közvetítésének megkönnyítésével, helyben tartózkodó tisztviselőinek közvetlen tájékoztató tevékenységével és a háborús bűnökkel foglalkozó nemzeti igazságügyi intézményeknél végzett kapacitásépítési erőfeszítésekkel, valamint a legjobb gyakorlatok azonosítására irányuló számos projekttel kapcsolatosan –azzal a céllal, hogy az érintett országokat közelebbről megismertesse munkájával,

[1] Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0028.

G. az ENSZ Biztonsági Tanácsa S/RES/1503 (2003) és S/RES/1534 (2004) számú határozataira, amely felhívta a Törvényszéket és a Ruandában elkövetett humanitárius bűncselekményeket vizsgáló Törvényszéket arra, hogy 2004 végéig fejezzék be az összes nyomozást, 2008 végéig az összes elsőfokú bírósági tárgyalást és 2010-ig a teljes munkavégzést; mivel a Törvényszék jelezte, hogy nem fogja tudni befejezni az elsőfokú bírósági tárgyalásokat 2009 vége előtt, többek között a fellebbezések nagy száma miatt; mivel ezért az ENSZ Biztonsági Tanácsának új határozatára van szükség a Törvényszék mandátumának meghosszabbítása céljából,

H. mivel a Törvényszék kezdeményező szerepet vállalt az ENSZ Biztonsági Tanácsa által a fent említett határozatokban kidolgozott és „befejezési stratégia" néven ismertté vált terv kidolgozásában, amelynek célja, hogy biztosítsa küldetésének megfelelő időben és az érintett országok belső jogrendszerével összehangolt módon történő sikeres befejezését,

I. mivel a terv a Törvényszék mandátumának befejezése vonatkozásában három szakaszból és céldátumból áll, és mivel a jelenlegi cél az összes eljárás (a tárgyalások és a fellebbezések) 2011-ig történő befejezése, kismértékű áthúzódással 2012-re; mivel ezen eredmények elérése érdekében a Törvényszék a joghatósága alá tartozó területeken elkövetett bűnökkel vádolt legmagasabb rangú személyekre összpontosít, és a közepes vagy alacsony rangú vádlottak ellen indított eljárásokat átadta az illetékes nemzeti igazságügyi hatóságoknak és a vádlottakkal szemben egyesített eljárásokat folytatott, ennek ellenére figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy az ügyek egyesítése ne sértse a vádlott jogait; mivel a nemzeti ügyészségek és bíróságok maguk is indíthatnak és tárgyalhatnak ilyen ügyeket, és ezt meg is teszik, azonban néhány nemzeti ügyészség és bíróság nem képes vagy nem hajlandó a büntetőeljárásokat a méltányos eljárások nemzetközi előírásai és normái szerint lefolytatni és a nemzeti bíróságok hatáskörébe utalás néhány esetben a közvetlenül érintett áldozatok és tanúk körében ellenállást okozott,

J. mivel a Törvényszék három Elsőfokú Tanácsa és a Fellebbviteli Tanács megőrizte teljes produktivitását, és többvádlottas ügyeket tárgyal; mivel az ügyek illetékes nemzeti bíróságok joghatóságába történő utalása jelentős hatással volt a Törvényszék általános munkamennyiségére, de mivel rajta kívül álló tényezők okoztak bizonyos késéseket és további, előre nem látható késések sem zárhatók ki;

K. mivel azt a két fennmaradó személyt, Ratko Mladićot és Goran Hadžićot, akik ellen a vádiratot elfogadták, bíróság elé kell állítani, és mivel letartóztatásuk a Törvényszék Alapokmányának 29. cikke szerint az államok kötelező együttműködésétől függ, többek között a szökevények felkutatása, őrizetbe vétele és letartóztatása, valamint a például a belföldi levéltárakban található okiratok átadása terén,

L. mivel a Törvényszék Alapokmányának 21. cikke minden terhelt számára biztosítja azt a jogot, hogy a tárgyaláson személyesen jelen lehessen, és mivel a Törvényszék még terjedelmes bizonyítékok birtokában sem folytathatná le az eljárást a vádlott távollétében,

M. mivel a Törvényszék elkötelezettsége mandátumának gyors befejezésére elismert, de mivel a le nem zárt ügyek tárgyalását úgy kell lefolytatni, hogy ne kerüljenek irreális időzavarba, mivel az ilyen időzavar sértheti a vádlottak tisztességes tárgyaláshoz fűződő jogát, mivel nem lehet olyan egyszerűsítést alkalmazni, amely még inkább kockára teszi a Törvényszék előtt tanúskodó áldozatok és tanúk biztonságát és jólétét, és mivel a Törvényszéknek az ügyek lezárásával kapcsolatos stratégiájára előirányzott céldátum nem jelenthet büntetlenséget a két szökésben lévő személy számára, és nem eredményezhet indokolatlan időzavart a folyamatban lévő tárgyalásokon,

1. a következő ajánlásokat címezi a Tanácsnak:

a) emlékeztet arra, hogy a nemzetközi közösségnek a Törvényszék felállítására vonatkozó döntése alapértékként tükrözte az igazság keresését és a büntetlenség elleni küzdelmet; miközben teljes mértékben támogatja a Törvényszék munkáját, rámutat arra, hogy az csak akkor valósul meg teljes mértékben, ha a folyamatban lévő bírósági tárgyalások indokolatlan késedelem nélkül lezárhatók, és a még szökésben lévő két személyt bíróság elé állítják, és ellenük a tárgyalást lefolytatják;

b) hangsúlyozza, hogy a gyorsabb eljárásokra való törekvés nem folytatható a jogszerű eljárás követelményeinek feláldozásával, és ismételten hangoztatja azt a napjainkban általánosan elfogadott nézetet, amely szerint a Törvényszék munkáját az utókor nem kizárólag az alapján fogja megítélni, hogy sikerül-e elítélnie a joghatósága alá tartozó legsúlyosabb bűnökért felelős személyeket, hanem az alapján is, hogy ezt a tisztesség legszigorúbb normáival összhangban tette-e;

c) aggodalommal állapítja meg, hogy a Törvényszéken dolgozó, magasan kvalifikált személyzet megtartása a tárgyalások és a fellebbezések sikeres lezárásának döntő tényezője, és hogy a hátralévő tárgyalások befejezéséhez szükséges intézményes speciális ismeretek elkerülhetetlen elvesztését a befejezési stratégiában előirányzott menetrend is súlyosbítja; üdvözli e tekintetben a fentebb említett, az ENSZ Közgyűlése által elfogadott, az ügyek lezárásával kapcsolatos stratégiai ütemtervvel összhangban a nemzetközi büntető törvényszékek személyzete számára szerződések felajánlását és a kulcsfontosságú személyzet megtartását célzó nem monetáris ösztönzők kiaknázását lehetővé tevő A/RES/63/256 számú határozatot;

d) hangsúlyozza a tényt, hogy másfelől az ügyek lezárásával kapcsolatos stratégia megvalósítása tekintetében megállapított időpont hozzájárul a Törvényszék eredményességéhez, azonban másfelől az igazság, illetve Ratko Mladić és Goran Hadžić eljárásának folytatása érdekében az időpont semmiképp sem jelentheti a Törvényszék tevékenységeinek határidejét;

e) ezért kéri a Tanácsot, hogy sürgősen vizsgálja meg, hogy kilátásba kell-e helyezni a Törvényszék mandátumának két évvel történő meghosszabbítását, és hogy ez elegendő lenne-e, figyelembe véve, hogy a mandátum bármilyen meghosszabbítását nem csupán az idő szempontjából, de az eredményekhez képest, és a tekintetben is mérlegelni kell, hogy az ENSZ megfelelő struktúráin belül kezdeményezze e kérdések vizsgálatát;

f) felhívja a Tanácsot, hogy bátorítsa az ENSZ Biztonsági Tanácsát arra, hogy kötelezze el magát a Törvényszék számára megfelelő források és támogatás biztosítása mellett, a Törvényszék általános költségvetése által, a Törvényszék mandátuma végéig;

g) sürgeti a Tanácsot, hogy folytassa erőfeszítéseit arra késztetendő az érintett országokat, hogy fokozzák fellépéseiket a két szökésben lévő vádlott elfogása érdekében és tisztázza az ENSZ-nél, hogy nagyon egyértelműen meg kell határozni, hogy a két szökevény ellen vagy a Törvényszék által, vagy a fennmaradó mechanizmusok révén kell a büntetőeljárást lefolytatni, így elkerülhető a büntetlenség látszata;

h) hangsúlyozza, hogy az Ante Gotovina, Mladen Markać és Ivan Čermak tábornokok elleni eljáráshoz elengedhetetlen fő dokumentumokat át kell adni az illetékes hatóságoknak; kiemeli, hogy meg kell valósítani Sege Brammertz, a Nemzetközi Törvényszék főügyészének legutóbbi felhívásait a szóban forgó hiányzó dokumentumok helyének meghatározása és a Nemzetközi Törvényszék rendelkezésére bocsátása tekintetében;

i) rámutat arra, hogy az EU-nak továbbra is hangsúlyoznia kell, hogy a koppenhágai kritériumok teljesítése magában foglalja a teljes mértékben működő olyan igazságszolgáltatás meglétét, amely képes kezelni a humanitárius jog megsértése tekintetében lefolytatott esetleges bírósági tárgyalásokat, amikor a Törvényszék már nem működik; felhívja a Tanácsot, hogy határozzon meg egyértelmű szabályokat a nyugat-balkáni országok igazságügyi területen elért teljesítményének értékelése terén a Törvényszék mandátumának lejárta után, többek között annak biztosítása céljából, hogy a bebörtönzés feltételei megfelelnek a nemzetközi szabályoknak és hogy ragaszkodnak a Törvényszék ítéleteihez és felhívja az EU-t, hogy fokozza a háborús bűnökkel kapcsolatos belföldi nyomozások és büntetőeljárások támogatását, például a bűnüldöző, bírósági és ügyészi hatóságok számára segítségnyújtás révén, ideértve a képzés és a tanúvédelem finanszírozását;

j) elismeri, hogy továbbra is az államok elsőbbsége marad a nemzetközi rendszer sarokköve, és rámutat arra, hogy feltétlenül szükséges, hogy a nemzetközi közösség is támogassa a balkáni országok hazai kapacitásainak fejlesztését annak érdekében, hogy a helyi bíróságok folytathassák a Törvényszék által megkezdett munkát; támogatja a jelenlegi uniós finanszírozást, amelyben például a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze keretében folytatott tájékoztatási programok részesülnek; ezzel összefüggésben felhívja a Tanácsot, hogy fontolja meg a Törvényszék fennmaradási stratégiája számára nyújtott támogatása növelését, és szorgalmazza a bírósági és az ügyészségi testületek közötti együttműködés fokozását a Nyugat-Balkánon, különösen a kiadatást és a kölcsönös jogi segítségnyújtást magában foglaló esetekben;

k) megállapítja, hogy a Törvényszék – felszámolását követően – fennmaradó feladatainak ellátására szolgáló egyértelmű mechanizmus megléte központi jelentőségű lesz annak biztosítása érdekében, hogy öröksége megerősítse azokat az elveket, amelyek létrehozását ihlették;

l) felkéri a Tanácsot, hogy az ENSZ megfelelő struktúráin belül haladéktalanul kezdeményezze a sürgős és a hosszabb távú fennmaradó feladatok – például a tanúvédelem, a tanúk megfélemlítésével szembeni védelem, a bíróság megsértésével kapcsolatos ügyek, a tisztázó bizonyíték felmerülése esetén végrehajtandó felülvizsgálatok, a térségbe utalt ügyek nyomon követése (amelyet jelenleg a Törvényszék Főügyészi Szolgálata végez az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezeten [EBESZ] keresztül), a fogva tartás körülményei és a kegyelemre vagy a büntetések átváltoztatására vonatkozó kérdések stb. tekintetében – kezelésére szolgáló mechanizmus érdekében előirányzott eljárások kidolgozását; javasolja a Törvényszék, a Ruandában elkövetett humanitárius bűncselekményeket vizsgáló Törvényszék, valamint a Sierra Leone-i különleges bíróság fennmaradó feladatait intéző közös hivatal esetleges felállítására irányuló javaslat beterjesztését az ENSZ Biztonsági Tanácsa elé;

m) emlékezteti a Tanácsot, hogy az EU-nak képviselnie kell különleges érdekeltségét a Nemzetközi Törvényszék hagyatékának megőrzésében azáltal, hogy biztosítja, hogy levéltárát megfelelően biztonságos helyen – lehetőleg a Nyugat-Balkánon – tárolják, azok a lehető leghiánytalanabbak és leghozzáférhetőbbek legyenek, illetve az iratok a világhálón is hozzáférhetők legyenek; javasolja, hogy biztosítsanak a szabad hozzáférésre vonatkozó megfelelő garanciákat is valamennyi ügyész és védőügyvéd számára, és megfelelő időtartam elteltével a történészek és a kutatók számára is;

n) hangsúlyozza, hogy a Törvényszék hagyatékának az általános megbékélési folyamathoz kell kapcsolódnia; ezzel összefüggésben felhívja a nyugat-balkáni államokat és az EU-t, hogy támogassák az áldozatokat segítő, az etnikumok közötti párbeszédet és megértést előmozdító és az igazság és a megbékélés keresését támogató nem kormányzati szervek és egyéb intézmények munkáját;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Biztonsági Tanácsának és a volt Jugoszlávia területén elkövetett háborús bűnök kivizsgálását végző nemzetközi büntetőtörvényszék elnökének.

Ötödik Víz Világfórum Isztambulban, 2009. március 16-22.

P6_TA(2009)0137

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a 2009. március 16–22 között Isztambulban megrendezendő ötödik Víz Világfórum kapcsán a vízről

(2010/C 87 E/31)

Az Európai Parlament,

— tekintettel Marrákesben (1997), Hágában (2000), Kiotóban (2003) és Mexikóvárosban (2006) megrendezett korábbi négy Víz Világfórum zárónyilatkozatára,

— tekintettel az 1992. évi dublini konferencia nyilatkozatára, amely a víz értékét valamennyi felhasználás esetén elismerő integrált vízgazdálkodást javasolt, és megfogalmazza azt az elvet, hogy a víznek gazdasági értéke van,

2009. március 12., csütörtök

— tekintettel az ENSZ közgyűlésének A/RES/58/217 sz. határozatára, amely a 2005 és 2015 közötti időszakot „a vízre irányuló nemzetközi cselekvés évtizedévé", minden év március 22-ét pedig „a víz nemzetközi napjává" nyilvánítja,

— tekintettel a Bonnban megrendezett édesvízügyi konferencián (2001) kiadott miniszteri nyilatkozatra, amely hangsúlyozza, hogy sürgősen ösztönözni kell az összes létező befektetői körből származó új finanszírozási formákat, és magántőke bevonása útján meg kell erősíteni a vízügyi fellépések közfinanszírozását, bátorítva ugyanakkor a helyi szintű fellépést,

— tekintettel monterreyi konferenciára (2002), amely bevezette a „víz világpartnerség" fogalmát, ami egyenlő felek közötti, többdimenziós, a vállalatokra, a pénzügyi intézményekre és a civil társadalomra is kiterjedő párbeszédet jelent, és amely kezdeményezést 2001-ben Genfben a NEPAD és a G8, 2003-ban pedig az Afrikai Partnerségi Fórum is átvette,

— tekintettel az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága által 1992-ben, Helsinkiben elfogadott és 1996-ban hatályba lépő egyezményre, amely jogi keretet teremt a határ menti vízfolyások és nemzetközi tavak védelmére és felhasználásra irányuló regionális együttműködés számára,

— tekintettel a millenniummal foglalkozó globális ENSZ-csúcstalálkozóra (2000. szeptember 6–8., New York) amely kidolgozta a millenniumi fejlesztési célokat, amelyek szerint 2015-ig a felére kell csökkenteni az ivóvízhez tartósan hozzá nem jutó népesség számát,

— tekintettel a 2008-as zaragozai chartára („A vízzel kapcsolatos új, átfogó szemlélet"), és a „Water Tribune" 2008. szeptember 14-i ajánlásaira, melyeket a 2008-as zaragozai nemzetközi kiállítás záró-napján fogadtak el, és megküldtek az ENSZ főtitkárának,

— tekintettel a 2006-ban publikált vízkészletek kezelésének irányításáról szóló, „Víz, közös felelősség" című második ENSZ-világjelentésre,

— tekintettel a belső piaci stratégiákról és a 2003-2006 közötti prioritásokról szóló, 2004. március 11-i állásfoglalása ([1]) (5) bekezdésére, amelyben „úgy véli, hogy a víz az emberiség közös tulajdona" és hogy „a vízkészletek kezelését nem lehet a belső piac szabályainak alárendelni",

— tekintettel az ENSZ Fejlesztési Programjának az emberi fejlődésről szóló, „A víz a hatalom és a szegénység között" című 2006-os jelentésére, amelyben az ENSZ ezen ügynöksége kimutatja, hogy egymilliárd ember számára a vízhez való hozzáférést elsősorban nem a víz fizikai hiánya okozza, hanem a szegénység,

— tekintettel a helyi önkormányzatokról és a fejlesztési együttműködésről szóló, 2007. március 15-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel a 2006. március 16-22 közötti mexikóvárosi Víz Világfórumról szóló, 2006. március 15-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel az európai civil társadalom által a víz és az ivóvízhez való általános hozzáférés vonatkozásában kezdeményezett, az Európai Parlamentben megtartott rendezvényekre, nevezetesen „A Választott Képviselők és Állampolgárok Víz Világtanácskozására (AMECE, 2007. március 18–20)" és a „Peace with Water – Vízzel a békéért" konferenciára (2009. február 12–13), valamint a megtárgyalt „Memorandum a vízről szóló nemzetközi jegyzőkönyvért" című dokumentumra,

— tekintettel a 2009. március 16–22 között Isztambulban megrendezendő ötödik Víz Világfórum kapcsán a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdésre (B6-0113/2009),

— tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,

([1]) HL C 102. E, 2004.4.28., 857. o.
([2]) HL C 301. E, 2007.12.13., 249. o.
([3]) HL C 291. E, 2006.11.30., 294. o.

A. mivel a vízhiány és a szennyvízkezelés hiánya évente 8 millió ember halálát okozza, mivel több mint egymilliárd ember nehezen vagy elfogadhatatlan áron jut vízhez, és több mint két és fél milliárd embernek nem áll rendelkezésére semmiféle szennyvízkezelés,

B. mivel 2,8 milliárd ember él vízproblémákkal sújtott helyen, és ez a szám 2030-ra 3,9 milliárdra nő majd,

C. mivel a szegény népesség van a leginkább kitéve az éghajlatváltozásnak, és ők képesek a legkevésbé alkalmazkodni ehhez,

D. mivel a multinacionális mezőgazdasági üzletág az édesvíz első számú felhasználója (a világ felhasználásának 70 %-a), melyhez nevetséges összegért jut hozzá, és mivel a vízkészletek túlzásba vitt kiaknázása hozzájárult a vízszennyezés súlyosbodásához és kiterjedéséhez és a talaj minőségének általános romlásához, és ez okozza az egyre inkább strukturálissá váló aszályos időszakok megsokszorozódását,

E. mivel a vízhasználathoz kapcsolódó szolgáltatásoknak és a racionális gazdálkodásnak olyan árszintet kell meghatározniuk, amely megakadályozza bizonyos ágazatok túlzott vízfelhasználását, és lehetővé tesz az infrastruktúra fenntartása és javítása céljából eszközölt beruházásokat, mindezt olyan kiegészítő intézkedések mellett, amelyek garantálják a víz méltányos elosztását és a kormányok által annak érdekében nyújtott támogatást, hogy a szegény családok is képesek legyenek megfizetni a számukra alapvetően szükséges vízmennyiséget,

F. mivel a globális vízártámogatások, amelyek mesterségesen alacsony árszintet eredményeznek, egyes ágazatok túlfogyasztásához vezetnek, és a vízhiány elsődleges okai közé tartoznak,

G. mivel a víz eloszlása rendkívül egyenlőtlen, miközben a víznek alapvető és egyetemes jognak kellene lennie, és helyi szinten lehetne a legkézenfekvőbb módon gondoskodni a vízellátás megvalósításáról és irányításáról,

H. mivel a fejlődő országokban, és különösen a legkevésbé fejlett országokban a vízellátás liberalizálása és a vonatkozó szabályozás leépítése az ilyen intézkedéseket kiegészítő szilárd szabályozási keret hiányában áremelkedésekhez vezethet, ami a legszegényebbeket érinti, és csökkenti a vízhez való hozzájutásuk esélyét,

I. mivel azonban a magán- és a közszféra közötti partnerségeknek, amelyeknek a szigorú és átlátható szabályozást a magántulajdonnal és a magánbefektetésekkel kell ötvözniük, törekedniük kell a vízellátás és a szennyvízkezelés javítására, illetve a költségek terén hatékonyabb felhasználáshoz,

J. mivel a következők képezik a hatékony vízgazdálkodás akadályait: a víznek juttatott alacsony politikai és pénzügyi prioritás, a rossz vízgazdálkodás, a jogi keret hiányosságai, az átláthatóság hiánya a szerződésekről folytatott tárgyalások és azok odaítélése terén, a korrupció, valamint az árszinttel kapcsolatos tárgyalások hiánya,

K. mivel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) szerint a vízre és szennyvízkezelésre szánt hivatalos fejlesztéstámogatás csak a kétoldalú fejlesztéstámogatások 9 %-át és a multilaterális fejlesztéstámogatások 4,5 %-át teszik ki, és ez is rosszul oszlik el, hiszen a legkevésbé fejlett országok csak az összegek 24 %-át kapták meg, annak ellenére, hogy ezek szorulnak leginkább támogatásra,

L. mivel a háromévente összeülő Víz Világfórum a vízgazdálkodással és vízkészletekkel kapcsolatos világpolitikai döntéshozatallal kapcsolatos tárgyalások és iránymutatások helyszíne, és mivel sajnálatos, hogy ez idáig a Víz Világfórum kezdeményezéseit csupán alig foglalták bele az ENSZ munkájába,

1. kijelenti, hogy a víz az emberiség közös java, és az ahhoz való hozzáférésnek alapvető és egyetemes jognak kellene lennie; kéri, hogy minden szükséges lépést tegyenek meg annak érdekében, hogy a legszegényebb népesség számára 2015-re biztosítani lehessen a vízhez való hozzáférést;

2. kijelenti, hogy a víz közvagyonnak tekintendő ezért állami ellenőrzés alá kell vonni, függetlenül attól, hogy részben vagy egészben a magánszektor kezeli-e;

3. hangsúlyozza, hogy minden vízgazdálkodási politikának magában kell foglalnia a közegészség és a környezet védelmét, és hogy a világfórumnak demokratikus, részvételen és megegyezésen alapuló módon hozzá kell járulnia olyan stratégiák kidolgozásához, amelyek magas vízminőséget garantáló gazdasági és mezőgazdasági fejlődésre ösztönöznek;

4. kéri a vízszolgáltatás globális támogatási rendszereinek felszámolását, mivel ezek aláássák a hatékony vízfelhasználásra ösztönző intézkedéseket és túlzott fogyasztást eredményeznek, illetve mivel az így felszabaduló forrásokat célzott támogatásokra lehetne felhasználni, például a szegény és falusi népesség támogatására, biztosítva ennek révén a mindenki számára megfizethető hozzáférést;

5. hangsúlyozza, hogy az azonos vízgyűjtő területen található országoknak érdemes közös vízgazdálkodási szerveket létrehozniuk annak érdekében, hogy meg lehessen erősíteni a feszültségek elsimítása és a konfliktusok megoldása szempontjából is előnyös szolidaritást;

6. emlékeztet rá, hogy a nők alapvető szerepet játszanak a vízellátásban, a vízgazdálkodásban és a vízkészletek megőrzésében;

7. felkéri a tagállamokat, hogy a pénzügyi válság ellenére növeljék az ivóvízellátással kapcsolatos millenniumi fejlesztési cél elérésére szolgáló hivatalos fejlesztéstámogatásra szánt hozzájárulásaikat, amely cél évente 180 000 000 000 USD összegű beruházást igényel;

8. kéri az afrikai-, karibi- és csendesóceáni-országok (AKCS) támogatására létrehozott Európai Vízügyi Alap eszközeinek megerősítését a tizedik Európai Fejlesztési Alap keretében, illetve kéri, hogy dolgozzanak ki új, akár magáneredetű finanszírozási módokat és újító jellegű partnerségeket, amilyen például a szolidáris finanszírozás;

9. kéri, hogy a kétoldalú hivatalos fejlesztéstámogatás támogasson bizonyos, az afrikai vízügyi kezdeményezéshez hasonló multilaterális fellépéseket;

10. úgy véli, hogy a hivatalos fejlesztéstámogatást a helyi önkormányzati forrásokkal, az önkéntes adományokkal, a banki kölcsönökkel és a magántőkével kombinálva kell felhasználni annak érdekében, hogy a vízügyi ágazat számára a lehető legteljesebb finanszírozást lehessen garantálni;

11. ragaszkodik olyan garanciamechanizmusok bevezetéséhez, amelyeket pénzügyi és fejlesztési intézmények léptethetnek életbe a beruházók vízpiacokkal szembeni óvatosságának ellensúlyozására;

12. kijelenti, hogy az állam a szükséges politikák és eszközök meghatározásakor, partnerei kiválasztásakor és a felelősség megosztásakor mindvégig a vízpolitika fontos szereplője marad, akkor is, ha a végrehajtást a helyi önigazgatásra bízza;

13. ragaszkodik hozzá, hogy a vízkészletekkel való gazdálkodás decentralizált, az érdekelt felek bevonására összpontosító integrált megközelítésre épüljön, amely helyi szinten bevonja a felhasználókat és a döntéshozókat a vízzel kapcsolatos politikák kialakításába;

14. felkéri a Bizottságot olyan programok kidolgozására, amelyek az EU-ban és partnerországaiban egyaránt felhívják a figyelmet a víz fontosságára;

15. ragaszkodik hozzá, hogy a helyi hatóságokat támogatni kell a hatékony, átlátható, szabályozott és a fenntartható fejlődés szempontjait tiszteletben tartó, demokratikus vízgazdálkodás érdekében tett erőfeszítésekben a lakosság igényeinek kielégítése végett;

16. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ismerjék el a helyi hatóságok alapvető szerepét a vízgazdálkodásban és a vízkészletek védelmében annak érdekében, hogy mindenütt e hatóságok legyenek felelősek a vízágazat irányításáért, továbbá sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az európai társfinanszírozási programok kevéssé helyezik előtérbe az Európai Unió helyi önkormányzatainak kompetenciáját;

17. felkéri ezért a Tanácsot és a Bizottságot, hogy bátorítsák az EU helyi hatóságait arra, hogy a felhasználóktól a vízszolgáltatás és szennyvízkezelés ellenében beszedett díjak egy részét fordítsák decentralizált együttműködési fellépésekre;

18. a közvagyon megóvásával összefüggésben és a megfelelő szabályozási és jogi keret alapján kéri, hogy történjenek nagyobb erőfeszítések a magánszektor vízszolgáltatásba való bevonása érdekében, hogy számítani lehessen e téren a magántőkére, illetve a magánszektor hozzáértésére és technológiájára a vízhez és a csatornahálózathoz való általános hozzáférés javítása végett, illetve a vízhez való hozzáférés alapvető jogként való elismerése céljából;

19. úgy véli, hogy az államok feladata integrálni nemzeti vízellátási stratégiájukba a kisméretű magánszolgáltatókat;

20. úgy véli, hogy a közszféra és a magánszektor közötti partnerség rendszere, amelyben a közhatóságok az infrastruktúra tulajdonosai maradnak és a működtetésre vonatkozóan szerződést kötnek a magánszektor szereplőivel, az egyik eszköz lehet a vízhez és a csatornahálózathoz való megfizethető hozzáférés javítására;

21. ragaszkodik a falusi övezetek öntözéséhez vagy a zöld övezetek városok körüli kialakításához hasonló új megközelítések előmozdításához az élelmiszerbiztonság és a helyi önellátás megerősítése érdekében;

22. úgy véli, hogy a nem kormányzati szervezetek által helyi szinten a lakossággal való kapcsolattartás terén játszott közvetítői szerep pótolhatatlan a szegény országokban indított projektek sikere szempontjából;

23. kéri egyenlő díjszabás alkalmazását, ami lehetővé teszi a leghátrányosabb helyzetűek megfizethető áron történő ellátását;

24. meg van győződve róla, hogy a helyi megtakarított forrásokat is fel kell használni, de ennek érdekében a kormányoknak fel kell számolniuk minden olyan jogi, adóügyi vagy közigazgatási akadályt, ami gátolja a helyi pénzpiacok fejlődését;

25. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el egy, a vízgazdálkodás támogatására irányuló politikát, amely a tiszta vízhez való egyetemes, méltányos és diszkriminációtól mentes hozzáférés elvén alapszik;

26. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy könnyítsék meg és támogassák a fejlődő országok által az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és az éghajlatváltozás hatásainak csökkentése érdekében tett erőfeszítéseket; emlékeztet ennek kapcsán az éghajlatváltozással szembeni globális szövetség gyors létrehozásának fontosságára;

27. kéri, hogy a víz kezeléséhez, a vízkészletekhez és a vízhez való általános hozzáférés jogához kapcsolódó problémakört vegyék bele a kiotói jegyzőkönyv jövőjével foglalkozó koppenhágai COP 15 tárgyalások (2009. december 7–18.) által meghatározandó megállapodások napirendjébe – figyelembe véve egyebek mellett az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi szakértői csoport (IPCC) e témával kapcsolatos munkáját;

28. hangsúlyozza, hogy a vízellátási és vízgazdálkodási politikák kidolgozásakor figyelembe kell venni a szegények szükségleteit, különös tekintettel az éghajlatváltozásnak leginkább kitett népességre;

29. kéri, hogy az Uniót az isztambuli fórumon képviselő soros elnökség kapjon megbízást:

— arra, hogy az ivóvízhez való hozzájutást az ember létfontosságú, alapvető jogának tekintse, ne csupán áruba bocsátható kereskedelmi terméknek, amelyre csak a piac szabályai vonatkoznak, valamint

— arra, hogy álljon ki az ebben az állásfoglalásban megfogalmazott irányvonal mellett;

30. kéri, hogy az ENSZ keretén belül induljanak tárgyalások egy olyan nemzetközi szerződés érdekében, amely elismeri az ivóvízhez való hozzájutás jogát, kéri az EU tagállamait és az Unió elnökségét, hogy tegyenek ez irányú politikai és diplomáciai kezdeményezéseket az ENSZ Közgyűlésén és Emberi Jogi Tanácsán belül;

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának, az ENSZ főtitkárának és a Vízügyi Világszerződés nemzetközi bizottsága főtitkárságának.

A szubszaharai Afrika országaiban az egészségügyi ellátást finanszírozó közösségi fejlesztési támogatások

P6_TA(2009)0138

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a szubszaharai Afrika országaiban az egészségügyi ellátást finanszírozó közösségi fejlesztési támogatásokkal kapcsolatos megközelítésről

(2010/C 87 E/32)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Számvevőszék 10/2008. sz. különjelentésére a szubszaharai Afrika országaiban az egészségügyi ellátást finanszírozó közösségi fejlesztési támogatásokról,

— tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 18-án kiadott Millenniumi Nyilatkozatára, amely rögzíti a millenniumi fejlesztési célokat (MFC-k) mint a szegénység felszámolására a nemzetközi közösség által közösen megállapított kritériumokat,

— tekintettel „A millenniumi fejlesztési célok megvalósítása felé való haladás felgyorsítása – Az Európai Unió hozzájárulása" című, 2005. október 7-i bizottsági közleményre (COM(2005)0132),

— tekintettel a Nemzetközi Népesedési és Fejlesztési Konferencián 1994-ben elfogadott cselekvési programra ([1]),

— tekintettel az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlése által 2007. november 22-én elfogadott állásfoglalásra az egészségügyi ellátáshoz és a gyógyszerekhez való hozzáférésről, különös tekintettel az elhanyagolt betegségekre ([2]),

— tekintettel a „Befektetés a humántőkébe" című, a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó tematikus programról szóló stratégiai dokumentumra, amely a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló 1905/2006/EK rendeletre épül,

([1]) A/CONF.171/13/Rev.1.
([2]) HL C 58., 2008.3.1., 29. o.

— tekintettel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) „Egészségügyi alapellátás – időszerűbb, mint valaha" című 2008. évi, egészségügyi világhelyzetről szóló jelentésére,

— tekintettel „A millenniumi fejlesztési célokról - félúton" című 2007. június 20-i állásfoglalására [1] és 2008. szeptember 4-i állásfoglalására [2] a gyermekágyi halálozásról az ENSZ a millenniumi fejlesztési célokról szóló, 2008. szeptember 25-i magas szintű eseménye előtt,

— tekintettel a Bizottsághoz intézett, O-0030/2009 - B6-0016/2009 sz. szóbeli választ igénylő kérdésre a szubszaharai Afrika országaiban az egészségügyi ellátást finanszírozó közösségi fejlesztési támogatásokról szóló 10/2008. sz. számvevőszéki jelentés tárgyában,

— tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel a Bizottság MFC-k iránti kötelezettségvállalása és a szubszaharai Afrikában kialakult egészségügyi válság ellenére 2000 óta nem nőtt az egészségügynek szánt támogatásoknak a közösségi fejlesztési támogatások teljes összegéhez viszonyított aránya,

B. mivel az Európai Közösség nem hozott létre olyan szisztematikus mechanizmusokat, amelyek garantálnák, hogy egészségügyi politikájának megfelelő végrehajtásához kellő számú szakember álljon rendelkezésre,

C. mivel az általános költségvetési támogatás jelenlegi formája tartalmaz ugyan kapcsolódási pontokat az egészségügyi ágazathoz, annak végrehajtása során nem használták ki kellő mértékben az e kapcsolódások adta lehetőségeket, és nem tudták kellően kielégíteni a szegényebb néprétegek szükségleteit,

D. mivel a Bizottság Afrika szubszaharai térségében kevéssé alkalmazta az egészségügyi ágazatra irányuló ágazati költségvetési támogatást,

E. mivel a szubszaharai Afrikában élő népesség fele még mindig szegénységben él, és mivel Afrika az egyetlen földrész, amelynek nem sikerül előrelépéseket elérnie az MFC-k felé, különösen a három egészségügyi jellegű cél, vagyis a gyermekhalálozás és a gyermekágyi halálozás visszaszorítása, valamint a HIV/AIDS, a tuberkulózis és a malária elleni küzdelem tekintetében, amelyek alapvető fontosságú célok a szegénység leküzdéséhez, de 2015-ig mégis ezek elérése tűnik a legkevésbé valószínűnek,

F. mivel az egészségügyi projektek esetében megfigyelt fenntarthatósági problémák ellenére ez a segélyezési forma hathatós segítségnek bizonyult az egészségügyi ágazat számára Afrika szubszaharai országaiban,

G. mivel évente 3,5 millió gyermek hal meg ötéves kora előtt hasmenés és tüdőgyulladás következtében,

1. úgy véli, hogy a gyenge egészségügyi rendszerek, beleértve a humánerőforrások válságát, jelentős akadályai az egészségügyre vonatkozó MFC-k megvalósításának, és hangsúlyozza, hogy az egészségügyi rendszerek megerősítését a szegénység visszaszorításáért vívott harc alapelemeként kellene meghatározni; meggyőződése, hogy az egészségügyi vonatkozású MFC-k eléréséhez az alapvető egészségügyi infrastruktúrát stabil és hosszú távú pénzügyi támogatásban kell részesíteni;

2. úgy véli, hogy az egészségügyi helyzet javítása és a nemzetközi megállapodás alapján elfogadott egészségügyi fejlesztési célok elérése közös kötelezettségvállalást igényel; ezzel összefüggésben üdvözli a fejlődő országok arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy nemzeti költségvetéseik 15 %-át egészségügyi befektetésekre/kiadásokra fordítsák, az afrikai vezetőknek 2001 áprilisában Abujában, Nigériában tett kötelezettségvállalásával összhangban (a 15 %-os abujai cél); sajnálja, hogy az EK a kilencedik Európai Fejlesztési Alap (EFA) keretében folyósított összes támogatásnak mindössze 5,5 %-át allokálta egészségügyi célokra;

[1] HL C 146. E, 2008.6.12., 232. o.
[2] Elfogadott szövegek: P6_TA(2008)0406.

2009. március 12., csütörtök

3. sürgeti a Bizottságot, hogy erősítse meg Afrika szubszaharai országainak egészségügyi ellátására fordított támogatását, és vizsgálja felül a közösségi támogatások arányait az egészségügyi rendszereknek juttatott támogatások elsőbbségben részesítése érdekében;

4. sürgeti a Bizottságot, hogy a 10. EFA félidei felülvizsgálatakor növelje az egészségügyi ágazatnak szánt támogatásokat, függetlenül attól a szükségszerűen átfogó stratégiától, amely magában foglalja az egészségügyi helyzetet közvetetten befolyásoló ágazatok, például az oktatás, a vízellátás és csatornázás, illetve a vidékfejlesztés és a kormányzás támogatását is;

5. hangsúlyozza, hogy az egységesség érdekében a Fejlesztési Együttműködési Eszköz keretében tett vállalást, miszerint 2009-re a források 20 %-át az egészségügyre és az alapoktatásra fordítják, minden európai fejlesztési kiadásra alkalmazni kellene, beleértve az EFA-t is; kéri a Bizottságot, hogy 2009. április 10-ig tájékoztassák a Parlament illetékes bizottságait arról, hogy az Afrika szubszaharai országainak folyósított teljes fejlesztési támogatás hány százaléka jut az alap- és középfokú oktatásra és az egészségügyi alapellátásra az egyes országokban;

6. kéri a Tanácsot, hogy a Parlament többszöri felszólításával összhangban emeljék be az EFA-t az EU költségvetésébe, mivel ez növelné a politikák egységességét és lehetővé tenné a fejlesztési támogatások parlamenti felügyeletét;

7. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az egészségügyi ágazatban folytatott párbeszédben betöltött hatékony szerep érdekében kellő számú egészségügyi szakember álljon rendelkezésre, mindezt annak biztosításával, hogy az egészségügyi ágazatot középpontba helyező valamennyi küldöttség rendelkezésére álljanak egészségügyi szakemberek, valamint azáltal, hogy szorosabban együttműködik az Európai Bizottság Humanitárius Segélyek Hivatala (ECHO) egészségügyi tanácsadóival a konfliktus által sújtott országokban, szakértelmük felhasználása érdekében szorosabb partnerséget hoz létre az Egészségügyi Világszervezettel, valamint szakértelmük felhasználásáról hivatalos egyezményt köt az EU tagállamaival; felkéri a Bizottságot, hogy 2009. április 10-ig küldjön áttekintést a Parlament illetékes bizottságainak a régióban – küldöttségi szinten és a központban – rendelkezésre bocsátott egészségügyi és oktatási szakértők viszonylagos számáról, valamint 2009-re és 2010-re vonatkozó pontos menetrendet/áttekintést, amelyben jelzi, hogy miként kívánja növelni ezt a számot és hogy ezek az emberek hol lesznek, annak érdekében, hogy a bizottsági válaszokat figyelembe vehessék a 2007-es mentesítési eljárás során;

8. felkéri a Bizottságot, hogy országos szinten biztosítson technikai segítségnyújtást az AIDS, malária és tuberkulózis elleni küzdelem globális alapja (GFATM) számára a támogatási kérelmek előkészítése és a támogatási szerződések végrehajtása tekintetében és küldjön visszajelzést az EK központjába annak biztosítása érdekében, hogy ez hatékony szerepet játsszon a GFATM igazgatótanácsában;

9. sürgeti a Bizottságot, hogy központi és küldöttségi szinten növelje kapacitását a személyzet és az erőforrások tekintetében egészségügyi stratégiájának az érintett országokon belüli támogatása, valamint a GFATM-nek szóló kifizetések hatékonyságának biztosítása érdekében; felkér továbbá arra, hogy jobban rangsorolják a könnyen megelőzhető betegségeket – például a hasmenéses megbetegedéseket –, amelyeket a szappanhoz való egyetemes hozzáférés és a megfelelő kézmosást tudatosító kampányok révén nagyrészt el lehetne kerülni;

10. ösztönzi továbbá a Bizottságot, hogy az egészségügynek az abujai 15 %-os célkitűzések megvalósítására és végrehajtási arányára (konkrét államháztartási igazgatás és beszerzési gyengeség) vonatkozó teljesítménymutatókkal való megerősítéséhez használja fel jobban az általános költségvetési támogatást, az egészségügyi ágazat politikai párbeszédének technikai segítségnyújtását, valamint a hatékony statisztikai rendszereket;

11. megerősíti, hogy a millenniumi fejlesztési célokra vonatkozó szerződések biztosíthatják a fenntartható, hosszú távú egészségügyi befektetést a fejlődő országokban és segíthetnek nekik a millenniumi fejlesztési célok elérésében, de csak abban az esetben, ha a Bizottság biztosítja, hogy a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos szerződések elsősorban az egészségügyi és oktatási ágazatokra összpontosítsanak; hangsúlyozza azonban, hogy a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos szerződések csak a megoldás egy részét jelentik a segítségnyújtás hatékonyságának növelése és az egészségüggyel kapcsolatos millenniumi fejlesztési célok megvalósításában elért eredmények felgyorsítása tekintetében; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy dolgozzon ki alternatív megközelítéseket, különösen azon – millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatosan szerződni még nem képes – országok tekintetében, amelyek még messze járnak az egészségüggyel kapcsolatos millenniumi fejlesztési célok megvalósításától és a legnagyobb szükségük van a fokozott fejlesztési segítségnyújtásra;

12. felkéri a Bizottságot, hogy olyan célkitűzéseket alkalmazzon, amelyek közvetlenül mérik a politikák eredményét és működtessen mechanizmusokat és ellenőrző eszközöket annak biztosítására, hogy az általános költségvetési támogatások megfelelő mértékben alapvető igényeket támogassanak, különösen az egészségügy területén; hangsúlyozza, hogy ezt a kapacitás növelésére irányuló támogatásnak kell kísérnie; felkéri a Bizottságot, hogy 2009 végéig tájékoztassa a Parlamentet arról, hogy milyen lépéseket tett;

13. kapacitásépítésre kér fel valamennyi minisztériumban az egészségügyi terület – a kiadások költségvetési támogatás formájába öntése révén való – nagyobb hatékonyságának biztosítása érdekében, mivel ez a felelősség gyakran a pénzügyminisztériumra korlátozódik;

14. sürgeti a Bizottságot, hogy használja fel jobban az ágazati költségvetési támogatást; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül azt az általános követelményt, amely szerint a költségvetési támogatást csak akkor lehet felhasználni, ha az egészségügy központi ágazat és hogy fontolja újra az erőforrások elosztását az ágazati költségvetési támogatás és az általános költségvetési támogatás között;

15. felkéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a költségvetési támogatás parlamenti, civil társadalom és helyi hatóságok általi felügyeletét annak érdekében, hogy erős és világos kapcsolatot biztosítson a költségvetési támogatás és a millenniumi fejlesztési célok elérése között;

16. helyteleníti azt a tényt, hogy a partnerországok csak korlátozott számban (hatan) választották központi ágazatként az egészségügyet a tizedik EFA keretében; sürgeti a Bizottságot, hogy következetesen ösztönözze az országokat nemzeti egészségügyi költségvetésük teljesítménymutatók révén való növelésére azáltal, hogy megcélozza ezeket a növeléseket az általános költségvetési támogatásról szóló pénzügyi megállapodásaiban;

17. felkéri a Bizottságot, hogy a partnerországok kormányai és a civil társadalom, illetve a magánszektor és a nemzeti parlamentek közötti párbeszéd támogatójaként játsszon határozottabb szerepet;

18. sürgeti a Bizottságot, hogy állapítson meg és terjesszen egyértelmű útmutatót arról, hogy mely esetekben és a szinergia maximális szintjének eléréséhez hogyan kell ezeket az eszközöket alkalmazni; felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy összefüggés jöjjön létre a különböző pénzügyi eszközök között, figyelembe véve az egyes országok helyzetét, az egészségüggyel kapcsolatos millenniumi fejlesztési célok tekintetében elért eredmények biztosítása érdekében;

19. ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság és a tagállamok alkalmazzák az EU-nak a fejlesztési politika keretében zajló munkamegosztásra vonatkozó fent említett magatartási kódexét az egészségügyi kiadások és programok jobb koordinálása érdekében, és azért, hogy a támogatáshoz nem jutó, figyelmen kívül hagyott országok nagyobb hangsúlyt kapjanak, beleértve a válsághelyzetben lévő és sérülékeny egyensúlyú országokat;

20. felhívja a Bizottságot, hogy a Számvevőszékkel szorosan együttműködve állapítsa meg, hogy a számvevőszéki jelentésben említett gyengeséget hogyan lehet kezelni és 2009 végéig tegyen jelentést a Parlament illetékes bizottságainak e megbeszélések kimeneteléről;

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Számvevőszéknek, valamint az érintett afrikai országok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 12., csütörtök

Az egységes euró-pénzforgalmi térség (SEPA) megvalósítása

P6_TA(2009)0139

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása az egységes euró-pénzforgalmi térség (SEPA) megvalósításáról

(2010/C 87 E/33)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság és az Európai Központi Bank 2006. május 4-i, az egységes euró-pénzforgalmi térségről szóló közös nyilatkozatáról,

— tekintettel az Európai Központi Bank 2007. augusztusi, az egységes euró-pénzforgalmi térség gazdasági hatásairól szóló 71. számú alkalmi kiadványára,

— tekintettel a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (pénzforgalmi szolgáltatási irányelv) ([1]),

— tekintettel a Közösségben történő, határokon átnyúló fizetésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló 2008. október 13-i bizottsági javaslatra (COM(2008)0640),

— tekintettel az Európai Központi Bank hatodik, 2008. novemberi SEPA előrehaladási jelentésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel az egységes euró-pénzforgalmi térség (SEPA) a pénzforgalmi szolgáltatások integrált piacát jelenti, ahol tényleges verseny folyik és ahol nincs különbségtétel a nemzetközi és a belföldi eurófizetések között,

B. mivel a SEPA nem egyszerűen az Európai Pénzforgalmi Tanács (EPT) önszabályozási kezdeményezése, hanem fontos közérdekű kezdeményezés is, amely megerősíti a gazdasági és monetáris uniót és a lisszaboni menetrendet; mivel a SEPA-t támogatja a szükséges harmonizált jogi keretet biztosító pénzforgalmi szolgáltatási irányelv; és mivel sikere ebből következően kiemelt jelentőséggel bír a Parlament számára,

C. mivel a SEPA-ra történő átállás 2008. január 28-án kezdődött meg hivatalosan a SEPA átutalási fizetési eszköz bevezetésével, míg a SEPA kártyakeretrendszer 2008. január 1-jétől hatályos, a SEPA közvetlen terhelési rendszer pedig 2009. november 1-jén indul,

D. mivel a SEPA-eszközökre történő átállásra nem határoztak meg jogilag kötelező határidőt, és mivel valamennyi érintett fél egyetért abban, hogy az feltétlenül szükséges ahhoz, hogy a SEPA sikeres legyen,

E. mivel a SEPA-ra való átállás ez idáig igen lassú volt: 2008. október 1-jéig a tranzakcióknak mindössze 1,7 %-át hajtották végre a SEPA átutalási módot alkalmazva,

F. mivel fontos, hogy az összes fontos érdekelt fél – jogalkotók, a bankszakma és a pénzforgalmi szolgáltatások felhasználói (különösen a közszféra, amely a pénzforgalmi termékek nagyfelhasználója) – hozzájáruljon a SEPA megvalósulásához,

([1]) HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

G. mivel a SEPA-eszközöknek csupán a határokon átnyúló fizetési tranzakciókban történő felhasználása nem jelentené a SEPA-projekt sikerét, mivel a szétaprózottság megmaradna, és nem realizálódhatnának a bankszakma és annak ügyfelei számára előre jelzett előnyök,

H. mivel 2008. szeptember 4-én a Bizottság és az Európai Központi Bank jelezte az EPT-nek, hogy készen állnak támogatni a multilaterális bankközi díjnak (MIF) a határokon átnyúló közvetlen terhelésekre a SEPA keretében történő bevezetését azzal a feltétellel, hogy ezek a díjak objektív szempontból indokoltak és csak korlátozott ideig használatosak,

I. mivel a Bizottság felhívta a figyelmet a létező MIF-fel kapcsolatos problémákra, melyekre a szakma nehezen talál megfelelő megoldást,

J. mivel a SEPA kártyakeretrendszeren alapuló EU-kártya által kínált megoldással kapcsolatban a MIF alkalmazását is meg kell oldani,

K. mivel biztosítani kell a meglévő közvetlen terhelési megbízások jogi érvényességének folytonosságát, tekintettel arra, hogy nehézséget jelentene új megbízásokat aláírni a nemzeti közvetlen terhelési rendszerekről a SEPA közvetlen terhelési rendszerre való átálláskor;

1. hangsúlyozza, hogy továbbra is támogatja a SEPA létrehozását, amely térségben tényleges verseny folyna és nem lenne különbségtétel a határokon átnyúló és a belföldi eurófizetések között;

2. felhívja a Bizottságot, hogy szabjon világos, megfelelő és kötelező – 2012. december 31. előtti – határidőt a SEPA-eszközökre való átállásra vonatkozóan, amely dátum után minden eurófizetést a SEPA-szabályoknak megfelelően kell végrehajtani;

3. felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon jogi egyértelműségről a MIF határokon átnyúló közvetlen terhelések esetében történő alkalmazása tekintetében, különösen egy átmeneti időszak meghatározásáról, amelynek lejártakor a MIF-eket csak abban az esetben lehet fenntartani, ha azok megfelelnek a Bizottság iránymutatásainak, amelyeket mielőbb el kell fogadni, és amelyeknek az átláthatóság és összehasonlíthatóság elvein, valamint a pénzforgalmi szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások költségeinek és díjainak figyelembevételén kell alapulniuk;

4. felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza a MIF kártyafizetések esetében történő alkalmazását;

5. nagyobb erőfeszítések megtételére hív fel annak érdekében, hogy a tagállamokban megfelelő megoldásokat találjanak a meglévő közvetlen terhelési megbízások jogi érvényessége folytonosságának biztosítására a SEPA közvetlen terhelési rendszere keretében;

6. felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék közigazgatásukat arra, hogy mielőbb alkalmazzák a SEPA-eszközöket, illetve hogy biztosítsanak számukra katalizátorszerepet az átállási folyamatban;

7. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a SEPA-eszközök ne eredményezzenek drágább fizetési rendszert az uniós polgárok számára;

8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2009. március 12., csütörtök

Az Európai Unió és Brazília közötti stratégiai partnerség

P6_TA(2009)0140

Az Európai Parlament 2009. március 12-i ajánlása a Tanácshoz az Európai Unió és Brazília közötti stratégiai partnerségről (2008/2288(INI))

(2010/C 87 E/34)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Véronique De Keyser által a PSE képviselőcsoport nevében a Tanácshoz intézett, az Európai Unió és Brazília közötti stratégiai partnerségről szóló ajánlásra irányuló javaslatra (B6-0449/2008),

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés V. címére,

— tekintettel az Európai Gazdasági Közösség és a Brazil Szövetségi Köztársaság közötti együttműködési keretmegállapodásra ([1]),

— tekintettel az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Déli Közös Piac és tagállamai között létrejött régióközi együttműködési keretmegállapodásra ([2]),

— tekintettel az Európai Unió és Latin-Amerika közötti kapcsolatokat célzó átfogó társulásról és közös stratégiáról szóló, 2001. november 15-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel az Európai Unió és Latin-Amerika közötti megerősített partnerségről szóló, 2006. április 27-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel „Az EU és Brazília stratégiai partnerségének megvalósítása" című bizottsági közleményre (COM(2007)0281),

— tekintettel a 2007. július 4-én Lisszabonban megrendezett első EU–Brazília csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatra,

— tekintettel 2008. április 24-i, az Ötödik Európai Unió és Latin-Amerika, valamint Karib térség közötti limai csúcstalálkozóról szóló állásfoglalására ([5]),

— tekintettel 2008. május 16-i, az V. Európai Unió és Latin-Amerika/Karib (LAC) térség közötti limai (Peru) csúcstalálkozón tett nyilatkozatára,

— tekintettel a 2008. december 22-én Rio de Janeiróban megrendezett második EU–Brazília csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatra,

— tekintettel eljárási szabályzata 114. cikkének (3) bekezdésére,

— tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0062/2009),

([1]) HL L 262., 1995.11.1., 54. o.
([2]) HL L 69., 1996.3.19., 4. o.
([3]) HL C 140. E, 2002.6.13., 569. o.
([4]) HL C 296. E, 2006.12.6., 123. o.
([5]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0177.

A. mivel Brazília egyre jelentősebb regionális és globális szereplővé és az EU kulcsfontosságú partnerévé vált,

B. mivel Brazília és az Európai Unió hasonló világképpel rendelkező partnerek, és képesek előmozdítani a globális változásokat és megoldásokat,

C. mivel az EU és Brazília között megrendezett első csúcstalálkozó – a felek szoros történelmi, kulturális és gazdasági kapcsolatai alapján – elindította az EU és Brazília közötti stratégiai partnerséget, és a második EU-Brazília csúcstalálkozó során közös cselekvési tervet fogadtak el, amely egy hároméves időszakon keresztül a stratégiai partnerségen belül a cselekvések keretét adja,

D. mivel a két partner osztja az olyan alapvető értékeket és alapelveket, mint a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok, valamint a piacgazdaság és a társadalmi kohézió előmozdítása, amelyek a stratégiai partnerség alapvető előfeltételei,

E. mivel többek között a politikai és gazdasági integráció folyamatai, az egyre fokozódó ütemű gazdasági globalizáció és a többek között a demokráciáról, az emberi jogokról és a környezetről folytatott vita jelentősége mindkét régió napirendjének prioritásait megváltoztatták,

F. mivel Brazília a Dél-amerikai Nemzetek Uniója (UNASUR) létrehozása révén a dél-amerikai integráció vezető ereje,

G. mivel a stratégiai partnerség jelentős lendületet ad a 2006. április 27-i említett parlamenti állásfoglalásban javasolt EU–Latin-Amerika átfogó régiók közötti társulás 2012-ig történő létrehozásának,

H. mivel az EU–Latin-Amerika Parlamenti Közgyűlés (EuroLat) létrehozása döntő lépés volt az EU és Latin-Amerika közötti kapcsolatok demokratikus legitimációjának és politikai dimenziójának megerősítése felé, és mivel a Mercosur Parlamentnek e Közgyűléshez való jövőbeli csatlakozása meg fogja erősíteni az EuroLatnak a két régió közötti politikai párbeszéd állandó fórumaként betöltött szerepét,

1. a következő ajánlásokat intézi a Tanácshoz:

a) a stratégiai partnerség épüljön be az Európai Unió és Latin-Amerika, valamint a Karib-térség (LAC) közötti kapcsolatok biregionális megközelítésébe és globális szemléletébe, amelyek az EU–LAC csúcstalálkozók keretében elfogadott biregionális stratégiai partnerség alapját képezik;

b) a politikai párbeszéd stratégiai partnerségből eredő különleges mechanizmusai adjanak lendületet a regionális integráció különböző eljárásaival létrejött és az azok közötti kapcsolatoknak, a stratégiai partnerség értékei védelmének, valamint a nemzetközi kapcsolatok terén a multilateralizmus megerősítésének érdekében;

c) a stratégiai partnerség adjon friss lendületet az EU és a Mercosur közötti társulási megállapodás megkötéséhez, ami a két régió közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok elmélyítésére, valamint a politikai párbeszéd és együttműködés kiszélesítésére irányuló stratégiai fontosságú uniós cél;

d) a stratégiai partnerség mind a Brazíliával meglévő jelenlegi együttműködési keretmegállapodás, mind a Mercosurral jelenleg hatályos együttműködési keretmegállapodás, mind pedig a Mercosurral a jövőben megkötendő társulási megállapodás tekintetében képviseljen valódi hozzáadott értéket;

e) a stratégiai partnerség politikai menetrendjében külön hangsúlyt kell helyezni a globális kihívások – többek között a béke és biztonság, a demokrácia és az emberi jogok, az éghajlatváltozás, a pénzügyi válság, a biológiai sokféleség, az energiabiztonság, a fenntartható fejlődés, valamint a szegénység és kirekesztés elleni küzdelem – kezelésére irányuló közös stratégiák előmozdítására;

f) az ENSZ rendszerére összpontosító tényleges multilateralizmus a leghatékonyabb módja a globális kérdések kezelésének; a partnereknek szoros együttműködés, valamint az ENSZ és más nemzetközi szervek (pl. a WTO) és fórumok (pl. a G20) ülései előtt tartott rendszeres konzultációk révén kell törekedniük arra, hogy álláspontjaikat közelítsék;

g) a stratégiai partnerségnek hangsúlyoznia kell az ENSZ 2005. évi csúcstalálkozóján elfogadott, jelenleg zajló reformfolyamat – beleértve az ENSZ főbb szerveinek reformját is – végrehajtásának fontosságát;

h) a partnereknek az ENSZ-ben, a regionális szervezetek szintjén és bilaterális szinten a konfliktus-megelőzési és válságkezelési képességek megerősítésére kell törekedniük, valamint össze kell hangolniuk az ENSZ békefenntartó és stabilizációs műveleteiben tett erőfeszítéseiket;

i) a stratégiai partnerségnek eszközként kell szolgálnia a demokrácia és az emberi jogok, a jogállamiság és a felelősségteljes kormányzás globális szinten történő előmozdításához; a partnereknek továbbra is együtt kell működniük az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában és az ENSZ Közgyűlésének Harmadik Bizottságában az emberi jogok világszinten történő előmozdítása érdekében;

j) a partnereknek tovább kell dolgozniuk a többoldalú kereskedelmi rendszer megerősítésén a WTO szintjén; a jelenlegi globális pénzügyi válságban, valamint a pénzügyek és a kereskedelem közötti szoros kapcsolatok miatt el kell kerülni a protekcionizmust; a partnereknek együtt kell működniük annak érdekében, hogy hozzájáruljanak a dohai fejlesztési menetrenddel kapcsolatos tárgyalások sikeres lezárásához;

k) a stratégiai partnerséget az olyan további nemzetközi fórumokon, mint például a Világbank, a Nemzetközi Valutaalap és a G20 fel kell használni a partnerek közötti együttműködés előmozdítására annak érdekében, hogy megoldásokat találjanak a jelenlegi globális pénzügyi válságra, amely bizonyította, hogy sürgősen szükség van a nemzetközi pénzügyi struktúra reformjára;

l) támogatni kell a „Többnyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség" című, 2008. szeptember 18-i bizottsági közleményben (COM(2008)0566) megfogalmazott véleményt, amely hangsúlyozza, hogy „a többnyelvűség külső dimenziója" a mai globalizált világban stratégiai értéket képvisel az EU számára; ki kell jelenteni, hogy az „néhány európai nyelvet a különböző kontinenseken sok olyan országban is beszélnek, amely nem tagja az Uniónak", illetve hogy mindez „fontos összeköttetést jelent a népek és nemzetek között" és „értékes üzleti kommunikációs eszköz" különösen „olyan feltörekvő piacok, mint Brazília" esetében, valamint jelentős értéket képvisel az együttműködés és a fejlesztés tekintetében is;

m) a partnereknek közösen kell dolgozniuk a béke és biztonság területén az egész világot érintő, legsürgetőbb problémák kezelésén, többek között olyan kérdésekkel összefüggésben, mint a leszerelés, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozása és a fegyverzetellenőrzés, különösen a nukleáris, vegyi és biológiai fegyverek, továbbá ezek hordozóeszközeinek ellenőrzése, a korrupció, a nemzetközi szervezett bűnözés és különösen a kábítószer-kereskedelem, a pénzmosás, a kézi lőfegyverek, könnyű fegyverek és lőszerek kereskedelme, az emberkereskedelem és a terrorizmus; a partnerek teljes mértékben kötelezzék el magukat az EU–LAC kábítószerekkel kapcsolatos mechanizmusa mellett;

n) az Európai Unió és a Brazil Szövetségi Köztársaság közötti stratégiai partnerségnek a jogerős ítéletek kölcsönös elismerésén kell alapulnia;

o) a partnereknek szorosan együtt kell működniük a millenniumi fejlesztési célok előmozdításában és végrehajtásában a szegénység, valamint a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek világszinten való kezelése érdekében; meg kell erősíteniük az együttműködést a fejlesztési támogatás terén, beleértve a háromoldalú együttműködést is, és hasonlóképpen együtt kell működniük a nemzetközi terrorizmus, a kábítószer-kereskedelem és a bűnözés elleni küzdelemben;

p) üdvözölni kell a Brazília által a millenniumi fejlesztési célok teljesítésére tett erőfeszítéseket, és gratulálni az olyan területeken elért kedvező fejleményekhez, mint a szegénység enyhítése, a gyermekek alultápláltságának csökkentése és az alapfokú oktatás; hangsúlyozni kell, hogy Brazíliának továbbra is jelentős erőfeszítéseket kell tennie annak érdekében, hogy valamennyi millenniumi fejlesztési célt elérje 2015-re, például biztosítania kell az alapfokú oktatás megfelelő minőségét mind a lányok, mind a fiúk számára, és tovább kell csökkentenie az öt évnél fiatalabb gyermekek halálozási rátáját; rá kell mutatni, hogy a nemek közötti egyenlőség előmozdítása alapvető emberi jog és a millenniumi fejlesztési célok elérésének eszköze, és annak az EU–Brazília stratégiai partnerség részét kell képeznie;

q) ki kell jelenteni, hogy a gazdasági fejlődés és a vagyonfelhalmozás ellenére Brazíliában még mindig nagy számban élnek szegények; hangsúlyt kell helyezni arra, hogy a brazil kormányt támogatnia kell a legszegényebb régiókban és a társadalom legszegényebb rétegei tekintetében a szegénység megoldására tett erőfeszítései terén, figyelembe véve, hogy a legszegényebb brazilok 65 %-a fekete vagy vegyes etnikumú, míg a legjobb helyzetben élők 86 %-a fehér;

r) a stratégiai partnerségnek magában kell foglalnia egy fórumot, amely a vitára, valamint a partnerek társadalmi és regionális kohézióval kapcsolatos legjobb gyakorlatainak cseréjére szolgál. e tekintetben el kell ismerni a brazíliai „Bolsa Família" program révén az országban a szegénység csökkentése és az emberi fejlődési mutatók javulása terén elért igen pozitív hatást;

s) a migrációval kapcsolatban széleskörű párbeszédet kell indítani, amelynek során kiemelten kell kezelni az olyan kérdéseket, mint a legális és illegális migráció, továbbá a migránsok emberi jogainak védelme és a visszafogadások megkönnyítése;

t) a partnereknek együtt kell működniük annak érdekében, hogy előmozdítsák a nemzetközi fórumokon egy globális és átfogó, a 2012 utáni időszakra vonatkozó éghajlatváltozási megállapodás 2009-ben történő megkötéséről folytatott tárgyalásokat, amelynek különösen a megosztott, de differenciált felelősségek elvén kell alapulnia;

u) a partnereknek a biológiai sokféleségről szóló egyezmény végrehajtásában és a biológiai sokféleség vonatkozásában 2010-re elérendő cél megvalósításában is szorosan együtt kell működniük;

v) a partnereknek meg kell erősíteniük a valamennyi erdőtípus – beleértve az Amazonas esőerdőt is – megőrzésére és fenntartható kezelésére irányuló nemzetközi együttműködést; ki kell cserélniük a fenntartható erdőgazdálkodással és az erdőjog végrehajtásával kapcsolatos legjobb gyakorlatokat;

w) a partnereknek alacsony szénfelhasználású energiaelőállító technológiákat kell kifejleszteniük, és biztosítaniuk kell a megújuló energiák fenntartható előállítását és felhasználását, beleértve a fenntartható bioüzemanyagokét, amelyek nem érintik az élelmezési célú növények termesztését és a biológiai sokféleséget; általános energiaforrás-összetételükben növelniük kell a megújuló energiák százalékos arányát, elő kell mozdítaniuk az energiahatékonyságot és az energiához való hozzáférést, és fokozottabb energiabiztonságot kell teremteniük;

x) a partnereknek meg kell erősíteniük a nukleáris kutatások terén az együttműködést, amelynek révén Brazília részt vehet a termonukleáris energiatermelésre irányuló ITER projektben (nemzetközi kísérleti termonukleáris reaktor);

y) mivel a gyógyászati termékekhez és a közgyógyellátáshoz való hozzáférés elsőbbséget élvező célok, támogatni kell Brazília olcsó gyógyszerekkel folytatott AIDS-ellenes küzdelmét, és az EU-nak folytatnia kell a vizsgálatot a szegényeket sújtó elhanyagolt járványos betegségek kezelésére előírt gyógyszerek kötelező engedélyeztetése tekintetében;

z) a fejlesztési együttműködési eszköz ([1]) (DCI) keretében Brazília számára rendelkezésre álló összeget olyan intézkedésekre kell fordítani, amelyek támogatják Brazíliát a szegénység elleni küzdelemben és a millenniumi fejlesztési célok elérésében, továbbá egyéb olyan intézkedésekre, amelyek tényleges fejlesztési támogatásnak tekinthetők, például a környezetvédelmi ágazatban;

aa) meg kell erősíteni a jelenlegi párbeszédeket, és új ágazati párbeszédeket kell indítani, nevezetesen a környezettel és a fenntartható fejlődéssel, az energiával, a közlekedéssel, az élelmiszerbiztonsággal, a tudománnyal és technológiával, az információs társadalommal, a foglalkoztatással és a társadalmi kérdésekkel, a pénzügyekkel és a makroökonómiával, a regionális fejlesztéssel, a kultúrával és az oktatással kapcsolatban;

ab) a stratégiai partnerségnek ösztönöznie kell a civil társadalmi szervezetek, a vállalkozások és a szociális partnerek fórumai közötti kapcsolatokat, továbbá elő kell mozdítania az oktatási és kulturális szinten megvalósuló cseréket;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1905/2006/EK rendelete a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról (HL L 378., 2006.12.27., 41. o.).

ac) az EU és Brazília közötti politikai partnerséget, a kölcsönös megismerést és egymás megértését, valamint a csereprogramokat elősegítő fellépéseket a fejlesztési együttműködési eszköztől eltérő, egyéb eszközből kell finanszírozni.

ad) a stratégiai partnerségnek rendszeres strukturált párbeszéd megteremtését kell biztosítania a brazil nemzeti kongresszus és az Európai Parlament képviselői között;

ae) rendelkezni kell arról, hogy az Európai Unió intézményei és Brazília kormánya rendszeresen és részletesen tájékoztassák az Európai Parlamentet és az EU–Latin-Amerika Parlamenti Közgyűlést a stratégiai partnerség helyzetéről;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a Brazil Szövetségi Köztársaság elnökének és nemzeti kongresszusának.

Az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerség

P6_TA(2009)0141

Az Európai Parlament 2009. március 12-i ajánlása a Tanácshoz, az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerségre irányuló javaslatról (2008/2289(INI))

(2010/C 87 E/35)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra által a PPE-DE képviselőcsoportja nevében a Tanácshoz intézett ajánlásra irányuló javaslatra az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerségről (B6-0437/2008),

— tekintettel a 2008. július 15-i „Az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerség felé" című bizottsági közleményre (COM(2008)0447),

— tekintettel „Az asszonygyilkosságokról (feminicídiumokról) Közép-Amerikában és Mexikóban és az Európai Unió szerepéről az e jelenség elleni küzdelemben" című, 2007. október 11-i állásfoglalására [1],

— tekintettel az 1997. december 8-án aláírt, az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, másrészről a Mexikói Egyesült Államok között létrejött gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodásra [2] (Globális Egyezmény),

— tekintettel Latin-Amerika, a Karib-térség és az Európai Unió állam- és kormányfőinek Rio de Janeiróban (1999. június 28–29.), Madridban (2002. május 17–18.), Guadalajarában (2004. május 28–29.), Bécsben (2006. május 12–13.) és Limában (2008. május 16–17.) megrendezett öt csúcstalálkozóján (EU-LAK) elfogadott nyilatkozatokra,

— tekintettel a 2008. május 17-én Limában megrendezett negyedik Mexikó–EU csúcstalálkozón elfogadott közös közleményre,

---

[1] HL C 227. E, 2008.9.4., 140. o.
[2] HL L 276., 2000.10.28., 45. o.

— tekintettel az EU–Mexikó vegyes bizottság 2008. október 13–14-én Mexikóvárosban megtartott negyedik ülésén elfogadott közös közleményre,

— tekintettel az EU–Mexikó parlamenti vegyes bizottság (JPC) hetedik ülésén 2008. október 28–29-én Mexikóvárosban elfogadott közös nyilatkozatra,

— tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2008. október 13-i ülésének következtetéseire,

— tekintettel az Euro-Latin Amerikai parlamenti közgyűlés (EuroLat) az ötödik EU–LAK csúcstalálkozóhoz intézett, 2008. május 1-jei üzenetére,

— tekintettel az ötödik, Limában megrendezett Latin Amerikai- és Karibi államok–Európai Uniós csúcstalálkozóról szóló, 2008. április 24-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel az állam- és kormányfők 2008. október 29–31-én megtartott, 18. Ibero-Amerikai csúcstalálkozóján elfogadott san salvadori nyilatkozatra,

— tekintettel az Európai Unió megállapodásaiban szereplő, az emberi jogokra és demokráciára vonatkozó záradékról szóló, 2006. február 14-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel eljárási szabályzata 114. cikkének (3) bekezdésére és 83. cikkének (5) bekezdésére,

— tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A6-0028/2009),

A. mivel Mexikó és az Európai Unió egy sor alapvető érték és alapelv tekintetében megegyeznek, történelmi és kulturális kapcsolódásaik pedig sok esetben átfedik egymást;

B. mivel a demokráciazáradékban foglalt demokratikus alapelvek és emberi jogok tiszteletben tartása alapvető eleme mind a stratégiai partnerségnek, mind az átfogó megállapodásnak, és ezeket mindkét félnek alkalmaznia kell;

C. mivel Mexikó egyre nagyobb politikai súllyal rendelkezik a nemzetközi porondon, amit ezen a szinten jól példáz, hogy nemrégiben az ENSZ Biztonsági Tanácsának nem állandó tagjává vált (a 2008-tól 2010-ig tartó ciklusra), regionális szinten pedig az mutat, hogy 2008 és 2010 között Mexikó tölti be a Rio-csoport ideiglenes titkárságának elnöki posztját;

D. mivel fontos, hogy az EU elismerje Mexikó hozzájárulását a többoldalú rendszerhez, mivel a multilateralizmus az egyik olyan alapelv, melynek nemzetközi téren való előmozdítására mindkét fél kötelezettséget vállalt,

E. mivel Mexikó strukturális reformokat indított el stratégiai ágazatokban és a világ tizedik legnagyobb gazdaságává vált, a G-20 és a G-5 csoport (Brazília, Kína, India, Dél-Afrika és Mexikó) tagja, valamint az OECD egyetlen latin-amerikai tagja;

F. mivel Mexikó lakossága 100 millió fölött jár, melyen belül a fiatalok túlsúlyban vannak, révén, hogy a mexikóiak 45 %-a 20 éven aluli, és az ország fontos geostratégiai pozíciót foglal el, az összekötő híd szerepét töltve be Észak- és Dél-Amerika, illetve a Karib-térség és a csendes-óceáni térség között;

([1]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0177.
([2]) HL C 290. E, 2006.11.29., 107. o.

2009. március 12., csütörtök

G. mivel a globális megállapodás a politikai párbeszéd, a szabadkereskedelmi övezet fokozatos kialakítása és az együttműködés hármas pillérén nyugszik; mivel a megállapodás 2000-ben történt hatálybalépése óta a két fél közti kapcsolatok mind a politika, mind a kereskedelem, mind pedig az együttműködés terén elmélyültek és megszilárdultak;

H. mivel a limai csúcstalálkozón az Európai Unió és Mexikó hangsúlyozta a globális megállapodás keretében végbemenő kereskedelmi és befektetési folyamatok kedvező alakulását;

I. mivel az EU és Mexikó úgy kétoldalúan, mint az átfogó megállapodás keretében minden szinten és valamennyi intézmény tekintetében megszilárdították kapcsolataikat, nevezetesen parlamenti téren, az EU–Mexikó parlamenti vegyes bizottság és az EuroLat vonatkozásában;

J. mivel a stratégiai partnerségről szóló javaslat a nemzetközi pénzügyi és gazdasági válság idején született, és fennáll annak kockázata, hogy ez a válság kihat a kétoldalú partnerségen belüli gazdasági és társadalmi egyensúlyra;

K. mivel az elmélyülő EU–Mexikó kapcsolatok regionális és globális kérdések tekintetében hasznosak lehetnek az EU és latin-amerikai partnerei közti konszenzus kialakításában, elősegítve közös érdekeik és értékeik nemzetközi és regionális fórumokon történő együttes előmozdítását;

L. mivel a stratégiai partnerséget úgy kell kialakítani, hogy az minőségi ugrást jelentsen az EU és Mexikó közti kapcsolatok tekintetében, mégpedig két különböző szinten: többoldalúan, vagyis a globális jelentőségű ügyek kölcsönös koordinációja tekintetében, valamint kétoldalúan, kapcsolataik és konkrét kezdeményezéseik fejlesztése révén;

M. mivel – egyebek között – a politikai és gazdasági integrációs folyamatok, az egyre erőteljesebben előretörő gazdasági globalizáció, valamint a demokráciáról, az emberi jogokról és a környezetről folyó viták jelentőségteljessége mindkét régióban megváltoztatták a napirend prioritásait;

N. mivel Mexikó stratégiai helyzete és kereskedelmi megállapodások alkotta hálózata révén stratégiai jelentőséggel bír az európai export számára, tekintettel arra, hogy az EU a második legfontosabb partnere a külföldi befektetések tekintetében;

O. mivel a Mexikó–Európai Unió szabadkereskedelmi térség átfogó jellege miatt (áruk, szolgáltatások, közbeszerzés, verseny, szellemi tulajdonjogok, befektetés és ehhez kapcsolódó kifizetések) fontos szerepet játszik az Európai Unió kétoldalú kapcsolataiban;

P. mivel a Mexikóból az EU-ba irányuló bevándorlás többek között nagyon fontos és igen érzékeny téma Mexikó számára, tekintve, hogy jelentős számú, és sok magasan képzett mexikói érkezik az Unióba,

1. a következő ajánlásokat intézi a Tanácshoz:

a) reméli, hogy a stratégiai partnerség minőségi ugrást jelent majd az EU és Mexikó kapcsolataiban, úgy multilaterálisan a globális jelentőségű ügyek tekintetében, mint a kétoldalú kapcsolatok megerősítése terén;

b) támogatja az éves EU–Mexikó csúcstalálkozóknak a stratégiai partnerség keretében történő intézményesítését, ahogy ez az Egyesült Államok, Oroszország, Kína és Brazília esetében már megtörtént;

c) bízik abban, hogy a stratégiai partnerség új lendületet ad az EU és Mexikó között létrejött átfogó megállapodásnak, annak politikai (az emberi jogi vonatkozásokat is beleértve), biztonsági, kábítószercsempészet elleni, környezeti, (műszaki és kulturális) együttműködési és társadalmi-gazdasági vonatkozásai tekintetében;

d) szeretné, ha a kereskedelmi fejezet az egyenlő felek közötti bánásmódon, a szolidaritáson, a párbeszéden és Mexikó és az Európai Unió sajátos jellemzőinek tiszteletben tartásán alapulna;

e) megerősíti, hogy támogatja a mexikói kormányt és Calderón elnököt az egyes állami intézmények megtisztítására irányuló erőfeszítéseikben; meggyőződése, hogy e kampány alapvető fontosságú a korrupció felszámolása a társadalom megvédelmezése szempontjából;

f) úgy véli, hogy a tevékenységi köre kiterjed arra, hogy párbeszéden, együttműködésen és a legjobb gyakorlatok megosztásán keresztül küzdjön mindkét régióban az asszonygyilkosságok ellen;

g) bízik abban, hogy a stratégiai partnerség a válsághelyzetekkel és globális jelentőségű ügyekkel kapcsolatos álláspontok nagyobb mértékű, a közös érdekek és aggályok alapján történő összehangolását eredményezi majd;

h) egyértelmű iránymutatásokat kíván látni arra vonatkozóan, hogy hogyan biztosítható a szorosabb együttműködés a többoldalúság hatékonyságának javítása, az Egyesült Nemzeteknek a béke fenntartására és megszilárdítására való képességének megerősítése és az emberi jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, valamint azért, hogy a limai nyilatkozattal összhangban a nemzetközi jog keretein belül szembe lehessen szállni a békét és a biztonságot veszélyeztető közös fenyegetésekkel, többek között a kábítószer- és a fegyverkereskedelemmel, a szervezett bűnözéssel, a terrorizmussal, valamint az emberkereskedelemmel;

i) arra ösztönöz, hogy a stratégiai partnerségre olyan lehetőségként tekintsenek, amely révén megvitatható a két fél összes megállapodásában alapvető értékeket képviselő, az emberi jogokról és a demokráciáról szóló záradék hatékonyabb működése és teljesítésének értékelése, ideértve a záradék pozitív dimenziójának fejlesztését is;

j) e tekintetben támogatja a mexikói kormánynak az ENSZ munkájához való hozzájárulását, valamint – különös tekintettel a kábítószer-kereskedelem és kábítószer-fogyasztás áldozatainak növekvő számára – a kábítószer-kereskedelem, a nemzetközi terrorizmus és a szervezett bűnözés ellen folytatott küzdelmét;

k) bízik abban, hogy a politikai párbeszédnek az EU–Mexikó stratégiai partnerségből eredő különleges mechanizmusai valódi lendületet adnak majd a regionális integráció különböző eljárásaival való és az azok közötti kapcsolatoknak, a stratégiai partnerség értékei és érdekei védelmének, valamint a többoldalúság megerősítésének a nemzetközi kapcsolatok terén;

l) javasolja a Mexikó–EU civil társadalmi fórum komolybban vételét, és adott esetben a fórum ajánlásainak figyelembevételét;

m) kiemeli a stratégiai partnerségnek olyan eszközként betöltött szerepét, amelynek célja a nemzetközi fórumok résztvevői – többek között a Világbank, a Nemzetközi Valutaalap (IMF), az OECD, a G-20 csoport és a G8+G5 csoportok – közti együttműködés megerősítése a globális pénzügyi válság megoldásainak feltárása és a san salvadori nyilatkozattal összhangban, a pénzintézetekbe vetett bizalom helyreállítását célzó közös fellépés érdekében;

n) hangsúlyozza, hogy különösen a globális pénzügyi válság kapcsán elő kell mozdítani a kis- és középvállalkozások fejlődését, mivel rendkívül fontos szerepet játszanak a gazdasági és társadalmi szerkezet megerősítésében és értékes munkahelyeket teremtenek;

o) hangsúlyozza az Európai Unió és Mexikó között létrejött kétoldalú megállapodások fontosságát, különös tekintettel a szabadkereskedelmi megállapodást és a stratégiai partnerséget is magában foglaló, átfogó megállapodásra;

p) hangsúlyozza az átfogó megállapodás mindkét fél számára pozitív hatásait, hiszen a kétoldalú kereskedelem növekedése meghaladta a 100 %-ot;

2009. március 12., csütörtök

q) hangsúlyozza, hogy a stratégiai partnerség új lendületet ad a kétoldalú kapcsolatnak és kedvezően hat az együttműködési programok – így például a kis- és középvállalkozásokat támogató átfogó program (PIAPYME) – kiterjesztésére és javítására, és ez mindkét fél számára kedvező eredményekkel jár majd; ebben az összefüggésben kéri, hogy tájékoztató kampány révén ismertessenek a nyilvánossággal minden programot, amely mindkét fél javára válik a kapcsolatok elmélyítésének keretében; rámutat, hogy a stratégiai partnerség hozzájárul a két fél között a fő többoldalú fórumokon és intézményekben zajló egyeztetés további megszilárdításához;

r) javasolja, hogy Mexikó legyen a G-20-ak új pénzügyi és gazdasági nemzetközi rendszerének állandó tagja, tekintettel arra, hogy az EU-val kötött kétoldalú stratégiai partnerség még lényegesebb szerepet tölt majd be ebben az összefüggésben;

s) hangsúlyozza, hogy – tekintettel az ENSZ 2009-ben Koppenhágában megtartandó, éghajlatváltozásról szóló konferenciájára – közös nevezőt kell kialakítani egy ambiciózus, éghajlatváltozás elleni stratégia kidolgozása és egy átfogó globális megállapodás létrehozása érdekében;

t) összehangoltabb erőfeszítéseket sürget a tudományos eredmények és a technológiák átadásának elősegítése vonatkozásában a tényleges együttműködés előmozdítása céljából az éghajlatváltozás ellen és a jobb környezetvédelem érdekében folyó harc terén;

u) további előrelépést kíván látni a legális és illegális bevándorlásról, valamint a migráció és a fejlődés közti összefüggésekről szóló, átfogó és strukturált párbeszéd kialakításának terén, az e kérdésekkel kapcsolatos mexikói és uniós tapasztalatokkal és a limai nyilatkozattal összhangban;

v) felkéri a vegyes tanácsot, hogy az átfogó megállapodás 43. cikkében meghatározott, jövőbeli fejlesztésekre vonatkozó záradék alapján, fontolja meg többek között a két fél közötti bevándorlás-politikai megállapodás kidolgozásának időszerűségét, kiváltképp a 4. típusú eljárások tekintetében;

w) felszólít a millenniumi fejlesztési célokra vonatkozó kötelezettségvállalások megerősítésére, valamint a szoros együttműködés szükségességének ismételt tudatosítására a társadalmi kohézió, a nemek közötti egyenlőség, az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a fenntartható fejlődés, a nemzetközi terrorizmus, a kábítószer-kereskedelem és a szervezett bűnözés elleni harc, az élelmiszer-biztonság és a szegénység elleni küzdelem terén;

x) úgy véli, hogy az uniós intézményeknek és a mexikói kormánynak rendszeresen tájékoztatniuk kell az Európai Parlamentet, az EuroLat-ot és az EU–Mexikó parlamenti vegyes bizottságot a stratégiai partnerség helyzetéről és a keretében hozott intézkedések nyomon követéséről;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Bizottságnak, az EU tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és az Egyesült Mexikói Államok kormányának és kongresszusának.

2009. március 12., csütörtök

A tibeti felkelés 50. évfordulójáról és Őszentsége a Dalai Láma és a kínai kormány közötti párbeszédről

P6_TA(2009)0142

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a tibeti felkelés 50. évfordulójáról és Őszentsége a Dalai Láma és a kínai kormány közötti párbeszédről

(2010/C 87 E/36)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Kínáról és Tibetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különös tekintettel a Tibetről szóló, 2008. április 10-i [1] valamint a földrengés után és az Olimpiai Játékok előtt Kína helyzetéről szóló, 2008. július 10-i [2] állásfoglalásaira,

— tekintettel az Őszentsége a Dalai Lámának az Európai Parlament előtt tett, 2008. december 4-i nyilatkozatára,

— tekintettel az Egyesült Államok kormánya és az Európai Unió által a 2008. június 10-i USA–EU csúcstalálkozón tett, Tibetről szóló nyilatkozatra,

— tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel 2009 márciusában lesz 50 éve annak, hogy Őszentsége a Dalai Láma elhagyta Tibetet és megkezdődött indiai száműzetése,

B. mivel Őszentsége a Dalai Láma küldöttei és a kínai kormány képviselői közötti párbeszéd nyolc fordulója nem hozott áttörést, és nincsenek kilátásban további tárgyalások,

C. mivel a kínai kormány kérésére készült és a 2008 novemberében Pekingben tartott tárgyalások nyolcadik fordulója alkalmával az Őszentsége a Dalai Láma küldöttei által előterjesztett Memorandum a tibeti nép valódi autonómiájáról (Memorandum on Genuine Autonomy for the Tibetan People) tiszteletben tartja a kínai alkotmány alapelveit és a Kínai Népköztársaság területi integritását, de a kínai kormány „félfüggetlenségi" és „rejtett függetlenségi" törekvésként elutasította azt,

D. mivel Őszentsége a Dalai Láma erőszakmentességre szólított fel, erőfeszítéseiért 1989-ben Nobel-békedíjban részesült, továbbá nem Tibet függetlenségét, hanem a kínai hatóságokkal folytatott tárgyalások újrakezdését sürgeti egy valódi autonómiáról szóló átfogó politikai megállapodás kialakítása érdekében a Kínai Népköztársaság keretein belül,

E. mivel az utóbbi napokban a kínai hatóságok szigorúbb biztonsági intézkedéseket vezettek be Tibetben, amelyek értelmében az újságírókat és külföldieket kitiltották a térségből, a külföldieknek korábban kiadott látogatási engedélyeket visszavonták, a tibeti néppel szemben pedig a kemény kéz politikáját alkalmazzák,

F. mivel 2009. február 25-én a kínai Csinghaj tartomány An Tuo kolostorának több szerzetesét letartóztatták a tibeti újév alkalmából rendezett békés felvonuláson,

---

[1] Elfogadott szövegek: P6_TA(2008)0119.
[2] Elfogadott szövegek: P6_TA(2008)0362.

2009. március 12., csütörtök

1. sürgeti a kínai kormányt, hogy tekintse a tibeti nép valódi autonómiájáról szóló 2008. novemberi memorandumot a pozitív, jelentőségteljes tibeti változások felé vezető megbeszélések lényegi alapjának, amely megfelel a Kínai Népköztársaság alkotmányában foglalt alapelveknek és az ország törvényeinek;

2. felszólítja a Tanácsot, hogy állapítsa meg, hogy pontosan mi történt a Kínai Népköztársaság és Őszentsége a Dalai Láma küldöttei közötti tárgyalásokon;

3. felszólítja a Tanács elnökségét, hogy az Őszentsége a Dalai Láma indiai száműzetésbe vonulásának 50. évfordulója alkalmából fogadjon el nyilatkozatot, amelyben sürgeti a kínai kormányt, hogy kezdjen konstruktív párbeszédet egy átfogó politikai megállapodás kialakítása érdekében, valamint hogy a tárgyalások során kerüljön szóba a memorandum is;

4. elítél valamennyi erőszakos cselekményt, legyen szó akár a demonstrálók részéről elkövetett cselekményekről, akár a rendfenntartó erők aránytalan beavatkozásáról;

5. felszólítja a kínai kormányt, hogy azonnal és feltétel nélkül bocsássa szabadon azokat, akiket kizárólag azért tartanak fogva, mert békés tiltakozásokon vettek részt, és adjon számot a halottakról vagy eltűntekről, valamint a fogva tartottakról és az ellenük felhozott vádak jellegéről;

6. felkéri a kínai hatóságokat, hogy biztosítsanak bejutást a külföldi média számára Tibetbe, beleértve a Tibeti Autonóm Régión kívül fekvő tibeti területeket, és szüntessék meg a Tibeti Autonóm Régióba történő bejutáshoz szükséges különleges engedélyek rendszerét;

7. sürgeti a kínai hatóságokat, hogy biztosítsanak akadálytalan bejutást Tibetbe az ENSZ emberi jogi szakértői és elismert nemzetközi nem kormányzati szervezetek számára az ottani helyzet kivizsgálása érdekében;

8. sürgeti a Tanács elnökségét, hogy kezdeményezze, hogy az Általános Ügyek Tanácsa tűzze napirendjére a tibeti kérdést annak megvitatása céljából, hogy az Európai Unió miképpen tudná előmozdítani a tibeti kérdés megoldását;

9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Kínai Népköztársaság elnökének, kormányának és parlamentjének, valamint Őszentségének a Dalai Lámának.

Bissau-Guinea

P6_TA(2009)0143

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása Bissau-Guineáról

(2010/C 87 E/37)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EU elnökség 2009. március 2-i, a Bissau-Guineában lezajlott tragikus eseményekről szóló nyilatkozatára,

— tekintettel a 2005. júniusi és júliusi elnökválasztásra, valamint a 2008. november 16-i lezajlott parlamenti választásokra Bissau-Guineában,

— tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a jelenlegi Bissau-guineai politikai válságról szóló 2009. március 3-i nyilatkozatára,

— tekintettel az Afrikai Unió (AU) bizottságának 2009. március 2-i nyilatkozatára,

— tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel 2009. március 2-án, egy nappal azt követően, hogy egy bombatámadásban a hadsereg főparancsnoka, Batista Tagme Na Waié életét vesztette, Joao Bernardo Vieira-t, Bissau-Guinea elnökét rebellis katonák agyonlőtték; mivel a gyilkosságok következtében két rendkívül befolyásos – az elmúlt négy hónapban már több gyilkossági kísérletet túlélt – rivális személyiséget távolítottak el,

B. mivel a merényletek nem tekinthetőek államcsínynek, és mivel az AU Béke és Biztonsági Tanácsa nem függesztette fel Bissau-Guinea tagságát, ahogy azt a szomszédos Guinea és Mauritánia esetében a tavalyi államcsínyeket követően megtette,

C. mivel az országgyűlés nemrégiben megválasztott elnöke, Raimundo Pereira, az alkotmányban előírtaknak megfelelően, meghatározott időre, a folyamatban lévő választások lezajlásáig tett elnöki esküt; mivel Raimundo Pereira a nemzetközi közösséghez fordult segítségért az ország helyzetének stabilizálása érdekében,

D. mivel Bissau-Guineában a több évtizede tartó politikai instabilitás mély válságba vezette az országot, melynek következtében nem lehet hozzájutni ivóvízhez, egészségügyi ellátáshoz és oktatáshoz, valamint számos minisztériumban a köztisztviselőknek több hónapos bérhátralékuk keletkezett, és mivel az ország egy azon kevés államok közül, amely az Egyesült Nemzetek (ENSZ) Béketeremtő Bizottságának napirendjén szerepel, amelynek célja a szegény országok megsegítése az újbóli háború és káosz elkerülésére; mivel a gyilkosságokra egy olyan időszakban került sor, amikor az EU és a nemzetközi erők egy demokratikus és stabil Bissau-Guinea felépítése irányában fokozottan elkötelezték magukat,

E. mivel 2008 júniusa óta a Bissau-guineai biztonsági ágazat reformjára irányuló EU-misszió (SSR) révén az EU tanácsadóként és támogatóként lép fel a biztonsági ágazat Bissau-Guineában zajló reformjában,

F. mivel a 2008 novemberében lezajlott parlamenti választások fontos próbatétel volt Bissau-Guinea számára, ahol a demokratikus átmenetnek friss lendületre volt szüksége; mivel a választásokat mind az állampolgárok, mind a nemzetközi megfigyelők – főként az EU választási megfigyelő küldöttsége – nagyra értékelték, és ez megalapozta az ország béketeremtésre irányuló erőfeszítéseinek nyújtott fokozott ENSZ-támogatást, mivel a választási időszak során a hadsereg nem vett részt a választási folyamatban, és békés körülmények biztosítására adott garanciát,

G. mivel e gyilkosságok valószínűleg a régi rivális erőkből, a megosztott etnikumokból valamint a hadseregben uralkodó instabilitásból eredő politikai feszültséggel és az országban folyamatosan meglévő kábítószer-csempészet érdekeltségi köreivel állhatnak kapcsolatban, mindez egy rendkívül összetett és veszélyes hátteret eredményez, amely folyamatosan aláássa az ország regenerálódó képességét,

H. mivel Bissau-Guineának a kábítószer-csempészet problémájával kell szembenéznie, mert Dél-Amerika és Európa között a kábítószer-csempészet egyik legfőbb tranzitországává vált, és mivel a kábítószer-csempészet az ország politikai stabilitását súlyosan veszélyezteti,

I. mivel a régióba irányuló és az azt átszövő kábítószer-csempészet egyre nyilvánvalóbb, ezáltal világossá válik, hogy ez egész Nyugat-Afrika számára a legfőbb veszélyforrássá vált, valamint rendkívüli veszéllyel jár az Európai Unió számára is, mivel az a szomszédos régiókat sújtja,

1. határozottan elítéli Joao Bernardo Vieira, Bissau-Guinea elnökének és Tagme Na Waie, a hadsereg főparancsnokának meggyilkolását;

2. őszinte részvétét fejezi ki a néhai Joao Bernardo Vieira elnök és Tagme Na Waie tábornok családjának, valamint az egész Bissau-guineai népnek;

2009. március 12., csütörtök

3. sürgeti a Bissau-guineai hatóságokat e bűntények alapos kivizsgálására, valamint arra, hogy a felelősöket állítsák bíróság elé, és felhívja a nemzetközi közösséget, hogy e cél elérése érdekében legyenek kellő befolyással és nyújtsanak megfelelő segítséget, hangsúlyozza, hogy Ansumane Mané és Veríssimo Correia Seabra tábornokok 2000-ben és 2004-ben történt meggyilkolásának körülményei még mindig nem tisztázódtak, és egyik esetben sem sikerült a gyilkosokat megtalálni, sem megvádolni vagy beperelni; rámutat, hogy a büntetlenség nem megoldás;

4. üdvözli a hadsereg azon ígéretét, hogy tiszteletben fogják tartani Bissau-Guinea alkotmányát, és sürgeti az ország alkotmányos rendjének szigorú tiszteletben tartását;

5. valamennyi felet sürgeti, hogy nézeteltéréseiket a Bissau-guineai intézményi keretek között politikai és békés eszközökkel oldják meg, valamint ellenez minden, a kormányváltásra irányuló nem alkotmányos eszközt felhasználó kísérletet;

6. reméli, hogy az elnökválasztásra 60 napon belül, az alkotmányban meghatározottak szerint sor fog kerülni, és felhívja a tagállamokat és a nemzetközi közösséget, hogy biztosítsák, hogy Bissau-Guinea megkapja a hiteles választások lebonyolításához szükséges pénzügyi és technikai támogatást;

7. hangsúlyozza, hogy fennáll annak a veszélye, hogy Bissau-Guinea továbbra is instabil marad, és képtelen lesz a burjánzó korrupcióval megküzdeni, illetve arra, hogy változtasson a kábítószer-csempészet egyik legfontosabb tranzitországaként számon tartott helyzetén mindaddig, amíg intézményi felépítése gyenge marad;

8. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot, a tagállamokat, az Egyesült Nemzetek Szervezetét, az AU-t, a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségét (ECOWAS), a portugál nyelvű országok közösségét (CPLP) és a nemzetközi közösség más tagjait, hogy kövessék figyelemmel a Bissau-guineai fejleményeket, segítsék az ország alkotmányos rendjének megőrzését és továbbra is támogassák a béke megteremtésére irányuló erőfeszítéseket;

9. az országban található különböző politikai frakciók között azonnali tárgyalások megkezdésére szólít fel egy valamennyi fél által elfogadható program létrehozása érdekében, amely kiterjed a biztonsági ágazat reformjának felgyorsítására, a választási törvény felülvizsgálatára, a közigazgatás reformjára, a korrupció ellenes intézkedések meghozatalára, a makrogazdaság stabilizálására és a nemzeti megbékélésről a civil társadalommal folytatott konzultációra;

10. üdvözli az ECOWAS 2009. március 3-án hozott határozatát, hogy nigériai, Burkina Fasó-i, zöld-foki-szigeteki, gambiai és szenegáli miniszterekből, illetve az ECOWAS elnökéből álló miniszteri küldöttséget küldjenek Bissau-Guineába, továbbá üdvözli az ugyancsak március 3-án a CPLP által hozott hasonló határozatot, hogy a portugál külügyminiszter vezetésével politikai küldöttséget indítsanak Bissau-Guineába a politikai szereplők közötti bizalom helyreállítására irányuló erőfeszítés érdekében valamennyi érdekelt fél, a biztonsági erők és a civil társadalom bevonásával, hogy az országban visszaállítsák a szabályszerű alkotmányos rendet;

11. növekvő aggodalommal hívja fel a figyelmet azon veszélyre, hogy a kábítószerek olyan távoli országokból érkeznek, mint Kolumbia és Afganisztán, valamint arra, hogy az embercsempészet lelassítja a béke Bissau-Guineában történő megszilárdítását és felboríthatja a nyugat-afrikai régió stabilitását, és felhívja az Egyesült Nemzetek ügynökségeit, hogy e kihívás kezelésére az ECOWAS megfelelő támogatásával dolgozzanak ki regionális cselekvési tervet;

12. felszólítja az Egyesült Nemzetek Béketeremtő Bizottságát, hogy továbbra is segítsék az ígért (pénzügyi és technikai) támogatásokhoz való gördülékeny hozzájutást, főként a biztonsági ágazat, a közigazgatási reformok és a kábítószer-csempészet elleni harc számára;

13. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Bissau-guineai biztonsági ágazat reformjára irányuló EU-misszió (SSR) révén az EU tanácsadóként és támogatóként továbbra is lépjen fel a biztonsági ágazat Bissau-Guineában zajló reformjában, és tegyen jelentést az elért haladásról;

14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, az ENSZ és az ECOWAS főtitkárának, az AU intézményeinek, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésének, a CPLP titkárságának, valamint Bissau-Guinea kormányának és parlamentjének.

Fülöp-szigetek

P6_TA(2009)0144

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a Fülöp-szigetekről

(2010/C 87 E/38)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a soros elnökségnek az EU nevében kiadott 2008. szeptember 15-i, a mindanaói helyzetre vonatkozó nyilatkozatára,

— tekintettel az Európai Unió, az Amerikai Egyesült Államok nagyköveteinek és az ausztrál nagykövetség misszióvezető helyettesének 2009. január 29-i fellebbezésére,

— tekintettel a Moro Nemzeti Felszabadítási Front (MNLF) és a Fülöp-szigetek Köztársaságának kormánya (GRP) közötti 1996-os békemegállapodás végrehajtása három részből álló felülvizsgálatának harmadik szakaszára, amelyre 2009. március 11. és 13. között került sor,

— tekintettel a GRP és a fülöp-szigeteki Nemzeti Demokratikus Front (NDFP) által kiadott 1992. szeptember 1-jei hágai közös nyilatkozatra, valamint a 2004. február 14-i és 2004. április 3-i első és második oslói közös nyilatkozatokra,

— tekintettel a Bizottság 2007-2013 közötti időszakra vonatkozó, Fülöp-szigetekről szóló országstratégiai dokumentumára, a stabilitási eszköz szerinti békefolyamathoz nyújtott támogatási programra, valamint az EU és a Fülöp-szigetek közötti partnerségi és együttműködési megállapodásra vonatkozó tárgyalásokra,

— tekintettel a Fülöp-szigetekre vonatkozó korábbi állásfoglalásaira, nevezetesen a 2007. április 26-i állásfoglalásra ([1]), és megerősítve a GRP és az NDFP közötti béketárgyalásokra vonatkozó támogatását, amit az 1997. július 17-i ([2]) és 1999. január 14-i ([3]) állásfoglalásaiban kifejezésre juttatott,

— tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel számos fegyveres csoport, és különösen a Moro Nemzeti Felszabadítási Front (MNLF) 1969 óta harcban áll a kormánycsapatokkal az Fülöp-szigetek déli részén, ami Ázsia egyik legrégebb óta zajló felkelése,

B. mivel a GRP és az NDFP felkelői közötti konfliktus eddig több, mint 40 000 életet követelt, a felfelcsapó erőszakhullám pedig a 2003-as tűzszünet és a béketárgyalások ellenére folytatódik,

C. mivel a kormányerők és az MILF közötti ellenségeskedés 2008. augusztusban Mindanaoban kiújult, miután a Fülöp-szigeteki legfelsőbb bíróság alkotmányellenessé nyilvánította a MILF és a GRP közötti megállapodásról szóló feljegyzést az ősi földbirtokokról, ami jelentős autonómiát adott volna a bangsamoro nemzetnek,

D. mivel a kiújult harcok több, mint száz ember halálát okozták, és körülbelül 300 000 embert kényszerítettek lakóhelyük elhagyására, akik közül sokan továbbra is menekültközpontokban vannak,

([1]) HL C 74. E, 2008.3.20., 788. o.
([2]) HL C 286., 1997.9.22., 245. o.
([3]) HL C 104., 1999.4.14., 116. o.

2009. március 12., csütörtök

E. mivel a békeközvetítő szerepét betöltő Malajzia 2008. áprilisban visszavonta Mindanaóból tűszüneti megfigyelőit a megrekedt békefolyamat miatt, hajlandó azonban újból megfontolni szerepét, ha a GRP egyértelművé teszi tárgyalási pozícióját,

F. mivel a GRP és az NDF közötti béketárgyalások 2004 óta megakadtak, és mivel a norvég kormány nagy erőfeszítéseket tett mindkét oldal arra való ösztönzésére, hogy állítsák helyre a formális tárgyalásokat,

G. mivel aktivisták, szakszervezeti tagok, újságírók és vallási vezetők százait ölték meg vagy rabolták el a Fülöp-szigeteken 2001 óta, és a GRP tagadja, hogy a biztonsági erőknek és a hadseregnek bármilyen köze lenne ezen politikai gyilkosságokhoz annak ellenére, hogy ennek ellenkezőjére számos bizonyíték van,

H. mivel számos esetre volt példa 2008-ban, amikor a helyi bíróságok törvénytelennek találták az aktivisták letartóztatását és elfogását, illetve szabadon bocsátásukat rendelték el, de ugyanezen embereket később újból letartóztatták, illetve lázadással vagy gyilkossággal vádolták meg,

I. mivel a Fülöp-szigeteken az igazságszolgáltatás nem független, miközben a jogászok és bírák is zaklatásnak és gyilkosságoknak vannak kitéve, és mivel a tanúk sérülékenysége lehetetlenné teszi, hogy hatékonyan kivizsgálják a bűncselekményeket, illetve felelősségre vonják a felelősöket,

J. mivel ezen illegális gyilkosságok többsége esetében nem indítottak hivatalos bűnügyi nyomozást, és az elkövetők büntetlenek maradnak sok olyan kormányzati állítás ellenére, amelyek szerint a kormány intézkedéseket fogadott el a gyilkosságok megállítására, illetve azok elkövetőinek bíróság elé állítására,

K. mivel 2008 áprilisában az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa megvizsgálta a helyzetet a Fülöp-szigeteken és hangsúlyozta az illegális gyilkosságokért és az emberrablásokért felelős személyek büntetlenségét, azonban a GRP elutasította a nyomon-követési jelentésre vonatkozó ajánlásokat,

L. mivel annak érdekében, hogy véget vessenek az emberrablásoknak és illegális gyilkosságoknak, szükséges kezelni a Fülöp-szigeteken az erőszak gazdasági, társadalmi és kulturális gyökeréül szolgáló okokat,

1. súlyos aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy több százezer embernek kellett Mindanaóban elhagynia lakóhelyét; felhívja a GRP-t és a MILF-et, hogy tegyenek meg mindent azért, hogy olyan helyzetet teremtsenek, amely lehetővé teszi az embereknek a hazatérést, és erősebb nemzeti és nemzetközi fellépésre hív fel a lakóhelyükről elűzött személyek védelme, valamint rehabilitációjukért végzett munka érdekében;

2. szilárdan hiszi, hogy a konfliktust csak párbeszéd útján lehet megoldani, és hogy egy ilyen elhúzódó felkelés lezárása alapvetően szükséges a Fülöp-szigetek általános fejlődéséhez;

3. felhívja a GRP-t, hogy sürgősen kezdjen újra béketárgyalásokat az MILF-fel és hogy tisztázza a megállapodásról szóló feljegyzés státuszát és jövőjét a fent említett legfelsőbb bírósági végzést követően; üdvözli a GRP azon bejelentését, hogy el kíván tekinteni attól, hogy előfeltételeket szabjon a tárgyalások megkezdéséhez;

4. üdvözli a GRP és az NDFP közötti tárgyalásokat, amelyekre 2008 novemberében Oslóban került sor norvég közreműködéssel, és reméli ebben az esetben is, hogy gyorsan újra lehet indítani a hivatalos tárgyalásokat; felhívja a feleket, hogy tartsák be a JMC-re vonatkozó kétoldalú megállapodásaikat, ülésezzenek az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásáról szóló átfogó megállapodással összhangban (CARHRIHL), és tegyék lehetővé az emberi jogsértések közös kivizsgálását;

5. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítson támogatást és segítséget, illetve ezek nyújtását könnyítse meg a felek részére a CARHRIHL végrehajtása során, mégpedig a fejlesztési, mentesítési és rehabilitációs programokon keresztül;

6. felhívja az Európai Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassa a GRP-t a béketárgyalások előmozdítására irányuló erőfeszítéseiben, beleértve ilyen irányú kérés esetén a közvetítést is, illetve a Nemzetközi Monitoring Csapat támogatása révén, amely a hadsereg és a MILF közötti tűszünet ellenőrzéséért felelős;

7. javasolja, hogy a Nemzetközi Monitoring Csapat szerepe növelhető lehetne egy erősebb nyomozati felhatalmazáson keresztül, valamint egy olyan, megállapodás szerinti politika révén, miszerint megállapításait nyilvánosságra hozzák;

8. felhívja a GRP-t, hogy növelje a Mindanaónak nyújtott fejlesztési támogatást a helyi népesség kétségbeejtő életkörülményeinek javítása érdekében, és üdvözli az élelmiszer segély és nem élelmiszer segély formájában nyújtott több, mint 13 millió eurós pénzügyi támogatást, amit az EU Mindanao rendelkezésére bocsátott a harcok 2008. augusztusi kiújulása óta;

9. mélységes aggodalmát fejezi ki a politikai aktivisták és újságírók elleni több száz illegális gyilkosság miatt, amelyekre a Fülöp-szigeteken az elmúlt években sor került, illetve azon szerep miatt, amelyet a biztonsági erők játszottak ezen gyilkosságok megrendezése és elkövetése során;

10. felhívja a GRP-t, hogy vizsgálja ki az illegális kivégzések és emberrablások eseteit; egyúttal felhívja a GRP-t, hogy indítson útjára független monitoring mechanizmust, amely ellenőrzi az ilyen tettek elkövetői elleni nyomozást és felelősségre vonását;

11. felszólítja a GRP-t, hogy fogadjon el intézkedéseket azért, hogy véget lehessen vetni a politikai és emberi jogi aktivisták, a civiltársadalom tagjai, az újságírók és a tanúk ellen irányuló folyamatos megfélemlítésnek és zaklatásnak a büntetőjogi eljárások során, és biztosítsanak valóban hatékony tanúvédelmet;

12. megismétli a Fülöp-szigeteki hatóságokhoz intézett azon kérését, hogy tegyék lehetővé az emberi jogvédelemmel foglalkozó ENSZ különleges szerveinek, hogy korlátozásmentesen léphessenek az országba; sürgeti továbbá a hatóságokat, hogy gyorsan fogadjanak el és hajtsanak végre jogszabályokat annak érdekében, hogy a nemzeti jogba ültethessék azokat a nemzetközi emberi jogi eszközöket (pl. a kínzás és az emberrablások ellen), amelyeket eddig ratifikáltak;

13. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsák, hogy az EU-nak a Fülöp-szigetek gazdasági fejlődéséhez nyújtott támogatását a gazdasági, szociális és kulturális jogok lehetséges megsértésének vizsgálata kísérje azzal, hogy különös figyelmet fordítanak a párbeszéd ösztönzésére, valamint valamennyi társadalmi csoport bevonására;

14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Fülöp-szigeteki Köztársaság kormányának és elnökének, a MILF-nek, az NDFP-nek, az ENSZ emberi jogi főbiztosának, valamint az ASEAN tagállamok kormányainak.

A nem kormányzati szervezetek kiutasítása Dárfurból

P6_TA(2009)0145

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a nem kormányzati szervezetek kiutasításáról Dárfúrból

(2010/C 87 E/39)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió elnökségének nyilatkozatára a Nemzetközi Büntetőbíróság határozatát követően, melyben 2009. március 6-án letartóztatási parancsot adott ki a szudáni elnök, Omar Haszan al-Bashir ellen,

2009. március 12., csütörtök

— tekintettel Louis Michel biztos 2009. március 5-i nyilatkozatára a humanitárius nem kormányzati szervek Szudánból történt kiutasításáról,

— tekintettel korábbi állásfoglalásaira a szudáni és dárfúri helyzetről, melyekben folyamatos támogatásáról biztosítja a Nemzetközi Büntetőbíróságot,

— tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság római alapokmányára és annak 2002. július 1-i hatálybalépésére,

— tekintettel az ENSZ BT 2005. március 31-i S/RES/1593(2005) számú határozatára, amely beszámol a dárfúri helyzetről a Nemzetközi Büntetőbíróságnak,

— tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel a Nemzetközi Bíróság kérelmet elbíráló bírói tanácsa (Pre-Trial Chamber) 2009. március 4-én elfogatási parancsot adott ki Omar Haszan al-Bashir szudáni elnök ellen a Szudán konfliktus sújtotta régiójában, Dárfúrban feltételezhetően elkövetett emberiség elleni bűntettek és háborús bűnök miatt,

B. mivel a Nemzetközi Büntetőbíróság határozatára való reakcióként a szudáni kormány 13 vezető nem kormányzati szervezet Dárfúrból való kiutasításáról döntött,

C. mivel a segélyszervezetek Dárfúrban végzik a világ legnagyobb humanitárius műveletét; mivel az ENSZ jelentései szerint több mint 4,7 millió ember – köztük 2,7 millió menekült – szorul segítségre,

D. mivel a segélyszervezetek kiutasítása a halandóság és a megbetegedések számának növekedéséhez vezethet, mivel megszűnik az egészségügyi ellátás, fertőző betegségek kaphatnak lábra, többek között hasmenéses és légúti fertőzések; mivel a kiutasítás következményei miatt visszaszorulhatnak a védőoltások, és nőhet a halandóság a gyermekek körében, ha nem kapnak gyógyszereket és tápszereket,

E. mivel a nem kormányzati szerveket akkor utasították ki, amikor szolgálataikra rendkívül nagy szükség van, különösen mivel Nyugat-Dárfúrban jelenleg agyhártyagyulladás-járvány dúl; mivel a kiutasítás miatt a szenvedők csak rendkívül korlátozott mértékben vagy egyáltalán nem jutnak orvosi ellátáshoz,

F. mivel az ENSZ „védelmi felelősség” doktrínája kimondja, hogy amennyiben a helyi hatóságok nyilvánvalóan nem biztosítják a lakosság védelmét, úgy másoknak kell a szükséges védelmet biztosítani,

G. mivel a szudáni kormány, mint az ENSZ tagja, a Biztonsági Tanács által az ENSZ-alapokmány VII. fejezete alapján elfogadott S/RES/1593. (2005) sz. határozat értelmében köteles együttműködni a Nemzetközi Büntetőbírósággal,

H. mélységesen felháborodva amiatt, hogy a letartóztatási parancs kiadása óta a szudáni kormány folyamatosan megtagadja az együttműködést a Nemzetközi Büntetőbírósággal, és több esetben szembeszegül a Büntetőbírósággal és a nemzetközi közösséggel,

1. határozottan elítéli a 13 segélyszervezet Kartúmból való kiutasítását, válaszként a Nemzetközi Büntetőbíróság által Al-Bashir elnök ellen 2009. március 4-én kiadott letartóztatási parancsra;

2. kéri a Médecins sans frontières (Orvosok határok nélkül, MSF) belga részlegének a 2009. március 11-én az Észak-Dárfúr fővárosától, El-Fachertől 200 km-re keletre fekvő saraf-umrai MSF irodából elrabolt valamennyi humanitárius segítője azonnali és feltétlen szabadon bocsátását;

3. rendkívül aggódik a kiutasításoknak a több százezer ember számára létfontosságú humanitárius segítségnyújtásra gyakorolt azonnali hatása miatt;

4. kéri a szudáni kormányt, hogy azonnal változtassa meg a 13 nem kormányzati szervezet kiutasítására vonatkozó döntését, és tegye lehetővé számukra, hogy folytassák életbevágóan fontos munkájukat a veszélyben levő dárfúri népesség túlélése érdekében; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek lépéseket az Afrikai Unióná, az Arab Ligánál és Kínánál, hogy gyakoroljanak nyomást a szudáni kormányra;

5. felhívja a szudáni kormányt, hogy tegyen pozitív lépéseket annak érdekében, hogy az emberi jogok védelmezőit ne üldözzék azért, hogy pozitívan nyilatkoznak a Nemzetközi Büntetőbíróság határozatáról, és hogy tartózkodjék a jogvédők zaklatásától és megfélemlítésétől;

6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU szudáni különmegbízottjának, Szudán kormányának, az EU-tagállamok és az ENSZ Biztonsági Tanács tagjai kormányainak és parlamentjeinek, az Afrikai Unió intézményeinek, az Arab Liga intézményeinek és a Nemzetközi Büntetőbíróság ügyészének.

2009. március 11., szerda

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

Az eljárási szabályzat: a 139. cikk alkalmazhatóságának kiterjesztése

P6_TA(2009)0116

Az Európai Parlament 2009. március 11-i határozata az eljárási szabályzat 139. cikke alkalmazhatóságának a hetedik parlamenti ciklus végéig történő kiterjesztéséről

(2010/C 87 E/40)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 290. cikkére,

— tekintettel az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló, 1958. április 15-i 1. sz. tanácsi rendeletre [1], melyet utoljára a 920/2005/EK tanácsi rendelet [2] módosított,

— tekintettel az Elnökség által 2008. november 17-én elfogadott, a többnyelvűséggel kapcsolatos magatartási kódexre,

— tekintettel az eljárási szabályzata 138. cikkétől történő eltérésről szóló 2006. december 13-i elnökségi határozatra és az Elnökség e határozatot követő, az eltérés hatályának a jelenlegi parlamenti ciklus végéig történő kiterjesztéséről szóló határozataira,

— tekintettel eljárási szabályzata 138. és 139. cikkére,

A. mivel eljárási szabályzata 138. cikke értelmében valamennyi parlamenti dokumentumot a hivatalos nyelveken kell megfogalmazni és a valamennyi képviselőnek jogában áll az általa választott hivatalos nyelven felszólalni a Parlamentben, a többi hivatalos nyelvre történő tolmácsolással,

B. mivel az eljárási szabályzata 139. cikke értelmében a 138. cikktől való eltérés a hatodik parlamenti ciklus végéig lehetséges, ha és amennyiben valamely hivatalos nyelven a megfelelő intézkedések ellenére nem áll rendelkezésre elegendő létszámú tolmács és fordító; mivel minden egyes olyan hivatalos nyelv esetében, amely tekintetében eltérésre van szükség, az Elnökség a főtitkár javaslatára alapján megállapítja, hogy teljesülnek-e az előírt feltételek, és az Elnökség hat havonta felülvizsgálja határozatát,

[1] HL 17., 1958.10.6, 385. o.
[2] HL L 156., 2005.6.18., 3. o.

C. mivel 2006. december 13-án az Elnökség elfogadta, hogy a máltai, román, bolgár és ír nyelvekből megfelelő nyelvi lefedettség biztosítása tekintetében tapasztalt nehézségek miatt ezen nyelvek mindegyike esetében teljesültek a 138. cikktől való eltéréssel kapcsolatos feltételek; mivel a következő elnökségi határozatok ezen eltérések hatályát kiterjesztették az alábbiak szerint: 2009. január 1-től a parlamenti ciklus végéig eltérés alkalmazandó a bolgár és a román nyelv (tolmácsolás), a cseh nyelv (tolmácsolás a Tanács cseh elnöksége alatt), a máltai nyelv (tolmácsolás és fordítás) és az ír nyelv (tolmácsolás, fordítás és jogász-nyelvészi ellenőrzés) tekintetében,

D. mivel a 920/2005/EK tanácsi rendelet ötéves időszakra ideiglenes (megújítható) eltérést tesz lehetővé az ír nyelv tekintetében,

E. mivel valamennyi megfelelő óvintézkedés ellenére az ír és máltai nyelvi kapacitás várhatóan nem tesz lehetővé teljes körű tolmácsolási szolgáltatást ezeken a nyelveken a hetedik parlamenti ciklus kezdetétől; mivel bizonyos egyéb nyelvek esetében, bár elegendő kapacitás fog rendelkezésre állni a Parlament szokásos tevékenységeiből eredő szükségletek kielégítésére, előfordulhat, hogy a hetedik parlamenti ciklus alatt a tolmácsok nem állnak megfelelő számban rendelkezésre az érintett tagállamok tanácsi elnökségei során várható további szükségletek teljes körű kielégítésére,

F. mivel a fenntartott és folyamatos intézményközi erőfeszítések ellenére a képzett fordítók és jogász-nyelvészek száma várhatóan még mindig annyira korlátozott lesz az ír nyelv tekintetében, hogy a belátható jövőben e nyelv tekintetében csak csökkentett lefedettség biztosítható; mivel a 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében az Európai Unió 2007. január 1-je előtt elfogadott jogszabályait (közösségi vívmányok) nem kell ír nyelvre fordítani; mivel az eltéréssel kapcsolatos, e rendeletben meghatározott intézkedések eredményeként jelenleg kizárólag az együttdöntési eljárással hozott rendeletekre irányuló bizottsági javaslatokat nyújtják be ír nyelven, és amíg ez a helyzet fennáll, nem áll a parlament szolgálatainak módjában a többi jogi aktus tekintetében ír nyelvi változatokat készíteni,

G. mivel a hetedik parlamenti ciklus alatt újabb európai államok válhatnak az Európai Unió tagjaivá; mivel az érintett új nyelvek esetében előfordulhat, hogy a nyelvi személyzet nem áll rendelkezésre elegendő számban a csatlakozás napjától, ami átmeneti intézkedéseket követel meg;

H. mivel a 139. cikk (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az Elnökség indokolt ajánlása alapján a Parlament a parlamenti ciklus végén úgy határozhat, hogy kiterjeszti ezen cikk hatályát,

I. mivel az előbbiek tükrében az Elnökség azt javasolta, hogy a 139. cikk hatályát terjesszék ki a hetedik parlamenti ciklus végéig;

1. úgy határoz, hogy az eljárási szabályzat 139. cikke alkalmazhatóságát a hetedik parlamenti ciklus végéig kiterjeszti;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak tájékoztatás céljából.

2009. március 10., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Megállapodás az EK és Örményország között a légi szolgáltatások bizonyos kérdéseiről *

P6_TA(2009)0082

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és az Örmény Köztársaság közötti, a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról I (COM(2007)0729 – C6-0519/2008 – 2007/0251(CNS))

(2010/C 87 E/41)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2007)0729),

— tekintettel az EK-Szerződés 80. cikkének (2) bekezdésére és 300. cikke (2) bekezdése első albekezdésének első mondatára,

— tekintettel az EK-Szerződés 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0519/2008),

— tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére, 83. cikke (7) bekezdésére és 43. cikke (1) bekezdésére,

— tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A6-0049/2009),

1. jóváhagyja a megállapodás megkötését;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve az Örmény Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

Megállapodás az EK és Izrael között a légi szolgáltatások bizonyos kérdéseiről *

P6_TA(2009)0083

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és Izrael Állam közötti, a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0178 – C6-0520/2008 – 2008/0068(CNS))

(2010/C 87 E/42)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2008)0178),

— tekintettel az EK-Szerződés 80. cikkének (2) bekezdésére és 300. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

— tekintettel az EK-Szerződés 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0520/2008),

— tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére, 83. cikkének (7) bekezdésére és 43. cikkének (1) bekezdésére,

— tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A6–0059/2009),

1. jóváhagyja a megállapodás megkötését;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Izrael Állam kormányának és parlamentjének.

Az EK és Dél-Afrika közötti megállapodásnak a Bolgár Köztársaság és Románia EU-hoz történő csatlakozása figyelembevétele céljából készült kiegészítő jegyzőkönyve ***

P6_TA(2009)0084

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai, másrészről a Dél-afrikai Köztársaság közötti kereskedelemről, fejlesztésről és együttműködésről szóló megállapodásnak a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz történő csatlakozása figyelembevétele céljából készült kiegészítő jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (16447/2008 – COM(2008)0749 – C6-0017/2009 – 2008/0212(AVC))

(2010/C 87 E/43)

(Hozzájárulási eljárás)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (16447/2008),

— tekintettel az EK-Szerződés 300. cikk (3) bekezdés második albekezdése értelmében és a 310. cikk és a 300. cikk (2) bekezdés első albekezdésével összefüggésben a Tanács által benyújtott, hozzájárulásra irányuló kérelemre (C6-0017/2009),

— tekintettel eljárási szabályzata 75. cikkére és 83 cikkének (7) bekezdésére,

— tekintettel a Fejlesztési Bizottság ajánlására (A6-0073/2009),

1. hozzájárul a kiegészítő jegyzőkönyv megkötéséhez;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2009. március 10., kedd

A gépjárművek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírások ***I

P6_TA(2009)0092

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása a gépjárművek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírásokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0316 – C6-0210/2008 – 2008/0100(COD))

(2010/C 87 E/44)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0316),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0210/2008),

— tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,

— tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0482/2008),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;

2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2008)0100

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2009. március 10-én került elfogadásra a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírásokról szóló …/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, a 661/2009/EK rendelettel.)

2009. március 10., kedd

Ipari kibocsátások (a szennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (átdolgozás) ***I

P6_TA(2009)0093

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása az ipari kibocsátásokról (azaz a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről) szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2007)0844 – C6-0002/2008 – 2007/0286(COD))

(2010/C 87 E/45)

(Együttdöntési eljárás - átdolgozás)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0844),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 175. cikkének (1) bekezdésére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamentnek (C6-0002/2008),

— tekintettel a jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ([1]),

— tekintettel az eljárási szabályzata 80a. cikkének (3) bekezdése alapján a Jogi Bizottság által a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságnak küldött 2008. szeptember 10-i levélre,

— tekintettel eljárási szabályzata 80a. és 51. cikkére,

— tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0046/2009),

A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő szövegek változatlanul hagyott rendelkezéseinek tekintetében a javaslat ezek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza;

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásainak megfelelően kiigazított formában, a Jogi Bizottság által jóváhagyott technikai módosításokkal együtt, és az alábbiakban módosított formában;

2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

([1]) HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2009. március 10., kedd

P6_TC1-COD(2007)0286

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 10-én került elfogadásra az ipari kibocsátásokról (azaz a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről) szóló *2009/…/EK* európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ‖,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [1],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére [2],

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően [3],

mivel:

(1) A titán-dioxid iparból származó hulladékról szóló, 1978. február 20-i 78/176/EGK irányelv [4], a titándioxid-iparból származó hulladék által érintett környezeti elemek felügyeletére és ellenőrzésére vonatkozó eljárásokról szóló, 1982. december 3-i 82/883/EGK tanácsi irányelv [5], a titán-dioxid-ipar hulladékai által okozott szennyezés csökkentésére és lehetséges megszüntetésére kidolgozott programok közelítését szolgáló eljárásokról szóló, 1992. december 15-i 92/112/EGK tanácsi irányelv [6], a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv [7], a szerves oldószerek egyes tevékenységeknél és berendezésekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 1999. március 11-i 1999/13/EK tanácsi irányelv [8], a hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [9], valamint a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [10] számos helyen alapvető módosításra szorul. Az áttekinthetőség érdekében ezeket át kell dolgozni.

(2) Összhangban a „szennyező fizet” és a megelőzés elvével az ipari tevékenységekből származó környezetszennyezés megelőzése, csökkentése és, amilyen mértékig csak lehet, megszüntetése érdekében, létre kell hozni a főbb ipari tevékenységek átfogó irányítási keretét, amely a környezeti károkat elsődlegesen a forrásnál hárítja el és biztosítja a természeti erőforrásokkal való ésszerű gazdálkodást.

(3) Az ezen irányelvben meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelést a szennyezés megelőzésének és csökkentésének, valamint a környezet, a talajvíz, a levegő, a talaj és a népesség magas fokú védelmének tekintetében kitűzött céloknak való megfelelés szükséges, de nem elégséges feltételének kell tekinteni. A célkitűzéseknek való megfelelés érdekében az ezen irányelv hatálya alá tartozó szennyező anyagok, valamint az egyéb anyagok és környezeti összetevők kibocsátási értékeinek tekintetében szigorúbb határértékek meghatározására, illetve egyéb feltételek kikötésére lehet szükség.

---

[1] *2009. január 14-i vélemény.*
[2] *HL C 325., 2008. 12.19., 60. o.*
[3] *Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása.*
[4] HL L 54., 1978.2.25., 19. o. ‖.
[5] HL L 378., 1982.12.31., 1. o. ‖.
[6] HL L 409., 1992.12.31., 11. o.
[7] HL L 257., 1996.10.10., 26. o. ‖.
[8] HL L 85., 1999.3.29., 1. o. ‖.
[9] HL L 332., 2000.12.28., 91. o.
[10] HL L 309., 2001.11.27., 1. o. ‖.

2009. március 10., kedd

(4) A talajba, levegőbe vagy a vízbe történő kibocsátások egymástól független csökkentésére vonatkozó, eltérő megközelítések a környezet egészének védelme helyett a szennyezés különböző környezeti elemekbe való átkerülését segíthetik elő. Ezért indokolt egy olyan integrált megközelítés kialakítása, amely a levegőbe, a vízbe vagy talajba történő kibocsátások megelőzését és csökkentését, a hulladékgazdálkodást, a hatékony energiafelhasználást és a balesetmegelőzést is magában foglalja.

(5) A hatályos rendelkezések egyszerűsítése és áttekinthetővé tétele, a felesleges adminisztratív terhek csökkentése, illetve a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat [1] nyomán elfogadott, a levegőszennyezésre vonatkozó tematikus stratégiáról szóló [2], a talajvédelemre vonatkozó tematikus stratégiáról szóló [3], a hulladékkeletkezés megelőzésére és a hulladékok újrafeldolgozására vonatkozó tematikus stratégiáról szóló [4] bizottsági közlemények következtetéseinek megvalósítása céljából indokolt az ipari létesítményekkel kapcsolatos jogszabályok felülvizsgálata. E *közlemények* az emberi egészség és a környezet védelmére irányuló olyan célokat tűznek ki, amelyek az ipari kibocsátások további csökkentése nélkül nem valósíthatóak meg.

(6) A környezetszennyezés megelőzésének és csökkentésének feltétele, hogy csak engedéllyel rendelkező létesítmények működhessenek, illetve a szerves oldószereket alkalmazó létesítmények működését vagy az ilyen ***anyagok*** felhasználásával folytatott tevékenységet engedélyhez vagy nyilvántartásba vételhez kössék. ***A szerves oldószerek általános használatát a lehető legkisebbre kell csökkenteni***.

(7) Az engedélykibocsátás elősegítése érdekében a tagállamok bizonyos létesítménykategóriákra vonatkozóan általánosan kötelező érvényű szabályok keretében követelményeket állapítanak meg.

(8) A kettős szabályozás elkerülése érdekében az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról ‖ szóló, *2003. október 13-i* 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [5] hatálya alá tartozó létesítmény engedélye nem tartalmazhat az üvegházhatású gázokra vonatkozó kibocsátási határértéket, kivéve, ha ez a jelentős mértékű helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges, vagy ha a létesítményt ideiglenesen kizárták a szóban forgó rendszerből.

(9) Az üzemeltetőknek olyan engedélykérelmet kell benyújtaniuk az illetékes hatóságok számára, amely tartalmazza az engedély feltételei megállapításához szükséges adatokat. Az üzemeltetők az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv [6] és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv [7] alkalmazásából származó információkat használják fel az engedélykérelem benyújtásakor.

(10) Az engedély tartalmazza a környezet egészének magas szintű védelméhez szükséges intézkedéseket, ugyanakkor magában foglalja a szennyező anyagok kibocsátási határértékeit, a talaj és a talajvíz védelmét célzó megfelelő követelményeket, valamint az ellenőrzési követelményeket***, és a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelvben*** [8] ***meghatározott, felhasznált veszélyes anyagok és készítmények listáját.*** Az engedély feltételeit az elérhető legjobb technikák alapján kell meghatározni.

(11) Az elérhető legjobb technikák mibenlétének meghatározása és az ipari tevékenységekből származó kibocsátások szintjei tekintetében a Közösségen belül tapasztalható eltérések minimalizálása érdekében a Bizottságnak az érdekelt felekkel folytatott információcserét követően *közzé kell tennie* az elérhető legjobb technikákra vonatkozó referencia-dokumentumokat (a továbbiakban: BAT referencia-dokumentum). E dokumentumokból kiindulva kell megállapítani az engedély feltételeit. A referencia-dokumentumok egyéb információforrásból is kiegészíthetőek.

---

[1] HL L 242., 2002.9.10., 1. o.
[2] COM(2005)0446 ‖.
[3] COM(2006)0231 ‖.
[4] COM(2005)0666 ‖.
[5] HL L 275., 2003.10.25., 32. o. ‖
[6] HL L 175., 1985.7.5., 40. o. ‖
[7] HL L 10., 1997.1.14., 13. o. ‖
[8] ***HL 196., 1967.8.16., 1. o.***

2009. március 10., kedd

(12) Egyes sajátos körülmények figyelembevétele céljából az illetékes hatóságok ***megállapíthatják***, hogy ***a kibocsátási szinteken*** megvalósuló kibocsátási határértékek***, azonos paraméterek és műszaki előírások*** meghaladhassák a BAT referencia-dokumentumban leírt elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket. ▌

(13) Annak érdekében, hogy az üzemeltetők vizsgálhassák a környezetvédelem magas szintjét biztosító új keletű technológiákat, az illetékes hatóságok a BAT referencia-dokumentumban leírt elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintektől való ideiglenes eltérésekre is nyújthatnak lehetőséget.

(14) Egy létesítmény megváltoztatásakor nőhet a környezetszennyezés mértéke/szintje. Az illetékes hatóságot ezért értesíteni kell minden olyan tervezett változtatásról, amely hatással lehet a környezetre. A létesítmények jelentős változtatása esetén, ami az emberekre vagy a környezetre jelentős káros hatással lehet, az engedély feltételeit újra kell értékelni, hogy a szóban forgó létesítmény továbbra is teljesítse ennek az irányelvnek a követelményeit.

(15) Az állati eredetű szerves trágya és hígtrágya terítése jelentős hatással lehet a környezet minőségére. E hatások integrált módon történő megelőzése és csökkentése érdekében szükségszerű, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységek során keletkező trágya és hígtrágya terítését az üzemeltető vagy a harmadik fél az elérhető legjobb technika alkalmazásával végezze. Annak érdekében, hogy a tagállamok rugalmasan tudják teljesíteni az említett követelményeket, az engedélyben vagy más intézkedésekben elő lehet írni az elérhető legjobb technikák alkalmazását az üzemeltető vagy a harmadik fél által végzett terítésre vonatkozóan.

(16) Az elérhető legjobb technikák fejlődése és egyéb, a létesítménnyel kapcsolatos változtatások figyelembe vétele céljából az engedély feltételeit rendszeresen újra kell értékelni és – adott esetben – aktualizálni kell, különösen ha a Bizottság új vagy frissített BAT referencia-dokumentumot fogad el.

(17) Biztosítani kell, hogy a létesítmény üzemeltetése ne eredményezze a talaj és a talajvíz minőségének ***jelentős*** romlását. ***Amennyiben szükséges és célszerű,*** az engedély feltételeinek ezért tartalmaznia kell a talaj és a talajvíz ellenőrzését, továbbá ▌a tevékenységek végleges beszüntetését követően ▌az adott helyszín ***helyreállítására vonatkozó követelményt, a közösségi és nemzeti jogszabályokban meghatározott követelményekkel összhangban. Amint a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet*** [1] ***módosító közösségi jogszabály vagy a talajvédelemről és a felszín alatti vizekről szóló új jogszabály hatályba lép, a Bizottság felülvizsgálja az ebben az irányelvben előírt, a talaj és a felszín alatti vizek védelmével kapcsolatos rendelkezéseket a következetesség biztosítása és az átfedések elkerülése érdekében.***

(18) Ezen irányelv hatékony végrehajtásához és érvényesítéséhez elengedhetetlen, hogy az üzemeltetők rendszeresen jelentést tegyenek az engedély feltételeinek való megfelelésről az illetékes hatóságnak. A tagállamok biztosítják, hogy ***az üzemeltetők megfelelnek ezeknek a feltételeknek, és hogy*** ennek az irányelvnek való megfelelés hiányában az üzemeltető és az illetékes hatóságok meghozzák a szükséges intézkedéseket és gondoskodnak a környezetvédelmi ellenőrzés rendszeréről. ***A tagállamok feladata a leginkább megfelelő jogalkalmazási rendszer, és többek között annak megállapítása, hogy a kibocsátási határértékeknek hogyan kell megfelelni.***

(19) ***Tekintettel az Aarhusi Egyezmény rendelkezéseire*** [2], a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő hatékony részvétele szükségszerű ahhoz, hogy lehetőség nyíljon a nyilvánosság számára az adott határozatok szempontjából lényeges vélemények és aggályok kifejezésére, illetve a döntéshozók számára azok figyelembevételére, növelve ezzel a döntéshozatali folyamat számonkérhetőségét és átláthatóságát, valamint hozzájárulva a környezetvédelemmel kapcsolatos kérdések tudatosításához és a meghozott határozatok támogatásához. A nyilvánosság érintett tagjai számára biztosítani kell az igazságszolgáltatáshoz való jogot, hozzájárulva ily módon az emberi egészség és a jólét követelményeinek megfelelő környezetben való élet jogához.

---

[1] ***HL L 143., 2004.4.30., 56. o.***

[2] ***A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló 1998. évi egyezmény.***

(20) A nagy tüzelőberendezések számottevően hozzájárulnak a szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásához, amely jelentős hatást fejt ki az emberi egészségre és a környezetre. E hatás csökkentése, valamint az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] követelményeinek és a levegőszennyezésre vonatkozó tematikus stratégiáról szóló bizottsági közleményben kitűzött célok teljesítése érdekében egyes tüzelőberendezés-kategóriák és szennyező anyagok esetében szigorúbb kibocsátási határértéket kell megállapítani.

(21) Ha súlyos hiány következtében hirtelen megszakadna az alacsony kéntartalmú tüzelőanyagok ellátása vagy a gázellátás, az illetékes hatóság ideiglenes eltérésekre nyújthat lehetőséget, hogy az érintett tüzelőberendezések kibocsátásai meghaladhassák az ebben az irányelvben rögzített kibocsátási határértékeket.

(22) Az érintett üzemeltető a szennyezés környezetre kifejtett káros hatásainak korlátozása érdekében nem működtetheti a tüzelőberendezést a kibocsátáscsökkentő berendezés működési hibáját vagy meghibásodását követően 24 óránál tovább, és a kibocsátáscsökkentés nélküli üzemeltetés összes időtartama semmilyen körülmények között sem haladhatja meg bármely 12 hónapos időszakban a 120 órát. Mindazonáltal az illetékes hatóságok engedélyezhetik az eltérést az említett időkorlátozástól, ha elengedhetetlenül szükséges az energiaellátás fenntartása, vagy ha az általános kibocsátásnövekedés elkerülése érdekében egy másik tüzelőberendezést szükséges üzembe helyezni.

(23) A környezet és az emberi egészség magas fokú védelme céljából és elkerülendő a hulladékok átszállítását kevésbé szigorú normák szerint működő, más tagországokban lévő égetőművekhez, a Közösség területén szigorú üzemeltetési feltételek, műszaki követelmények, valamint kibocsátási határérték előírása és betartása szükséges.

(24) A szerves oldószerek használata egyes tevékenységeknél és berendezésekben szerves vegyületek levegőbe kerülését idézi elő, ami hozzájárul a fotokémiai oxidánsok helyben és határokon átterjedő képződéséhez, ami a természeti erőforrások károsodását és gazdasági értékének csökkenését okozza, valamint káros hatású az emberi egészségre. Ezért a szerves oldószerek felhasználása elleni megelőző intézkedésekre van szükség, valamint a szerves vegyületek kibocsátási határértékének és a megfelelő üzemeltetési követelményeknek való megfelelést biztosító követelményeket kell előírni. A tagállamok eltérést biztosíthatnak az üzemeltetőknek a kibocsátási határértékek betartása alól, ha másfajta, alternatív intézkedések, mint pl. alacsony oldószertartalmú vagy oldószermentes termékek vagy módszerek alkalmazása egyenértékű kibocsátási határértéket tesz lehetővé.

(25) A titán-dioxidot előállító berendezések jelentős levegő- és vízszennyezést okozhatnak ***és toxikológiai kockázattal járhatnak***. E hatások csökkentése érdekében közösségi szinten egyes szennyező anyagok esetében szigorúbb kibocsátási határértékek megállapítására van szükség.

(26) Az irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtói hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal [2] összhangban kell meghozni.

▌

(27) A ***„szennyező fizet" elvének megfelelően a*** tagállamok megállapítják a hatályos szankciókat tartalmazó szabályokat, amelyeket ezen irányelv megsértése esetén kell alkalmazni, és biztosítják azok végrehajtását. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(28) A meglévő létesítmények számára elegendő időt kell biztosítani ezen irányelv új követelményeihez való technikai megfeleléshez, ezért néhány új követelményt az irányelv alkalmazásától számított meghatározott időszakot követően kell alkalmazni. A tüzelőberendezések esetében elegendő időt kell biztosítani az V. mellékletben megállapított kibocsátási határértékek betartásához szükséges kibocsátáscsökkentő intézkedések életbe léptetéséhez.

[1] HL L 309., 2001.11.27., 22. o. ‖
[2] HL L 184., 1999.7.17., 23. o. ‖

2009. március 10., kedd

(29) A nyersvasat és acélt, valamint különösen szinterelt vasércet előállító létesítmények által kibocsátott dioxin, furán és más kapcsolódó szennyező anyagok levegőbe való kibocsátása következtében fennálló jelentős problémák kezelése érdekében az ilyen létesítményekre elsődlegesen és 2011. december 31-re mindenképpen az ebben az irányelvben meghatározott, a minimum-követelményekre vonatkozó eljárást kell alkalmazni

(30) Mivel a meghozandó intézkedés célkitűzései magas fokú környezetvédelmet biztosítanak és a környezetminőség javítása tagállami szinten nem valósítható meg megfelelő módon, így – az ipari tevékenységekből származó szennyezés határon átnyúló természetéből fakadóan – az közösségi szinten valósítható meg jobban, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban. Ugyanennek a cikknek megfelelően, az arányosság elvével összhangban az irányelv nem lépi túl az említett célok megvalósításához szükséges mértéket.

(31) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelmet fordít különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elvekre. Ez az irányelv különösen az Európai Unió alapjogi chartája 37. cikkének alkalmazását szorgalmazza.

(32) Ezen irányelvnek a nemzeti jogba történő átültetésére irányuló kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalmán *az ezen irányelv által átdolgozott* korábbi irányelvekhez képest jelentős mértékben változtattak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből adódik.

(33) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak az IX. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos kötelezettségeit,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Közös rendelkezések

1. cikk

Az irányelv tárgya

Ez az irányelv az ipari tevékenységekből származó környezetszennyezés integrált megelőzésére és csökkentésére vonatkozó szabályokat határozza meg.

Emellett olyan szabályokat tartalmaz, amelyeket a szennyező anyagok kibocsátásának megelőzésére vagy, ahol az nem lehetséges, a levegőbe, vízbe vagy a talajba történő kibocsátások csökkentésére és a hulladékképződés megelőzésére dolgoztak ki a környezet egészének magas szintű védelme érdekében.

2. cikk

Hatály

(1) Az irányelvet a II.–VI. fejezetben említett, környezetszennyezést okozó ipari tevékenységekre kell alkalmazni.

(2) Az irányelv nem alkalmazandó a kutatási tevékenységekre, a fejlesztési tevékenységekre, illetve az új termékek és folyamatok vizsgálatára.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározások érvényesek:

1. „anyag”: kémiai elemek vagy azok vegyületei, kivéve a következő anyagokat:

   a) a radioaktív anyagokat a a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelvben ([1]) meghatározottak szerint;

   b) géntechnológiával módosított mikroorganizmusok a géntechnológiával módosított mikroorganizmusok zárt rendszerben történő felhasználásáról szóló, 1990. április 23-i 90/219/EGK tanácsi irányelvben ([2]) meghatározottak szerint;

   c) a géntechnológiával módosított szervezetek a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról ‖ szóló, 2001. március 12-i 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([3]) meghatározottak szerint;

2. „környezetszennyezés”: az emberi tevékenység eredményeképpen anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kibocsátása a levegőbe, talajba vagy a vízbe, amely veszélyt jelenthet az emberi egészségre vagy a környezet minőségére, kárt okozhat az anyagi javakban, illetve akadályozza vagy zavarja a környezet élvezetét vagy annak más jogszerű használatát;

3. „létesítmény”: olyan rögzített műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. mellékletben, illetve a VII. melléklet 1. részében felsorolt tevékenységet folytatnak, és bármely más, azzal közvetlenül együtt járó, ugyanazon a telephelyen folytatott tevékenységet, amely műszakilag kapcsolódik az említett mellékletekben felsorolt tevékenységhez, és amelynek hatása lehet a kibocsátásokra és a környezetszennyezésre;

4. „kibocsátás”: anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kiengedése a létesítmény egyedi vagy diffúz forrásaiból a levegőbe, vízbe vagy a talajba;

5. „kibocsátási határérték”: bizonyos meghatározott paraméterekben kifejezett tömeg, koncentráció, illetve kibocsátási szint, amely nem léphető túl egy vagy több időszak alatt;

6. „környezetminőségi szabvány”: olyan követelmények összessége, amelynek egy adott környezet vagy annak egy bizonyos része egy adott időben meg kell, hogy feleljen, ahogy ezt a közösségi joganyag meghatározza;

7. „engedély”: egy írásbeli engedély egy létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető vagy együttégető mű egészének vagy egy részének működéséhez;

8. „jelentős változtatás”: egy létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető vagy együttégető mű bővítése, illetve a működésében vagy természetében bekövetkező változtatás, amely jelentős káros hatással lehet az emberekre vagy a környezetre;

([1]) HL L 159., 1996.6.29., 1. o.
([2]) ‖HL L 117., 1990.5.8., 1. o.
([3]) HL L 106., 2001.4.17., 1. o.

2009. március 10., kedd

9. „az elérhető legjobb technikák": a tevékenységek fejlődésében és működési módszereikben a leghatékonyabb és legelőrehaladottabb szint, amely jelzi egyes technikák gyakorlati alkalmasságát arra, hogy alapját képezzék azoknak a kibocsátási határértékeknek és más engedélyezési feltételeknek, melyeket a kibocsátások és a környezet egészére való hatás megelőzésére vagy, ahol az nem lehetséges, a csökkentésére állapítanak meg:

a) *„technikák"*: magukban foglalják az alkalmazott technológiát, valamint a létesítmény tervezésének, építésének, karbantartásának, üzemeltetésének és leállításának módját;

b) *„elérhető"*: azok a technikák, amelyeket olyan mértékben fejlesztettek ki, hogy azok alkalmazhatók legyenek a vonatkozó ipari ágazatban gazdaságilag és műszakilag képviselhető feltételek mellett, figyelembe véve a költség-haszon arányokat, függetlenül attól, hogy a kérdéses tagállamban az adott technikákat alkalmazzák, illetve előállítják vagy sem, olyan mértékig, amíg azok az üzemeltető számára ésszerűen hozzáférhetők;

c) *„legjobb"*: a leghatékonyabb technika a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében.

10. „az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintek" (BAT-AEL-ek): a BAT referenciadokumentumokban leírt elérhető legjobb technikák alkalmazása révén elért kibocsátási tartomány normális működési feltételek esetén és adott időszak átlagában megadva, konkrét referencia-körülmények között.

11. „üzemeltető": olyan természetes vagy jogi személy, aki üzemelteti vagy felügyeli a létesítményt, tüzelőberendezést, hulladékégető vagy együttégető művet, vagy, ahol ezt a nemzeti jogszabályok biztosítják, akire döntéshozó gazdasági hatalmat ruháztak a létesítmény vagy üzem műszaki működése felett;

12. „nyilvánosság": egy vagy több természetes vagy jogi személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal, illetve gyakorlattal összhangban azok szövetségei, szervezetei és csoportjai;

13. „érintett nyilvánosság": az engedély vagy az engedély feltételeinek a kiadására vagy frissítésére vonatkozó határozat meghozatala által érintett vagy valószínűleg érintett, illetve abban érdekelt nyilvánosság; ***e meghatározás alkalmazásában a környezetvédelmet ösztönző, a nemzeti jog szerinti követelményeknek megfelelő nem kormányzati szervezeteket érdekeltnek kell tekinteni;***

14. „új keletű technológia": egy ipari tevékenység során alkalmazható újszerű technológia, amely ***ha iparilag bizonyított és üzletileg megvalósítható,*** magasabb fokú általános környezetvédelmet***, illetve legalább ugyanolyan védelmi szintet és*** nagyobb költségmegtakarítást biztosít a meglévő legjobb elérhető technológiáknál;

15. „veszélyes anyagok": a ‖ 67/548/EGK ‖ irányelvben és a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1999. május 31-i 1999/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [1] meghatározott veszélyes anyagok vagy készítmények;

16. „alapjelentés"‖: ***jelentős mennyiségű*** veszélyes ***anyag*** által okozott talaj- és talajvízszennyeződés állapotára vonatkozó számszerűsített információ;

17. „rutinvizsgálat": egy tervezett vizsgálati program keretében végrehajtott környezetvédelmi vizsgálat;

18. „nemrutin-vizsgálat": panasz esetén, valamint balesetek, váratlan események és nem megfelelőség vizsgálata során végrehajtott környezetvédelmi vizsgálat;

[1] HL L 200., 1999.7.30., 1. o.

2009. március 10., kedd

19. „környezetvédelmi vizsgálat": bármely olyan tevékenység, amely egy létesítménynek a környezetvédelmi követelményeknek való megfelelésére irányuló ellenőrzését foglalja magában;

20. „tüzelőanyag": bármilyen, a tüzelőberendezésben tüzelésre használt szilárd, folyékony vagy gáz-halmazállapotú éghető anyag;

21. „tüzelőberendezés": bármely olyan technikai berendezés, amelyben tüzelőanyagot égetnek el az így keletkező hő hasznosítása céljából;

22. „biomassza": a következők bármelyike:

a) bármely, mezőgazdaságból vagy erdőgazdaságból származó növényi anyagot tartalmazó termék, amely energiatartalmának felhasználása céljából tüzelőanyagként használható;

b) az alábbi, tüzelőanyagként használt termékek:

i. mezőgazdasági és erdészeti eredetű növényi hulladék;

ii. az élelmiszer-feldolgozó iparból származó hulladék, amennyiben a termelt hőt hasznosítják;

iii. cellulózgyártásból, valamint cellulózból történő papírgyártásból származó rostos növényi hulladék, amennyiben a gyártás helyén együtt égetik, és a termelt hőt hasznosítják;

iv. parafahulladék;

v. fahulladék, kivéve a fakonzerválókkal vagy bevonatokkal történő kezelésből származó halogénezett szerves vegyületeket vagy nehézfémeket esetlegesen tartalmazó fahulladékot;

23. „vegyes tüzelésű tüzelőberendezés ": bármilyen olyan tüzelőberendezés, amely egyidejűleg vagy felváltva két- vagy többféle tüzelőanyaggal fűthető;

24. „gázturbina": olyan forgó gép, amely a termikus energiát mechanikai munkává alakítja át, és elsősorban az alábbi egységekből áll: kompresszor, egy hőberendezés, amelyben a tüzelőanyag égetése történik a munkaközeg felmelegítése céljából, illetve turbina;

25. „hulladék": a hulladékról szóló, *2008. november 19-i 2008/98/EK* európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 3. cikkének *(1) bekezdésében* meghatározott hulladék;

26. „veszélyes hulladék": ‖ a *2008/98/EK* irányelv 3. cikkének *(2) bekezdésében* meghatározott veszélyes *hulladék*;

27. „vegyes települési hulladék": a háztartási, valamint olyan kereskedelmi, ipari és intézményi hulladékok, amelyek jellegüknél és összetételüknél fogva nem térnek el jelentősen a háztartási hulladéktól, de ez nem vonatkozik az Európai Hulladékjegyzék létrehozásáról szóló ‖ 2000/532/EK bizottsági határozat ([2]) mellékletében szereplő, a 20 01 rovatba tartozó olyan frakcióra, amelyet a keletkezés helyén külön gyűjtenek, valamint az említett melléklet 20 02 rovatszáma alatt feltüntetett egyéb hulladékra sem;

28. „hulladékégető mű": bármely helyhez kötött vagy mobil műszaki egység és berendezés, amelyet a hulladék oxidálás és más hőkezelési eljárások révén történő hőkezelése érdekében építettek, függetlenül attól, hogy a keletkezett égéshőt hasznosítják-e vagy sem,, amennyiben a kezelés eredményeként keletkező anyagokat a kezelést követően elégetik;

([1]) *HL L 312., 2008.11.22., 3. o.*

([2]) *A Bizottság 2000/532/EK határozata (2000. május 3.) a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról (*HL L 226., 2000.9.6., 3. o.*).*

2009. március 10., kedd

29. „hulladék-együttégető mű”: bármely helyhez kötött vagy mobil műszaki egység, amelynek elsődleges célja az energiatermelés vagy az anyagi termékek előállítása, és amely hulladékot alap vagy kiegészítő tüzelőanyagként használ, vagy amelyben a hulladékot ártalmatlanítás céljából oxidálás és más hőkezelési eljárások révén történő hőkezelésnek vetik alá, amennyiben a kezelés eredményeként keletkező anyagokat a kezelést követően elégetik;

30. „névleges teljesítmény”: azon kemencék összesített hulladékégetési teljesítménye, amelyekből a hulladék égető mű vagy a hulladékegyüttégető mű az építő meghatározása és az üzemeltető visszaigazolása szerint áll, figyelembe véve a hulladék fűtőértékét, amelyet az óránként elégetett hulladék mennyiségében fejeznek ki;

31. „dioxinok és furánok”: a VI. melléklet 2. részében felsorolt valamennyi poliklórozott dibenzo-p-dioxin és dibenzofurán;

32. „maradékanyag”: az a folyékony vagy szilárd halmazállapotú hulladék, amely hulladékégető vagy hulladék együttégető műben keletkezik.

33. szerves vegyület bármely olyan vegyület, amely legalább szenet, valamint a hidrogén, halogének, oxigén, kén, foszfor, szilícium vagy nitrogén elemek közül egyet vagy többet tartalmaz a karbonoxidok, szervetlen karbonátok és bikarbonátok kivételével;

34. illékony szerves vegyület bármely olyan szerves vegyület vagy kreozot frakciója, amelynek gőznyomása 293,15 K-on 0,01 kPa vagy nagyobb érték, vagy ennek megfelelő illékonyságú a mindenkori felhasználás körülményei között.

35. szerves oldószer bármely illékony szerves vegyület, amelyet a következő célokra használnak fel:

a) önmagában vagy más anyagokkal kombinálva nyersanyagok, termékek vagy hulladékanyagok feloldására anélkül, hogy kémiai változáson menne keresztül;

b) tisztítószerként szennyezőanyagok feloldására;

c) oldószerként;

d) diszperziós közegként;

e) viszkozitásbeállító közegként;

f) felületifeszültség-beállító közegként;

g) lágyítószerként;

h) konzerválószerként;

36. bevonat a szerves oldószerek egyes festékekben, lakkokban és jármű utánfényezésére szolgáló termékekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2004. április 21-i 2004/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] 2. cikkének (8) bekezdésében meghatározott bevonat;

37. „általánosan kötelező erejű szabályok”: a környezetvédelmi jogszabályokban legalább ágazati szinten meghatározott olyan kibocsátási határértékek, illetve más feltételek, amelyek célja az engedélyezési feltételek megállapításánál történő közvetlen felhasználás.

[1] *HL L 143., 2004.4.30., 87. o.*

2009. március 10., kedd

4. cikk

Engedélyszerzési kötelezettség

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyetlen létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető mű, vagy hulladékegyüttégető mű se működhessen engedély nélkül.

Az első bekezdéstől eltérve, a tagállamok nyilvántartásba vételi eljárást állapíthatnak meg a kizárólag az V. fejezet hatálya alá tartozó berendezések esetében.

A nyilvántartásba vételi eljárást kötelező erejű jogszabályban kell rögzíteni, és annak tartalmaznia kell legalább az üzemeltetőnek az illetékes hatósághoz intézett értesítését arról, hogy egy berendezést kíván üzemeltetni.

(2) ***A tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy*** az engedély kettő vagy több létesítményre vagy a létesítmény részeire terjedhet ki, amelyet ugyanaz az üzemeltető ugyanazon a telephelyen vagy különböző telephelyeken üzemeltet.

Amennyiben az engedély kettő vagy több létesítményre terjed ki, az egyes létesítményeknek ***külön-külön*** meg kell felelniük az ebben az irányelvben megállapított követelményeknek.

5. cikk

Üzemeltetők

A tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy kettő vagy több természetes vagy jogi személy ***jogosult arra, hogy*** *egy létesítményt, tüzelőberendezést, hulladékégető művet, vagy hulladék-együttégető művet közösen* **üzemeltessen,** *illetve,* **hogy egy** *létesítmény vagy üzem különböző részeit* üzemeltesse. ***Egyetlen természetes vagy jogi személyt megneveznek, aki felelősséget vállal az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek teljesítéséért.*** 6. cikk

6. cikk

Engedélyezés

(1) Az illetékes hatóság engedélyezi a létesítményt, ha a létesítmény megfelel ezen irányelv követelményeinek.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy az engedélyezés feltételei és az engedélyezési eljárások teljes mértékben koordinálva legyenek egynél több illetékes hatóság vagy üzemeltető bevonása, illetve egynél több engedély kiadása esetén, annak érdekében, hogy garantált legyen egy hatékony, integrált megközelítés minden illetékes hatóság részéről.

(3) Új létesítmény vagy jelentős változtatás esetén, ahol a 85/337/EGK irányelv 4. cikke alkalmazandó, az irányelv 5., 6., 7. és 9. cikke értelmében kapott minden vonatkozó információt vagy következtetést megvizsgálnak és felhasználnak az engedély megadására irányuló eljárás céljából.

7. cikk

Általánosan kötelező erejű szabályok

Az engedéllyel való rendelkezés kötelezettségének sérelme nélkül a tagállamok belefoglalhatnak az általánosan kötelező előírásokba követelményeket a létesítmények, a tüzelőberendezések, a hulladékégető művek vagy a hulladékegyüttégető művek egyes kategóriáira.

Ha általánosan kötelező erejű szabályokat fogadtak el, erre az engedélyben elegendő egyszerűen utalást tenni.

8. cikk

Megfelelőségi jelentés

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

1. az üzemeltető legalább ***24*** havonta ***juttassa el a vonatkozó adatokat*** az engedély feltételeinek való megfelelésről az illetékes hatóságnak***, és haladéktalanul tegye azokat hozzáférhetővé az interneten. Abban az esetben, ha egy, a 25. cikknek megfelelően lefolytatott vizsgálat során az engedélyezési feltételek megszegését tapasztalják, a jelentéstétel gyakoriságát növelni kell évente legalább egyszeri alkalomra;***

2. az üzemeltető késedelem nélkül tájékoztassa az illetékes hatóságot minden váratlan eseményről vagy balesetről, melyeknek jelentős hatása van a környezetre.

9. cikk

Az engedély feltételeinek nem teljesítése

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az engedélyezési feltételek teljesüljenek.

(2) Ha a tagállamok azt tapasztalják, hogy az irányelv követelményeit megszegik, biztosítják a következőket:

a) az üzemeltető késedelem nélkül tájékoztatja az illetékes hatóságot;

b) az üzemeltető és az illetékes hatóság megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a lehető legrövidebb időn belül a követelményeket ismét be tudja tartani.

A követelmények megszegésének olyan eseteiben, amelyek ***jelentős*** veszélyt jelentenek az emberi egészségre vagy a környezetre, ameddig a megfelelést az első albekezdés b) pontjának megfelelően helyre nem állítják, a létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető mű, vagy hulladékegyüttégető mű üzemeltetését felfüggesztik.

10. cikk

Üvegházhatást okozó gázok kibocsátása

(1) Ha egy adott létesítményből származó üvegházhatású gáz kibocsátása a létesítmény által végzett tevékenységgel kapcsolatban szerepel a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében, az engedély nem tartalmaz kibocsátási határértéket az adott gáz közvetlen kibocsátásaira, kivéve, ha ez a jelentős helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges.

(2) A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek esetén a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephelyen található egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységekre nem határoznak meg energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.

(3) Amennyiben szükséges, az illetékes hatóság megfelelően módosítja az engedélyt.

(4) Az (1)–(3) bekezdést a 2003/87/EK irányelv 27. cikkével összhangban nem kell alkalmazni az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Közösségen belüli kereskedelmi rendszeréből átmenetileg kizárt létesítményekre.

2009. március 10., kedd

II. FEJEZET

Az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre vonatkozó külön rendelkezések

11. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet az I. mellékletben meghatározott és – adott esetben – a kapacitásra vonatkozóan ugyanitt megállapított küszöbértékeket elérő tevékenységekre kell alkalmazni.

12. cikk

Az üzemeltető alapvető kötelezettségeinek általános elvei

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a létesítmények üzemeltetése a következő elvek alapján folyon:

1. minden megfelelő megelőző intézkedést megtesznek a környezetszennyezés ellen;

2. az elérhető legjobb technikákat alkalmazzák;

3. jelentős mértékű környezetszennyezést nem okoznak;

4. a hulladék keletkezését elkerülik a *2008/98/EK* irányelvnek megfelelően;

5. ahol hulladék keletkezik, azt hasznosítják, vagy, ahol műszakilag vagy gazdaságilag nem lehetséges, úgy ártalmatlanítják, hogy elkerüljék vagy csökkentsék a környezetre gyakorolt bármilyen hatást;

6. az energiát hatékonyan használják;

7. megteszik a szükséges intézkedéseket a balesetek megelőzésére és azok következményeinek korlátozására;

8. végleges leállítás esetén megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy elkerüljék bármilyen környezetszennyezés kockázatát, és a működés helyszínét ***kielégítő állapotba állítsák vissza*** a 23. cikk (2) és (3) ***bekezdésében meghatározott követelmények szerint***.

13. cikk

Engedélykérelmek

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az engedélykérelmek tartalmazzák a következők leírását:

a) a létesítmény és annak tevékenysége;

b) a létesítmény által felhasznált vagy termelt nyers- és segédanyagok, egyéb anyagok, valamint energia;

c) a létesítmény kibocsátásainak forrásai;

d) a létesítmény helyének állapota;

e) ***ha a tevékenység jelentős mennyiségű veszélyes anyagot foglal magában, egy ezekről*** az ***anyagokról információt szolgáltató*** alapjelentés;

f) a létesítményből származó, előre látható kibocsátások mennyisége és természete az egyes környezeti elemekbe és a környezetbe való kibocsátások jelentős hatásainak azonosítása;

2009. március 10., kedd

g) a létesítményből származó kibocsátás megelőzésére vagy, ahol ez nem lehetséges, csökkentésére javasolt technológiák vagy egyéb technikák;

h) ***ahol szükséges,*** intézkedések a létesítményből származó hulladék keletkezésének megelőzésére és a hulladék hasznosítására;

i) további tervezett intézkedések az üzemeltető alapvető kötelezettségei általános alapelveinek teljesítésére vonatkozóan a 12. cikk értelmében,

j) a környezetbe történő kibocsátások ellenőrzésére vonatkozó tervezett intézkedések;

k) a javasolt technológiák, technikák és intézkedések a kérelmező által tanulmányozott főbb ***vonatkozó*** alternatíváinak körvonalai.

Az engedélykérelem ugyanakkor tartalmazza az első albekezdésben említett részletek nem technikai jellegű összefoglalóját***, és bizonyos esetekben az alapjelentést***.

(2) Ahol információt szolgáltattak a 85/337/EGK irányelv követelményeivel összhangban, vagy biztonsági jelentést nyújtottak be a 96/82/EK irányelvnek megfelelően, vagy más jogszabályok teljesítése kapcsán vannak egyéb információk, amelyek az (1) bekezdés bármelyik követelményét kielégítik, azokat az információkat bele lehet foglalni, vagy csatolni lehet a kérelemhez.

14. cikk

BAT referencia-dokumentumok *és információcsere*

(1) A Bizottság ***információcserét szervez*** a ***tagállamok, vonatkozó illetékes hatóságaik képviselői, az érintett iparágakat képviselő üzemeltetők és szolgáltatók, a környezetvédelmet ösztönző nem kormányzati szervezetek és a Bizottság közreműködésével a következőkről:***

a) a létesítmények teljesítménye a kibocsátás, a szennyezés, a nyersanyag felhasználása és jellege, az energiafelhasználás vagy a hulladékképződés vonatkozásában; illetve

b) az alkalmazott legjobb elérhető technikák, a hozzájuk kapcsolódó ellenőrzési intézkedések és az elérhető legjobb technikák fejlődése.

Az ebben a bekezdésben említett információcsere lebonyolítására a Bizottság az (1) bekezdésben említett érintett felek részvételével információcsere-fórumot állít fel.

A Bizottság az információcsere – többek között az adatgyűjtés és a BAT referencia-dokumentumok tartalmának meghatározása – tekintetében irányelveket dolgoz ki. A Bizottság ezzel kapcsolatosan értékelési jelentést tesz közzé. A jelentés az interneten lesz hozzáférhető.

(2) A Bizottság a (1) bekezdésben említett információcsere eredményeit fogja új vagy frissített BAT referencia-dokumentumokként közzétenni.

(3) A BAT referencia-dokumentumok különösen az elérhető legjobb technikákat, a kapcsolódó kibocsátási ***és fogyasztási*** szinteket és a kapcsolódó ellenőrzést, a talaj és a talajvíz ellenőrzését, a telephely helyreállítását és az új keletű technológiákat tárgyalják, különös figyelmet fordítva a III. mellékletben felsorolt kritériumokra***, és az előző változat közzétételét követő nyolc éven belül lezárják a felülvizsgálatot***. A Bizottság ***biztosítja, hogy*** a BAT ***referencia-dokumentumok BAT-következtetései a tagállamok hivatalos nyelvein elérhetők legyenek. A Bizottság bármely tagállam kérésére hozzáférhetővé teszi a teljes BAT referencia-dokumentumot a kért nyelven.***

15. cikk

Engedélyezési feltételek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedély tartalmazza valamennyi szükséges intézkedést a 12. és 19. cikkben említett követelmények teljesítéséhez.

Ezek az intézkedések tartalmazzák legalább a következőket:

a) a kibocsátási határértékeket a II. mellékletben felsorolt szennyező anyagokra és más olyan szennyező anyagokra nézve, amelyeket valószínűleg jelentős mértékben bocsát ki az illető létesítmény, tekintettel természetükre és a szennyezés egyik közegből a másikba való átjuttatására való képességükre;

b) ***szükség esetén*** megfelelő követelményeket a talaj és a felszín alatti víz védelmének biztosítására, és intézkedéseket a létesítmény által termelt hulladék kezelésére;

c) a kibocsátást ellenőrző, megfelelő követelményeket, meghatározva a mérés módszerét, gyakoriságát és az értékelési eljárást, valamint azt a kötelezettséget, hogy az illetékes hatóság számára rendszeresen nyújtsák be a kibocsátások ellenőrzésének eredményeit és azon egyéb adatokat, amelyek szükségesek az engedélyben foglaltak betartásának ellenőrzéséhez;

d) a helyszínen valószínűsíthetően előforduló ***jelentős mennyiségű érintett*** veszélyes anyagokkal kapcsolatos rendszeres ellenőrzés követelményeit, tekintettel a talaj- és talajvízszennyeződés lehetőségére a létesítmény telephelyén;

e) intézkedéseket az üzembe helyezésre, a szivárgási hibákra, az üzemzavarra, az időszakos leállításokra, valamint a működés végleges beszüntetésére vonatkozóan;

f) intézkedéseket a nagy távolságra jutó vagy határokon átterjedő szennyezés minimalizálásával kapcsolatban.

(2) Az *(1) bekezdés* a) pontjának alkalmazásában a kibocsátási határértékek kiegészíthetők vagy helyettesíthetők az azokkal egyenértékű műszaki paraméterekkel vagy intézkedésekkel.

(3) A BAT referencia-dokumentumokból kiindulva kell megállapítani az engedély feltételeit.

(4) Amennyiben a létesítmény, vagy annak egy része nem tartozik a BAT referencia-dokumentumok hatálya alá, vagy amennyiben e dokumentumok nem tárgyalják az összes lehetséges környezeti hatást, az illetékes hatóságok***, együttműködve az üzemeltetővel*** a III. mellékletben felsorolt kritériumok alapján meghatározzák az érintett létesítményre vagy tevékenységre vonatkozóan elérhető legjobb ***technológiák használata révén elérhető kibocsátási szinteket***, és ennek megfelelően megállapítják az engedély feltételeit.

(5) Az I. melléklet 6.6. pontjában említett létesítmények esetében az (1)–(4) bekezdést kell alkalmazni az állatjóllétre vonatkozó jogszabályok sérelme nélkül.

16. cikk

Kibocsátási határértékek és az azokkal egyenértékű paraméterek és műszaki intézkedések

(1) A szennyező anyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket azoknál a pontoknál kell alkalmazni, ahol a kibocsátás elhagyja a létesítményt, és figyelmen kívül hagyva a pontok előtti bármilyen hígítást a határértékek megállapításakor.

2009. március 10., kedd

A vízbe történő közvetett szennyezőanyag- kibocsátások vonatkozásában a víztisztító telep hatását számításba lehet venni, amikor a kibocsátási határértéket megállapítják az érintett létesítményre, feltéve, ha a környezet egészének ugyanolyan szintű védelmét biztosítja, és feltéve, ha ez nem vezet a környezet nagyobb fokú szennyezéséhez.

(2) A 19. cikk sérelme nélkül, a 15. cikk (1) és (2) bekezdésében említett kibocsátási határértékek és az azokkal egyenértékű műszaki paraméterek az elérhető legjobb technikákon alapulnak anélkül, hogy előírnák bármilyen meghatározott technika vagy technológia használatát.

Az illetékes hatóság ▌kibocsátási határértékeket ***, ellenőrzési és teljesítési követelményeket*** határoz meg ***annak biztosítására, hogy a BAT-hoz kapcsolódó kibocsátási szinteket*** nem haladják meg. ▌

A kibocsátási határértékek kiegészíthetők az azokkal egyenértékű műszaki paraméterekkel vagy intézkedésekkel, amennyiben ugyanolyan szintű környezetvédelmet lehet elérni.

(3) A (2) bekezdés második albekezdésétől eltérve, az illetékes hatóságok – különleges esetekben – a környezeti és gazdasági költségeknek és előnyöknek a létesítmény műszaki jellemzőinek, földrajzi elhelyezkedésének és a helyi környezeti feltételeknek ***figyelembevételével*** elvégzett értékelése ***eredményeként*** olyan kibocsátási határértékeket, ***azokkal egyenértékű paramétereket vagy technikai előírásokat, illetve ellenőrzési és teljesítési követelményeket határozhatnak meg***, amelyek meghaladhatják ***a BAT-hoz kapcsolódó kibocsátási szinteket,***

E kibocsátási határértékek***, azokkal egyenértékű paraméterek vagy technikai előírások*** azonban ▌nem haladhatják meg a ***68. cikkben vagy adott esetben az V–VIII.*** mellékletben meghatározott kibocsátási határértékeket.

A tagállamok biztosítják, hogy az érintett személyek kellő időben megfelelő lehetőséget kapjanak az e bekezdésben említett eltérések jóváhagyásával kapcsolatos döntéshozatali eljárásban való részvételre.

Amikor e bekezdés alapján kibocsátási határértékeket, azokkal egyenértékű paramétereket és technikaii előírásokat határoznak meg, dokumentálni és az engedélyezési feltételekhez kapcsolt mellékletben indokolni kell a BAT referencia-dokumentumokban szereplő BAT-hoz kapcsolódó kibocsátási értékektől eltérő kibocsátási szintek engedélyezését.

A Bizottság kritériumokat állapíthat meg az ebben a bekezdésben említett eltérés engedélyezésére vonatkozóan.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A (2) és (3) bekezdést a szerves trágyának és hígtrágyának az I. melléklet 6.6. pontjában említett, a létesítmény telephelyén kívül történő terítésére kell alkalmazni***, a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről szóló 1991. december 12-i 91/676/EGK tanácsi irányelv*** [1] ***hatálya alá tartozó területek kivételével***.

(5) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik *a (2) bekezdésnek* és *a 12. cikk* 1. és 2. pontjának követelményeitől való eltérést az olyan kibocsátásnövekedés esetében, amely az új keletű technológiák tesztelésének és alkalmazásának következménye, feltéve, hogy az eltérés engedélyezésétől számított 6 hónapon belül e technológiák alkalmazásával felhagynak, illetve a tevékenység eléri legalább az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintet.

17. cikk

Ellenőrzési követelmények

(1) A 15. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett ellenőrzési követelményeknek – adott esetben – a BAT referencia-dokumentumokban leírt ellenőrzés következtetésein kell alapulniuk.

[1] ***HL L 375., 1991.12.31., 1. o.***

(2) A 15. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett rendszeres ellenőrzés gyakoriságát az illetékes hatóság az egyes létesítmények engedélyében, illetve általánosan kötelező erejű szabályok keretében határozza meg.

Az első albekezdés sérelme nélkül, a rendszeres ellenőrzést ***a talajvíz esetében*** legalább ***öt, a talaj esetében pedig tízévente*** egyszer el kell végezni***, amennyiben az ellenőrzés nem a szennyezés jelentette kockázatok rendszeres értékelésen alapul***.

A Bizottság kritériumokat állapíthat meg a rendszeres ellenőrzés gyakoriságának meghatározására vonatkozóan.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

18. cikk

Általánosan kötelező erejű szabályok

(1) Az általánosan kötelező előírások elfogadása esetén a tagállamok biztosítják az integrált megközelítést és az egyedi engedélyezési feltételekkel elérhető szinttel egyenértékű magas fokú környezetvédelmet.

(2) Az általánosan kötelező erejű szabályok a legjobb elérhető technológián alapulnak, anélkül, hogy előírnák bármiféle technika vagy adott módszer alkalmazását ***a 15. és a 16. cikknek való megfelelés biztosítása érdekében.***

▌

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az általánosan kötelező erejű szabályokat az elérhető legjobb technikákban bekövetkezett fejlődéshez igazítsák ***a 22. cikknek való megfelelés biztosítása érdekében.***

▌

(4) Az (1)–(3) bekezdéssel összhangban elfogadott általánosan kötelező erejű szabályokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni.

19. cikk

Környezetminőségi szabványok

Ahol a környezetminőségi szabvány szigorúbb feltételeket igényel, mint amilyeneket az elérhető legjobb technikával el lehet érni, további intézkedéseket kell belefoglalni az engedélybe az egyéb, környezetminőségi szabványoknak való megfelelés céljából hozható intézkedések sérelme nélkül.

20. cikk

Az elérhető legjobb technikák fejlődése

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóság figyelemmel kísérje az elérhető legjobb technikák fejlődését, vagy a hatóságot tájékoztatják arról és bármely új vagy felülvizsgált BAT referencia-dokumentum közzétételéről***, az érintett nyilvánosság tájékoztatásával***.

2009. március 10., kedd

21. cikk

Az üzemeltető változtatásai a létesítményekben

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető tájékoztassa az illetékes hatóságot bármilyen, a létesítmény jellegében vagy működésében tervezett változtatásról vagy a létesítmény bővítéséről. Ahol szükséges, az illetékes hatóság megújítja az engedélyt.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy olyan engedély nélkül, amelyet ennek az irányelvnek megfelelően adtak ki, ne hajtsanak végre jelentős, az üzemeltető által tervezett változtatásoka.

Az engedélykérelemnek és az illetékes hatóság határozatának ki kell terjednie a létesítmény olyan részeire és a 13. cikkben felsorolt részletekre, amelyeket a lényeges változtatás érinthet.

(3) A létesítmény jellegének vagy működésének bármely változtatása vagy a létesítmény bővítése jelentősnek minősül, ha a változtatás vagy a bővítés önmagában eléri az I. mellékletben a kapacitásra vonatkozóan meghatározott küszöbértékeket.

22. cikk

Az engedély feltételeinek újraértékelése és frissítése az illetékes hatóság által

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóság időszakonként újraértékelje és szükség esetén az ezen irányelvnek való megfelelés céljából frissítse az engedély minden feltételét.

(2) Az illetékes hatóság kérésére az üzemeltetőknek minden olyan információt be kell nyújtaniuk, amely szükséges az engedély feltételeinek újraértékeléséhez.

Az engedélyezési feltételek újraértékelése során az illetékes hatóság minden, az ellenőrzésből és a vizsgálatokból származó információt felhasznál.

(3) Ha a Bizottság új vagy frissített BAT referencia-dokumentumot ***tesz közzé***, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságaik ***újraértékeljék***, ***és*** amennyiben szükséges, a kihirdetéstől számított négy éven belül ▌ frissítsék az érintett létesítményre vonatkozó engedélyezési feltételeket.

A 16. cikk (3) bekezdésével összhangban engedélyezett eltérésre az első albekezdést kell alkalmazni.

(4) Az engedélyezési feltételek újraértékelését és – adott esetben – frissítését legalább a következő esetekben elvégzik:

a) a létesítmény által okozott szennyezés olyan jelentős, hogy az engedélyben megállapított kibocsátási határértékeket felül kell vizsgálni, és új határértékeket kell megállapítani;

b) az elérhető legjobb technikák ***jelentős változása*** lehetővé teszi a kibocsátások jelentős mértékű csökkentését,

c) az üzembiztonság egyéb technikát igényel;

d) ***amennyiben a 2001/81/EK irányelvnek vagy a 19. cikknek megfelelően egy környezetminőségi szabványnak való megfelelés érdekében szükséges.***

23. cikk

A telephely bezárása és helyreállítása

(1) A 2004/35/EK irányelv***, a felszín alatti vizek szennyezés*** és ***állapotromlás elleni védelméről szóló, 2006. december 12-i 2006/118/EK európai parlamenti és*** a ***tanácsi irányelv*** [1]***, a környezet büntetőjogi védelméről szóló, 2008. november 19-i 2008/99/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv*** [2]***, és a*** talajvédelem kereteinek meghatározásáról szóló, *…-i 2009/…/EK* európai parlamenti és tanácsi *irányelv* [3] [4] sérelme nélkül, az illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy a 12. cikk 8. pontjában előírt alapelv tiszteletben tartásának biztosítására megállapított engedélyezési feltételeket végrehajtsák a tevékenység végleges leállítása esetén.

(2) Ahol a tevékenység magában foglalja ***jelentős mennyiségű*** veszélyes *anyag* felhasználását, előállítását vagy kibocsátását – tekintettel a létesítmény telephelyén bekövetkező talaj- és talajvízszennyeződés lehetőségére –, az üzemeltetőnek egy létesítmény üzembe helyezésének vagy egy létesítmény engedélyének frissítése előtt alapjelentést kell készítenie. Ennek a jelentésnek tartalmaznia kell a talaj és talajvíz eredeti állapotának meghatározásához szükséges számszerűsített információkat***, tekintettel a veszélyes anyagok jelentős mennyiségeire***.

A Bizottság megállapítja az alapjelentés tartalmára vonatkozó ***általános*** kritériumokat.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A tevékenység végleges leállítása esetén az üzemeltető ***tájékoztatja az illetékes hatóságot, és*** értékeli a veszélyes anyagok által okozott talaj- és talajvízszennyeződés mértékét. Az üzemeltető helyreállítja a helyszínt és visszaállítja annak eredeti állapotát, amennyiben a (2) bekezdésben említett alapjelentésben rögzített eredeti állapothoz viszonyítva a létesítmény veszélyes anyagoktól származó talaj- vagy a talajvízszennyeződést okozott.

(4) Amennyiben az üzemeltetőnek nem kötelessége a (2) bekezdésben említett alapjelentés elkészítése, a tevékenység végleges leállítása esetén megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a telephely ne jelentsen jelentős kockázatot az emberi egészségre vagy a környezetre.

24. cikk

A kibocsátás összehasonlítása az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintekkel

A 8. cikk 1. pontjában említett***, az engedély feltételeinek való megfelelésre vonatkozó adatoknak tartalmazniuk*** kell a ***kibocsátás*** és a BAT referencia-dokumentumokban leírt elérhető legjobb ***technikákhoz társuló kibocsátási szintek*** közötti ***összehasonlítást. A vonatkozó adatok haladéktalanul hozzáférhetők az interneten.***

25. cikk

Vizsgálatok

(1) A tagállamok létrehozzák a létesítmények vizsgálatának rendszerét.

A rendszer helyszíni vizsgálatokat is tartalmaz.

A tagállamok biztosítják, hogy: az üzemeltetők minden szükséges segítséget adjanak meg az illetékes hatóságoknak, hogy azok bármilyen helyszíni ellenőrzést el tudjanak végezni, vagy mintát vegyenek, és valamennyi információt összegyűjthessenek ahhoz, hogy az ezen irányelv céljai megvalósításához szükséges feladataikat el tudják látni.

---

[1] ***HL L 372., 2006.12.27., 19. o.***
[2] ***HL L 328., 2008.12.6., 28. o.***
[3] ***HL L …***
[4] *HL: kérem illessze be a számot, dátumot és a közzétételi hivatkozást.*

2009. március 10., kedd

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vizsgálati terv minden létesítményre vonatkozzon.

(3) Az egyes vizsgálati tervek a következőket tartalmazzák:

a) a releváns, jelentős környezeti tényezők általános értékelése;

b) a vizsgálati terv hatálya alá tartozó földrajzi terület;

c) a vizsgálati terv hatálya alá tartozó létesítmények nyilvántartása és ezen irányelv követelményeinek való megfelelőségük általános értékelése;

d) a terv felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezések;

e) az (5) bekezdés szerinti rutinvizsgálati programok vázlata;

f) a (6) bekezdés szerinti nemrutin-vizsgálati eljárások;

g) adott esetben a különböző vizsgálati hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó rendekezések.

(4) Az illetékes hatóságok a vizsgálati tervek alapján rendszeresen vizsgálati programokat dolgoznak ki, amelyekben meghatározzák a különböző típusú létesítményekre vonatkozó helyszíni látogatások gyakoriságát.

A tagállamok biztosítják, hogy elegendő számú képzett szakember álljon rendelkezésre a vizsgálatok elvégzésére.

A programok minden egyes létesítmény vonatkozásában ***18 havonként*** legalább egy ***véletlenszerű*** látogatást tartalmaznak. ***E gyakoriságot növelni kell legalább félévenkénti alkalomra, ha egy vizsgálat a feltételeknek való nem megfelelés esetét állapítja meg.***

Ha a programok az érintett létesítmény környezeti kockázatainak szisztematikus értékelésén alapulnak, a látogatás gyakoriságát csökkenteni lehet kétévenként legalább egyszeri alkalomra.

A környezeti kockázatok szisztematikus értékelése az alábbi objektív kritériumokon alapul:

a) az üzemeltetőknek az engedély feltételeinek való megfelelésére vonatkozó nyilvántartás;

b) a létesítménynek a környezetre és az emberi egészségre kifejtett hatásai;

c) az üzemeltetőnek a 761/2001/EK rendeletnek [1] ***megfelelően a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való részvétele vagy megegyező környezetvédelmi vezetési rendszer végrehajtása.***

A Bizottság ***megállapíthat*** a környezeti kockázatok értékelésére vonatkozó ***további*** kritériumokat.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) A rutinvizsgálatoknak megfelelőnek kell lenniük az érintett létesítményből eredő releváns környezeti hatások teljes körének vizsgálatára.

A rutinvizsgálat biztosítja, hogy az üzemeltető teljesítse az engedélyezési feltételeket.

A rutinvizsgálat célja az is, hogy az engedélyezési követelmények hatékonyságát értékelje.

[1] ***A szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló, 2001. március 19-i 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 114., 2001.4.24., 1. o.).***

2009. március 10., kedd

(6) ***A nem rutin, véletlenszerű vizsgálatot*** súlyos ***és minősített*** környezetvédelmi panasz, súlyos környezetvédelmi baleset, váratlan esemény és ***nem megfelelőség vagy az emberi egészségre komolyan kiható események*** esetén késedelem nélkül és – adott esetben – az engedély kibocsátása, újraértékelése vagy aktualizálása előtt végre kell hajtani.

Az illetékes hatóságok az ilyen nem rutinszerű vizsgálatok elvégzése során előírhatják az üzemeltetőknek, hogy tájékoztatást nyújtsanak a baleset, esemény vagy az engedély feltételei nem teljesítésének kivizsgálása érdekében, beleértve az egészségügyi statisztikákat.

(7) Minden egyes rutin- és nemrutinvizsgálatot követően az illetékes hatóság jelentést készít, amelyben leírja a létesítmény ezen irányelv követelményeinek való megfelelőségére vonatkozó megállapításait és a további lépések szükségességére vonatkozó következtetéseit.

A jelentésről az érintett üzemeltetőt két hónapon belül értesítik. A ***jelentést a*** vizsgálat idejétől számított ***négy*** hónapon belül ***az illetékes hatóság az interneten*** hozzáférhetővé ***teszi***.

Az illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy a jelentésben meghatározott minden szükséges intézkedést ésszerű időn belül megtegyenek.

26. cikk

Az információhoz való hozzáférés és a nyilvánosság részvétele az engedélyezési eljárásban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett nyilvánosság kellő időben hatékony lehetőséget kapjon a következő eljárásokban történő részvételre:

a) az új létesítmények iránti engedély kiadása;

b) jelentős változtatás iránti engedély kiadása;

c) egy létesítmény engedélyének vagy engedélyezési feltételeinek a frissítése a 22. cikk (4) bekezdésének a) pontjával összhangban.

d) ***egy létesítmény engedélyének vagy engedélyezési feltételeinek a frissítése, ahol a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban eltérés engedélyezendő.***

Az ilyen részvételesetében a IV. mellékletben meghatározott eljárást kell alkalmazni.

A környezetvédelmet előmozdító, a nemzeti jog szerinti követelményeknek megfelelő nem kormányzati szervezeteket érdekeltnek kell tekinteni.

I

(2) Az engedély megadására, újraértékelésére vagy frissítésére ***vonatkozó*** határozat meghozatalát követően a hatáskörrel rendelkező hatóság *tájékoztatja a nyilvánosságot,* ***és haladéktalanul*** a nyilvánosság rendelkezésére bocsátja a következő információkat:

a) a határozat tartalma, beleértve az engedély és a későbbi frissítések másolatát;

b) a határozat alapjául szolgáló indokok;

c) a határozat meghozatala előtt tartott konzultáció eredményei, illetve az eredmények határozatban való figyelembe vételének módjára vonatkozó magyarázat;

2009. március 10., kedd

d) az érintett létesítményhez vagy tevékenységhez kapcsolódó BAT referencia-dokumentum címe;

e) ***a 15. cikkben említett engedélyezési feltételek*** meghatározásának módja a BAT referencia-dokumentumban ismertett elérhető legjobb technikák és a hozzájuk kapcsolódó kibocsátási szintek viszonylatában;

f) *amennyiben a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban eltérést engedélyeztek,* az eltérés és az előírt feltételek – ***a 16. cikk (3) bekezdésében megállapított kritériumokon alapuló – konkrét*** indokai;

g) ***az engedélyeknek a*** 22. cikk (1), (3) és (4) bekezdésében említett újraértékelési eredménye;

h) a kibocsátások ellenőrzésének eredményei, ahogy azt az engedélyezési feltételek megkövetelik, és melyek az illetékes hatóság birtokában vannak.

A tagállamok biztosítják, hogy az a)–g) pontokban említett információkat haladéktalanul hozzáférhetővé teszik az interneten.

(3) Az (1) ‖ és *(2) bekezdés* a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott korlátozásokra is figyelemmel alkalmazandó.

27. cikk

Az igazságszolgáltatáshoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy vonatkozó nemzeti jogrendszerükkel összhangban az érintett nyilvánosság azon tagjainak, akik nek a 26. cikknek megfelelően a bíróság vagy a törvény értelmében létrehozott, más független és pártatlan testület előtt felülvizsgálati eljáráshoz van joguk a határozatok, jogi aktusok és mulasztások anyagi vagy eljárási jogszerűségének kifogásolása céljából, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) kellő mértékben érdekeltek;

b) jogsérelemre hivatkoznak, amennyiben a tagállam közigazgatási eljárásjoga ezt előfeltételként írja elő.

(2) A tagállamok meghatározzák, hogy az eljárás melyik szakaszában kezdeményezhető a határozatok, jogi aktusok és mulasztások kifogásolása.

(3) Hogy mi minősül kellő mértékű érdekeltségnek és jogsérelemnek, azt a tagállamok határozzák meg összhangban azzal a célkitűzéssel, amely szerint biztosítják az érintett nyilvánosságnak az igazságszolgáltatáshoz való széleskörű jogát.

Ebből a célból a környezetvédelmet ösztönző és a nemzeti jog szerinti bármely követelménynek megfelelő nem kormányzati szervezet érdekeltségét az (1) bekezdés a) pontjának az alkalmazásában kellő mértékűnek kell tekinteni.

E szervezetek jogait az (1) bekezdés b) pontjának az alkalmazásában olyan jogoknak kell tekinteni, amelyek sérülhetnek.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés rendelkezései nem zárják ki a közigazgatási hatóság előtt folytatott előzetes felülvizsgálati eljárás lehetőségét, és nem érintik a bírósági felülvizsgálati eljárások kezdeményezését megelőzően a közigazgatási felülvizsgálati eljárások kimerítésének a követelményét, amennyiben a nemzeti jog alapján ilyen követelmény fennáll.

Az eljárásnak igazságosnak, méltányosnak és gyorsnak kell lennie, és nem lehet mértéktelenül drága.

[1] *HL L 41., 2003.2.14., 26. o.*

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási és bírósági felülvizsgálati eljárásokról gyakorlati információk álljanak a nyilvánosság rendelkezésére.

28. cikk

Határokon átterjedő hatások

(1) Amennyiben egy tagállam megállapítja, hogy egy létesítmény üzemeltetése valószínűleg jelentős negatív hatással lesz egy másik tagállam környezetére, vagy ha egy tagállam, amelyre az valószínűleg jelentős hatással lesz, azt kérelmezi, a tagállam, amelynek a területén a 4. cikk vagy a 21. cikk (2) bekezdése értelmében kérelmet nyújtottak be, a kért vagy a IV. melléklet értelmében rendelkezésre bocsátott információkat továbbítja a másik tagállam számára akkor, amikor azt a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi.

Ezen információk képezik a két tagállam közötti kétoldalú kapcsolatok keretében szükséges, kölcsönösségen és egyenlőségen alapuló konzultációk alapját.

(2) A tagállamok kétoldalú kapcsolataik keretén belül biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az engedélykérelmeket megfelelő ideig annak a tagállamnak a nyilvánossága számára is hozzáférhetővé tegyék, amelynek környezetére a létesítmény valószínűleg hatással lehet, így észrevételeket tehetnek még azelőtt, mielőtt az illetékes hatóság döntést hoz.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóság az (1) és (2) bekezdés értelmében folytatott konzultációk eredményeit figyelembe veszi, amikor a kérelemről határoz.

(4) A hatáskörrel rendelkező hatóság minden olyan tagállamot tájékoztat a kérelemről hozott határozatról, amellyel az (1) bekezdés értelmében konzultált, és továbbítja számára a 26. cikk *(2)* bekezdésében említett információkat. A szóban forgó tagállam minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy ezen információkat a megfelelő módon, a saját területén lévő érintett nyilvánosság rendelkezésére bocsássák.

I

29. cikk

Új keletű technikák

A tagállamok az új keletű technikák kidolgozására és alkalmazására irányuló ösztönzőket alakítanak ki az üzemeltetők számára.

Az első albekezdés alkalmazásában a Bizottság ***a következő kritériumokat fogadja el***:

a) az új keletű technikák kiemelt kidolgozása és alkalmazása tekintetében számításba jövő ipari tevékenységek típusai;

b) a tagállamok új keletű technikák kidolgozására és alkalmazására vonatkozó indikatív céljai;

c) az új keletű technikák kidolgozásában és alkalmazásában elért előrelépés értékelési eszközei.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

2009. március 10., kedd

III. FEJEZET

A tüzelőberendezésekre vonatkozó külön rendelkezések

30. cikk

Hatály

Ez a fejezet a legalább 50 MW névleges hőteljesítményű energiatermelésre tervezett tüzelőberendezésekre vonatkozik, függetlenül az azok által használt tüzelőanyag jellegétől.

Ezt a fejezetet nem kell alkalmazni az alábbi tüzelőberendezésekre:

a) tüzelőberendezésekre, amelyekben az égéstermékeket közvetlen hevítésre, szárításra, illetve tárgyak vagy anyagok bármilyen más kezelésére használják;

b) utóégető művek, azaz független tüzelőberendezésként nem üzemeltetett, a füstgázok égetés útján történő tisztítására tervezett tüzelőberendezések;

c) a katalitikus krakkolásra használt katalizátorok regenerálására szolgáló létesítmények;

d) a kén-hidrogént kénné alakító létesítmények;

e) a vegyiparban használt reaktorkemencék;

f) kokszoló kemencesor;

g) léghevítők;

h) valamely jármű, hajó vagy repülőgép meghajtására szolgáló bármilyen műszaki berendezés;

i) a part menti platformokon használt gázturbinák;

j) üzemek, amelyek tüzelőanyagként bármely szilárd vagy folyékony halmazállapotú, a *37. cikk* (2) bekezdésének a) pontjában említett hulladéktól eltérő hulladékot használnak;

A 31., 32. és 35. cikk nem alkalmazandó a tüzelőberendezésekre, amennyiben azokra az ágazati BAT referencia-dokumentum vonatkozik, és amennyiben azokat kivonták a nagy tüzelőberendezések BAT referencia-dokumentumának hatálya alól.

31. cikk

Összesítési szabályozás

(1) Amennyiben kettő vagy több különálló tüzelőberendezés füstgázait közös kéményen keresztül engedik ki, a létesítmények által így létrehozott kombinát egyetlen tüzelőberendezésnek tekintendő és kapacitásaik összevonandóak.

(2) Amennyiben két vagy annál több különálló tüzelőberendezést – amelyet engedélyeztek, illetve amely a 72. cikk (2) bekezdésében említett időpontot követően teljes kérelmet nyújtott be – létesítenek úgy, hogy műszaki és gazdasági tényezők figyelembevételével füstgázaik közös kéményen keresztül kiengedhetők, e létesítmények által így létrehozott kombinát egyetlen tüzelőberendezésnek tekintendő és kapacitásaik összevonandóak.

32. cikk

Kibocsátási határértékek

(1) A tüzelőberendezésekből származó füstgázok kilépése ellenőrzött módon, egy vagy több füstcsatornával rendelkező kéményen keresztül történik„ amelynek magasságát az emberi egészség és a környezet védelmére tekintettel állapítják meg.

(2) Az engedéllyel rendelkező, illetve a 72. cikk (2) bekezdésében említett időpontot megelőzően teljes kérelmet benyújtó tüzelőberendezést tartalmazó létesítmények összes engedélyének – feltéve, hogy az ilyen berendezést az említett időpontot követően legkésőbb egy évvel üzembe helyezték – tartalmaznia kell olyan feltételeket, amelyek biztosítják, hogy a berendezések levegőbe történő kibocsátásai nem haladják meg az V. melléklet 1. részében meghatározott kibocsátási határértékeket.

(3) A (2) bekezdésben nem tárgyalt tüzelőberendezést működtető létesítmények minden engedélyének tartalmaznia kell olyan feltételeket, amelyek biztosítják, hogy a berendezések levegőbe történő kibocsátásai nem haladják meg az V. melléklet 2. részében rögzített kibocsátási határértékeket.

(4) Az eljárni jogosult hatóság kén-dioxid tekintetében engedélyezheti a (2) és (3) bekezdésben előírt határértékeknek való megfelelési kötelezettségtől legfeljebb hat hónapra történő eltérést olyan tüzelőberendezések számára, amelyek a fenti határértékeknek való megfelelés céljára rendes körülmények között alacsony kéntartalmú tüzelőanyagot használnak, amennyiben az üzemeltető a határértékeket az alacsony kéntartalmú tüzelőanyag ellátásának súlyos hiányból eredő megszakadása miatt nem tudja betartani.

A tagállamok az első albekezdés értelmében engedélyezett bármilyen eltérésről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(5) Az eljárni jogosult hatóság engedélyezhet a (2) és (3) bekezdésben előírt határértékeknek való megfelelési kötelezettségtől való eltérést abban az esetben, ha egy olyan tüzelőberendezésnek, amely gáz-halmazállapotú tüzelőanyagot használ, kivételesen a gázellátás hirtelen megszakadása miatt más tüzelőanyagot kell igénybe vennie. Az ilyen eltérés időtartama nem haladhatja meg a 10 napot, kivéve, ha az energiaellátás fenntartásának szükségessége fontosabb érdeknek minősül.

Az üzemeltető haladéktalanul tájékoztatja az eljárni jogosult hatóságot az első albekezdésben említett egyes esetekről.

A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az első albekezdés értelmében engedélyezett bármilyen eltérésről.

(6) Amennyiben a tüzelőberendezést ***legalább 20 MW-tal*** bővítik, az V. melléklet 2. részében meghatározott kibocsátási határértékek a létesítmény változtatás által ***érintett*** részére vonatkoznak, és az egész ***tüzelőberendezés névleges*** hőteljesítménye arányában állapítják meg őket.

33. cikk

A kibocsátáscsökkentő berendezések működési hibáira és meghibásodásaira vonatkozó eljárások

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az engedélyekben rendelkezzenek a kibocsátáscsökkentő berendezések működési hibáira és meghibásodásaira vonatkozó eljárásokról.

(2) Meghibásodás esetén, amennyiben a normál üzem nem áll vissza 24 órán belül, az eljárni jogosult hatóság az üzemeltető számára előírja az üzemeltetés korlátozását vagy leállítását, vagy kevésbé szennyező tüzelőanyag használatát.

Az üzemeltető az eljárni jogosult hatóságot a kibocsátáscsökkentő berendezések működési hibáját vagy meghibásodását követő 48 órán belül értesíti.

2009. március 10., kedd

A kibocsátáscsökkentés nélküli üzemelés összes időtartama nem haladhatja meg bármely 12 hónapos időszakban a 120 órát.

Az eljárni jogosult hatóság eltérést engedélyezhet a z első és harmadik albekezdésben megállapított határidőktől a következő esetekben:

a) elengedhetetlenül szükséges az energiaellátás fenntartása;

b) a meghibásodott tüzelőberendezés helyére korlátozott időre olyan berendezés állna üzembe, amely általános kibocsátásemelkedést okozna.

34. cikk

A levegőbe történő kibocsátások ellenőrzése

(1) A tagállamok az V. melléklet 3. részének ***megfelelően gondoskodnak arról, hogy*** elvégezzék a légszennyező ***anyagok*** ellenőrzését. ***A tagállamok megkövetelhetik, hogy az ellenőrzést az üzemeltető költségére végezzék.***

(2) Az automatikus ellenőrző berendezés telepítését és működését az V. melléklet 3. részében meghatározott megfelelő ellenőrző vizsgálatokkal és évente végzett felülvizsgálattal kell igazolni.

(3) A kibocsátások ellenőrzéséhez használandó mintavételi, illetve mérési pontok helyét az eljárni jogosult hatóság állapítja meg.

(4) Valamennyi ellenőrzési eredményt olyan módon kell rögzíteni, feldolgozni és bemutatni, hogy az eljárni jogosult hatóság megállapíthassa, hogy az üzem megfelel-e az engedélyben foglalt működési feltételeknek és kibocsátási határértékeknek.

35. cikk

A kibocsátási határértékek betartása

A levegőre vonatkozó kibocsátási határértékek betartása akkor tekinthető igazoltnak, ha teljesülnek az V. melléklet 4. részében előírt feltételek.

36. cikk

Vegyes tüzelésű tüzelőberendezések

(1) Vegyes tüzelésű tüzelőberendezés esetében, beleértve két vagy több tüzelőanyag egyidejű használatát is, az eljárni jogosult hatóság a a következő lépések szerint állapítja meg a kibocsátási határértékeket:

a) megállapítja az egyes különböző tüzelőanyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket és az V. melléklet 1. és 2. részében meghatározott, a teljes tüzelőberendezés névleges hőteljesítményének megfelelő szennyezőket;

b) meghatározza az egyes tüzelőanyagok szerint súlyozott kibocsátási határértéket, amely az a) pontban említett különálló kibocsátási határértékek és az egyes tüzelőanyagok által szolgáltatott hőteljesítmény összeszorzásával, majd a szorzás eredményének a tüzelőanyagok által szolgáltatott hőteljesítmények összegével történő elosztásával adódik,

c) összeadja a tüzelőanyagok szerint súlyozott kibocsátási határértékeket.

(2) A saját felhasználásra egyedül vagy más tüzelőanyagokkal együtt a kőolaj finomításából származó lepárlási és átalakítási maradékokat használó, vegyes tüzelésű tüzelőberendezések esetében a Bizottság úgy módosíthatja az (1) bekezdést, hogy valamennyi ilyen, legalább 50 MW névleges hőteljesítményű berendezésre átlagos kén-dioxid-kibocsátási határértéket állapít meg.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

IV. FEJEZET

A hulladékégetőkre és hulladék-együttégetőkre vonatkozó külön rendelkezések

37. cikk

Hatály

(1) Ezt a fejezetet olyan hulladékégető és együttégető művekre kell alkalmazni, amelyekben szilárd vagy folyékony hulladékot égetnek vagy együttégetnek.

E fejezet alkalmazásában a hulladékégető és együttégető művek a következőket foglalják magukban az összes égetőművet vagy együttégető művet, a hulladékfogadót, a tárolót, a helyszíni előkezelő berendezéseket, a hulladék tüzelőanyagot és a levegőellátási rendszereket, a kazánt, a füst gázkezelő berendezéseket, a maradékanyagok és a szennyvíz helyszíni kezelésére vagy tárolására szolgáló létesítményeket, kéményeket, az égetés vagy együttégetés folyamatának szabályozását, valamint az égési és együttégési körülményeket rögzítő és nyomon követő eszközöket és rendszereket is.

Amennyiben az égetés úgy történik, hogy az üzem elsődleges célja nem energiatermelés vagy anyagi termék előállítása, hanem a hulladék hőkezelése, akkor azt az üzemet hulladékégető műnek kell tekinteni.

(2) Ezt a fejezetet nem kell alkalmazni az alábbi üzemekre:

a) a kizárólag az alábbi jellegű hulladékokat kezelő berendezések:

i. a *3. cikk (22)* bekezdésének b) pontjában felsorolt hulladék,

ii. radioaktív hulladék,

iii. a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-I 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben [1] szabályozott állati tetemek,

iv. a tengeri platformokról folytatott feltárás és kitermelés során keletkező olaj- és gázhulladék, amelyet a platformon helyben égetnek el;

b) a hulladékégetés folyamatának javítása érdekében végzett kutatási, fejlesztési és próbaüzemi célokra használt kísérleti létesítmények, ha azok évente 50 tonnánál kevesebb hulladékot égetnek el.

38. cikk

Engedélykérelem

A benyújtott, hulladékégető vagy együttégető műre kért engedélynek tartalmaznia kell mindazon intézkedések leírását, amelyeket az alábbi követelmények teljesítésének biztosítása érdekében terveznek:

a) az üzemet úgy tervezték, szerelték fel, fogják karbantartani és üzemeltetni, hogy e fejezet követelményeit teljesítsék az égetni vagy együttégetni kívánt hulladékfajták tekintetében;

[1] HL L 273., 2002.10.10., 1. o.

b) a hulladékégetési és együttégetési folyamatban keletkező hőt – amennyire az gyakorlati szempontból lehetséges – visszanyerik hő, gőz vagy energia előállításával;

c) a maradékanyagok mennyiségét és káros hatását a lehető legkisebbre csökkentik, illetve újrahasznosítják, amennyiben lehetséges;

d) azon maradékanyagok ártalmatlanítása, amelyeknek a képződését nem sikerül kiküszöbölni, csökkenteni vagy azokat újrahasznosítani, a nemzeti és a közösségi jogszabályok figyelembevételével.

39. cikk

Engedélyezési feltételek

(1) Az engedélyeknek tartalmazniuk kell a következőket:

a) az összes kezelt hulladékkategória jegyzékét, amelynek lehetőség szerint legalább azokra a hulladék-osztályokra ki kell terjednie, amelyeket a 2000/532/EK bizottsági határozatban meghatározott Európai Hulladékjegyzék állított össze, és amely tájékoztatást ad a z egyes hulladék osztály ok mennyiségéről;

b) az üzem teljes hulladékégető és együttégető kapacitását;

c) a levegőbe és vízbe történő kibocsátásokra vonatkozó kibocsátási határértékeket;

d) a pH, a hőmérséklet és a szennyvíz kibocsátási hozam tekintetében fennálló követelményeket.

e) a kibocsátás ellenőrzés tekintetében megállapított feltételek teljesítésére használt mintavételi és mérési eljárásokat, valamint ezek gyakoriságát;

f) a tisztítóberendezések vagy mérőműszerek műszakilag elkerülhetetlen leállásának, az üzemzavaroknak és meghibásodásoknak a leghosszabb megengedett idejét, amely alatt a levegőbe történő kibocsátások és a szennyvízkibocsátások meghaladhatják az előírt kibocsátási határértéket.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított követelményeken túlmenően a veszélyes hulladékot felhasználó hulladékégető és együttégető műre kiadott engedélynek az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a kezelt veszélyeshulladék-kategóriák felsorolását;

b) e veszélyes hulladékok legkisebb és legnagyobb tömegáramát, azok legalacsonyabb és legmagasabb fűtő-értékét és legnagyobb PCB-, PCP-, klór-, fluor-, kén-, nehézfém és egyéb szennyezőanyag tartalmát.

(3) A tagállamok felsorolhatják az engedélybe foglalandó bizonyos hulladék-együttégető művekben elégethető hulladékkategóriákat.

(4) Az illetékes hatóságok időközönként felülvizsgálják, és szükség esetén aktualizálják az engedélyben szereplő feltételeket.

40. cikk

Kibocsátás szabályozás

(1) A hulladékégető és együttégető művekből származó füst gázokat ellenőrzött körülmények között, olyan kéményeken keresztül kell a környezetbe juttatni, amelyek magasságát az emberi egészség és a környezet védelmének szem előtt tartásával számították ki.

(2) A hulladékégető és együttégető művekből származó levegőbe történő kibocsátások nem haladhatják meg a VI. melléklet 3. és 4. részében előírt vagy a 4. résszel összhangban meghatározott kibocsátási határértékeket

Amennyiben a hulladék-együttégető műben a keletkező hő több mint 40 %-a veszélyes hulladék égetéséből ered vagy az üzem kezeletlen vegyes települési hulladék együttégetését végzi, a VI. melléklet 3. részében előírt kibocsátási határértékeket kell alkalmazni.

(3) A füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizek vízi környezetbe való elvezetését – amennyire az gyakorlati szempontból lehetséges – korlátozni kell, és a szennyező anyagok koncentrációja nem haladhatja meg a VI. melléklet 5. részében meghatározott kibocsátási határértékeket.

(4) A kibocsátási határértékek arra a helyre vonatkoznak, ahol a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizek a hulladékégető vagy együttégető mű területét elhagyják.

Amennyiben a füstgázok tisztításából eredő szennyvíz kezelésére a hulladékégető vagy együttégető mű területén kívül egy olyan szennyvíztisztító üzemben kerül sor, amelyet kizárólag ilyen jellegű szennyvíz kezelésére hoztak létre, a VI. melléklet 5. részében előírt kibocsátási határértékeket ott kell mérni, ahol a szennyvíz elhagyja a szennyvíztisztító létesítményt. Ahol a véggázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizeket a helyszínen vagy a helyszínen kívül együttesen kezelik a többi szennyvízzel, az üzemeltetőnek a VI. melléklet 6. részének 2. pontjában előírt mérések eredményeinek felhasználásával el kell végeznie a megfelelő tömegegyenleg-számításokat annak érdekében, hogy meghatározza a a szennyvíz végső távozási helyén azt a kibocsátási szintet, amely a füstgázok tisztításából eredő szennyvíznek tulajdonítható.

A VI. melléklet 5. részében megadott kibocsátási határértékek betartása érdekében a szennyvíz semmilyen körülmények között nem hígítható.

(5) A hulladékégető vagy együttégető művek helyét, ideértve a hozzájuk tartozó hulladéktároló területet is úgy kell megtervezni és működtetni, hogy elkerülhető legyen bármely szennyező anyagnak az engedély nélküli vagy véletlenszerű módon a talajba, felszíni vizekbe, talajvízbe kerülése.

Tárolókapacitást kell biztosítani a hulladékégető vagy együttégető művek telephelyeiről származó elszennyeződött esővíz elfolyásának is, illetve a kiömléses baleset vagy tűzoltási műveletek következtében elszennyeződött víznek. A tárolókapacitásnak akkorának kell lennie, hogy biztosítsa az ilyen vizek vizsgálatát és szükség esetén a kiengedés előtti kezelését.

(6) Ha a kibocsátási határértékeket túllépik, a hulladékégető vagy együttégető mű vagy ezek részét képező egyes kemencék a *44. cikk* (4) bekezdése c) pontjának sérelme nélkül semmilyen körülmények között nem égethetnek hulladékot négy óránál hosszabb ideig, megszakítás nélkül;

Nem haladhatja meg a 60 órát az ilyen körülmények között végzett üzemeltetés egy évre összesített időtartama.

A második albekezdésben előírt időtartam-korlátozás azokra a kemencékre vonatkozik, amelyek ugyanazon füstgáztisztító berendezéshez csatlakoznak.

41. cikk

Meghibásodás

Meghibásodás esetén az üzemeltetőnek csökkentenie kell vagy le kell állítania a műveleteket, amint az gyakorlati szempontból megoldható, egészen addig, amíg a normális üzemi körülmények ismét helyre nem állíthatók.

2009. március 10., kedd

42. cikk

A kibocsátás ellenőrzése

(1) A tagállamok kötelessége, hogy biztosítsák, hogy a kibocsátások ellenőrzése a VI. melléklet 6. és 7. részével összhangban történjen.

(2) A folyamatos mérési rendszerek működését és telepítését a VI. melléklet 6. részének 1. pontjában előírt megfelelő ellenőrző vizsgálatokkal és évente végzett felülvizsgálatokkal kell igazolni.

(3) A kibocsátások ellenőrzéséhez használandó mintavételi, illetve mérési pontok helyét az illetékes hatóság határozza meg.

(4) Valamennyi ellenőrzési eredményt megfelelő módon kell rögzíteni, feldolgozni és bemutatni, hogy az illetékes hatóság megállapíthassa, hogy megfelel-e az üzem az engedélyben szereplő működési feltételeknek és a kibocsátási határértékeknek.

(5) Amint a Közösségben a megfelelő mérési technika rendelkezésre áll, a Bizottság meghatározza azt a dátumot, amelytől kezdődően a nehézfémek, dioxinok és furánok levegőbe való kibocsátását folyamatos méréssel kell elvégezni.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

43. cikk

A kibocsátási határértékek betartása

Akkor felelnek meg a levegőre és vízre vonatkozó kibocsátási határértékeknek, ha teljesülnek a VI. melléklet 8. részében leírt feltételek.

44. cikk

Üzemeltetési feltételek

(1) A hulladék gető műveket úgy kell üzemeltetni, hogy az égési folyamat végén a salak és a tűztéri hamu összes szerves széntartalma kisebb legyen, mint 3 %, vagy az izzítási veszteség kevesebb legyen, mint az említett anyag szárazanyag tartalmának 5 %-a. Szükség esetén a hulladékot előkezelési technikáknak kell alávetni.

(2) Az hulladékégetőket és együttégetőket olyan módon kell megtervezni, felszerelni, megépíteni és üzemeltetni, hogy a z égetés vagy együttégetés során keletkező gáz hőmérséklete az égéslevegő utolsó befúvatását követően ellenőrzött és egyenletes módon, még a legkedvezőtlenebb körülmények között is legalább két másodperig minimum 850 °C-ra emelkedjen.

Amennyiben 1 %-nál nagyobb, klórban kifejezett halogénezett szervesanyag-tartalmú veszélyes hulladék égetése vagy együttégetése folyik, a az első albekezdésnek megfelelő hőmérsékletnek legalább 1 100 °C-nak kell lennie.

Az első és a második albekezdésben előírt hőmérsékleteket a hulladékégető művek esetében a tűztér belső falának közelében kell mérni. Az illetékes hatóság engedélyezheti a mérés elvégzését a tűztér más, reprezentatív pontján.

(3) Az hulladékégető minden tűzterét legalább egy támasztóégővel fel kell szerelni. Ezen égőnek automatikusan be kell kapcsolnia, ha a füstgázok hőmérséklete az utolsó táplevegő-befúvatást követően a (2) bekezdésben előírt hőmérséklet alá esik. Ugyancsak alkalmazni kell ezt az égőt a berendezés indításakor és leállításakor, annak érdekében, hogy az említett hőmérsékletek a fenti műveletek alatt végig fennmaradjanak, és az égéstérben ne maradjon el nem égett hulladék.

A támasztóégő nem táplálható olyan tüzelőanyaggal, amely az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmáról szóló, 1993. március 23-i 93/12/EGK tanácsi irányelv ([1]) 1. cikkének (1) bekezdése szerint meghatározott gázolaj, folyékony gáz vagy földgáz égetése során keletkező kibocsátásnál magasabb szintű kibocsátást eredményez.

(4) A hulladékégető és együttégető műveknek üzemeltetniük kell egy automatikus rendszert, amely az alábbi esetekben megakadályozza a hulladék betöltését:

a) indításkor addig, amíg a (2) bekezdésben előírt hőmérsékletet, illetve a *45. cikk* (1) bekezdése szerint meghatározott szintet el nem éri;

b) amikor a (2) bekezdésben előírt, illetve a *45. cikk* (1) bekezdése szerint meghatározott szintet nem tudja tartani;

c) minden olyan esetben, amikor a folyamatos mérések azt mutatják, hogy a véggáztisztító- berendezések meghibásodása, illetve üzemzavara következtében valamelyik kibocsátási határértéket túllépik.

(5) Amennyire gyakorlati szempontból ez lehetséges, a hulladékégető vagy együttégető művekben keletkezett hőt hasznosítani kell.

(6) A fertőző kórházi hulladékot azonnal és közvetlen érintkezés nélkül az égető kemencékbe kell tenni, anélkül, hogy azt megelőzően más kategóriába tartozó hulladékkal keverték volna.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a hulladékégető vagy együttégető művek üzemeltetését és felügyeletét olyan természetes személy végezze, aki rendelkezik az üzem vezetéséhez szükséges szakértelemmel.

45. cikk

Üzemelési feltételek változtatására vonatkozó engedély

(1) A *44. cikk* (1), (2) és (3) bekezdéseiben foglaltaktól, a hőmérséklet tekintetében ugyanezen cikk (4) bekezdésében foglaltaktól, illetve a bizonyos hulladékkategóriákra vagy bizonyos termikus eljárások esetében az engedélyben megadott feltételektől eltérő körülményeket az illetékes hatóságok engedélyezhetik, ha az e fejezetben foglalt egyéb feltételek teljesülnek. A tagállamok meghatározhatják az ilyen engedélyekre vonatkozó szabályozást.

(2) Hulladékégető művek esetében az üzemi körülmények megváltoztatása nem okozhatja több maradékanyag képződését vagy magasabb szennyezőanyag -tartalmú maradékanyagok keletkezését azon mennyiségekhez képest, amelyek várhatóan a *44. cikk* (1), (2) és (3) bekezdéseiben foglalt körülmények között keletkeznének.

(3) Azoknak a hulladék-együttégető műveknek, amelyek esetében az (1) bekezdésnek megfelelően engedélyezték az üzemelési feltételek megváltoztatását, az összes szerves szénre és a szén-monoxidra vonatkozóan legalább a VI. melléklet 3. részében előírt kibocsátási határértéket kell betartaniuk.

A farost- és papíripari kazánokban, amelyek kéregből származó hulladék együttégetését végzik a termelődés helyén és amelyek 2002. december 28-a előtt üzemeltek és engedéllyel rendelkeztek, illetve amelyek esetében az (1) bekezdésnek megfelelően engedélyezték az üzemelési feltételek megváltoztatását legalább a VI. melléklet 3. részében a szerves szénre előírt kibocsátási határértékek nek teljesülniük kell.

(4) A tagállamok megküldik a Bizottságnak az (1), (2) és (3) bekezdések értelmében engedélyezett összes üzemeltetési feltételt, valamint azok ellenőrzésének eredményét a *66. cikk* szerinti jelentési követelményeknek megfelelő információszolgáltatás részeként.

([1]) *HL L 74, 1993.3.27., 81. o.*

2009. március 10., kedd

46. cikk

A hulladék szállítása és átvétele

(1) A hulladékégető vagy együttégető mű üzemeltetője megtesz minden szükséges óvintézkedést a hulladék szállítása és átvétele során a levegő, felszíni vizek és a talajvíz elszennyeződésének, illetőleg a környezetre kifejtett egyéb kedvezőtlen hatások, szag és zajhatások, valamint az emberi egészségre gyakorolt közvetlen kockázatok megelőzése, illetve amennyire ez gyakorlati szempontból lehetséges, korlátozása érdekében.

(2) Az üzemeltetőnek az egyes hulladékosztályokba tartozó hulladékok tömegét a hulladékégető vagy együttégető műben történő átvételük előtt meg kell határoznia, lehetőség szerint a a 2000/532/EK bizottsági rendelettel létrehozott Európai Hulladékjegyzék szerint.

(3) Az üzemeltetőnek, mielőtt a hulladékégető vagy együttégető műben veszélyes hulladékot vesz át, be kell szereznie a hulladékra vonatkozó információkat, annak eldöntése érdekében, hogy az teljesíti-e a *39. cikk* (2) bekezdésében foglalt engedélyezési követelményeket.

Az információnak az alábbiakra kell kiterjednie:

a) a (4) bekezdés a) pontjában említett dokumentumokban a hulladék keletkezésére vonatkozóan található valamennyi hivatalos információ;

b) a hulladék fizikai, és amennyiben ez gyakorlati szempontból megoldható, vegyi összetétele, valamint az összes többi olyan információ, amely annak eldöntéséhez szükséges, hogy a hulladék megfelelő-e a tervezett égetési folyamat céljaira;

c) a hulladék veszélyes tulajdonságaira, azokra az anyagokra, amelyekkel nem szabad összekeverni, valamint azokra az óvintézkedésekre, amelyeket a hulladék kezelésekor szem előtt kell tartani.

(4) Mielőtt az üzemeltető a hulladékégető vagy együttégető műben veszélyes hulladékot venne át, legalább az alábbi eljárásokat el kell végeznie:

a) a *2008/98/EK* irányelv által megkövetelt dokumentumok ellenőrzése, továbbá amennyiben szükséges, az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan ki történő hulladékszállítások felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendeletben ([1]), valamint a veszélyes anyagok szállításával foglalkozó jogszabályokban foglalt dokumentumok ellenőrzése;

b) reprezentatív minta vétele lehetőség szerint lerakodás előtt, amennyiben az nem célszerűtlen, annak ellenőrzése céljából, hogy megfelel-e a szállítmány a (3) bekezdésben megadott információnak, illetve azért, hogy az illetékes hatóságok meg tudják állapítani a kezelt hulladékok jellegét.

A b) pontban említett mintákat az érintett hulladék égetését követően legalább egy hónapon át meg kell őrizni.

(5) Az illetékes hatóság kivételt engedhet a (2), (3), illetve (4) bekezdés alól olyan hulladékégető és együttégető művek számára, amelyek a II. fejezet hatálya alá tartozó létesítmény részét képezik és kizárólag a létesítményben képződött hulladék égetését vagy együttégetését végzik.

47. cikk

Maradékanyagok

(1) A maradékanyagok mennyiségét és káros hatását a lehető legkisebbre kell csökkenteni. A maradékanyagokat lehetőség szerint közvetlenül az üzemben vagy azon kívül újra fel kell használni.

([1]) HL L 30., 1993.2.6., 1. o.

(2) A por alakú szilárd maradékanyagok szállítását és közvetlen tárolását oly módon kell megoldani, hogy azok ne kerülhessenek ki a környezetbe.

(3) A maradékanyagok végleges elhelyezési útvonalának megállapítását, illetve hasznosítását megelőzően megfelelő vizsgálatokat kell végezni a maradékanyagok fizikai és kémiai jellemzőinek, valamint szennyezőképességének megállapítása céljából. A vizsgálatoknak ki kell terjedniük a teljes oldható és az oldható nehézfém frakcióra.

48. cikk

Lényeges változtatás

Valamely kizárólag nem veszélyes hulladékot a II. fejezet hatálya alá tartozó létesítményben égető hulladékégető vagy együttégető mű üzemeltetésében bekövetkező változtatást, amely veszélyes hulladék égetésével vagy együttégetésével jár, lényeges változásnak kell tekinteni.

49. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása és jelentéstétel a hulladékégető és együttégető művekről

(1) Az új hulladékégető és együttégető művekre beadott kérelmeket megfelelően hosszú időn keresztül a nyilvánosság számára legalább egy helyen hozzáférhetővé kell tenni, hogy ezekre az illetékes hatóság döntése előtt a nyilvánosság észrevételt tehessen. A döntést, hozzácsatolva az engedély legalább egy példányát, és minden további módosítást, szintén a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

(2) Az óránként két tonna vagy annál nagyobb névleges teljesítményű hulladékégető vagy együttégető művek esetében a 66. *cikkben* említett jelentésnek információt kell tartalmaznia a létesítmény működéséről és annak ellenőrzéséről, illetve be kell számolnia az égetési és együttégetési technológia működéséről és a levegőbe és vízbe történő kibocsátásoknak a kibocsátási határértékekhez viszonyított szintjéről. Ezt az információt szintén a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

(3) Az illetékes hatóságok listát állítanak össze az óránként két tonnánál kisebb névleges teljesítményű hulladékégető vagy együttégető művekről, és azt is a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik.

V. FEJEZET

A szerves oldószereket használó létesítményekre és tevékenységekre vonatkozó külön rendelkezések

50. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet a VII. melléklet 1. részében felsorolt és – adott esetben – ugyanezen melléklet 2. részében meghatározott oldószer fogyasztási küszöbértéket elérő tevékenységekre kell alkalmazni.

51. cikk

Fogalom meghatározások

E fejezet alkalmazásában a következő fogalom meghatározások érvényesek:

1. meglévő berendezés olyan üzemelő berendezés, amely 2001. április 1-je előtt engedélyt kapott vagy 2001. április 1-je előtt teljes engedélykérelmet nyújtott be, feltéve, hogy a létesítményt legkésőbb 2002. április 1-ig üzembe helyezték;

2. véggázok: olyan anyagok gáz formájában történő kibocsátása kéményből vagy szennyezőanyag-csökkentő berendezésből a levegőbe, amelyek illékony szerves vegyületeket vagy más szennyezőanyagokat tartalmaznak;

2009. március 10., kedd

3. diffúz kibocsátás (diffúz emisszió): bármely, az illékony szerves vegyületeknek nem véggázok formájában történő kibocsátása a levegőbe, talajba és vízbe, valamint bármely termékben lévő oldószer hacsak a IIA. melléklet 2. része kivételt nem tesz.;

4. teljes kibocsátás (emisszió): a diffúz kibocsátás és a véggázokkal történő kibocsátás összege;

5. keverék a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló, 2006. december 18-I 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott keverék,

6. ragasztóanyag bármely olyan keverék, beleértve minden szerves oldószert vagy olyan keveréket, amely a megfelelő használhatóság érdekében szerves oldószereket tartalmaz, amit egy termék különálló részeinek összeragasztására használnak;

7. tinta vagy nyomdafesték bármely olyan keverék, beleértve minden szerves oldószert vagy a megfelelő felvitel érdekében szerves oldószereket tartalmazó keveréket, amelyet nyomtatásnál használnak szöveg vagy képek felületre történő nyomtatására;

8. lakk: átlátszó bevonat;

9. fogyasztás vagy felhasználás egy berendezésbe naptári évenként vagy bármely más 12 hónapos időszakonként bevitt teljes szerves oldószer mennyiség, levonva ebből az újrafelhasználásra visszanyert illékony szerves vegyületek mennyisége;

10. oldószerbevitel a szerves oldószereknek és ezeknek olyan keverékekben lévő mennyisége, amelyeket egy tevékenység végrehajtása során felhasználnak, beleértve a berendezésen belül és kívül visszanyert oldószereket, amelyeket mindig számításba kell venni, valahányszor a tevékenység végzéséhez felhasználják;

11. szerves oldószerek újrafelhasználása olyan szerves oldószerek felhasználása, amelyeket egy berendezésből bármilyen műszaki vagy kereskedelmi célból visszanyertek, beleértve a tüzelőanyagként (üzemanyagként) való felhasználást is, de kizárva a visszanyert szerves oldószerek hulladékként történő végleges lerakását;

12. zárt feltétel: olyan körülmények, amelyek között a berendezést úgy üzemeltetik, hogy a tevékenységből származó illékony szerves vegyületeket összegyűjtik, és szabályozott módon vezetik ki kéményen vagy szennyezés csökkentő berendezésen keresztül és emiatt ezek nem teljesen diffúz kibocsátások;

13. indítási és leállási művelet olyan üzemeltetés, melynek során egy tevékenységet, egy készüléket vagy egy tartályt üzemkész állapotba vagy éppen üresjáratba helyeznek, a rendszeresen ingadozó tevékenységi fázisok kivételével,

52. cikk

Veszélyes anyagok helyettesítése

Az olyan anyagokat vagy keverékeket, amelyek a 67/548/EGK irányelv szerint reprodukciós szempontból karcinogénnek, mutagénnek vagy toxikusnak minősülnek, és az illékony szerves vegyület tartalmuk miatt az R45, R46, R49, R60, R61 mondatokat rendelik hozzájuk, amennyire ez lehetséges a lehető legrövidebb időn belül fel kell váltani kevésbé ártalmas anyagokkal vagy keverékekkel.

53. cikk

Kibocsátásszabályozás

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a következők egyikének biztosítása érdekében:

([1]) *HL L 396., 2006.12.30., 1. o.*

a) a létesítményekből származó illékony szerves vegyületek kibocsátása nem haladhatja meg a véggázokra vonatkozó kibocsátási határértékeket és a diffúz kibocsátásra vonatkozó határ értékeket vagy a teljes kibocsátásra vonatkozó határértékeket, és teljesülnek a VII. melléklet 2. és 3. részében meghatározott egyéb követelmények;

b) a létesítmény megfelel a VII. melléklet 5. részében előírt csökkentési tervre vonatkozó követelményeknek, feltéve, hogy az a) pontban említett kibocsátási határértékek alkalmazásával egyenértékű kibocsátáscsökkenés valósul meg.

A tagállamok a *66. cikk* (1) bekezdésével összhangban jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a b) pontban említett egyenértékű kibocsátáscsökkenés megvalósításában elért előrelépésről.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérve, amennyiben az üzemeltető az illetékes hatóság számára bizonyítja, hogy egy adott berendezésnél a diffúz kibocsátások határértéke műszakilag vagy gazdaságilag nem teljesíthető, az illetékes hatóság engedélyezheti a kibocsátási határérték túllépését, feltéve, ha emiatt nem várható az emberi egészségre vagy a környezetre gyakorolt jelentős kockázat, illetve ha az üzemeltető bizonyítja az illetékes hatóság számára, hogy az elérhető legjobb technikákat alkalmazza;

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, a VII. melléklet 2. részében található táblázat 8. tétele által érintett, zárt körülmények között nem elvégezhető bevonási (festési) tevékenységek esetében az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy a létesítmény kibocsátásai ne teljesítsék az említett bekezdésben előírt követelményeket, amennyiben az üzemeltető bizonyítja az illetékes hatóság számára, hogy a követelményeknek való megfelelés műszakilag és gazdaságilag sem kivitelezhető, valamint hogy az elérhető legjobb technikákat alkalmazzák.

(4) A tagállamok a *66. cikk* (2) bekezdésével összhangban jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az (2) és (3) bekezdések ben említett eltérésekről.

(5) A közegészség és a környezet megóvása érdekében az olyan illékony szerves vegyületek kibocsátását, amelyekhez az R40, R45, R46, R49, R60, R61 vagy R68 mondatokat rendelik zárt feltételek mellett szabályozzák, amennyiben ez műszakilag és gazdaságilag megvalósítható, illetve azok nem haladhatják meg a VII. melléklet 4. részében előírt kibocsátási határértékeket.

(6) Az olyan berendezéseknek, amelyekben két vagy több olyan tevékenységet végeznek, amelyek mindegyike meghaladja a VII. melléklet 2. részében foglalt küszöbértékeket:

a) az (5) bekezdésben meghatározott anyagok használata esetén minden tevékenységre külön-külön meg kell felelniük az ebben a bekezdésben meghatározott követelményeknek;

b) más anyagok esetében vagy:

i. minden tevékenységre vonatkozóan külön-külön teljesíteniük kell a 1. bekezdésben meghatározott követelményeket, vagy

ii. olyan az illékony szerves vegyületekre vonatkozó teljes kibocsátással kell rendelkezniük, ami nem haladhatja meg azt az értéket, amit az eredményezett volna, ha az i. pont követelményeit alkalmazzák.

(7) Minden alkalmas óvintézkedést meg kell tenni az indítási és leállási műveletek során történő illékony szerves vegyület kibocsátások minimalizálása érdekében.

54. cikk

Kibocsátás monitoring

A tagállamok kötelessége, hogy akár az engedélyben előírt üzemeltetési körülmények, akár általánosan kötelező szabályozás révén biztosítsák, hogy a kibocsátások mérése a VII. melléklet 6. részével összhangban történjen.

55. cikk

A kibocsátási határértékek betartása

A véggázokra vonatkozó kibocsátási határértékek akkor tekintendők teljesítettnek, ha a VII. melléklet 8. részében előírt feltételek is teljesülnek.

56. cikk

Megfelelőségi jelentés

A 8. cikk (1) bekezdésében említett megfelelőségi jelentés a megfelelőséget a következők egyike révén bizonyítja:

a) a véggázok kibocsátási határértékei, a diffúz kibocsátás határértékei és a teljes kibocsátási határérték;

b) a VII. melléklet 5. részének csökkentési tervében foglalt követelmények,.

c) az *53. cikk* (2) és (3) bekezdésével összhangban engedélyezett eltérések

A megfelelőségi jelentés tartalmazhat egy, a VII. melléklet 7. részével összhangban készített oldószer-kezelési tervet.

57. cikk

Meglévő létesítmény lényeges változtatása

(1) A szerves oldószerek maximális beviteli tömegének megváltoztatása egy létesítmény napi átlagát tekintve – amennyiben a létesítmény a tervezett teljesítményen, tehát nem indítási, leállítási és karbantartási üzemelési körülmények között működik – lényegesnek tekintendő, ha az illékony szerves vegyületeknek az alábbinál nagyobb mértékű növekedéséhez vezet:

— 25 % olyan létesítmény esetében, amely a VII. melléklet 2. részének 1., 3., 4., 5., 8., 10., 13., 16. vagy 17. pontjában található alacsonyabb küszöbérték-sávba eső tevékenységeket folytat, illetve a VII. melléklet 2. részében említett egyéb tevékenységek esetében, amelynek oldószer-felhasználása kevesebb, mint 10 tonna/év;

— 10 % minden egyéb létesítmény esetében.

(2) Ha a meglévő berendezés lényeges változtatáson megy keresztül, vagy lényeges változtatást követően először esik az irányelv hatálya alá, a berendezésnek azt a részét, ami lényeges változtatáson megy keresztül, vagy új berendezésként sorolják be, vagy meglévő berendezésként, feltéve, hogy az egész berendezés teljes kibocsátása nem haladja meg azt az értéket, amit az eredményezett volna, ha a lényegesen megváltoztatott részt új berendezésként kezelik.

(3) Lényeges változás esetén az illetékes hatóság ellenőrzi a létesítmény ezen irányelv követelményeinek való megfelelését.

58. cikk

A szerves oldószerek helyettesítésére vonatkozó információk cseréje

A Bizottság a tagállamok, az érintett iparág és a környezetvédelmet ösztönző nem kormányzati szervezetek közreműködésével információcserét szervez a szerves oldószerek és lehetséges helyettesítőik felhasználásáról, valamint olyan műszaki eljárásokról, amelyek a legkisebb potenciális hatást gyakorolják a levegőre, vízre, talajra, ökológiai rendszerekre és az emberi egészségre.

Az információcsere valamennyi alábbi pontot érinti:

a) felhasználhatóság;

b) az emberi egészségre gyakorolt potenciális hatás és különösen a foglalkozási terhelés,

c) a környezetre gyakorolt potenciális hatások;

d) a gazdasági következmények, különösen a rendelkezésre álló lehetőségek költség-haszon viszonya.

59. cikk

Hozzáférés az információkhoz

(1) Az illetékes hatóság döntését, beleértve legalább az engedély egy másolatát és bármely azt követő aktualizálást is, hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

A berendezésekre vonatkozó általános, kötelező erejű jogszabályokat és az engedélyezésre és nyilvántartásba vételre kötelezett létesítmények jegyzékét szintén elérhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(2) Az *54. cikk* értelmében megkövetelt és az illetékes hatóságnál rendelkezésre álló kibocsátás-ellenőrzési eredményeket hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben leírtak a 2003/4/EK irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében megállapított korlátozásokkal alkalmazandók.

VI. FEJEZET

Titán-dioxidot termelő létesítményekre vonatkozó külön rendelkezések

60. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet a titán-dioxidot termelő létesítményekre kell alkalmazni.

61. cikk

Hulladék elhelyezésre vonatkozó tiltás

A tagállamok megtiltják a következő a hulladékok bármely víztestben, tengerekben, vagy óceánokban történő elhelyezését:

1. szilárd hulladék

2. a szulfát-eljárást alkalmazó létesítményekből eredő, a titanilszulfát-oldat hidrolízisét követő szűrési fázisból származó anyalúgok; beleértve az ilyen lúgokhoz kapcsolódó, összességében több mint 0,5 % arányban szabad kénsavat és különböző nehézfémeket tartalmazó savas hulladékot, amelyet a maximum 0,5 % szabad kénsav tartalom eléréséig hígítottak

3. a klorid-eljárást alkalmazó létesítményekből származó hulladék, amely több mint 0,5 % szabad kénsavat és különböző nehézfémeket tartalmaz, beleértve az olyan hulladékot, amelyet a 0,5 % vagy ennél kevesebb szabad kénsavtartalom eléréséig hígítottak;

4. a (2) és (3) bekezdésben említett hulladék kezelése (töményítése vagy semlegesítése) során képződő, szűréssel eltávolított sók, iszapok és folyékony hulladékok, amelyek különböző nehézfémeket tartalmaznak, kivéve azokat a semlegesített és szűrt vagy dekantált hulladékokat, amelyek nehézfémeket csak nyomokban tartalmaznak, amelyeknek pH-ja a hígítást megelőzően 5,5 fölött volt.

62. cikk

A vízszennyező kibocsátások szabályozása

(1) A létesítmények vízszennyező kibocsátása nem haladhatja meg a VIII. melléklet 1. részében előírt kibocsátási határértékeket.

(2) A tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az akut toxicitási vizsgálatokat a VIII. melléklet 2. részének 1. pontjával összhangban végezzék el, valamint hogy e vizsgálatok eredményei feleljenek meg a VIII. melléklet 2. részének 2. pontjában előírt értékeknek

63. cikk

A légszennyező kibocsátások megelőzése és csökkentése

(1) A savcseppek létesítményből történő emisszióját meg kell előzni;

(2) A létesítmények légszennyező kibocsátása nem haladhatja meg a VIII. melléklet 3. részében előírt kibocsátási határértékeket.

64. cikk

A kibocsátások ellenőrzése és a környezet

(1) A tagállamok biztosítják a vízszennyező kibocsátások ellenőrzését annak érdekében, hogy az illetékes hatóság ellenőrizhesse az engedélyezési feltételeknek és a *62. cikknek* való megfelelést.

(2) A tagállamok biztosítják a légszennyező kibocsátások ellenőrzését annak érdekében, hogy az illetékes hatóság ellenőrizhesse az engedélyezési feltételeknek és a *63. cikknek* való megfelelést.

Az ilyen ellenőrzésnek magában kell foglalnia legalább a VII. melléklet 5. részében előírt kibocsátásellenőrzést.

(3) A tagállamok a VIII. melléklet 4. részének megfelelően gondoskodnak a titán-dioxidot termelő létesítményekből származó kibocsátások által érintett környezet ellenőrzéséről.

(4) Az ellenőrzést a CEN-szabványoknak megfelelően kell elvégezni, illetve ha CEN-szabványok nem állnak rendelkezésre, olyan ISO-szabványokat, országos vagy nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani.

VII. FEJEZET

Bizottság, átmeneti és záró rendelkezések

65. cikk

Illetékes hatóságok

A tagállamok kijelölik azokat az illetékes hatóságokat vagy testületeket, amelyek felelősek az ezen irányelvből származó kötelezettségek végrehajtásáért.

66. cikk

A tagállamok által benyújtott jelentések

(1) A tagállamok a 15. és 16. cikknek***, valamint a 16. cikk (3) bekezdésének értelmében biztosított eltéréseknek*** megfelelően gondoskodnak róla, hogy az ezen irányelv végrehajtására, a kibocsátásokat és egyéb környezeti hatásokat érintő reprezentatív adatokra, a kibocsátási határértékekre és az elérhető legjobb technikák alkalmazására vonatkozó információkat a Bizottság rendelkezésére bocsátják.

A tagállamok az első albekezdésben említett információ elektronikus formátumban *a Bizottság részére* való hozzáférhetővé tétele céljából nemzeti információs rendszereket dolgoznak ki, és azokat rendszeresen aktualizálják. ***A biztosított információkról a tagállamok összefoglalót készítenek, és azt a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják.***

(2) A Bizottság meghatározza az (1) bekezdés szerint rendelkezésre bocsátandó információ típusát és formátumát.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A 71.cikk (1) bekezdésében említett időponttól számított három éven belül és azt követően háromévente a Bizottság az (1) bekezdésben említett információk alapján ennek az irányelvnek a végrehajtására vonatkozó jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – adott esetben – jogalkotási javaslat kíséretében.

67. cikk

A mellékletek módosításai

(1) A vonatkozó BAT referencia-dokumentumokban leírt elérhető legjobb technológiák alapján ***a Bizottság a BAT referencia-dokumentumban leírt következtetéseken alapuló BAT referencia-dokumentum 14. cikkel összhangban történő közzétételétől számított 12 hónapon belül módosítja*** az V.***, VI., VII.*** és ***VIII. mellékletet a kibocsátási határértékekre vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása révén. A kibocsátási határértékek kiegészíthetők az azokkal egyenértékű műszaki paraméterekkel vagy intézkedésekkel***, valamint ***ellenőrzési és teljesítési követelményekkel, amennyiben ugyanolyan szintű környezetvédelmet lehet elérni***.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdésében említett intézkedések elfogadását megelőzően a Bizottság konzultál az érdekelt ipari és a környezetvédelmet ösztönző nem kormányzati szervezetek képviselőivel, majd jelentést tesz a konzultáció eredményéről és arról, hogy azt hogyan veszi figyelembe.

68. cikk

Minimumkövetelmények

(1) A 67. cikk sérelme nélkül a Bizottság a BAT referencia-dokumentumban leírt következtetéseken alapuló BAT referencia-dokumentum 14. cikkel összhangban történő közzétételétől számított 12 hónapon belül a kibocsátási határértékekre, valamint az ellenőrzési és teljesítési követelményekre vonatkozó minimumkövetelményeket határoz meg. A kibocsátási határértékek kiegészíthetők az azokkal egyenértékű műszaki paraméterekkel vagy intézkedésekkel, amennyiben ugyanolyan szintű környezetvédelmet lehet elérni az azokkal egyenértékű műszaki paraméterekkel.

A minimumkövetelményeket a szóban forgó tevékenységek vagy létesítmények környezeti hatásai vonatkozásában kell megállapítani, és a BAT-AEL-eken kell alapulniuk.

2009. március 10., kedd

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdésében említett végrehajtási intézkedések elfogadását megelőzően a Bizottság konzultál az érdekelt ipari és a környezetvédelmet ösztönző nem kormányzati szervezetek képviselőivel, majd jelentést tesz a konzultáció eredményéről és arról, hogy azt hogyan veszi figyelembe.

(3) Az (1) és (2) bekezdéssel összhangban a Bizottság 2011. december 31-ig kibocsátási határértékeket, valamint ellenőrzési és teljesítési követelményeket határoz meg különösen az I. melléklet 2.1. és 2.2. pontjában említett tevékenységeket végző létesítmények által kibocsátott dioxin és furán esetében.

A tagállamok vagy illetékes hatóságaik ennél szigorúbb kibocsátási határértékeket is meghatározhatnak a dioxin- és furánkibocsátás esetében.

Az említett intézkedéseket – amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása – a 69. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

69. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti.

(2) *Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire.*

70. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. Az így előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok e szankciókról legkésőbb … -ig, továbbá az azokat érintő valamennyi későbbi módosításról is haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

71. cikk

Nemzeti jogba történő átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2. cikknek, a 3. cikk (4) bekezdésének, a *3. cikk (15)*–(18), *(20)* bekezdésének, a 4. cikk (2) bekezdésének, az 5. cikknek, a 6. cikknek, a 8. cikk (1) bekezdésének, a 9. cikk (2) bekezdése b) pontjának, a 12. cikk (8) bekezdésének, a 13. cikk (1) bekezdése e) pontjának, a 14. cikknek, a 15. cikk (1) bekezdése d) pontjának, a 15. cikk (3)–(5) bekezdésének, a 16. cikk (2)–(5) bekezdésének, a 17. cikknek, a 18. cikk (2)–(4) bekezdésének, a 22. cikk (2)–(3) bekezdésének, a 22. cikk (4) bekezdése b) és d) pontjának, a 23. cikknek, a 24. cikknek, a 25. cikknek, a 26. cikk (1) bekezdése d) pontjának, a *26. cikk (2)* bekezdése c)–g) pontjának, a *29. cikk*, a *31. cikknek, a 32. cikk (3)* bekezdésének, a *34. cikk (2)–(4)* bekezdésének, a *35. cikknek*, a *36. cikk (2)* bekezdésének, a *42. cikk (5)* bekezdésének, a *64. cikk (2)* és *(4)* bekezdésének, a *65– 66. cikk* és a 70. cikknek valamint az I. melléklet 1.1., 2.5.c), 3.5., 4.7., 5.2., 5.3., 6.1.c), 6.4.b), 6.6., 6.9., 6.10. pontjának, a IV. melléklet 1.b) pontjának, az V. melléklet 1–4. részének, a VI. melléklet 1. része b) pontjának, 4. része 2.2., 3.1. és 3.2. pontjának, a VI. melléklet 6. része 2.5. és 2.6. pontjának, a VII. melléklet 7. része 3. pontjának, a VIII. melléklet 1. része 1. és 2.c) pontjának, illetve 3. része 2–3. pontjának legkésőbb …-ig (*) megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint e rendelkezések és az ezen irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottsághoz.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket … -tól (*) kezdődően alkalmazzák. Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(*) *Az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap elteltével.*

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

72. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A IX. melléklet A. részében felsorolt jogszabályokkal módosított 78/176/EGK, 82/883/EGK, 92/112/EGK, 96/61/EK, 1999/13/EK és 2000/76/EK irányelvek … (*) -tól kezdődően hatályukat vesztik, a IX. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a tagállamok által nemzeti jogukba való átültetésre és alkalmazására meghatározott határidőkkel kapcsolatos kötelezettségek sérelme nélkül.

(2) A IX. melléklet A. részében felsorolt jogszabályokkal módosított 2001/80/EK irányelv 2016. január 1-től hatályát veszti a IX. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

(3) A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, az X. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

73. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Az I. melléklet 1.2., 1.3., 1.4., 2.1–2.4., 2.5.a)–b), 2.6., 3., 4.1.–4.6., 5.1., 5.2., 5.3.a)–b), 5.4., 6.1.a)–b), 6.2–6.5., 6.6.b)–c), 6.7. és 6.8. pontjában említett létesítményekre, valamint az 1.1. pontjában említett legalább 50MW névleges hőteljesítményű létesítményekre, továbbá a 6.6.a) pontjában említett, több mint 40 000 baromfiférőhellyel rendelkező, üzemben lévő és engedéllyel rendelkező, illetve a 71. cikk (1) bekezdésében említett időpont előtt teljes engedélykérelmet benyújtó létesítményekre – feltéve, hogy az ilyen létesítményeket az említett időpontot követő egy éven belül üzembe helyezik – vonatkozóan a tagállamok a 71. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket … (**) -tól alkalmazzák.

(2) Az I. melléklet 2.5.c), 5.3.c)–e), 6.1.c), 6.9. és 6.10. pontjában említett létesítményekre, valamint az 1.1. pontjában említett kevesebb mint 50 MW névleges hőteljesítményű létesítményekre, továbbá a 6.6.a) pontjában említett, kevesebb mint 40 000 baromfiférőhellyel rendelkező, a 71. cikk (1) bekezdésében említett időpont előtt üzemben lévő létesítményekre vonatkozóan a tagállamok a 71. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket … (***) -tól alkalmazzák.

(3) A III. fejezet hatálya alá tartozó tüzelőberendezésekre vonatkozóan a tagállamok a 71. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket 2016. január 1-től alkalmazzák.

(4) Az olyan tüzelőberendezésekre, amelyek hulladékegyüttégetést végeznek, 2015. december 31-ig a VI. melléklet 4. részének 3.1. pontját kell alkalmazni.

Ezekre 2016. január 1-től azonban a VI. melléklet 4. részének 3.2. pontját kell alkalmazni.

(*) *Az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 3 év elteltével.*
(**) *Az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 3 év elteltével.*
(***) *Az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 54 hónap elteltével.*

74. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

75. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ‖

az Európai Parlament részéről	a Tanács részéről
Az elnök	Az elnök

I. MELLÉKLET

A 11. cikkben említett ipari tevékenységek kategóriái

Az alábbiakban megadott küszöbértékek általában a termelési kapacitásra vagy teljesítményre vonatkoznak. Ahol több ugyanabba a pontba tartozó tevékenységet folytatnak ugyanabban a létesítményben, a tevékenységek kapacitása összeadódik.

Az 1.1. pontban említett létesítmények teljes névleges hőteljesítményének kiszámításakor, az egészségügyi létesítményekben használt tüzelőberendezések esetében csak a normál üzemi teljesítményt kell figyelembe venni.

Az 1.1. pontban említett létesítmények teljes névleges hőteljesítményének kiszámításakor a 3 MW-nál kisebb névleges hőteljesítménnyel rendelkező tüzelőberendezéseket nem kell figyelembe venni.

Az 1.1. pontban említett létesítmények teljes névleges hőteljesítményének kiszámításakor az 50 MW-nál kisebb névleges hőteljesítménnyel rendelkező és évente legfeljebb ***500 órát*** üzemelő tüzelőberendezéseket nem kell figyelembe venni.

1. Energiaipar

1.1. Tüzelőanyagok égetése legalább 20 MW teljes névleges hőteljesítménnyel rendelkező létesítményekben

1.2. Ásványolaj és gáz finomítása

1.3. Koksz termelése

1.4. Tüzelőanyagok gázosítása vagy cseppfolyósítása

2. Fémek előállítása és feldolgozása

2.1. Fémérc (beleértve a szulfidércet is) -pörkölése vagy -szinterelése

2.2. Nyersvas vagy -acél előállítása (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), ezen belül folyamatos öntés 2,5 tonna/óra kapacitás felett

2.3. Vasfémfeldolgozás:

a) több mint 20 tonna nyersacél/óra kapacitású meleghengersorok tevékenysége;

b) kalapácsos kovácsműhelyek tevékenysége, ahol a kalápocsonkénti ütési energia meghaladja az 50 kJ/kalapács értéket és ahol a hőteljesítmény meghaladja a 20 MW-ot;

c) védőolvadékfilm-felvitel 2 tonna nyersacél/óra feldolgozókapacitás felett.

2.4. Napi 20 tonna hibamentes öntvénynél nagyobb termelőkapacitású vasfémöntödék tevékenysége

2.5. Nemvasfémek feldolgozása:

a) nemvas nyersfémek ércből, koncentrátumból vagy másodlagos nyersanyagokból kohászati, vegyi vagy elektrolitikus eljárással történő előállítása

b) nemvasfémek, ezen belül visszanyert termékek olvasztása (és ötvözése) ólom és kadmium esetében 4 tonna/nap, egyéb fémek esetében 20 tonna/nap olvasztási kapacitás felett, az öntödék tevékenységének kivételével;

c) fémöntvénytermékeket előállító *nemvasfém-öntödék* tevékenysége, ólom és kadmium esetében napi 2,4 tonna ▌ feletti, egyéb fémek esetében napi 12 tonna ▌ feletti ***olvasztási kapacitással***.

2.6. Fémek vagy műanyagok elektrolitikus vagy kémiai eljárással történő felületkezelése, amelyekben a kezelőkádak térfogata meghaladja a 30 m^3-t

3. Ásványipar

3.1. Cementklinker előállítása forgókemencékben 500 tonna/nap gyártókapacitás felett, vagy mész előállítása forgókemencében vagy egyéb kemencében 50 tonna/nap gyártókapacitás felett

3.2. Azbeszt vagy azbeszttartalmú termékek előállítása

3.3. Üveg és üvegszál előállítása 20 tonna/nap olvasztási kapacitás felett

3.4. Ásványi anyagok és ásványi szálak olvasztása 20 tonna/nap olvasztási kapacitás felett

3.5. Kerámiatermékek, különösen tetőcserép, tégla, tűzálló tégla, csempe, kőedények, porcelán égetéses előállítása 75 tonna/nap gyártási kapacitás felett ***és*** 300 kg/m^3-nél nagyobb kemencénkénti beágyazási sűrűségnél

4. Vegyipar

Ezen rész alkalmazásában a felsorolt tevékenységi körök vonatkozásában gyártás alatt a 4.1. – 4.7. pontokban felsorolt anyagok vagy anyagcsoportok ipari nagyságrendű, vegyi vagy biológiai eljárással történő előállítását értjük

4.1. Szerves vegyi anyagok előállítása, mint például:

a) egyszerű szénhidrogének (nyílt vagy zárt szénláncú, telített vagy telítetlen, alifás vagy aromás);

b) oxigéntartalmú szénhidrogének, mint például alkoholok, aldehidek, ketonok, karbonsavak, észterek, acetátok, éterek, peroxidok, epoxigyanták;

c) kéntartalmú szénhidrogének;

d) nitrogéntartalmú szénhidrogének, mint például aminok, amidok, nitrogéntartalmú vegyületek, nitro- vagy nitrátvegyületek, nitrilek, cianátok, izocianátok;

e) foszfortartalmú szénhidrogének;

2009. március 10., kedd

f) halogéntartalmú szénhidrogének;

g) szerves fémvegyületek;

h) alapvető műanyagok (polimerek, szintetikus szálak, cellulózalapú szálak);

i) szintetikus gumik;

j) festékek és pigmentek;

k) felületaktív anyagok.

4.2. Szervetlen vegyi anyagok előállítása, mint például:

a) gázok, mint például ammónia, klór vagy hidrogén-klorid, fluor vagy hidrogén-fluorid, szén oxidjai, kénvegyületek, nitrogén-oxidok, hidrogén, kén-dioxid, foszgén;

b) savak, mint például krómsav, fluorsav, foszforsav, salétromsav, sósav, kénsav, óleum, kénessavak;

c) lúgok, mint például ammónium-hidroxid, kálium-hidroxid, nátrium-hidroxid;

d) sók, mint például ammónium-klorid, kálium-klorát, kálium-karbonát, nátrium-karbonát, perborát, ezüst-nitrát;

e) nemfémek, fém-oxidok vagy más szervetlen vegyületek, mint például kalcium-karbid, szilícium, szilícium-karbid.

4.3. Foszfor-, nitrogén- vagy káliumtartalmú (egyszerű vagy összetett) műtrágya előállítása

4.4. Növény-egészségvédelmi szerek vagy biocidok előállítása

4.5. Gyógyszeripari termékek, köztük félkész termékek előállítása

4.6. Robbanószerek előállítása

4.7. Vegyi anyagok előállítása kenéshez vagy tüzelőanyagként

5. Hulladékgazdálkodás

5.1. Veszélyes hulladékok ártalmatlanítása vagy hasznosítása 10 tonna/nap kapacitás felett, az alábbi tevékenységek szerint:

a) biológiai kezelés;

b) fizikai-kémiai kezelés;

c) égetés vagy együttégetés;

d) elegyítés vagy keverés;

e) újracsomagolás;

f) tárolás 10 tonnánál nagyobb kapacitású tárolóhelyen;

g) elsődlegesen tüzelőanyagként vagy egyéb módon való felhasználás energianyerés céljából;

h) oldószerek visszanyerése/regenerálása;

i) szervetlen anyagok hasznosítása/visszanyerése a fémek vagy fémvegyületek kivételével;

j) savak vagy lúgok regenerálása;

k) szennyezéscsökkentésre használt anyagok összetevőinek visszanyerése;

l) katalizátorok összetevőinek visszanyerése;

m) olaj újrafinomítása vagy más célra történő újrahasználata.

5.2. Nem veszélyes hulladékok égetése ***és együttégetése*** 3 tonna/óra kapacitás felett.

5.3. Nem veszélyes hulladékok ártalmatlanítása vagy hasznosítása 50 tonna/nap kapacitás felett, az alábbi tevékenységek szerint:

a) biológiai kezelés;

b) fizikai-kémiai kezelés; ***a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv ([1]) hatályán kívül eső és kizárólag a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználása során a környezet és különösen a talaj védelméről szóló, 1986. június 12-i 86/278/EGK irányelvben ([2]) meghatározott, kezelt iszapot eredményező tevékenységek kivételével. Ez a kizárás csak olyan esetekre érvényes, amikor legalább ugyanolyan szintű környezetvédelmet lehetne elérni, mint ezenirányelv értelmében.***

c) hulladék előkészítése együttégetésre;

d) ***az ipari tevékenységek más kategóriáiba nem tartozó*** salak és hamu kezelése;

e) ***aprított*** fémhulladék kezelése.

5.4 Napi 10 tonnánál többet fogadó, vagy 25 ezer tonnánál nagyobb össz-befogadóképességű hulladéklerakók, kivéve az inert hulladékokat fogadó lerakókat

6. Egyéb iparágak

6.1. A következők gyártása ipari létesítményekben:

a) cellulóz fából vagy egyéb rostanyagból;

b) papír vagy karton 20 tonna/nap gyártási kapacitás felett;

c) faalapú lapok a furnérlemez kivételével 600 m^3/nap gyártási kapacitás felett.

6.2. Textil szálak vagy textíliák előkészítése (mint például mosás, fehérítés, mercerezés) vagy festése 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett

6.3. Nyersbőr és irha cserzése, amennyiben a feldolgozási kapacitás meghaladja a napi 12 tonna késztermeket

6.4. a) Vágóhidak tevékenysége 50 tonna vágott súly/nap kapacitás felett

b) Emberi fogyasztásra és állati takarmányozásra szánt élelmiszer-ipari termékek előállítását szolgáló kezelés és feldolgozás, amely nem kizárólag a csomagolásra terjed ki, a következő feldolgozott vagy feldolgozatlan alapanyagokból:

(i) állati eredetű nyersanyagok (kivéve, ha kizárólag tejet tartalmaznak) 75 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás felett

(ii) növényi eredetű nyersanyagok 300 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás felett

(iii) állati és növényi eredetű nyersanyagok keveréke legalább az alábbi gyártókapacitás mellett:

— 75 tonna késztermék/nap, amennyiben „A” nagyobb vagy egyenlő 10-zel; vagy

— egyéb esetekben [300 - (22,5 × A)]

ahol „A” a késztermék gyártókapacitásában foglalt állati eredetű nyersanyagok arányát jelenti (százalékban)

A csomagolás nem képezi részét a késztermék össztömegének.

Az ebben az alpontban foglaltak nem alkalmazandók abban az esetben, ha a nyersanyag egyetlen összetevője a tej.

([1]) ***HL L 135., 1991.5.30., 40. o.***
([2]) ***HL L 181., 1986.7.4., 6. o.***

c) Kizárólag tej kezelése és feldolgozása napi 200 tonna beérkezett tejmennyiség felett (éves átlag)

6.5. Állati tetemek vagy hulladékok ártalmatlanítása vagy újrafeldolgozása 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett

6.6 Baromfi vagy sertés intenzív tenyésztése legalább a következő férőhely-kapacitással:

a) 40 000 ***férőhellyel baromfi*** számára

b) 2 000 férőhellyel (30 kg feletti) hízósertés számára, vagy

c) 750 férőhellyel tenyészkoca számára

Ugyanazon létesítményben tenyésztett, de az a) pontban nem említett baromfifajok esetében, illetve az a), b) és c) pontban felsorolt állatfajoktól eltérő fajoknál a fenti küszöbértékek alapján kiszámított nitrogénkiválasztási tényezővel egyenértékű küszöbérték az irányadó. ***A Bizottság irányelveket dolgoz ki a küszöbérték kiszámítására és az egyenértékű nitrogénkiválasztási tényezők meghatározására.***

6.7 Anyagok, tárgyak vagy termékek felületének kezelése szerves oldószerekkel, különösen felületmegmunkálás, nyomdai mintázás, bevonatkészítés, zsírtalanítás, vízállóvá tétel, fényezés, festés, tisztítás vagy impregnálás céljából, ahol a szerves oldószer-felhasználás 150 kg/óra feletti, vagy éves szinten a 200 tonnát meghaladja.

6.8 Szén (jól kiégetett szén) vagy elektrografit előállítása égetéssel vagy grafitizálással.

6.9 Faanyagok és faipari termékek tartósítása legalább ***50*** m/nap termelőkapacitással.

6.10 A ‖ 91/271/EGK ‖ irányelv hatályán kívül eső, az I. fejezetben említett létesítmény által kibocsátott szennyvíz telephelyen kívüli kezelése.

II. MELLÉKLET

A szennyező anyagok jegyzéke

LEVEGŐ

1. Kén-oxidok és egyéb kénvegyületek
2. Nitrogén-oxidok és egyéb nitrogénvegyületek
3. Szén-monoxid
4. Illékony szerves vegyületek
5. Fémek és fémvegyületek
6. Por és finom részecskéi
7. Azbeszt (lebegő részecskék, szálak)
8. Klór és klórvegyületek
9. Fluor és fluorvegyületek
10. Arzén és arzénvegyületek

11. Cianidok

12. Anyagok és készítmények, amelyekről bebizonyosodott, hogy a levegő közvetítésével mutagén- vagy karcinogéntulajdonságaik vannak, vagy hatással lehetnek a reprodukcióra

13. Poliklórozott dibenzo-dioxinok és poliklórozott dibenzo-furánok

VÍZ

1. Szerves halogénvegyületek és anyagok, amelyek a vízi környezetben ilyen vegyületeket alkothatnak

2. Szerves foszforvegyületek

3. Szerves ónvegyületek

4. Anyagok és készítmények, amelyekről bebizonyosodott, hogy a vízi környezet közvetítésével mutagén- vagy karcinogéntulajdonságaik vannak, vagy hatással lehetnek a reprodukcióra

5. Le nem bomló szénhidrogének és le nem bomló, biológiailag felhalmozódó szerves mérgező anyagok

6. Cianidok

7. Fémek és fémvegyületek

8. Arzén és arzénvegyületek

9. Biocidok és növény-egészségügyi anyagok

10. Lebegő por

11. Eutrofizációt okozó anyagok (különösen nitrátok és foszfátok)

12. Az oxigénegyensúlyra kedvezőtlenül ható anyagok (amelyeket a BOI, KOI segítségével mérni lehet).

13. A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) X. mellékletében felsorolt anyagok.

([1]) HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

III. MELLÉKLET

Az elérhető legjobb technikák meghatározásának szempontjai

1. hulladékszegény technológiák alkalmazása;

2. kevésbé veszélyes anyagok használata;

3. a folyamatban használt és termelt anyagok, valamint adott esetben a hulladék hasznosítása és újrafeldolgozása;

4. összehasonlítható folyamatok, berendezések és üzemeltetési módszerek, amelyeket ipari méretekben sikeresen kipróbáltak;

5. műszaki fejlődés és változások a tudományos ismeretekben és felfogásban;

6. a vonatkozó kibocsátások természete, hatásai és mennyisége;

7. az új vagy meglévő létesítmények üzembe helyezési időpontjai;

8. az elérhető legjobb technika bevezetéséhez szükséges idő;

9. a folyamatban használt nyersanyagok felhasználása és azok jellemzője (beleértve a vizet is), valamint az energiahatékonyság;

10. a kibocsátások környezetre gyakorolt összes hatása és kockázata megelőzésének és minimumra csökkentésének szükségessége;

11. a balesetek megelőzésének szükségessége és azok környezetre gyakorolt következményeinek csökkentése;

IV. MELLÉKLET

A nyilvánosság részvétele a döntéshozatalban

1. A nyilvánosságot (közzététel vagy más alkalmas eszköz, például ha rendelkezésre áll, elektronikus média útján) a döntéshozatali eljárás kezdetén, vagy legkésőbb amint az információ ésszerű módon rendelkezésre bocsátható, tájékoztatják a következőket illetően:

   a) az engedélyezési kérelem vagy, adott esetben, az engedély vagy az engedély feltételeinek a frissítésére vonatkozó javaslat a 22. cikkel összhangban, beleértve a 13. cikk (1) bekezdésében felsorolt pontok leírását;

   b) új vagy módosított általánosan kötelező érvényű szabályok kidolgozása a 18. cikknek megfelelően, beleértve a javasolt szabálykövetelményeket és a szabályok alkalmazásának jogi és adminisztratív kereteit ismertető, nem technikai összefoglalót;

   c) adott esetben az a tény, hogy egy határozatot nemzeti vagy országhatáron átterjedő környezeti hatásvizsgálathoz, illetve a 28. cikkel összhangban a tagállamok közötti konzultációkhoz kell kötni;

   d) a döntéshozatalért, a releváns információk szolgáltatásáért, az észrevételek és kérdések fogadásáért felelős hatáskörrel rendelkező hatóság adatai, valamint az észrevételek vagy kérdések továbbítására vonatkozó határidők részletei;

   e) a lehetséges határozatok vagy, amennyiben készült ilyen, a határozattervezet jellege;

   f) adott esetben az engedély vagy az engedélyezési feltételek frissítésére tett javaslatra vonatkozó részletek;

   g) a releváns információk rendelkezésre bocsátása idejének és helyének, vagy módjának a megjelölése;

   h) az 5. pont értelmében a nyilvánosság részvételére és a konzultációra vonatkozó intézkedések részletei.

2. A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő időkereteken belül az érintett nyilvánosság számára rendelkezésre bocsátják a következőket:

   a) a nemzeti jogszabályokkal összhangban a főbb jelentések és javaslatok, amelyek az érintett nyilvánosságnak az 1. ponttal összhangban történő tájékoztatásakor a hatáskörrel rendelkező hatóságnál vagy hatóságoknál fellelhetők;

   b) a 2003/4/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban az 1. pontban említett információktól eltérő olyan információ, amely a 6. cikkel összhangban a határozat szempontjából lényeges, és amely csak akkor válik hozzáférhetővé, miután az érintett nyilvánosságot az 1. ponttal összhangban tájékoztatták.

3. Az érintett nyilvánosságnak jogában áll észrevételeit és véleményét a határozat meghozatala előtt a hatáskörrel rendelkező hatóság felé eljuttatni.

4. A határozatok meghozatalakor az e melléklet értelmében folytatott konzultációk eredményeit kellő mértékben figyelembe veszik.

5. A nyilvánosság tájékoztatására (például plakátok kihelyezése egy adott körzeten belül, vagy a helyi újságokban történő közzététel útján) és az érintett nyilvánossággal folytatott konzultációra (például írásbeli beadványok vagy közvélemény-kutatás révén) vonatkozó részletes intézkedéseket a tagállamok határozzák meg. A különböző szakaszokra ésszerű időkereteket kell előírni, amelyek elegendő időt biztosítanak a nyilvánosság tájékoztatására, valamint az érintett nyilvánosság felkészülésére és a környezettel kapcsolatos döntéshozatalban történő hatékony részvételére e melléklet rendelkezéseire is figyelemmel.

V. MELLÉKLET

Az tüzelőberendezésekre vonatkozó műszaki rendelkezések

1. rész

Kibocsátási határértékek a 32 cikk (2) bekezdésében említett tüzelőberendezések esetében

1. A kibocsátási határértékek kiszámításának alapja: 273,15 K hőmérséklet, 101,3 kPa nagyságú nyomás, a füstgázok vízgőztartalmának korrekciója, szilárd tüzelőanyagok esetében 6 %-os, cseppfolyós vagy gáz-halmazállapotú tüzelőanyagokkal működő kazánok esetében 3 %-os, gázturbinák és gázmotorok esetében pedig 15 %-os hitelesített O_2-tartalom.

   Kiegészítő tüzelésű, kombinált ciklusú gázturbinák (CCGT) esetében a standardizált O_2-tartalmat az illetékes hatóság határozza meg, figyelembe véve a kérdéses létesítmény sajátos jellemzőit.

2. SO_2-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Névleges hőteljesítmény (MWth)	Szén és lignit	Biomassza	Tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Azoknál ***az 500 MW-nál kisebb névleges hőteljesítményű, cseppfolyós*** tüzelőanyagot ***égető tüzelőberendezéseknél***, amelyek 2002. november ***27.*** előtt ***szereztek*** működési ***engedélyt***, és amelyek az elmúlt öt év mozgó átlagát ***tekintve*** nem üzemelnek többet évi ***1 500*** üzemóránál, az ***SO2-kibocsátási*** határérték 800 mg/Nm^3.

3. SO_2-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) gáz-halmazállapotú tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Általában	35
Propán-bután	5
Alacsony fűtőértékű gázok, kokszkemencéből	400
Alacsony fűtőértékű gázok nagyolvasztóból	200

4. NO_2-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Névleges hőteljesítmény (MWth)	Szén és lignit	Biomassza és tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	300 450 lignitpor égetése esetén	300	450
100-300	200	250	200
> 300	200	200	150

2009. március 10., kedd

‖ Azoknál a maximum 500 MW névleges hőteljesítményű, szilárd ***vagy cseppfolyós*** tüzelőanyagot égető tüzelőberendezéseknél, amelyek 2002. november **27.** előtt szereztek működési ***engedélyt***, és amelyek az elmúlt öt év mozgó átlagát ***tekintve*** nem üzemelnek többet évi 1 500 üzemóránál, az ***NOx-kibocsátási*** határérték 450 mg/Nm^3

Azoknál a minimum 500 MW névleges hőteljesítményű, szilárd ***vagy cseppfolyós*** tüzelőanyagot égető tüzelőberendezéseknél, amelyek 1987. július 1. előtt szereztek működési engedélyt, és amelyek az elmúlt öt év mozgó átlagát tekintve nem üzemelnek többet évi 1 500 üzemóránál, az NOx-kibocsátási határérték 450 mg/Nm^3.

5. NO_x-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) és CO-kibocsátási határértékek gáztüzelésű tüzelőberendezések esetében

	NO_x	CO
Gáztüzelésű kazánok	100 ([5])	100
Földgázzal ([1]) üzemelő gázturbinák (CCGT is beleértve)	50 ([2]) ([3])	100
Nem földgázzal ([4]) üzemelő gázturbinák (CCGT is beleértve)	90	100
Gázmotorok	100	100

Megjegyzések:
([1]) A földgáz a természetben előforduló metán, legfeljebb 20 térfogat-százaléknyi inert és egyéb összetevővel.
([2]) Az alábbi esetekben 75 mg/Nm3, amennyiben a gázturbina ISO alapterhelési körülmények között megállapított hatásfoka:
(i) gas turbines, used in combined heat and power systems having an overall efficiency greater than 75 %;
(ii) gas turbines used in combined cycle plants having an annual average overall electrical efficiency greater than 55 %;
(iii) gas turbines for mechanical drives.
([3]) Az egyik kategóriába sem tartozó, a 2. megjegyzésben említett egyszeres ciklusú gázturbinák esetében, amelyek ISO-alapterhelés mellett meghatározott hatásfoka 35 %-nál nagyobb, a kibocsátási határérték az NO_x esetében 50xη/35, ahol az „η" a gázturbina ISO-alapterhelés mellett meghatározott hatásfoka százalékban megadva.
([4]) Ezek a kibocsátási határértékek folyékony tüzelőanyagként könnyű és közepes lepárlási termékeket alkalmazó gázturbinákra is vonatkoznak.
Gázturbinák esetében (CCGT-t is beleértve) a pont táblázatában meghatározott NO_x- és CO-kibocsátási határértékek kizárólag 70 %-nál nagyobb terhelésre vonatkoznak.
Az évi 500 üzemóránál kevesebbet üzemelő tartalék gázturbinákra ***és gázmotorokra*** vonatkozó kibocsátási határértékekről ez a pont nem rendelkezik. E létesítmények üzemeltetői nyilvántartást kötelesek vezetni az üzemóra-felhasználásról.
([5]) ***(5) A nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló 2001/80/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében és 4. cikkének (3) bekezdésében említett létesítmények esetében, a kohógáz és/vagy kokszkemence-gáz felhasználása esetén a nitrogén-dioxidra és a nitrogén-dioxidban kifejezett nitrogén-monoxidra 135 mg/Nm^3 kibocsátási határérték alkalmazandó.***

(6) Porkibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Névleges hőteljesítmény (MWth)	Szén és lignit	Biomassza és tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

(7) Porkibocsátási határértékek (mg/Nm^3) gáz-halmazállapotú tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Általában	5
Kohógáz	10
Az acélipar által előállított, máshol felhasználható gázok	30

2. rész

Kibocsátási határértékek a 32. cikk (3) bekezdésében említett tüzelőberendezések esetében

1. A kibocsátási határértékek kiszámításának alapja: 273,15 K hőmérséklet, 101,3 kPa nagyságú nyomás, a füstgázok vízgőztartalmának korrekciója, szilárd tüzelőanyagok esetébe-os, cseppfolyós vagy gáz-halmazállapotú tüzelőanyagokkal működő kazánok esetében 3 %-os, gázturbinák és gázmotorok esetében pedig 15 %-os standardizált O_2-tartalom.

Kiegészítő tüzelésű, kombinált ciklusú gázturbinák esetében a standardizált O_2-tartalmat az illetékes hatóság határozza meg, figyelembe véve a kérdéses létesítmény sajátos jellemzőit.

2. SO_2-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy cseppfolyós tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Névleges hőteljesítmény (MWth)	Szén és lignit	Biomassza	Tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 *Fluidágyas* tüzelés esetén 250	200
> 300	150 Keringtetett vagy *nyomás alatti fluidágyas* tüzelés esetén 200	150	150 *Fluidágyas* tüzelés esetén 200	150

3. Gáz-halmazállapotú tüzelőanyagot használó kazánok SO_2-kibocsátási határértékei (mg/Nm^3)

Általában	35
Propán-bután	5
Alacsony fűtőértékű gázok kokszolókemencéből	400
Alacsony fűtőértékű gázok nagyolvasztóból	200

4. NO_2-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Névleges hőteljesítmény (MWth)	Szén és lignit	Biomassza és tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	300 450 lignitpor égetése esetén	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 lignitpor égetése esetén	150	100

5. NO_x- és CO-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) gáztüzelésű tüzelőberendezések esetében

	NO_x	CO
Gáztüzelésű kazánok	100	100
Gázturbinák (CCGT is beleértve) ([1])	50 ([2])	100
Gázmotorok	75	100

Megjegyzések

([1]) Az ebben a pontban meghatározott NO_x- és CO-kibocsátási határértékek egyaránt vonatkoznak a folyékony tüzelőanyagként könnyű és közepes lepárlási termékeket alkalmazó gázturbinákra.

([2]) Egyszeres ciklusú gázturbinák esetében, amelyek – ISO-alapterhelés mellett meghatározott – hatásfoka 35 %-nál nagyobb, az NO_x-kibocsátási határérték 50xη/35, ahol az „η" a gázturbina ISO-alapterhelés mellett meghatározott hatásfoka százalékban megadva. Gázturbinák esetében (CCGT-t is beleértve) a pontban meghatározott NO_x- és CO-kibocsátási határértékek kizárólag 70 %-nál nagyobb terhelésre vonatkoznak.

Az évi 500 óránál kevesebbet üzemelő tartalék gázturbinákra **vagy gázmotorokra vonatkozó kibocsátási határértékekről ez a pont nem rendelkezik**. E létesítmények üzemeltetői nyilvántartást kötelesek vezetni az üzemidő-felhasználásról.

2009. március 10., kedd

6. Porkibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Névleges hőteljesítmény (MWth)	
50–300	20
> 300	10 biomassza és tőzeg esetében 20

7. Porkibocsátási határértékek (mg/Nm^3) gáz-halmazállapotú tüzelőanyaggal működő kazánok esetében

Általában	5
Kohógáz	10
Az acélipar által előállított, máshol felhasználható gázok	30

3. rész

A kibocsátás szintjének ellenőrzése

1. Az egyes, legalább 100 MW hőteljesítményű tüzelőberendezés füstgázainak SO_2-, NOx-, CO- és porkoncentrációját folyamatosan mérni kell.

▌

2. Az eljárni jogosult hatóság az alábbi esetekben eltekinthet az 1. pontban említett, kötelezően előírt folyamatos méréstől:

   a) a 10 000 üzemóránál rövidebb élettartamú tüzelőberendezések esetében,

   b) földgázt égető tüzelőberendezésekből származó SO_2 és por esetében,

   c) ismert kéntartalmú olajat égető tüzelőberendezésekből származó SO_2 esetében, amennyiben nincsen füstgáz -kénmentesítő berendezés,

   d) biomasszát égető tüzelőberendezésekből származó SO_2 esetében, amennyiben az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a SO_2-kibocsátás semmilyen körülmények között sem lehet magasabb az előírt kibocsátási határértékeknél.

3. Amennyiben a folyamatos mérés nem kötelező, hat havonta legalább egyszer kötelesek az SO_2, az NO_x, a por és – gáztüzelésű tüzelőberendezések esetében – a CO koncentrációjára vonatkozó méréseket végezni.

4. A szén- vagy lignittüzelésű tüzelőberendezésekben évente legalább egy alkalommal mérni kell a kibocsátott higany összmennyiségét.

5. A 3. pontban említett SO_2- és NO_x-mérés alternatívájaként az eljárni jogosult hatóság által ellenőrzött és jóváhagyott egyéb eljárások is alkalmazhatók az SO_2- és NO_x- kibocsátás meghatározására. Az ilyen eljárások a CEN-szabványokat alkalmazzák, illetve amennyiben CEN-szabványok nem állnak rendelkezésre, az azonos tudományos minőségű adatszolgáltatást biztosító ISO-szabványokat, nemzeti vagy nemzetközi szabványokat alkalmazzák.

6. Az eljárni jogosult hatóság tájékoztatást kap a felhasznált tüzelőanyag típusának, illetve a létesítmény üzemeltetésének jelentős változásairól. Az eljárni jogosult hatóság határozzák meg, hogy az 1–4. pontban megállapított ellenőrzési követelmények ezt követően megfelelőek-e, vagy kiigazításra szorulnak.

7. Az 1. ponttal összhangban végzett folyamatos mérések kiterjednek a füstgázok oxigéntartalmának, hőmérsékletének, nyomásának és vízgőztartalmának mérésére is. A füstgázok vízgőztartalmának folyamatos mérése nem szükséges, feltéve, hogy a mintául szolgáló füstgázt a kibocsátás elemzését megelőzően szárították.

8. A fontosabb szennyező anyagok mintavételezését és elemzését, a folyamatparaméterek mérését, valamint az automatikus mérési rendszerek minőségbiztosítását és azok kalibrálására szolgáló referencia-méréseket a CEN-szabványokkal összhangban végzik. Amennyiben nem áll rendelkezésre megfelelő CEN-szabvány, olyan ISO-szabványokat, országos vagy nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani.

   Az automatikus mérési rendszereket a referencia-módszerekkel végzett párhuzamos mérésekkel évente legalább egyszer ellenőrzik.

   Az üzemeltető értesíti az eljárni jogosult hatóságot az automatikus mérési rendszerek ellenőrzésének eredményéről.

9. A kibocsátási határértékek szintjén egy egyszeri mérési eredmény 95 %-os konfidencia szintjének értékei nem haladhatják meg a kibocsátási határértékek alábbi százalékos értékeit:

Szén-monoxid	10 %
Kén-dioxid	20 %
Nitrogén-oxidok	20 %
Por	30 %

10. Az érvényesített óránkénti és napi átlagértékeket az érvényes óránkénti átlagértékekből határozzák meg, a 9. pontban meghatározott konfidenciaintervallum értékének levonását követően.

    Bármelyik nap, amikor háromnál több óránkénti átlagérték érvénytelen az automatikus mérési rendszer hibája vagy karbantartása miatt, érvénytelenítésre kerül. Amennyiben egy év során ilyen okokból tíznél több napot érvénytelenítenek, az eljárni jogosult hatóság az üzemeltető számára az automatikus mérési rendszer megbízhatóságának növelését célzó intézkedéseket ír elő.

4. rész

A kibocsátási határértékek betartásának megfelelőségi vizsgálata

1. Folyamatos mérés esetén az 1–2. részben meghatározott kibocsátási határértékek abban az esetben tekintendők teljesítettnek, ha a mérési eredmények értékelése az üzemórák számára vonatkoztatva egy naptári éven belül azt mutatja, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesült:

   a) e egyetlen érvényesített ***napi*** átlagérték sem haladja meg az 1–2. részben foglalt vonatkozó kibocsátási határértékeket;

   ▌

   b) az érvényesített, órás átlagértékek 95 %-a az év folyamán nem haladja meg az 1–2. részben foglalt vonatkozó kibocsátási határértékek 200 %-át.

   ▌

2. Ahol nem kötelező a folyamatos mérés, az 1–2. részben meghatározott kibocsátási határértékek abban az esetben tekintendők teljesítettnek, ha az egyes méréssorozatok vagy az eljárni jogosult hatóságok által megállapított szabályoknak megfelelően meghatározott egyéb eljárások eredményei nem lépik túl a kibocsátási határértékeket.

2009. március 10., kedd

VI. MELLÉKLET

A hulladékégetőkre és együttégetőkre vonatkozó műszaki rendelkezések

1. rész

Fogalommeghatározás

Ezen melléklet alkalmazásában a következő meghatározások érvényesek:

a) a „meglévő hulladék égető mű" olyan hulladék égető mű:

(i) amely 2002. december 28. előtt már üzemelt és a vonatkozó közösségi jogszabályok szerinti engedéllyel rendelkezett,

(ii) amely hulladék égetésére a vonatkozó közösségi jogszabályok szerint 2002. december 28. előtt kiadott engedéllyel rendelkezett, illetve ezen időpont előtt lett nyilvántartásba véve, feltéve hogy az üzemet legkésőbb 2003. december 28-án üzembe helyezték,

(iii) amely az illetékes hatóság megítélése szerint 2002. december 28. előtt teljes körű engedélyezési eljárás hatálya alá tartozott feltéve hogy az üzemet legkésőbb 2004. december 28-án üzembe helyezték;

b) „új hulladékégető mű" minden olyan hulladékégető mű, amely nem tartozik az a) pont hatálya alá.

2. rész

Egyenérték-tényezők a dibenzo-p-dioxinokra és dibenzofuránokra

A dioxinok és furánok összes koncentrációjának meghatározásához az alábbi dibenzo-p-dioxinok és dibenzofuránok tömegkoncentrációját kell az összesítés előtt az alábbi felsorolt egyenérték-tényezőkkel megszorozni:

	Toxicitási egyenérték-tényező
2,3,7,8 — Tetraklór-dibenzo-dioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Pentaklór-dibenzo-dioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Hexaklór-dibenzo-dioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexaklór-dibenzo-dioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexaklór-dibenzo-dioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptaklór-dibenzo-dioxin (HpCDD)	0,01
Oktaklór-dibenzo-dioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — Tetraklór-dibenzo-furán (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Pentaklór-dibenzo-furán (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Pentaklór-dibenzo-furán (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptaklór-dibenzo-furán (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Heptaklór-dibenzo-furán (HpCDF)	0,01
Oktaklór-dibenzo-furán (OCDF)	0,001

2009. március 10., kedd

3. rész

Légszennyező anyagok kibocsátási határértékei hulladékégető művek esetében

1. A kibocsátási határértékek kiszámításának alapja 273,15 K hőmérséklet, 101,3 kPa nagyságú nyomás, és a füstgázok vízgőztartalmának korrekciója.

Ezek a feltételek füstgáz esetében 11 %-os oxigéntartalomra vonatkoznak, míg a *2008/98/EK* irányelv *3. cikkének (3) bekezdése* szerint meghatározott ásványi hulladékolajok égetése nyomán felszabaduló füstgázoknál, valamint a *6. rész* 2.7. pontjában foglalt esetekben 3 %-os oxigéntartalom mellett érvényesek.

1.1. A kibocsátási határértékek napi átlagai az alábbi szennyező anyagok esetében (mg/Nm^3)

Összes szilárd anyag	10
Gáz- és gőznemű szerves anyagok az összes szerves szén mennyiségében kifejezve (TOC)	10
Sósav (HCl)	10
Hidrogén-fluorid (HF)	1
Kén-dioxid (SO_2)	50
NO_2 -ben kifejezett összes nitrogén-monoxid (NO) és nitrogén-dioxid (NO_2) meglévő hulladék égető művekre, amelyek névleges kapacitása az óránként hat tonnát meghaladja, vagy új hulladék égető művekre	200
NO_2 -ben kifejezett összes nitrogén-monoxid (NO) és nitrogén-dioxid (NO_2) meglévő hulladék égető művekre, amelyek névleges kapacitása óránként legfeljebb hat tonna	400

1.2. A kibocsátási határértékek félórás átlagai az alábbi szennyező anyagok esetében (mg/Nm^3)

	(100 %) A	(97 %) B
Összes szilárd anyag	30	10
Gáz- és gőznemű szerves anyagok az összes szerves szén mennyiségében kifejezve (TOC)	20	10
Sósav (HCl)	60	10
Hidrogén-fluorid (HF)	4	2
Kén-dioxid (SO_2)	200	50
NO_2 -ben kifejezett összes nitrogén-monoxid (NO) és nitrogén-dioxid (NO_2) meglévő hulladék égető művekre, amelyek névleges kapacitása az óránként hat tonnát meghaladja, vagy új hulladék égető művekre	400	200

1.3. Átlagos kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) az alábbi nehézfémek esetében legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatt

Kadmium és vegyületei kadmiumban kifejezve (Cd)	összesen: 0,05	
Tallium és vegyületei talliumban kifejezve (Tl)		
Higany és vegyületei higanyban kifejezve (Hg)	0,05	

Antimon és vegyületei antimonban kifejezve (Sb)	összesen: 0,5	
Arzén és vegyületei arzénban kifejezve (As)		
Ólom és vegyületei ólomban kifejezve (Pb)		
Króm és vegyületei krómban kifejezve (Cr)		
Kobalt és vegyületei kobaltban kifejezve (Co)		
Réz és vegyületei rézben kifejezve (Cu)		
Mangán és vegyületei mangánban kifejezve (Mn)		
Nikkel és vegyületei nikkelben kifejezve (Ni)		
Vanádium és vegyületei vanádiumban kifejezve (V)		

Ezek az átlagértékek a megfelelő nehézfém-kibocsátás gáz- és gőznemű formáira, valamint azok vegyületeire is vonatkoznak.

1.4. Átlagos kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) dioxin és furán esetében legalább hatórás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatt A kibocsátási határérték a dioxin és furán a 2. rész szerint kiszámított teljes koncentrációjára vonatkozik.

Dioxinok és furánok	0,1

1.5. A szén-monoxid (CO) kibocsátására vonatkozó határértékek (mg/Nm^3) füstgázokban:

a) napi átlagértékként 50,

b) félórás átlagértékként 100.

c) tízperces átlagértékként 150.

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a mentességet az ebben a pontban meghatározott kibocsátási határértékek teljesítése alól a fluidágyas technológiát alkalmazó hulladék égető művek esetében azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő kibocsátási határérték szén-monoxidra (CO) egyórás átlagos érték formájában nem haladja meg a 100 mg/Nm^3 -t.

2. Kibocsátási határértékek a *40. cikk* (5) bekezdésében és a *41. cikkben* ismertetett viszonyok mellett.

A hulladék égető mű által a levegőbe kibocsátott légszennyező anyag összes szilárdanyag- koncentrációja semmilyen körülmények között nem haladhatja meg a félórás átlagértékben kifejezett 150 mg/Nm^3 mértéket. A TOC-ra és a szén-monoxidra érvényes, az 1.2. és az 1.5.b) pontban meghatározott kibocsátási határértékek sem léphetők túl.

3. A tagállamok az e mellékletben foglalt kivételek szabályozására saját szabályozást hozhatnak létre.

4. rész

Légszennyezési kibocsátási határértékek meghatározása hulladék együttégetése esetén

1. Minden esetben, amikor az ebben a részben szereplő táblázatban nincs meghatározva egy bizonyos teljes „C” kibocsátási határérték, a következő képletet (keverési szabályt) kell alkalmazni.

A füstgázban a hulladék együttégetéséből eredő minden egyes szennyező anyagra, valamint a CO -kibocsátásra vonatkozó kibocsátási határértéket az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$\frac{V_{hulladék} \times C_{hulladék} + V_{tech} \times C_{tech}}{V_{hulladék} + V_{tech}} = C$$

$V_{hulladék}$: kizárólag a hulladék égetéséből származó füstgázok térfogatárama a működési engedélyben meghatározott legalacsonyabb fűtőértékkel rendelkező hulladék alapján számolva és az ebben az irányelvben szabályozott feltételekre szabványosítva.

Amennyiben a veszélyes hulladék égetéséből származó hő az üzemben keletkező hő kevesebb mint 10 %-át teszi ki, a Vhulladék értékét egy elvi hulladékmennyiségből kell kiszámítani, melynek elégetése a hőfelszabadulás 10 %-át tenné ki ismert összes hőkibocsátás esetén.

$C_{hulladék}$: a 3. részben a hulladékégető művekre meghatározott kibocsátási határértékek

V_{tech}: az üzemi folyamat során felszabaduló füstgáz térfogatárama, ideértve az üzemben rendszerint használt engedélyezett tüzelőanyagok égését is (kivéve a hulladékot), amelyet annak az oxigéntartalomnak az alapján kell meghatározni, amelynél a közösségi és nemzeti jogszabályok értelmében az égést szabványosítani kell. Abban az esetben, ha ilyen üzemekre nem léteznek jogszabályok, a füstgázok tényleges oxigéntartalmát kell a folyamathoz feltétlenül szükséges levegőn túlmenően hígítás nélkül használni.

C_{tech}: az ebben a részben ismertetett, bizonyos ipari tevékenységekre érvényes kibocsátási határértékek, illetőleg ilyen határértékek hiányában a kibocsátási határértékek olyan üzemek füstgázában, amelyek megfelelnek az ilyen jellegű üzemekben rendes esetben engedélyezett tüzelőanyagok égetésekor (hulladék nélkül) a nemzeti jogszabályokban, törvényekben és adminisztratív rendelkezésekben szereplő előírásoknak. Ilyen rendelkezések hiányában az engedélyben meghatározott kibocsátási határértékeket kell használni. Amennyiben az engedélyben sem szerepel határérték, a tényleges tömegkoncentrációt kell alkalmazni.

C: összkibocsátási határérték az ebben a részben meghatározott oxigéntartalom mellett bizonyos ipari tevékenységekre és bizonyos szennyező anyagokra meghatározott módon vagy ilyen értékek hiányában az irányelv megfelelő mellékleteiben meghatározott kibocsátási határértékeket felváltó összkibocsátási határértékek. A szabványosításhoz szükséges oxigéntartalmat helyettesítő összes oxigéntartalmat a fenti tartalom alapján a parciális térfogatokat figyelembe véve kell kiszámítani.

A kibocsátási határértékek kiszámítását 273,15 K hőmérséklet és 101,3 kPa nagyságú nyomás figyelembe vételével, valamint a füstgázok vízgőztartalom miatti korrekcióját követően végzik.

Az ebben a részben szereplő kivételek kezelésére a tagállamok szabályokat állapíthatnak meg.

2. Hulladék együttégetését végző cementégető kemencékre vonatkozó külön rendelkezések

2.1 A 2.2. és a 2.3. pontban meghatározott kibocsátási határértékek az összes szilárd anyag, a HCl, a HF, az NO_x, az SO_2 és a TOC esetében (folyamatos mérés mellett) napi átlagértékként, nehézfémek esetében pedig legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás, dioxinok és furánok esetében legalább hatórás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszakban mért átlagértékként értendők.

Az összes érték szabványosítási alapfeltétele: 10 % oxigéntartalom.

Félóránkénti átlagértékekre csak a napi átlagértékek kiszámításakor lesz szükség.

2.2. C – összkibocsátási határértékek (a dioxinok és furánok kivételével mg/Nm^3) az alábbi szennyező anyagok esetében

Szennyező anyag	C
Összes szilárd anyag	30
HCl	10
HF	1
NO_x	500

2009. március 10., kedd

Szennyező anyag	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxinok és furánok (ng/Nm^3)	0,1

2.3. C – összkibocsátási határértékek (mg/Nm^3) SO_2 és TOC vonatkozásában

Szennyező anyag	C
SO_2	50
TOC	10

Az illetékes hatóság engedélyezheti az eltérést a fenti pontban meghatározott kibocsátási határértékektől olyan esetekben, amikor a TOC és SO_2 nem hulladék égetéséből származik.

3. Hulladék együttégetésével foglalkozó tüzelőberendezésekre vonatkozó külön rendelkezések

3.1. C_{proc} napi átlagértékekben kifejezve (mg/Nm^3), hatályos 2015. december 31-ig

A tüzelőberendezések névleges hőteljesítményének meghatározásakor a *31. cikkben* foglalt összevonási rendelkezések alkalmazandók.

Félóránkénti átlagértékekre csak a napi átlagértékek kiszámításakor lesz szükség.

A szilárd tüzelőanyagokra vonatkoztatott C_{tech} (O_2 tartalom 6 %), a biomassza kivételével:

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	850	200	200
NO_x	—	400	200	200
Por	50	50	30	30

A biomasszára érvényes C_{tech}-érték (O_2 tartalom 6 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	350	300	200
Por	50	50	30	30

A folyékony tüzelőanyagra érvényes C_{tech}-érték (O_2 tartalom 3 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	850	400 –200 (lineáris csökkenés 100 és 300 MWth között)	200
NO_x	—	400	200	200
Por	50	50	30	30

2009. március 10., kedd

3.2. C_{tech} napi átlagértékként megadva (mg/Nm^3), 2016. január 1-jével kezdődő hatállyal

A tüzelőberendezések névleges hőteljesítményének meghatározásakor a *31. cikkben* foglalt összevonási rendelkezések alkalmazandók. Félóránkénti átlagértékekre csak a napi átlagértékek kiszámításakor lesz szükség.

3.2.1. C_{tech} a *32. cikk* (2) bekezdésében említett tüzelőberendezések esetében

A szilárd tüzelőanyagokra vonatkoztatott Ctech (O_2 tartalom 6 %), a biomassza kivételével:

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 tőzegre: 300	200	200
NO_x	—	300 *lignitporra*: 400	200	200
Por	50	30	25 tőzegre: 20	20

C_{tech} biomasszára vonatkoztatva (O_2 tartalom 6 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	300	250	200
Por	50	30	20	20

C_{tech} folyékony tüzelőanyagra vonatkoztatva (O_2 tartalom 3 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	250	200
NO_x	—	400	200	150
Por	50	30	25	20

3.2.2. C_{tech} a *32. cikk* (3) bekezdésében említett tüzelőberendezések esetében

A szilárd tüzelőanyagokra vonatkoztatott C_{tech} (O_2 tartalom 6 %), a biomassza kivételével:

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 tőzegre: 300	200 tőzegre: 300, a *fluidágyas* tüzelés kivételével, ahol: 250	150 keringtetett vagy *nyomás* alatti *fluidágyas* tüzelés esetén, illetve tőzegégetéskor, az összes egyéb fluidágyas tüzelésnél: 200
NO_x	—	300 tőzegre: 250	200	150 *lignitpor* tüzelésekor: 200
Por	50	20	20	10 tőzegre: 20

2009. március 10., kedd

C_{tech} biomasszára vonatkoztatva (O_2 tartalom 6 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	150 fluidágyas tüzelés esetén: 200
NO_x	—	250	200	150
Por	50	20	20	20

C_{tech} folyékony tüzelőanyagra vonatkoztatva (O_2 tartalom 3 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	200	150
NO_x	—	300	150	100
Por	50	30	25	20

3.3. C – összkibocsátási határérték nehézfémek (mg/Nm^3)

esetében legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatti átlagérték ként kifejezve (szilárd tüzelőanyagoknál 6 %-os O_2-tartalomnál, folyékony tüzelőanyagoknál pedig 3 %-os O_2-tartalomnál).

Szennyező anyag	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C – összkibocsátási határérték (ng/Nm^3)

dioxinok és furánok esetében legalább határás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatti átlagérték ként kifejezve (szilárd tüzelőanyagoknál 6 %-os O_2-tartalomnál, folyékony tüzelőanyagoknál pedig 3 %-os O_2-tartalomnál).

Szennyező anyag	C
Dioxinok és furánok	0,1

4. E rész 2. és 3. pontjának hatálya alá nem tartozó iparágak hulladék-együttégető műveire vonatkozó külön rendelkezések

4.1. C – összkibocsátási határérték (ng/Nm^3)

dioxinokra és furánokra vonatkoztatva, legalább határás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatti átlagérték ként kifejezve:

Szennyező anyag	C
Dioxinok és furánok	0,1

4.2. C – összkibocsátási határérték nehézfémek (mg/Nm^3)

esetében legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatti átlagérték ként kifejezve

Szennyező anyag	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

5. rész

Kibocsátási határértékek füstgázok tisztításából származó szennyvizek esetében

Szennyező anyagok	A szűretlen mintában található kibocsátási határértékek (mg/l-ben, a dioxinok és furánok kivételével)	
1. Összes lebegő szilárd részecske a 91/271/EGK irányelv I. mellékletének meghatározása szerint	(95 %) 30	(100 %) 45
2. Higany és vegyületei higanyban kifejezve (Hg)	0,03	
3. Kadmium és vegyületei kadmiumban kifejezve (Cd)	0,05	
4. Tallium és vegyületei talliumban kifejezve (Tl)	0,05	
5. Arzén és vegyületei arzénban kifejezve (As)	0,15	
6. Ólom és vegyületei ólomban kifejezve (Pb)	0,2	
7. Króm és vegyületei krómban kifejezve (Cr)	0,5	
8. Réz és vegyületei rézben kifejezve (Cu)	0,5	
9. Nikkel és vegyületei nikkelben kifejezve (Ni)	0,5	
10. Cink és vegyületei cinkben kifejezve (Zn)	1,5	
11. Dioxinok és furánok	0,3 ng/l	

6. rész

A kibocsátás ellenőrzése

1. Mérési technikák

1.1. A légszennyező és a vizeket szennyező anyagok koncentrációinak meghatározására irányuló méréseket reprezentatív módon kell elvégezni.

1.2. Valamennyi szennyező anyag mintavételét és elemzését, ideértve a dioxinokat és furánokat is, valamint az automatikus mérési rendszerek minőségbiztosítását és az azok kalibrálására szolgáló referencia-méréseket, a CEN (Európai Szabványügyi Bizottság) szabványok szerinti módszer szerint kell elvégezni. Amennyiben nem áll rendelkezésre megfelelő CEN-szabvány, olyan ISO-szabványokat, országos vagy nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani. Az automatikus mérési rendszereket a referencia-módszerekkel végzett párhuzamos mérésekkel évente legalább egyszer ellenőrzik.

1.3. A napi kibocsátási határértékek szintjén egy egyszeri mérési eredmény 95 %-os konfidenciaszintjének értékei nem haladhatják meg a kibocsátási határértékek alábbi százalékos értékeit:

Szén-monoxid:	10 %
Kén-dioxid:	20 %
Nitrogén-dioxid:	20 %

2009. március 10., kedd

Összes szilárd anyag:	30 %
Összes szerves szén:	30 %
Hidrogén-klorid:	40 %
Hidrogén-fluorid:	40 %

A levegőbe, illetve a vizekbe történő kibocsátások időszakos mérését az 1.1. és 1.2. pont szerint kell elvégezni.

2. Légszennyező anyagok mérése

2.1. A légszennyező anyagokkal kapcsolatosan az alábbi méréseket kell elvégezni:

a) az alábbi anyagok folyamatos mérése: NO_x, feltéve hogy van rá megállapított kibocsátási határérték, CO, összes szilárd anyag, TOC, HCl, HF, SO_2;

b) az alábbi technológiai üzemeltetési paraméterek folyamatos mérése: hőmérséklet a belső fal közelében vagy az égéstér valamely más reprezentatív pontján az illetékes hatóságok engedélye alapján, a füstgáz oxigénkoncentrációja, nyomása, valamint a hőmérséklete és vízgőztartalma;

c) évente legalább kétszer nehézfémek, dioxinok és furánok mérése; ezt azonban az üzembe helyezését követő első 12 hónap során háromhavonta legalább egy alkalommal kell végezni.

2.2. A füstgázok tartózkodási idejét, legalacsonyabb hőmérsékletét, valamint oxigéntartalmát legalább egyszer, a hulladékégető vagy - együttégető mű üzembe helyezésekor, a legkedvezőtlenebb üzemeltetési körülmények között kell ellenőrizni.

2.3. A HF folyamatos mérése mellőzhető, ha a sósavra olyan kezelési szakaszokat iktatnak be, amelyek biztosítják, hogy a HCl kibocsátási határértékek túllépése nem fordulhat elő. Ilyen esetekben a HF-kibocsátást a 2.1. pont c) alpontjában előírt időszakos mérésekkel ellenőrizni kell.

2.4. A vízgőztartalom folyamatos mérése nem kötelező, ha a mintázott füstgázt a kibocsátás elemzését megelőzően szárították.

2.5. Az illetékes hatóságok eltekinthetnek a HCl, a HF és az SO_2 folyamatos mérésének kötelezettségétől a hulladékégető vagy-együttégető művekben csak a 2.1.c) pontban meghatározott időszakos mérést előírva ▌, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy ezen szennyező anyagok kibocsátása semmilyen körülmények között nem haladhatja meg az előírt kibocsátási határértékeket.**Az *eltérés nem alkalmazandó a különböző forrásokból származó, kevert hulladék égetésének eseteiben.***

▌

2.6. Az illetékes hatóság a nehézfémek, dioxinok és furánok vonatkozásában az alábbi esetekben engedélyezheti a mérések évi ***egyetlen*** alkalomra való csökkentését ▌:

a) ha a hulladékégetésből vagy - együttégetésből származó kibocsátás minden körülmények között a kibocsátási határérték 50 %-a alatt marad;

b) az égetésre vagy együttégetésre szánt hulladék csak nem veszélyes hulladékok olyan meghatározott és kiválogatott éghető frakcióiból áll, amelyek hasznosításra és bizonyos tulajdonságok felmutatására nem alkalmasak, és amelyeket a c) pontban említett vizsgálat alapján jobban meghatároznak;

c) az üzemeltető a kérdéses hulladék minőségére, az alkalmazott technológiákra és a kibocsátás ellenőrzési eredményeire vonatkozó adatok alapján bizonyítani tudja, hogy a kibocsátás minden körülmények között jelentősen alatta marad a nehézfémekre, dioxinokra és furánokra előírt kibocsátási határértékeknek;

d) az üzemeltetőnek bizonyítani tudja, hogy sem elektromos vagy elektronikai hulladékot, sem klórozott vegyületet tartalmazó hulladékot nem kezel,

2.7. A mérések eredményét a 3. részben említett vagy a 4. rész alapján, illetve a 7. részben megadott képlettel kiszámított, standard oxigén-koncentráció szerint kell szabványosítani:

Amennyiben a hulladékot oxigénnel dúsított környezetben égetik vagy együttégetik, a mérési eredményeket az illetékes hatóságok által meghatározott azon oxigéntartalomra kell vonatkoztatni, amely tükrözi az adott esetre vonatkozó különleges körülményeket.

Amennyiben a veszélyes hulladék égetésével foglalkozó hulladékégető vagy -együttégető műben a szennyező anyagok kibocsátását a füstgázok tisztításával csökkentik, az első albekezdés rendelkezéseinek megfelelő oxigéntartalomra vonatkozó szabványosítást csak akkor kell elvégezni, ha a szóban forgó szennyező anyag esetében ugyanezen időszakban mért oxigéntartalom meghaladja a vonatkozó szabványértéket.

3. A vizeket szennyező anyagok mérése

3.1. A szennyvíz elvezetési pontján az alábbi méréseket kell elvégezni:

a) a pH-érték, a hőmérséklet és az áramlás folyamatos mérése;

b) az összes lebegő szilárd részecske mérése pontszerű napi mintavétel alapján vagy az áramlással arányos, 24 órás időszakban vett reprezentatív mintában;

c) Hg, Cd, Ti, As, Pb, Cr, Ni és Zn legalább havi gyakoriságú mérése egy 24 órás időszakon keresztül a kibocsátás folyadékáramával arányos reprezentatív mintában

d) legalább hathavonta dioxin és furán mérése; mindazonáltal az üzembe helyezést követő első 12 hónap során legalább háromhavonta kell egy mérést elvégezni.

3.2. Ahol a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizeket a helyszínen együttesen kezelik a többi, helyben keletkező szennyvízzel, az üzemeltetőnek a méréseket az alábbiak szerint kell elvégeznie:

a) a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizek áramában, mielőtt az belép a közös szennyvízkezelő berendezésbe;

b) a többi szennyvízáramban vagy áramokban, mielőtt azok(ok) belép(nek) a közös szennyvízkezelő berendezésbe;

c) a végső szennyvíz-kibocsátási pontnál, ahol a kezelés után a szennyvíz elhagyja a hulladékégetőt vagy - együttégetőt.

7. rész

A kibocsátási koncentráció vonatkoztatási oxigénkoncentrációra történő számítására alkalmazott képlet

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S= a vonatkoztatási oxigénkoncentrációra átszámított kibocsátási koncentráció

E_M= a mért kibocsátási koncentráció

O_S= a vonatkoztatási oxigénkoncentráció

O_M= a mért oxigénkoncentráció

2009. március 10., kedd

8. rész

A kibocsátási határértékek betartásának megfelelőségi vizsgálata

1. Légszennyező anyagok kibocsátási határértékei

1.1. Akkor felelnek meg a levegőre vonatkozó kibocsátási határértékeknek, ha:

a) a napi átlagértékek egyike sem haladja meg a 3. rész 1.1. pontjában és a 4. részben meghatározott, illetve a 4. rész szerint kiszámított kibocsátási határértékeket;

b) vagy a félórás átlagértékek egyike sem haladja meg a 3. rész 1.2. pontjának táblázatában az A. oszlopban meghatározott kibocsátási határértékeket, vagy értelemszerűen az év folyamán a napi félórás átlagértékek 97 %-a nem haladja meg a 3. rész 1.2. pontjának táblázatában a B. oszlopban meghatározott kibocsátási határértékeket;

c) a nehézfémekre, valamint dioxinokra és furánokra meghatározott mintavételi időszak alatt az átlagértékek egyike sem haladja meg a 3. rész 1.3. és 1.4. pontjában, valamint a 4. részben meghatározott, illetve a 4. részben foglaltaknak megfelelően kiszámított, kibocsátási határértékeket;;

d) szén-monoxid esetében (CO):

(i) hulladékégető művek esetében:

— az év folyamán mért napi átlagértékek 97 %-a nem haladja meg a 3. rész 1.5.a) pontjában meghatározott kibocsátási határértékeket;

és

— bármely 24 órás időszak alatt mért tízperces átlagértékek legalább 95 %-a, illetve ugyanazon időszakban a félórás átlagértékek egyike sem haladja meg a 3. rész 1.5. pontjának b) és c) alpontjában meghatározott kibocsátási határértékeket

(ii) hulladék-együttégető művek esetében: teljesülnek a 4. részben foglalt előírások.

1.2. A félórás átlagértékek és a 10 perces átlagok meghatározását a 6. rész 1.3. pontjában megadott konfidencia-intervallumnak a mért értékekből történő levonása után, a tényleges üzemidőre kell elvégezni (vagyis az indítási és leállítási időszakok kizárásával, ha azokban hulladék égetése nem történik).

Érvényes napi átlag nyeréséhez a folyamatos mérőrendszer meghibásodása vagy karbantartása következtében egyetlen napon sem eshet ki több öt félórás átlagértéknél. A folyamatos mérőrendszer meghibásodása vagy karbantartása következtében évente legfeljebb tíz napi átlagérték eshet ki.

1.3. A mintavételi időszakra vonatkozó átlagértékeket, valamint a HF, HCl és SO_2 esetében végzett időszakos mérések átlagértékét a *39. cikk* (1) bekezdésének e) pontjában és a *42. cikk (3) bekezdésében*, illetve a 6. rész 1. pontjában foglalt követelményeknek megfelelően kell kiszámítani.

2.. A vizeket szennyező anyagok kibocsátási határértékei

Akkor felelnek meg a vizekre vonatkozó kibocsátási határértékeknek, ha:

a) az összes lebegő szilárd részecske értéke a mérések 95 és 100 %-ában nem haladja meg az 5. részben szereplő megfelelő kibocsátási határértékeket;

b) nehézfémek esetében (Hg, Cd, TI, As, Pb, Cr, Cu, Ni and Zn) évente legfeljebb egy mérés lépi túl az 5. részben magadott kibocsátási határértéket; vagy, ha a tagállam évente 20 mintánál többet ír elő, ezen minták legfeljebb 5 %-a lépi túl az 5. részben megadott kibocsátási határértéket;

c) dioxinok és furánok esetében a mért értékek nem lépik túl az 5. részben magadott kibocsátási határértéket.

2009. március 10., kedd

VII. MELLÉKLET

1. rész

Tevékenységek

1. A következőkben felsorolt pontok mindegyikében a tevékenység magában foglalja a berendezés tisztítását is, de a termékek tisztítását nem – hacsak erről másként nem rendelkeznek.

2. Ragasztóréteg felvitele

Bármely tevékenység, amelynél ragasztóanyagot visznek fel a felületre, a nyomtatási tevékenységekkel kapcsolatos ragasztóanyag-felvitel és rétegelés (laminálás) kivételével.

3. Bevonatkészítési (festési) eljárások

Bármely tevékenység, amelynél a bevonat egy vagy több folyamatos rétegét viszik fel:

a) az alábbi járművek bármelyikére:

(i) új autók, amelyek*a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv)* ([1]) *szerint M1 kategóriájú járművek,* valamint az N1 kategóriájú járművek is, amennyiben ugyanabban a berendezésben festik, mint az M1 járműveket;

(ii) teherautók vezetőfülkéi, amelyek a vezető tartózkodási helyeként vannak meghatározva, valamint a *2007/46/EK* irányelv N2 és N3 kategóriájába tartozó járművek műszaki berendezéseinek minden járulékos egysége;

(iii) kis- és nagy teherautók ‖, amelyeket a *2007/46/EK* irányelv N1, N2 és N3 kategóriájú járművekként határoz meg, de nincsenek benne a vezetőfülkék;

(iv) autóbuszok, amelyek a *2007/46/EK* irányelvben M2 és M3 jármű-kategóriába tartoznak;

(v) utánfutók ‖ , amelyek a *2007/46/EK* irányelvben O1, O2, O3 és O4 kategóriába tartoznak;

b) fém és műanyag felületek, beleértve repülőgépek, hajók, vonatok stb. felületeit;

c) fafelületek;

d) textil, szövet, fólia és papír felületek;

e) bőr felületek.

A bevonatkészítési (festési) tevékenységek nem terjednek ki a hordozóanyagok fémekkel történő bevonására elektroforetikus úton és vegyi permetezéses eljárással. Ha a bevonási (festési) technológia során van olyan lépés, amelynél ugyanazt a tárgyat bármely módszer alkalmazásával nyomtatják is, akkor a nyomtatási műveletet a bevonási tevékenység részének tekintik. Bár a külön tevékenységként végzett nyomtatás nem tartozik ide, de vonatkozhat rá az irányelv V. fejezete, ha a nyomtatási tevékenység ennek tárgyköréhez tartozik.

4. Szalagtekercsek bevonatolása

Minden olyan tevékenység, amelynek során tekercselt szalagacélt, rozsdamentes acélt, bevonatos acélt, rézötvözeteket vagy alumínium szalagokat végtelenített eljárással filmképző réteggel vagy rétegelt borítással vonnak be.

5. Oldószeres vegytisztítás

Minden olyan ipari vagy kereskedelmi tevékenység, amelynél illékony szerves vegyületeket használnak valamilyen berendezésben ruházat, lakástextiliák és egyéb fogyasztási cikkek tisztítására, kivéve a foltok kézi úton történő eltávolítását a textil- és ruhaiparban.

([1]) *HL L 263., 2007.10.9., 1. o.*

2009. március 10., kedd

6. Cipőgyártás

Minden olyan tevékenység, amellyel kész lábbelit vagy annak részeit állítják elő.

7. Bevonóanyag- keverékek, lakkok, nyomdafestékek (tinták) és ragasztóanyagok előállítása

A fenti végtermékek és közbeeső termékek előállítása – amennyiben ugyanazon a helyszínen ill. berendezésben történik a gyártásuk – festékpigmentek, gyanták és ragasztóanyagok szerves oldószerekkel vagy más hordozóanyagokkal történő keverése útján, beleértve a diszpergálási és elődiszpergálási tevékenységeket, a viszkozitás- és színtónus beállításokat, valamint a végtermék kiszerelését (tartályokba, dobozokba).

8. Gyógyszeripari termékek gyártása

Gyógyszeripari termékek kémiai szintézise, fermentálása, extrahálása, formulálása és késztermékké alakítása, és – amennyiben azonos helyszínen történik – a köztes termékek (intermedierek) előállítása is.

9. Nyomtatás

Szöveg és/vagy képek sokszorosítására irányuló bármilyen tevékenység, melynél egy képhordozó segítségével valamilyen felületre nyomdafestéket (tintát) visznek fel. Ide tartoznak a kapcsolódó lakkozási, festési és kasírozási eljárások. Azonban csak a következő alfolyamatok (nyomtatási eljárások) tartoznak az V. fejezet hatálya alá:

a) flexográfia (flexonyomás, magasnyomás) – olyan nyomtatási eljárás, amelynél a nyomtatandó kép hordozójaként gumit vagy rugalmas fotopolimert használnak, amelyen a nyomtatandó felület a nem nyomtatandó résznél magasabban helyezkedik el, továbbá folyékony nyomófestéket (tintát) alkalmaznak, amely az oldószer elpárolgása útján szárad;

b) hőrögzítéses rotációs offszetnyomás – rotációs nyomtatási tevékenység, amely olyan képhordozót használ, ahol a nyomtatandó és nem nyomtatandó felületek egy síkban helyezkednek el, ahol a rotációs nyomtatás azt jelenti, hogy a nyomtatandó anyagot egy hengerről táplálják a gépbe, nem pedig az egyes ívekről. A nem nyomtatandó felületrészt úgy kezelik, hogy vonzza a vizet és taszítsa a nyomdafestéket (tintát), míg a képhordozó nyomtatandó része felveszi és átviszi a tintát a nyomtatandó felületre. A nyomtatott anyagot egy kemencében forró levegővel szárítják;

c) nyomtatási tevékenységhez kapcsolt kasírozás – két vagy több rugalmas anyag összeragasztása rétegek (laminátumok) gyártása céljából;

d) rotációs mélynyomás sajtótermékek készítésére – rotációs mélynyomási tevékenység újságok, brosúrák, katalógusok és hasonló termékek előállítására, ahol toluol-alapú nyomdafestékeket alkalmaznak;

e) rotációs mélynyomás – nyomtatási tevékenység, amelynél forgó hengeres képhordozót használnak, amelynek a nyomtató felülete a nem nyomtatandó felületnél mélyebben helyezkedik el, és ahol folyékony nyomdafestéket használnak, amely az oldószer párolgása révén szárad. A mélyedések nyomdafestékkel vannak kitöltve, és a felesleget letisztítják a nem nyomtató felületrészekről, mielőtt a nyomtatandó anyag kapcsolatba kerülne a hengerekkel és felvenné a nyomdafestéket a mélyedésekből;

f) rotációs szitanyomás – olyan rotációs nyomtatási tevékenység, ahol a nyomdafesték a nyomtatandó felületre egy porózus képhordozó formán keresztülnyomva jut, amelynek a nyomtatandó részei nyitottak (áteresztik a festéket), míg a nem nyomtatandó területrész le van zárva (nem engedi át a festéket). Továbbá csak olyan folyékony festéktintákat használnak, amelyek az oldószer párolgása útján száradnak. A rotációs nyomtatás azt jelenti, hogy a nyomtatandó anyag egy hengerről és nem külön ívenként kerül a gépbe;

g) lakkozás – olyan tevékenység, melynek során lakkot vagy a csomagolóanyag későbbi lezárása céljából ragasztóréteget visznek fel egy rugalmas anyagra.

10. Gumifeldolgozás

Minden olyan tevékenység, amelynek során természetes vagy műgumi keverése, őrlése, kalanderezése, extrudálása és vulkanizálása történik és minden, a természetes vagy műgumi késztermékké alakításához kapcsolódó tevékenység.

2009. március 10., kedd

11. Felülettisztítás

Az oldószeres vegytisztítás kivételével minden olyan tevékenység, ahol szerves oldószerek segítségével az anyagok felületéről szennyeződéseket távolítanak el, beleértve a zsírtalanítást is. A több lépésből álló tisztítási tevékenység – bármely más művelet előtt vagy után – egyetlen felülettisztítási tevékenységnek tekintendő. Ez a tevékenység nem a gépi berendezések tisztítására, hanem a termékek felületének tisztítására vonatkozik.

12. Növényi olaj és állati zsír kinyerési és növényolaj–finomítási tevékenységek

Minden olyan tevékenység, amelynek során magvakból vagy más növényi anyagokból növényi olajokat állítanak elő, a száraz maradékanyagok feldolgozása állati takarmányok előállítására, a magvakból, valamint a növényi és/vagy állati eredetű anyagokból származó zsírok és növényi olajok tisztítása.

13. Jármű utánfényezés

Bármely következő ipari vagy kereskedelmi festési és a kapcsolódó zsírtalanítási tevékenység, ha az alábbiak egyike:

a) a *2007/46/EK* irányelv meghatározása szerinti tehergépkocsik vagy azok részeinek eredeti festése újrafényező-festék-típusokkal, ha ezt nem az eredeti gyártósoron végzik;

b) utánfutók festése (beleértve a nyerges utánfutókat) (O kategória a *2007/46/EK* irányelvben).

14. Tekercselőhuzalok bevonatolása

Transzformátorokban, motorokban stb. tekercsként használatos fémvezetők bármilyen bevonatolási eljárása.

15. Faanyag impregnálás

Minden tevékenység, amelynek során a faanyagba védőszert juttatnak.

16. Fa és műanyag rétegelt borítás (laminálás)

Minden olyan tevékenység, amelynek során fa és/vagy műanyag rétegeket ragasztanak össze rétegelt termékek előállítása céljából.

2. rész

Küszöbértékek és kibocsátási határértékek

A kibocsátási határértékek kiszámítását 273,15 K hőmérséklet és 101,3 kPa nagyságú nyomás mellett, valamint a füstgázok vízgőztartalmának korrekcióját követően végzik.

	Tevékenység (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm^3)	Diffúz kibocsátási határ értékek (az oldószer bevitel %–ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új létesítmények	Meglévő létesítmények	Új létesítmények	Meglévő létesítmények	
1	Hőrögzítéses rotációs offszetnyomás (> 15)	15—25 > 25	100 20	30 ([1]) 30 ([1])				([1]) A késztermékben az oldószer-maradék nem tekintendő a diffúz kibocsátás részének.
2	Rotációs mélynyomás sajtótermékek előállítására (> 25)		75	10	15			
3	Egyéb rotációs mélynyomás, flexográfia, rotációs szitanyomás, kasírozás vagy lakkozás (> 15) rotációs szitanyomás textilre/kartonra (> 30)	15—25 > 25 > 30 ([1])	100 100 100	25 20 20				([1]) A textilre és kartonra való rotációs szitanyomtatás küszöbértéke.
4	Felülettisztítás az *53. cikk* (5) bekezdésében említett vegyületek használatával. (> 1)	1—5 > 5	20 ([1]) 20 ([1])	15 10				([1]) A határérték a vegyületek tömegére vonatkozik mg/Nm^3-ben, és nem az összes szénre.

2009. március 10., kedd

	Tevékenység (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm^3)	Diffúz kibocsátási határ értékek (az oldószer bevitel %–ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új létesítmények	Meglévő létesítmények	Új létesítmények	Meglévő létesítmények	
5	Egyéb felülettisztítás (> 2)	2—10 > 10	75 ([1]) 75 ([1])	20 ([1]) 15 ([1])				([1]) Azok a berendezések, melyekre nézve az illetékes hatóságnak igazolják, hogy az összes általuk használt tisztítószer átlagos szerves oldószer-tartalma nem haladja meg a 30 tömeg %-ot, mentesek ezeknek az értékeknek a betartása alól.
6	Jármű-szériafestés (< 15) és jármű-utánfényezés	> 0,5	50 ([1])	25				([1]) A 8. rész 2. pontja értelmében a megfelelést 15 perces mérések átlaga alapján kell igazolni.
7	Szalagtekercsek bevonatolása (> 25)		50 ([1])	5	10			([1]) Ama berendezéseknél, amelyek olyan technikát használnak, ahol megengedett a visszanyert oldószerek újbóli használata, a kibocsátási határérték 150.
8	Egyéb bevonatfelviteli, festési eljárások, beleértve a fém, műanyag, textil (5), szövet, fólia és papír festését (> 5)	5—15 > 15	100 ([1]) ([4]) 50/75 ([2]) ([3]) ([4])	25 ([4]) 20 ([4])				([1]) A kibocsátási határérték a festésre és a szárítási műveletekre vonatkozik, zárt feltételek mellett. ([2]) Az első kibocsátási határérték a szárítási eljárásokra, a második a festési műveletekre vonatkozik. ([3]) Azokra a textilfestő berendezésekre, amelyek olyan eljárást használnak, amelynél megengedett a visszanyert oldószerek ismételt használata, a kibocsátási határérték a festési és szárítási folyamatokra együttesen 150. ([4]) Azok a festési eljárások, amelyeket nem lehet zárt feltételek mellett végezni (pl. hajóépítésnél,repülőgépfestésnél), kivételt képezhetnek a határértékek alól, az *53. cikk* (3) bekezdése szerint. ([5]) Rotációs szitanyomtatás textilre a 3. pontnál taglalva.
9	Tekercselőhuzalok bevonatolása (> 5)					10 g/kg ([1]) 5 g/kg ([2])		([1]) Azokra a berendezésekre vonatkozik, ahol a huzal átl. átmérője ≤ 0,1 mm. ([2]) Minden egyéb berendezésre érvényes.
10	Faanyag felületek bevonatolása (festése) (> 15)	15—25 > 25	100 ([1]) 50/75 ([2])	25 20				([1]) A kibocsátási határérték a festésre és a szárítási műveletekre vonatkozik, zárt feltételek mellett. ([2]) Az első érték a szárítási, második a bevonatfelviteli eljárásokra vonatkozik.

2009. március 10., kedd

	Tevékenység (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm^3)	Diffúz kibocsátási határ értékek (az oldószer bevitel %–ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új létesítmények	Meglévő létesítmények	Új létesítmények	Meglévő létesítmények	
11	Oldószeres vegytisztítás					20 g/kg ([1]) ([2])		([1]) A tisztított és szárított termék 1 kg jára vonatkozó oldószer-kibocsátás tömegében kifejezve. ([2]) A 4. rész 2. pontjában szereplő kibocsátási határérték nem érvényes erre a tevékenységre.
12	Faanyag-impregnálás (> 25)		100 ([1])	45		11 kg/m^3		([1]) A kibocsátási határtérték nem vonatkozik a karbolsavval (krezollal) történő impregnálásra.
13	Bőrök bevonati réteggel való ellátása (festése) (> 10)	10—25 > 25 > 10 ([1])				85 g/m^2 75 g/m^2 150 g/m^2		A kibocsátási határérték a végtermék 1 m^2-ére jutó oldószer-kibocsátással (gramm) van megadva. ([1]) Bútorgyártási bőrök és különleges bőráruk festésénél, melyeket mint kisméretű fogyasztási cikkeket – pl. táskák, övek, tárcák stb. – használunk.
14	Cipőgyártás (> 5)					25 g/pár		A teljes kibocsátási határértéket a kész lábbelipárra vonatkoztatott oldószer-kibocsátással (gr) fejezi ki.
15	Fa és műanyag rétegelt borítás (laminálás) (> 5)					30 g/m^2		
16	Ragasztóréteg felvitele (> 5)	5—15 > 15	50 ([1]) 50 ([1])	25 20				([1]) Ha olyan eljárásokat alkalmaznak, amelyeknél megengedett a visszanyert oldószerek újrafelhasználása, a kibocsátási határérték a véggázokban 150.
17	Bevonóanyag- keverékek, lakkok, nyomdafestékek (tinták) és ragasztóanyagok előállítása (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150	5 3		az oldószerbevitel 5 %-a az oldószerbevitel 3 %-a		A diffúz kibocsátási határ értékek nem tartalmazzák azt az oldószermennyiséget, amelyet a bevonóanyag- keverék részeként, zárt tartályban értékesítenek.
18	Gumifeldolgozás (> 15)		20 ([1])	25 ([2])		az oldószerbevitel 25 %-a		([1]) Ha olyan eljárásokat alkalmaznak, amelyeknél megengedett a visszanyert oldószerek újrafelhasználása, a kibocsátási határérték a véggázokban 150. ([2]) A diffúz kibocsátási határ értékek nem tartalmazzák azt az oldószermennyiséget, amelyet a termék vagy keverék részeként, zárt tartályban értékesítenek.

2009. március 10., kedd

	Tevékenység (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm^3)	Diffúz kibocsátási határ értékek (az oldószer bevitel %–ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új létesítmények	Meglévő létesítmények	Új létesítmények	Meglévő létesítmények	
19	Növényi olaj és állati zsír kinyerési és növényolaj–finomítási tevékenységek (> 10)					Állati zsír: 1,5 kg/t; Ricinus: 3 kg/t; Repcemag: 1 kg/t; Napraforgómag: 1 kg/t; Szójabab (normál őrlés, sajtolás): 0,8 kg/t; Szójabab (fehér pelyhes üledék): 1,2 kg/t; Egyéb magvak és növényi anyagok: 3 kg/t (1) 1,5 kg/t (2) 4 kg/t (3)		(1) A teljes kibocsátási határértéket olyan berendezésekre, amelyek adagonként dolgozzák föl a magvakat illetve egyéb növényi anyagokat, az illetékes hatóság minden esetet külön vizsgálva, a legjobb elérhető technológia alapján állapítja meg. (2) Minden frakcionálási folyamatra vonatkozik, kivéve a „kásátlanítást” (= olajok tisztítása: kötőanyagok eltávolítása az olajból.) (3) A „kásátlanításra” vonatkozó határérték.
20	Gyógyszeripari termékek gyártása (> 50)		20 (1)	5 (2)	15 (2)	az oldószerbevitel 5 %–a	az oldószerbevitel 15 %–a	(1) Ha olyan eljárásokat alkalmaznak, amelyeknél megengedett a visszanyert oldószerek újrafelhasználása, a kibocsátási határérték a véggázokban 150. (2) A diffúz kibocsátási határértékek nem tartalmazzák azt az oldószermennyiséget, amelyet a termék vagy keverék részeként, zárt tartályban értékesítenek.

3. rész

A járműfényező iparág létesítményeire vonatkozó kibocsátási határértékek

1. A teljes kibocsátási határértékeket a kibocsátott szerves oldószernek a termékfelület 1 négyzetméterére vonatkoztatott grammokban megadott, illetve a járműkarosszériánként kibocsátott szerves oldószer kilogrammban megadott mennyiségével fejezzük ki.

2. A 3. pont táblázatában található bármely termék felületének területét a következőképpen definiáljuk:

— a felület területét az elektroforetikus bevonattal ellátott (festett) teljes felületből számítjuk, továbbá az olyan egyéb beépítendő részegységek, alkatrészek felületéből, amelyek az egymást követő műveletek során a szóban forgó termék bevonatával azonos festékbevonattal lesznek ellátva, vagy pedig a berendezésben lefestett termék teljes felületéből kalkuláljuk.

Az elektroforetikus bevonattal ellátott (festett) felület területét a következő képlettel számítjuk:

$$\frac{2 \times \text{a járműkarosszéria teljes súlya}}{\text{a fémlemez átlagos vastagsága} \times \text{a fémlemez fajsúlya}}$$

Ezt a módszert kell alkalmazni lemezből készült egyéb festett alkatrészekre is.

Számítógépes tervező (CAD) vagy más ezzel egyenértékű módszert kell alkalmazni a többi beépítendő részegység, alkatrész felületének, vagy a berendezésben lefestett termék teljes felületének kiszámítására.

3. Az alábbi táblázatban található teljes kibocsátási határértékek az ugyanabban a berendezésben végzett összes műveletre vonatkoznak. Ez magában foglalja az elektroforetikus festést vagy bármely más bevonatfelviteli eljárást, a végső fényezést és polírozást is beleértve, valamint a berendezés tisztítására felhasznált oldószereket – beleértve a festőfülkék és más helyhez kötött berendezés tisztítását – a gyártási folyamat ideje alatt vagy azt követően.

Tevékenység (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Termelési küszöbérték (a festett egységek éves darabszáma)	Teljes kibocsátási határérték	
		Új létesítmények	Meglévő létesítmények
Új személygépkocsik festése (> 15)	> 5 000	45 g/m^2 vagy 1,3 kg/karosszéria + 33 g/m^2	60 g/m^2 vagy 1,9 kg/karosszéria + 41 g/m^2
	≤ 5 000 héjszerkezet vagy > 3 500 alvázra épített	90 g/m^2 vagy 1,5 kg/karosszéria + 70 g/m^2	90 g/m^2 vagy 1,5 kg/karosszéria + 70 g/m^2
		Teljes kibocsátási határérték (g/m^2)	
Új teherautó vezetőfülkék festése (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Új kis- és nagy teherautók festése (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Új autóbuszok festése (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. A 3. pont táblázatában említett küszöbértékeknél kisebb oldószer-fogyasztású járműfestő berendezéseknek a 2. részben meghatározott, a jármű szériafestés és utánfényezésre vonazkozó követelményeket kell teljesíteni.

4. rész

Konkrét kockázatokra utaló feliratokkal ellátott illékony szerves vegyületekre vonatkozó kibocsátási határértékek

1. Az illékony szerves vegyületek *52. cikkben* meghatározott kibocsátásainál, ahol a cikkben említett kockázati megjelölést okozó vegyületek összességének tömegárama nagyobb vagy egyenlő 10 g/h-val, a 2 mg/Nm^3 kibocsátási határértéket kell betartani. A kibocsátási határérték az egyes vegyületek tömegének összegére vonatkozik.

2. Halogénezett illékony szerves vegyületek kibocsátásainál, amelyekhez az R40 vagy R68 mondatot rendelik hozzá, és ahol az R40 vagy R68 megjelölést okozó kibocsátott vegyületek összességének tömegárama nagyobb vagy egyenlő 100 g/h-val, a 20 mg/Nm^3 kibocsátási határértéknek kell megfelelni. A kibocsátási határérték az egyes vegyületek tömegének összegére vonatkozik.

5. rész

Csökkentési terv

1. Amennyiben festékbevonatokat, lakkokat, ragasztókat vagy nyomdafestékeket alkalmaznak, a következő terv használható. Ahol ez a terv nem megfelelő, az illetékes hatóság engedélyezheti az üzemeltetőnek olyan tetszőleges alternatív terv alkalmazását, amellyel a 2. és 3. részben ismertetett kibocsátási határértékek alkalmazásával egyenértékű kibocsátáscsökkentés érhető el. A terv elkészítése során a következő tényezőket kell figyelembe venni:

   a) ahol kis oldószertartalmú vagy oldószermentes helyettesítő anyagok fejlesztése még folyamatban van, az üzemeltetőnek határidő-hosszabbítást kell adni, hogy megvalósíthassa a kibocsátáscsökkentési tervét;

   b) a kibocsátáscsökkentés referenciapontjának („referencia-kibocsátás”) a lehető leginkább meg kell egyeznie a csökkentési módszerek alkalmazása nélküli kibocsátás értékével.

2009. március 10., kedd

2. A következő csökkentési terv alkalmazandó azokra a berendezésekre, amelyeknél állandó szilárd anyag tartalom feltételezhető:

a) Az éves referencia-kibocsátás az alábbiak szerint számolható:

(i) Az évente felhasznált festékbevonatok és/vagy nyomdafestékek (tinták), lakkok, ragasztóanyagok szilárdanyag-tartalmának összmennyiségét (tömegét) meg kell állapítani. Szilárdanyag alatt értjük mindazokban a festékbevonatokban, tintákban, lakkokban és ragasztóanyagokban stb. található anyagokat, amelyek a víz vagy az illékony szerves vegyületek elpárolgása után visszamaradnak, megszilárdulnak.

(ii) Az éves referencia-kibocsátás az (i) pontban meghatározott tömeg és az alábbi táblázatban található megfelelő szorzótényezővel számítható ki. Az illetékes hatóságok hozzáigazíthatják ezeket a szorzótényezőket az egyes berendezésekhez annak érdekében, hogy a szilárdanyag-felhasználás hatékonyság növekedését előmozdítsák.

Tevékenység	Szorzótényező az (a)(ii) tételhez
Rotációs mélynyomás; flexográfia (magasnyomás); laminálás (kasírozás) mint a nyomtatási tevékenység része; lakkozás a nyomtatási tevékenység részeként; faanyagbevonás; textil, szövet, fólia vagy papír bevonatolása; ragasztóréteg felvitele	4
Szalagtekercsek bevonatolása, jármű-újrafényezés	3
Élelmiszerrel érintkező bevonatok, repülés- és űrtechnikai bevonatok	2,33
Egyéb bevonati rétegfelviteli eljárások és rotációs szitanyomás	1,5

b) A célkibocsátás egyenlő az éves referencia-kibocsátás és egy meghatározott százalékos érték szorzatával, ahol a százalékos érték nagysága:

(1) (diffúz kibocsátási határ érték + 15) azokra a berendezésekre, amelyek a 2. rész 6. sorához, valamint a 8. és 10. sor alacsonyabb küszöbértékéhez tartoznak,

(2) (diffúz kibocsátási határ érték + 5) minden egyéb berendezésre.

c) Megfelelés érhető el, ha az oldószer-gazdálkodási terv alapján meghatározott tényleges oldószer-kibocsátás kisebb a célkibocsátásnál vagy azzal egyenlő.

6. rész

A kibocsátás ellenőrzése

1. A véggáz-vezetékeket, amelyekhez kibocsátáscsökkentő berendezés csatlakozik, és amelyek a kilépő csonknál átlagosan több mint 10 kg/h összes szerves szenet bocsátanak ki, folyamatosan figyelemmel kell kísérni a követelményeknek való megfelelés szempontjából.

2. Egyéb esetekben a tagállamok biztosítják, hogy vagy folyamatos, vagy szakaszos méréseket végeznek. Szakaszos mérések esetén legalább három mérési eredményt olvasnak le minden egyes mérés alkalmával.

3. Nem kötelező méréseket végezni olyan esetben, amikor nincs szükség csővégi szennyezéscsökkentő berendezésre az irányelv követelményeinek való megfeleléshez.

7. rész

Oldószer-kezelési terv (oldószermérleg)

1. Alapelvek

Az oldószer-kezelési terv rendeltetése:

a) igazolja az *56. cikkben* meghatározott követelmények teljesítését;

b) meghatározza a jövőbeni csökkentési lehetőségeket;

c) lehetővé teszi a közvélemény tájékoztatását az oldószer-felhasználásról, az oldószer-kibocsátásról és az V. fejezetben foglalt követelmények betartásáról.

2. Meghatározás

A következő meghatározások az anyagmérleg gyakorlati elkészítésének vázát adják.

A szerves oldószerek bevitele (I):

I1 Az eljárásba közvetlenül bevitt vagy a vásárolt keverékekben levő szerves oldószerek mennyisége az alatt az időtartam alatt, melyre az anyagmérleget éppen számoljuk.

I2 A visszanyert és az eljárásban újrafelhasznált szerves oldószerek mennyisége vagy ezeknek a bevitt keverékekben lévő mennyisége. Az újrahasznosított oldószerrel minden egyes felhasználási alkalommal számolni kell.

Az eljárásból kikerülő szerves oldószerek (O):

O. 1. Kibocsátás a véggázokkal.

O. 2. Vízben elnyelődött (vízzel távozó) szerves oldószerek, a szennyvízkezelés figyelembevételével az O5 számításánál.

O. 3. A végtermékbe – akár szennyezőanyagként is – kerülő, visszamaradó szerves oldószerek mennyisége.

O. 4. A szerves oldószerek levegőbe távozó diffúz kibocsátása. Ide tartozik a helyiségek általános szellőzése, amely során az ablakokon, ajtókon, réseken és hasonló nyílásokon át a levegő a szabadba jut.

O. 5. Szerves oldószereknek és/vagy szerves vegyületeknek kémiai vagy fizikai reakciók miatt bekövetkező vesztesége (beleértve az égetést mint roncsolásos eljárást vagy más véggáz- vagy szennyvízkezelést, vagy a leválasztást, amennyiben azokkal nem számolunk az O. 6., O. 7. és O. 8.-nál).

O. 6. Az összegyűjtött hulladékok szerves oldószertartalma.

O. 7. Szerves oldószerek vagy a keverékekben levő szerves oldószerek, amelyeket mint kereskedelmi forgalomban értékesíthető termékeket eladtak vagy el fognak adni.

O. 8. Keverékek szerves oldószertartalma, amelyet újrahasznosítás céljából nyertek vissza de nincsenek az eljárásba visszaforgatva, amennyiben az O.7.-nél nem lettek figyelembe véve.

O. 9. Egyéb módon távozó szerves oldószerek.

3. Az oldószerkezelési terv (oldószermérleg) használata a követelmények teljesítésének igazolására

Azt, hogy miképpen használjuk az oldószerkezelési tervet, a mindenkori vizsgálandó és igazolandó követelményektől függ, az alábbiak szerint:

a) Az 5. részben meghatározott csökkentési terv vizsgálata és összehasonlítása a teljes kibocsátási határértékkel, amit termékegységre eső oldószer-kibocsátásban vagy más, a 2. és a 3. részben ismertetett módon fejezünk ki.

(i) minden, az 5. részben meghatározott csökkentési tervet alkalmazó tevékenységnél az oldószer-kezelési tervet évente el kell készíteni az oldószerfogyasztás (C) meghatározása céljából. A fogyasztást a következő egyenletnek megfelelően kell kiszámítani:

C = I1 - O8

Ezzel párhuzamosan a (festék)bevonatok szilárdanyagtartalma is meghatározandó, hogy minden évben megállapíthassuk az éves referencia-kibocsátást és a célemissziót.

(ii) Hogy meg tudjuk becsülni a teljes kibocsátási határérték betartását, ami termékegységre eső oldószer-kibocsátásban vagy a 2. és 3. részben megadott más egységben van kifejezve, az oldószerkezelési tervet évente el kell készíteni a kibocsátások (E) meghatározása céljából. A kibocsátásokat a következő egyenletnek megfelelően kell kiszámítani:

E = F + O1

Ahol F a diffúz (fugitív) kibocsátás, a b) (i) pontban meghatározottak szerint. A kibocsátási értéket ezután el kell osztani a vonatkozó termékparaméterrel.

2009. március 10., kedd

(iii) Hogy az 53. *cikk* (6) bekezdése b) pontjának ii. alpontja követelményeinek teljesítését meg tudjuk állapítani, évente el kell készíteni az oldószer-kezelési tervet az összes érintett tevékenységből eredő teljes kibocsátás meghatározása végett. Majd ezt az eredményt össze kell hasonlítani azzal az összkibocsátással, amit akkor kapnánk, ha a 2., 3. és 5. rész követelményeinek minden egyes tevékenység esetében külön-külön is eleget tennénk.

b) A diffúz kibocsátások meghatározása az oldószermérleg alapján a 2. rész szerinti diffúz kibocsátási határ értékekkel történő összehasonlítás céljából:

(i) A diffúz (fugitív) kibocsátást a következő egyenletek egyikével kell kiszámítani;

F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8

vagy

F = O2 + O3 + O4 + O9

Az F értékét vagy az emittált mennyiségek közvetlen mérésével, vagy ezzel egyenértékű, más számítási módszerrel kell meghatározni, például a folyamat véggáz-leválasztási, ill. kezelési hatásfokának ismeretében.

A diffúz kibocsátási határ érték a bevitt oldószermennyiség hányadaként is kifejezhető, ahol a bevitt mennyiséget a következő egyenlet alapján kell kiszámítani:

I = I1 + I2

(ii) A diffúz kibocsátást egy rövid ideig tartó, de átfogó mérési sorozattal kell meghatározni, melyet a berendezés vagy készülék módosításáig nem szükséges ismételten elvégezni.

8. rész

A kibocsátási határértékek teljesítésének vizsgálata véggázok esetében

1. Folyamatos mérések esetén a kibocsátási határértékek betartottnak tekintendők, ha:

a) egy adott létesítmény bármely 24 órás üzeme vagy tevékenysége alatt (az indítási, leállítási és karbantartási műveletek kivételével) végzett érvényes mérések számtani átlagainak egyike sem haladja meg a kibocsátási határértékeket,

b) az 1 órás átlagok egyike sem haladja meg 1,5-szeresnél nagyobb mértékben a kibocsátási határértékeket.

2. Időszakos mérések esetén a kibocsátási határértékek megfelelőnek tekintendők, ha:

a) az összes mért érték átlaga nem haladja meg a kibocsátási határértékeket,

b) az 1 órás átlagok egyike sem haladja meg 1,5-szeresnél nagyobb mértékben a kibocsátási határértéket.

3. A 4. részben foglalt rendelkezések betartását az érintett illékony szerves vegyületek egyenkénti tömegkoncentrációinak összege alapján kell vizsgálni. A megfelelés minden más esetben a kibocsátott szerves szén össztömege alapján vizsgálandó, hacsak a 2. részben nincs másképpen meghatározva.

4. Adagolható a véggázokhoz hűtési vagy hígítási célból gáz, ahol ez műszakilag indokolt, de ezt nem szabad figyelembe venni, amikor a szennyező anyag véggázban való tömegkoncentrációját határozzák meg.

2009. március 10., kedd

VIII. MELLÉKLET

Titán-dioxidot termelő létesítményekre vonatkozó műszaki rendelkezések

1. rész

Kibocsátási határértékek vízbe történő kibocsátáskor

1. Szulfát-eljárást alkalmazó létesítmények esetében (éves átlagként):

   az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére vonatkoztatott 550 kg szulfát;

2. Klorid-eljárást alkalmazó létesítmények esetében (éves átlagként):

   a) semleges rutil használatakor 130 kg klorid az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére,

   b) szintetikus rutil használatakor 228 kg klorid az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére,

   c) 330 kg klorid az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére salak használatakor.

3. Klorid-eljárást alkalmazó és többféle ércet felhasználó létesítmények esetében a 2. pontban ismertetett kibocsátási határértékeket a felhasznált ércek mennyiségének arányában alkalmazzák.

2. rész

Akut toxicitás vizsgálatai

1. Akut toxicitás szempontjából a kibocsátási területeken általában megtalálható bizonyos puhatestű, rákféle, hal- és planktonfajokat kell vizsgálni. Ezen túlmenően, az apró tengeri rákfajok (Artemia salina) mintáin is vizsgálatokat kell végezni.

2. Az 1. pont vizsgálataival megállapított maximális halálozási arány 36 órás időtartam során 1/5 000-es kiáramlási hígítás mellett:

   a) a vizsgált fajok felnőtt példányait tekintve: 20 %-os halálozási arány,

   b) a vizsgált fajok lárva alakjainak esetében: az ellenőrző csoportnál magasabb halálozási arány.

3. rész

Légszennyező anyagok kibocsátási határértékei

1. A köbméterenkénti tömegkoncentrációban (Nm^3) kifejezett kibocsátási határértékek kiszámításának alapja 273,15 K hőmérséklet, 101,3 kPa nagyságú nyomás és a füstgázok vízgőztartalmának korrekciója.

2. Por esetében: 50 mg/Nm^3;

3. Gáz-halmazállapotú kén-dioxid és kén-trioxid (beleértve a savcseppeket is) esetében, SO_2-egyenértékben számítva

   a) 6 kg az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére vonatkoztatva, éves átlagként;

   b) Hulladéksav töményítését végző létesítmények esetében 500 mg/Nm^3 óránkénti átlagként;

4. Klorid-eljárást alkalmazó létesítmények esetében klórra:

   a) 5 mg/Nm^3 napi átlagérték

   b) bármely időpontban vizsgálva 40 mg/Nm^3.

2009. március 10., kedd

4. rész

Monitoring of the environment affected by discharges of waste from installations producing titanium dioxide into water

1. A vízoszlopot – akár szűrt, akár szűretlen vízről van szó – évente legalább három alkalommal ellenőrizni kell az alábbi paraméterek alapján:

   a) szűretlen víz ellenőrzésekor: hőmérséklet, sótartalom vagy vezetőképesség 20°C-on, pH-érték, oldott O_2, zavarosság vagy lebegőanyag-tartalom, oldott és szuszpendált Fe, Ti;

   b) szűrt víz ellenőrzésekor:

      (i) 0,45 μm-es pórusnagyságú szűrőmembránon szűrt vízben: oldott Fe;

      (ii) 0,45 μm-es pórusnagyságú szűrőmembránon visszamaradt lebegőanyagban: Fe, oxidhidrátok és vas-oxid-hidrát.

2. Az üledéket évente legalább egyszer kell ellenőrizni a felszínhez legközelebb eső, legfelső rétegéből vett mintán, a következő paraméterek alapján: Ti, Fe, oxidhidrátok és vas-oxid-hidrát.

3. Az élő szervezetekre vonatkozó ellenőrzést évente legalább egyszer kell elvégezni az adott hely jellemző fajaiban a Ti, Cr, Fe, Ni, Zn, és Pb koncentrációjának, a tengerfenéki fauna változatosságának és relatív gazdagságának, valamint a halak anatómiai-patológiai sérüléseinek vizsgálatával.

4. Az egymást követő mintavételeket ugyanazon a helyen és mélységben és ugyanolyan feltételek mellett kell végezni.

5. rész

A kibocsátás ellenőrzése

A levegőbe kibocsátott szennyező anyagok ellenőrzése legalább az alábbiak folyamatos ellenőrzésére terjed ki:

a) hulladéksav-sűrítést végző berendezések SO_2-kibocsátásának szintje szulfát-eljárást alkalmazó létesítmények esetében

b) klórkibocsátás a klorid-eljárást alkalmazó létesítményekben

c) porkibocsátás a főbb forrásoknál.

IX. MELLÉKLET

A. rész

A hatályukat vesztett irányelvek és későbbi módosításaik

(a 72. cikk alapján)

A Tanács 78/176/EGK irányelve (HL L 54., 1978.2.25., 19. o.)	
A Tanács 83/29/EGK irányelve (HL L 32., 1983.2.3., 28. o.)	
A Tanács 91/692/EGK irányelve (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.)	kizárólag az I. melléklet b) pontja
A Tanács 82/883/EGK irányelve (HL L 378., 1982.12.31., 1. o.)	
A Tanács 807/2003/EK rendelete (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.)	kizárólag a III. melléklet 34. pontja

A Tanács 92/112/EGK irányelve (HL L 409., 1992.12.31., 11. o.)	
A Tanács 96/61/EK irányelve (HL L 257., 1996.10.10., 26. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 2003/35/EK irányelve (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.)	kizárólag a 4. cikk és a II. melléklet
Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.)	kizárólag a 26. cikk
Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.)	kizárólag a III. melléklet 61. pontja
Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.)	kizárólag a 21. cikk (2) bekezdése
A Tanács 1999/13/EK irányelve (HL L 85., 1999.3.29., 1. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.)	kizárólag az I. melléklet 17. pontja
Az Európai Parlament és a Tanács 2004/42/EK irányelve (HL L 143., 2004.4.30., 87. o.)	kizárólag a 13. cikk (1) bekezdése
Az Európai Parlament és a Tanács 2000/76/EK irányelve (HL L 332., 2000.12.28., 91. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 2001/80/EK irányelve (HL L 309., 2001.11.27., 1. o.)	
A Tanács 2006/105/EK irányelve (HL L 363., 2006.12.20., 368. o.)	kizárólag a melléklet „B” részének 2. pontja

„B.” rész

A nemzeti jogba való átültetés határideje

(a 72. cikkben említettek szerint)

Irányelv	Az átültetés határideje	Az alkalmazás határideje
78/176/EKK	1979. február 25.	
82/883/EKK	1984. december 31.	
92/112/EKK	1993. június 15.	
96/61/EK	1999. október 30.	
1999/13/EK	2001. április 1.	
2000/76/EK	2000. december 28.	2002. december 28. 2005. december 28.
2001/80/EK	2002. november 27.	2004. november 27.
2003/35/EK	2005. június 25.	
2003/87/EK	2003. december 31.	

X. MELLÉKLET

Korrelációs táblázat

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk (1) bekezdése	1. cikk	1. cikk	1. cikk	1. cikk	1. cikk, első bekezdés		1. cikk
1. cikk (2) bekezdésének a) pontja			2. cikk (2) bekezdése				3. cikk (2) bekezdése
1. cikk (2) bekezdésének b) pontja					3. cikk (1) bekezdése		3. cikk *(25)*bekezdése
1. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontja							—
2. cikk							*61. cikk*
3. cikk							12. cikk 4. és 5. pontja
4. cikk			4. cikk	3. cikk bevezető része és (1) bekezdése	4. cikk (1) bekezdése		4. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	5. cikk
5. cikk							12. cikk 4. és 5. pontja
6. cikk							12. cikk 4. és 5. pontja
7. cikk (1) bekezdése							*64. cikk* (1) bekezdése és (2) bekezdésének első albekezdése
7. cikk (2) és (3) bekezdése							—
—	—	—	—	—	—	—	*64. cikk* (2) bekezdésének második albekezdése
8. cikk (1) bekezdése							*62. cikk* (2) bekezdése
8. cikk (2) bekezdése							28. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
9. cikk							—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
10. cikk							—
11. cikk							13. cikk
12. cikk							—
13. cikk (1) bekezdése							*66. cikk*
13. cikk (2), (3) és (4) bekezdése							—
14. cikk							—
15. cikk	14. cikk	12. cikk	21. cikk	15. cikk	21. cikk	18. cikk (1) és (3) bekezdése	71. cikk
16. cikk	15. cikk	13. cikk	23. cikk	17. cikk	23. cikk	20. cikk	75. cikk
I. melléklet							—
II. A. melléklet bevezető része és 1. pontja							—
II.A. melléklet 2. pontja							VIII. melléklet, 2. rész
IIB. melléklet							—
	2. cikk						—
	3. cikk						—
	4. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének első albekezdése						*64. cikk* (3) bekezdése
	4. cikk (2) bekezdésének második albekezdése						VIII. melléklet, 4. rész
	4. cikk (3) és (4) bekezdése						
—	—	—	—	—	—	—	*64. cikk*(4) bekezdése
	5. cikk						—
	6. cikk						—
	7. cikk						—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
	8. cikk						—
	9. cikk						—
	10. cikk						69. cikk
	11. cikk (1) bekezdése		19. cikk (1) bekezdése	13. cikk (1) bekezdése	17. cikk (1) bekezdése		69. cikk (1) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	69. cikk (2) bekezdése
	11. cikk (2) és (3) bekezdése						—
	12. cikk						—
	13. cikk						—
	I. melléklet						—
	II. melléklet						VIII. melléklet, 4. rész
	III. melléklet						VIII. melléklet, 4. rész
	IV. melléklet						—
	V. melléklet						—
		2. cikk (1) bekezdése, bevezető rész					—
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, bevezető rész és első francia bekezdés					—
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, második francia bekezdés					61. cikk (2) bekezdése
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, harmadik francia bekezdés, és 2. cikk (1) bekezdésének b) pontja, harmadik francia bekezdés					61. cikk (4) bekezdése
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdés					—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
		2. cikk (1) bekezdésének b) pontja, első, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdés					—
		2. cikk (1) bekezdésének b) pontja, második francia bekezdés					*61. cikk* (3) bekezdése
		2. cikk (1) bekezdésének c) pontja					—
		2. cikk (2) bekezdése					—
		3. cikk					*61. cikk*
		4. cikk					*61. cikk*
		5. cikk					—
		6. cikk első bekezdése, bevezető rész					*62. cikk* (1) bekezdése
		6. cikk első bekezdésének a) pontja					VIII. melléklet 1. részének 1. pontja
		6. cikk első bekezdésének b) pontja					VIII. melléklet 1. részének 2. pontja
		6. cikk, második bekezdés					VIII. melléklet 1. részének 3. pontja
		7. cikk					—
		8. cikk					—
		9. cikk (1) bekezdése, bevezető rész					*63. cikk* (2) bekezdése
		9. cikk (1) bekezdésének a) pontja, bevezető rész					—
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (i) alpontja					VIII. melléklet 3. részének 2. pontja

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (ii) alpontja					VIII. melléklet 3. részének 3. pontja, bevezető rész és 3. pont a) alpont
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (iii) alpontja					*63. cikk* (1) bekezdése
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (iv) alpontja					VIII. melléklet 3. részének 3. pontja, b) alpont
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (v) alpontja					—
		9. cikk (1) bekezdésének b) pontja					VIII. melléklet 3. részének 4. pontja
		9. cikk (2) és (3) bekezdése					—
		10. cikk					*64. cikk*
		11. cikk					12. cikk 4. és 5. pontja
		Melléklet					—
			2. cikk bevezető része				3. cikk bevezető része
			2. cikk (1) bekezdése	2. cikk (14) bekezdése			3. cikk (1) bekezdése
			2. cikk (3) bekezdése	2. cikk (1) bekezdése			3. cikk (3) bekezdése
			2. cikk (4) bekezdése				—
			2. cikk (5) bekezdése	2. cikk (9) bekezdése	3. cikk (8) bekezdése	2. cikk (1) bekezdése	3. cikk (4) bekezdése
			2. cikk (6) bekezdése	2. cikk (13) bekezdése	3. cikk (9) bekezdése	2. cikk (3) bekezdése, első rész	3. cikk (5) bekezdése
			2. cikk (7) bekezdése				3. cikk (6) bekezdése
			2. cikk (8) bekezdése	2. cikk (5) bekezdése			*65. cikk*
			2. cikk (9) bekezdés, első mondat	2. cikk (7) bekezdése	3. cikk (12) bekezdése		3. cikk (7) bekezdése

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			2. cikk (9) bekezdés, második mondat				4. cikk (2) bekezdésének első albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	4. cikk (2) bekezdésének második albekezdése
			2. cikk (10) bekezdés, a) pont				—
			2. cikk (10) bekezdésének b) pontja, első albekezdés				3. cikk (8) bekezdése
			2. cikk (10) bekezdésének b) pontja, második albekezdés				21. cikk (3) bekezdése
			2. cikk (11) bekezdésének első albekezdése, és első, második és harmadik francia bekezdése				3. cikk (9) bekezdése
			2. cikk (11) bekezdésének második albekezdése				14. cikk (2) bekezdése, és 15. cikk (4) bekezdése
			2. cikk (12) bekezdése	2. cikk (6) bekezdése	3. cikk (11) bekezdése	2. cikk (5) bekezdése	3. cikk *(11)*bekezdése
			2. cikk (13) bekezdése				3. cikk *(12)*bekezdése
			2. cikk (14) bekezdése				3. cikk *(13)*bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	3. cikk *(14)*, *(15)*, *(16)*, *(17)* és *(18)* bekezdése
			3. cikk első albekezdése, bevezető rész				12. cikk bevezető része
			3. cikk első albekezdésének a) pontja				12. cikk (1) és (2) bekezdése
			3. cikk első albekezdésének b) pontja				12. cikk (3) bekezdése
			3. cikk első albekezdésének c) pontja				12. cikk (4) és (5) bekezdése

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			3. cikk első albekezdésének d) pontja				12. cikk (6) bekezdése
			3. cikk első albekezdésének e) pontja				12. cikk (7) bekezdése
			3. cikk első albekezdésének f) pontja				12. cikk (8) bekezdése
			3. cikk második albekezdése				—
			5. cikk (1) bekezdése				73. cikk (1) és (2) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	73. cikk (3) és (4) bekezdése
			5. cikk (2) bekezdése				71. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
			6. cikk (1) bekezdés, bevezető rész				13. cikk (1) bekezdése, bevezető rész
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, első francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének a) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, második francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének b) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, harmadik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének c) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, negyedik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének d) pontja
—	—	—	—	—	—	—	13. cikk (1) bekezdésének e) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, ötödik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének f) pontja

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, hatodik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének g) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, hetedik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének h) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, nyolcadik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének i) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, kilencedik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének j) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, tizedik francia bekezdés				13. cikk (1) bekezdésének k) pontja
			6. cikk (1) bekezdésének második albekezdése				13. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
			6. cikk (2) bekezdése				13. cikk (2) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	14. cikk
			7. cikk				6. cikk (2) bekezdése
			8. cikk, első bekezdés		4. cikk (3) bekezdése		6. cikk (1) bekezdése
			8. cikk, második bekezdés				—
			9. cikk (1) bekezdés, a mondat első fele				15. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
			9. cikk (1) bekezdés, a mondat második fele				—
			9. cikk (2) bekezdése				6. cikk (3) bekezdése

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése, első és második mondat				15. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, bevezető rész, és a) és b) pont
			9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése, harmadik mondat				15. cikk (2) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	15. cikk (3), (4) és (5) bekezdése
			9. cikk (3) bekezdésének második albekezdése				—
			9. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdése				10. cikk (1) bekezdése
			9. cikk (3) bekezdésének negyedik albekezdése				10. cikk (2) bekezdése
			9. cikk (3) bekezdésének ötödik albekezdése				10. cikk (3) bekezdése
			9. cikk (3) bekezdésének hatodik albekezdése				10. cikk (4) bekezdése
			9. cikk (4) bekezdés, az első mondat első fele				16. cikk (2) bekezdésének első albekezdése
			9. cikk (4) bekezdés, az első mondat második fele				16. cikk (3) bekezdésének első albekezdése
			9. cikk (4) bekezdés, második mondat				15. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, f) pont
—	—	—	—	—	—	—	16. cikk (2) bekezdésének második albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	16. cikk (3) bekezdésének második albekezdése, valamint a (4) és (5) bekezdés
—	—	—	—	—	—	—	17. cikk

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			9. cikk (5) bekezdésének első albekezdése				15. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, c) pont
—	—	—	—	—	—	—	15. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, d) pont
			9. cikk (5) bekezdésének második albekezdése				—
			9. cikk (6) bekezdésének első albekezdése				15. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, e) pont
			9. cikk (6) bekezdésének második albekezdése				—
			9. cikk (7) bekezdése				—
			9. cikk (8) bekezdése				7. cikk és 18. cikk (1) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	18. cikk (2), (3) és (4) bekezdése
			10. cikk				19. cikk
			11. cikk				20. cikk
			12. cikk (1) bekezdése				21. cikk (1) bekezdése
			12. cikk (2) bekezdés, első mondat				21. cikk (2) bekezdésének első albekezdése
			12. cikk (2) bekezdés, második mondat				21. cikk (2) bekezdésének második albekezdése
			12. cikk (2) bekezdés, harmadik mondat				—
			13. cikk (1) bekezdése				22. cikk (1) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	22. cikk (2) és (3) bekezdése
			13. cikk (2) bekezdés, bevezető rész				22. cikk (4) bekezdése, bevezető rész

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			13. cikk (2) bekezdésének első francia bekezdése				22. cikk (4) bekezdésének a) pontja
			13. cikk (2) bekezdésének második francia bekezdése				22. cikk (4) bekezdésének b) pontja
			13. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése				22. cikk (4) bekezdésének c) pontja
			13. cikk (2) bekezdésének negyedik francia bekezdése				—
—	—	—	—	—	—	—	22. cikk (4) bekezdésének d) pontja
—	—	—	—	—	—	—	23. cikk
—	—	—	—	—	—	—	24. cikk
—	—	—	—	—	—	—	25. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdése
			14. cikk bevezető része				9. cikk (1) bekezdés, a mondat első fele és 25. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése, bevezető rész
			14. cikk első francia bekezdése				9. cikk (1) bekezdése, a mondat második fele
			14. cikk második francia bekezdése				8. cikk 2. pontja, és 15. cikk (1) bekezdésének c) pontja
			14. cikk harmadik francia bekezdése				25. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	25. cikk (2)–(7) bekezdése
			15. cikk (1) bekezdésének bevezető része, és első és második francia bekezdés	12. cikk (1) bekezdésének első albekezdése			26. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, a) és b) pont

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			15. cikk (1) bekezdésének harmadik francia bekezdése				26. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, c) pont
—	—	—	—	—	—	—	26. cikk (1) bekezdésének d) pontja
			15. cikk (1) bekezdésének második albekezdése				26. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	—
			15. cikk (2) bekezdése				26. cikk *(2)*bekezdésének h) pontja
			15. cikk (4) bekezdése				26. cikk *(3)*bekezdése
			15. cikk (5) bekezdése				26. cikk *(2)*bekezdésének, bevezető része és a) és b) pont
—	—	—	—	—	—	—	26. cikk *(2)*bekezdésének c)–g) pontja
			15a. cikk, első bekezdés				27. cikk (1) bekezdése
			15a. cikk, második bekezdés				27. cikk (2) bekezdése
			15a. cikk, harmadik bekezdés				27. cikk (3) bekezdése
			15a. cikk, negyedik és ötödik bekezdés				27. cikk (4) bekezdése
			15a. cikk, hatodik bekezdés				27. cikk (5) bekezdése
			16. cikk (1) bekezdése	11. cikk (1) bekezdése, első mondat és a 11. cikk (2) bekezdése			66. *cikk*(1) bekezdésének első albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	66. *cikk* (1) bekezdésének második albekezdése
			16. cikk (2) bekezdése, első mondat				29. cikk bevezető része

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			16. cikk (2) bekezdése, második mondat				—
			16. cikk (3) bekezdése, első mondat	11. cikk (1) bekezdése, második mondat			*66. cikk* (2) bekezdése
			16. cikk (3) bekezdése, második mondat				—
			16. cikk (3) bekezdése, harmadik mondat	11. cikk (3) bekezdése			*66. cikk* (3) bekezdése
			16. cikk (4) bekezdése				—
—	—	—	—	—	—	—	*67. cikk*
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	*29. cikk*
			17. cikk			11. cikk	28. cikk
			18. cikk (1) bekezdése				—
			18. cikk (2) bekezdése				16. cikk (3) bekezdésének második albekezdése
			19. cikk (2) és (3) bekezdése				—
			20. cikk (1) és (2) bekezdése				—
			20. cikk (3) bekezdése		18. cikk	17. cikk	72. cikk
			22. cikk	16. cikk	22. cikk	19. cikk	74. cikk
—	—	—	—	—	—	—	2. cikk (1) bekezdése
			I. melléklet, bevezető rész első bekezdése				2. cikk (2) bekezdése
			I. melléklet, bevezető rész második bekezdése				I. melléklet, bevezető rész első albekezdése

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet, bevezető rész második és harmadik albekezdése
			I. melléklet 1. pontja				I. melléklet 1. pontja
			I. melléklet 2.1.–2.5.b) pontja				I. melléklet 2.1.–2.5.b) pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 2.5.c) pontja
			I. melléklet 2.6. pontja				I. melléklet 2.6. pontja
			I. melléklet 3. pontja				I. melléklet 3. pontja
			I. melléklet 4.1.–4.6. pontja				I. melléklet 4.1.–4.6. pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 4.7. pontja
			I. melléklet 5. pontjának bevezető része				—
			I. melléklet 5.1.–5.3. b) pontja				I. melléklet 5.1.–5.3.b) pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 5.3.c)– e) pontja
			I. melléklet 5.4. pontja				I. melléklet 5.4. pontja
			I. melléklet 6.1.a) és b) pontja				I. melléklet 6.1.a) és b) pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 6.1.c) pontja
			I. melléklet 6.2.–6.4.b) pontja				I. melléklet 6.2.–6.4.b) pont, (ii) alpont
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 6.4.b) pontjának (iii) alpontja
			I. melléklet 6.4.c)–6.6.c) pontja				I. melléklet 6.4.c)–6.6.c) pontja

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 6.6.c) pontja, utolsó mondat
			I. melléklet 6.7.– 6.8. pontja				I. melléklet 6.7.– 6.8. pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 6.9. és 6.10. pontja
			II. melléklet				—
			III. melléklet				II. melléklet
—	—	—	—	—	—	—	II. melléklet 13. pontja
			IV. melléklet bevezető része				3. cikk (9) bekezdése
			IV. melléklet 1–11. pontja				III. melléklet
			IV. melléklet 12. pontja				—
			V. melléklet 1. pontjának a) alpontja				IV. melléklet 1. pontjának a) alpontja
—	—	—	—	—	—	—	IV. melléklet 1. pontjának b) alpontja
			V. melléklet 1. pontjának b)–g) alpontja				IV. melléklet 1. pontjának c)–h) alpontja
			V. melléklet 2–5. pontja				IV. melléklet 2–5. pontja
				2. cikk (2) bekezdése			*51. cikk* (1) bekezdése
				2. cikk (3) bekezdése			—
				2. cikk (4) bekezdése			*57. cikk* (1) bekezdése
				2. cikk (8) bekezdése			4. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése
				2. cikk (10) bekezdése			*51. cikk* (3) bekezdése
				2. cikk (11) bekezdése			*51. cikk* (2) bekezdése
				2. cikk (12) bekezdése			*51. cikk* (4) bekezdése

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				2. cikk (15) bekezdése			*51. cikk* (5) bekezdése
				2. cikk (16) bekezdése			3. cikk *(33)* bekezdése
				2. cikk (17) bekezdése			3. cikk *(34)* bekezdése
				2. cikk (18) bekezdése			3. cikk*(35)* bekezdése
				2. cikk (19) bekezdése			—
				2. cikk (20) bekezdése			3. cikk *(36)* bekezdése
				2. cikk (21) bekezdése			*51. cikk* (6) bekezdése
				2. cikk (22) bekezdése			*51. cikk* (7) bekezdése
				2. cikk (23) bekezdése			*51. cikk* (8) bekezdése
				2. cikk (24) bekezdése			*51. cikk*(9) bekezdése
				2. cikk (25) bekezdése			*51. cikk* (10) bekezdése
				2. cikk (26) bekezdése			*51. cikk* (11) bekezdése
				2. cikk (27) bekezdése			—
				2. cikk (28) bekezdése			*57. cikk* (1) bekezdése
				2. cikk (29) bekezdése			—
				2. cikk (30) bekezdése			*51. cikk* (12) bekezdése
				2. cikk (31) bekezdése			VII. melléklet, 2. rész, első mondat VIII. melléklet, 3. rész, 1. pont
				2. cikk (32) bekezdése			—
				2. cikk (33) bekezdése			*51. cikk* (13) bekezdése
				3. cikk (2) bekezdése			4. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
				4. cikk (1)–(3) bekezdése			4. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdése

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				4. cikk (4) bekezdése			*57. cikk* (2) bekezdése
				5. cikk (1) bekezdése			*53. cikk* (1) bekezdésének első albekezdése
				5. cikk (2) bekezdése			*53. cikk* (1) bekezdésének a) és b) pontja
				5. cikk (3) bekezdésének a) pontja			*53. cikk* (2) bekezdése
				5. cikk (3) bekezdésének b) pontja			*53. cikk* (3) bekezdése
				5. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdése			*53. cikk* (4) bekezdése
				5. cikk (4) bekezdése			—
				5. cikk (5) bekezdése			*53. cikk* (6) bekezdése
				5. cikk (6) bekezdése			*52. cikk*
				5. cikk (7) bekezdése			VII. melléklet, 4. rész, 1. pont
				5. cikk (8) bekezdésének első albekezdése			VII. melléklet, 4. rész, 2. pont
				5. cikk (8) bekezdésének második albekezdése			*53. cikk* (5) bekezdése
				5. cikk (9) bekezdése			—
				5. cikk (10) bekezdése			*53. cikk* (7) bekezdése
				5. cikk (11), (12) és (13) bekezdése			—
				6. cikk			—
				7. cikk (1) bekezdésének bevezető része, és első, második, harmadik és negyedik francia bekezdés			*58. cikk*
				7. cikk (1) bekezdése, második rész			—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				7. cikk (2) bekezdése			—
				8. cikk (1) bekezdése			8. cikk bevezető része és 1. pontja
				8. cikk (2) bekezdése			VII. melléklet, 6. rész, 1. pont
				8. cikk (3) bekezdése			VII. melléklet, 6. rész, 2. pont
				8. cikk (4) bekezdése			VII. melléklet 6. részének 3. pontja
				8. cikk (5) bekezdése			—
				9. cikk (1) bekezdése, bevezető rész			*56. cikk* (1) bekezdése, bevezető rész
				9. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, és első, második és harmadik francia bekezdése			*56. cikk* első albekezdése, a), b) és c) pontja
				9. cikk (1) bekezdésének második albekezdése			*56. cikk* második albekezdése
				9. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése			VII. melléklet, 8. rész, 4. pont
				9. cikk (2) bekezdése			*57. cikk* (3) bekezdése
				9. cikk (3) bekezdése			VII. melléklet, 8. rész, 1. pont
				9. cikk (4) bekezdése			VII. melléklet, 8. rész, 2. pont
				9. cikk (5) bekezdése			VII. melléklet, 8. rész, 3. pont
				10. cikk	4. cikk (9) bekezdése		9. cikk (2) bekezdése
				11. cikk (1) bekezdésének 3–6. mondata			—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				12. cikk (1) bekezdésének második albekezdése			*59. cikk* (1) bekezdésének első albekezdése
				12. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése			*59. cikk* (1) bekezdésének második albekezdése
				12. cikk (2) bekezdése			*59. cikk* (2) bekezdése
				12. cikk (3) bekezdése			*59. cikk* (3) bekezdése
				13. cikk (2) és (3) bekezdése			—
				14. cikk	19. cikk	16. cikk	70. cikk
				I. melléklet, bevezető rész első és második mondata			*50. cikk*
				I. melléklet bevezető részének harmadik mondata és a tevékenységek jegyzéke			VII. melléklet, 1. rész
				II.A. melléklet, I. rész			VII. melléklet, 2. rész
				IIA. melléklet, 2. rész			VII. melléklet, 3. rész
				II.A. melléklet, II. rész, (6) bekezdés utolsó mondata			—
				II.B. melléklet 1. pontjának első és második mondata			*53. cikk* (1) bekezdésének b) pontja
				II.B. melléklet 1. pontjának harmadik mondata			*53. cikk* (1) bekezdésének második albekezdése
				IIB. melléklet 2. pontja			VII. melléklet, 5. rész
				II.B. melléklet 2. pontjának második albekezdése, (i) alpont és táblázat			—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				III. melléklet 1. pontja			—
				III. melléklet 2. pontja			VII. melléklet, 7. rész, 1. pont
				III. melléklet 3. pontja			VII. melléklet, 7. rész, 2. pont
				III. melléklet 4. pontja			VII. melléklet, 7. rész, 3. pont
					1. cikk, második bekezdés		—
					2. cikk (1) bekezdése		*37. cikk* (1) bekezdésének első albekezdése
					2. cikk (2) bekezdése, bevezető rész		*37. cikk* (2) bekezdése, bevezető rész
					2. cikk (2) bekezdésének a) pontja, bevezető rész		*37. cikk* (2) bekezdésének a) pontja, bevezető rész
					2. cikk (2) bekezdése, a) pont (i)–(v) alpontja		*37. cikk* (2) bekezdésének a) pontja, (i) alpont
					2. cikk (2) bekezdésének a) pontja, (vi) alpont		*37. cikk* (2) bekezdésének a) pontja, (ii) alpont
					2. cikk (2) bekezdésének a) pontja, (vii) alpont		*37. cikk* (2) bekezdésének a) pontja, (iii) alpont
					2. cikk (2) bekezdésének a) pontja, (viii) alpont		*37. cikk* (2) bekezdésének a) pontja, (iv) alpont
					2. cikk (2) bekezdésének b) pontja		*37. cikk* (2) bekezdésének b) pontja
					3. cikk (2) bekezdésének első albekezdése		3. cikk*(26)* bekezdése
					3. cikk (2) bekezdésének második albekezdése		—
					3. cikk (3) bekezdése		3. cikk *(27)* bekezdése

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					3. cikk (4) bekezdésének első albekezdése		3. cikk *(28)* bekezdése
					3. cikk (4) bekezdésének második albekezdése		*37. cikk* (1) bekezdésének második albekezdése
					3. cikk (5) bekezdésének első albekezdése		3. cikk *(29)* bekezdése
					3. cikk (5) bekezdésének második albekezdése		*37. cikk* (1) bekezdésének harmadik albekezdése
					3. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése		*37. cikk* (1) bekezdésének második albekezdése
					3. cikk (6) bekezdése		VI. melléklet 1. részének a) pontja
					3. cikk (7) bekezdése		3. cikk *(30)* bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	VI. melléklet 1. részének b) pontja
					3. cikk (10) bekezdése		3. cikk *(31)* bekezdése
					3. cikk (13) bekezdése		3. cikk *(32)* bekezdése
					4. cikk (2) bekezdése		*38. cikk*
					4. cikk (4) bekezdésének, bevezető része, a) és b) pont		*39. cikk* (1) bekezdésének, bevezető része és a) és b) pont
					4. cikk (4) bekezdésének c) pontja		*39. cikk*(1) bekezdésének e) pontja
					4. cikk (5) bekezdése		*39. cikk* (2) bekezdése
					4. cikk (6) bekezdése		*39. cikk* (3) bekezdése
					4. cikk (7) bekezdése		*39. cikk* (4) bekezdése
					4. cikk (8) bekezdése		*48. cikk*
					5. cikk		*46. cikk*

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése		*44. cikk* (1) bekezdése
					6. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és a 6. cikk (2) bekezdése		*44. cikk* (2) bekezdése
					6. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése		*44. cikk* (3) bekezdésének első albekezdése
					6. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése		*44. cikk* (3) bekezdésének második albekezdése
					6. cikk (3) bekezdése		*44. cikk* (4) bekezdése
					6. cikk (4) bekezdése, első albekezdés első és második mondata, valamint a 6. cikk (4) bekezdésének második albekezdése		*45. cikk* (1) bekezdése
					6. cikk (4) bekezdése, első albekezdés harmadik mondata		*45. cikk* (2) bekezdése
					6. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdése		*45. cikk* (3) bekezdésének második albekezdése
					6. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése		*45. cikk* (4) bekezdése
					6. cikk (5) bekezdése		*40. cikk* (1) bekezdése
					6. cikk (6) bekezdése		*44. cikk* (5) bekezdése
					6. cikk (7) bekezdése		*44. cikk* (6) bekezdése
					6. cikk (8) bekezdése		*44. cikk* (7) bekezdése
					7. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének első albekezdése		*40. cikk* (2) bekezdésének első albekezdése
					7. cikk (2) bekezdésének második albekezdése		*40. cikk* (2) bekezdésének második albekezdése

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					7. cikk (3) bekezdése, 11. cikk (8) bekezdése, első albekezdés, bevezető rész		VI. melléklet 6. része, 2.7. pont első része
					7. cikk (4) bekezdése		*40. cikk* (2) bekezdésének második albekezdése
					7. cikk (5) bekezdése		—
					8. cikk (1) bekezdése		*39. cikk* (1) bekezdésének c) pontja
					8. cikk (2) bekezdése		*40. cikk* (3) bekezdése
					8. cikk (3) bekezdése		—
					8. cikk (4) bekezdésének első albekezdése		*40. cikk* (4) bekezdésének első albekezdése
					8. cikk (4) bekezdésének második albekezdése		VI. melléklet 6. része, 3.2. pont első része
					8. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdése		VI. melléklet 6. része, 3.2. pont második része
					8. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése		—
					8. cikk (5) bekezdése		*40. cikk* (4) bekezdésének második és harmadik albekezdése
					8. cikk (6) bekezdése		*39. cikk* (1) bekezdésének c) és d) pontja
					8. cikk (7) bekezdése		*40. cikk* (4) bekezdése
					8. cikk (8) bekezdése		—
					9. cikk első albekezdése		*47. cikk* (1) bekezdése
					9. cikk második albekezdése		*47. cikk* (2) bekezdése

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					9. cikk harmadik albekezdése		*47. cikk* (3) bekezdése
					10. cikk (1) és (2) bekezdése		—
					10. cikk (3) bekezdése, első mondat		*42. cikk* (2) bekezdése
					10. cikk (3) bekezdése, második mondat		—
					10. cikk (4) bekezdése		*42. cikk* (3) bekezdése
					10. cikk (5) bekezdése		VI. melléklet 6. része, 1.3. pont második része
					11. cikk (1) bekezdése		*42. cikk* (1) bekezdése
					11. cikk (2) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.1. pont
					11. cikk (3) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.2. pont
					11. cikk (4) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.3. pont
					11. cikk (5) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.4. pont
					11. cikk (6) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.5. pont
					11. cikk (7) bekezdése, az első albekezdés első mondatának első fele		VI. melléklet 6. része, 2.6. pont első része
					11. cikk (7) bekezdése, az első albekezdés első mondatának második fele		VI. melléklet 6. részének 2.6.a) pontja
					11. cikk (7) bekezdése, első albekezdés második mondata		—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					11. cikk (7) bekezdésének második albekezdése		—
					11. cikk (7) bekezdésének a) pontja		VI. melléklet 6. részének 2.6.b) pontja
					11. cikk (7) bekezdésének b) és c) pontja		—
					11. cikk (7) bekezdésének d) pontja		VI. melléklet 6. részének 2.6.c) pontja
					11. cikk (7) bekezdésének e) és f) pontja		—
					11. cikk (8) bekezdésének első albekezdése, a) és b) pont		VI. melléklet 3. része, 1. pontja, első és második albekezdés
					11. cikk (8) bekezdésének c) pontja		VI. melléklet 6. része, 2.7. pont második része
					11. cikk (8) bekezdésének d) pontja		VI. melléklet 4. része, 2.1. pont, második albekezdés
					11. cikk (8) bekezdésének második albekezdése		VI. melléklet 6. része, 2.7. pont harmadik része
					11. cikk (9) bekezdése		42. cikk (4) bekezdése
					11. cikk (10) bekezdésének a), b) és c) pontja		VI. melléklet 8. része, 1.1. pont a), b) és c) alpontja
					11. cikk (10) bekezdésének d) pontja		VI. melléklet 8. része, 1.1. pont d) alpontja
					11. cikk (11) bekezdése		VI. melléklet, 8. rész, 1.2. pont
					11. cikk (12) bekezdése		VI. melléklet, 8. rész, 1.3. pont

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					11. cikk (13) bekezdése		*42. cikk* (5) bekezdésének első albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	*42. cikk* (5) bekezdésének második albekezdése
					11. cikk (14) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 3.1. pont
					11. cikk (15) bekezdése		*39. cikk* (1) bekezdésének e) pontja
					11. cikk (16) bekezdése		VI. melléklet, 8. rész, 2. pont
					11. cikk (17) bekezdése		9. cikk (2) bekezdésének a) pontja
					12. cikk (1) bekezdése		*49. cikk* (1) bekezdése
					12. cikk (2) bekezdése, első mondat		*49. cikk* (2) bekezdése
					12. cikk (2) bekezdése, második mondat		—
					12. cikk (2) bekezdése, harmadik mondat		*49. cikk* (3) bekezdése
					13. cikk (1) bekezdése		*39. cikk* (1) bekezdésének f) pontja
					13. cikk (2) bekezdése		*41. cikk*
					13. cikk (3) bekezdése		*40. cikk* (5) bekezdése
					13. cikk (4) bekezdése		VI. melléklet, 3. rész, 2. pont
					14. cikk		—
					15. cikk		—
					16. cikk		—
					17. cikk (2) és (3) bekezdése		—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					20. cikk		—
					I. melléklet		VI. melléklet, 2. rész
					II. melléklet első része (nem számozott)		VI. melléklet, 4. rész, 1. pont
					II. melléklet 1. pontjának bevezető része		VI. melléklet, 4. rész, 2.1. pont
					II. melléklet 1.1.–1.2. pontja		VI. melléklet 4. részének 2.2.–2.3. pontja
					II. melléklet 1.3. pontja		—
					II. melléklet 2.1. pontja		VI. melléklet, 4. rész, 3.1. pont
—	—	—	—	—	—	—	VI. melléklet, 4. rész, 3.2. pont
					II. melléklet 2.2. pontja		VI. melléklet, 4. rész, 3.3. pont
					II. melléklet 3. pontja		VI. melléklet, 4. rész, 4. pont
					III. melléklet		VI. melléklet, 6. rész, 1. pont
					IV. melléklet táblázata		VI. melléklet, 5. rész
					IV. melléklet utolsó mondata		—
					V. melléklet a) pontja, táblázat		VI. melléklet, 3. rész, 1.1. pont
					V. melléklet a) pontja, zárómondatok		—
					V. melléklet b) pontja, táblázat		VI. melléklet, 3. rész, 1.2. pont
					V. melléklet b) pontja, utolsó mondat		—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					V. melléklet c) pontja		VI. melléklet, 3. rész, 1.3. pont
					V. melléklet d) pontja		VI. melléklet, 3. rész, 1.4. pont
					V. melléklet e) pontja		VI. melléklet, 3. rész, 1.5. pont
					V. melléklet f) pontja		VI. melléklet, 3. rész, 3. pont
					VI. melléklet		VI. melléklet, 7. rész
						1. cikk	*30. cikk*
						2. cikk (2) bekezdése	V. melléklet 1. részének 1. pontja, és a 2. rész 1. pontja
						2. cikk (3) bekezdése, második rész	V. melléklet 1. részének 1. pontja, és a 2. rész 1. pontja
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 1. része, 1. pont utolsó mondata
						2. cikk (4) bekezdése	—
						2. cikk (6) bekezdése	3. cikk *(20)* bekezdése
						2. cikk (7) bekezdésének első albekezdése	3. cikk *(21)* bekezdése
						2. cikk (7) bekezdésének második albekezdése, a)–i) pont	*30. cikk* második albekezdése
						2. cikk (7) bekezdésének második albekezdése, j) pont	—
						2. cikk (7) bekezdésének harmadik albekezdése	—
—	—	—	—	—	—	—	*31. cikk* (1) bekezdése

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
						2. cikk (7) bekezdésének negyedik albekezdése	*31. cikk* (2) bekezdése
						2. cikk (8) bekezdése	3. cikk *(23)* bekezdése
						2. cikk (9) bekezdése	*31. cikk* (2) bekezdése
						2. cikk (10) bekezdése	—
						2. cikk (11) bekezdése	3. cikk *(22)* bekezdése
						2. cikk (12) bekezdése	3. cikk *(24)* bekezdése
						2. cikk (13) bekezdése	—
						3. cikk	—
						4. cikk (1) bekezdése	—
						4. cikk (2) bekezdése	*32. cikk* (2) bekezdése
						4. cikk (3)–(8) bekezdése	—
						5. cikk (1) bekezdése	V. melléklet 1. része, 2. pont utolsó mondata
						5. cikk (2) bekezdése	—
						6. cikk	—
						7. cikk (1) bekezdése	*33. cikk*
						7. cikk (2) bekezdése	*32. cikk* (4) bekezdése
						7. cikk (3) bekezdése	*32. cikk* (5) bekezdése
						8. cikk (1) bekezdése	*36. cikk* (1) bekezdése
						8. cikk (2) bekezdése, az első albekezdés első fele	*36. cikk* (2) bekezdése, az első albekezdés első fele
						8. cikk (2) bekezdése, az első albekezdés második fele	—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	*36. cikk* (2) bekezdése, az első albekezdés második fele
—	—	—	—	—	—	—	*36. cikk* (2) bekezdésének második albekezdése
						8. cikk (2) bekezdésének második albekezdése	—
						8. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontja	—
						8. cikk (3) és (4) bekezdése	—
						9. cikk	*32. cikk* (1) bekezdése
						10. cikk (1) bekezdése, első mondat	*32. cikk* (6) bekezdése
						10. cikk (1) bekezdése, második mondat	—
						10. cikk (2) bekezdése	—
						12. cikk	*34. cikk* (1) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	*34. cikk* (2), (3) és (4) bekezdése
						13. cikk	V. melléklet 3. része, 8. pont harmadik része
						14. cikk	V. melléklet 4. része
						15. cikk	—
						18. cikk (2) bekezdése	—
						I. melléklet	—
						II. melléklet	—
						III. és IV. melléklet	V. melléklet 1. részének 2. pontja, valamint a 2. rész

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
						V.A. melléklet	V. melléklet 1. részének 3. pontja
						V.B. melléklet	V. melléklet 2. részének 3. pontja
						VI.A. melléklet	V. melléklet 1. részének 4. és 5. pontja
						VI.B. melléklet	V. melléklet 2. részének 4. és 5. pontja
						VII.A. melléklet	V. melléklet 1. részének 6. és 7. pontja
						VII.B. melléklet	V. melléklet 2. részének 6. és 7. pontja
						VIII.A. melléklet 1. pontja	—
						VIII.A. melléklet 2. pontja	V. melléklet 3. része, 1. pont első része, és a 2., 3. és 5. pont
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 3. része, 1. pont második része
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 3. részének 4. pontja
						VIII.A. melléklet 3. pontja	—
						VIII.A. melléklet 4. pontja	V. melléklet 3. részének 6. pontja
						VIII.A. melléklet 5. pontja	V. melléklet 3. részének 7. és 8. pontja
						VIII.A. melléklet 6. pontja	V. melléklet 3. részének 9. és 10. pontja
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 4. része
						VIII.B. melléklet	—

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	96/61/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
						VIII.C. melléklet	—
						IX. melléklet	IX. melléklet
						X. melléklet	X. melléklet

2009. március 10., kedd

Az európai zártkörű társaság alapszabálya *

P6_TA(2009)0094

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása az európai zártkörű társaság alapszabályáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0396 – C6-0283/2008 – 2008/0130(CNS))

(2010/C 87 E/46)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0396),

— tekintettel az EK-Szerződés 308. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0283/2008),

— tekintettel eljárási szabályzatának 51. cikkére,

— tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A6-0044/2009),

1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;

2. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése értelmében;

3. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha az általa által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;

4. kéri az 1975. március 4-i közös nyilatkozatban szereplő egyeztető eljárás megkezdését abban az esetben, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől a Tanács el kíván térni;

5. felkéri a Tanácsot, hogy ismét konzultáljon a Parlamenttel, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;

6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Rendeletre irányuló javaslat
2 a preambulumbekezdés (új)

	(2a) A jelenlegi közösségi társasági formák határokon átnyúló összetevővel rendelkeznek. Ez a határokon átnyúló összetevő nem szabad, hogy akadályozza európai zártkörű társaságok (a továbbiakban: „SPE") alapítását. A tagállamoknak azonban a bejegyzési követelmények sérelme nélkül és a bejegyzéstől számított két éven belül lehetőségük kell, hogy legyen utólagos ellenőrzésekre annak megvizsgálása érdekében, hogy az SPE teljesíti-e a határokon átnyúló összetevő feltételét.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 2

Rendeletre irányuló javaslat
3 preambulumbekezdés

(3) Mivel a Közösség egész területén létrehozható zártkörű társaság (*a továbbiakban: SPE*) kisvállalkozások céljaira szolgál, olyan jogi formát kell kialakítani, amely a Közösség egész területén a lehető legegységesebb, emellett a lehető legtöbb kérdésben meg kell hagyni a részvényesek szerződési szabadságát, és közben gondoskodni kell a részvényesek, hitelezők, munkavállalók és általában a harmadik felek magas szintű jogbiztonságáról. Tekintve, hogy az SPE belső ügyeinek megszervezésében a részvényesek nagyfokú rugalmassággal és szabadsággal járhatnak el, a társaság zártkörű jellegét azzal is ki kell fejezni, hogy részvényei nem kerülhetnek nyilvános felajánlásra, illetve tőkepiaci értékesítésre, ideértve a szabályozott piaci bevezetést vagy jegyzést is.	(3) ***A belső piac fenntartható és folyamatos fejlődéséhez a kis- és közepes vállalkozások (kkv-k) igényeire szabott átfogó üzleti jogi jogszabálygyűjteményre van szükség.*** Mivel a Közösség egész területén létrehozható zártkörű társaság kisvállalkozások céljaira szolgál, olyan jogi formát kell kialakítani, amely a Közösség egész területén a lehető legegységesebb, emellett a lehető legtöbb kérdésben meg kell hagyni a részvényesek szerződési szabadságát, és közben gondoskodni kell a részvényesek, hitelezők, munkavállalók és általában a harmadik felek magas szintű jogbiztonságáról. Tekintve, hogy az SPE belső ügyeinek megszervezésében a részvényesek nagyfokú rugalmassággal és szabadsággal járhatnak el, a társaság zártkörű jellegét azzal is ki kell fejezni, hogy részvényei nem kerülhetnek nyilvános felajánlásra, illetve tőkepiaci értékesítésre, ideértve a szabályozott piaci bevezetést vagy jegyzést is.

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat
4 preambulumbekezdés

(4) Annak érdekében, hogy a vállalkozások a belső piac minden előnyét kiaknázhassák, lehetővé kell tenni, hogy az SPE létesítő okirat szerinti székhelye és üzleti tevékenységének fő helye eltérő tagállamokban legyen, továbbá hogy létesítő okirat szerinti székhelyét egyik tagállamból egy másikba helyezze át, központi ügyvezetésének vagy üzleti tevékenysége fő helyének áthelyezésével is, vagy anélkül.	(4) Annak érdekében, hogy a vállalkozások a belső piac minden előnyét kiaknázhassák, lehetővé kell tenni, hogy az SPE létesítő okirat szerinti székhelye és üzleti tevékenységének fő helye eltérő tagállamokban legyen, továbbá hogy létesítő okirat szerinti székhelyét egyik tagállamból egy másikba helyezze át, központi ügyvezetésének vagy üzleti tevékenysége fő helyének áthelyezésével is, vagy anélkül. ***Egyúttal lépéseket kell azonban tenni annak megakadályozása érdekében, hogy az SPE-k felhasználásával megkerüljék a tagállami jogszabályi követelményeket.***

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat
8 preambulumbekezdés

(8) A bejegyzéssel kapcsolatos költségek és adminisztratív terhek csökkentése érdekében az SPE bejegyzésének alakiságait a jogbiztonság biztosításához szükséges követelményekre kell korlátozni, az SPE létrehozásakor benyújtott dokumentumok érvényességét pedig csak egyetlen ellenőrzéssel szabad vizsgálni***, amelyre a bejegyzés előtt vagy után kerülhet sor***. A bejegyzés céljából célszerű az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik felek érdekei védelmében a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról szóló, 1968. március 9-i 68/151/EGK első tanácsi ***rendelet*** által kijelölt cégnyilvántartásokat alkalmazni.	(8) A bejegyzéssel kapcsolatos költségek és adminisztratív terhek csökkentése érdekében az SPE bejegyzésének alakiságait a jogbiztonság biztosításához szükséges követelményekre kell korlátozni, az SPE létrehozásakor benyújtott dokumentumok érvényességét pedig csak egyetlen ***előzetes*** ellenőrzéssel szabad vizsgálni. A bejegyzés céljából célszerű az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik felek érdekei védelmében a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról szóló, 1968. március 9-i 68/151/EGK első tanácsi ***irányelv*** által kijelölt cégnyilvántartásokat alkalmazni.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat
8 a preambulumbekezdés (új)

	(8a) Az elektronikus igazságszolgáltatás koncepciójára vonatkozó tanácsi és bizottsági kötelezettségvállalásokkal összhangban, az SPE-k létrehozásához és bejegyzéséhez szükséges valamennyi formanyomtatványt elektronikusan is elérhetővé kellene tenni. Emellett a dokumentumok kettős iktatásának csökkentése érdekében a Bizottságnak központi nyilvántartót kell fenntartania, amely elektronikus kapcsolatokkal rendelkezik a tagállamok külön nemzeti nyilvántartásaihoz.

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat
8 b preambulumbekezdés (új)

	(8b) Az SPE-kre vonatkozó pontos információk átláthatóságának és közzétételének biztosítására a Bizottságnak az interneten elérhető, az SPE-adatbázist kell létrehoznia és koordinálnia, azok nyilvántartásba vételére, létesítő okiratban szereplő székhelyére, tevékenységük központjára, fióktelepeire, a létesítő okirat szerinti székhelyük áthelyezésére, átalakulására, egyesülésére, szétválására vagy feloszlására vonatkozó információk és adatok összegyűjtésének, közzétételének és terjesztésének céljából.

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat
11 preambulumbekezdés

(11) Az SPE számára nem szabad magas kötelező tőkekövetelményeket előírni, hiszen ez létrehozásuk gátja lenne. A hitelezőket azonban meg kell védeni a részvényesek olyan túlzott mértékű juttatásaival szemben, amelyek az SPE fizetőképességét veszélyeztethetnék. E célból meg kell tiltani az olyan juttatásokat, amelyek eredményeképpen az SPE kötelezettségeinek értéke meghaladja eszközeinek értékét. A részvényesek fizetőképességi nyilatkozat aláírását is előírhatják az SPE ügyvezető szervének.	(11) Az SPE számára nem szabad magas kötelező tőkekövetelményeket előírni, hiszen ez létrehozásuk gátja lenne. A hitelezőket azonban meg kell védeni a részvényesek olyan túlzott mértékű juttatásaival szemben, amelyek az SPE fizetőképességét veszélyeztethetnék. E célból meg kell tiltani az olyan juttatásokat, amelyek eredményeképpen az SPE kötelezettségeinek értéke meghaladja eszközeinek értékét. A részvényesek fizetőképességi nyilatkozat aláírását is előírhatják az SPE ügyvezető ***irányító*** szervének.

Módosítás 74

Rendeletre irányuló javaslat
15 preambulumbekezdés

(15) A munkavállalók részvételi jogaival kapcsolatban annak a tagállamnak a jogszabályait kell alkalmazni, amelyben az SPE létesítő okirat szerinti székhelye található (a „székhely szerinti tagállam"). Az SPE-t nem szabad ***az ilyen jogok*** kikerülésére használni. ***Amennyiben annak a tagállamnak a nemzeti jogszabályai, amelybe az SPE áthelyezi létesítő okirat szerinti székhelyét, nem írnak elő legalább ugyanolyan szintű munkavállalói részvételt, mint a székhely szerinti tagállamban, az áthelyezés után bizonyos körülmények között tárgyalásos úton kell megegyezni a munkavállalók részvételéről a társaságban. Ha a tárgyalásos út nem vezet sikerre, a társaságban az áthelyezés előtt alkalmazott szabályokat kell alkalmazni az áthelyezés után is.***	(15) A munkavállalók részvételi jogaival kapcsolatban annak a tagállamnak a jogszabályait kell alkalmazni, amelyben az SPE létesítő okirat szerinti székhelye található (a „székhely szerinti tagállam"). ***Amennyiben a székhely szerinti tagállam jogszabályai részvételi jogot biztosítanak, az SPE összes dolgozójának biztosítani kell a jogot arra, hogy az SPE adminisztratív vagy felügyeleti szerve tagjait megválaszthassa, jelölhesse, javasolhassa vagy azok kinevezése ellen tiltakozhasson.*** Az SPE-t nem szabad ***a munkavállalók részvételi jogának*** jogok kikerülésére használni. ***Különösen arra vonatkozólag kell megfelelő garanciákat biztosítani, – az SPE-t alakítani kívánó kis- és középvállalkozások túlterhelése nélkül – hogy az SPE alapszabályt a nagyvállalatok ne használhassák a nemzeti vagy közösségi jog***

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS
	által rájuk rótt kötelezettségek megkerülésére. Amennyiben a munkaerő jelentős része olyan tagállamban vagy tagállamokban dolgozik, ahol a munkavállalói részvétel kimerítőbb, mint a székhely szerinti tagállamban, a vállalatnak tárgyalásokat kell kezdenie az alkalmazottakkal egy, az SPE szintjén egységes részvételi rendszer kialakításáról az európai részvénytársaság alapszabályának a munkavállalói részvételre vonatkozó kiegészítéséről szóló, 2001. október 8-i 2001/86/EK tanácsi irányelvvel ([1]) összhangban. A testreszabott szabályokat kell azonban alkalmazni az 500-nál kevesebb főt foglalkoztató, előzmények nélkül létrehozott SPE-k esetében. A munkavállalói részvételre vonatkozó tárgyalásokat csak akkor kell kezdeményezni, ha a munkaerő jelentős része dolgozik olyan tagállamban, amelynek a munkavállalói részvételre vonatkozó rendelkezései kedvezőbbek a székhely szerinti tagállam rendelkezéseinél. A munkavégzés helyének azt a tagállamot kell tekinteni, ahol a munkavállaló munkavégzési tevékenységét általában folytatja, még akkor is, ha ideiglenesen máshová helyezik.
	([1]) *HL L 294., 2001.11.10., 22. o.*
Módosítás 75	
Rendeletre irányuló javaslat **15 a preambulumbekezdés (új)**	
	(15a) A részvételre vonatkozó rendelkezésekre irányuló tárgyalások szabályai túlzott merevségükkel nem befolyásolhatják hátrányosan az SPE dinamizmusát. Amennyiben egy SPE munkaerejének létszáma és/vagy állománya jelentősen változik, például nagyszabású vásárlás vagy a tevékenységek tagállamok közötti áthelyezése következtében, az érvényben lévő részvételi szabályokat ennek megfelelően és a felek akaratának figyelembe vételével kell kiigazítani. Amennyiben az érvényben lévő részvételre vonatkozó rendelkezések nem teszik lehetővé a kívánt kiigazítások végrehajtását, úgy az SPE létrehozására alkalmazandó szabályokra tekintettel újra kell értékelni a részvételre vonatkozó rendelkezések szükségességét, és adott esetben tartalmát.
Módosítás 76	
Rendeletre irányuló javaslat **15 b preambulumbekezdés (új)**	
	(15b) Amennyiben annak a tagállamnak a nemzeti jogszabályai, amelybe az SPE áthelyezi létesítő okirat szerinti székhelyét, nem írnak elő legalább ugyanolyan szintű munkavállalói részvételt, mint a székhely szerinti tagállamban, az áthelyezés után bizonyos körülmények között tárgyalásos úton kell megegyezni a munkavállalók részvételéről a társaságban. Az egységesség céljából és a joghézagok elkerülése érdekében a létesítő okirat szerinti székhely áthelyezésének esetében a részvételi jogokra vonatkozó lehetséges tárgyalásokra vonatkozó szabályok megegyeznek az SPE létrehozására alkalmazandókkal.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 9

Rendeletre irányuló javaslat
16 preambulumbekezdés

(16) ***A részvételi jogon kívüli*** munkavállalói jogok továbbra is az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló 1994. szeptember 22-i 94/45/EK tanácsi irányelv, a csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv, a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv és az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló, 2002. március 11-i 2002/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályába tartoznak.	(16) **A** munkavállalói jogok továbbra is ***a közösségi jog és annak tagállami végrehajtása, különösen*** az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló 1994. szeptember 22-i 94/45/EK tanácsi irányelv, a csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv, a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv és az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló, 2002. március 11-i 2002/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályába tartoznak.

Módosítás 77

Rendeletre irányuló javaslat
17 preambulumbekezdés

(17) A tagállamoknak az alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat kell megállapítaniuk e rendelet rendelkezéseinek megszegésével kapcsolatban, ideértve az e rendeletben az SPE alapszabályának hatókörébe utalt kérdések szabályozására vonatkozó kötelezettségek megszegését is, továbbá biztosítaniuk kell a szankciók végrehajtását. A szankcióknak hatásosnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.	(17) A tagállamoknak az alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat kell megállapítaniuk e rendelet rendelkezéseinek megszegésével kapcsolatban, ideértve az e rendeletben az SPE alapszabályának hatókörébe utalt kérdések szabályozására vonatkozó kötelezettségek***, illetve a munkavállalói részvételre vonatkozó szabályok*** megszegését is, továbbá biztosítaniuk kell a szankciók végrehajtását. A szankcióknak hatásosnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

Módosítás 10

Rendeletre irányuló javaslat
2 cikk – 1 bekezdés – b pont

(b) „juttatás” a részvényesnek az SPE-ből – az általa tartott részvényekkel kapcsolatban – közvetlenül vagy közvetve elért bármely pénzügyi haszna, ideértve pénz vagy tulajdon átruházását, valamint tartozás keletkezését;	(b) „juttatás” a részvényesnek az SPE-ből – az általa tartott részvényekkel kapcsolatban – közvetlenül vagy közvetve elért bármely pénzügyi haszna, ideértve pénz vagy tulajdon átruházását, valamint tartozás keletkezését***, amely hasznot nem egyenlítenek ki teljes értékű ellenszolgáltatási vagy visszafizetési igény révén***;

Módosítás 12

Rendeletre irányuló javaslat
2 cikk – 1 bekezdés – d pont

(d) „ügyvezető szerv” az SPE alapszabályában az SPE vezetésével megbízott egy vagy több egyéni ügyvezető igazgató, az igazgatóság (kétszintű igazgatás) vagy az igazgatótanács (egyszintű igazgatás);	(d) „ügyvezető ***irányító*** szerv” az SPE alapszabályában az SPE vezetésével megbízott egy vagy több egyéni ügyvezető igazgató, az igazgatóság (kétszintű igazgatás) vagy az igazgatótanács (egyszintű igazgatás);

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 13

Rendeletre irányuló javaslat
2 cikk – 1 bekezdés – e pont

(e) „felügyelő szerv" az SPE alapszabályában az ügyvezető szerv felügyeletével ***megbízott felügyelőbizottság (kétszintű igazgatás)***;	(e) „felügyelő szerv" ***a felügyelőbizottság (kétszintű igazgatás), amennyiben*** az SPE alapszabályában az ügyvezető szerv felügyeletével ***bízták meg***;

Módosítás 14

Rendeletre irányuló javaslat
2 cikk – 1 bekezdés – e a pont (új)

	(ea) „A munkavállalói részvétel szintje" a munkavállalók képviselőinek az igazgatási vagy a felügyelő szerv vagy ezek bizottságai vagy az SPE profitegységeit lefedő ügyvezető csoport létszámában betöltött aránya;

Módosítás 15

Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 1 bekezdés

1. Az SPE megfelel a következő követelményeknek:	1. Az SPE ***jogi személyiséggel rendelkező társaság, és*** megfelel a következő követelményeknek:
(a) ***tőkéje*** részvényekre ***oszlik***,	(a) ***tőkéjét*** részvényekre ***kell felosztani***,
(b) részvényese csak a jegyzett vagy megállapodásban jegyezni vállalt összeg erejéig ***felel***,	(b) részvényese csak a jegyzett vagy megállapodásban jegyezni vállalt összeg erejéig ***felelhet***,
(c) jogi személyiséggel rendelkezik,	
(d) ***részvényei nem kerülnek*** nyilvános ***felajánlásra*** és nyilvános forgalomba,	(d) ***részvényeire nem szabad előírni*** nyilvános ***felajánlást*** és ***nem kerülhetnek*** nyilvános forgalomba***; ez azonban nem akadályozhatja meg a munkavállaló részre történő felajánlást.***
(e) egy vagy több természetes személy és/vagy jogalany (a továbbiakban: alapító részvényesek) alapíthatja.	(e) egy vagy több természetes személy és/vagy jogalany (a továbbiakban: alapító részvényesek) alapíthatja.

Módosítás 70

Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 1 bekezdés – e a pont (új)

	ea) határokon átnyúló összetevővel kell rendelkeznie a következő feltételek egyike révén:
	— határokon átnyúló üzleti szándék vagy vállalati cél,
	— azon célkitűzés, hogy több mint egy tagállamban jelentősen aktív legyen,
	— különböző tagállamokban vannak telephelyei, vagy
	— az anyavállalat más tagállamban rendelkezik székhellyel.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS
Módosítás 18 **Rendeletre irányuló javaslat** **7 cikk**	
Az SPE létesítő okirat szerinti székhelye és központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye a Közösségen területén van.	Az SPE létesítő okirat szerinti székhelye és központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye a *Közösség* területén van.
Az SPE nem kötelezhető arra, hogy központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye abban a tagállamban legyen, amelyben létesítő okirat szerinti székhelye található.	Az SPE nem kötelezhető arra, hogy központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye abban a tagállamban legyen, amelyben létesítő okirat szerinti székhelye található. ***Ha a központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye nem abban a tagállamban van, amelyben a létesítő okirat szerinti székhelye található, az SPE köteles abban a tagállamban, ahol a központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye van a cégnyilvántartásba bejelenteni a 10. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában előírt adatokat. A cégnyilvántartásba vett információk pontosnak tekintendők.*** ***A dokumentumok európai központi nyilvántartáshoz történő beadása ki fogja elégíteni a második bekezdésnek megfelelő dokumentumok beadására vonatkozó követelményeket.***
Módosítás 19 **Rendeletre irányuló javaslat** **7 cikk – 3 a bekezdés (új)**	
	A létesítő okirat szerinti székhely az a cím, amelyre az SPE-re vonatkozó valamennyi jogi iratot kézbesítik.
Módosítás 20 és 79 **Rendeletre irányuló javaslat** **8 cikk – 2 és 3 bekezdés**	
2. Az SPE alapszabályát írásban készítik el és az alapító tagok írják alá.	2. Az SPE alapszabályát írásban készítik el és az alapító tagok írják alá. ***Az alkalmazandó nemzeti jog további alaki követelményeket írhat elő, kivéve, ha az SPE a hivatalos mintaalapszabályt használja fel.***
3. Az alapszabályra és módosításaira a következő időpontoktól lehet hivatkozni:	3. Az alapszabályra és módosításaira a következő időpontoktól lehet hivatkozni:
(a) az SPE részvényesei és ügyvezető szerve, továbbá – ha van – felügyelő szerve tekintetében az aláírás napjától, illetve a módosítások esetében az elfogadás napjától;	(a) az SPE részvényesei és ügyvezető ***irányító*** szerve, továbbá – ha van – felügyelő szerve tekintetében az aláírás napjától, illetve a módosítások esetében az elfogadás napjától;
(b) harmadik személyek tekintetében a 68/151/EGK irányelv 3. cikkének (5), (6) és (7) bekezdését végrehajtó alkalmazandó nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelően.	(b) harmadik személyek tekintetében a 68/151/EGK irányelv 3. cikkének ***(2) (5), (6) és (7) bekezdését*** végrehajtó alkalmazandó nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelően.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 21

Rendeletre irányuló javaslat
9 cikk – 3 a bekezdés (új)

	3a. Az érintett nemzeti nyilvántartásoknak minden egyes SPE-bejegyzést és az azt követő valamennyi módosítást el kell küldeniük a Bizottság által vezetett európai nyilvántartásnak, amelyben ezek megőrzésre kerülnek. A Bizottság nyomon követi az ezen nyilvántartásba bevitt adatokat, különös tekintettel az esetleges visszaélések és tévedések elkerülésére. Ha az SPE nem képes igazolni, hogy a bejegyzést követő két éven belül megfelel a 3. cikk (1) bekezdése ea) pontjának, akkor a megfelelő nemzeti társasági formává alakítják át.

Módosítás 22

Rendeletre irányuló javaslat
10 cikk

1. A cégbejegyzési kérelmet az SPE alapító részvényesei vagy az általuk felhatalmazott személy nyújtja be. A kérelem elektronikus úton is benyújtható.	1. A cégbejegyzési kérelmet az SPE alapító részvényesei vagy az általuk felhatalmazott személy nyújtja be. A kérelem elektronikus úton is benyújtható ***a 68/151/EGK irányelv 3. cikkének (2) bekezdését végrehajtó alkalmazandó nemzeti jog rendelkezéseivel összhangban.***
2. A tagállamok ***csak a következő*** adatok ***és*** dokumentumok csatolását ***írják elő*** az SPE bejegyzési kérelmének benyújtásakor:	2. A tagállamok ***nem kívánják meg az alábbiakon kívül más*** adatok ***vagy*** dokumentumok csatolását az SPE bejegyzési kérelmének benyújtásakor:
(a) az SPE neve és létesítő okirat szerinti székhelyének címe;	(a) az SPE neve és létesítő okirat szerinti székhelyének címe;
(b) azon személyek neve, címe és a személyazonosságuk megállapításához szükséges bármely más információ, akik harmadik személyekkel szemben és jogi eljárásokban a társaság képviseletére jogosultak, vagy részt vesznek az SPE igazgatásában, felügyeletében vagy ellenőrzésében;	(b) azon személyek neve, címe és a személyazonosságuk megállapításához szükséges bármely más információ, akik ***az ügyvezető szerv tagjai, és akik*** harmadik személyekkel szemben és jogi eljárásokban a társaság képviseletére jogosultak, vagy részt vesznek az SPE igazgatásában, felügyeletében vagy ellenőrzésében;
	(ba) az SPE társasági célja, beleértve adott esetben tevékenységi köre határokon átnyúló összetevőjének ismertetését,
(c) az SPE alaptőkéje;	(c) az SPE alaptőkéje;
	(ca) a 15. cikkel összhangban a részvénykönyv;
(d) a részvényosztályok és az egyes osztályokba tartozó részvények száma;	(d) a részvényosztályok és az egyes osztályokba tartozó részvények száma;
(e) a részvények száma;	(e) a részvények száma;
(f) a részvények névértéke vagy számítható névértéke;	(f) a részvények névértéke vagy számítható névértéke;
(g) az SPE alapszabálya;	(g) az SPE alapszabálya;

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS
(h) ha az SPE-t társaságok átalakulása, egyesülése vagy szétválása eredményeként alapítják, az SPE létrehozásához vezető átalakulásról, egyesülésről vagy szétválásról szóló határozat.	(h) ha az SPE-t társaságok átalakulása, egyesülése vagy szétválása eredményeként alapítják, az SPE létrehozásához vezető átalakulásról, egyesülésről vagy szétválásról szóló határozat.
3. A (2) bekezdésben említett dokumentumokat és adatokat az alkalmazandó nemzeti jogban előírt nyelven kell rendelkezésre bocsátani.	3. A (2) bekezdésben említett dokumentumokat és adatokat az alkalmazandó nemzeti jogban előírt nyelven kell rendelkezésre bocsátani.
4. Az SPE bejegyzését ***csak*** az alábbi feltételek egyikéhez ***lehet kötni***:	4. Az SPE bejegyzését ***legalább*** az alábbi feltételek egyikéhez ***kötik***:
(a) az SPE-vel kapcsolatos dokumentumok és adatok jogérvényességének közigazgatási vagy bírói testület általi ellenőrzése;	(a) az SPE-vel kapcsolatos dokumentumok és adatok jogérvényességének közigazgatási vagy bírói testület általi ellenőrzése;
(b) az SPE-vel kapcsolatos dokumentumok és adatok hitelesítése.	(b) az SPE-vel kapcsolatos dokumentumok és adatok hitelesítése ***vagy jogi hitelesítése***.
5. Az SPE a (2) bekezdés a)–g) pontjában említett adatok és dokumentumok változásait azok bekövetkezésétől számítva 14 naptári napon belül benyújtja a cégnyilvántartásnak. Az SPE az alapszabály minden módosítását követően benyújtja annak módosításokkal egységbe foglalt teljes szövegét a cégnyilvántartásnak.	5. Az SPE a (2) bekezdés a)–g) pontjában említett adatok és dokumentumok változásait azok bekövetkezésétől számítva 14 naptári napon belül benyújtja a cégnyilvántartásnak. Az SPE az alapszabály minden módosítását követően benyújtja annak módosításokkal egységbe foglalt teljes szövegét a cégnyilvántartásnak. ***Az (1) bekezdés második mondata és a (4) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó.***
6. Az SPE bejegyzését közzé kell tenni.	6. Az SPE bejegyzését közzé kell tenni.

Módosítás 23

Rendeletre irányuló javaslat
11 cikk – 2 bekezdés – b pont

(b) az SPE nevét, létesítő okirat szerinti székhelye címét, továbbá adott esetben azt, hogy a társaság megszűnés alatt áll.	(b) az SPE nevét, létesítő okirat szerinti székhelye címét, továbbá adott esetben ***a központi ügyvezetés, illetve az üzleti tevékenység fő helyét, fióktelepek létét és*** azt, hogy a társaság megszűnés alatt áll;

Módosítás 24

Rendeletre irányuló javaslat
11 cikk – 2 bekezdés – b a pont (új)

	(ba) az SPE ügyvezető irányító szervének tagjaival kapcsolatos részletek.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 25

Rendeletre irányuló javaslat
15 cikk

1. Az SPE ügyvezető szerve részvénykönyvet állít össze. A részvénykönyv legalább a következőket tartalmazza:	1. Az SPE ügyvezető ***irányító*** szerve részvénykönyvet állít össze. A részvénykönyv legalább a következőket tartalmazza:
(a) a részvényesek neve és ***címe***;	(a) a részvényesek neve és ***részvényesenként egy postacím***;
(b) az egyes részvényesek által tartott részvények száma, névértéke vagy számítható névértéke;	(b) az egyes részvényesek által tartott részvények száma, névértéke vagy számítható névértéke;
(c) amennyiben egy részvény egynél több személy tulajdona, a társtulajdonosok és a közös képviselő neve és címe;	(c) amennyiben egy részvény egynél több személy tulajdona, a társtulajdonosok és a közös képviselő neve és címe;
(d) a részvény szerzésének dátuma;	(d) a részvény szerzésének dátuma;
(e) ha van az adott részvényes által fizetett vagy fizetendő pénzbeli hozzájárulás, akkor annak összege;	(e) ha van az adott részvényes által fizetett vagy fizetendő pénzbeli hozzájárulás, akkor annak összege;
(f) ha van az adott részvényes által szolgáltatott vagy szolgáltatandó nem pénzbeli hozzájárulás, akkor annak értéke és jellege;	(f) ha van az adott részvényes által szolgáltatott vagy szolgáltatandó nem pénzbeli hozzájárulás, akkor annak értéke és jellege;
(g) a dátum, amikor a részvényes SPE-beli tagsági viszonya megszűnik.	(g) a dátum, amikor a részvényes SPE-beli tagsági viszonya megszűnik.
2. A részvénykönyv – az ellenkező bizonyításáig – az (1) bekezdés a)–g) pontjában felsorolt adatok ***hitelességének*** bizonyítékát képezi.	2. A ***10. cikkel összhangban nyilvántartásba vett*** részvénykönyv – az ellenkező bizonyításáig – az (1) bekezdés a)–g) pontjában felsorolt adatok ***pontosságának*** bizonyítékát képezi.
3. A részvénykönyvet és annak minden módosítását az ügyvezető szerv vezeti, abba a részvényesek és harmadik felek kérésre betekinthetnek.	3. A ***10. cikkel összhangban nyilvántartásba vett*** részvénykönyvet és annak minden módosítását az ügyvezető ***irányító*** szerv vezeti, abba a részvényesek és harmadik felek kérésre betekinthetnek.

Módosítás 27

Rendeletre irányuló javaslat
16 cikk – 3 bekezdés

3. Ha az átruházást ennek a rendeletnek és az SPE alapszabályának megfelelően hajtották végre és a részvényes megfelelő bizonyítékokkal támasztja alá részvénytulajdona jogszerűségét, az ügyvezető szerv az átruházás bejelentésekor indokolatlan késedelem nélkül bejegyzi a részvényest a 15. cikkben említett részvénykönyvbe.	3. Ha az átruházást ennek a rendeletnek és az SPE alapszabályának megfelelően hajtották végre és a részvényes megfelelő bizonyítékokkal támasztja alá részvénytulajdona jogszerűségét, az ügyvezető ***irányító*** szerv az átruházás ***részvényes általi*** bejelentésekor indokolatlan késedelem nélkül bejegyzi a részvényest a 15. cikkben említett ***és a 10. cikkel összhangban nyilvántartásba vett*** részvénykönyvbe.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS
Módosítás 28 **Rendeletre irányuló javaslat** **16 cikk – 4 bekezdés – a pont**	
(a) az SPE tekintetében azon a napon, amikor ***a*** részvényes bejelenti az SPE-nek az átruházást;	(a) az SPE tekintetében azon a napon, amikor ***az új*** részvényes bejelenti az SPE-nek az átruházást;
Módosítás 29 **Rendeletre irányuló javaslat** **16 cikk – 4 bekezdés – b pont**	
(b) harmadik felek tekintetében azon a napon, amikor a részvényest bejegyzik a 15. cikkben említett részvénykönyvbe.	(b) harmadik felek tekintetében azon a napon, amikor a részvényest bejegyzik a 15. cikkben említett részvénykönyvbe***, vagy részvényesi jogállását közzéteszik a 9. cikkben említett jegyzékben.***
Módosítás 30 **Rendeletre irányuló javaslat** **18 cikk – 1 bekezdés**	
1. ***A részvényesnek joga van kilépni az SPE-ből, ha az SPE tevékenységeit olyan módon folytatják vagy folytatták, amely a következő események közül egynek vagy többnek bekövetkezése miatt súlyosan sérti a részvényes érdekeit:***	1. ***A kilépési jogot azok a részvényesek gyakorolhatják, akik nem támogatják az alábbi témákban hozott határozatokat:***
(a) az SPE-t ***megfosztották*** eszközei jelentős részétől;	(a) ***azon műveletek, amelyek*** az SPE-t eszközei jelentős részétől ***megfosztják***;
(b) az SPE ***létesítő okirat szerinti székhelyét más tagállamba helyezték át;***	(b) az SPE ***tevékenységeiben jelentős változást előidéző műveletek***
(c) az SPE ***tevékenységi köre lényegesen módosult***;	(c) az SPE ***létesítő okirat szerinti székhelyének más tagállamba áthelyezése***;
(d) legalább három éve nem került sor osztalékfizetésre, annak ellenére, hogy az SPE pénzügyi helyzete megengedte volna a juttatást.	(d) legalább három éve nem került sor osztalékfizetésre, annak ellenére, hogy az SPE pénzügyi helyzete megengedte volna a juttatást.
	Az SPE alapszabálya a kilépés további okait határozhatja meg.
Módosítás 31 **Rendeletre irányuló javaslat** **18 cikk – 3 bekezdés**	
3. Az SPE ügyvezető szerve a (2) bekezdésben említett bejelentés kézhezvétele után indokolatlan késedelem nélkül részvényesi határozatot kezdeményez a részvényes tulajdonrészének a többi részvényes vagy az SPE általi megvásárlásáról.	3. Az SPE ügyvezető ***irányító*** szerve a (2) bekezdésben említett bejelentés kézhezvétele után indokolatlan késedelem nélkül részvényesi határozatot kezdeményez a részvényes tulajdonrészének a többi részvényes vagy az SPE általi megvásárlásáról.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 32

Rendeletre irányuló javaslat
18 cikk – 4 bekezdés

4. Amennyiben az SPE részvényesei a (2) bekezdésben említett bejelentés benyújtásától számított 30 naptári napon belül nem hozzák meg a (3) bekezdésben említett határozatot vagy nem fogadják el a részvényes kilépési indokait, az ügyvezető szerv erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a részvényest.	4. Amennyiben az SPE részvényesei a (2) bekezdésben említett bejelentés benyújtásától számított 30 naptári napon belül nem hozzák meg a (3) bekezdésben említett határozatot vagy nem fogadják el a részvényes kilépési indokait, az ügyvezető ***irányító*** szerv erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a részvényest.

Módosítás 33

Rendeletre irányuló javaslat
19 cikk – 4 bekezdés

4. Az SPE tőkéje legalább 1 EUR.	4. Az SPE tőkéje legalább 1 EUR***, feltéve, hogy az alapszabályban előírja, hogy az ügyvezető irányító szerv aláírja a 21. cikkben említett fizetőképességi nyilatkozatot. Amennyiben az alapszabálya nem tartalmaz erre irányuló előírást, az SPE tőkéje legalább 8 000 EUR.***

Módosítás 34

Rendeletre irányuló javaslat
20 cikk – 3 bekezdés

3. ***Az (1) és (2) bekezdés sérelme nélkül***, a részvényesnek a ***teljesített vagyoni hozzájárulással kapcsolatos felelősségére az alkalmazandó nemzeti jog szabályai az irányadók***.	3. ***Ha a vagyoni hozzájárulás értéke nem éri el a hozzájárulásért átvett részvény értékét***, a részvényesnek a ***hiányzó összeggel azonos értékű készpénzbeli hozzájárulást kell teljesítenie. A társaság teljesítéshez való joga a társaság bejegyzését követő nyolc év után elévül.***

Módosítás 35

Rendeletre irányuló javaslat
21 cikk – 1 bekezdés

1. A 24. cikk sérelme nélkül, az SPE az ügyvezető szerv javaslata alapján juttatásban részesítheti a részvényeseket, amennyiben a juttatás után az SPE eszközei teljes mértékben fedezetet nyújtanak a kötelezettségeire. Az SPE nem teljesíthet juttatást azokból a tartalékokból, amelyek esetében ezt az alapszabály tiltja.	1. A 24. cikk sérelme nélkül, az SPE az ügyvezető ***irányító*** szerv javaslata alapján juttatásban részesítheti a részvényeseket, amennyiben a juttatás után az SPE eszközei teljes mértékben fedezetet nyújtanak a kötelezettségeire. Az SPE nem teljesíthet juttatást azokból a tartalékokból, amelyek esetében ezt az alapszabály tiltja. ***Juttatás csak akkor engedélyezhető, ha a hozzájárulás fennmaradó összege nem csökken a 19. cikk (4) bekezdésében meghatározott minimális összeg alá.***

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 36

Rendeletre irányuló javaslat
21 cikk – 2 bekezdés

2. Ha az alapszabály előírja, az SPE ügyvezető szerve az (1) bekezdésnek való megfelelésen kívül – még a juttatás teljesítése előtt – nyilatkozatot ír alá (a továbbiakban: fizetőképességi nyilatkozat), amelyben tanúsítja, hogy az SPE a juttatás dátumától számított egy évben képes lesz a szokásos üzletmenet során felmerülő esedékes tartozások kiegyenlítésére. A fizetőképességi nyilatkozatot a 27. cikkben említett juttatási határozat meghozatala előtt a részvényesek rendelkezésére kell bocsátani.	2. Ha az alapszabály előírja, az SPE ügyvezető ***irányító*** szerve az (1) bekezdésnek való megfelelésen kívül – még a juttatás teljesítése előtt – nyilatkozatot ír alá (a továbbiakban: fizetőképességi nyilatkozat), amelyben tanúsítja, hogy az SPE a juttatás dátumától számított egy évben képes lesz a szokásos üzletmenet során felmerülő esedékes tartozások kiegyenlítésére. A fizetőképességi nyilatkozatot a 27. cikkben említett juttatási határozat meghozatala előtt a részvényesek rendelkezésére kell bocsátani.

Módosítás 37

Rendeletre irányuló javaslat
22 cikk

A 21. cikk előírásaival ellentétesen teljesített juttatásokat a részvényeseknek vissza kell téríteniük az SPE számára***, ha az SPE bizonyítja, hogy a részvényes tudott vagy a körülmények figyelembevételével tudnia kellett volna a szabálytalanságokról***.	A 21. cikk előírásaival ellentétesen teljesített juttatásokat a részvényeseknek vissza kell téríteniük az SPE számára.

Módosítás 38

Rendeletre irányuló javaslat
24 cikk – 1 bekezdés

1. Ha az SPE tőkéjét leszállítják, a 21. és a 22. cikk értelemszerűen alkalmazandó.	1. Ha az SPE tőkéjét leszállítják, a 21. és a 22. cikk értelemszerűen alkalmazandó. ***Az alaptőke leszállítása csak akkor engedélyezhető, ha a hozzájárulás fennmaradó összege nem csökken a 19. cikk (4) bekezdésében említett minimális összeg alá.***

Módosítás 39

Rendeletre irányuló javaslat
25 cikk – 1 bekezdés

1. A beszámolók elkészítését, benyújtását, könyvvizsgálatát és közzétételét illetően az SPE az alkalmazandó nemzeti jog előírásai alá tartozik.	1. A ***jogszabály által előírt*** beszámolók elkészítését, benyújtását, könyvvizsgálatát és közzétételét illetően az SPE az alkalmazandó nemzeti jog előírásai alá tartozik.

Módosítás 40

Rendeletre irányuló javaslat
25 cikk – 2 bekezdés

2. Az SPE könyveit az ügyvezető szerv vezeti. Az SPE könyvelésére az alkalmazandó nemzeti jog szabályai az irányadók.	2. Az SPE könyveit az ügyvezető ***irányító*** szerv vezeti. Az SPE könyvelésére az alkalmazandó nemzeti jog szabályai az irányadók.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 41

Rendeletre irányuló javaslat
26 cikk – 1 bekezdés

1. Az SPE ügyvezető szervvel rendelkezik, amely az SPE vezetéséért felel. Az ügyvezető szerv gyakorolhat minden olyan hatáskört, amelynek gyakorlását ez a rendelet vagy az alapszabály nem a részvényesek számára írja elő.	1. Az SPE ügyvezető ***irányító*** szervvel rendelkezik, amely az SPE vezetéséért felel. Az ügyvezető ***irányító*** szerv gyakorolhat minden olyan hatáskört, amelynek gyakorlását ez a rendelet vagy az alapszabály nem a részvényesek számára írja elő. ***A társasági tagok határozatai a társaságon belül kötelezőek az ügyvezető irányító szervre nézve.***

Módosítás 42

Rendeletre irányuló javaslat
27 cikk – 2 bekezdés

2. Az (1) bekezdés a), b), c), i), l), m), n), o) és p) pontjában említett kérdésekben minősített többségű határozattal kell dönteni.	2. Az (1) bekezdés a), b), c), ***h),*** i), l), m), n), o) és p) ***pontjában*** említett kérdésekben minősített többségű határozattal kell dönteni.

Módosítás 43

Rendeletre irányuló javaslat
27 cikk – 3 bekezdés

3. A határozatok elfogadásához nem szükséges közgyűlés összehívása. Az ügyvezető szerv minden részvényeshez eljuttatja a határozati javaslatokat, amelyekhez elegendő információt csatol a tájékozottságon alapuló döntések meghozatalához. A határozatokat írásban kell rögzíteni. A határozatokról minden részvényesnek másolatot kell küldeni.	3. A határozatok elfogadásához nem szükséges közgyűlés összehívása. Az ügyvezető ***irányító*** szerv minden részvényeshez eljuttatja a határozati javaslatokat, amelyekhez elegendő információt csatol a tájékozottságon alapuló döntések meghozatalához. A határozatokat írásban kell rögzíteni. A határozatokról minden részvényesnek másolatot kell küldeni.

Módosítás 44

Rendeletre irányuló javaslat
27 cikk – 4 bekezdés

4. A részvényesi határozatoknak összhangban kell lenniük ezzel a rendelettel és az SPE alapszabályával.	4. A részvényesi határozatoknak összhangban kell lenniük ezzel a rendelettel és az SPE alapszabályával.
A részvényesek a határozatokat az alkalmazandó ***nemzeti jog szabályai*** szerint ***támadhatják meg***.	***A részvényesi határozatoknak*** az ***alapszabály, e rendelet vagy az*** alkalmazandó ***jogszabályok rendelkezéseinek megsértése miatti hatálytalanságát csak az SPE létesítő okirat szerinti székhelye*** szerint ***illetékes bíróságon indított kereset révén lehet érvényre juttatni***. ***A keresetet a határozat időpontjától számított egy hónapon belül minden olyan részvényes megindíthatja, aki szavazatával nem támogatta a határozatot, kivéve, ha a társaság jogszerűvé teszi a határozatot vagy a felperes utólag jóváhagyja a határozatot. Az alapszabály hosszabb fellebbezési határidőt állapíthat meg.***

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 45

Rendeletre irányuló javaslat
27 cikk – 7 bekezdés – a pont

(a) a részvényesek, az SPE ügyvezető szerve és – ha van – felügyelő szerve tekintetében az elfogadás napjától,	(a) a részvényesek, az SPE ügyvezető ***irányító*** szerve és – ha van – felügyelő szerve tekintetében az elfogadás napjától,

Módosítás 46

Rendeletre irányuló javaslat
28 cikk – 1 bekezdés

1. A részvényeseknek a határozatok, az éves beszámolók és az SPE tevékenységével kapcsolatos minden más ügy tekintetében joguk van a megfelelő tájékoztatáshoz és az ügyvezető szervhez intézett kérdések feltevéséhez.	1. A részvényeseknek a határozatok, az éves beszámolók és az SPE tevékenységével kapcsolatos minden más ügy tekintetében joguk van a megfelelő tájékoztatáshoz és az ügyvezető ***irányító*** szervhez intézett kérdések feltevéséhez.

Módosítás 47

Rendeletre irányuló javaslat
28 cikk – 2 bekezdés

2. Az ügyvezető szerv csak akkor tagadhatja meg az információkhoz való hozzáférést, ha a hozzáférés súlyosan sérthetné az SPE üzleti érdekeit.	2. Az ügyvezető ***irányító*** szerv csak akkor tagadhatja meg az információkhoz való hozzáférést, ha a hozzáférés súlyosan sérthetné az SPE üzleti érdekeit.

Módosítás 48

Rendeletre irányuló javaslat
29 cikk – 1 bekezdés

1. Az SPE részvényeihez kötődő szavazati jogok 5 %-át birtokló részvényeseknek jogukban áll, hogy az ügyvezető szervtől határozati javaslat előterjesztését kérjék a részvényesek felé.	1. Az SPE részvényeihez kötődő szavazati jogok 5 %-át birtokló részvényeseknek jogukban áll, hogy az ügyvezető ***irányító*** szervtől határozati javaslat előterjesztését kérjék a részvényesek felé.

Módosítás 49

Rendeletre irányuló javaslat
29 cikk – 1 bekezdés – 3 albekezdés

Ha a kérést megtagadják, vagy ha az ügyvezető szerv a kérés fogadásától számított 14 naptári napon belül nem terjeszt elő javaslatot, az érintett részvényesek a szóban forgó kérdésekben határozati javaslatot terjeszthetnek a részvényesek elé.	Ha a kérést megtagadják, vagy ha az ügyvezető ***irányító*** szerv a kérés fogadásától számított 14 naptári napon belül nem terjeszt elő javaslatot, az érintett részvényesek a szóban forgó kérdésekben határozati javaslatot terjeszthetnek a részvényesek elé.

Módosítás 50

Rendeletre irányuló javaslat
29 cikk – 2 bekezdés – 2 albekezdés

Gondoskodni kell arról, hogy a szakértő hozzáférhessen az SPE dokumentumaihoz és nyilvántartásaihoz, és hogy információt kérhessen az ügyvezető szervtől.	Gondoskodni kell arról, hogy a szakértő hozzáférhessen az SPE dokumentumaihoz és nyilvántartásaihoz, és hogy információt kérhessen az ügyvezető ***irányító*** szervtől.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 51

Rendeletre irányuló javaslat
31 cikk – 4 bekezdés

4. ***Az SPE igazgatója felelősséggel tartozik a társaság felé minden olyan cselekedetéért vagy mulasztásáért, amellyel megszegi az ebből a rendeletből, az alapszabályból vagy egy részvényesi határozatból eredő kötelességeit, és amellyel veszteséget vagy kárt okoz az SPE-nek. Amennyiben a kötelességszegést egynél több igazgató követi el, az érintett*** igazgatók egyetemlegesen felelnek.	4. **Az** igazgatók egyetemlegesen felelnek ***a gazdasági társaság felé az e rendelet, az SPE alapszabálya vagy a részvényesek határozata alapján őket terhelő kötelezettségek nem teljesítéséből eredő minden kárért. Az ilyen felelősség nem terjed ki azon igazgatókra, akik igazolni tudják ártatlanságukat, illetve jelezték egyet nem értésüket a kötelezettségek teljesítésének elmulasztásával.***

Módosítás 52

Rendeletre irányuló javaslat
31 cikk – 5 bekezdés

5. ***E rendelet rendelkezéseinek sérelme nélkül,*** az igazgatók ***felelősségére az alkalmazandó nemzeti jog szabályai az irányadók***.	5. Az igazgatók ***különösen kötelesek a kártérítésre, ha a 21. cikk ellenére kifizetésekre kerül sor, vagy a 23. cikk (2) bekezdése ellenére a társaság saját üzletrészeit szerzik meg. Az igazgatókra vonatkozó azon követelménytől, hogy kártalanítsák a cég hitelezőit, nem lehet eltekinteni azon az alapon, hogy a részvényesek határozatának megfelelően jártak el.***

Módosítás 53

Rendeletre irányuló javaslat
31 cikk – 5 a bekezdés (új)

	5a. Az ezen a cikken alapuló keresethez fűződő jogok keletkezésüktől számított négy év alatt évülnek el.

Módosítás 54

Rendeletre irányuló javaslat
33 cikk

1. Az SPE képviseletét harmadik felekkel szemben egy vagy több ***igazgató*** látja el. ***Az igazgatók*** jogcselekményei az SPE-re nézve kötelező erejűek, még akkor is, ha nem tartoznak az SPE tevékenységi körébe.	1. Az SPE képviseletét harmadik felekkel szemben ***az ügyvezető irányító szerv*** egy vagy több ***tagja*** látja el. ***Az ügyvezető irányító szerv tagjainak*** jogcselekményei az SPE-re nézve kötelező erejűek, még akkor is, ha nem tartoznak az SPE tevékenységi körébe.
2. Az SPE alapszabálya előírhatja, hogy az ***igazgatóknak*** közösen kell gyakorolniuk az általános képviseleti jogot. Harmadik felekkel szemben az igazgatók jogkörének semmilyen, az alapszabályból, részvényesi határozatból vagy az ügyvezető vagy – ha van – a felügyelő szerv határozatából eredő egyéb korlátozására nem lehet hivatkozni, akkor sem, ha azt közzétették.	2. Az SPE alapszabálya előírhatja, hogy az ***ügyvezető irányító szerv tagjainak*** közösen kell gyakorolniuk az általános képviseleti jogot. Harmadik felekkel szemben az igazgatók jogkörének semmilyen, az alapszabályból, részvényesi határozatból vagy az ügyvezető vagy – ha van – a felügyelő szerv határozatából eredő egyéb korlátozására nem lehet hivatkozni, akkor sem, ha azt közzétették.
3. Az ***igazgatók az*** SPE képviseleti jogát az alapszabállyal összhangban átruházhatják.	3. Az ***ügyvezető irányító szerv tagjai az*** SPE képviseleti jogát az alapszabállyal összhangban átruházhatják.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 71

Rendeletre irányuló javaslat
34 cikk – 1 bekezdés

(1) E cikk rendelkezéseire is figyelemmel az SPE-re annak a tagállamnak a munkavállalói részvétellel kapcsolatos alkalmazandó szabályai vonatkoznak – ha vannak ilyenek –, amelyben létesítő okirat szerinti székhelye található.	(1) E cikk rendelkezéseire is figyelemmel az SPE-re annak a tagállamnak a munkavállalói részvétellel kapcsolatos alkalmazandó szabályai vonatkoznak – ha vannak ilyenek –, amelyben létesítő okirat szerinti székhelye található. ***Ha vannak ilyen szabályok, akkor ezek vonatkoznak az SPE összes dolgozójára.***
	(1a) Az (1) bekezdés a következő esetekben nem alkalmazandó:
	(a) az SPE összesen több, mint 1 000 alkalmazottat foglalkoztat, amelynek negyede (25 %-a) rendszerint egy vagy több olyan tagállamban dolgozik, amely magasabb szintű munkavállalói részvételt biztosít, mint az SPE létesítő okirat szerinti székhelyének tagállama. Ebben az esetben a 2001/86/EK irányelv [1] munkavállalói részvételre vonatkozó rendelkezései a szükséges változtatásokkal alkalmazandók. Ezen kívül az SPE alkalmazhatja a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló, 2005. október 26-i 2005/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (4) bekezdését;
	(b) az SPE összesen 500 és 1 000 közötti alkalmazottat foglalkoztat, amelynek harmada (33 %-a) rendszerint egy vagy több olyan tagállamban dolgozik, amely magasabb szintű munkavállalói részvételt biztosít, mint az SPE létesítő okirat szerinti székhelyének tagállama. Ebben az esetben a 2001/86/EK irányelv és a 2005/56/EK irányelv 16. cikke (3) bekezdésének e) pontja és (5) bekezdésének munkavállalói részvételre vonatkozó rendelkezési a szükséges változtatásokkal alkalmazandók.
	(c) a z SPE alapítására az 5. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontja alapján került sor, és összesen kevesebb, mint 500 alkalmazottat foglalkoztat, amelynek harmada (33 %-a) rendszerint egy vagy több olyan tagállamban dolgozik, amely magasabb szintű munkavállalói részvételt biztosít, mint az SPE létesítő okirat szerinti székhelyének tagállama. Ebben az esetben a 2001/86/EK irányelv és a 2005/56/EK irányelv 16. cikke (3) bekezdésének e) pontja, (4) és (5) bekezdésének munkavállalói részvételre vonatkozó rendelkezési a szükséges változtatásokkal alkalmazandók.
	(d) az SPE alapítására az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján került sor, és összesen kevesebb, mint 500 alkalmazottat foglalkoztat, amelynek fele (50 %-a) rendszerint egy vagy több olyan tagállamban dolgozik, amely magasabb szintű munkavállalói részvételt biztosít, mint az SPE létesítő okirat szerinti székhelyének tagállama. Ebben az esetben a 2001/86/EK irányelv és a 2005/56/EK irányelv 16. cikke (3) bekezdésének e) pontja, (4) és (5) bekezdésének munkavállalói részvételre vonatkozó rendelkezési a szükséges változtatásokkal alkalmazandók.

[1] HL L 310., 2005.11.25., 1. o.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 72

Rendeletre irányuló javaslat
34 a cikk (új)

	34a. cikk
	Kiigazítási záradék
	A munkavállalói részvételre vonatkozó rendelkezések hiányában a 34. cikk (1a) bekezdése alkalmazandó, amennyiben az alkalmazottak számának változása miatt az abban meghatározott feltételek teljesülnek.
	Amennyiben a 34. cikk (1a) bekezdésének feltételei a továbbiakban már nem teljesülnek, az SPE igazgatótanácsa a 34. cikk (1) bekezdését alkalmazhatja.
	Ha vannak a munkavállalói részvételre vonatkozó érvényes rendelkezések, azok érvényben maradnak az új rendelkezések hatályba lépéséig.

Módosítás 56

Rendeletre irányuló javaslat
36 cikk - 1 bekezdés - bevezetés

1. Az áthelyezést tervező SPE ügyvezető szerve áthelyezési tervet készít, amelyben legalább a következőket feltünteti:	1. Az áthelyezést tervező SPE ügyvezető ***irányító*** szerve áthelyezési tervet készít, amelyben legalább a következőket feltünteti:

Módosítás 57

Rendeletre irányuló javaslat
36 cikk - 2 bekezdés - bevezetés

2. A (4) bekezdésben említett részvényesi határozat előtt legalább egy hónappal az SPE ügyvezető szerve:	2. A (4) bekezdésben említett részvényesi határozat előtt legalább egy hónappal az SPE ügyvezető ***irányító*** szerve:

Módosítás 58

Rendeletre irányuló javaslat
36 cikk – 3 bekezdés

3. Az SPE ügyvezető szerve jelentést készít a részvényeseknek, amelyben elmagyarázza és megindokolja a tervezett áthelyezés jogi és gazdasági szempontjait, és felvázolja, hogy az áthelyezés milyen következményekkel jár a részvényesekre, a hitelezőkre és a munkavállalókra nézve. Az ügyvezető szerv a jelentést az áthelyezési tervvel együtt átadja a részvényeseknek és a munkavállalók képviselőinek, illetve ha nincsenek ilyen képviselők, maguknak a munkavállalóknak.	3. Az SPE ügyvezető ***irányító*** szerve jelentést készít a részvényeseknek, amelyben elmagyarázza és megindokolja a tervezett áthelyezés jogi és gazdasági szempontjait, és felvázolja, hogy az áthelyezés milyen következményekkel jár a részvényesekre, a hitelezőkre és a munkavállalókra nézve. Az ügyvezető szerv a jelentést az áthelyezési tervvel együtt átadja a részvényeseknek és a munkavállalók képviselőinek, illetve ha nincsenek ilyen képviselők, maguknak a munkavállalóknak.

Módosítás 59

Rendeletre irányuló javaslat
36 cikk – 3 bekezdés – 2 albekezdés

Amennyiben az ügyvezető szerv időben megkapja a munkavállalók képviselőinek véleményét az áthelyezésről, úgy azt eljuttatja a részvényesekhez.	Amennyiben az ügyvezető ***irányító*** szerv időben megkapja a munkavállalók képviselőinek véleményét az áthelyezésről, úgy azt eljuttatja a részvényesekhez.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS
Módosítás 73 **Rendeletre irányuló javaslat** **38 cikk**	
(1) Az SPE a bejegyzés napjától a fogadó tagállamnak a munkavállalói részvétel szabályaira vonatkozó hatályos előírásait köteles figyelembe venni, ha vannak ilyenek.	(1) Az SPE a bejegyzés napjától a fogadó tagállamnak a munkavállalói részvétel szabályaira vonatkozó hatályos előírásait köteles figyelembe venni, ha vannak ilyenek.
(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó***, amennyiben a székhely szerinti tagállam munkavállalói az SPE – ideértve az SPE bármely tagállamban levő leányvállalatait vagy fióktelepeit is – összes munkavállalóinak legalább egy harmadát adják és teljesül a következő feltételek valamelyike***:	(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó ***a 34. cikk (1a) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülése esetén. Ebben az esetben a 34. cikk (1a) bekezdése a szükséges változtatásokkal alkalmazandó.***
a) a fogadó tagállam jogszabályai nem írnak elő legalább ugyanolyan szintű részvételt, mint amilyet az SPE a székhely szerinti tagállamban a fogadó tagállamban történő bejegyzést megelőzően működtetett. A munkavállalói részvétel szintjét a munkavállalók képviselőinek az igazgatási vagy a felügyelő szerv vagy ezek bizottságai vagy az SPE profitegységeit lefedő ügyvezető csoport létszámában betöltött aránya alapján kell értékelni, feltéve, hogy van munkavállalói képviselet;	
b) a fogadó tagállam jogszabályai az SPE más tagállamokban letelepedett telephelyeinek munkavállalói számára nem biztosítanak ugyanolyan részvételi jogokat, mint amilyen jogokat ezek a munkavállalók az áthelyezés előtt élveztek.	
(3) Amennyiben a (2) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott feltételek valamelyike teljesül, az SPE ügyvezető szerve az áthelyezési terv közzététele után a lehető leghamarabb megteszi a szükséges lépéseket az SPE munkavállalóinak képviselőivel folytatott tárgyalások megkezdésére abból a célból, hogy megállapodást kössenek a munkavállalói részvétel szabályairól.	
(4) Az SPE ügyvezető szerve és a munkavállalók képviselői közötti megállapodás meghatározza a következőket:	
a) a megállapodás hatálya;	
b) ha a tárgyalások során a felek úgy döntenek, hogy az áthelyezés után az SPE-ben való munkavállalói részvételről szabályokat állapítanak meg, e szabályok tartalmi elemei, ideértve adott esetben azoknak a tagoknak a számát az SPE ügyviteli vagy felügyelő szervében, akiket a munkavállalók jogosultak megválasztani, kinevezni, ajánlani vagy elutasítani, továbbá az e tagok munkavállalók általi megválasztására, kinevezésére, ajánlására, és elutasítására vonatkozó eljárásokat, és e tagok jogait;	

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS
c) a megállapodás hatálybalépésének napja és a megállapodás időtartama, továbbá azon esetek nevesítése, amelyek a megállapodás újratárgyalására alapul szolgálnak, valamint az újratárgyalásra vonatkozó eljárás.	
(5) A tárgyalások időtartama legfeljebb hat hónap lehet. A felek ezt az időtartamot közös megállapodással további hat hónappal meghosszabbíthatják. A tárgyalásokra más tekintetben a székhely szerinti tagállam joga az irányadó.	
(6) Megállapodás hiányában a székhely szerinti tagállamban hatályos részvételi szabályok maradnak hatályban.	

Módosítás 60

Rendeletre irányuló javaslat
42 cikk – 1 bekezdés

1. Azok a tagállamok, amelyekre nem vonatkozik a gazdasági és monetáris unió (GMU) harmadik szakasza, a területükön létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező SPE-k számára előírhatják, hogy tőkéjüket a nemzeti pénznemben fejezzék ki. ***Az SPE tőkéjét*** euróban is ***kifejezheti***. A nemzeti pénznem és az euro között az SPE bejegyzését megelőző hónap utolsó napján érvényes átváltási arányt kell alkalmazni.	1. Azok a tagállamok, amelyekre nem vonatkozik a gazdasági és monetáris unió (GMU) harmadik szakasza, a területükön létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező SPE-k számára előírhatják, hogy tőkéjüket a nemzeti pénznemben fejezzék ki. ***Az ilyen SPE-k a tőkéjüket emellett*** euróban is ***kifejezhetik***. A nemzeti pénznem és az euro között az SPE bejegyzését megelőző hónap utolsó napján érvényes átváltási arányt kell alkalmazni.

Módosítás 61

Rendeletre irányuló javaslat
42 cikk – 2 bekezdés

2. Azokban a tagállamokban, amelyekre nem vonatkozik a gazdasági és monetáris unió (GMU) harmadik szakasza, az SPE az éves és adott esetben konszolidált beszámolóit euróban is ***elkészítheti és közzéteheti. Ezek a tagállamok azonban az SPE-k számára azt is előírhatják, hogy éves és adott esetben konszolidált beszámolóikat az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban a nemzeti pénznemet használva készítsék el és tegyék közzé.***	2. Azokban a tagállamokban, amelyekre nem vonatkozik a gazdasági és monetáris unió (GMU) harmadik szakasza, az SPE az éves és adott esetben konszolidált beszámolóit ***nemzeti pénznemben és*** euróban is ***elkészíti és közzéteszi***.

Módosítás 62

Rendeletre irányuló javaslat
42 a cikk (új)

	42a. cikk
	Választott bíróságra vonatkozó záradék
	1. Az alapszabály választottbíróságra vonatkozó záradék formájában rendelkezhet arról, hogy a részvényesek között vagy a részvényesek és az SPE között felmerülő, az SPE társasági ügyeivel kapcsolatos bármely vitát választottbírók elé utalnak. Az alapszabály arról is rendelkezhet, hogy a választottbírósági záradék kiterjed az igazgatókkal szembeni vitákra is. Ebben az esetben a záradék tisztségük elfogadásától kezdve kötelező az igazgatókra.

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS
	2. A létesítő okirat bármely olyan módosításához, amely a választottbírósági záradékot a 27. cikk alapján a részvényesek határozatával bevezeti vagy eltörli, az alaptőke legalább kétharmadát képviselő részvényesek jóváhagyása szükséges.

Módosítás 63

Rendeletre irányuló javaslat
43 a cikk (új)

	43a. cikk
	Védelmi kikötések
	A létesítő okirat egyes rendelkezéseinek hatálytalansága csak ezen rendelkezésekre vonatkozik és nem érinti a létesítő okirat többi rendelkezésének hatályosságát. A hatálytalan rendelkezés helyébe azok kijavításáig a részvényesek határozata a mintaszabályzat megfelelő rendelkezését lépteti. Ha a mintaszabályzat nem ír elő vonatkozó rendelkezést, a hatálytalan rendelkezések helyébe az SPE székhelye szerinti tagállamnak a 4. cikk (2) bekezdésében említett korlátolt felelősségű társaságokra vonatkozó joga lép.

Módosítás 64

Rendeletre irányuló javaslat
45 cikk

A tagállamok ***legkésőbb*** 2010. július 1-jéig bejelentik a Bizottságnak a 4. cikk második bekezdésében említett korlátolt felelősségű zártkörű társaságok társasági formáját.	A tagállamok 2010. július 1-jéig bejelentik a Bizottságnak a 4. cikk második bekezdésében említett korlátolt felelősségű zártkörű társaságok társasági formáját***, azon következményeket, amelyek nemzeti joguk szerint az e rendelet be nem tartásából erednek, valamint társasági joguk SPE-re vonatkozó további rendelkezéseit***.
A Bizottság ezt az információt közzéteszi az Európai Unió Hivatalos Lapjában.	A Bizottság ezt az információt közzéteszi az Európai Unió Hivatalos Lapjában.
	A tagállamok továbbá a területükön bejegyzett SPE-ket ás a területükön található SPE-k működésével kapcsolatos minden bírósági ítéletet felsoroló honlapokat üzemeltetnek. A Bizottság olyan honlapot üzemeltet, amely elektronikus linket tüntet fel ezen külön honlapokhoz.

Módosítás 65

Rendeletre irányuló javaslat
I melléklet – IV fejezet – Tőke – 7 francia bekezdés

— az, hogy az ügyvezető szerv köteles-e fizetőképességi nyilatkozat aláírására juttatások teljesítése előtt, és a vonatkozó követelmények,	— az, hogy az ügyvezető ***irányító*** szerv köteles-e fizetőképességi nyilatkozat aláírására juttatások teljesítése előtt, és a vonatkozó követelmények,

2009. március 10., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS
Módosítás 66 **Rendeletre irányuló javaslat** **I melléklet – V fejezet – Az SPE szervezeti felépítése – 10 francia bekezdés**	
— az, hogy az SPE ügyvezető szerve egy vagy több ügyvezető igazgatóból, igazgatóságból (kétszintű igazgatás) vagy igazgatótanácsból (egyszintű igazgatás) áll-e,	— az, hogy az SPE ügyvezető ***irányító*** szerve egy vagy több ügyvezető igazgatóból, igazgatóságból (kétszintű igazgatás) vagy igazgatótanácsból (egyszintű igazgatás) áll-e,
Módosítás 67 **Rendeletre irányuló javaslat** **I melléklet – V fejezet – Az SPE szervezeti felépítése – 13 francia bekezdés**	
— igazgatóság (kétszintű igazgatás) vagy egy vagy több ügyvezető igazgató esetében az, hogy az SPE rendelkezik-e felügyelő szervvel, ha igen, annak összetétele, szervezete és kapcsolata az ügyvezető szervvel,	— igazgatóság (kétszintű igazgatás) vagy egy vagy több ügyvezető igazgató esetében az, hogy az SPE rendelkezik-e felügyelő szervvel, ha igen, annak összetétele, szervezete és kapcsolata az ügyvezető ***irányító*** szervvel,
Módosítás 68 **Rendeletre irányuló javaslat** **I melléklet – V fejezet – Az SPE szervezeti felépítése – 20 francia bekezdés**	
— az SPE ügyvezető szerv általi képviseletének szabályai, ideértve különösen azt, hogy az igazgatók együttesen vagy külön képviselik-e az SPE-t, illetve e jog átruházásának lehetőségét,	— az SPE ügyvezető ***irányító*** szerv általi képviseletének szabályai, ideértve különösen azt, hogy az igazgatók együttesen vagy külön képviselik-e az SPE-t, illetve e jog átruházásának lehetőségét,
Módosítás 69 **Rendeletre irányuló javaslat** **I melléklet – V fejezet – Az SPE szervezeti felépítése – 21 francia bekezdés**	
— az ügyvezetési jogkörök más személyre való átruházásának szabályai.	— az ügyvezetési ***irányítási*** jogkörök más személyre való átruházásának szabályai.

A 2010. évi költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról - III. szakasz, Bizottság

P6_TA(2009)0095

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a 2010. évi költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról - III. szakasz - Bizottság (2009/2005(BUD))

(2010/C 87 E/47)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésére,

— tekintettel a Bizottság által az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006. május 17-i intézményközi megállapodás [1] 46. pontjának megfelelően 2009. január 30-én benyújtott, a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó aktualizált pénzügyi programozásra,

[1] HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2009. március 10., kedd

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz, valamint a Régiók Bizottságához intézett, a 2010-re vonatkozó éves politikai stratégiájáról szóló közleményére (COM(2009)0073) és különösen annak II. részére,

— tekintettel a fent említett, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra,

— tekintettel az EK-Szerződés 272. cikkére és az Euratom-Szerződés 177. cikkére,

— tekintettel eljárási szabályzata 112. cikkének (1) bekezdésére,

— tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A6-0111/2009),

A. mivel 2010-ben számos többéves program félidős értékelésére kerül sor,

B. mivel 2009 végéig mind az Európai Parlament, mind pedig az Európai Bizottság újjáalakul,

Költségvetési áttekintés

1. megjegyzi, hogy a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret 2010-re igen jelentős pénzügyi forrásokat irányoz elő, nevezetesen 139 489 000 000 euró kötelezettségvállalást, amely összeg az Unió GNI-jének 1,02 %-a, illetve 133 505 000 000 euró kifizetést, amely összeg az EU GNI-jének 0,97 %-a (folyó árakon), és emlékeztet arra, hogy a többéves pénzügyi keret következő kiigazítására 2009 áprilisában kerül sor, közvetlenül a 2010-es előzetes költségvetési tervezet közzététele előtt;

2. figyelembe veszi, hogy a többéves pénzügyi keretben az egyes fejezetekre meghatározott maximális összegeket jelölnek, és az éves költségvetés keretét képezik; bízik abban, hogy a végleges költségvetés jobban megközelíti e felső határokat, ami a jelenlegi politikák és programok veszélyeztetése nélkül segíthet az Európai Unió létfontosságú céljainak finanszírozásában; megjegyzi, hogy néhány közösségi program még mindig alulfinanszírozott; kijelenti, hogy az Uniónak több olyan nagyratörő pénzügyi és költségvetési döntést kell hoznia, amely lehetővé teszi az Unió szerepvállalását elsősorban a gazdasági növekedés és munkahelyteremtés, illetve a külpolitika területén, ahol az erőforrások még mindig szűkösek;

3. hangsúlyozza, hogy a Parlament élni fog a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás által előírt eszközökkel és többek között a többéves pénzügyi keret 2007–2013 közötti időszaka során alkalmazni fogja az 5 %-os jogalkotási rugalmasságot politikai prioritásai megvalósulásának biztosítása céljából (az intézményközi megállapodás 37. pontja);

4. megállapítja továbbá, hogy az éves költségvetések nem megfelelő végrehajtása egy még alacsonyabb szinten teljesített költségvetéshez vezet, elsősorban a Bizottság és/vagy a tagállamok által előírt bonyolult szabályok és követelmények rendszeréből, továbbá a tagállamok gyenge végrehajtási kapacitásából adódóan, ami jelentős mennyiségű le nem kötött kötelezettségvállalást eredményez; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a végrehajtást a maguk által előírt bürokratikus terhek csökkentése és, amennyiben lehetséges, főként a strukturális alapok irányítási rendszereinek egyszerűsítése révén;

5. hangsúlyozza az intézményközi együttműködés fontosságát tekintettel arra, hogy a Bizottság látja el a költségvetési hatóságot a szükséges háttér-információval;

6. szükségesnek tartja az Unió költségvetésének világos és átfogó bemutatását; figyelemmel kívánja kísérni a pénzügyi programozást a megfelelő költségvetési döntések meghozatala érdekében; üdvözli, hogy a Bizottság javított a pénzügyi programozási dokumentumainak megjelenítésén; azonban elkülönültebben és világosabban kívánja látni a Bizottság által a pénzügyi programozásában eszközölt módosításokat; az előirányzott működési és igazgatási költségek közötti különbségtétel további tisztázására szólít fel; megjegyzi, hogy a tényleges igazgatási kiadásoknak már most is jelentős részét finanszírozzák a működési előirányzatokból;

7. kéri a Bizottságot, hogy a 2010-es előzetes költségvetési tervezet elkészítésekor világos, következetes és ésszerű tevékenységi nyilatkozatokat dolgozzon ki mindegyik szakpolitikai területre vonatkozóan, lehetővé téve valamennyi érintett parlamenti bizottság számára a különféle uniós programok és politikák végrehajtásának alapos vizsgálatát; e tekintetben látni szeretné a Galileóhoz és az Európai Technológiai Intézethez, illetve az élelmiszersegélyekhez hasonló, korábban meghozott főbb költségvetési döntések megfelelő fejlődését és végrehajtását;

8. rámutat a „hatékony és eredményes költségvetés-tervezés" elvének fontosságára; felkéri a Bizottságot, hogy olyan előzetes költségvetési tervet készítsen, amely a jelenlegi problémák megoldására irányul és a folyamatban lévő politikáknak fenntartható költségvetési keretet biztosít; különös aggodalommal töltik el a többéves pénzügyi keret 1a. és 4. fejezetében a 2010-es évre vonatkozó költségvetési igények; hangsúlyozni kívánja, hogy a rugalmassági eszköz az előre nem látható politikai kihívások finanszírozására szolgál és csupán a kiegészítő finanszírozást lehetővé tévő eszközök egyike;

9. üdvözli a decentralizált ügynökségekkel foglalkozó intézményközi munkacsoport felállítását; megismétli, hogy az új ügynökségek létrehozására rendelkezésre álló erőforrások rendkívül korlátozottak az egyes fejezetek jelenlegi határértékei miatt, és emlékezteti a Bizottságot és a Tanácsot a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 47. pontja tiszteletben tartásának szükségességére; emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a meglévő decentralizált ügynökségek 2010-re vonatkozó előzetes költségvetési tervezetének összeállításakor figyelembe kell venni a célhoz kötött bevételeket; ragaszkodik ahhoz, hogy a nagymértékben díjbevételektől függő ügynökségeknek továbbra is képesnek kell lenniük ennek az eszköznek a teljes igénybevételére, költségvetési rugalmasságuk biztosítása érdekében;

10. támogatja a 4. fejezetbe tartozó különböző segítségnyújtási eszközöket; emlékeztet arra, hogy a Parlament állandó aggodalmának tárgyát képezi az, hogy a többéves pénzügyi keret 4. fejezete súlyosan alulfinanszírozott; rámutat arra, hogy ha az Unió globális szereplőként meg akar felelni az ígéreteinek és törekvéseinek, akkor biztosítania kell, hogy a fejlődő országok szükségletei teljes mértékben megjelenjenek a fejlesztési együttműködés terén alkalmazott finanszírozási mechanizmusok stratégiai kiválasztásában;

11. emlékeztet a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 23. pontjában foglalt eljárásra; emlékeztet mindazonáltal arra is, hogy a rendelkezésre álló költségvetési határértékek csökkentése tekintetében már történt számos változtatás, és éppen ezért új összegek rendelkezésre bocsátása nélkül nehéz új intézkedéseket finanszírozni; a hosszú távú megoldásokat részesíti előnyben, amelyek által az EU költségvetése minden igényt kielégítene a fejezetek közötti átcsoportosítás helyett; hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keret egyes fejezeteiben (különösen a 2. fejezetben) rendelkezésre álló költségvetési határértékeket a változó gazdasági körülmények miatt nem lehet biztosra venni; megfelelőbbnek tartja, hogy közvetlenül a nem elégséges költségeket előirányzó kategóriákat módosítsák más kiadási területek akadályozásának elkerülése érdekében; úgy ítéli meg, hogy a fejezeteken belüli és a fejezetek közötti rugalmasság hiányában a többéves pénzügyi keret felülvizsgálata tükrözi a legtöbb költségvetési elvet; sajnálja, hogy ebben az összefüggésben a Tanács nem alkalmazott konstruktív megközelítést a meglévő rugalmassági mechanizmusok használata tekintetében; úgy ítéli meg, hogy a többéves pénzügyi keret félidős értékelése során figyelmet kell fordítani a kiadások bizonyos kategóriájának krónikus alulfinanszírozottságára;

12. kész figyelembe venni az EU kiadásainak és forrásainak, minden szempontját, így az Egyesült Királyságnak járó visszatérítést is felölelő félidős felülvizsgálat, az intézményközi megállapodás működéséről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás szerint 2009 végére esedékes bizottsági jelentést, illetve a többéves programok félidős értékelésének eredményét;

A kihívásokkal szembeni fellépés

13. emlékeztet arra, hogy az Unió 2010-es költségvetésében hatalmas kihívásoknak kell megfelelni; hangsúlyozza, hogy a fő célkitűzés az európai polgárok középpontba helyezése és a számukra nyújtandó nagyobb biztonság, amelynek érdekében különös figyelmet kell fordítani a következő problémákra: a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság és annak a növekedésre, a versenyképességre, a munkahelyekre, a kohézióra gyakorolt hatása, valamint a strukturális alapok jobb és egyszerűbb végrehajtása; az energiaellátás és a szállítás biztonságának fokozása; továbbá a belső biztonság, különösen a terrorizmus elleni küzdelem; a bevándorlás, a demográfiai kihívások, valamint az éghajlatváltozás és a környezetvédelem kérdése; a társadalmi kohézió, a polgárok biztonsága, az Unió világban betöltött szerepének megerősítése;

14. felhívja a Bizottságot, hogy az előzetes költségvetési tervezet elkészítésekor vegye figyelembe a fent említett körülményeket; elvárja a Bizottságtól, hogy alapos és hasznos javaslatokat terjesszen elő a költségvetési hatóságon belüli érdemi költségvetési vita elősegítése érdekében;

15. üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy hozzájárul a gazdasági és társadalmi újjáépítéshez, az energiahatékonyság megerősítéséhez és az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, valamint hogy a 2010-re vonatkozó éves politikai stratégiájában kinyilatkoztatottaknak megfelelően folytatja a segélyek folyósítását különösen Koszovóban, a Közel-Keleten, Afganisztánban és Grúziában;elvárja a Bizottságtól, hogy a lényeges prioritások egy részének azonosítása után megjeleníti e prioritásokat az EKT-ben, és megfelelő pénzügyi forrásokat biztosít a részükre;

Válasz a globális pénzügyi és gazdasági válságra

16. hangsúlyozza, hogy a globális pénzügyi és gazdasági válság idején a tagállamok egyedi támogatási intézkedéseket vezettek be; úgy véli, hogy az Uniónak a gazdaságra közvetlenül ható intézkedések révén további és összehangolt választ kell adnia, és kiegészítő - elsősorban a növekedést ösztönző - intézkedésekkel támogatnia kell a tagállamokat, mivel ez ösztönözné a magánszektor beruházásait, és így elősegíthetnék a munkahelyek megszűnése veszélyének leküzdését, a munkahelyteremtés ösztönzését és a KKV-k támogatását, rövid és hosszú távon;

17. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi gazdasági válságot a zöld technológiákba való beruházások növelésére irányuló lehetőségnek lehet tekinteni, ami megkövetelheti a jelenlegi pénzügyi programok módosítását;

18. üdvözli a Bizottságnak a gazdasági válság kezelésére irányuló szándékát, és ismételten kifejezi a Tanáccsal való egyeztetésre irányuló szándékát a megfelelő költségvetési megoldás mielőbbi megtalálása érdekében; úgy véli, hogy egy földrajzilag kiegyensúlyozott javaslat megkönnyítené a pénzügyileg támogatandó projektekről szóló döntéshozatalt; felhívja a Tanácsot, hogy vállalja felelősségét, és valósítsa meg a gazdaságélénkítő terv európai dimenzióját;

19. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy elsősorban a kkv-k szenvednek majd a gazdasági válság miatt, és ők lesznek elvágva a sürgősen szükséges finanszírozástól; ezért hangsúlyozza a kkv-kat támogató uniós források megerősítésének fontosságát; különösen a kutatás, a fejlesztés és az innováció terén működő kkv-k esetében; ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy a versenyképességi és innovációs keretprogram eredményes támogatást nyújthat innovációs tevékenységeik számára;

20. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az 1a. fejezetben előírt, 111 599 000 euróra becsült jelenlegi határérték nem veszi kellően figyelembe a gazdasági válság hatásait;

21. úgy véli, hogy az információs és kommunikációs technológiák (IKT) hatalmas lehetőségeket kínálnak a növekedés támogatására, ezáltal hozzájárulva a lisszaboni stratégia célkitűzéseinek eléréséhez és a jelenlegi gazdasági válság leküzdéséhez; emlékeztet arra, hogy az Európai Kutatási Térség soha nem volt az európai tudás alapú társadalom fontosabb sarokköve, mint napjainkban, emlékeztet továbbá a kutatási tevékenységek, programok és politikák széttöredezettsége felszámolásának szükségességére egész Európában; ezzel összefüggésben rámutat az e projektek megfelelő végrehajtására szolgáló pénzeszközök biztosításának szükségességére;

22. gyors megállapodásra hív fel a javaslat kapcsán, amely a jelenlegi európai globalizációs kiigazítási alap módosítására irányul annak érdekében, hogy jobban kezeljék a termelés áttelepülését, a termelés csökkenését és a munkahelyek megszűnését, valamint, hogy segítsenek a munkavállalóknak visszatérni a munkaerőpiacra;

Az energia- és szállításbiztonság megteremtése

23. elismeri, hogy a jelenlegi energiaválság következményeként hatalmas igény támadt az Unió energiabiztonságát az energiaforrások diverzifikálása és energiapiacok összekötése révén megteremtő projektekre; hangsúlyozza, hogy az Unió energiaellátásának biztonsága, valamint az energiaszolidaritás elve az EU napirendjének legfőbb prioritásait jelentik, és ennek az EU költségvetésében is megfelelően tükröződnie kell; a fokozott energetikai beruházást a gazdasági válság leküzdése egyik eszközének is tekinti, és támogatja az EU költségvetéséből a kulcsfontosságú energetikai infrastruktúra-fejlesztési projektekre fordított kiadások növelésének gondolatát;

24. rámutat, hogy a legújabb gázválság és az olajárak ingadozása ismét bebizonyították az európai energiaellátási rendszer kiszolgáltatottságát; hangsúlyozza, hogy az alternatív (megújuló) energiaforrások, az alternatív energiaszállítási útvonalak, az energiatároló kapacitás, valamint a tagállamok közötti energiaszállítási összeköttetések hiánya káros Európa energiaügyi függetlensége és lakosai jóléte szempontjából; ezért az Uniónak jobban fel kell készülnie az energiahiány időszakára;

25. további uniós finanszírozási lehetőségeket kíván feltárni e területeken; elvárja a Bizottságtól, hogy javasoljon határozott lépéseket a diverzifikált gázszállítási útvonalak, többek között a Nabucco-projekt támogatása érdekében; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban az Európai Fejlesztési Bank szerepét az ösztönző hatások megteremtésében és a magánszektor részvételének mozgósításában, szem előtt tartva ugyanakkor a demokratikus elszámoltathatóság kérdését;

26. elismeri, hogy a közlekedés, különösen a TEN-T program mindig elsőrendű prioritás volt a Parlament számára; hangsúlyozza a szükséges vasúti, tengeri és közúti közlekedési infrastruktúrák fejlesztésének fontosságát, és gyorsítani kívánja a projektek megvalósítását 2010-ben; megállapítja, hogy az Unió fontosnak tartja az éghajlatváltozás hatásainak csökkentését, és véleménye szerint az energiamegtakarítási lehetőségek kihasználására alkalmas javaslatoknak elsőbbséget kell biztosítani;

Környezetvédelem és éghajlatváltozás elleni harc

27. emlékeztet, hogy az éghajlatváltozás elleni harc kapcsolódik az energiabiztonsághoz, és hogy az energiahatékonyság és az energiamegtakarítás ösztönzése, valamint a megújuló energia részesedésének növelése is eszköz az energiaellátás biztonságának növelésére;

28. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozásnak általánosan elismert hatása van az európai környezetre, gazdaságra és társadalomra; ismételten hangot ad azon meggyőződésének, hogy az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos intézkedések még mindig nem szerepelnek megfelelően az EU költségvetésében, mivel jelentős további, az energiahatékonyságra és a megújuló energiaforrásból származó energiával kapcsolatos technológiákra szánt uniós források szükségesek, és e forrásokat kell előirányozni ahhoz, hogy elősegítsék az EU 2020-ra szóló célkitűzéseinek teljesítését; hangsúlyozza, hogy támogat minden arra irányuló erőfeszítést, hogy növeljék és koncentrálják az éghajlatváltozás következményeinek kezeléséhez szükséges pénzügyi forrásokat; emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a költségvetési hatóság a 2009-re vonatkozó költségvetésben az éghajlatváltozás elleni küzdelem fokozása érdekében többletfinanszírozást szavazott meg; felhívja a Bizottságot, hogy hajtsa végre ezt a növelést; emlékeztet az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetési tervezetéről szóló, 2008. október 23-i állásfoglalására ([1]), amely felkéri a Bizottságot, hogy 2009. március 15-ig nyújtson be egy, az éghajlatváltozással kapcsolatos pénzforrások megfelelő növelésére irányuló olyan ambiciózus tervet, amely foglalkozik egy különleges „éghajlatváltozási alap" vagy egy külön erre a célra létrehozott költségvetési sor felállításával is, aminek köszönhetően a költségvetés jobban tudná kezelni ezeket a kérdéseket;

29. bátorítja a Bizottságot, hogy 2009-től kezdve növelje megfelelő szintre az új, fenntartható (különösen a nulla szén-dioxid-kibocsátású) energetikai technológiák számára nyújtott pénzügyi támogatást;

30. emlékeztet a jövő generációk iránti felelősségünkre, hogy költséghatékony lépéseket tegyünk a környezetvédelem fenntartása érdekében; megismétli, hogy globális szintű uniós fellépésre van szükség, és ezért sajnálja, hogy az európai lépéseket nem követték más szereplők lépései, ami komoly hatással van az Unió versenyképességére;

31. emlékeztet az európai űrpolitikáról szóló, 2008. november 20-i állásfoglalására ([2]), és ismételten hangsúlyozza álláspontját, miszerint a Tanácsnak és a Bizottságnak megfelelő pénzeszközök meghatározásával együtt egyedi ajánlásokat vagy javaslatokat kell benyújtania e szakpolitikai területen;

A belső biztonság növelése

32. emlékeztet, hogy a határvédelem, a polgári védelem, valamint a terrorizmus elleni harc finanszírozásának kérdését napirenden kell tartani, és 2010-ben meg kell erősíteni, hiszen ezek a politikák közvetlenül hivatottak arra, hogy az európai polgárok aggályait eloszlassák; megjegyzi, hogy az élelmiszerbiztonság előmozdítása ugyancsak a prioritások közé tartozik; sajnálattal állapítja meg, hogy a 2009 januárjában benyújtott pénzügyi programozás szerint az ezen területek számára a pénzügyi keret 3a. fejezetében nyújtott finanszírozás 2010-re csak szerény mértékben növekszik – és gyakorlatilag nem változik az állampolgárságról szóló 3b. fejezet tekintetében – a 2009-es költségvetéshez képest, noha ezek az európai polgárok alapvető aggodalmait érintik;

33. úgy véli, hogy külön figyelmet kell fordítani a határvédelemre, hiszen az kapcsolódik az illegális bevándorlás problémájához, és hogy a tagállami erőfeszítéseket támogatnia kellene az Uniónak;

([1]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0515.
([2]) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0564.

2009. március 10., kedd

A kiadások minőségének javítása

34. ragaszkodik ahhoz, hogy a végrehajtás javítása és a kiadások minősége legyen a vezérelv az uniós költségvetés hatékonyságának növelése során; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erre irányuló erőfeszítéseiket, és szorosan ellenőrizzék a politikák végrehajtását, különösen a strukturális politikákról szóló 1b. fejezetét;

35. kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a költségvetési hatóságot, és számoljon be a végrehajtás erősítését célzó lépésekről; a strukturális és kohéziós alapok végrehajtásának meggyorsításáról szóló 2008. november 21-i közös nyilatkozatnak megfelelően továbbra is észrevételeket kíván tenni; bízik a végrehajtás felgyorsításának más politikai területekre való kiterjesztésében is;

36. elvárja a Bizottságtól, hogy a költségvetési rendelet következő soros felülvizsgálata során nyújtson be valós egyszerűsítést jelentő javaslatokat; elvárja a Bizottságtól, hogy a 1073/1999/EK rendelettel kapcsolatban a Parlament által megfogalmazott javaslatok tekintetében gyakoroljon nyomást a Tanácsra az OLAF csalás elleni küzdelme munkafeltételeinek fejlesztése és javítása érdekében;

37. kéri a Bizottságot, hogy illetékes szolgálatai – köztük az OLAF – révén támogassa Romániát és Bulgáriát ellenőrzési és együttműködési mechanizmusukkal, valamint az uniós pénzeszközök kezelésével kapcsolatos erőfeszítéseikben; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az uniós finanszírozás végrehajtásával és megfelelő kezelésével kapcsolatos fejleményeket Koszovóban és a balkáni államokban, és hozza létre a vizsgálati munkacsoport utódszervezetét a csalások és a szabálytalanságok elleni harc folytatása érdekében;

38. bízik abban, hogy az adminisztratív kiadások hatékonyabbak lehetnek, mint a működési kiadások; úgy véli, hogy az uniós közigazgatás hatékonysága alapvető jelentőségű az EU költségvetésének lehető legjobb felhasználása vonatkozásában; a korábbi költségvetési évben a működési kiadásokhoz képest csökkentette az adminisztratív kiadásokat, és kéri a Bizottságot, hogy továbbra is ezt az irányt kövesse;

39. aggodalommal veszi tudomásul, hogy az Európai Unió által alkalmazott személyzet egyre növekvő hányada nem látható a költségvetési hatóság által elfogadott intézményi létszámtervekben, és nem is a többéves pénzügyi keret 5. fejezetéből kapja a fizetését; mindenképpen folytatni kívánja a bizottsági alkalmazottak és a tagállamok kiegyensúlyozott képviselete ellenőrzésének gyakorlatát; szorosan nyomon fogja követni a Bizottság brüsszeli ingatlanpolitikáját is;

Az EP előjogainak megőrzése

40. hangsúlyozza, hogy kísérleti projektek és előkészítő intézkedések révén a Parlament ki tudja kövezni az uniós fellépések sorát gazdagító új politikák és tevékenységek útját; hangsúlyozza, hogy annak ellenére, hogy a szűk tartalékok veszélyeztetik ennek a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban szereplő eszköznek a teljes kihasználását, az intézményközi megállapodás II. mellékletének D. szakaszában a kísérleti projektekre és előkészítő intézkedésekre elkülönített teljes összeget fel kívánja használni, amennyiben a javaslatok azt megkívánják;

41. emlékeztet az elmúlt években a Parlament által elindított Erasmus kísérleti projektek (gyakornoki Erasmus, Erasmus ifjú vállalkozók számára, középiskolai Erasmus, Erasmus közigazgatási program), valamint a hagyományos Erasmus program részvételi és végrehajtási szempontból egyaránt vitathatatlanul pozitív eredményeire; megerősíti a további uniós befektetések szükségességét e területeken; meggyőződése, hogy az Erasmusszal összefüggő összes költségvetési soron előirányzott teljes pénzügyi keret jelentős növelésére van szükség az „európai Erasmus-politikában” részt vevő fiatalok számának jelentős mértékű (akár évi 1 000 000 főre történő) növeléséhez; meggyőződése, hogy ez az intézkedés elengedhetetlen az integrációs folyamat során Európa előtt álló nehézségek megfelelő megválaszolása, valamint a jelenlegi gazdasági válság leküzdésének megkönnyítése érdekében;

42. felhívja a figyelmet arra, hogy elegendő finanszírozást kell biztosítani a kommunikációs politika számára, különösen azért, hogy megfeleljen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2008 októberében kiadott Partnerség az Európáról szóló kommunikációért című nyilatkozatban meghatározott céloknak;

43. hangsúlyozza, hogy erőfeszítéseket tett a 2010-es költségvetési iránymutatások mihamarabbi elfogadása érdekében; elvárja ezért a Bizottságtól, hogy azokat vegye figyelembe az EKT elkészítésekor;

*

* *

44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.

2010-es költségvetési iránymutatások - I, II és IV - IX szakaszok

P6_TA(2009)0096

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a 2010-es költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról: I. szakasz - Európai Parlament, II. szakasz - Tanács, IV. szakasz - Számvevőszék, V. szakasz - Bíróság, VI. szakasz - Európai Gazdasági és szociális Bizottság, VII. szakasz - Régiók Bizottsága, VIII. szakasz - európai ombudsman, IX. szakasz - európai adatvédelmi biztos (2009/2004(BUD))

(2010/C 87 E/48)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 272. cikkére,

— tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ([1]),

— tekintettel az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2000. szeptember 29-i 2000/597/EK, Euratom tanácsi határozatra ([2]),

— tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ([3]),

— tekintettel az intézmények főtitkárainak a pénzügyi terv 5. fejezetét jellemző trendekről szóló, 2006. májusi, ötödik jelentésére,

— tekintettel a 2007-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetés végrehajtásáról szóló számvevőszéki éves jelentésre és az intézmények válaszaira ([4]),

— tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A6-0057/2009),

A. mivel az éves eljárás jelenlegi szakaszában az Európai Parlament a többi intézmény becsléseit és saját Elnökségének javaslatait várja a 2010-es költségvetésre vonatkozóan,

([1]) HL C 139., 2006.6.14., 1. o.
([2]) HL L 253., 2000.10.7., 42. o.
([3]) HL L 248., 2002.9.16., 1. o.
([4]) HL C 286., 2008.11.10., 1. o.

2009. március 10., kedd

B. mivel javasolták, hogy a második évben, a 2010-es költségvetési eljárás során is folytatódjon az Elnökség és a Költségvetési Bizottság közötti megerősített együttműködés és kapcsolatok kísérleti gyakorlata,

C. mivel 2010-ben az 5. fejezet felső határa 8 088 000 000 euró (amely 311 000 000 eurós, azaz 4 %-os növekedést jelent 2009-hez képest, 2 %-os inflációt beleszámítva),

D. mivel az Európai Parlament 2009-re szóló költségvetése 1 529 970 930 euró, ami ebben az évben az 5. fejezet 19,67 %-át teszi ki,

Európai Parlament

Általános keret

1. nem lehet eléggé hangsúlyozni azt az alapvető demokratikus elvet, hogy az összes képviselő számára egyformán teljes körű és jó minőségű szolgáltatást kell biztosítani, amely lehetővé teszi számukra, hogy anyanyelvükön dolgozhassanak, anyanyelvükön nyilváníthassanak véleményt és minden dokumentumot anyanyelvükön kapjanak meg annak érdekében, hogy a lehető legjobb módon tudjanak fellépni a választóik nevében; az új parlamenti ciklust jó lehetőségnek tartja annak biztosítására, hogy ez így történjék, és egyetért azzal, hogy ebben az értelemben „a lehető legjobb és egyenlő nyelvi szolgáltatások biztosítása a képviselők számára ” a 2010-es költségvetésre vonatkozó alapvető iránymutatások egyike lesz;

2. előző álláspontjával összhangban úgy véli, hogy a Parlament jogalkotói szerepével kapcsolatos valamennyi aspektusra egyenlő hangsúlyt kell helyezni; különösen a személyzet és az ahhoz kapcsolódó erőforrások prioritást élvező összehangolásakor elsősorban az együttdöntés területén;

3. hangsúlyozza, hogy 2010-ben a Parlament a 2009-es európai választásokat és az összetételében ennek nyomán bekövetkező változásokat követően az év során fokozatosan folytatni fogja valamennyi tevékenységét, és megjegyzi, hogy ez néhány költségvetési kiigazítást tesz majd szükségessé; megjegyzi továbbá, hogy a konkrétan a 2009-es választási évvel kapcsolatos számos jogcímre nem lesz majd szükség;

4. rámutat arra, hogy a Parlament számára 2010 a munkamódszerek javítása és korszerűsítése – ami együtt jár politikai és jogalkotási kötelezettségeivel –, valamint az elmúlt néhány évben indított ***számos*** nagyobb, többéves ***kezdeményezés értékelése*** miatt szükséges folyamatos alkalmazkodás éve lesz,

5. megerősíti azon szándékát, hogy meghozza a szükséges rendelkezéseket az Unió Horvátországgal való lehetséges jövőbeni kibővülésével kapcsolatban;

6. tudomásul veszi, hogy az 5. fejezet (igazgatási költségek) felső pénzügyi határa elvileg 4 %-os, azaz 311 000 000 eurós növekedést tesz lehetővé; következésképpen irányadásként megállapítja, hogy a Parlament 20 %-os önkéntes részesedése még mindig 62 000 000 eurós további „automatikus” mozgásteret jelentene a felső határhoz képest számítva, a 2009-re elfogadott tényleges költségvetéshez képest pedig 87 000 000 eurót; rámutat, hogy ugyanakkor bizonytalanságok tapasztalhatók az EU bruttó nemzeti jövedelmének alakulásával és az Európai Parlament jövőbeni működési körülményeivel kapcsolatban;

7. arra számít, hogy az Elnökség reális igényeket nyújt majd be a becslésekben, és kész teljes mértékben szükségletalapon és körültekintően megvizsgálni az Elnökség javaslatait az intézmény megfelelő és hatékony működésének biztosítása érdekében;

8. úgy véli, hogy jelentős mértékű tartalékkeretet kellene hagyni a költségvetési becslésekben egy külön tartalék képzése helyett, annak érdekében, hogy lehetőséget biztosítsunk a felálló új Parlamentnek, hogy meghatározza saját prioritásait, illetve alkalmazkodjon a változó körülményekhez, az összes igazgatási kiadás 20 %-ának figyelembe vételével;

9. úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződés jövőbeli ratifikálása esetén a költségvetési ráfordításokat igénylő bármilyen szükséges kiigazítást majd a maga idejében kell megtenni a hatályban lévő költségvetési eljárásnak megfelelően;

10. részletes és világos áttekintést kér azokról a költségvetési sorokról, amelyek tekintetében alacsony volt a végrehajtási arány 2008-ban, és érdeklődve várja ezek okainak elemzését; kimutatást vár továbbá az összes 2008-as előirányzat-átvitelről és azok felhasználásáról, valamint egy aktualizált kimutatást kér a végleges célhoz kötött bevételekről, a költségvetésben előirányzott összegekkel összevetve;

11. üdvözli az Elnökség és a Költségvetési Bizottság közötti megerősített együttműködés kísérleti gyakorlatának a második évre történő meghosszabbítására vonatkozó döntést, amely ésszerűbb költségvetési eljárást eredményezhet, valamint jobban időzített és átláthatóbb konzultációt tehet lehetővé minden jelentős pénzügyi következményekkel járó parlamenti kérdésben; hangsúlyozza, hogy a gyakorlaton még lehet javítani a tekintetben, hogy mikor konzultál az Elnökség a Költségvetési Bizottsággal az ilyen pénzügyi következményekkel járó ügyekben, ezért szeretné tisztázni és meghatározni a jelenlegi gyakorlatot ezzel kapcsolatban;

Egyenlő hozzáférés a nyelvi szolgáltatásokhoz az európai parlamenti képviselők számára

12. úgy véli, hogy 2010-ben minden lehetséges erőfeszítést meg kell tenni annak érdekében, hogy a különböző nemzetiségű és anyanyelvű képviselők mindannyian egyenlő bánásmódban részesüljenek a tekintetben, hogy ha úgy kívánják, a saját nyelvükön végezhessék feladataikat és valamennyi rájuk háruló politikai tevékenységet;

13. elismeri, hogy sok esetben, különösen a bizottsági és képviselőcsoporti szakaszokban a szoros határidők növelik a főbb szereplők közötti tárgyalások jelentőségét; hangsúlyozza ugyanakkor a képviselői révén, illetve a képviselők teljes többnyelvűséghez való joga révén megvalósuló demokratikus legitimitás elvét; ezért úgy ítéli meg, hogy ezt a költségvetést arra lehet és kell felhasználni, hogy e cél megvalósuljon, és hogy megfelelő egyensúlyt teremtsenek a többnyelvűséggel kapcsolatos korlátozások és a jogalkotási eljárások zökkenőmentes befejezése között;

14. fokozottan érdekli a többnyelvűség kérdése, és arra kéri a szolgálatokat, hogy ismertessék a jelenlegi helyzetet és a 2010-re várható fejleményeket – beleértve a kódex alkalmazását –, valamint a további gyakorlati fejlesztések esetleges lehetőségeit, a személyre szóló tolmácsolással kapcsolatos kísérleti projektet – beleértve e tolmácsolás kritériumait és a különböző nyelvi háttérrel rendelkező képviselők számára jelentett hasznosságát –, továbbá kéri annak összefoglalását, hogy az egyenlő bánásmód „fizikai akadályait" (azaz a megfelelő üléstermek, tolmácsfülkék stb. hiányát), miként fogják idővel felszámolni; szeretne bizonyosságot kapni arra vonatkozóan, hogy az új Parlament jobb feltételekkel rendelkezik majd mindezek tekintetében a legutóbbi bővítések során érkezett képviselők helyzetéhez képest;

15. úgy véli továbbá, hogy minden lehetőséget fel kell használni a tolmácsolás rugalmasságának növeléséhez, amely döntő lépés lenne a helyes munkamódszerek biztosítása irányába, illetve megjegyzi, hogy sok esetben elkerülhetők lennének a problémák és a pénzpazarlás, ha lenne mód a nyelvek rövid határidőn belüli cseréjére a tervezett részvétel helyett az adott ülésen ténylegesen jelen levő képviselők igényei alapján;

Az erőforrások optimális használata az Európai Parlament jogalkotási munkájának javítása érdekében

16. hangsúlyozza, hogy maximális gondossággal kell eljárni annak biztosítása érdekében, hogy a Parlament rendelkezésére álló összes költségvetési és személyzeti erőforrás a lehető legköltséghatékonyabb módon kerüljön felhasználásra azért, hogy az intézmény és a képviselők sikeresen láthassák el legfontosabb feladatukat: a jogalkotást; ismételten hangsúlyozza, hogy ehhez a munkamódszerek gondos tervezésére és szervezésére van szükség, illetve, ha lehetséges, a tisztségek és struktúrák egyesítésére a fölösleges bürokrácia, a funkcionális átfedések és a dupla munka elkerülése céljából;

17. hangsúlyozza, hogy a növekvő együttdöntési jogkörök további terheket rónak a Parlament összes, a jogalkotási munkával foglalkozó szolgálatára, és nagyfokú hatékonyságra lesz szükség, valamint prioritásokat kell majd megállapítani a személyzeti és a kapcsolódó anyagi erőforrások terén annak érdekében, hogy a képviselők megfelelően végezhessék feladataikat;

2009. március 10., kedd

18. emlékeztet arra, hogy 2009-re a személyzet létszámának jelentős növeléséről született megállapodás, noha ugyanakkor általános volt az egyetértés abban, hogy a személyzeti erőforrások mostanra a konszolidáció szakaszába értek, és hogy a közelmúltbéli bővítések során végrehajtott igen jelentős létszámnövelések után az átcsoportosítást folyamatosan kell végrehajtani; ismételten felhívja az összes szolgálatot és képviselőcsoportot, hogy mindenre kiterjedően indokolják meg kérelmeiket az eljárás kezdetétől fogva;

19. érdeklődéssel várja az igazgatási eljárások egyszerűsítésével foglalkozó munkacsoport javaslatait, és úgy véli, hogy e javaslatok végrehajtásának költségmegtakarításokat kell természetszerűen eredményeznie;

20. kéri továbbá, hogy a képviselőcsoportok által benyújtott kérelmeket is vegyék figyelembe a becslések elkészítésének szakaszában tavasszal;

21. úgy véli, hogy időnként elemezni kell az erőforrások felhasználásának és a munka szervezésének mikéntjét a konkrét problémák egyértelmű azonosításakor és a megfelelően meghatározott, mérhető és célzott célkitűzéseknek az elvégzendő vizsgálatok számára történő megjelölésekor; úgy véli, hogy 2010-ben bizonyos egységeket és projekteket ki lehetne választani és meg lehetne ilyen módon vizsgálni; emlékeztet ugyanakkor a 2008 során elvégzett átvilágítás fontosságára; reméli, hogy ezt azt átvilágítást mélyebben folytatják majd annak érdekében, hogy eredményeit figyelembe lehessen venni a 2010. évre szóló becslésekről szóló határozat meghozatalakor; emlékeztet, hogy az újonnan megválasztandó Parlament változó körülményeit, a növekvő együttdöntési hatásköröket és egyéb változásokat is figyelembe kell venni;

22. felhívja az Elnökség figyelmét a Parlamentben működő alvállalkozók által foglalkoztatott személyek munkakörülményeire; felszólítja az Elnökséget, hogy ezzel kapcsolatban gondoskodjanak arról, hogy ezek a cégek teljes mértékben betartják a munkajogi szabályokat;

Tájékoztatás a képviselők részére

23. hangsúlyozza, hogy a néhány évvel ezelőtt elindított „Raising the game" elnevezésű nagyszabású reform óta legalább három nagy jelentőségű projektet hoztak vagy hoznak jelenleg létre a parlamenti munkával kapcsolatos lehető legteljesebb és legrelevánsabb információk biztosítása érdekében; felhívja a figyelmet a szakbizottságok tematikus főosztályaira, a könyvtár elemző szolgálatára és az egységes dokumentum- és információs gyűjteményre (Knowledge Management System) az ezekhez és számos más rendelkezésre álló forráshoz történő hozzáférés elősegítése érdekében; szintén felhívja a figyelmet a Parlament számos más forrásaira is, mint például a jogalkotási figyelő; üdvözli a Parlamentnek a tagállamok számára történő segítségnyújtás tekintetében történő professzionálisabbá tétele érdekében tett ezen erőfeszítéseket, de úgy véli, hogy működési és költségvetési számvetésre van szükség;

24. fontosnak tartja a 2010-es eljárás szempontjából a helyzet tisztázását valamennyi képviselő, köztük a költségvetési kérdésekkel foglalkozó képviselők érdekében a különböző feladatkörök, valamint annak egyértelműbb meghatározása érdekében, hogy e kezdeményezések hogyan szervezhetők meg a leghatékonyabb módon; ezért üdvözölné a Költségvetési Bizottság ezek felhasználásának módjáról, a különböző elemekkel kapcsolatos jelenlegi elképzelésekről és ezek egymáshoz való viszonyáról szóló meghallgatását; ragaszkodik ahhoz, hogy az adminisztráció nyújtson kimerítő tájékoztatást az újonnan megválasztott képviselőknek az őket megillető szolgáltatásokkal kapcsolatban;

A Parlamenttel kapcsolatos tájékoztatás a polgárok felé

25. tudomásul veszi az elnökségnek a tájékoztatási politika terén folyó három főbb projektre – az Europarl TV-re, a látogatóközpontra és az Antall József (JAN) épületben található új audiovizuális központra – történő hivatkozását, amelyek befejezése és megerősítése minőségi előrelépést jelent az intézmény szolgálatában álló tájékoztatási eszközök tekintetében; megismétli elkötelezettségét ezen eszközök fejlődésének szoros figyelemmel kísérése, valamint a közvéleményre gyakorolt valós hatásuk maximalizálása iránt;

26. sajnálja, hogy a látogatóközpont nem fog létrejönni a 2009-es választások előtt, és teljes körű tájékoztatást kér e késedelem okaival kapcsolatban;

27. tudomásul veszi az Elnökség határozatát az Európai Történelem Házával kapcsolatban, és hangsúlyozza az illetékes bizottságokkal való, az intézmény koncepciójával, tartalmával és költségvetési vonatkozásaival kapcsolatos teljes körű és átlátható konzultáció szükségességét az Elnökség és a Költségvetési Bizottság közötti, a megerősített együttműködésről szóló kísérleti projektnek megfelelően;

Ingatlanok

28. emlékeztet rá, hogy ez a terület kiemelt fontosságú a Parlament számára mind az intézményként felmerülő jelenlegi és jövőbeli ingatlanszükségletei kielégítésének, mind a jelenleg a tulajdonában lévő ingatlanok lehető legjobb kezelésének tekintetében; emlékeztet arra, hogy e vonatkozásban minden projektnek védenie kell a Parlament pénzügyi érdekeit; úgy véli, hogy a 2008-as események – noha közülük egyesek nem voltak egyértelműen előreláthatóak – rávilágítottak az e területen végrehajtandó előrelépés szükségességére, az épületek karbantartásáról szóló külső jelentést is figyelembe véve; tekintettel az Európai Parlament mint tulajdonos előtt álló fokozott kihívásokra, várja a DG INLO lehetséges átszervezésére irányuló javaslatokra vonatkozó tájékoztatást;

29. ezzel összefüggésben ismételten sürgeti az uniós épületekkel, köztük a Parlament épületeivel kapcsolatos, szükségtelenül magas fenntartási, felújítási és megvásárlási költségeiről szóló különjelentést és lehetséges ajánlásokat; továbbra is úgy véli, hogy ennek átfogó erőfeszítésnek kell lennie az alapvető okok feltárása érdekében, kapcsolódjanak akár bármely módon a beszűkült piachoz, a költségvetési rendelet és a közbeszerzési szabályok által megállapított terhekhez vagy más vonatkozó tényezőkhöz; kéri annak megerősítését, hogy a szükségtelenül magas költségeket megállapító cégek feketelistázását előíró szabály érvényesíthető legyen;

30. várakozással tekint a már a múlt évben szorgalmazott, az ingatlanpolitikáról szóló közép- és hosszú távú stratégiai tanulmány elé annak érdekében, hogy a vonatkozó döntéseket első olvasatban meghozhassa;

A 2009-es eljárás különböző vonatkozásainak folytatása

31. üdvözli az Elnökség szándékát a képviselőknek nyújtott jogalkotási, nyelvi és technikai támogatás további javítására, amely nyilvánvalóan szorosan kapcsolódik több fent említett kérdéshez;

32. egyetért azzal, hogy a képviselők és az asszisztensek jogállásáról szóló új szabályzat végrehajtását az első évben szorosan figyelemmel kell kísérni, és úgy véli, hogy ezen szabályokat a lehető legmegfelelőbb módon egységes szerkezetbe kell foglalni a pénzügyi vonzatok és előrejelzések folyamatos frissítésével;

33. továbbra is hangsúlyozza, hogy az informatikai fejlesztéseknek nemcsak a „házon belüli” legfontosabb kérdések jobb irányíthatóságát kell eredményezniük, hanem képesnek kell lenniük e terület költséghatékonyabb szervezésére; kéri, hogy készüljön jelentés a belső informatikai szakemberek toborzásának jelenlegi helyzetéről és annak kilátásairól, illetve a megfelelő irányítási intézkedésekről; felszólítja az Elnökséget, hogy mielőtt további lépéseket tenne e téren, fogalmazzon meg egyértelmű stratégiát a Parlament által az információs és kommunikációs technológiákkal kapcsolatban követendő megközelítésre vonatkozólag, a képviselőcsoportokkal való szinergiákat is beleértve;

34. üdvözli, hogy az elnökségi dokumentumban szerepelnek környezetvédelmi célok, és a korábbi EMAS-folyamatot és a szén-dioxid-kibocsátással kapcsolatban végzett munkát követően úgy véli, hogy 2010 lehetőséget kínál ezen erőfeszítések folytatására, többek között a szén-dioxiddal kapcsolatos cselekvési terv Elnökség általi elfogadása révén;

Egyéb intézmények

35. üdvözli a legutóbbi eljárás során a többi intézménnyel folytatott konstruktív együttműködést, és a tavalyi évhez hasonlóan sürgeti azokat, hogy a szűkös erőforrások optimális kezelésének szükségességét maradéktalanul figyelembe vevő reális és költségalapú költségvetési igényeket nyújtsanak be;

36. alaposabban ki kívánja aknázni a rendelkezésre álló források valamennyi intézmény közötti jobb elosztását, különösen akkor, ha valamely területen szabad kapacitás jelentkezik, amely megfelelő szervezés esetén kihasználható és más terület és/vagy intézmény által felhasználható;

2009. március 11., szerda

37. felhívja a 2010-es eljárás előadóját, hogy tegyen látogatásokat a Tanácsnál, a Bíróságnál, a Számvevőszéknél, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnál, a Régiók Bizottságánál, az európai ombudsmannál és az európai adatvédelmi biztosnál annak érdekében, hogy még a költségvetési előirányzat-tervezetet megelőzően meghallgassa őket és jelentést tegyen a Költségvetési Bizottságnak;

*

* *

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak a Bíróságnak, a Számvevőszéknek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, az európai ombudsmannak és az európai adatvédelmi biztosnak.

Bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek (kodifikált szöveg) *

P6_TA(2009)0101

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása a 2006/112/EK irányelv 143. cikke b) és c) pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált szöveg) (COM(2008)0575 – C6-0347/2008 – 2008/0181(CNS))

(2010/C 87 E/49)

(Konzultációs eljárás – kodifikáció)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0575),

— tekintettel az EK-Szerződés 93. és 94. cikkére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0347/2008),

— tekintettel a jogalkotási szövegek hivatalos kodifikációjának gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra [1],

— tekintettel eljárási szabályzat 80. és 51. cikkére,

— tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0060/2009),

A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport véleménye szerint a szóban forgó javaslat a meglévő szövegek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza,

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásainak megfelelően kiigazított formában;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

---

[1] HL C 102., 1996.4.4., 2.o.

2009. március 11., szerda

Europol alkalmazottak: alapfizetések és juttatások kiigazítása *

P6_TA(2009)0102

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása a Francia Köztársaságnak az Europol alkalmazottaira alkalmazandó alapfizetések és juttatások kiigazításáról szóló tanácsi határozat elfogadására vonatkozó kezdeményezéséről (14479/2008 – C6-0038/2009 – 2009/0804(CNS))

(2010/C 87 E/50)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Francia Köztársaság kezdeményezésére (14479/2008),

— tekintettel az Europol alkalmazottai személyzeti szabályzatának megállapításáról szóló, 1998. december 3-i tanácsi jogi aktusra ([1]) és különösen annak 44. cikkére,

— tekintettel az EK-Szerződés 39. cikkének (1) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0038/2009),

— tekintettel eljárási szabályzata 93. és 51. cikkére,

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A6-0078/2009),

1. jóváhagyja a Francia Köztársaság kezdeményezését;

2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;

3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Francia Köztársaság kezdeményezését;

4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a Francia Köztársaság kormányának.

([1]) HL C 26., 1999.1.30., 23. o.

2009. március 11., szerda

Az Európai Szolidaritási Alap mobilizációja

P6_TA(2009)0103

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 26. pontjával összhangban történő felhasználásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2009)0023 – C6-0040/2009 – 2009/2007(ACI))

(2010/C 87 E/51)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0023 – C6-0040/2009),

— tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra [1], és különösen annak 26. pontjára,

— tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2012/2002/EK tanácsi rendeletre [2],

— tekintettel a Szolidaritási Alapról szóló, a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozatra,

— tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0106/2009),

1. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;

2. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá e határozatot, és gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

[1] HL C 139., 2006.6.14., 1. o.
[2] HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

2009. március 11.

az EU Szolidaritási Alapjának az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 26. pontjával összhangban történő felhasználásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra [1], és különösen annak 26. pontjára,

[1] HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2012/2002/EK tanácsi rendeletre ([1]) és különösen 4. cikkének (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) Az Európai Unió Szolidaritási Alapot ((a továbbiakban: az Alap) hozott létre, hogy kifejezze szolidaritását a katasztrófák által sújtott régiók lakosságával szemben.

(2) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az Alap felhasználását évi 1 milliárd eurós felső határig engedélyezi.

(3) A 2012/2002/EK rendelet tartalmazza azon rendelkezéseket, melyek révén az Alap felhasználható.

(4) Románia az Alap felhasználására irányuló kérelmet nyújtott be, árvizek okozta csapással kapcsolatban. A Bizottság úgy találja, hogy a kérelem megfelel a 2012/2002/EK rendelet 2. cikkében foglalt feltételeknek, és ennélfogva javasolja a megfelelő előirányzatok engedélyezését,

KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az Európai Unió Szolidaritási Alapjából az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre szóló általános költségvetése javára 11 785 377 euró összeget vesznek igénybe kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok formájában.

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Strasbourgban, 2009. március 11-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

([1]) HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

1/2009. sz. költségvetés-módosítási tervezet: árvizek Romániában

P6_TA(2009)0104

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre vonatkozó, 1/2009. számú költségvetés-módosítási tervezetéről, III. szakasz - Bizottság (6952/2009 – C6-0075/2009 – 2009/2008(BUD))

(2010/C 87 E/52)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 272. cikkére és az Euratom-Szerződés 177. cikkére,

2009. március 11., szerda

— tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 37. és 38. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésére ([2]), amelyet 2008. december 18-án fogadtak el véglegesen,

— tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ([3]),

— tekintettel az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre szóló, a Bizottság által 2009. január 23-án előterjesztett 1/2009. számú előzetes költségvetés-módosítási tervezetére (COM(2009)0022),

— tekintettel a Tanács által 2009. február 26-án megállapított, 1/2009. számú költségvetés-módosítási tervezetre (6952/2009 – C6-0075/2009),

— tekintettel eljárási szabályzata 69. cikkére és IV. mellékletére,

— tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A6-0113/2009),

A. mivel a 2009-as általános költségvetésre vonatkozó 1. sz. költségvetés-módosítási tervezet az alábbi elemeket tartalmazza:

— az EU Szolidaritási Alapja 11,8 millió EUR összegű kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatának mozgósítása a 2008. júliusi romániai árvíz okozta károkra,

— ennek megfelelően a 13 03 16. Európai Regionális Fejlesztési Alap – Konvergencia költségvetési sor kifizetési előirányzatainak 11,8 millió euróval történő csökkentése,

B. mivel az 1/2009. számú költségvetés-módosítási tervezet célja e költségvetési módosításoknak az előírások szerinti belefoglalása a 2009. évi költségvetésbe,

1. tudomásul veszi az 1/2009-es költségvetési módosítás előzetes tervezetét, amely a harmadik olyan költségvetés-módosítás, amely kizárólag az EU Szolidaritási Alapját érinti az Európai Parlament és a Tanács 2008. július 17-i egyeztető ülésén elfogadott közös nyilatkozatában kértek alapján;

2. módosítás nélkül jóváhagyja a 1/2009. számú költségvetés-módosítási tervezetet;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

([1]) HL L 248., 2002.9.16., 1. o.
([2]) HL L 69., 2009.3.13.
([3]) HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2009. március 11., szerda

Hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól (átdolgozott változat) ***III

P6_TA(2009)0105

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozott változat) vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 3719/2008 – C6-0042/2009 – 2005/0237A(COD))

(2010/C 87 E/53)

(Együttdöntési eljárás: harmadik olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az egyeztetőbizottság által jóváhagyott közös szövegtervezetre (PE-CONS 3719/2008 – C6-0042/2009),

— tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2005)0587) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára [1],

— tekintettel a második olvasat során kialakított álláspontjára [2] a Tanács közös álláspontjával [3] kapcsolatban,

— tekintettel a Bizottság véleményére a Parlament közös álláspontjához fűzött módosításairól (COM(2008)0828),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (5) bekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 65. cikkére,

— tekintettel az egyeztetőbizottsághoz delegált küldöttségének jelentésére (A6-0097/2009),

1. jóváhagyja a közös szövegtervezetet;

2. utasítja elnökét, hogy az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogszabályt;

3. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogszabályt, és a Tanács főtitkárával együttműködve gondoskodjon az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;

4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a jogalkotási állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

---

[1] HL C 74. E, 2008.3.20., 632. o.
[2] Elfogadott szövegek 2008.9.24., P6_TA(2008)0447.
[3] HL C 184. E, 2008.7.22., 11. o.

2009. március 11., szerda

Hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek közös szabályairól és szabványairól (átdolgozott változat) ***III

P6_TA(2009)0106

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által elfogadott, a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól (átdolgozás) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló közös szövegtervezetről (PE-CONS 3720/2008 – C6-0043/2009 – 2005/0237B(COD))

(2010/C 87 E/54)

(Együttdöntési eljárás: harmadik olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az egyeztetőbizottság által jóváhagyott közös szövegtervezetre (PE-CONS 3720/2008 – C6-0043/2009),

— tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2005)0587) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára [1],

— tekintettel a második olvasat során kialakított álláspontjára [2] a Tanács közös álláspontjával kapcsolatban [3],

— tekintettel a Bizottság véleményére a Parlament közös álláspontjához fűzött módosításairól (COM(2008)0826),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (5) bekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 65. cikkére,

— tekintettel az egyeztetőbizottsághoz delegált küldöttségének jelentésére (A6-0098/2009),

1. jóváhagyja a közös szövegtervezetet;

2. utasítja elnökét, hogy az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogszabályt;

3. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogszabályt, és a Tanács főtitkárával együttműködve gondoskodjon az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;

4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a jogalkotási állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

---

[1] HL C 74. E, 2008.3.20., 632. o.
[2] Elfogadott szövegek, 2008.9.24., P6_TA(2008)0448.
[3] HL C 190. E, 2008.7.29., 1. o.

2009. március 11., szerda

A kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzés (átdolgozott változat) ***III

P6_TA(2009)0107

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által elfogadott, a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló közös szövegtervezetről (átdolgozott változat) (PE-CONS 3721/2008 – C6-0044/2009 – 2005/0238(COD))

(2010/C 87 E/55)

(Együttdöntési eljárás: harmadik olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az egyeztetőbizottság által jóváhagyott közös szövegtervezetre (PE-CONS 3721/2008 – C6-0044/2009),

— tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2005)0588) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára [1],

— tekintettel a második olvasat során kialakított álláspontjára [2] a Tanács közös álláspontjával [3] kapcsolatban,

— tekintettel a Bizottság véleményére a Parlament közös álláspontjához fűzött módosításairól (COM(2008)0830),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (5) bekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 65. cikkére,

— tekintettel az egyeztetőbizottsághoz delegált küldöttségének jelentésére (A6-0099/2009),

1. jóváhagyja a közös szövegtervezetet;

2. utasítja elnökét, hogy az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogszabályt;

3. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogszabályt, és a Tanács főtitkárával együttműködve gondoskodjon az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;

4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a jogalkotási állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

---

[1] HL C 74. E, 2008.3.20., 584. o.
[2] Elfogadott szövegek 2008.9.24., P6_TA(2008)0446.
[3] HL C 198. E, 2008.8.5., 1. o.

2009. március 11., szerda

A hajóforgalomra vonatkozó közösségi megfigyelő és információs rendszer ***III

P6_TA(2009)0108

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról szóló 2002/59/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 3722/2008 – C6-0045/2009 – 2005/0239(COD))

(2010/C 87 E/56)

(Együttdöntési eljárás: harmadik olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az egyeztetőbizottság által jóváhagyott közös szövegtervezetre (PE-CONS 3722/2008 – C6 0045/2009),

— tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2005)0589) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára [1],

— tekintettel a második olvasat során kialakított álláspontjára [2] a Tanács közös álláspontjával [3] kapcsolatban,

— tekintettel a Bizottság véleményére a Parlament közös álláspontjához fűzött módosításairól (COM(2008)0829),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (5) bekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 65. cikkére,

— tekintettel az egyeztetőbizottsághoz delegált küldöttségének jelentésére (A6-0100/2009),

1. jóváhagyja a közös szövegtervezetet;

2. utasítja elnökét, hogy az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogszabályt;

3. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogszabályt, és a Tanács főtitkárával együttműködve gondoskodjon az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;

4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a jogalkotási állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

---

[1] HL C 74. E, 2008.3.20., 533. o.
[2] Elfogadott szövegek, 2008.9.24., P6_TA(2008)0443.
[3] HL C 184. E, 2008.7.22., 1. o.

2009. március 11., szerda

A tengeri közlekedési ágazatban bekövetkező balesetek kivizsgálása ***III

P6_TA(2009)0109

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, a tengeri szállítási ágazatban bekövetkező balesetek kivizsgálására irányadó alapelvek megállapításáról, valamint az 1999/35/EK és a 2002/59/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009 – 2005/0240(COD))

(2010/C 87 E/57)

(Együttdöntési eljárás: harmadik olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az egyeztetőbizottság által jóváhagyott közös szövegtervezetre (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009),

— tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2005)0590) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára [1],

— tekintettel a második olvasat során kialakított álláspontjára [2] a Tanács közös álláspontjával [3] kapcsolatban,

— tekintettel a Bizottság véleményére a Parlament közös álláspontjához fűzött módosításairól (COM(2008)0827),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (5) bekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 65. cikkére,

— tekintettel az egyeztetőbizottsághoz delegált küldöttségének jelentésére (A6-0101/2009),

1. jóváhagyja a közös szövegtervezetet;

2. utasítja elnökét, hogy az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogszabályt;

3. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogszabályt, és a Tanács főtitkárával együttműködve gondoskodjon az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;

4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a jogalkotási állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

---

[1] HL C 74. E, 2008.3.20., 546. o.
[2] Elfogadott szövegek, 2008.9.24., P6_TA(2008)0444.
[3] HL C 184. E, 2008.7.22., 23. o.

2009. március 11., szerda

A tengeri és belvízi utasszállítók baleseti felelőssége ***III

P6_TA(2009)0110

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, a tengeri és belvízi utasszállítók baleseti felelősségéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 3724/2008 – C6-0047/2009 – 2005/0241(COD))

(2010/C 87 E/58)

(Együttdöntési eljárás: harmadik olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az egyeztetőbizottság által jóváhagyott közös szövegtervezetre (PE-CONS 3724/2008 – C6 0047/2009),

— tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2005)0592) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára [1],

— tekintettel a Bizottság módosított javaslatára (COM(2007)0645),

— tekintettel a második olvasat során kialakított álláspontjára [2] a Tanács közös álláspontjával [3] kapcsolatban,

— tekintettel a Bizottság véleményére a Parlament közös álláspontjához fűzött módosításairól (COM(2008)0831),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (5) bekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 65. cikkére,

— tekintettel az egyeztetőbizottsághoz delegált küldöttségének jelentésére (A6-0102/2009),

1. jóváhagyja a közös szövegtervezetet;

2. utasítja elnökét, hogy az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogszabályt;

3. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogszabályt, és a Tanács főtitkárával együttműködve gondoskodjon az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;

4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a jogalkotási állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

---

[1] HL C 74. E, 2008.3.20., 562. o.
[2] Elfogadott szövegek 2008.9.24., P6_TA(2008)0445.
[3] HL C 190. E, 2008.7.29., 17. o.

2009. március 11., szerda

A hajótulajdonosok tengeri biztosítási kárigényre vonatkozó biztosítása ***II

P6_TA(2009)0111

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása a Tanácsnak a hajótulajdonosok tengeri biztosítási kárigényre vonatkozó biztosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel elfogadott közös álláspontjáról (14287/2/2008 – C6-0483/2008 – 2005/0242(COD))

(2010/C 87 E/59)

(Együttdöntési eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Tanács közös álláspontjára (14287/2/2008 – C6–0483/2008) ([1]),

— tekintettel a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági javaslattal (COM(2005)0593) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ([2]),

— tekintettel a Bizottság módosított javaslatára (COM(2007)0674),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,

— tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A6–0072/2009),

1. jóváhagyja a közös álláspontot;

2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a közös álláspontnak megfelelően fogadják el;

3. utasítja elnökét, hogy az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;

4. utasítja főtitkárát, hogy írja alá a jogalkotási aktust, miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően végrehajtottak, illetve a Tanács főtitkárával együttműködve gondoskodjon az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

([1]) HL C 330. E, 2008.12.30., 7. o.
([2]) HL C 27. E, 2008.1.31., 166. o.

2009. március 11., szerda

A lobogó szerinti állammal szembeni követelmények teljesítése ***II

P6_TA(2009)0112

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács közös álláspontjáról a lobogó szerinti állammal szembeni követelmények teljesítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása tekintetében (14288/2/2008 – C6-0484/2008 – 2005/0236(COD))

(2010/C 87 E/60)

(Együttdöntési eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Tanács közös álláspontjára (14288/2/2008 – C6-0484/2008) [1],

— tekintettel a tagállamok nyilatkozatára a tengerbiztonságról (15859/2008),

— tekintettel a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági javaslattal (COM(2005)0586) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára [2],

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,

— tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A6-0069/2009),

1. jóváhagyja a közös álláspontot;

2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a közös álláspontnak megfelelően fogadják el;

3. utasítja elnökét, hogy az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;

4. utasítja főtitkárát, hogy írja alá a jogalkotási aktust, miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően végrehajtottak, illetve a Tanács főtitkárával együttműködve gondoskodjon az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

---

[1] HL C 330. E, 2008.12.30., 13. o.
[2] HL C 27. E., 2008.1.31., 140. o.

2009. március 11., szerda

A nehézgépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjak ***I

P6_TA(2009)0113

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása a nehézgépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló 1999/62/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD))

(2010/C 87 E/61)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0436),

— tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 71. cikkének (1) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0276/2008),

— tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,

— tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0066/2009),

1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;

2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2008)0147

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 11-én került elfogadásra a nehéz gépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló 1999/62/EK irányelv módosításáról szóló *2009/…/EK* európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 71. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ‖,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére, ([1])

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére, ([2])

([1]) HL […] […]., […]. o.
([2]) *HL C 120., 2009.5.28., 47. o.*

2009. március 11., szerda

a Szerződés 251. cikkében [1] megállapított eljárásnak megfelelően,

mivel:

(1) A fenntartható közlekedés előmozdítása a közös közlekedéspolitika kulcsfontosságú eleme. Ezzel összefüggésben mérsékelni kell a közlekedés negatív hatásait, különösen a mobilitást akadályozó forgalmi torlódásokat, az egészséget és a környezetet károsító környezetszennyezést, valamint a közlekedésnek az éghajlatváltozásra gyakorolt negatív hatását. Másrészről a környezetvédelmi követelményeket más közösségi politikák, így a közös közlekedéspolitika meghatározásába és végrehajtásába is be kell illeszteni. ***Emellett a növekedésre és foglalkoztatásra irányuló lisszaboni stratégia részeként kiegyensúlyozott módon össze kell egyeztetni egymással az alábbi prioritást élvező célkitűzéseket, nevezetesen a környezetvédelem, a társadalmi és gazdasági kohézió, valamint az Unió versenyképessége.***

(2) A megalapozott gazdasági növekedés és a belső piac megfelelő működése érdekében a közlekedés negatív hatásainak mérséklésével kapcsolatos célkitűzés teljesítése során kívánatos elkerülni a mozgás szabadságának aránytalan korlátozását. ***Kiegészítésképpen hangsúlyozni kell, hogy a külső költségek internalizálásának elve egy irányítási eszköznek felel meg, és ezért arra kell használni, hogy ösztönözze az útfelhasználókat és a kapcsolódó iparágakat, hogy – pl. a vezetési magatartás megváltoztatása, illetve a további technológiai fejlesztések révén – használják ki és bővítsék a környezetbarát szállítás terén rendelkezésre álló mindenkori kapacitásaikat. Nagyon fontos megtalálni a közúti közlekedés által okozott terhelés csökkentésének eszközeit és lehetőségeit, nem pedig csak a befolyó bevételekből fedezni az ebből eredő költségeket.***

(3) A közlekedési rendszer ennek megfelelő optimalizálása céljából a közös közlekedési politikának többféle eszközt kell alkalmaznia annak érdekében, hogy javuljon a közlekedési infrastruktúra és technológiák minősége, és hatékonyabban lehessen kezelni a közlekedés iránti keresletet. Ebből a megfontolásból a közlekedési ágazatban nagyobb hangsúlyt indokolt helyezni a „használó fizet" elv érvényesítésére, és indokolt kialakítani a „szennyező fizet" elv alkalmazásának feltételeit.

(4) Az ‖ 1999/62/EK ‖ irányelv [2] 11. cikke előírta, hogy a Bizottság köteles egy olyan modell előterjesztésére, amely alkalmas a közlekedési infrastruktúra használatával összefüggésben felmerülő valamennyi külső költség számszerűsítésére, és amelynek alapján később meghatározhatók lesznek az infrastruktúra használatáért kivetendő díjak. E modell kiegészítéseként a Bizottság köteles hatásvizsgálatot végezni valamennyi közlekedési mód tekintetében a külső költségek internalizálásáról, stratégiát kialakítani az említett modell fokozatos végrehajtására vonatkozóan, és szükség szerint javaslatokat előterjeszteni az irányelv további felülvizsgálatára.

(5) A fenntartható közlekedéspolitika felé való elmozdulás érdekében a közlekedésben alkalmazott áraknak hűebben kell tükrözniük ▌a ▌közúti járművek, a vonatok, a repülőgépek és a hajók által okozott ***külső*** költségeket ▌. Ennek eléréséhez olyan ***következetes és ambiciózus*** megközelítésre van szükség valamennyi közlekedési módban, amely figyelembe veszi azok sajátos jellemzőit.

(6) A közúti közlekedéstől eltérő közlekedési módok esetében már elkezdték a külső költségek internalizálását, a közösségi jogszabályok pedig vagy fokozatosan bevezetik az ilyen internalizálást, vagy legalábbis nem tiltják meg. A CO_2-kibocsátás kérdését a légi közlekedésnek a kibocsátáskereskedelmi rendszerbe (ETS) való bevonásával kell kezelni. A vasúti közlekedéshez használt villamos áramra szintén kiterjed az ETS, a tengeri szállítást pedig hamarosan bevonják az ETS-be. Egyéb külső költségeket a környezetvédelmi szempontok alapján differenciálható repülőtéri díjak, illetve a vasúti infrastruktúrakapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló, 2001. február 26-i 2001/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [3] értelmében a vasúthasználatért felszámított infrastruktúra-használati díjak révén lehet internalizálni. A Bizottság ezenfelül a harmonizált zajszinthez kapcsolódó úthasználati díjrendszer bevezetése érdekében a közeljövőben javaslatot készít az első vasúti csomag átdolgozására.

[1] *Az Európai Parlament 2009. március 11-i álláspontja.*
[2] HL L 187., 1999.7.20., 42. o. ‖
[3] ***HL L 75., 2001.3.15., 29. o.***

(7) A vasúti infrastruktúra használati díja felszámításának elveit megállapító 2001/14/EK irányelv 7. cikke szerint a külső költségek internalizálása már lehetséges. A vasúti ágazatban a pályahasználati díjak nagyobb mértékű diverzifikációja és a külső költségek teljes internalizálása érdekében alapfeltétel az, hogy a közúti közlekedési ágazat külső költségeket is számítson fel.

(8) A közúti közlekedési ágazatban már számos adót és díjat kivetettek, beleértve néhány olyan adót és díjat is, amelyek részben az olyan külső költségeket egyenlítik ki, mint a szén-dioxid, amint ez például az üzemanyagot terhelő jövedéki adó esetében is fennáll.

(9) A közúti közlekedési ágazatban *az* úthasználati *díjak,* mint az infrastruktúra használatáért kivetett *távolságalapú díjak, méltányos és hatékony gazdasági eszközei a fenntartható közlekedéspolitika célkitűzése* elérésének, *mivel* e díj közvetlen viszonyban van az infrastruktúra használatával, és a megtett távolság, a jármű környezetvédelmi jellemzői és a járműhasználat helye és ideje szerint differenciált, ezért az megállapítható olyan szinten, amely tükrözi a járművek tényleges használatának tulajdonítható környezetszennyezés és forgalmi torlódások költségét. Emellett az úthasználati díj nem torzítja a belső piaci versenyt, hiszen valamennyi jármű-üzemeltetőnek meg kell fizetnie függetlenül a származásuk vagy letelepedési helyük szerinti tagállamtól, és mértéke arányos a közúthálózat használatának mértékével.

(10) A hatásvizsgálat megállapításai szerint a környezetszennyezés költsége, valamint – forgalmi torlódásnak kitett utak esetében – a forgalmi torlódások költsége alapján kiszámított úthasználati díj ***hozzájárulhat a hatékonyabb és környezetbarátabb közúti közlekedés kialakításához vagy azt eredményezheti***, és ***hozzájárulhat*** az éghajlatváltozással szembeni küzdelemre vonatkozó ***uniós*** stratégia végrehajtásához. E díj a tisztább jármű-technológiák igénybevételének ösztönözésével, a logisztikai tevékenység optimalizálásával és az üresjáratok számának csökkentésével mérsékelné a forgalmi torlódásokat és a helyi környezetszennyezést. Feltehetően közvetett módon fontos szerepet játszik a tüzelőanyag-fogyasztás visszaszorításában és az éghajlatváltozás elleni küzdelemben is. Az az úthasználati díj, amely a forgalmi torlódásnak kitett utak használata folytán a díj kiszámításához a forgalmi torlódásokra vonatkozó költségelemet foglal magában, ***kizárólag akkor mérsékelheti*** hatékonyabban ‖ a forgalmi torlódásokat, ha a tagállam valamely hasonló jellegű díjfizetési rendszerbe bevonja az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó ***úthasználókkal kapcsolatos intézkedéseket magában foglaló cselekvési terv részét képezik, mint például a hasonló jellegű díjfizetési rendszerek vagy az azonos hatást kifejtő intézkedések, például a forgalmi korlátozások és a magas kihasználtságú járművek számára fenntartott forgalmi sávok. Mindezidáig azonban még nem igazolódott be kellő mértékben, hogy az ilyen jellegű útdíjak kiszabása jelentős változást eredményezett volna az egyes közlekedési módok megoszlásának arányában.***

(11) ▌A szennyező fizet elv a külső költségek kivetésén keresztül kerül végrehajtásra, ami szintén hozzájárul a külső költségek csökkentéséhez.

(12) A Bizottság ***a*** külső ***költségek*** kiszámítására felállított modell olyan megbízható módszereket és fajlagos értékeket tartalmaz, amelyek a közutak használóira kivetett díjak mértékének meghatározására már most felhasználhatók.

(13) Középtávon valamennyi európai díjrendszerben törekedni kell a külső költségek internalizálásának közelítésére, annak érdekében, hogy az európai szállítási vállalkozások világos árjelzést kapjanak, ami ösztönzi magatartásuk optimalizálását.

(14) Továbbra is bizonytalan, hogy kis forgalmú közutak esetében mekkorák a differenciált úthasználati díj alkalmazásához szükséges rendszerek költségei és előnyei. Amíg ezt a bizonytalanságot nem sikerül eloszlatni, közösségi szinten a rugalmas megközelítés tűnik a legmegfelelőbbnek. E rugalmas megközelítés keretében a tagállamokra kell bízni annak eldöntését, hogy a hálózat helyi és országos jellemzői alapján bevezetnek-e külső költséget figyelembe vevő útdíjat, és ha igen, mely utakon.

(15) Annak megelőzése érdekében, hogy a díjmegállapítási rendszerek szétforgácsolódjanak, és ezzel kedvezőtlen hatást gyakoroljanak a közlekedési ágazatra, egy adott tagállam területén nem kívánatos egyidejűleg időalapú használati díjat és úthasználati díjat is alkalmazni, kivéve azokban a különleges esetekben, amikor ez alagutak, hidak vagy hegyi átjárók építésének finanszírozása érdekében szükséges.

2009. március 11., szerda

(16) A napi, heti, havi vagy éves alapon megállapított időalapú használati díj nem valósíthat meg hátrányos megkülönböztetést az alkalmi úthasználókkal szemben, hiszen ezen úthasználók között valószínűleg jelentős arányban vannak külföldi fuvarozók. Ezért indokolt részletesebben rögzíteni a napi, heti, havi és éves díjtételek összegének egymáshoz viszonyított arányát. ***Hatékonysági és méltányossági okokból az időalapú úthasználói díjakat az infrastruktúrára kivetett díjak átmeneti eszközének kell tekinteni. Ezért meg kell fontolni az időarányos használati díjon alapuló rendszerek fokozatos megszűntetését. A harmadik országokkal közös, uniós szárazföldi határokkal rendelkező tagállamok számára eltérést kell engedélyezni, valamint azt, hogy továbbra is alkalmazhassanak időalapú díjszabási rendszereket a határátkelő helyeken sorban álló nehézgépjárművekre.***

(17) Kívánatos elkerülni a transzeurópai hálózaton és a közúthálózat nemzetközi forgalom által igénybe vehető egyéb részein alkalmazott díjmegállapítási rendszerek következetlenségeit. Ezért indokolt a településeket összekötő úthálózat teljes egészére azonos díjmegállapítási elveket alkalmazni.

(18) Indokolt lehetővé tenni, hogy a megtett távolságon alapuló úthasználati díj olyan külsőköltség-elemet tartalmazzon, amely magában foglalja a közlekedésnek tulajdonítható levegőszennyezést és zajártalmat. Emellett biztosítani kell, hogy a forgalmi torlódásnak általában kitett közutakon és csúcsidőben a forgalmi torlódások jellemzően helyi szinten viselt költségeit a külső költség kivetésén keresztül meg lehessen téríttetni. Indokolt biztosítani azt, hogy az infrastruktúra költségéhez hozzá lehessen adni az úthasználati díjba beépített külsőköltség-elemet, feltéve hogy a költségek kiszámítása során teljesülnek bizonyos, az indokolatlan díjmegállapítás elkerülését célzó feltételek.

(19) A közlekedésnek tulajdonítható levegőszennyezés és zajártalom, valamint a forgalmi torlódások költségeinek hűebb megjelenítése érdekében a külsőköltségdíjat indokolt a közút típusa, a járműtípus és az időszak (például napi, heti és szezonális csúcsforgalmi és nyugalmi időszakok, éjszakai időszak) függvényében differenciálni.

(20) A belső piac zökkenőmentes működése érdekében közösségi keretszabályt indokolt kialakítani annak biztosítására, hogy a közlekedésnek tulajdonítható levegőszennyezés és zajártalom, illetőleg a forgalmi torlódások helyi költségei alapján megállapított útdíjak átláthatók, arányosak és diszkriminációmentesek legyenek. Ez megkívánja közös díjmegállapítási elvek, számítási módszerek és elismert tudományos módszereken alapuló, a külső költségekre vonatkozó fajlagos értékek, valamint az úthasználati díjak rendszerére vonatkozó értesítési és jelentési mechanizmusok alkalmazását.

(21) Kívánatos, hogy a külsőköltségdíj összegét megállapító hatóságnak ne fűződjön érdeke indokolatlanul magas összeg megállapításához, ezért e hatóságnak függetlennek kell lennie az úthasználati díjat beszedő és a bevételt kezelő szervtől. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a hegyvidéki területeken ▌ nem érdemes a transzeurópai hálózat kiemelt fontosságú projektjeinek finanszírozása érdekében emelnie az úthasználati díjat, ha a ***folyosó fogalommeghatározása nem felel meg a*** forgalom ***tényleges áramlásának***. E helyzet orvoslása érdekében ***az olyan folyosónak, amely esetében megengedhető*** a felár ***alkalmazása, különösen azokra az útszakaszokra*** kell ***kiterjednie, amelyek tekintetében*** a ***felár bevezetésének eredményeként a*** forgalom ***az érintett kiemelt fontosságú projekt felé terelődne***.

(22) Az európai érdekeket szolgáló, kiemelt fontosságú projektek megvalósításának előtérbe helyezése érdekében indokolt, hogy azok a tagállamok, amelyek felárat alkalmazhatnak, a külsőköltségdíj kivetése előtt inkább ezzel a lehetőséggel éljenek. Az úthasználókat terhelő indokolatlan díjfizetési kötelezettség elkerülése érdekében célszerű úgy rendelkezni, hogy a külsőköltségdíj és a felár együtt nem alkalmazható, kivéve ha a külső költségek meghaladják a már alkalmazott felár összegét. Ilyenkor indokolt levonni a külsőköltségdíj összegéből a felár mértékét.

(23) Ha a külsőköltségdíjat differenciáltan vetik ki, akkor a forgalmi torlódások csökkentése, az infrastruktúra kihasználásának optimalizálása, az infrastruktúra károsodásának minimálisra csökkentése vagy *a közúti* közlekedésbiztonság *előmozdítása* érdekében az infrastruktúradíjban alkalmazott különbségek az úthasználók egyes csoportjaira indokolatlan terhet róhatnak, ezért ezt a lehetőséget ki kell zárni.

(24) Nem engedhető meg a külsőköltségdíjra vonatkozó kedvezmény vagy a díjcsökkentés alkalmazása, mivel jelentős a kockázata annak, hogy ez indokolatlanul hátrányos megkülönböztetést okoz az úthasználók egyes csoportjaival szemben.

(25) A külső költségeknek az úthasználati díjakba való beépítése eredményesebben hat a közlekedéssel kapcsolatos döntésekre, ha az úthasználók tisztában vannak e költségekkel. Ezért e költségeket az úthasználati díj beszedője által kiállított ***könnyen érthető*** elismervényen, számlán vagy egyéb hasonló okmányon indokolt elkülönítve feltüntetni. Ezeknek az iratoknak azt is meg kell könnyíteniük, hogy a fuvarozók a *külső költségdíjból* fakadó költségüket a megbízóra vagy más ügyfelükre áthárítsák.

(26) Az elektronikus úthasználatidíj-rendszer alkalmazása alapvető szerepet játszik abban, hogy a díjbeszedés ne akadályozza a forgalom szabad áramlását, és a fizetőkapuknál álló sorok folytán az ne legyen negatív hatással a helyi környezetre. Ezért indokolt biztosítani, hogy hogy ***az infrastrukturális díjak és külső költségdíjak*** beszedése olyan rendszeren keresztül történjék, amely teljesíti a Közösségen belüli elektronikus útdíjszedési rendszerek átjárhatóságáról szóló, 2004. április 29-i 2004/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([1]) előírt követelményeket, és amely alkalmas és arányos intézkedéseket ír elő annak biztosítása érdekében, hogy az elektronikus útdíjszedésre vonatkozó gyakorlat megfelelő mértékben figyelembe vegye a műszaki, a jogi és a kereskedelmi jellegű, valamint az adatvédelemmel és a magánélet védelmével összefüggő aggályokat. Ezen túlmenően ezeket a rendszereket úgy indokolt kialakítani, hogy ne tegyenek út menti akadályokat szükségessé, és később alacsony költségek mellett bármely párhuzamos közútra kiterjeszthetők legyenek. Ugyanakkor a szükséges átalakítások elvégzésére indokolt átmeneti időszakot biztosítani.

(27) Fontos, hogy ezen irányelv célkitűzése oly módon valósuljanak meg, hogy azok ne akadályozzák a belső piac zökkenőmentes működését. Meg kell akadályozni azt, hogy a nehéztehergépjárművek vezetőinek a jövőben még több nem kompatibilis és drága elektronikus berendezéssel kelljen felszerelni a vezetőfülkéjüket, kockáztatva, hogy használatuk közben hibát követnek el. A technológiák megsokszorozódása elfogadhatatlan. Az útdíjszedési rendszerek közösségi szintű átjárhatóságát tehát – a 2004/52/EK irányelv előírásainak megfelelően – minél hamarabb meg kell valósítani. Arra kell törekedni, hogy a gépjármű-berendezések száma egyre csökkenjen, ami lehetővé teszi a különböző tagállamokban érvényes különböző díjak alkalmazását.

(28) A Bizottság minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy 2010 végéig a 2004/52/EK irányelvnek megfelelő, valóban átjárható rendszert vezessenek be.

(29) A jogi egyértelműség érdekében indokolt meghatározni, hogy kifejezetten a forgalmi torlódások csökkentése vagy a környezeti hatások – beleértve a rossz levegőminőséget is – elleni küzdelem érdekében mely esetekben alkalmazhatók szabályozási célú díjak.

(30) A tagállamoknak a transz-európai közlekedési hálózat (TEN-T) költségvetési keretét és a strukturális alapokat fel kell tudniuk használni a közlekedési infrastruktúrák fejlesztésére, általában véve a közlekedés külső költségeinek mérséklése és az ezen irányelv rendelkezéseiből eredő díjak beszedésére szolgáló elektronikus eszközök alkalmazása céljából.

(31) Az irányelv közlekedéspolitikai céljaival összhangban kívánatos, hogy a *külső költségdíjból* származó többletbevételt ***– amennyiben lehetséges –elsősorban a közúti közlekedés által okozott külső költségek lehetőség szerinti mérséklésére és megszüntetésére kelljen fordítani. Felhasználható továbbá a*** fenntartható mobilitás elősegítésére ***is***. Ezeknek a projekteknek ennek megfelelően a hatékony árképzés elvének érvényesítésére, a közúti közlekedésnek tulajdonítható környezetszennyezés forrásnál való csökkentésére és hatásainak mérséklésére, a ***közúti*** járművek CO_2-kibocsátásának mérséklésére és energiahatékonyságának javítására, valamint a ***meglévő közúti infrastruktúra javítására vagy a*** közlekedők által igénybe vehető alternatív infrastruktúra kiépítésére kell irányulniuk. Ide tartozik egyebek mellett a tisztább járművek kutatása és fejlesztése, valamint a környezeti levegő minőségének vizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló, 1996. szeptember 27-i 96/62/EK tanácsi irányelvben ([2]) és a környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről szóló, 2002. június 25-i 2002/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([3]) előírt cselekvési tervek közlekedéssel összefüggő részeinek megvalósítása, ideértve a nagyméretű infrastruktúrák körül és az agglomerációkban a közlekedés következtében előálló zajártalom és levegőszennyezés mérséklésére irányuló intézkedéseket is. E bevétel ilyen célú elkülönítése nem mentesíti a tagállamokat a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében egyes nemzeti intézkedések bejelentésére vonatkozóan megállapított kötelezettségük teljesítése alól, és nem érinti a Szerződés 87. és 88. cikke alapján indítható eljárások kimenetelét.

([1]) HL L 166., 2004.4.30., 124. o‖.
([2]) HL L 296., 1996.11.21., 55. o. ‖
([3]) HL L 189., 2002.7.18., 12. o.

2009. március 11., szerda

(32) Az *úthasználati díjrendszerek* átjárhatóságának elősegítése érdekében – bizonyos feltételek teljesítése mellett – ***elő kell segíteni a közös úthasználati díjrendszer bevezetését célzó, tagállamok közötti együttműködést. A Bizottság támogatja azokat az tagállamokat, amelyek annak érdekében kívánnak együttműködni, hogy összevont területeiken közös díjrendszert vezessenek be.***

(33) Indokolt, hogy a Bizottság kellő időben átfogó értékelést küldjön az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az azokban a tagállamokban szerzett tapasztalatokról, amelyek ezen irányelv alapján *külső költségdíjat* alkalmaznak. Ebben az értékelésben indokolt elemezni az éghajlatváltozás elleni küzdelemre vonatkozó stratégia keretében elért eredményeket, ideértve egy, a tüzelőanyagokra kivetett közös adónemnek az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv ([1]) keretében való *meghatározásában elért előrehaladást* is, *amely kiterjed* a nehéz tehergépjárművek által felhasznált *tüzelőanyagokra is.* ***A külső költségek internalizálásának átfogó értékelését minden más közlekedési mód tekintetében el kell végezni, ami ezen a területen további jogalkotási javaslatok alapját képezi. Ez biztosítja a külső költségek internalizálása igazságos és versenyképes rendszerének bevezetését, amely elejét veszi a belső piac torzulásának minden más közlekedési mód tekintetében.***

(34) Az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és *a* 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendelet ([2]) 55. cikkének (2) bekezdése értelmében a jövedelemtermelő projektek esetében a finanszírozási igény meghatározása során a közvetlenül a felhasználókat terhelő díjakból származó bevételt kell figyelembe venni. Mivel azonban a külsőköltségdíjból származó bevételt a közúti közlekedésnek tulajdonítható környezetszennyezés forrásnál történő csökkentésére és hatásainak mérséklésére, a járművek CO_2-kibocsátásának mérséklésére és energiahatékonyságának javítására, valamint a a ***meglévő közúti infrastruktúra javítására vagy a*** közlekedők által igénybe vehető alternatív infrastruktúra kiépítésére irányuló projektekre kell elkülöníteni, ezt a bevételt a finanszírozási igény meghatározása során indokolt figyelmen kívül hagyni.

(35) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ([3]) megfelelően kell elfogadni.

(36) A Bizottságot *fel kell hatalmazni* különösen arra, hogy a 0., a III., a IIIa. és a IV. mellékletet hozzáigazítsa a műszaki fejlődéshez és a tudományos haladáshoz, ***az I., a II. és a IIIa.*** mellékletet pedig az inflációhoz. Mivel ezen intézkedések általános hatályúak, és az *1999/62/EK* irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek *módosítására irányulnak,* azokat *az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében említett* ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(37) Mivel *ezen irányelv* célja, *nevezetesen* a külső költségeken alapuló, differenciált díjmegállapítás bevezetésének a fenntartható közlekedés előmozdítása érdekében történő ösztönzése, tagállami szinten nem valósítható meg kielégítően, és ezért az a közlekedés határokon átnyúló jellegének jelentősége folytán közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében rögzített szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanezen cikkben rögzített arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl *az e* célkitűzés *eléréséhez* szükséges mértéket.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az 1999/62/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikkben a b) és ba) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) »úthasználati díj«: valamely járműre az adott infrastruktúra használatáért a megtett távolság alapján kivetett, infrastruktúradíjból és/vagy külsőköltségdíjból álló, meghatározott összeg;

([1]) HL L 283., 2003.10.31., 51. o. ‖
([2]) HL L 210., 2006.7.31., 25. o. ‖
([3]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o. ‖

ba) »*infrastruktúradíj*«: az infrastruktúrával kapcsolatban ***az egy vagy – közösen kivitelezett infrastruktúra-projektek esetében – több*** tagállamnál felmerülő költségek megtérülése érdekében az úthasználati díj részeként kivetett díj;

bb) »*külsőköltségdíj*«: a közlekedésnek tulajdonítható levegőszennyezéssel ***és*** a közlekedésnek tulajdonítható zajártalommal ▌kapcsolatban a tagállamnál felmerülő költségek megtérülése érdekében az úthasználati díj részeként kivetett díj;

bc) »a közlekedésnek tulajdonítható levegőszennyezés«: valamely jármű üzemeltetése során bizonyos káros anyagok levegőbe történő kibocsátásával okozott kár költsége;

bd) »a közlekedésnek tulajdonítható zajártalom«: valamely jármű által kibocsátott vagy a jármű és az útfelület kölcsönhatása következtében keletkező zajjal okozott kár költsége;

▌

be) »súlyozott átlagos infrastruktúradíj«: az infrastruktúradíjból egy adott időszakban befolyó teljes bevétel és az ezen időszakban a díjfizetés alá tartozó közútszakaszokon megtett járműkilométerek számának hányadosa;

bf) »súlyozott átlagos külsőköltségdíj«: a külsőköltségdíjból egy adott időszakban befolyó teljes bevétel és az ezen időszakban a díjfizetés alá tartozó közútszakaszokon megtett járműkilométerek számának hányadosa;"

2. A 7., a 7a. és a 7b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

(1) A tagállamok – az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében, valamint a 7a –7j. cikkben meghatározott feltételekkel – ***a transzeurópai közúthálózaton*** vagy közúthálózatuk ***bármely olyan szakaszán, amely rendszerint jelentős nemzetközi teherforgalmat bonyolít,*** úthasználati díjat ***és/vagy*** használati díjat tarthatnak fenn, illetőleg vezethetnek be.

(2) A tagállamok a területükön ▌nem alkalmazhatnak egyidejűleg úthasználati díjat és használati díjat. Az *a tagállam* azonban, *amely hálózatán* használati díjat *alkalmaz*, hidak, alagutak és hegyi átjárók használatáért úthasználati díjat *szedhet*.

(3) Az úthasználati díj és a használati díj sem közvetlenül, sem közvetve nem valósíthat meg hátrányos megkülönböztetést a fuvarozó illetősége, a fuvarozó letelepedése vagy a jármű nyilvántartásba vétele szerinti tagállam vagy harmadik ország, illetőleg a közlekedési művelet kiindulási pontja vagy rendeltetési helye alapján.

(4) Az *1985. december 20-i a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló* 3821/85/EGK tanácsi rendelet (*) alapján a menetíró készülék alkalmazása alól mentességet élvező járművek esetében, valamint az ezen irányelv 6. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott esetekben az ugyanott meghatározott feltételek szerint a tagállamok jogosultak kedvezményes úthasználati díjtételeket vagy használati díjakat alkalmazni, illetőleg az úthasználati díj vagy használati díj megfizetésének kötelezettsége alól mentességet adni.

(5) 2011. december 31-ig bármely tagállam dönthet úgy, hogy átmeneti jelleggel úthasználati díjat és/vagy használati díjat csak a legalább 12 tonna megengedett össztömegű járművekre vet ki. 2012. január 1-jétől kezdődően az úthasználati díjat és/vagy használati díjat a 2. cikk d) pontja szerinti valamennyi járműre alkalmazni kell, kivéve ‖, ha a tagállam megítélése szerint a díjfizetési kötelezettségnek a 12 tonnánál kisebb tömegű járművekre való kiterjesztése: (**)

▌

2009. március 11., szerda

7a. cikk

(1) A használati díjnak az infrastruktúra igénybevételének időtartamával arányosnak, és napi, heti, havi és éves alapon is befizethetőnek kell lennie. A havi díjtétel összegének ***legfeljebb az éves*** díjtétel összege ***10 %-ának***, a heti díjtétel összegének ***legfeljebb az éves díjtétel összege 5 %-ának kell lennie,*** a napi díjtétel ***összegének pedig legfeljebb az éves díjtétel*** összege ***2 %-ának*** kell lennie.

▌

(2) Az érintett tagállam a használati díj igazgatási költségeket is magában foglaló összegét járműosztályonként, a II. mellékletben előírt felső határértékeknél nem nagyobb összegben állapítja meg.

7b. cikk

(1) Az infrastruktúradíj összegét az infrastruktúra költségeinek megtérülése alapján kell megállapítani. A súlyozott átlagos infrastruktúradíjnak kapcsolódnia kell az építési költségekhez, valamint az adott infrastruktúra-hálózat üzemeltetési, fenntartási és fejlesztési ***és a biztonsági szabványok biztosításának*** költségeihez. A súlyozott átlagos infrastruktúradíj a piaci feltételeknek megfelelő tőkehozamot vagy haszonkulcsot is tartalmazhat.

(2) A külsőköltségdíj összegének kapcsolódnia kell a közlekedésnek tulajdonítható levegőszennyezés, a közlekedésnek tulajdonítható zajártalom vagy mindkettő költségéhez. A forgalmi torlódásnak kitett útszakaszokon a külsőköltségdíj magában foglalhatja e torlódások költségeit is azokban az időszakokban, amikor ezen útszakaszokon általában torlódások fordulnak elő.

(3) A figyelembe vett költségeknek kapcsolódniuk kell azon hálózathoz vagy hálózatrészhez, amelyen az úthasználati díjat kivetik és az e díj fizetésére kötelezett járművek köréhez. A tagállamok e költségek bizonyos hányadának megtérítéséről is rendelkezhetnek.

7c. cikk

(1) *A külső költségdíj* összegét a közút típusától és az EURO kibocsátási osztálytól ***(IIIa. melléklet, 1. táblázat),*** továbbá – ha a díj *tartalmazza* a forgalmi torlódások vagy a közlekedésnek tulajdonítható zajártalom költségét – az időszaktól függően kell megállapítani.

(2) A külsőköltségdíj összegét a járműosztályok, az úttípusok és az időszakok minden egyes kombinációja esetében a IIIa. mellékletben előírt minimumkövetelményekkel, közös képletekkel és a legnagyobb áthárítható külső költségekkel összhangban kell megállapítani.

(3) A külső költségdíj nem alkalmazandók a jövőbeni EURO kibocsátási szabványoknak a vonatkozó szabályokban meghatározott hatálybalépési időpontokat megelőzően megfelelő járművekre.

(4) A *külső költségdíj* összegét ***az egyes tagállamok állapítják*** meg. ***Ha egy tagállam erre a feladatra egy hatóságot jelöl ki,*** ennek a hatóságnak jogi és pénzügyi szempontból függetlennek kell lennie attól a ***testülettől***, amely a díjakat vagy azok bármely részét kezeli ***és*** beszedi. ▌

7d. cikk

(1) A tagállamok az infrastruktúradíj összegét a III. mellékletben előírt számítási alapelveken alapuló módszertan alapján határozzák meg.

(2) Koncessziós úthasználati díj esetében az infrastruktúradíj legnagyobb összegének egyenlőnek vagy kisebbnek kell lennie annál az értéknél, amely a III. mellékletben előírt számítási alapelveken alapuló módszertanból adódna. A két érték egyenlőségét a szóban forgó koncessziós szerződés jellegének megfelelő, kellően hosszú referencia-időszak figyelembevételével kell megvizsgálni.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben előírt kötelezettségek nem alkalmazandók azokra az úthasználatidíj-rendszerekre, amelyek 2008. június 10-én már hatályban voltak, valamint azokra, amelyekre vonatkozóan közbeszerzési eljárás keretében az ajánlatkérő 2008. június 10-ig ajánlatot vagy – tárgyalásos eljárás esetén – tárgyalásra vonatkozó felhívásra adott választ kapott, mindaddig, amíg ezek a rendszerek alapvető módosítás nélkül hatályban vannak.

7e. cikk

(1) Hegyvidéki régiókban ***és agglomerációkban*** *lévő* infrastruktúra esetében, a Bizottság előzetes tájékoztatását követően az infrastruktúradíjhoz kivételes jelleggel ***útdíj-felár*** adható olyan meghatározott útszakaszokon, ahol állandó torlódások előfordulhatnak vagy amelyeken a járművek jelentős környezetkárosítást okoznak, amennyiben:

a) a felárból befolyó bevételt ***a fenntartható mobilitás előmozdítására irányuló*** olyan projektek finanszírozására fordítják, amelyek közvetlenül hozzájárulnak a torlódás vagy a környezetkárosítás enyhítéséhez és amelyek ugyanazon a közlekedési folyosón helyezkednek el, mint az az útszakasz, amelyen a felárat alkalmazzák;

b) a felár összege nem haladja meg a 7b. cikk (1) bekezdésének és a 7d. cikknek megfelelően kiszámított, súlyozott átlagos infrastruktúradíj 15 %-át, kivéve ha a képződő bevételt hegyvidéki régióban fekvő infrastruktúrát magában foglaló ***a fenntartható mobilitás előmozdítására irányuló*** projektek határokon átnyúló szakaszainak finanszírozására fordítják, amely esetben a felár nem haladhatja meg a fenti infrastruktúradíj 25 %-át;

c) a felár alkalmazása nem különbözteti meg hátrányosan a kereskedelmi forgalmat a közút más használóival szemben;

d) a felár bevezetését megelőzően a Bizottságnak megküldik a felár alkalmazásának pontos helyét, valamint az a) pontnak megfelelő ***projektek*** finanszírozásáról meghozott döntésre vonatkozó bizonyítékot; és

e) a felár alkalmazásának időtartamát előre meghatározzák és behatárolják, és ez az időtartam a várt keletkező bevétel tekintetében összhangban van a felár bevételeiből társfinanszírozni kívánt projektek pénzügyi tervével és költség-haszon elemzésével.

Az első albekezdés rendelkezéseinek az új, határon átnyúló projektre történő alkalmazásához a projektben érintett valamennyi tagállam egyetértése szükséges.

(2) A Bizottság előzetes tájékoztatását követően felár azon az útszakaszon is alkalmazható, amely az (1) bekezdés alapján felárköteles út alternatívájának minősül, amennyiben:

— a felárnak valamely úton való alkalmazása következtében a forgalom jelentős része az alternatív útszakaszra terelődne át, és

— teljesülnek az (1) bekezdés első albekezdésének a)–e) pontjában előírt feltételek.

(3) Felár a 7f. cikknek megfelelően differenciált infrastruktúradíjra is alkalmazható.

(4) Amikor a Bizottság a felárat bevezetni kívánó tagállamtól megkapja a szükséges információkat, ezen információkat hozzáférhetővé teszi a 9c. cikkben említett bizottság tagjai számára. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a bevezetni kívánt felár nem felel meg az (1) bekezdésben előírt feltételeknek, vagy hogy egy vagy több peremterület gazdasági fejlődésére jelentős negatív hatást fog gyakorolni, a 9c. cikk (2) bekezdésében előírt konzultációs eljárás szerint az érintett tagállam által benyújtott díjmegállapítási tervet elutasíthatja vagy kérheti annak módosítását.

2009. március 11., szerda

(5) Azokon az útszakaszokon, amelyek teljesítik az (1) bekezdésben a felár alkalmazására vonatkozóan előírt követelményeket, a tagállamok csak abban az esetben vethetnek ki külsőköltségdíjat, ha egyúttal felárat is alkalmaznak.

▌

7f. cikk

(1) A csak infrastruktúradíjat magában foglaló úthasználati díjtételeket a jármű EURO kibocsátási osztálya ***(IIIa. melléklet, 1. táblázat)*** szerint differenciálni kell oly módon, hogy egyetlen díjtétel se haladja meg 100 %-nál nagyobb mértékben a legszigorúbb kibocsátási előírásokat is teljesítő, ugyanolyan járművekre vonatkozó díjtételt.

(2) A tagállamok jogosultak a legnagyobb díjtétel alkalmazására azokban az esetekben, amikor a jármű vezetője ellenőrzés alkalmával nem tud a jármű EURO kibocsátási osztályának igazolására alkalmas járműokmányt felmutatni***, feltéve, hogy van lehetőség a beszedett díj helyesbítésére és a többletdíj utólagos visszatérítésére***.

(3) A csak infrastruktúradíjat magában foglaló úthasználati díj a forgalmi torlódások csökkentése, az infrastruktúra károsodásának minimalizálása és az érintett infrastruktúra kihasználtságának optimalizálása vagy a közúti közlekedésbiztonság előmozdítása céljából is differenciálható, amennyiben:

a) a differenciálás átlátható, azt nyilvánosságra hozták és valamennyi úthasználó számára azonos feltételekkel hozzáférhető;

b) a differenciálást napszaktól, naptípustól vagy évszaktól függően alkalmazzák; és

c) az úthasználati díj egyetlen díjtétele sem haladja meg ***500 %-nál*** nagyobb mértékben a legolcsóbb napszakban, napon, illetve évszakban alkalmazott díjtételt.

(4) Az (1) és a (3) bekezdésben említett differenciálás nem alkalmazható úthasználati díjból származó többletbevétel elérésre céljából. A bevétel nem szándékolt növekedését a differenciálási rendszer módosításával ellensúlyozni kell, amit a többletbevétel keletkezése szerinti számviteli év végét követő két éven belül végre kell hajtani.

(5) Külsőköltségdíjat is magában foglaló úthasználati díj esetén az (1) és a (3) bekezdésben foglalt szabályok az úthasználati díj infrastruktúradíj részére nem alkalmazhatók.

7g. cikk

(1) A tagállam az új infrastruktúradíjat magában foglaló úthasználatidíj-rendszer bevezetését megelőzően legalább hat hónappal megküldi a Bizottságnak:

a) a koncessziós úthasználati díjtól eltérő úthasználatidíj-rendszer esetén:

— az infrastruktúra különböző költségelemeinek kiszámítása során használt fajlagos értékeket és egyéb paramétereket, és

— a díjfizetési rendszerbe tartozó járművekre vonatkozó pontos információt, az egyes költségszámítások során figyelembe vett hálózat vagy hálózatrész földrajzi kiterjedését, valamint a díj révén megtérülő költségek hányadát;

b) a koncessziós úthasználati díjat magában foglaló úthasználatidíj-rendszer esetén:

— a koncessziós szerződéseket vagy azok jelentős változásait,

— azt az alapesetet, amelyre az ajánlatkérő a 2004/18/EK irányelv VII B. melléklete szerinti koncesszióra vonatkozó hirdetményt alapozta; ezen alapeset a 7b. cikk (1) bekezdésének megfelelően tartalmazza a koncesszió alapján előirányzott becsült költségeket, a forgalom előrejelzését járműosztály szerinti bontásban, az úthasználati díj tervezett mértékét, valamint a koncessziós szerződés tárgyát képező hálózat földrajzi kiterjedését.

(2) Legkésőbb az (1) bekezdésben előírt valamennyi információ közlését követő hat hónapon belül, a Bizottság véleményt ad arról, hogy teljesültek-e a 7d. cikkben előírt kötelezettségek. ***A Bizottságnak e véleményéről tájékoztatnia*** kell a 9c. ***cikk szerinti szakbizottságot és az Európai Parlamentet***.

(3) A tagállam az új külsőkölségdíjat magában foglaló úthasználatidíj-rendszer bevezetését megelőzően legalább hat hónappal megküldi a Bizottságnak:

a) azon útszakaszok részletes megjelölését, amelyeken a külsőköltségdíjat alkalmazni kívánja, valamint azokat a járműosztályokat, úttípusokat és pontosan meghatározott időszakokat, amelyek szerint a külsőköltségdíjat differenciálni kívánja,

b) a tervezett súlyozott átlagos külsőköltségdíjat és a tervezett összbevételt,

c) a 7c. cikk (3) bekezdésének megfelelően a díj összegének meghatározására kijelölt hatóság megnevezését és képviselőjének nevét; és

d) a IIIa. mellékletben előírt számítási módszer alkalmazásának szemléltetéséhez szükséges paramétereket, adatokat és információkat,

e) a külső költségdíj tervezett előirányzata,

f) egy külön terv, amely arról szól, hogy hogyan lehet a külső költségdíjakból befolyó többletbevételt a közlekedés negatív hatásainak csökkentésére fordítani.

(4) Ha úgy ítéli meg, hogy a 7b., 7c., 7i. cikkben vagy a 9. cikk (2) bekezdésében előírt kötelezettségek nem teljesülnek, a Bizottság a (3) bekezdésben előírt információk közlésétől számított hat hónapon belül felkérheti az érintett tagállamot a javasolt külsőköltségdíj kiigazítására. A Bizottság ilyen értelmű döntését hozzáférhetővé kell tenni a 9c. cikkben említett bizottság ***és az Európai Parlament*** számára.

7h. cikk

(1) Az úthasználati díj külsőköltségdíj-eleme tekintetében a tagállamok az úthasználók egyetlen csoportjára sem alkalmazhatnak kedvezményt vagy díjcsökkentést.

(2) A tagállamok az infrastruktúradíj tekintetében kedvezményt vagy díjcsökkentést alkalmazhatnak feltéve, hogy:

a) az így adódó díjstruktúra arányos, nyilvános, valamennyi úthasználó számára azonos feltételekkel hozzáférhető, és nem eredményezi többletköltségeknek más úthasználókra magasabb útdíj formájában történő áthárítását; és

b) e kedvezmények vagy díjcsökkentések az igazgatási költségek tényleges megtakarítását eredményezik, és mértékük nem haladja meg a kedvezményre vagy díjcsökkentésre nem jogosult, azonos típusú járművek által fizetendő infrastruktúradíj összegének 13 %-át.

2009. március 11., szerda

(3) A 7f. cikk (3) bekezdésének b) pontjában és a 7f. cikk (4) bekezdésében foglalt feltételekre is figyelemmel, kivételes esetekben, nevezetesen olyan projektek esetén – ***a teherszállítás terén*** – amelyekhez jelentős európai érdek fűződik, és amelyek más közlekedési módokkal közvetlen versenyhelyzetben vannak, az úthasználati díj mértéke a kérdéses projekt gazdasági életképességének szavatolása érdekében más módon is differenciálható. Az így adódó díjstruktúrának lineárisnak, arányosnak, nyilvánosnak és valamennyi úthasználó számára azonos feltételekkel hozzáférhetőnek kell lennie, és nem eredményezi többletköltségeknek más úthasználókra magasabb útdíj formájában történő áthárítását. E feltételek teljesülését a Bizottság a szóban forgó díjstruktúra bevezetése előtt ellenőrzi.

7i. cikk

(1) Az úthasználati díjakat és a használati díjakat oly módon kell kivetni és beszedni, valamint megfizetésüket oly módon kell ellenőrizni, hogy az a forgalom szabad áramlását a lehető legkisebb mértékben akadályozza, elkerülve Közösség belső határain bármilyen kötelező ellenőrzést vagy vizsgálatot. Ennek érdekében a tagállamok együttműködnek olyan módszerek kidolgozásában, amelyek lehetővé teszik, hogy a fuvarozók a használati díjakat legalább a nagyobb értékesítési pontokon, bármely általánosan elfogadott fizetési eszközzel, mind az alkalmazó tagállam területén belül, mind azon kívül, a nap 24 órájában megfizethessék. A tagállamok az úthasználati díjak és a használati díjak megfizetése céljára kijelölt pontokon megfelelő létesítményekkel biztosítják a szokásos közúti közlekedésbiztonsági előírások érvényesülését.

(2) Az úthasználati díjak és a használati díjak rendszere nem járhat a közúthálózat nem rendszeres használói számára indokolatlan anyagi vagy egyéb hátránnyal ***az alternatív fizetési módokat alkalmazó használókhoz képest***. Különösen abban az esetben, ha valamely tagállam az úthasználati díjakat vagy használati díjakat olyan rendszer segítségével szedi be, amely a jármű fedélzetén különleges részegység elhelyezését teszi szükségessé, köteles gondoskodni arról, hogy ezen, a 2004/52/EK *európai parlamenti és tanácsi* irányelv (***) követelményeinek megfelelő részegységek ésszerű igazgatási és gazdasági feltételek mellett valamennyi úthasználó számára beszerezhetők.

(3) Ha egy tagállam valamely járműre ***útdíjat*** vet ki, ***az útdíj teljes*** összegét ***, az infrastruktúradíj összegét és*** a ***külső költségdíj összegét a*** fuvarozó részére kiállított okmányon kötelező feltüntetni ***, amennyiben lehetséges elektronikus úton***.

(4) A *külső költségdíjat* olyan elektronikus rendszer révén kell kivetni és beszedni, amely megfelel a 2004/52/EK irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, és amely jelentős országúti többletberuházást igénylő akadályok létrehozása nélkül később más közútszakaszokra is kiterjeszthető. ***A tagállamok együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy ugyanazt az együttműködtethető elektronikus rendszert alkalmazzák, amelyet egymás területein is használni lehet a díjak szükség szerinti kiigazíthatóságának feltétele mellett.*** ▌

(5) Amint a Galileo műholdas helymeghatározási rendszeren alapuló díjbeszedő szolgáltatások technikailag működőképessé válnak, a 2004/52/EK irányelvben meghatározott interoperábilis európai elektronikus díjbeszedő rendszeren keresztül kell kivetni és beszedni a külső költségdíjakat.

7j. cikk

Ez az irányelv nem érinti az infrastruktúra igénybevételéért úthasználati díjat vagy használati díjat szedő tagállamok azon lehetőségét, hogy a Szerződés 87. és 88. cikkének sérelme nélkül ezekért a díjakért megfelelő ellentételezést nyújtsanak***, akkor is, ha az így beszedett összegek nem haladják meg az I. mellékletben foglalt minimum díjakat.***

(*) HL L 370., 1985.12.31., 8. o.
(**) ***Meghatározandó a jogalkotási eljárás egy későbbi szakaszában.***
(***) *HL L 166., 2004.4.30., 124. o.*".

3. A III. fejezet a következő ‖ cikkel egészül ki:

„8b. cikk

(1) Két vagy több tagállam együttműködhet közös, az összterületükön egységesen alkalmazandó úthasználatidíj-rendszer bevezetése érdekében. Az érintett tagállamok ilyen esetben biztosítják, hogy a Bizottság szorosan közreműködik ezen együttműködésben, valamint a rendszer későbbi üzemeltetésében és esetleges módosításaiban.

(2) A közös úthasználatidíj-rendszernek teljesítenie kell a 7–7j. cikkben foglalt követelményeket, és nyitva kell állnia más tagállamok előtt."

4. A 9. cikkben az (1a) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1a) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy kifejezetten a forgalmi torlódások csökkentése vagy a környezeti hatások – beleértve a rossz levegőminőséget is – elleni küzdelem érdekében bármely úton – ***különösen belterületen, beleértve a transz-európai hálózat belterületen áthaladó útjait*** – szabályozási célból díjat alkalmazzanak.

(2) Az a tagállam, amelynek területén kivetik a *külső költségdíjat*, biztosítja hogy a díjból befolyó bevételt ***prioritásként kezelve a közúti közlekedés külső költségeinek csökkentésére és lehetőség szerinti megszüntetésére különítik el. A bevételeket*** a hatékony árképzésre, a közúti közlekedésnek tulajdonítható környezetszennyezés forrásnál való csökkentésére és hatásainak mérséklésére, a ***közúti*** járművek CO_2-kibocsátásának mérséklésére és energiahatékonyságának javítására, valamint a ***meglévő közúti infrastruktúra javítására vagy a*** közlekedők által igénybe vehető alternatív infrastruktúra ***fejlesztésére is fel lehet használni***.

Az a tagállam, amelynek területén kivetik az infrastruktúradíjat, dönt a díjból befolyó bevétel felhasználásáról. A közlekedési hálózat egésze fejlődésének elősegítése érdekében a díjból befolyó bevételt ***főként*** a ***közúti*** közlekedési ágazat javára és a ***közúti*** közlekedési rendszer optimalizálására ***fordítják***.

2011-től a külső költségdíj és az infrasktruktúradíjak nyomán keletkező bevételek legalább 15 %-át minden tagállamban a TEN-T projektek pénzügyi támogatására fordítják a közlekedés fenntarthatóságának növelése érdekében. Ez a százalékos arány idővel emelkedik."

5. A 9b és 9c. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9b. cikk

A Bizottság az ezen irányelv és különösen a mellékletek végrehajtásával összefüggésben elősegíti a tagállamok közötti párbeszédet és a műszaki know-how cseréjét. A Bizottság a 0., a III., a IIIa. és a IV. mellékletet hozzáigazítja a tudományos haladáshoz és a műszaki fejlődéshez, ***az I., a II. és a IIIa***. mellékletet pedig az inflációhoz. Ezen intézkedéseket, amelyek az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítását szolgálják, a 9c. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

9c. cikk

(1) A Bizottság munkáját bizottság segíti.

(2) Erre a bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK *tanácsi* határozat (*) 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(3) Erre a bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(*) *HL L 184., 1999.7.17., 23. o.*"

6. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

(1) Legkésőbb 2012. december 31-ig, majd azt követően négyévente a külsőköltségdíjat és/vagy infrastruktúradíjat kivető tagállamok jelentést készítenek a területükön kivetett úthasználati díjakról, és azt megküldik a Bizottságnak. A jelentés információkat tartalmaz:

2009. március 11., szerda

a) a súlyozott átlagos külsőköltségdíjra, valamint a járműosztályok, az úttípusok és az időszakok minden egyes kombinációjára meghatározott díjtételre;

b) a külsőköltségdíjból származó összbevételre, az összbevétel felhasználásával kapcsolatos információkra; ‖

c) a külső költségdíj vagy infrastruktúradíj hatása a közlekedési módok közötti váltásra, a közúti közlekedés optimalizálására és a környezetre, valamint a külső költségdíj hatása azokra a külső költségekre, amelyeket a tagállam a díj által kíván fedezni, és

d) a súlyozott átlagos infrastruktúradíjra és az infrastruktúradíjból származó összbevételre.

(2) A Bizottság legkésőbb 2010. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a biztonságos és biztosított parkolóhelyek rendelkezésre állásáról a transzeurópai közúthálózat mentén.

Az érintett társadalmi partnerekkel történő konzultációt követően, e jelentést javaslatok kísérik a következőkről:

a) infrastruktúradíjak kiszabása a biztonságos és biztosított parkolóhelyek biztosítása érdekében a transzeurópai közúthálózat mentén, amelyet az infrastruktúra-üzemeltetők vagy a transzeurópai közúthálózatért felelős közigazgatási hatóságok bevonásával állapítanak meg;

b) iránymutatások az Európai Beruházási Bank, a Kohéziós Alap és a Strukturális Alapok számára a biztonságos és biztosított parkolóhelyek kellő megfontolása érdekében a transzeurópai közúthálózat-projektek tervezése és társfinanszírozása keretében.

(3) A Bizottság legkésőbb 2013. december 31-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára ezen irányelv végrehajtásáról és hatásairól, különösen a forgalmi torlódások és a közlekedésnek tulajdonítható környezetszennyezés költségeinek megtérülésére vonatkozó rendelkezések hatékonyságáról, valamint az irányelv hatályának a 3,5 tonnánál nagyobb, de 12 tonnánál kisebb tömegű járművekre való kiterjesztéséről. A jelentés kitér arra:

a) hogy indokolt-e az úthasználati díj kiszámítása során más külső költségeket, így különösen – abban az esetben, ha a tüzelőanyagra vonatkozó, az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó közös adónem nem járt kielégítő eredménnyel – a CO_2 kibocsátás költségét, a balesetek költségét és a biológiai sokféleségben bekövetkezett veszteség költségét is figyelembe venni;

b) hogy indokolt-e *ezen* irányelv hatályát más járműosztályokra kiterjeszteni;

c) hogy a járműveknek a környezetre, a forgalmi torlódásokra és az infrastruktúrára gyakorolt átlagos hatásai, a CO_2-kibocsátása és energiahatékonysága, valamint az úthasználati díj kivetésének gyakorlati és gazdasági megvalósíthatósága figyelembevételével indokolt-e az úthasználati díjak differenciálásával összefüggésben felülvizsgálni a járműosztályok meghatározását; ‖

d) hogy műszakilag és gazdaságilag megvalósítható-e a településeket összekötő főutakon minimális távolságalapú díjak bevezetése. A jelentésben ki kell térni a díjkötelessé tehető útszakasztípusokra, e díjak kivetésének és megfizetésük kikényszerítésének lehetséges költséghatékony módozataira, valamint a minimális díjtételek megállapításának közös egyszerű módszerére;

e) az időalapú díjszabási rendszerek fokozatos megszüntetésének technikai és gazdasági kivitelezhetősége és a távolság alapú rendszerek bevezetése, valamint olyan eltérés előírása a harmadik országokkal közös, uniós szárazföldi határokkal rendelkező tagállamok számára, miszerint továbbra is alkalmazhatnak időalapú díjszabási rendszereket a határátkelő helyeken sorban álló nehézgépjárművekre; és

f) olyan rendszerre irányuló javaslatra, amely biztosítja a külső költségek következetes és egy időben történő internalizálását minden más közlekedési mód tekintetében.

A jelentés mellé értékelést kell benyújtani az összes közlekedési mód esetében a külső költségek internalizálása során elért eredményekről, valamint egy javaslatot az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az irányelv további felülvizsgálatáról."

7. A III. melléklet a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E melléklet megállapítja a súlyozott átlagos infrastruktúradíjak kiszámításának alapelveit a 7b. cikk (1) bekezdésének megfelelően. Az úthasználati díjak költségekhez történő kapcsolására vonatkozó kötelezettség nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a 7b. cikk (3) bekezdésének megfelelően ne rendelkezzenek a költségeknek az úthasználatidíj-bevétellel történő teljes megtérítéséről vagy azon jogát, hogy a 7f. cikknek megfelelően az egyes úthasználati díjak összegét az átlagostól eltérően differenciálják (*).

(*) E rendelkezések és a költségmegtérülés időbeli ütemezése rugalmas megválasztásának lehetősége (lásd a 2.1. pont harmadik francia bekezdését) együttesen megfelelő mozgásteret biztosítanak olyan úthasználati díjak megállapításához, amelyek a úthasználók számára elfogadhatók, és a tagállamok konkrét közlekedési céljaival összhangban vannak."

b) az 1. pont második franciabekezdésében a „7a cikk (1) bekezdése" kifejezés helyébe a „7b cikk (3) bekezdése" lép.

8. A III. mellékletet követően az irányelv az ezen irányelvben rögzített melléklet szövegével mint IIIa. melléklettel egészül ki.

2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2010. december 31-ig megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal e rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelési táblázatot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv Az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ‖.

az Európai Parlament részéről	a Tanács részéről
az elnök	az elnök

2009. március 11., szerda

MELLÉKLET

„IIIA. MELLÉKLET

A KÜLSŐKÖLTSÉGDÍJ KIVETÉSÉNEK MINIMUMKÖVETELMÉNYEI ÉS A LEGNAGYOBB ÁTHÁRÍTHATÓ KÜLSŐKÖLTSÉG-ELEMEK

Ez a melléklet szabályozza a külsőköltségdíj kivetésének minimumkövetelményeit, valamint a megengedhető külsőköltség-elemeknek a díjtétel összegének meghatározása során figyelembe vehető legnagyobb mértékét.

1. Az érintett hálózatrészek

A tagállam köteles pontosan megjelölni, hogy a hálózat mely részén vagy részein vet ki külsőköltségdíjat.

▌A tagállam ***objektív kritériumok alapján dönthet úgy, hogy*** csak hálózata egy részén vagy bizonyos részein vet ki *külső költségdíjat* ▌.

▌

2. Az érintett járművek, utak és időszakok

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az úthasználati díjat differenciáló jármű-osztályozási rendszerről. Emellett tájékoztatják a Bizottságot azon közutak helyéről, amelyekre nagyobb összegű külsőköltségdíjat alkalmaznak (a továbbiakban: külvárosi utak), valamint azon közutak helyéről, amelyekre kisebb összegű külsőköltségdíjat alkalmaznak (a továbbiakban: településeket összekötő egyéb utak).

A tagállamok a fentieken túl szükség szerint tájékoztatják a Bizottságot azon, az éjszakai, valamint a különböző napi, heti és szezonális csúcsforgalmi időszakokról, amelyekben a közutak nagyobb zsúfoltságára vagy a nagyobb zajártalomra való tekintettel nagyobb összegű külsőköltségdíj vethető ki.

A közutak besorolásának és az egyes időszakok meghatározásának a közút és a közút közelsége forgalmi torlódásokkal és környezetszennyezéssel szembeni kitettségének szintjével összefüggő, objektív kritériumokon kell alapulnia, így különösen a népsűrűségen, a szennyezési csúcsidőszakoknak a 96/62/EK irányelvvel összhangban mért éves számán, a járműforgalom átlagos napi és óránkénti nagyságán, valamint a szolgáltatás színvonalán (azon napok vagy évek aránya, amikor a közút eléri vagy meghaladja kapacitását, átlagos időveszteség és/vagy a feltorlódott járműsor átlagos hossza). A felhasznált kritériumokat a tájékoztatásban meg kell jelölni.

3. A díj összege

A független hatóság minden ***EURO kibocsátási osztályra***, közúttípusra és időszakra egyetlen konkrét összeget határoz meg. Az így adódó díjstruktúrának átláthatónak, nyilvánosnak és valamennyi úthasználó számára azonos feltételekkel hozzáférhetőnek kell lennie.

A díjtételek megállapítása során a független hatóság a hatékony árképzés elvét követve jár el, vagyis olyan árakat alakít ki, amelyek a díjfizetésre kötelezett jármű használatából fakadó társadalmi határköltség közelítik. A díjtételnek a lehető legközelebb kell lennie az érintett úthasználótípushoz hozzárendelhető külső költséghez.

A díjtételek megállapítása előtt meg kell fontolni a közlekedés más útra terelődésének kockázatát, a közúti közlekedésbiztonságra, a környezetre és az utak zsúfoltságára gyakorolt káros hatásokat és az e kockázat enyhítésének lehetőségeit.

A független hatóság figyelemmel kíséri, hogy a díjmegállapítási rendszer – ott, ahol alkalmazzák – mennyire hatékony a közúti közlekedésnek tulajdonítható környezetkárosítás és az utak zsúfoltságának mérséklésében. A független hatóság a közlekedés iránti kereslet változásainak függvényében rendszeresen kiigazítja a díjstruktúrát és az adott ***EURO kibocsátási osztályra***, úttípusra és időszakra vonatkozó díjtételek összegét.

4. A külsőköltség-elemek

4.1. A közlekedésnek tulajdonítható levegőszennyezés költsége

Ha a tagállam úgy dönt, hogy a külsőköltségdíjba teljes mértékben vagy részben beépíti a közlekedésnek tulajdonítható levegőszennyezés költségét, a független hatóság a közlekedésnek tulajdonítható levegőszennyezés áthárítható költségét a következő képlet, vagy ha azok kisebbek, az 1. táblázatban meghatározott fajlagos értékek szerint határozza meg:

$PCV_{ij} = \Sigma_k \, EF_{ik} \times PC_{jk}$, ahol:

— PCV_{ij}: az »i« jelű járműosztály által a »j« jelű úttípuson okozott levegőszennyezés költsége (euró/járműkilométer),

— EF_{ik}: az »i« jelű járműosztály »k« jelű szennyező anyagra vonatkozó kibocsátási tényezője (gramm/kilométer),

— PC_{jk}: a »j« jelű úttípus esetén a »k« jelű szennyezőanyag pénzben kifejezett költsége (euró/gramm).

A fentiekben csak a por és az ózonelőanyagok, így különösen a nitrogén-oxidok és az illékony szerves vegyületek kibocsátása vehető figyelembe. A kibocsátási tényezőket *az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i* 2001/81/EK *európai parlamenti és tanácsi* irányelvben ([1]) előírt nemzeti emissziókataszterek összeállítása során a tagállamok által alkalmazott értékkel azonos értéken kell figyelembe venni (ami az EMEP/CORINAIR által az emissziókataszterek összeállításához kiadott útmutató használatát igényli) ([2]). A szennyezőanyagok pénzben kifejezett költségét a »Handbook on estimation of external cost in the transport sector« (Kézikönyv a közlekedési ágazat külső költségeinek becsléséhez) című kiadvány ‖ 13. táblázatából kell átvenni.

1. táblázat: A levegőszennyezés ***tekintetében maximálisan kiszabható díjak, amelyek egy adott osztályba tartozó valamennyi járműre vonatkoznak***

Eurocent/járműkilométer	***Magasabb külső költségdíjú utak/*** Külvárosi utak ***és autópályák***	***Alacsonyabb külső költségdíjú utak/*** településeket összekötő utak ***és autópályák***
EURO 0	16	***12***
EURO I	11	8
EURO II	9	***7***
EURO III	7	6
EURO IV	4	***3***
EURO V ▌	3	2
EURO VI	***2***	***1***
Az EURO VI kategóriánál kevésbé levegőszennyező járművek, például a természetes gáz és hidrogén keverék vagy hidrogén meghajtású hibrid és elektronikus nehézgépjárművek	***0***	***0***

Értékek eurocentben, 2000

Az 1. táblázatban található értékek a »Handbook on estimation of external cost in the transport sector« című kiadvány ‖ 15. táblázatában megadott, négy különböző tömegosztályra vonatkozó értékek számtani közepének felelnek meg. A tagállamok az 1. táblázatban található értékeket a járműparkon belüli tényleges járműméret-összetételnek megfelelően, korrekciós tényezők alkalmazásával kiigazíthatják. Az 1. táblázatban található értékek hegyvidéki területeken – az utak esése, a tengerszint feletti magasság és/vagy a hőmérsékleti inverzió által indokolt mértékben – legfeljebb 2-es szorzóval kiigazíthatók.

A független hatóság a levegőszennyező anyagokra vonatkozó mérési adatok és a levegőszennyező anyagok pénzben kifejezett költségének helyileg érvényes értéke felhasználásával alternatív módszereket alkalmazhat, amennyiben az eredmények egyetlen járműosztály esetében sem haladják meg a fenti képletből vagy a fenti fajlagos értékekből adódó eredményeket.

Minden olyan paramétert, adatot és egyéb információt, amely a levegőszennyezés áthárítható költsége kiszámításának megértéséhez szükséges, nyilvánosságra kell hozni.

4.2. A közlekedésnek tulajdonítható zajártalom költsége

Ha a tagállam úgy dönt, hogy a külsőköltségdíjba teljes mértékben vagy részben beépíti a közlekedésnek tulajdonítható zajártalom költségét, a független hatóság a közlekedésnek tulajdonítható zajártalom áthárítható költségét a következő képlet, vagy ha azok kisebbek, a 2. táblázatban meghatározott fajlagos értékek szerint határozza meg:

$$NCV_{ij} \text{ (nappal)} = \Sigma_k \, NC_{jk} \times POP_k \, / \, ADT$$

([1]) *HL L 309., 2001.11.27., 22. o.*
([2]) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség módszertana ‖.

2009. március 11., szerda

NCV_{ij} (éjszaka) = n × NCV_{ij} (nappal), ahol:

— NCV_{ij}*:* az »i« jelű járműosztály által a »j« jelű úttípuson okozott zajártalom költsége (euró/járműkilométer),

— NC_{jk}*:* a »j« jelű úttípuson a »k« jelű zajszint által okozott zajártalom lakosonkénti költsége (euró/fő),

— POP_k*:* a nappali időszakban a »k« jelű zajszintnek kitett lakosok kilométerenkénti száma (fő/kilométer),

— *ADT:* az átlagos napi forgalom (járműszám),

— *n:* az éjszakai korrekciós tényező.

A »k« jelű zajszintnek kitett lakosok számát *a környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről szóló, 2002. június 25-i* 2002/49/EK *európai parlamenti és tanácsi* irányelv [1] 7. cikke alapján elkészített stratégiai zajtérképekből kell átvenni.

A »k« jelű zajszint által okozott zajártalom lakosonkénti költségét a »Handbook on estimation of external cost in the transport sector« című kiadvány ‖ 20. táblázatából kell átvenni.

Az átlagos napi forgalom meghatározása során a nehéz tehergépjárművek a személygépkocsikhoz képest legfeljebb 4-szeres súllyal vehetők figyelembe.

2. táblázat: A járművek által okozott zajártalom átháríthatő költsége (NCV)

Eurocent/járműkilométer	Nappal	Éjszaka
Külvárosi utak	1,1	2
Településeket összekötő egyéb utak	0,13	0,23

Értékek eurocentben, 2000
Forrás: Handbook on estimation of external cost in the transport sector, 22. táblázat ‖

Az 2. táblázatban található értékek hegyvidéki területeken – az utak esése, a hőmérsékleti inverzió és/vagy a völgyek zajfelerősítő hatása által indokolt mértékben – legfeljebb 5-ös szorzóval kiigazíthatók.

Minden olyan paramétert, adatot és egyéb információt, amely a zajártalom átháríthatő költsége kiszámításának megértéséhez szükséges, nyilvánosságra kell hozni.

[1] *HL L 189., 2002. 7. 18., 12. o.*"

▌

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumainak nyilvánossága (átdolgozás) ***I

P6_TA(2009)0114

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (átdolgozás) (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD))

(2010/C 87 E/62)

(Együttdöntési eljárás - átdolgozás)

A javaslat 2009. március 11-én a következőképpen lett módosítva [1]:

[1] Az ügyet az eljárási szabályzat 53. cikk (2) bekezdése alapján visszautalták a bizottsághoz (A6-0077/2009).

2009. március 11., szerda

P6_TC1-COD(2008)0069

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló …/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel *(átdolgozás)*

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 255. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ‖,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően [1],

mivel:

(1) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30- 1049/2001/EK rendeletet [2] jelentősen módosítani kell. Az áttekinthetőség érdekében azt át kell dolgozni.

(2) Az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikkének második albekezdése kiemeli a nyitottság elvét, megállapítva, hogy a Szerződés új szakaszt jelent az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg.

(3) A nyitottság lehetővé teszi a polgárok számára, hogy még inkább részt vegyenek a döntéshozatali eljárásban, és biztosítja a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb legitimációját, hatékonyságát és felelősségét a demokratikus rendszerben. A nyitottság hozzájárul a demokrácia elvei és az alapvető jogok tiszteletben tartásának erősítéséhez, ahogyan azt az EU-Szerződés 6. cikke és az Európai Unió alapjogi chartája megállapítja.

(4) Az átláthatóságnak meg kell erősítenie továbbá az EU-intézmények által nyújtott megfelelő ügyintézés elvét, ahogyan arról az Európai Unió alapjogi chartájának (a továbbiakban: charta) 41. cikke is rendelkezik [3]. A nyitottság elvének gyakorlati megvalósítása érdekében a belső eljárásokat ennek megfelelően kell kialakítani, valamint biztosítani kell a szükséges pénzügyi és humán erőforrásokat. [1. mód.]

‖[2. mód.]

‖[3. mód.]

(5) A Bizottság által tartott konzultáció széleskörű támogatást mutatott a civil társadalom részéről az Európai Parlament azon felhívása tekintetében, hogy vezessenek be valódi eszközt az Európai Unió intézményi keretére alkalmazandó információs szabadság biztosítása tekintetében összhangban az Európai Unió alapjogi chartájának 41. cikkében megállapított megfelelő ügyintézéshez való joggal. [92. mód.]

(6) E rendelet célja, hogy a lehető legteljesebb érvényt szerezzen a *dokumentumok nyilvánosság általi hozzáférhetőségéhez fűződő jognak*, és *hozzáférhetőségükkel* kapcsolatban ***a vonatkozó köz- és magánérdek alapján*** általános elveket és korlátokat állapítson meg az EK-Szerződés 255. cikke (2) bekezdésének megfelelően***, valamint figyelembe véve az 1049/2001/EK rendelet kezdeti végrehajtásának tapasztalatait és az Európai Parlament 2006. április 4-i állásfoglalását (a Bizottságnak szóló ajánlásokkal) az EK-szerződés 192. cikke alapján [4]. Ez a rendelet nem érinti a tagállamok, az igazságügyi hatóságok vagy a nyomozást végző testületek már meglévő jogait a dokumentumokhoz való hozzáférés terén. [4. mód.]***

---

[1] …
[2] HL L 145., 2001.5.31., 43. o.
[3] ***HL C 303., 2007.12.14., 1. o.***
[4] ***HL C 293. E, 2006.12.2., 151. o.***

2009. március 11., szerda

(7) Az ***EK- Szerződés 255. cikkének (2) bekezdésével összhangban ez a rendelet a dokumentumokhoz*** való ***hozzáférési jog általános elveit és köz- vagy magánérdeken alapuló korlátozásait részletezi, amelyekkel minden más európai uniós szabálynak*** összhangban kell lennie. ***[16. mód.]***

(8) Az EU-Szerződés 28. cikke (1) bekezdésének és 41. cikke (1) bekezdésének megfelelően a hozzáférési jog a közös kül- és biztonságpolitikával, valamint a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos dokumentumokra is vonatkozik. ***[5. mód.]***

(9) Mivel a dokumentumokhoz való hozzáférés kérdését az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés nem rendezi, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak kell – az Amszterdami Szerződés záróokmányához csatolt 41. sz. nyilatkozatnak megfelelően – ebből a rendeletből iránymutatást kialakítania a fenti szerződés hatálya alá tartozó tevékenységekkel kapcsolatos dokumentumokra vonatkozóan.

(10) Az Európai Parlament és a Tanács 2006. szeptember 6-án elfogadta a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló 1367/2006/EK rendeletet ([1]). A környezeti információkat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében e rendeletnek összhangban kell lennie az 1367/2006/EK rendeletnek.

(11) A Tanács és a Bizottság jogalkotói minőségben jár el, amikor az Európai Parlamenthez csatlakozva a szerződések vonatkozó rendelkezései alapján rendeletek, irányelvek, kerethatározatok vagy határozatok révén általános érvényű, a tagállamokban vagy a tagállamokra jogilag kötelező szabályozást fogad el – akár delegált hatáskörben is. [6. mód.]

(12) ***Az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt demokratikus alapelvekkel, valamint a Bíróságnak az 1049/2001/EK rendelet végrehajtásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatával összhangban szélesebb*** körű hozzáférést kell biztosítani a dokumentumokhoz azokban az esetekben, amikor az intézmények jogalkotói minőségükben járnak el, beleértve a delegált jogköröket. ***A jogi szövegeket világosan és közérthetően kell megfogalmazni ([2]). és közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában; az előkészítő dokumentumokat és az összes kapcsolódó információt, ideértve a jogi véleményeket és az intézményközi eljárást is, az interneten keresztül megfelelő időben könnyen hozzáférhetővé kell tenni a polgárok számára.***

Az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak e rendelet értelmében megállapodásra kell jutniuk a jogalkotás minőségének javítására szolgáló gyakorlat, a szövegezési modellek és technikák, valamint az előkészítő dokumentumok alakulásának nyomon követését és az eljárásba bevont intézményekkel és testületekkel való megosztását lehetővé tevő műszaki megoldások kapcsán, és e megállapodást közzé kell tenniük az Európai Unió Hivatalos Lapjában. [8. mód.]

(13) A lobbisták és más érdekelt felek intézményközi nyilvántartása kézenfekvő eszköz a jogalkotási folyamat nyitottságának és átláthatóságának előmozdítására. [11. mód.]

(14) A jogalkotási folyamat átláthatósága kulcsfontosságú a polgárok számára. Ezért az intézményeknek aktívan terjeszteniük kell a jogalkotási folyamat részét képező dokumentumokat. A dokumentumok aktív terjesztését más területeken is ösztönözni kell.

(15) E rendelethez tartozó kiegészítő rendelkezésként a Bizottságnak javasolnia kellene egy olyan, az intézményeknél tárolt információk és dokumentumok további felhasználására vonatkozó közös szabályokkal kapcsolatos, az Európai Parlament és a Tanács által elfogadandó eszközt, amely megfelelően végrehajtja a közszféra információinak további felhasználásáról szóló, 2003. november 17-i 2003/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([3]) megfogalmazott elveket. [22. mód.]

([1]) HL L 264., 2006.9.25., 13. o.

([2]) ***A közösségi jogszabályok szövegezésének minőségére vonatkozó közös iránymutatásokról szóló, 1998. december 22-i intézményközi megállapodás (HL C 73., 1999.3.17., 1. o.)***

([3]) ***HL L 345., 2003.12.31., 90. o.***

2009. március 11., szerda

(16) A dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül a lojális együttműködés és a jogbiztonság elveivel összhangban az uniós intézmények aktusainak végrehajtása során a tagállamoknak nem kellene aláásniuk e rendelet céljainak elérést, beleértve az átláthatóság szintjét, amelyet uniós szinten biztosítani igyekszik, és különösen biztosítania kell, hogy a tagállamoknak az uniós jogszabályokat végrehajtó nemzeti rendelkezéseinek az uniós polgároknak és más érintett személyeknek jogaik és kötelezettségeik egyértelmű és pontos értelmezését kell biztosítaniuk, és lehetővé kell tenniük a nemzeti bíróságok számára, hogy biztosítsák, hogy ezeket a jogokat és kötelezettségeket tiszteletben tartják. [100. mód.]

(17) Bár ennek a rendeletnek sem nem célja, sem nem következménye a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó nemzeti joganyag módosítása, mindazonáltal egyértelmű, hogy – az intézmények és a tagállamok közötti lojális együttműködés elve alapján – a tagállamoknak ***az EU szabályainak végrehajtásakor nemzeti szinten is legalább az uniós szinttel azonos átláthatóságot kell biztosítaniuk állampolgáraik számára***.

Ugyanezen okból, és a nemzeti parlamentek ellenőrzési jogkörének sérelme nélkül, a tagállamok ügyelnek arra, hogy ne akadályozzák az EU minősített dokumentumok feldolgozását. [20. mód.]

(18) A nem jogalkotási eljárásokhoz, például: általános hatály nélküli kötelező intézkedésekhez, belső szervezeti intézkedésekhez, adminisztratív vagy költségvetési aktusokhoz kapcsolódó dokumentumokat, vagy nem kötelező érvényű, politikai természetű (következtetések, ajánlások vagy állásfoglalások) dokumentumokat a charta 41. cikkében említett, megfelelő ügyintézés elve értelmében könnyen hozzáférhetővé kell tenni, ugyanakkor meg kell őrizni az intézmény döntéshozatali folyamatának hatékonyságát. A felelős intézmény és – adott esetben – az eljárásban részt vevő többi intézmény valamennyi dokumentumtípus esetében a polgárok számára hozzáférhetővé teszi az alkalmazott belső eljárások munkafolyamatát, az eljárásért felelős szervezeti egységek megnevezését és hatáskörét, a kijelölt határidőket és azt, hogy mely irodával lehet felvenni a kapcsolatot. Az eljárásban érintett felekkel abban az esetben is lehet egyedi megoldásokat alkalmazni, amikor a nyilvánosság nem biztosítható; az intézményeknek figyelembe kell venniük az európai ombudsman ajánlásait. [9. mód.]

(19) Az intézményeknek megállapodásban kell rögzíteniük a közös iránymutatásokat arra vonatkozóan, hogy hogyan tartják nyilván belső dokumentumaikat, hogyan minősítik, és hogyan archiválják azokat történeti célokra, e rendelet elveinek betartásával. Az Európai Gazdasági Közösség és az Európai Atomenergia-közösség levéltárainak a nyilvánosság számára történő megnyitásáról szóló 1983. február 1-i 354/83/EGK, EURATOM tanácsi rendeletet ([1])) ekkor hatályon kívül kell majd helyezni. [10. mód.]

(20) Annak érdekében, hogy a bizonyos szintű bizalmasságot igénylő területeken is fejleszteni lehessen az intézmények tevékenységét, létre kell hozni egy átfogó biztonsági rendszert az EU minősített információ kezelésére. Az „EU minősített" kifejezés olyan információt és anyagot jelent, amelynek engedély nélküli kiszolgáltatása különböző mértékben sértheti az EU, illetve egy vagy több tagállama érdekeit, függetlenül attól, hogy az ilyen információ az EU-n belül keletkezett, illetve a tagállamoktól, harmadik országoktól vagy nemzetközi szervezetektől származik. Az EU-szerződés 6. cikkének (1) bekezdésében rögzített demokratikus elveknek megfelelően az Európai Parlament hozzáféréssel rendelkezik az EU minősített információkhoz, amennyiben ez a szerződések által rá ruházott jogalkotási és nem jogalkotási feladatok elvégzéséhez szükséges. [13. mód.]

(21) A ***közösségi intézmények és testületek tisztességes és átlátható módon kell, hogy kezeljék*** a személyes ***adatokat, teljes mértékben tiszteletben tartva az érintetteknek a személyes*** adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló***, 2000. december 18-i*** 45/2001/EK *európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([2])****, valamint az Európai Közösségek Bíróságának (a továbbiakban: „Bíróság") ítélkezési gyakorlatában rögzített jogait. Az intézmények az európai adatvédelmi biztos ajánlásának kellő figyelembe vételével alakítják ki saját belső eljárásaikat.***

([1]) ***HL L 43., 1983.2.15., 1. o.***
([2]) *HL L 8., 2001.1.12., 1. o.*

2009. március 11., szerda

Az 1049/2001/EK rendelet elfogadása óta a Bíróság joggyakorlata, valamint az európai ombudsman és az európai adatvédelmi biztos által elfogadott határozatok és álláspontok tisztázták a 1049/2001 és a 45/2001/EK rendelet közötti kapcsolatot azzal, hogy az 1049/2001/EK rendelet az, amelyiket alkalmazni kell a személyes adatokat tartalmazó dokumentumokra vonatkozó kérelmekre, és hogy a személyes adatok védelme céljából dokumentumokhoz és információhoz való hozzáférést lehetővé tevő szabályok alóli kivételek bármely alkalmazásának a személyiség és a magánszemély becsületének védelme szükségességén kell alapulnia. [7. mód.]

(22) A nyilvános dokumentumokhoz való hozzáférés joga nem sérti a 45/2001/EK rendelet szerinti személyes adatokhoz való hozzáférés jogát. Ha egy személy az őt érintő adatokhoz való hozzáférést kér, egy intézménynek saját kezdeményezésére meg kell vizsgálnia, hogy ez a személy jogosult-e a hozzáférésre a 45/2001/EK rendelet alapján. [99. mód.]

(23) Az Európai Parlament képviselői statútumának 4. cikke kizárja az Európai Parlament képviselőinek dokumentumait az e rendeletben használt „dokumentum" definíciójának hatálya alól. Ezeket a dokumentumokat továbbra is védi a képviselői statútum 6. cikke abban az esetben, ha a jogalkotási folyamaton kívül továbbítják őket az intézményeknek. Ezért e rendelet értelmezésének kellően figyelembe kell vennie az Európai Parlament képviselői politikai tevékenységeinek védelmét, ahogyan az a képviselői statútumban szerepel az Európai Unió demokratikus elveinek védelme érdekében. [116. mód.]

(24) Egyértelmű szabályokat kell megállapítani a tagállamoktól származó dokumentumok, valamint a harmadik felektől származó azon dokumentumok közzétételére vonatkozóan, amelyek a bírósági eljárások ügyiratának részét képezik, vagy amelyeket az intézmények az EK jog által rájuk ruházott vizsgálati hatáskörök alapján szereztek meg.

(25) Az Európai Közösségek Bírósága egyértelművé tette, hogy a tagállamokkal folytatott konzultáció kötelezettsége a tőlük származó dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó kérelmek tekintetében nem ruházza fel őket vétójoggal, vagy a nemzeti jogszabályokra és rendelkezésekre való hivatkozás jogával, továbbá, hogy a kérelmet fogadó intézmény kizárólag a jelen rendeletben szereplő kivételek alapján tagadhatja meg a hozzáférést. Továbbra is szükség van azonban a harmadik felektől származó dokumentumok státuszának tisztázására annak biztosítása érdekében, hogy a jogalkotási eljárásokkal kapcsolatos információkat ne osszák meg részletesebben a harmadik féllel – beleértve a harmadik országok közigazgatási hatóságait –, mint az uniós polgárokkal, akikre a jogszabályokat alkalmazni kell. [93/110. mód.]

(26) Az EK-Szerződés 255. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról (ACTA) jelenleg zajló nemzetközi tárgyalásokkal kapcsolatos valamennyi dokumentumot haladéktalanul hozzáférhetővé teszi a nyilvánosság számára. [109. mód.]

(27) Az intézmények munkájának nagyobb nyitottsága érdekében az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak nemcsak az intézmények által összeállított dokumentumokhoz kell hozzáférést biztosítania, hanem a hozzájuk érkezett dokumentumokhoz is. ▌ Egy tagállam kérheti ***az Európai Parlamentet,*** a Bizottságot vagy a Tanácsot, hogy az e tagállamból származó dokumentumot a tagállam előzetes hozzájárulása nélkül ***az intézményeken kívüli*** harmadik felekkel ne közölje ***Ha valamelyik intézmény elutasítja e kérést, döntését köteles megindokolni. Az EK-Szerződés 296. cikke értelmében egyetlen tagállam sem köteles arra, hogy olyan információkat szolgáltasson, amelyek felfedése véleménye szerint ellentétes saját alapvető biztonsági érdekeivel. [14. mód.]***

(28) Elvben az intézmények ***által készített vagy kapott, a tevékenységükhöz kapcsolódó*** valamennyi ***dokumentumot nyilvántartásba kell venni, és*** hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára. Ugyanakkor, az ***Európai Parlament ellenőrzési jogkörének sérelme nélkül***, a ***dokumentum egészéhez vagy egy részéhez való hozzáférés biztosítása későbbre halasztható. [15. mód.]***

(29) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy az információs technológia fejlődése megkönnyítse a hozzáférési jog gyakorlását, és ne vezessen a nyilvánosság számára rendelkezésre álló információk mennyiségének csökkenéséhez. [17. mód.]

2009. március 11., szerda

(30) A hozzáférési jog teljes mértékű tiszteletben tartása biztosításának érdekében kétszintű igazgatási eljárást kell alkalmazni, a bírósági eljárás vagy az ombudsmanhoz intézett panasz további lehetőségével.

(31) Az intézmények ***következetes és összehangolt módon tájékoztatják*** a nyilvánosságot ***az e rendelet végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről***, és ▌alkalmazottaikat ***kiképzik*** arra, hogyan legyenek a polgárok segítségére az e rendelet alapján történő joggyakorlás során. ***[19. mód.]*** ▌

▌*[21. mód.]*

(32) Az EK-Szerződés 255. cikkének (3) bekezdésével***, illetve az e rendeletben rögzített elvekkel és szabályokkal*** összhangban, valamennyi intézmény saját eljárási szabályzatában rögzíti a dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó különös rendelkezéseket [1] [2] [3]. ***[23. mód.]***

(33) E rendelet teljes körű alkalmazásának biztosítása érdekében az Unió valamennyi tevékenységére vonatkozóan az intézmények által létrehozott valamennyi ügynökség köteles alkalmazni az e rendeletben megállapított elveket. ***Az összes többi EU-intézményt is fel kell hívni hasonló intézkedések elfogadására az EU-Szerződés 1. cikkének megfelelően, [12. mód.]***

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

Általános elvek

1. cikk

Cél

E rendelet célja, hogy:

a) ***az EK-Szerződés 255. cikkével összhangban*** a köz- vagy magánérdek alapján olyan módon határozza meg az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság (a továbbiakban: az intézmények)***, valamint az ezen intézmények által létrehozott ügynökségek és testületek*** dokumentumaihoz való ▌hozzáférési jogra irányadó elveket, feltételeket és korlátozásokat, hogy az ilyen dokumentumokhoz a ▌lehető legszélesebb körű *hozzáférést* biztosítsa; **[24. mód.]**

b) megállapítsa az e jog lehető legegyszerűbb módon történő gyakorlását biztosító szabályokat;

c) elősegítse ***az átlátható és*** *megfelelő* igazgatási gyakorlatot ***az intézményekben annak érdekében, hogy javítani lehessen a dokumentumaikhoz való hozzáférést. [25. mód.]***

2. cikk

Kedvezményezettek ▌**[27. mód.]**

(1) Bármely természetes vagy jogi személy***, illetve jogi vagy természetes személyek társulása*** jogosult *hozzáférni* az intézmények dokumentumaihoz az e rendeletben meghatározott elvek, feltételek és korlátok szerint. **[28. mód.]**

▌**[29., 30., 31., 32., 33. és 34. mód.]**

[1] HL L 340. 1993.12.31., 43. o. ‖
[2] HL L 46., 1994.2.18., 58. o. ‖
[3] HL L 263., 1997.9.25., 27. o.

2009. március 11., szerda

***(2) Ezt a rendeletet nem kell alkalmazni az Európai Parlament képviselői statútuma 4. cikkének hatálya alá tartozó dokumentumokra.* [114. mód.]**

***(3) Az intézményi átláthatóság elvének maradéktalan alkalmazása érdekében a nyilvánosság számára biztosítani kell a szabad hozzáférést a jogsértési mechanizmusokkal és eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz.* [108. mód.]**

3. cikk

Alkalmazási kör

(1) Ez a rendelet az intézmény birtokában lévő valamennyi dokumentumra vonatkozik, azaz minden olyan dokumentumra, amelyet intézmény állított ki, az intézményhez érkeztek vagy birtokában vannak, az Európai Unió valamennyi tevékenységi területére vonatkozóan.

(2) A dokumentumokat elektronikus formában az Európai Unió Hivatalos Lapjában, vagy az intézmény hivatalos nyilvántartásában vagy írásbeli kérelmet követően kell a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tenni.

A jogalkotási eljárás folyamán kiállított vagy kapott dokumentumokat közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni a 11. cikknek megfelelően.

***(3) Ez a rendelet nem érinti az intézmények birtokában levő dokumentumokhoz való kiterjesztett, nyilvánosság általi hozzáférhetőséghez fűződő jogokat, amelyek nemzetközi jogi okmányokból vagy az azokat végrehajtó intézmények aktusaiból vagy a tagállamok jogából eredhetnek.* [35. mód.]**

4. cikk

Meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

a) „dokumentum": az adathordozótól (papír, elektronikus forma vagy hang-, kép- vagy audiovizuális felvétel) függetlenül, ***az*** intézmény ***feladatkörébe tartozó politikára, tevékenységre és döntéshozatalra vonatkozó üggyel kapcsolatos adat*** vagy ***adattartalom***; az elektronikus adattároló, kezelő és lekérdező ***(köztük az intézmény munkájához használt külső) rendszerekben*** szereplő ***információk is dokumentumnak tekintendők. Ha egy intézmény új elektronikus adattárolási rendszert kíván létrehozni vagy jelentős mértékben meg akar változtatni egy már létező rendszert, értékelnie kell az e rendelet által biztosított hozzáférési jogra gyakorolt várható hatásokat, és elő kell mozdítania az átláthatóság célját.***

***Az intézmények által elektronikus adattároló rendszerekben tárolt információ lekérdezésének funkcióit oly módon kell átalakítani, hogy teljesíteni lehessen a nyilvánosság azon ismételt kéréseit, amelyek teljesítésére a jelenleg rendelkezésre álló eszközökkel nincs mód;* [36. mód.]**

***b) „minősített dokumentum"**: **olyan dokumentum, amelynek közzététele aláásná az Európai Unió, illetve egy vagy több tagállama alapvető érdekeinek védelmét többek között közbiztonsági, honvédelmi és katonai téren, és amely részben vagy egészben minősíthető;* [37. mód.]**

***c) „jogalkotási dokumentum"**: **elvileg a tagállamokban vagy azok számára törvényileg kötelező olyan jogi aktusok akár delegált jogkör útján történő elfogadására irányuló eljárások folyamán összeállított vagy kapott dokumentum, amelyek elfogadása kapcsán a Szerződés előírja az Európai Parlament közreműködését vagy bevonását; kivételesen „jogalkotásinak" kell tekinteni azon általános hatályú intézkedéseket is, amelyeket a Szerződések értelmében a Tanács és a Bizottság fogad el az Európai Parlament bevonása nélkül;* [101. mód.]**

2009. március 11., szerda

***d) „nem jogalkotási dokumentum”**: **nem kötelező erejű aktusok, például következtetések, ajánlások vagy állásfoglalások, illetve a tagállamokban vagy azok számára jogilag kötelező, ám a c) ponttól eltérően nem általános hatályú, aktusok elfogadására irányuló eljárások folyamán kiállított vagy kapott dokumentum;* [39. mód.]**

***e) „igazgatási dokumentum”**: **az intézmények döntéshozatali folyamatával vagy az intézmények saját belső (szervezeti, igazgatási, illetve költségvetési) ügyeikre vonatkozó intézkedéseivel kapcsolatos dokumentum;* [40. mód.]**

***f) „archívum”**: **valamely intézménynek a folyamatban lévő vagy a közelmúltban lezárt eljárásaira vonatkozó valamennyi dokumentuma nyilvántartásának strukturált kezelésére szolgáló eszköz;* [41. mód.]**

***g) „levéltár”**: **az intézmények archívumának azon része, amelyet az a) pontban megállapított feltételek szerint tartós megőrzésre jelöltek ki;* [42. mód.]**

h) „harmadik fél”: természetes vagy jogi személy, vagy pedig az érintett intézményen kívüli szervezet, beleértve a tagállamokat, más közösségi vagy a Közösségen kívüli intézményeket és testületeket, valamint harmadik országokat.

***Az a)–e) pontokban található meghatározások szerinti dokumentumok valamennyi kategóriájának részletes felsorolását közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában és az intézmények honlapján. Az intézményeknek továbbá meg kell egyezniük az archiválásra vonatkozó közös feltételekről, és azokat közzé kell tenniük.* [43. mód.]**

5. cikk

Minősített dokumentumok

(1) Ha a 6. cikk (1) bekezdése értelmében közérdek fűződik hozzá, továbbá az európai és nemzeti szintű parlamenti ellenőrzés sérelme nélkül, ha egy dokumentum közzététele aláásná az Európai Unió, illetve egy vagy több tagállama alapvető érdekeinek védelmét, az adott intézmény a dokumentumot minősíti.

Az információk minősítése a következők szerint történik:

a) „EU SZIGORÚAN TITKOS”: ez a minősítés csak azokra az információkra és anyagokra alkalmazható, amelyek engedély nélküli közzététele rendkívül súlyosan sérthetné az Európai Unió, illetve egy vagy több tagállama alapvető érdekeit;

b) „EU TITKOS”: ez a minősítés csak azokra az információkra és anyagokra alkalmazható, amelyek engedély nélküli közzététele súlyosan sérthetné az Európai Unió, illetve egy vagy több tagállama alapvető érdekeit;

c) „EU BIZALMAS”: ez a minősítés csak azokra az információkra és anyagokra alkalmazható, amelyek engedély nélküli közzététele sérthetné az Európai Unió, illetve egy vagy több tagállama alapvető érdekeit;

d) „EU KORLÁTOZOTT”: ez a minősítés csak azokra az információkra és anyagokra alkalmazható, amelyek engedély nélküli közzététele hátrányosan érinthetné az Európai Unió, illetve egy vagy több tagállama érdekeit.

(2) Az információk csak akkor kapnak minősítést, ha ez szükséges.

Ha lehetséges, a kibocsátók a minősített dokumentumokon meghatározzák azt az időpontot vagy határidőt, amikortól vagy amelynek lejártát követően a tartalom visszaminősíthető vagy minősítése megszüntethető.

2009. március 11., szerda

Egyéb esetben a dokumentumokat legalább ötévente felül kell vizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy az eredeti minősítés továbbra is szükséges-e.

A minősítést világosan és helyesen kell jelölni, és a minősítés csak addig tartható fenn, amíg az információk védelemre szorulnak.

Az információ minősítése, későbbi visszaminősítése vagy a minősítés megszüntetése kizárólag a kibocsátó intézmény feladata, vagy azé az intézményé, amely a minősített dokumentumot harmadik féltől vagy egy másik intézménytől kapta.

(3) Az egyéb európai uniós intézmények hozzáférési jogának sérelme nélkül, a minősített dokumentumokat kizárólag a kibocsátó beleegyezésével lehet harmadik félnek átadni.

Az ilyen hozzáférést megtagadó intézménynek azonban döntését meg kell indokolnia, oly módon, hogy az ne sértse a 6. cikk (1) bekezdése által védelemben részesített érdekeket.

Ha egy minősített dokumentum feldolgozásában több intézmény is részt vesz, ugyanazt a minősítési szintet kell biztosítaniuk, és ha az intézmények a védelem mértékét nem egyformán ítélik meg, közvetítést kell kezdeményezni.

A jogalkotási eljárásokhoz kapcsolódó dokumentumok nem minősíthetők; a végrehajtó intézkedéseket alkalmazásuk előtt minősíteni kell, feltéve, ha a minősítés szükséges, és célja a magát az intézkedést érintő valamely káros hatás megelőzése. A bizalmas információk megosztására vonatkozó, az Európai Unió vagy a Közösség nevében kötött nemzetközi megállapodások nem biztosíthatnak jogot harmadik országoknak vagy nemzetközi szervezeteknek arra, hogy megakadályozzák az Európai Parlament hozzáférését a bizalmas információkhoz.

(4) A 17. és 18. cikkben megállapított eljárások alapján a minősített dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmekkel csak azok a személyek foglalkozhatnak, akik jogosultak betekinteni ezekbe a dokumentumokba. Ezek a személyek azt is értékelik, hogy a minősített dokumentumokra milyen hivatkozások tehetők nyilvántartásban.

(5) A minősített dokumentumok csak a kibocsátó hozzájárulásával vehetők fel az intézmény nyilvántartásába, illetőleg adhatók ki.

(6) A minősített dokumentumhoz való hozzáférés megtagadása mellett döntő intézmény olyan módon indokolja meg határozatát, hogy ne sértse a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kivételek alapján védelemben részesített érdekeket.

(7) A nemzeti szintű parlamenti ellenőrzés sérelme nélkül, a tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a minősített dokumentumokra irányuló kérelmek elbírálása során tiszteletben tartják az e rendeletben foglalt elveket.

(8) Az intézmények a minősített dokumentumokra vonatkozó biztonsági szabályaikat nyilvánosságra hozzák.

(9) Az Európai Parlament a minősített dokumentumokhoz az Elnökök Értekezlete által kijelölt tagokból álló külön felügyeleti bizottságon keresztül fér hozzá. E tagok külön átvilágítási eljáráson esnek át, és ünnepélyes esküt tesznek, hogy a megtekintett információk tartalmát semmilyen formában nem fedik fel.

Az Európai Parlament a Szerződésekben foglalt kötelezettségeknek megfelelően belső szabályzatában megállapítja a Tanács és a Bizottság belső biztonsági szabályzatában előírtakkal egyenértékű biztonsági normákat és szankciókat. **[44. mód.]**

2009. március 11., szerda

6. cikk ***[45. mód.]***

A hozzáférési jog alóli általános kivételek

(1) **Az *5. cikkben tárgyalt esetek sérelme nélkül*** az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná a következők védelmét a közérdek tekintetében: **[46. mód.]**

a) ***az Európai Unió, illetve egy*** vagy ***több tagállama belső közbiztonsága***; **[47. mód.]**

b) védelmi és katonai ügyek;

c) a személyiség és a magánszemély becsületének védelme, a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi jogszabályoknak megfelelően, különös tekintettel az EK-Szerződés 286. cikkében foglalt, az intézményekre alkalmazandó szabályokra, valamint az átlátható és megfelelő igazgatásnak a e rendelet 1. cikk c) pontjában foglalt elvére; **[49. mód.]**

d) nemzetközi kapcsolatok;

e) a Közösség vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája;

f) a környezet, például a ritka fajok költőhelyei.

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná a ***következőkkel kapcsolatos köz- és magánérdekek*** védelmét: **[48. mód.]**

a) természetes vagy jogi személyek kereskedelmi érdekei;

b) szellemi tulajdonjogok;

c) jogi tanácsadás és ***bírósági*** eljárások***, kivéve a jogalkotási aktusok vagy általános hatályú nem jogalkotási aktusok elfogadására irányuló eljárásokkal kapcsolatban adott jogi tanácsadás vonatkozásában***; **[50. mód.]**

d) ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja;

e) a *közbeszerzési* eljárások tárgyilagossága és pártatlansága ***a szerződő intézmény döntéshozataláig, illetve az értékelő bizottság tárgyilagossága és pártatlansága személyzetfelvételhez vezető eljárások esetén a kinevező hatóság döntéshozataláig***. **[51. mód.]**

▌ [52. mód.]

(3) A (2) és (3) bekezdésben szereplő kivételek alkalmazandók, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik. A **▌** közzétételhez fűződő ***erős*** közérdek ***abban az esetben áll fenn***, ha a kért ***dokumentumokat az EU jogalkotási aktusok vagy általános hatályú nem jogalkotási aktusok elfogadására irányuló eljárások folyamán állították ki vagy kapták meg. A közzétételhez fűződő közérdek mérlegelése során különös hangsúlyt kap az a tény, hogy a kért dokumentumok az alapvető jogok védelmével vagy az egészséges környezethez való joggal kapcsolatosak.*** **[53. mód.]**

(4) A közzétételhez fűződő lényeges közérdek meghatározása kellően figyelembe veszi az Európai Parlament képviselői politikai tevékenységének és függetlenségének védelmét, különös tekintettel a képviselői statútum 6. cikkének (2) bekezdésére. **[115. mód.]**

2009. március 11., szerda

(5) Azon dokumentumok esetében, amelyek közzététele a környezetvédelmi értékeket – például ritka fajok szaporodási helyeit – veszélyeztetné, a közzététel csak az 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban hajtható végre. **[54. mód.]**

(6) ***Személyes adatok kizárólag abban az esetben tehetők közzé****,* ha ▌a közzététel ***nem sérti*** az érintett ***személy magánélethez való jogát vagy személyének sérthetetlenségét. Nem merül fel sérelem:***

— ha az adat kizárólag az érintett személy szakmai tevékenységére vonatkozik, kivéve, ha adott körülmények között okkal feltételezhető, hogy a közzététel hátrányosan érintené az adott személyt;

— ha az adat kizárólag közfeladatot ellátó személyre vonatkozik, kivéve, ha adott körülmények között okkal feltételezhető, hogy a közzététel hátrányosan érintené az adott személyt vagy vele kapcsolatban álló más személyeket;

— ha az adatot az érintett személy hozzájárulásával már közzétették.

Személyes adatokat mindazonáltal közzé kell tenni, ha azt fontos közérdek megköveteli. Ilyen esetben az érintett intézménynek vagy szervnek meg kell neveznie a közérdeket. Meg kell indokolnia továbbá, hogy az adott esetben a közérdek miért múlja felül az érintett személy érdekeit.

Ha valamely intézmény vagy szerv az (1) bekezdés alapján megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, mérlegelnie kell, hogy biztosítható-e a dokumentumhoz való részleges hozzáférés. **[90 + 96 + 102. mód.]**

(7) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők.

(8) Az e cikkben megállapított kivételek ***nem vonatkoznak a jogalkotási aktusok vagy általános hatályú nem jogalkotási aktusok elfogadására irányuló eljárások folyamán megküldött dokumentumokra. A kivételek*** csak azon időtartam alatt érvényesek, amely alatt a védelem a dokumentum tartalma alapján indokolt. A kivételek *legfeljebb* 30 éves időtartamra alkalmazhatók. A ***személyiség*** vagy a ***magánszemélyek becsületének védelmére*** vonatkozó kivételek hatálya alá eső dokumentumok ▌esetében a kivételek szükség esetén ezen időtartam elteltét követően is alkalmazhatók. **[55. mód.]**

(9) E cikkben megállapított kivételek nem értelmezendők úgy, hogy a pénzügyi átláthatósági rendszer keretén belül az uniós források kedvezményezettjeiről rendelkezésre álló közérdekű információra vonatkoznak. **[56. mód.]**

7. cikk ***[57. mód.]***

Harmadik felekkel történő konzultációk

(1) A harmadik személyek dokumentumait ***az intézmények*** *a kezdeményezővel folytatott egyeztetés nélkül közzéteszik, ha egyértelmű, hogy az e rendeletben szereplő kivételek közül egy sem alkalmazható. Ha a dokumentum benyújtásakor a* harmadik ***személy kérte, hogy azt meghatározott módon kezeljék,*** egyeztetni ***kell vele*** annak megállapítása érdekében, hogy *az e* ***rendeletben foglalt*** valamely kivétel alkalmazható-e. ***Az intézmények részére a politikák kidolgozásának befolyásolására biztosított dokumentumokat közzé kell tenni.*** **[58. mód.]**

(2) *Ha* a kérelem egy tagállamtól származó ***olyan*** dokumentumra vonatkozik:

— amelyet a tagállam nem a Tanács tagjaként továbbított, vagy

2009. március 11., szerda

— ***amely nem az EK joga és szakpolitikái alkalmazása kapcsán a Bizottságnak továbbított információra vonatkozik,***

▌konzultálni kell az érintett tagállam hatóságaival. A dokumentummal rendelkező intézmény közzéteszi a dokumentumot, hacsak a tagállam – a 4. cikkben említett kivételek vagy nemzeti jogszabályainak ***azzal egyenértékű*** rendelkezései alapján *meg* nem indokolja annak visszatartását***, vagy ha az EK-Szerződés 296. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján azért kifogásolja a közzétételt, mert az ellentétes lenne saját alapvető biztonsági érdekeivel.*** Az intézmény megvizsgálja a tagállam által közölt indokokat. ▌**[91. mód.]**

(3) ***A nemzeti szintű parlamenti ellenőrzés sérelme nélkül,*** ha valamely tagállamhoz a birtokában lévő, valamely intézménytől származó dokumentum iránti kérelem érkezik, a tagállam konzultál az érintett intézménnyel olyan döntés meghozatala érdekében, amely nem veszélyezteti e rendelet *céljait*, kivéve, ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzétehető, illetve nem tehető közzé. A tagállam a kérelmet átirányíthatja az intézményhez. **[60. mód.]**

8. cikk

Másolat készítése a dokumentumokról

Ez a rendelet nem érinti a szerzői jogra vonatkozó azon hatályban lévő szabályokat, amelyek korlátozhatják harmadik személy ▌másolatkészítési vagy hasznosítási jogát a közzétett dokumentumok vonatkozásában. **[82. mód.]**

9. cikk

A megfelelő igazgatás elve

Az intézmények a megfelelő igazgatási kódex alapján elfogadják és közzéteszik az EK-Szerződés 287. cikkében meghatározott titoktartási és szakmai titoktartási kötelezettség hatályáról, a kiegyensúlyozott és átlátható igazgatásból eredő kötelezettségekről és a személyes adatok 45/2001/EK rendelettel összhangban történő védelméről szóló általános iránymutatásokat. Ezek az iránymutatások meghatározzák azon szankciókat is, amelyeket az e rendelet betartásának elmulasztása esetén kell alkalmazni az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatával, illetve az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekkel, valamint az intézmények belső szabályzatában előírt szabályokkal összhangban. **[107. mód.]**

II. CÍM

A jogalkotási és nem jogalkotási folyamat átláthatóság

10. cikk

A jogalkotási folyamat átláthatósága

(1) A demokráciának az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) bekezdésében ismertetett alapelveivel, valamint a Bíróságnak az 1049/2001/EK rendelet végrehajtásáról szóló ítélkezési gyakorlatával összhangban a jogalkotói minőségben eljáró intézményeknek, beleértve a delegált jogköröket is, a lehető legszélesebb körű hozzáférést kell biztosítaniuk a tevékenységeikhez.

(2) A jogalkotási programjaikhoz, a civil társadalommal folytatott előzetes konzultációkhoz és a hatásvizsgálatokhoz kapcsolódó dokumentumokat, valamint a jogalkotási folyamatot érintő egyéb előkészítő dokumentumokat felhasználóbarát intézményközi weboldalon hozzáférhetővé kell tenni, és az Európai Unió Hivatalos Lapjának külön sorozatában meg kell jelentetni.

(3) A jogalkotási javaslatokat és az egyéb uniós jogi szövegeket világos és érthető formában kell megfogalmazni, és az intézmények a Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatával összhangban a jogbiztonság növelése érdekében közös szövegezési iránymutatásokat és modelleket dolgoznak ki.

2009. március 11., szerda

(4) A jogalkotási folyamat során a döntéshozatali folyamatban részt vevő intézmények vagy szervek az Európai Unió Hivatalos Lapjának külön sorozatában, valamint az adott folyamat életciklusát végigkövető közös honlapon közzéteszik előkészítő dokumentumaikat és az azzal összefüggő valamennyi információt, többek között a jogi véleményeket.

(5) Minden érdekelt félnek a döntéshozatali eljárás bármily módon történő befolyásolására irányuló minden kezdeményezését vagy dokumentumát közé kell tenni.

(6) Elfogadás után a jogalkotási aktusokat a 12. cikkben foglaltak szerint közzéteszik az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

(7) A lojális együttműködés elve alapján, amely az intézmények és a tagállamok közötti kapcsolatokat szabályozza, a tagállamok nemzeti szinten annak megfelelő mértékű átláthatóságot igyekeznek biztosítani polgáraiknak, mint ami uniós szinten megvalósul, oly módon, hogy az Európai Unió intézményeinek aktusait végrehajtó nemzeti rendelkezésekre való hivatkozást egyértelműen közzéteszik. A lojális együttműködés elve alapján, amely az intézmények és a tagállamok közötti kapcsolatokat szabályozza, a tagállamok nemzeti szinten annak megfelelő mértékű átláthatóságot igyekeznek biztosítani polgáraiknak, mint ami uniós szinten megvalósul, oly módon, hogy az Európai Unió intézményeinek aktusait végrehajtó nemzeti rendelkezésekre való hivatkozást egyértelműen közzéteszik. **[103. mód.]**

11. cikk

A dokumentumok közzététele a Hivatalos Lapban

(1) Az e rendeletben meghatározott elvekkel összhangban az intézmények megegyeznek az Európai Unió Hivatalos Lapjának felépítéséről és megjelenéséről a már korábban létező intézményközi megállapodás figyelembe vételével.

Az EK-Szerződés 254. cikkének (1) és (2) bekezdésében és az Euratom-Szerződés 163. cikkének első bekezdésében említett jogi aktusok mellett, figyelembe véve e rendelet 6. ▌cikkét, a következő dokumentumokat kell közzétenni a Hivatalos Lapban:

▌

a) a Tanács által az EK-Szerződés 251. és 252. cikkében említett eljárásoknak megfelelően elfogadott közös álláspontok és e közös álláspontok alapjául szolgáló okok, valamint az Európai Parlament álláspontja ezekben az eljárásokban;

b) az ***EK-Szerződés 254***. cikkének ***(1) és*** (2) bekezdésében említett ***irányelveken kívüli irányelvek, az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésében említett határozatokon kívüli*** határozatok***, ajánlások és vélemények***;

▌

c) a tagállamok között az EK-Szerződés 293. cikke alapján aláírt egyezmények;

d) a Közösség által vagy az EU-Szerződés 24. cikkének megfelelően megkötött nemzetközi megállapodások.

▌

e) az EU-Szerződés 34. cikkének (2) bekezdésében említett közös álláspontok;

f) az ***EU-Szerződés 34***. cikkének ▌(2) bekezdésében említett ***kerethatározatok és határozatok;***

g) a Tanács által az EU-Szerződés 34. cikke (2) bekezdésének megfelelően megkötött egyezmények.

2009. március 11., szerda

(2) ***Az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzéteendő más dokumentumokat az EU Kiadóhivatala irányítóbizottságának javaslata alapján az Európai Parlament és a Tanács közös határozattal határozza meg [1]. [74 + 105. mód.]***

12. cikk

Az ***ügyvitel átláthatóságának gyakorlata az*** intézményekben **[77. mód.]**

(1) Az intézmények megfelelő ügyviteli gyakorlatot dolgoznak ki annak érdekében, hogy elősegítsék az e rendelet által biztosított hozzáférési jog gyakorlását. ***Az intézmény olyan módon rendszerezi és gondozza a birtokában lévő információkat, hogy a nyilvánosság további erőfeszítés nélkül hozzáférhessen.*** **[78. mód.]**

(2) Az átláthatóság és a helyes igazgatás elvei hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében az érintett intézmények közös végrehajtási szabályokat és eljárásokat dolgoznak ki a dokumentumok formátumára, osztályozására, minősítésének megszüntetésére, nyilvántartásba vételére és terjesztésére vonatkozóan.

A döntéshozatalban részt vevő felek közötti tényleges vita előmozdítása érdekében és az átláthatóság elvének sérelme nélkül az intézmények egyértelműen tájékoztatják a polgárokat, hogy a döntéshozatali folyamat mely szakaszaiban nem engedélyezhető a dokumentumokhoz való közvetlen hozzáférés. E korlátozások a döntés meghozatalát követően nem alkalmazandók. **[79. mód.]**

(3) Az intézmények tisztességes és átlátható módon tájékoztatják a polgárokat szervezeti felépítésükről a belső egységek hatásköreinek, a belső munkafolyamatoknak és a hatáskörükbe tartozó eljárások várható határidejének, valamint annak a részlegnek a megjelölésével, amelyhez a polgárok segítségért, tájékoztatásért vagy közigazgatási jogorvoslatért fordulhatnak. **[80. mód.]**

(4) Az intézmények ***felállítják a 255. cikk szerinti*** intézményközi bizottságot ▌az eljárásmódok tanulmányozása ***és megosztása***, a ***hozzáférési és használhatósági akadályok, valamint a nyilvánosságra nem hozott adatok forrásainak azonosítása, a*** lehetséges konfliktusok feloldása***, az interoperabilitás*** és a ***nyilvántartások további használatának, valamint egyesítésének előmozdítása, a dokumentum-kódolásnak az európai szabványügyi szervezeten keresztül történő szabványosítása, valamennyi uniós dokumentumhoz való hozzáférést biztosító egységes EU-portál létrehozása és a*** dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos jövőbeni fejlesztések megvitatása érdekében. **[81. mód.]**

13. cikk

Pénzügyi átláthatóság

Az EU költségvetésére, annak végrehajtására és az uniós források és támogatások kedvezményezettjeire vonatkozó információkat nyilvánossá és a polgárok számára hozzáférhetővé kell tenni.

Továbbá biztosítani kell az ilyen információkhoz való hozzáférést az Unión belüli pénzügyi átláthatóságra vonatkozó külön weboldalon és adatbázison keresztül, amelyben az említett információk alapján lehetséges a keresés. **[85. mód.]**

III. CÍM

A hozzáférés módja

14. cikk

Közvetlen hozzáférés a dokumentumokhoz

(1) Az intézmények, amennyiben lehetséges, a dokumentumokat a nyilvánosság számára elektronikus formában vagy nyilvántartáson keresztül, az érintett intézmény szabályainak megfelelően, közvetlenül hozzáférhetővé teszik. **[71. mód.]**

[1] ***Lásd a SEC(2008)2109 dokumentum 7. cikkét.***

2009. március 11., szerda

(2) ▌ Az ***intézmények a dokumentumokat a nyilvánosság számára elektronikus formában vagy nyilvántartáson keresztül közvetlenül hozzáférhetővé teszik, különösen azokat, amelyeket az*** EU ***jogalkotási*** aktusok vagy általános hatályú nem jogalkotási ***aktusok*** elfogadására irányuló eljárások folyamán ***állítottak ki*** vagy ***küldtek meg.*** **[72. mód.]**

(3) Ha lehetséges, más dokumentumokat, nevezetesen a politika vagy stratégia fejlesztésére vonatkozó dokumentumokat is közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni elektronikus formában.

(4) Ha a nyilvántartáson keresztül nem biztosítanak közvetlen hozzáférést, a nyilvántartásban, amennyiben az lehetséges, fel kell tüntetni, hogy a dokumentum hol található.

(5) ***Az intézmények közös felhasználói felületet hoznak létre dokumentum-nyilvántartásaik számára, és gondoskodnak egy egységes hozzáférési pont létrehozásáról*** a ***jogalkotási aktusok vagy általános hatályú nem jogalkotási aktusok elfogadására irányuló eljárások folyamán összeállított vagy megküldött dokumentumokhoz történő közvetlen hozzáférés érdekében.*** **[73. mód.]**

15. cikk

Nyilvántartások

(1) Az e rendelet alapján a polgárokat megillető jogok megvalósulása érdekében minden intézmény nyilvános hozzáférést biztosít a dokumentumok nyilvántartásához. A nyilvántartáshoz való hozzáférést elektronikus formában kell biztosítani. A dokumentumokra való hivatkozásokat haladéktalanul fel kell venni a nyilvántartásba.

(2) Az egyes dokumentumokra nézve a nyilvántartás tartalmaz hivatkozási számot (beleértve adott esetben az intézményközi hivatkozást is), a dokumentum tárgyát és/vagy a dokumentum tartalmának rövid leírását, valamint a dokumentum kézhezvételének, összeállításának vagy nyilvántartásba vételének időpontját. A hivatkozás oly módon történik, hogy az ne sértse a *6. cikkben* szereplő érdekek védelmét.

(3) ***Az intézmények belső szabályainak sérelme nélkül, valamennyi intézmény nyilvántartása vagy (amennyiben egy intézmény több nyilvántartással is rendelkezik) nyilvántartási rendszere különösen az alábbiakra vonatkozóan tartalmaz hivatkozásokat:***

— ***beérkező és kimenő dokumentumok, valamint az intézmény hivatalos levelezése, amennyiben a 4. cikk a) pontjában található meghatározás alá esik,***

— ***az ülések előtt terjesztett napirendek, összefoglalók és dokumentumok, valamint az ülések alatt terjesztett egyéb dokumentumok.***

Valamennyi intézmény:

— ***legkésőbb … (*) belső szabályokat fogad el és tesz közzé a dokumentumok nyilvántartásáról,***

— ***biztosítja, hogy nyilvántartási rendszere legkésőbb … (**) teljes mértékben működőképes.*** **[70. mód.]**

16. cikk

Kérelmek

(1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmeket írásban kell előterjeszteni, beleértve az elektronikus formát is, az EK-Szerződés 314. cikkében említett nyelvek valamelyikén és megfelelő pontossággal ahhoz, hogy az intézmény a dokumentumot azonosítani tudja. A kérelmező nem köteles megindokolni a kérelmet.

(2) Ha a kérelem nem elég pontos ▌, az intézmény ***15 munkanapon belül*** felkéri a kérelmezőt, hogy pontosítsa a kérelmet, és ennek során a kérelmező számára segítséget nyújt, például azzal, hogy tájékoztatja a nyilvános dokumentum-nyilvántartások használatáról. ▌ **[62 mód.]**

(*) ***E rendelet hatálybalépését követően hat hónappal.***
(**) ***E rendelet hatálybalépését követően egy évvel.***

(3) Ha a kérelem jelentős terjedelmű vagy nagyszámú dokumentumra vonatkozik, az érintett intézmény nem hivatalos úton tárgyalhat a kérelmezővel a méltányos és gyakorlati megoldás érdekében.

(4) Az intézmények a polgároknak tájékoztatást és segítséget nyújtanak azzal kapcsolatosan, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeket hogyan és hol lehet benyújtani.

17. cikk

Első kérelmek feldolgozása

(1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. A kérelmezőnek átvételi elismervényt kell küldeni. Az intézmény a kérelem iktatásától számított ***legfeljebb*** 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet, továbbá tájékoztatja a kérelmezőt arról a jogáról, hogy e cikk (4) bekezdésének megfelelően megerősítő kérelmet nyújthat be. **[63. mód.]**

(2) Kivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős terjedelmű vagy igen nagyszámú dokumentumra vonatkozik, az (1) bekezdésben előírt határidő ***legfeljebb*** 15 munkanappal meghosszabbítható, feltéve, hogy a kérelmezőt erről előzetesen értesítették, mely értesítés részletes indoklást tartalmaz. **[64. mód.]**

(3) Teljes vagy részleges elutasítás esetén***,*** a kérelmező az intézmény válaszának átvételétől számított 15 munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be, amelyben az intézményt álláspontja felülvizsgálatára kéri ***vagy ha a kérelmező megkérdőjelezi az érintett érdek sérelmének valósságát és/vagy amellett érvel, hogy a közzétételt erős közérdek indokolja, a kérelmező felkérheti az európai ombudsmant, hogy alkosson független és objektív véleményt a sérelem és/vagy az erős közérdek kérdéséről***.

Az európai ombudsman véleményének kiadásáig az (1) bekezdésben szereplő határidőt legfeljebb 30 munkanapra felfüggesztik.

Ha az intézmény az európai ombudsman véleményét követően is fenntartja a részleges vagy teljes körű elutasítást, a kérelmező az intézmény válaszának átvételétől számított 15 munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be, amelyben az intézményt álláspontja felülvizsgálatára kéri. **[104. mód.]**

(4) Amennyiben az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, a kérelmező megerősítő kérelem benyújtására jogosult.

18. cikk

Megerősítő kérelmek feldolgozása

(1) A megerősítő kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. Az intézmény az ilyen kérelem iktatásától számított ***15 munkanapon*** belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet. Teljes vagy részleges elutasítás esetében az intézmény tájékoztatja a kérelmezőt a rendelkezésre álló jogorvoslatokról. **[66. mód.]**

(2) Kivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős terjedelmű vagy igen nagyszámú dokumentumra vonatkozik, az (1) bekezdésben előírt határidő ***legfeljebb*** 15 munkanappal meghosszabbítható, feltéve, hogy a kérelmezőt erről előzetesen értesítették, mely értesítés részletes indoklást tartalmaz. **[67. mód.]**

2009. március 11., szerda

(3) Teljes vagy részleges elutasítás esetén a kérelmező az Elsőfokú Bíróságon eljárást indíthat az intézménnyel szemben, és/vagy panasszal fordulhat az ombudsmanhoz az EK-Szerződés 230. cikkében, illetve 195. cikkében megállapított feltételek szerint.

(4) Elutasító válasznak minősül, ha az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, amely arra jogosítja a kérelmezőt, hogy bírósági eljárást indítson az intézménnyel szemben, illetve panasszal forduljon az ombudsmanhoz az EK-Szerződés vonatkozó rendelkezései alapján.

▌[68. mód.]

19. cikk

Hozzáférés a kérelem alapján

(1) A kérelmező helyszíni tanulmányozás vagy másolat átvétele útján férhet hozzá a dokumentumhoz, beleértve adott esetben az elektronikus másolatot is, ahogyan az a kérelmező igényeinek jobban megfelel.

(2) Ha a dokumentum nyilvánosan elérhető és az a kérelmező számára könnyen hozzáférhető, az intézmény a dokumentumokhoz való hozzáférés biztosításának kötelezettségét úgy is teljesítheti, hogy tájékoztatja a kérelmezőt a kért dokumentumhoz való hozzáférés módjáról.

(3) A dokumentumokat a meglévő változatban és formában kell közzétenni (beleértve az elektronikus vagy az olyan alternatív formákat is, mint például a Braille-írás, nagybetűvel való szedés vagy hangszalag), a kérelmező igényeinek teljes mértékű figyelembevételével.

(4) A másolatok elkészítésének és elküldésének költsége a kérelmezőre áthárítható. Ez a díj nem haladhatja meg a másolatok elkészítésének és elküldésének tényleges költségét. Ingyenes a helyszíni tanulmányozás, a 20 db A4-es méretű oldalnál kevesebb másolat és a közvetlen hozzáférés elektronikus formában vagy a nyilvántartáson keresztül. ***Elektronikus adattároló, kezelő és lekérdező rendszerekben szereplő adatokon alapuló nyomtatott vagy elektronikus formátumú dokumentumok esetén a dokumentum keresésének és lehívásának tényleges költségei szintén a kérelmezőre háríthatók. Ha az intézmény már előállította az érintett dokumentumot, nem számítható fel további költség. A kérelmezőt előre tájékoztatni kell a költségek mértékéről és kiszámításának módjáról.*** **[69. mód.]**

(5) E rendelet nem tér el a hozzáféréssel kapcsolatos EK vagy nemzeti jogszabályokban megállapított olyan sajátos módozatoktól, mint például a díjfizetés.

20. cikk

Tájékoztatás

(1) Az egyes intézmények meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a nyilvánosságot tájékoztassák az e rendelet alapján őket megillető jogokról.

(2) A tagállamok együttműködnek az intézményekkel a polgárok tájékoztatása során.

21. cikk

Tájékoztatási tisztviselő

(1) Minden egyes intézmény valamennyi főigazgatósága tájékoztatási tisztviselőt nevez ki, aki az adott főigazgatóságon belül biztosítja az e rendelet rendelkezéseinek való megfelelést és a helyes igazgatási gyakorlatot.

(2) A tájékoztatási tisztviselő meghatározza, hogy mely információkat célszerű közzétenni a következőkkel kapcsolatban:

a) e rendelet végrehajtása,

b) helyes gyakorlat,

továbbá biztosítja ezen információk megfelelő formában és módon történő terjesztését.

(3) A tájékoztatási tisztviselő felméri, hogy a saját főigazgatóságának szervezeti egységei követik-e a helyes gyakorlatot.

(4) A tájékoztatási tisztviselő az információt kérelmező személyt másik igazgatósághoz irányíthatja, amennyiben a kérdéses információ nem az ő hatáskörébe, hanem ugyanazon intézmény másik igazgatóságának hatáskörébe tartozik, feltéve, hogy birtokában van ennek az információnak. **[106. mód.]**

IV. CÍM

Záró rendelkezések

22. cikk

Jelentések

(1) Az intézmények évente jelentést tesznek közzé az előző évre vonatkozóan, azon esetek számának megjelölésével, amikor az intézmény a dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadta, a megtagadás indokainak és a nyilvántartásba be nem jegyzett minősített dokumentumok számának megadásával.

(2) A Bizottság legkésőbb …*-ig jelentést tesz közzé e rendelet elveinek alkalmazásáról, és adott esetben ajánlásokat tesz, többek között az alábbiakra vonatkozóan: a jelenlegi helyzet változása miatt szükségessé váló javaslatok e rendelet felülvizsgálatára; az intézmények intézkedéseire vonatkozó cselekvési program. **[83. mód.]**

23. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1049/2001/EK rendelet […]-án/-én hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

24. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ‖,

az Európai Parlament részéről	a Tanács részéről
az elnök	az elnök

2009. március 11., szerda

MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT [1]

1049/2001/EK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk (1) bekezdés	2. cikk (1) bekezdés
2. cikk (2) bekezdés	—
2. cikk (3) bekezdés	2. cikk (2) bekezdés
2. cikk (4) bekezdés	2. cikk (3) bekezdés
2. cikk (5) bekezdés	2. cikk (4) bekezdés
—	2. cikk (5) bekezdés
—	2. cikk (6) bekezdés
2. cikk (6) bekezdés	2. cikk (7) bekezdés
3. cikk	3. cikk
4. cikk (1) bekezdés a) pont	4. cikk (1) bekezdés
4. cikk (1) bekezdés b) pont	4. cikk (5) bekezdés
4. cikk (2) bekezdés	4. cikk (2) bekezdés
4. cikk (3) bekezdés	4. cikk (3) bekezdés
4. cikk (4) bekezdés	5. cikk (1) bekezdés
4. cikk (5) bekezdés	5. cikk (2) bekezdés
—	4. cikk (4) bekezdés
4. cikk (6) bekezdés	4. cikk (6) bekezdés
4. cikk (7) bekezdés	4. cikk (7) bekezdés
5. cikk	5. cikk (3) bekezdés
6. cikk	6. cikk
7. cikk	7. cikk
8. cikk	8. cikk
9. cikk	9. cikk
10. cikk	10. cikk
11. cikk	11. cikk
12. cikk	12. cikk
13. cikk	13. cikk
14. cikk	14. cikk
15. cikk	15. cikk
16. cikk	16. cikk
17. cikk (1) bekezdés	17. cikk
17. cikk (2) bekezdés	—
18. cikk	—
—	18. cikk
—	19. cikk
—	Melléklet

[1] *Frissítendő.*

2009. március 12., csütörtök

A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatás *

P6_TA(2009)0115

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0869 – C6-0050/2009 – 2008/0252(CNS))

(2010/C 87 E/63)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0869),

— tekintettel az EK-Szerződés 128. cikkének (2) bekezdésére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0050/2009),

— tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A6-0052/2009),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát;

2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha az általa jóváhagyott szövegtől el kíván térni;

3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;

4. megismétli a Bizottsághoz és a Tanácshoz már számos alkalommal intézett felhívását, hogy a Szerződés 128. cikke (2) bekezdésében meghatározott konzultatív szerepe teljesítése érdekében az Európai Parlamentnek megfelelő időt, de mindenképpen legalább öt hónapot kell biztosítani a foglalkoztatási iránymutatások 2010 végére tervezett átfogó felülvizsgálata során;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A kékúszójú tonhalra alkalmazandó többéves helyreállítási terv *

P6_TA(2009)0128

Az Európai Parlament 2009. március 12-i jogalkotási állásfoglalása a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási tervről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS))

(2010/C 87 E/64)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0093),

2009. március 12., csütörtök

— tekintettel az EK-Szerződés 37. cikkére, amely alapján a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0081/2009),

— tekintettel eljárási szabályzata 51. és 134. cikkére,

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;

2. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése értelmében;

3. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;

4. felkéri a Tanácsot, hogy ismét konzultáljon a Parlamenttel, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Rendeletre irányuló javaslat
3a preambulumbekezdés (új)

	3a. Az ICCAT helyreállítási terve arra ösztönzi a szerződő feleket, hogy önként csökkentsék az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal kifogását 2009-ben, elősegítve ezzel az állomány helyreállítását; néhány szerződő fél ezt már meg is tette.

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat
2 cikk – g pont

g) „közös halászati művelet”: különböző szerződő felek vagy különböző tagállamok lobogója alatt közlekedő, kettő vagy több halászhajó közötti művelet, amelynek során az egyik halászhajó fogása egy elosztási kulcs alapján egy vagy több másik halászhajónak tulajdonítható;	g) „közös halászati művelet”: különböző szerződő felek vagy különböző tagállamok ***vagy egyazon tagállam*** lobogója alatt közlekedő, kettő vagy több halászhajó közötti művelet, amelynek során az egyik halászhajó fogása egy elosztási kulcs alapján egy vagy több másik halászhajónak tulajdonítható;

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 6 bekezdés – 3 albekezdés

A lobogó szerinti tagállam előírhatja a hajó számára, hogy amikor az egyéni kvóta kimerítettnek tekinthető, haladéktalanul hajózzon egy, a tagállam által kijelölt kikötőbe.	A lobogó szerinti tagállam ***felfüggeszti a kékúszójú tonhalra vonatkozó engedélyt és*** előírhatja a hajó számára, hogy amikor az egyéni kvóta kimerítettnek tekinthető, haladéktalanul hajózzon egy, a tagállam által kijelölt kikötőbe.

2009. március 12., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG	MÓDOSÍTÁS

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat
21 cikk – 1 bekezdés

1. A 2847/93/EGK rendelet 7. cikkétől eltérve, az e rendelet 14. cikkében említett, a halászati tevékenységben részt vevő közösségi hajó kapitánya vagy annak képviselője a kikötőbe érkezés várható időpontja előtt legalább négy órával értesíti a használni kívánt kikötő vagy kirakodóhely szerinti tagállam (ideértve a lobogó szerinti tagállamot is) vagy a szerződő fél illetékes hatóságát a következőkről:	1. A 2847/93/EGK rendelet 7. cikkétől eltérve, az e rendelet 14. cikkében említett, a halászati tevékenységben részt vevő közösségi hajó kapitánya vagy annak képviselője a kikötőbe érkezés várható időpontja előtt legalább négy órával – ***vagy amennyiben a kikötőtől mért távolság ennél rövidebb, a halászati tevékenység befejezésekor és a visszaindulás megkezdése előtt*** – értesíti a használni kívánt kikötő vagy kirakodóhely szerinti tagállam (ideértve a lobogó szerinti tagállamot is) vagy a szerződő fél illetékes hatóságát a következőkről:

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat
23 cikk – 2 bekezdés – a pont

a) az érkezés várható időpontja;	a) az érkezés várható időpontja ***és helye***;

Módosítás 8

Rendeletre irányuló javaslat
30 cikk – 2 bekezdés – a pont

a) az aktív halászatot folytató, 15 méter és 24 méter közötti erszényes kerítőhálós halászhajóik ***20 %-a***;	a) az aktív halászatot folytató, 15 méter és 24 méter közötti erszényes kerítőhálós halászhajóik ***100 %-a***;

Módosítás 9

Rendeletre irányuló javaslat
30 cikk – 2 bekezdés – b pont

b) közös halászati műveletek esetében megfigyelő jelenlétéről a halászati művelet során.	b) közös halászati műveletek esetében ***valamennyi halászhajón*** megfigyelő jelenlétéről a halászati művelet során.

Közleményszám | Tartalom (folytatás) | Oldal

2010/C 87 E/19 Kohéziós politika: reálgazdasági berházások

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása: Kohéziós politika: reálgazdasági beruházások (2009/2009(INI)) 113

2009. március 12., csütörtök

2010/C 87 E/20 Jobb szakmai előmeneteli lehetőségek és több mobilitás: európai kutatói partnerség

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a jobb szakmai előmeneteli lehetőségekről és a több mobilitásról: európai kutatói partnerség (2008/2213(INI)) 116

2010/C 87 E/21 A fogyasztók – különösen a kiskorúak – védelme a videojátékok tekintetében

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a fogyasztóknak – különösen a kiskorúaknak – a videojátékok használata tekintetében történő védelméről (2008/2173(INI)) 122

2010/C 87 E/22 Az Izraellel közös légtér kialakítása

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása az Izraellel közös légtér kialakításáról (2008/2136(INI)) 126

2010/C 87 E/23 Srí Lanka

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a Srí Lanka-i humanitárius helyzet romlásáról 127

2010/C 87 E/24 A mezőgazdasági földterületek állapotromlása által támasztott kihívás az EU-ban és különösen Dél-Európában: válasz az EU agrárpolitikai eszközei révén

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a mezőgazdasági földterületek állapotromlása által támasztott kihívásról az Európai Unióban, különösen Dél-Európában: a közös agrárpolitika eszközeivel adott válasz (2008/2219(INI)) 128

2010/C 87 E/25 Munkavállalói részvétel az európai statútummal rendelkező vállalatokban

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása az európai statútummal rendelkező vállalatokban való munkavállalói részvételről és egyéb kísérő intézkedésekről 133

2010/C 87 E/26 Bevándorlók gyermekei

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a bevándorlók által a származási országban hátrahagyott gyermekekről 134

2010/C 87 E/27 A Horvátország által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentés

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a Horvátország által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentésről 135

2010/C 87 E/28 Törökország által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentés

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a Törökország által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentésről 139

2010/C 87 E/29 A Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentés

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2008. évi jelentésről 147

2010/C 87 E/30 A volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszék megbízatása

Az Európai Parlament 2009. március 12-i ajánlása a Tanácshoz a volt Jugoszlávia területén elkövetett háborús bűnök kivizsgálását végző nemzetközi törvényszék mandátumáról (2008/2290(INI)) 153

2010/C 87 E/31 Ötödik Víz Világfórum Isztambulban, 2009. március 16-22.

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a 2009. március 16–22 között Isztambulban megrendezendő ötödik Víz Világfórum kapcsán a vízről 157

HU

(folytatás a túloldalon)

Közleményszám | Tartalom (folytatás) | Oldal

2010/C 87 E/32 A szubszaharai Afrika országaiban az egészségügyi ellátást finanszírozó közösségi fejlesztési támogatások

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a szubszaharai Afrika országaiban az egészségügyi ellátást finanszírozó közösségi fejlesztési támogatásokkal kapcsolatos megközelítésről 162

2010/C 87 E/33 Az egységes euró-pénzforgalmi térség (SEPA) megvalósítása

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása az egységes euró-pénzforgalmi térség (SEPA) megvalósításáról 166

2010/C 87 E/34 Az Európai Unió és Brazília közötti stratégiai partnerség

Az Európai Parlament 2009. március 12-i ajánlása a Tanácshoz az Európai Unió és Brazília közötti stratégiai partnerségről (2008/2288(INI)) 168

2010/C 87 E/35 Az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerség

Az Európai Parlament 2009. március 12-i ajánlása a Tanácshoz, az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerségre irányuló javaslatról (2008/2289(INI)) 172

2010/C 87 E/36 A tibeti felkelés 50. évfordulójáról és Őszentsége a Dalai Láma és a kínai kormány közötti párbeszédről

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a tibeti felkelés 50. évfordulójáról és Őszentsége a Dalai Láma és a kínai kormány közötti párbeszédről 177

2010/C 87 E/37 Bissau-Guinea

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása Bissau-Guineáról 178

2010/C 87 E/38 Fülöp-szigetek

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a Fülöp-szigetekről 181

2010/C 87 E/39 A nem kormányzati szervezetek kiutasítása Dárfurból

Az Európai Parlament 2009. március 12-i állásfoglalása a nem kormányzati szervezetek kiutasításáról Dárfúrból 183

II *Közlemények*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

ÜLÉSSZAK: 2008–2009

2009. március 10–12-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 234 E, 2009.9.29.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2009. március 11., szerda

2010/C 87 E/40 Az eljárási szabályzat: a 139. cikk alkalmazhatóságának kiterjesztése

Az Európai Parlament 2009. március 11-i határozata az eljárási szabályzat 139. cikke alkalmazhatóságának a hetedik parlamenti ciklus végéig történő kiterjesztéséről 186

HU

(folytatás a túloldalon)

III *Előkészítő jogi aktusok*

Európai Parlament

ÜLÉSSZAK: 2008–2009

2009. március 10–12-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 234 E, 2009.9.29.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2009. március 10., kedd

2010/C 87 E/41 Megállapodás az EK és Örményország között a légi szolgáltatások bizonyos kérdéseiről *

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és az Örmény Köztársaság közötti, a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról I (COM(2007)0729 – C6-0519/2008 – 2007/0251(CNS)) 188

2010/C 87 E/42 Megállapodás az EK és Izrael között a légi szolgáltatások bizonyos kérdéseiről *

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és Izrael Állam közötti, a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0178 – C6-0520/2008 – 2008/0068(CNS)) 188

2010/C 87 E/43 Az EK és Dél-Afrika közötti megállapodásnak a Bolgár Köztársaság és Románia EU-hoz történő csatlakozása figyelembevétele céljából készült kiegészítő jegyzőkönyve ***

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai, másrészről a Dél-afrikai Köztársaság közötti kereskedelemről, fejlesztésről és együttműködésről szóló megállapodásnak a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz történő csatlakozása figyelembevétele céljából készült kiegészítő jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (16447/2008 – COM(2008)0749 – C6-0017/2009 – 2008/0212(AVC)) 189

2010/C 87 E/44 A gépjárművek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírások ***I

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása a gépjárművek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírásokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0316 – C6-0210/2008 – 2008/0100(COD)) 190

P6_TC1-COD(2008)0100

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2009. március 10-én került elfogadásra a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírásokról szóló .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 190

2010/C 87 E/45 Ipari kibocsátások (a szennyezés integrált megelőzése és csökkentése) ***I

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása az ipari kibocsátásokról (azaz a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről) szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2007)0844 – C6-0002/2008 – 2007/0286(COD)) 191

P6_TC1-COD(2007)0286

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 10-én került elfogadásra az ipari kibocsátásokról (azaz a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről) szóló *2009/.../EK* európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás) 192

I. MELLÉKLET 232

II. MELLÉKLET 236

III. MELLÉKLET 237

HU

(folytatás a túloldalon)

IV. MELLÉKLET 238

V. MELLÉKLET 239

VI. MELLÉKLET 244

VII. MELLÉKLET 255

VIII. MELLÉKLET 265

IX. MELLÉKLET 266

X. MELLÉKLET 268

2010/C 87 E/46 Az európai zártkörű társaság alapszabálya *

Az Európai Parlament 2009. március 10-i jogalkotási állásfoglalása az európai zártkörű társaság alapszabályáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0396 – C6-0283/2008 – 2008/0130(CNS)) 300

2010/C 87 E/47 A 2010. évi költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról - III. szakasz, Bizottság

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a 2010. évi költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról - III. szakasz - Bizottság (2009/2005(BUD)) 321

2010/C 87 E/48 2010-es költségvetési iránymutatások - I, II és IV - IX szakaszok

Az Európai Parlament 2009. március 10-i állásfoglalása a 2010-es költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról: I. szakasz - Európai Parlament, II. szakasz - Tanács, IV. szakasz - Számvevőszék, V. szakasz - Bíróság, VI. szakasz - Európai Gazdasági és szociális Bizottság, VII. szakasz - Régiók Bizottsága, VIII. szakasz - európai ombudsman, IX. szakasz - európai adatvédelmi biztos (2009/2004(BUD)) 327

2009. március 11., szerda

2010/C 87 E/49 Bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek *

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása a 2006/112/EK irányelv 143. cikke b) és c) pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált szöveg) (COM(2008)0575 – C6-0347/2008 – 2008/0181(CNS)) 332

2010/C 87 E/50 Europol alkalmazottak: alapfizetések és juttatások kiigazítása *

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása a Francia Köztársaságnak az Europol alkalmazottaira alkalmazandó alapfizetések és juttatások kiigazításáról szóló tanácsi határozat elfogadására vonatkozó kezdeményezéséről (14479/2008 – C6-0038/2009 – 2009/0804(CNS)) 333

2010/C 87 E/51 Az Európai Szolidaritási Alap mobilizációja

Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 26. pontjával összhangban történő felhasználásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2009)0023 – C6-0040/2009 – 2009/2007(ACI)) 334

MELLÉKLET 334

HU

(folytatás a túloldalon)

Közleményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 87 E/52	1/2009. sz. költségvetés-módosítási tervezet: árvizek Romániában Az Európai Parlament 2009. március 11-i állásfoglalása az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre vonatkozó, 1/2009. számú költségvetés-módosítási tervezetéről, III. szakasz - Bizottság (6952/2009 – C6-0075/2009 – 2009/2008(BUD))	335
2010/C 87 E/53	Hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól ***III Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozott változat) vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 3719/2008 – C6-0042/2009 – 2005/0237A(COD))	337
2010/C 87 E/54	Hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek közös szabályairól és szabványairól ***III Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által elfogadott, a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól (átdolgozás) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló közös szövegtervezetről (PE-CONS 3720/2008 – C6-0043/2009 – 2005/0237B(COD))	338
2010/C 87 E/55	A kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzés ***III Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által elfogadott, a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló közös szövegtervezetről (átdolgozott változat) (PE-CONS 3721/2008 – C6-0044/2009 – 2005/0238(COD))	339
2010/C 87 E/56	A hajóforgalomra vonatkozó közösségi megfigyelő és információs rendszer ***III Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról szóló 2002/59/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 3722/2008 – C6-0045/2009 – 2005/0239(COD))	340
2010/C 87 E/57	A tengeri közlekedési ágazatban bekövetkező balesetek kivizsgálása ***III Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, a tengeri szállítási ágazatban bekövetkező balesetek kivizsgálására irányadó alapelvek megállapításáról, valamint az 1999/35/EK és a 2002/59/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009 – 2005/0240(COD))	341
2010/C 87 E/58	A tengeri és belvízi utasszállítók baleseti felelőssége ***III Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, a tengeri és belvízi utasszállítók baleseti felelősségéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 3724/2008 – C6-0047/2009 – 2005/0241(COD))	342
2010/C 87 E/59	A hajótulajdonosok tengeri biztosítási kárigényre vonatkozó biztosítása ***II Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása a Tanácsnak a hajótulajdonosok tengeri biztosítási kárigényre vonatkozó biztosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel elfogadott közös álláspontjáról (14287/2/2008 – C6-0483/2008 – 2005/0242(COD))	343
2010/C 87 E/60	A lobogó szerinti állammal szembeni követelmények teljesítése ***II Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács közös álláspontjáról a lobogó szerinti állammal szembeni követelmények teljesítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása tekintetében (14288/2/2008 – C6-0484/2008 – 2005/0236(COD))	344

HU

(folytatás a túloldalon)

Közleményszám | Tartalom (folytatás) | Oldal

2010/C 87 E/61 A nehézgépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjak ***I

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása a nehézgépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló 1999/62/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD)) 345

P6_TC1-COD(2008)0147

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. március 11-én került elfogadásra a nehéz gépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló 1999/62/EK irányelv módosításáról szóló *2009/…/EK* európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 345

MELLÉKLET 360

2010/C 87 E/62 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumainak nyilvánossága ***I

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (átdolgozás) (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)) 362

P6_TC1-COD(2008)0069

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló …/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel *(átdolgozás)* 363

MELLÉKLET 380

2010/C 87 E/63 A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatás *

Az Európai Parlament 2009. március 11-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0869 – C6-0050/2009 – 2008/0252(CNS)) 381

2009. március 12., csütörtök

2010/C 87 E/64 A kékúszójú tonhalra alkalmazandó többéves helyreállítási terv *

Az Európai Parlament 2009. március 12-i jogalkotási állásfoglalása a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási tervről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS)) 381

HU

Jelmagyarázat

*	Konzultációs eljárás
**I	Együttműködési eljárás: első olvasat
**II	Együttműködési eljárás: második olvasat
***	Hozzájárulási eljárás
***I	Együttdöntési eljárás: első olvasat
***II	Együttdöntési eljárás: második olvasat
***III	Együttdöntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ▌ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ‖ jel mutatja.

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a http://europa.eu internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU